UNION ACADÉMIQUE INTERNATIONALE
MONUMENTA MUSICAE BYZANTINAE
A CARSTEN HØEG CONDITA

X.

STICHERARIUM ANTIQUUM VINDOBONENSE

EDENDUM CURAVIT

GERDA WOLFRAM

Pars Principalis

VINDOBONAE

VERLAG DER ÖSTERREICHISCHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
1987

MMB X.

STICHERARIUM ANTIQUUM VINDOBONENSE

PARS PRINCIPALIS

UNION ACADÉMIQUE INTERNATIONALE

MONUMENTA MUSICAE BYZANTINAE

A CARSTEN HØEG CONDITA

EDIDERUNT
ENRICA FOLLIERI · HENRIK GLAHN · CHRISTIAN HANNICK
KENNETH LEVY · JØRGEN RAASTED · GÜNTHER ZUNTZ
UNA CUM ARCHIMANDRITA CRYPTENSI

X.

STICHERARIUM ANTIQUUM VINDOBONENSE

VINDOBONAE

VERLAG DER ÖSTERREICHISCHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN
1987

Т. Владышевской от Ханника 1988 г.

STICHERARIUM ANTIQUUM VINDOBONENSE

EDENDUM CURAVIT

GERDA WOLFRAM

Codex theol. gr. 136
Bibliothecae Nationalis Austriacae
phototypice depictus

Pars Principalis

VINDOBONAE

VERLAG DER ÖSTERREICHISCHEN AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

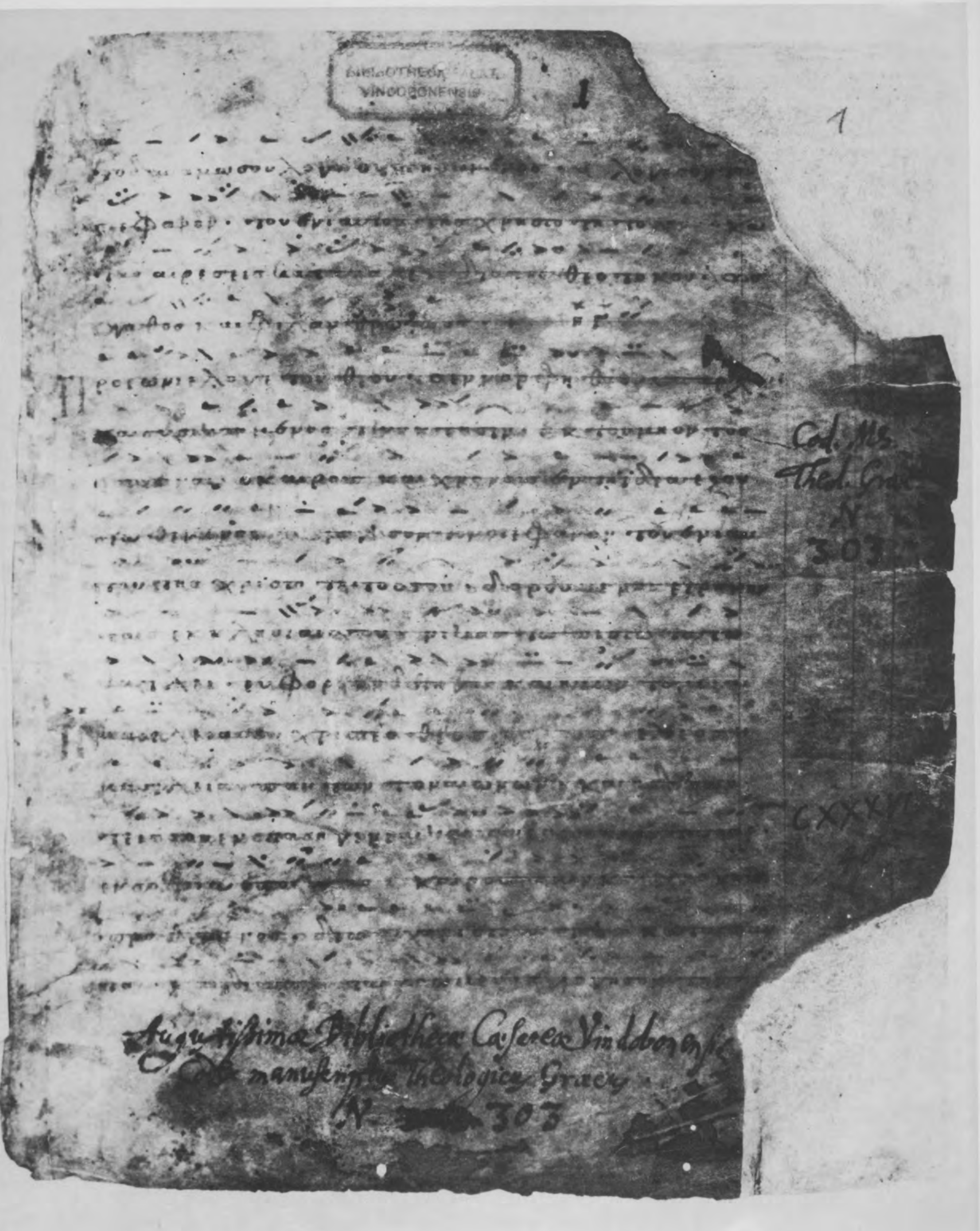
1987

Vorgelegt von w. M. Herbert HUNGER
in der Sitzung am 2. Mai 1984

Gedruckt mit Unterstützung durch den
Fonds zur Förderung der wissenschaftlichen Forschung

— ISBN 3 7001 1116 9

Druck: Ernst Becvar, A-1150 Wien

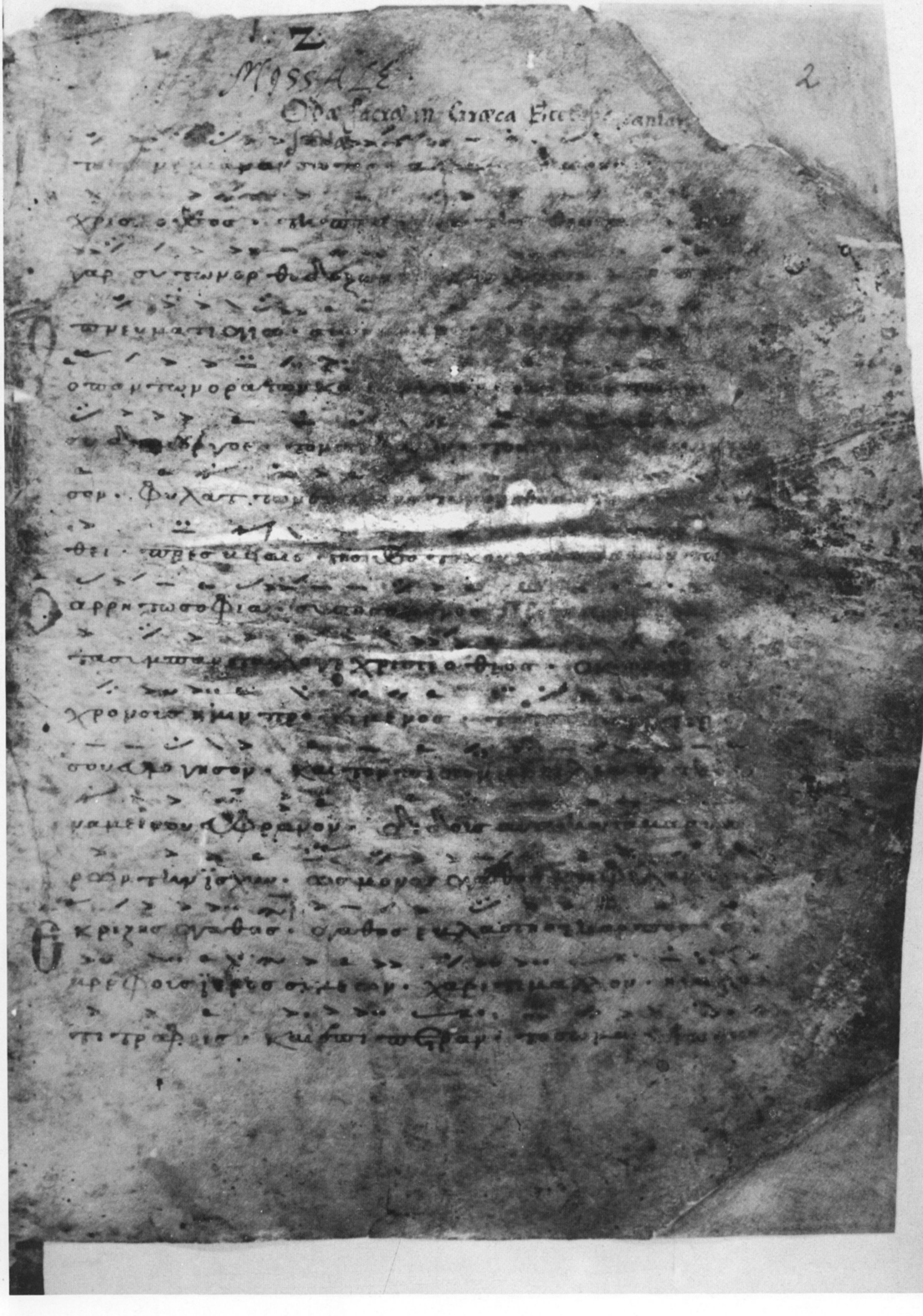

1

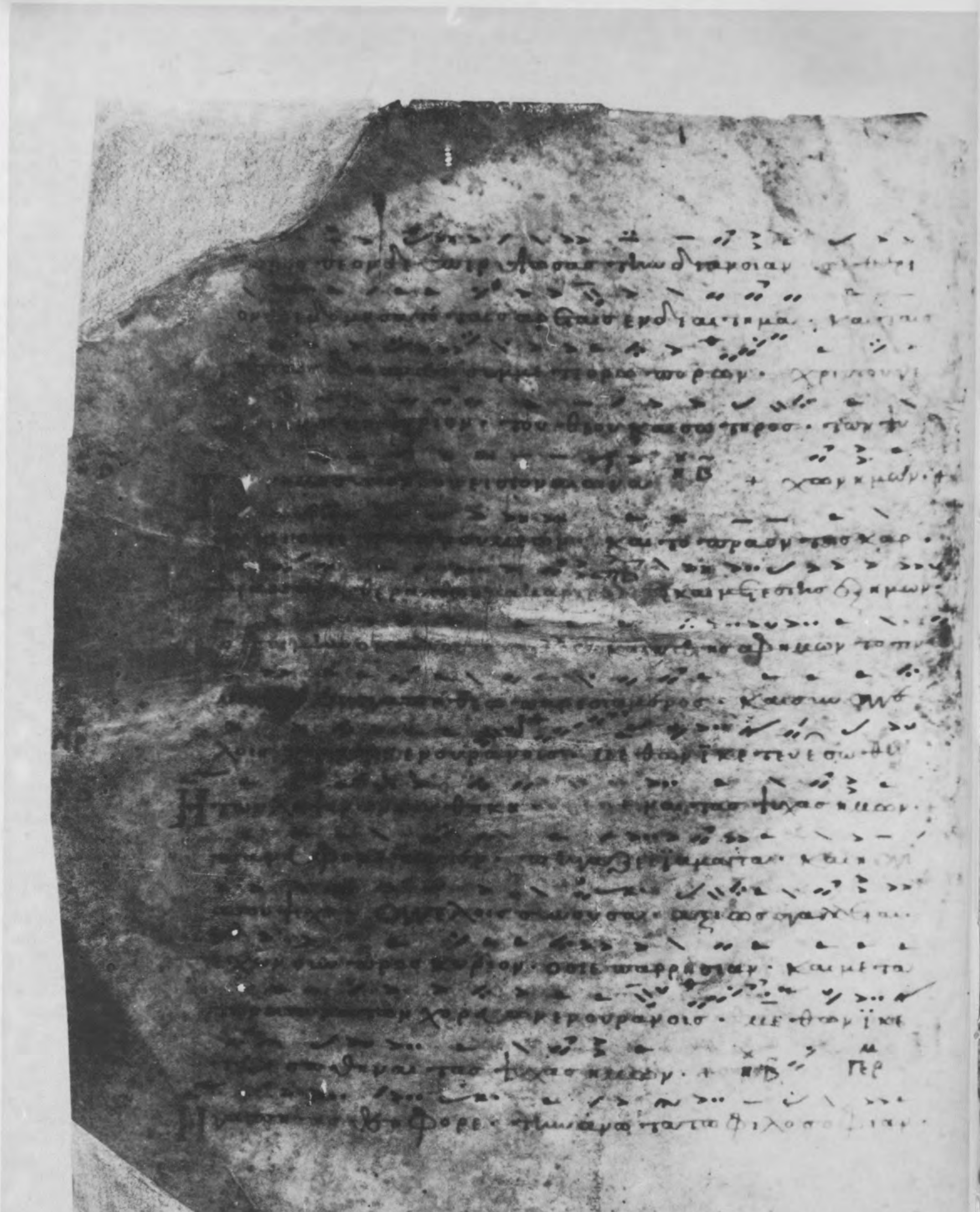
1

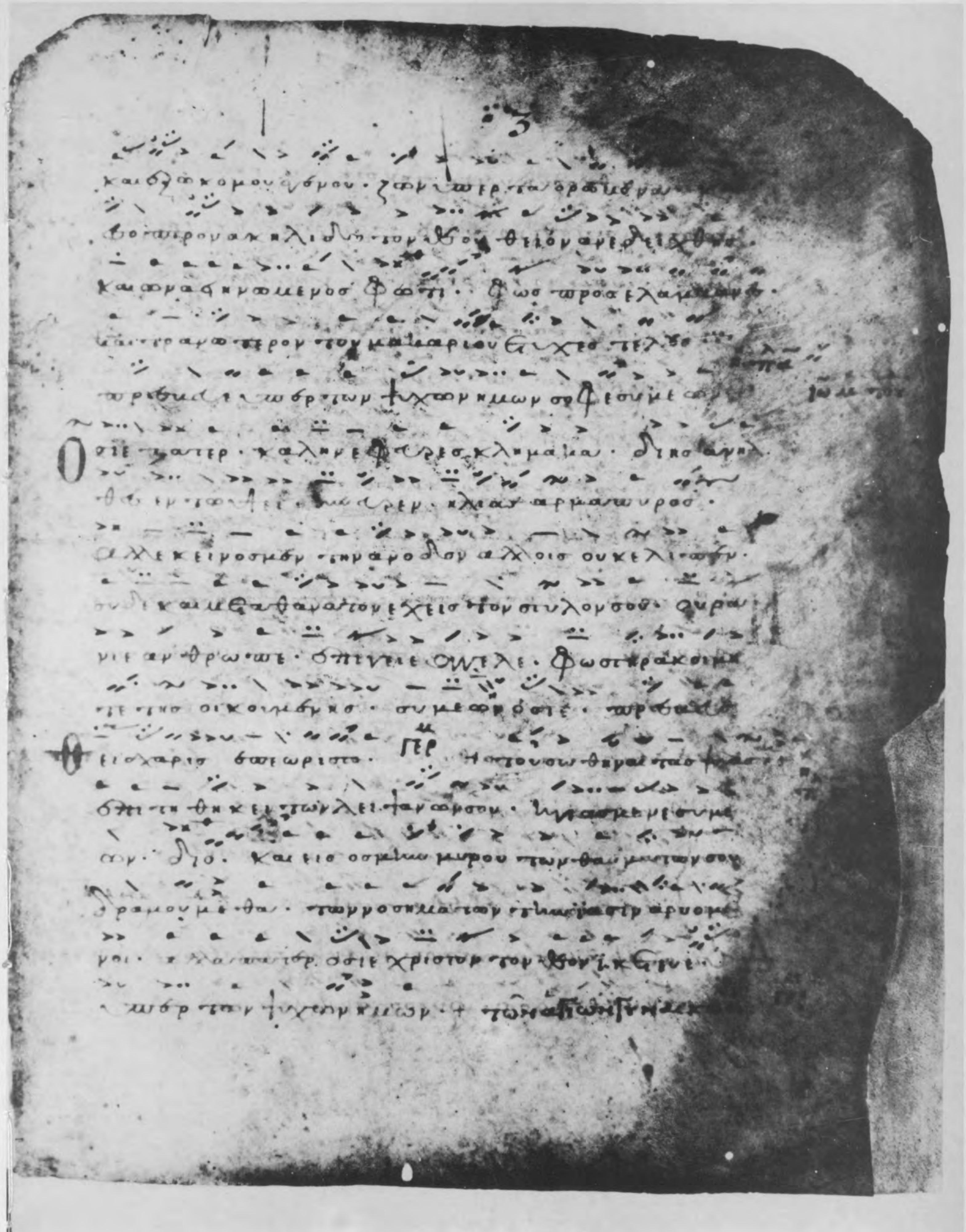
[illegible]

Z
MISSALE
2

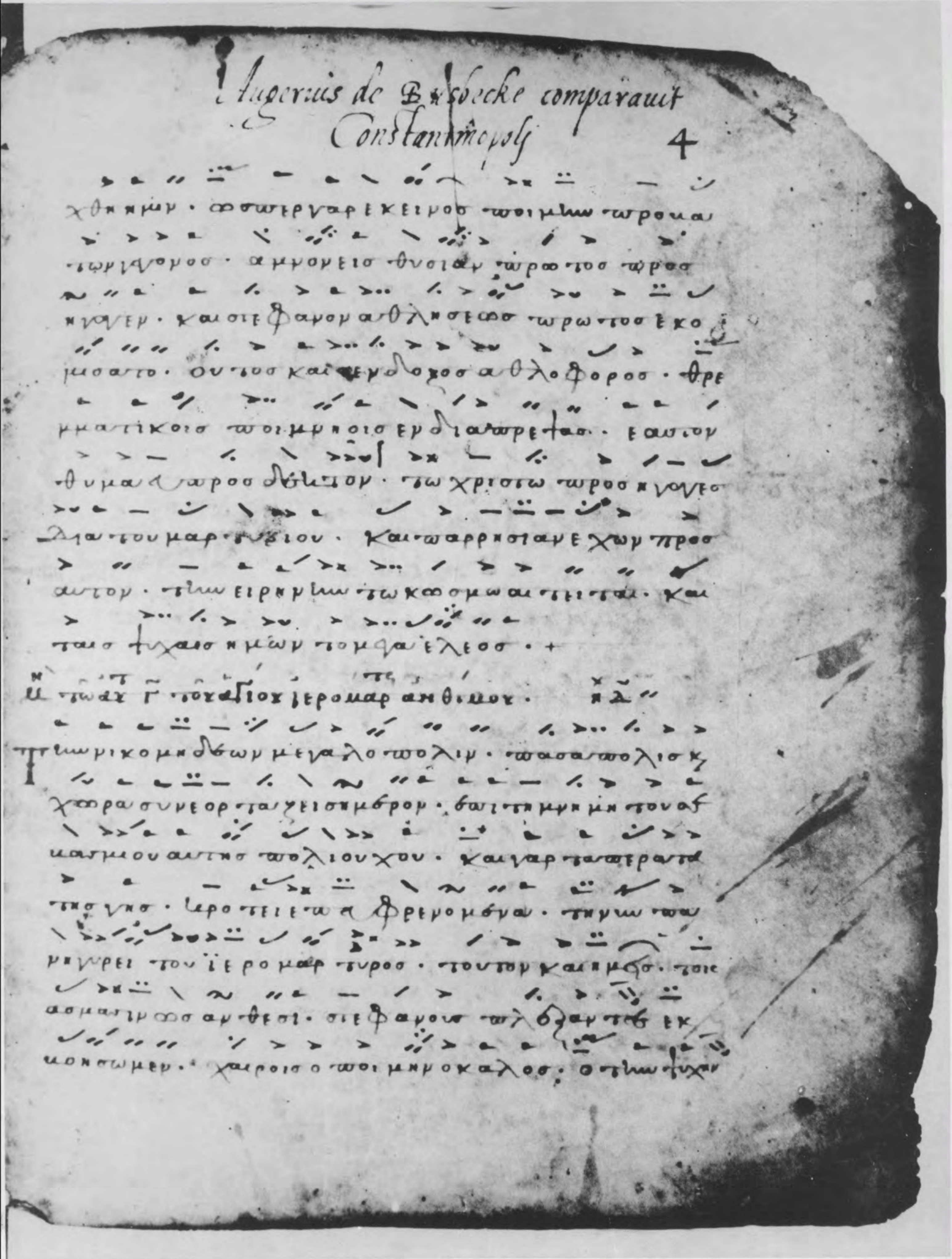

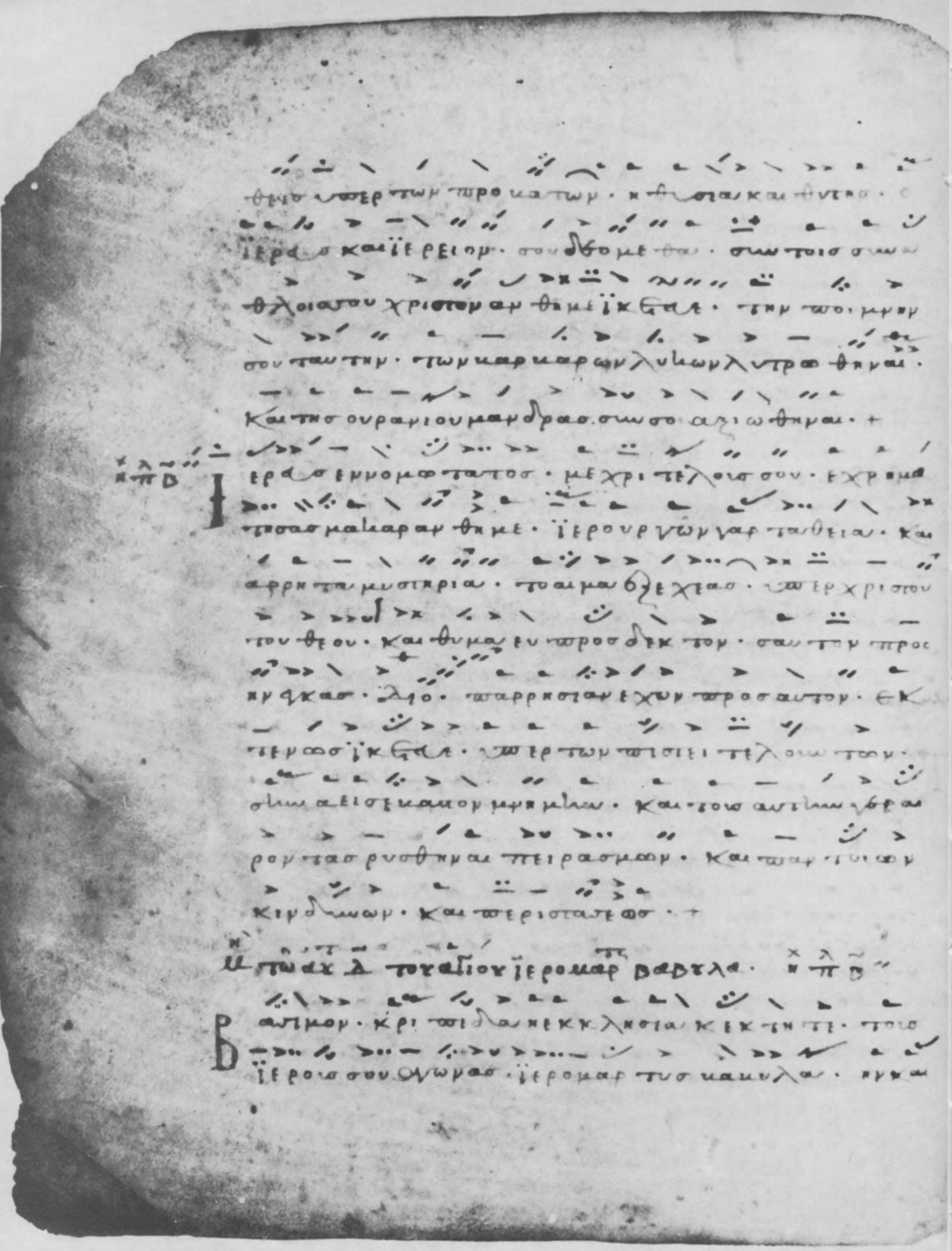
Ο [illegible] σου κυριε· την οικουμενην [illegible]·
το[illegible] και οι ασθενουντες· περιεζωσαντο δυνα
μιν· γυναικες ηνδρισαντο· κατα του πικρου
τυραννου· και στηναι [illegible] μητρος· ανα
λαβομεναι· παλιν [illegible] της τρυφης του παρα
δεισου [illegible]· εδοξαζον τον γεννηθεντα
εκ γυναικος· και σωσαντα το γενος των ανθρωπων

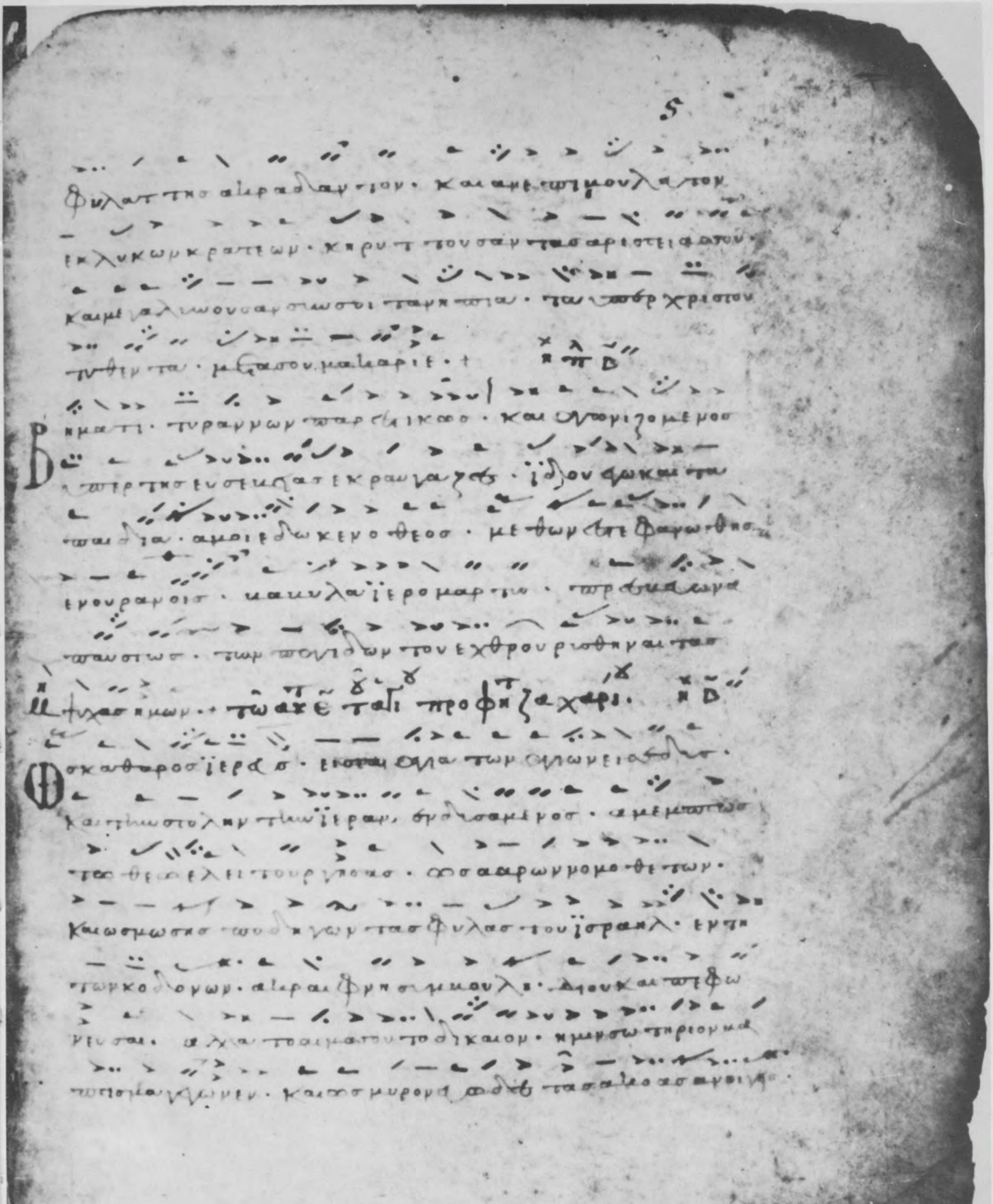
[illegible] β το καθ [illegible]

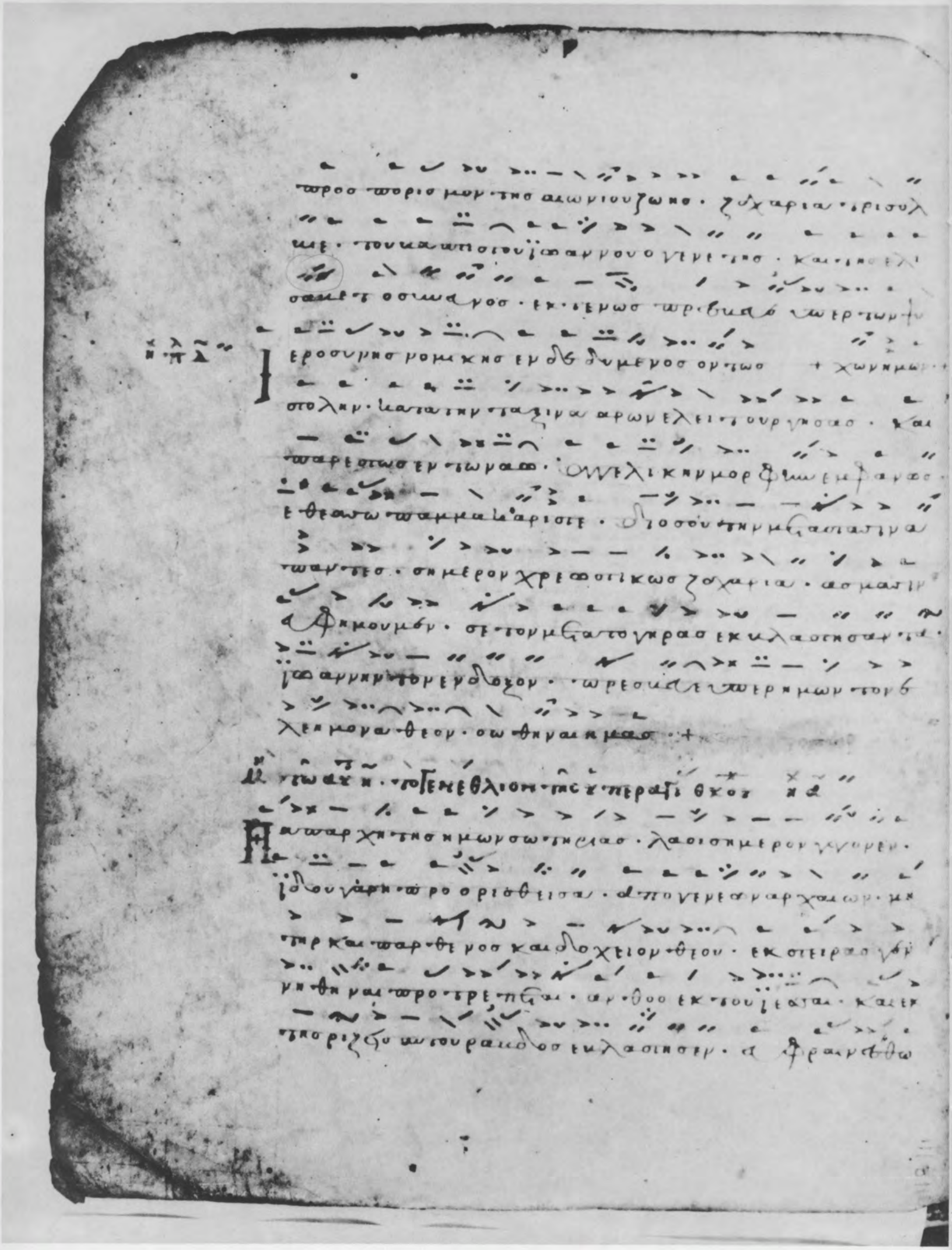
Νεοφυτον καθαπερ [illegible]· [illegible] του θεου τραπεζη
[illegible]· ως [illegible] των πορευθεντων [illegible] του
κυριου οδον· [illegible] μαρτυριου [illegible] ο κυριος·
και [illegible]· [illegible]
της θειας [illegible]· συν τοις [illegible]
[illegible]· [illegible]· [illegible] κοινωνους ημας·
[illegible] · + [illegible]

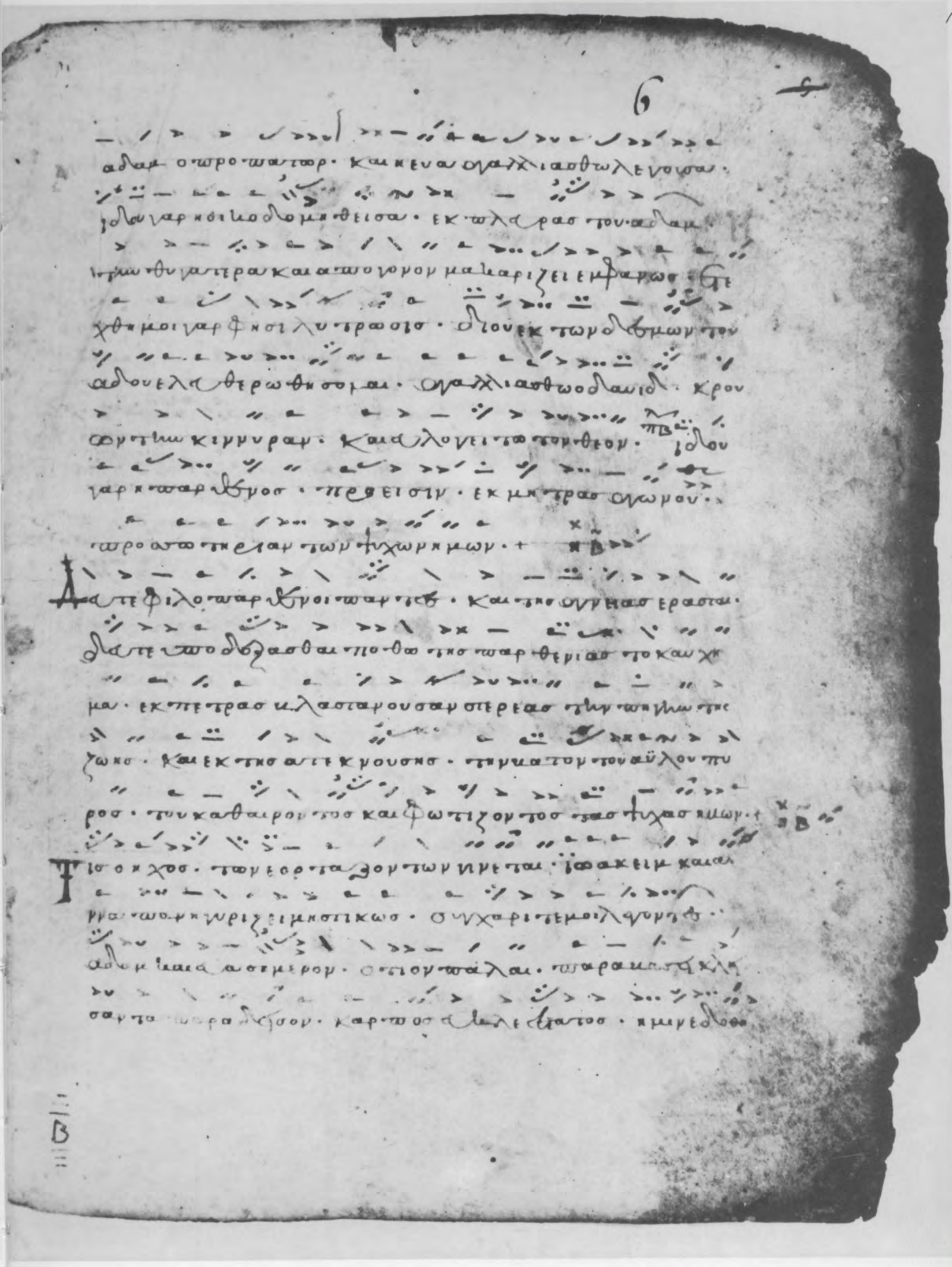
Δ[illegible] οι πιστοι· μνημην τελεσωμεν
[illegible] του μαρτυρος· ουτος γαρ [illegible]

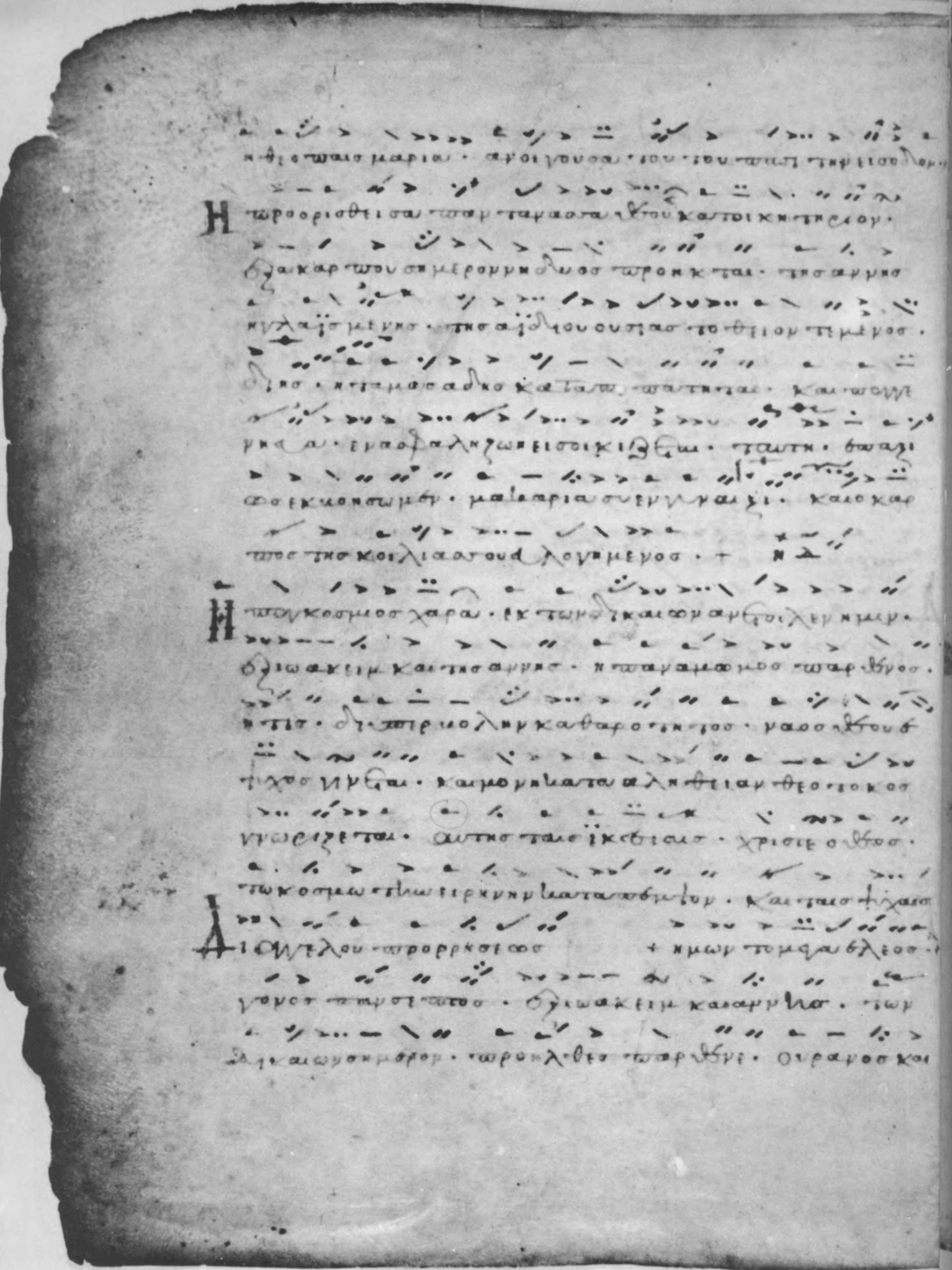

Augerius de Busbecke comparavit
Constantinopoli
4

ἀδὰμ ὁ προπάτωρ· καὶ εὔα ἀγαλλιάσθω λέγουσα·
πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +
ῥός· τοῦ καθαίροντος καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +
ἀδὰμ καὶ εὔα σήμερον·

θρεψον θεον αλλ᾽ ο δοξαζων καθαροτητος · σημερον χα-

ραν υπερμεγ[illegible] γινομενης · [illegible] παντι τω κοσμω · [illegible]

προξενει · καταρας αναιρετης · [illegible]

σιος · [illegible] γεννηθεις συν κορη [illegible] κλη[illegible]

[illegible] και [illegible] ευχαις [illegible]

Τ[illegible] σου [illegible] · [illegible] παρθεν[illegible]

[illegible] · των [illegible] ουρανος · και αν-

θρωπων [illegible] · οτι

μη [illegible] του [illegible] χριστου

του θεου · [illegible]

[illegible] θεον [illegible]

[illegible] · [illegible] τοκε [illegible] και [illegible]

Ε[illegible] χειρας κροτησω-

μεν φαιδρως · λαμπαδοφορησωμεν [illegible]

σκιρ[illegible] · Ιερουσαλημ [illegible]

εορταζει · [illegible] κοσμος · [illegible] γαρ [illegible]

αγα · και αμωμος νυμφ[illegible] · εκ της [illegible]

του ϊακωβ και ανεβλαστησεν. πλ ουκ ετι γυναικες εν λυ
παισ τεξουσι τεκνα . η χαρα γαρ εξηνθησεν . και
η ζωη των ανθρωπων εν κοσμω πολιτευεται . ουκ ε
τι δωρα του ϊωακειμ αποστρεφονται . β ο θρηνος
γαρ τησ αννησ . εισ χαραν προεχωρησεν . συγχαρητε μοι
λεγουσα . παντεσ εκλεκτοι ϊσραηλ . ϊδου γαρ δε
δωκε μοι κυριοσ . το εμψυχον παλατιον τησ θει
ασ δοξησ αυτου . εισ κοινην ευφροσυνην . και χα

πλ β

ραν και σωτηριαν των ψυχων ημων . +

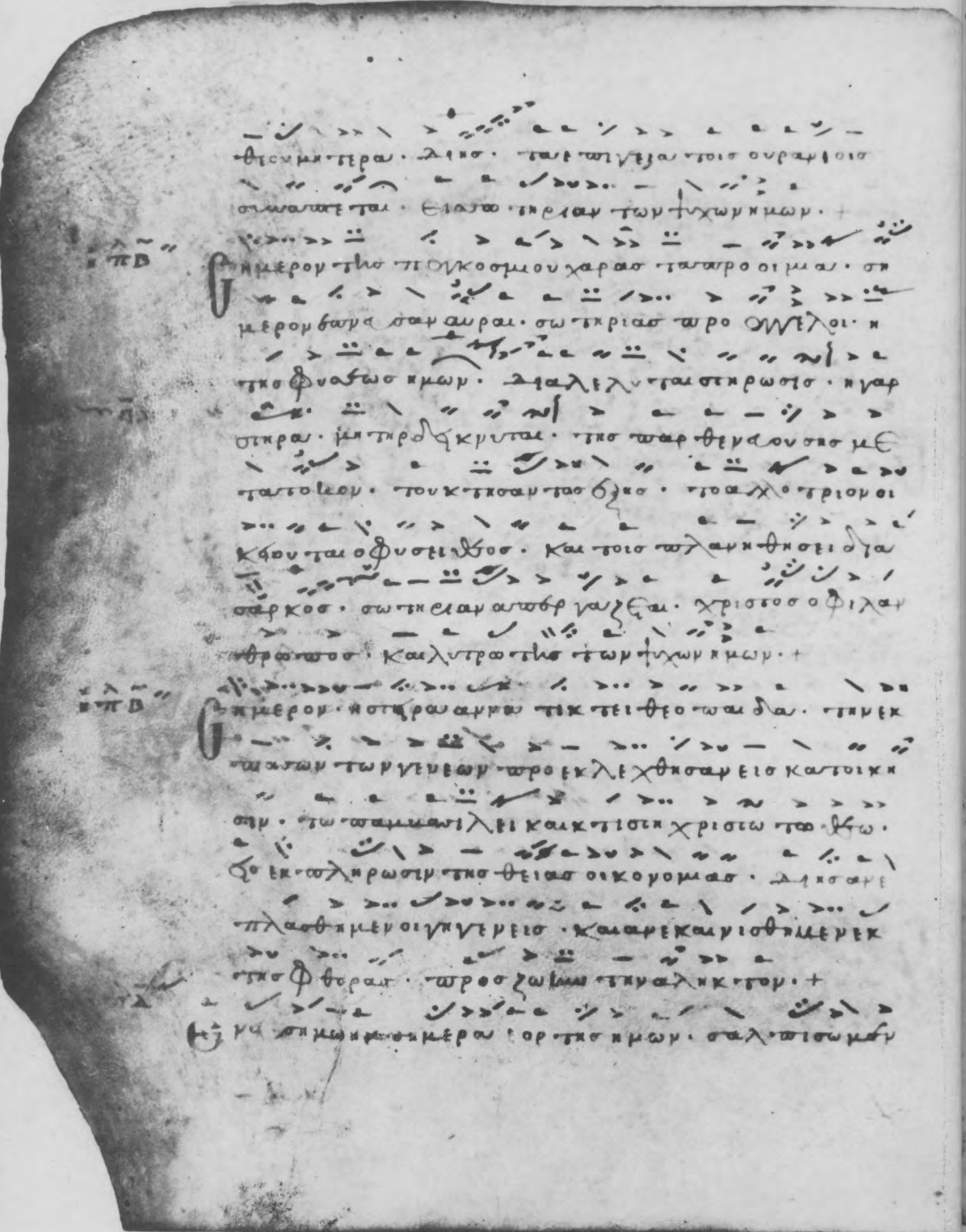
Σημερον . ο τοισ νοεροισ θρονοισ . επαναπαυομε
νοσ θεοσ . θρονον αγιον . ητοιμασεν εαυτω προκοι
μωσεν . ο στερεωσασ . εν σοφια τουσ ουρανουσ . ου
ρανον εμψυχον . ευφιλανθρωπωσ κατεσκευασεν .
η γαρ ακαρποσ ριζα . καρποφορον . ανεδει
ξεν ημιν την μητερα αυτου . ο των θαυματων θεοσ

πλ β

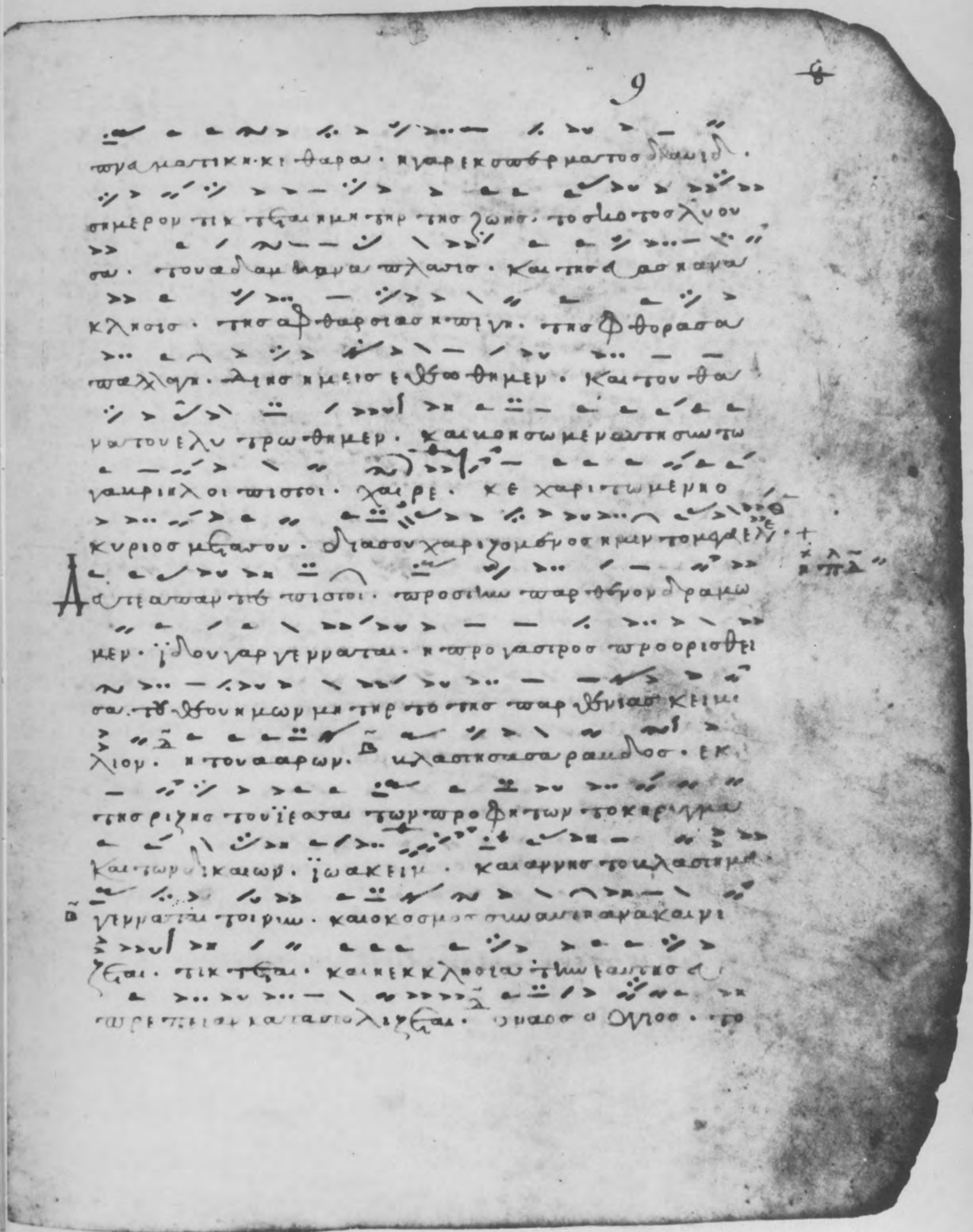
και των ανελπιστων ελπισ . κυριε δοξα σοι . +

Δ . . . ντη . ημερον κυριον αγαλλιασθαι λαοι . ϊδου γαρ .

Σήμερον της παγκοσμίου χαρας τα προοίμια· σήμερον ...
Σήμερον ...

τῆς θεοτόκου λοχεῖον· τὸ πάσης θεμικὸν ὄργανον· ὁ κατ-
λαϊκὸς θάλαμος· ἐν ᾧ τὸ παράδοξον· τῆς ἀπορρή-
του ἑνώσεως· τῶν συνελθουσῶν δι Χριστοῦ φύσεων·
Τετελεστουργηθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν·
τὴν τῆς παρθένου· παναμώμου γέννησιν· +

μη(νὶ) τῷ αὐτ(ῷ) θ· τῶν ἁγίων κ(αὶ) δικαίων Ἰωακεὶμ κ(αὶ) Ἄννης·

ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'

Μακαρία ὄντως εἶ· παρὰ τῶν γεννητόρων· ὑ-
περηρθητε· ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης· τὸ ὑπερ-
ἔχουσαν ἐπλαστήσατε· ὄντως· μακάριος εἶ Ἰω-
ακείμ· τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατήρ·
μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα· ὅτι τὴν μητέρα τῆς
ζωῆς ἡμῶν ἐπλάστησας· μακάριοι οἱ μαστοὶ οἷς ἐ-
θήλασεν τὴν γάλακτι τροφήσασαν· τὸν τρέφον-
τα πᾶσαν τὴν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ἡμᾶς· παμμα-
καριστοι ἀεὶ τοῦ μεθ' ἧς· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

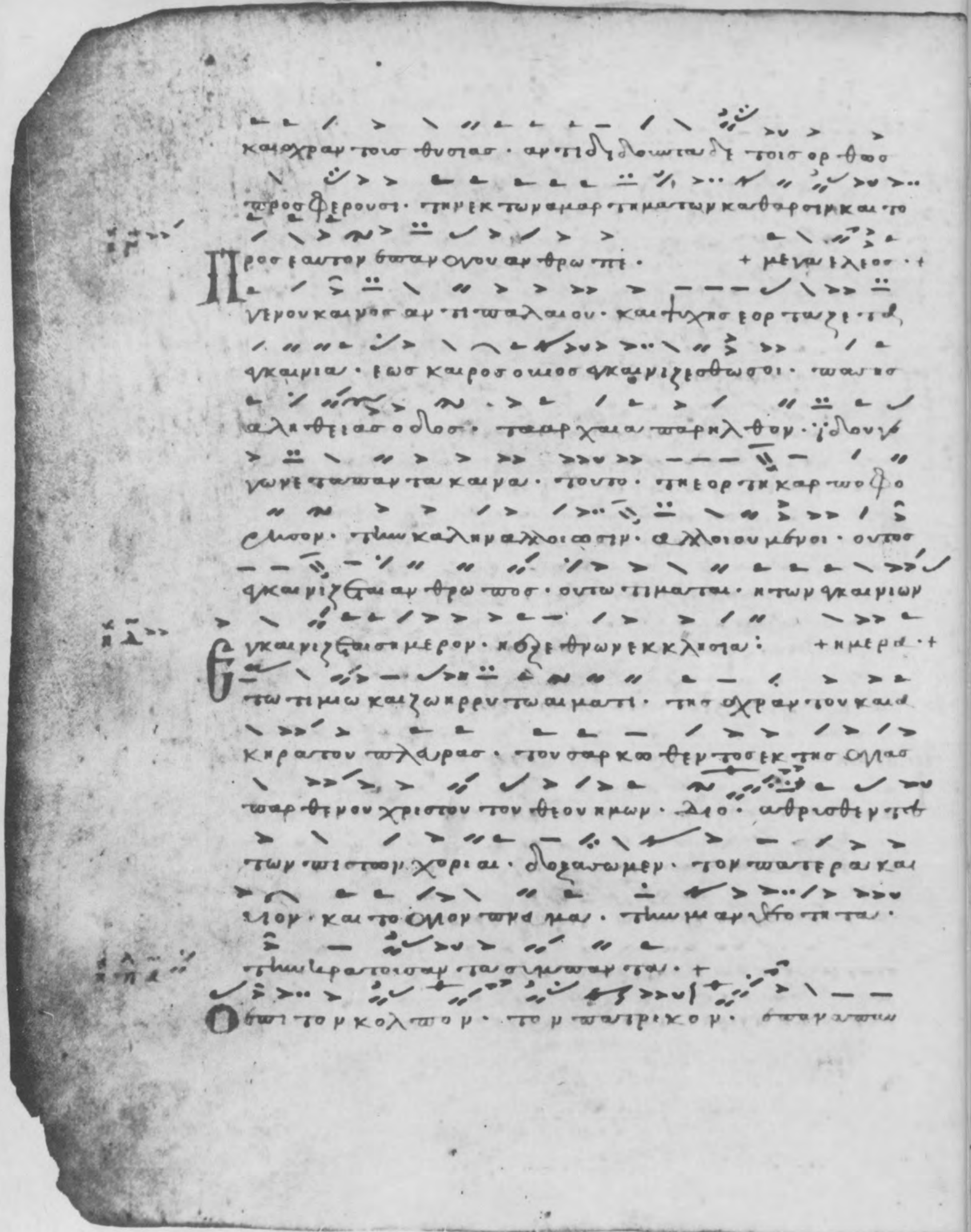
μη(νὶ) τῷ αὐτ(ῷ) ιγ· τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας ἀναστάσεως· ἦχ(ος) α'

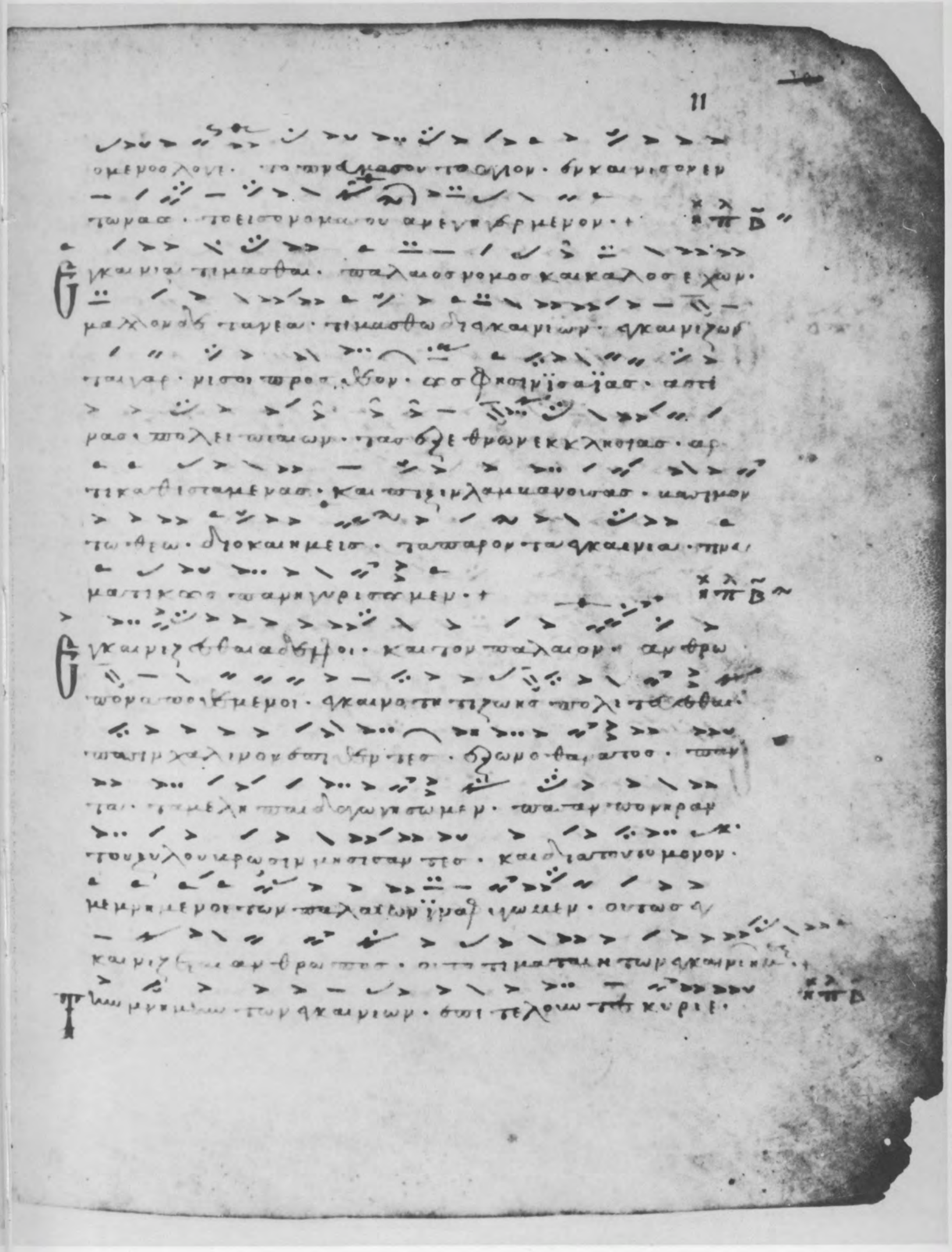
Ἐγκαινίζου ἐγκαινίζου· ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἧκει γάρ σου

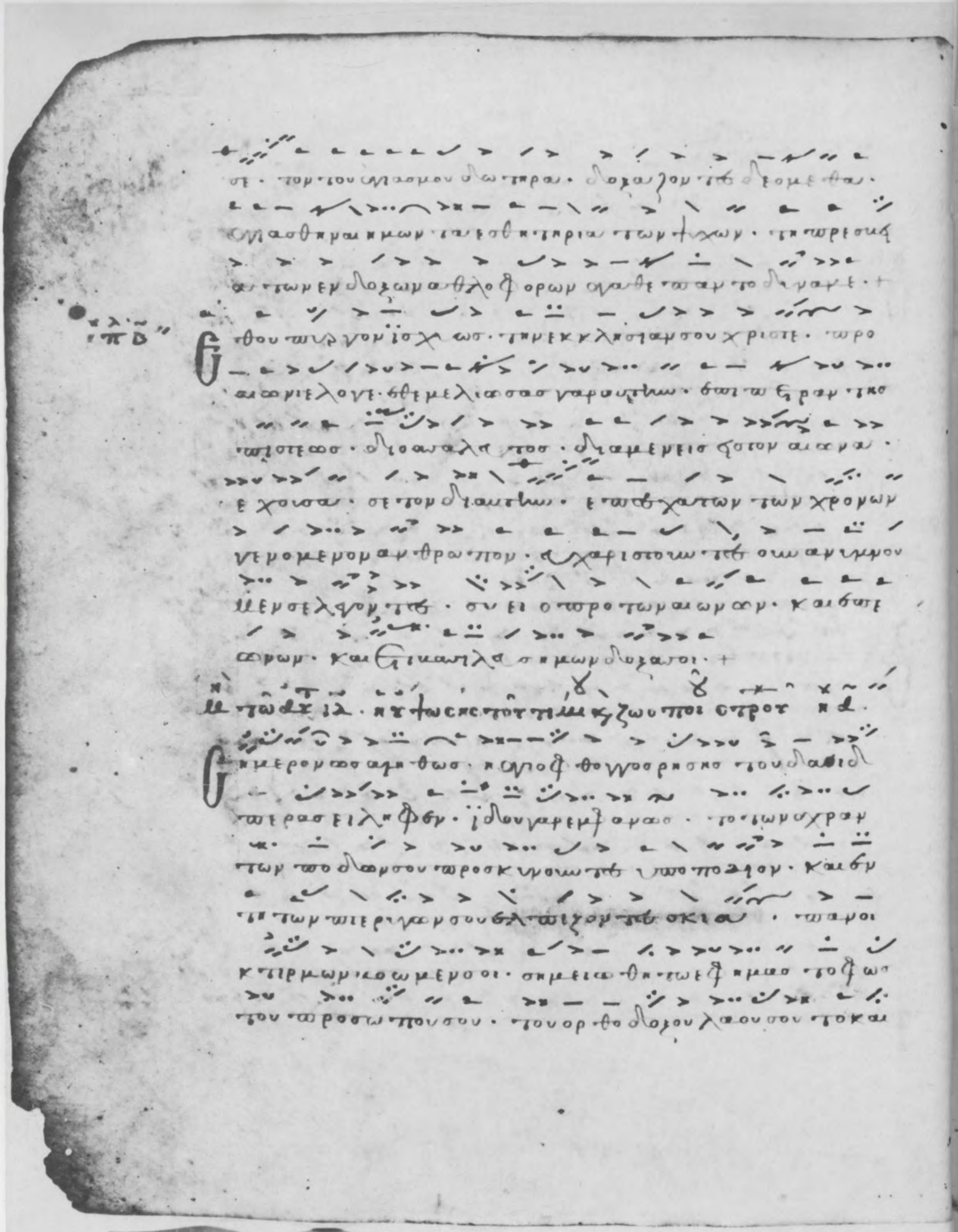
το φως· και η δοξα κυριου· επι σε ανατεταλκεν· τουτον
τον οικον· ο πατηρ ωκοδομησεν· τουτον τον οικον ο υιος
εστερεωσεν· τουτον τον οικον το πνευμα το αγιον ανε-
κενισεν· το φωτιζων και στηριζων· και αγιαζων τας
ψυχας ημων. +

Παλαι μεν ενεκαινιζων· τον ναον ο
σολομων· αλογων ζωων θυσιας· και ολοκαυτωμα-
τα προσεφερεν κυριω· ο [illegible] της·
τοις τυποις μεν αρκεσαι· ημας δε [illegible] την αλη-
θειαν· ανεκμακτους θυσιας· τας ιερατικας του κοσμου·
προσφερειν τη δοξη σου· παρ ων γαρ δεχομεθα ζωην· τα
παντα αγιαζεις· τω αγιω σου πνευματι. +

Τον εγκαινισμον τελουντες· του πανιερου ναου· της
αναστασεως σε δοξαζομεν κυριε· τον αγιασαντα τουτον·
και τελειωσαντα· τη αυτου τελεσιουργω χαριτι· και τερ-
πομενον ταις εν αυτω· ιερουργουμεναις· [illegible]
στων μυστικαις και ιεραις τελεταις· και προσδεχο-
μενος εκ χειρος των δουλων σου· τας αναιμακτους

ρασαμυζων· τη του τιμιου σταυρου σου· αμυνωσει Χριστε·

Προφυτα θειε ευκραμιω το πω ξυλον + πολυελεε· +

της ομοιως ζωης· ενωφειργασατο σωτηριαν· ο προαιω

νος μυαι απλα σε εμμεσω της γης· τον υμενομενον σημερον αλλα

ζει τον κοσμον τα περατα· και εγκαινιζεται της αναστα

σεως ο οικος· αγαλλονται αγγελοι εν ουρανω· και ευ

φραινονται ανθρωποι επι της γης· Δαυιτικως ω

φωτες και λεγοντες· υψουτε κυριον τον θεον ημων· κ

προσκυνειτε τω υποποδιω των ποδων αυτου· ο

τι αγιος εστιν· ο παρεχων τω κοσμω το μεγα ελεος· +

Προ τυπων τον σταυρον σου Χριστε· ο πατριαρχης Ια

κωβ· της προσκυνησεως ημας του υιου χαριζομενος· επι τας

κεφαλας· εναλλαξ τας χειρας πεποιηκεν· τουτον δε

σωτηρ ημων σημερον· ανυψουντες ιεραν αγαζομεν· δω

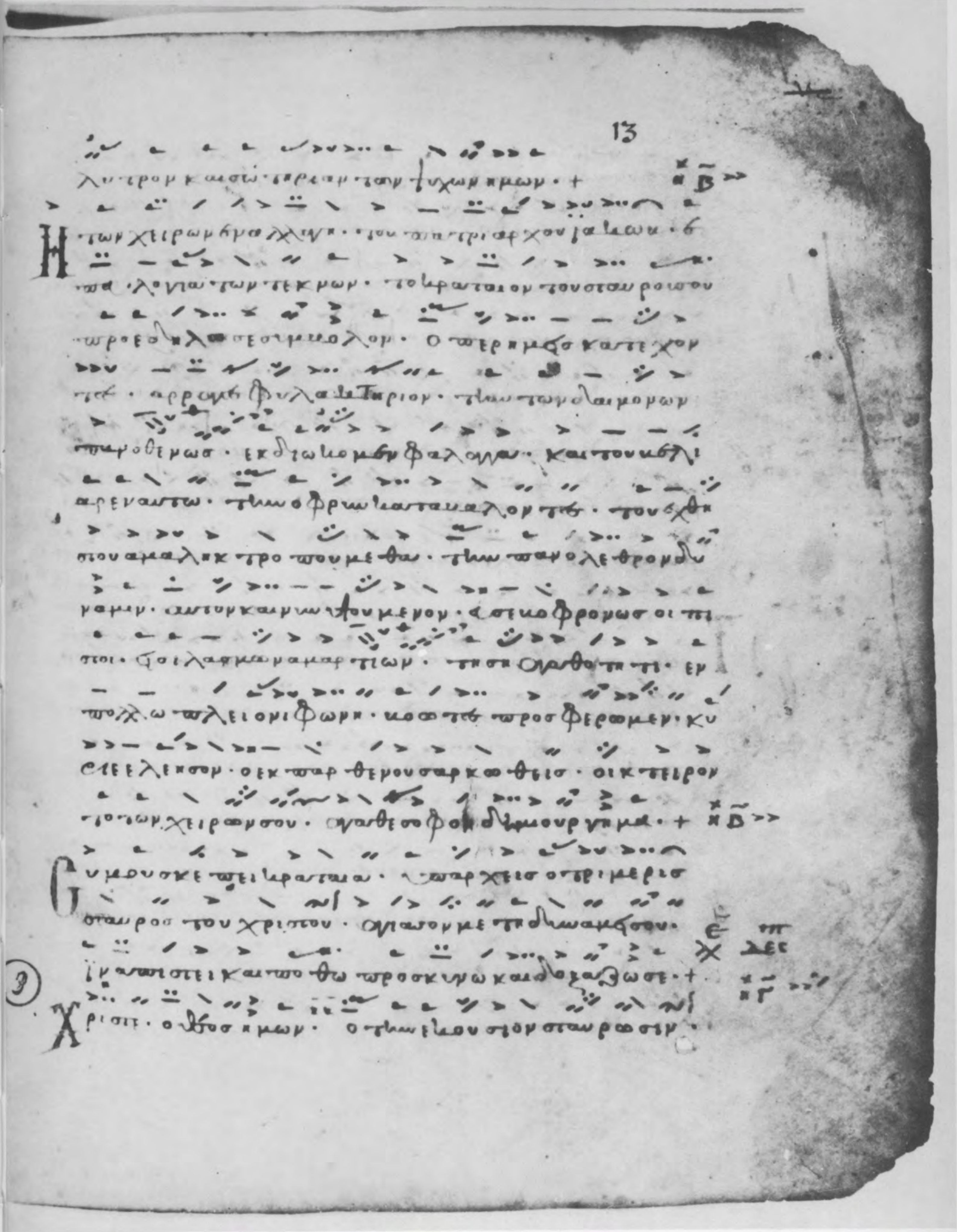
ρησαι τω φιλοχριστω ηματι λεγειν ιωνικως· ως και ομ

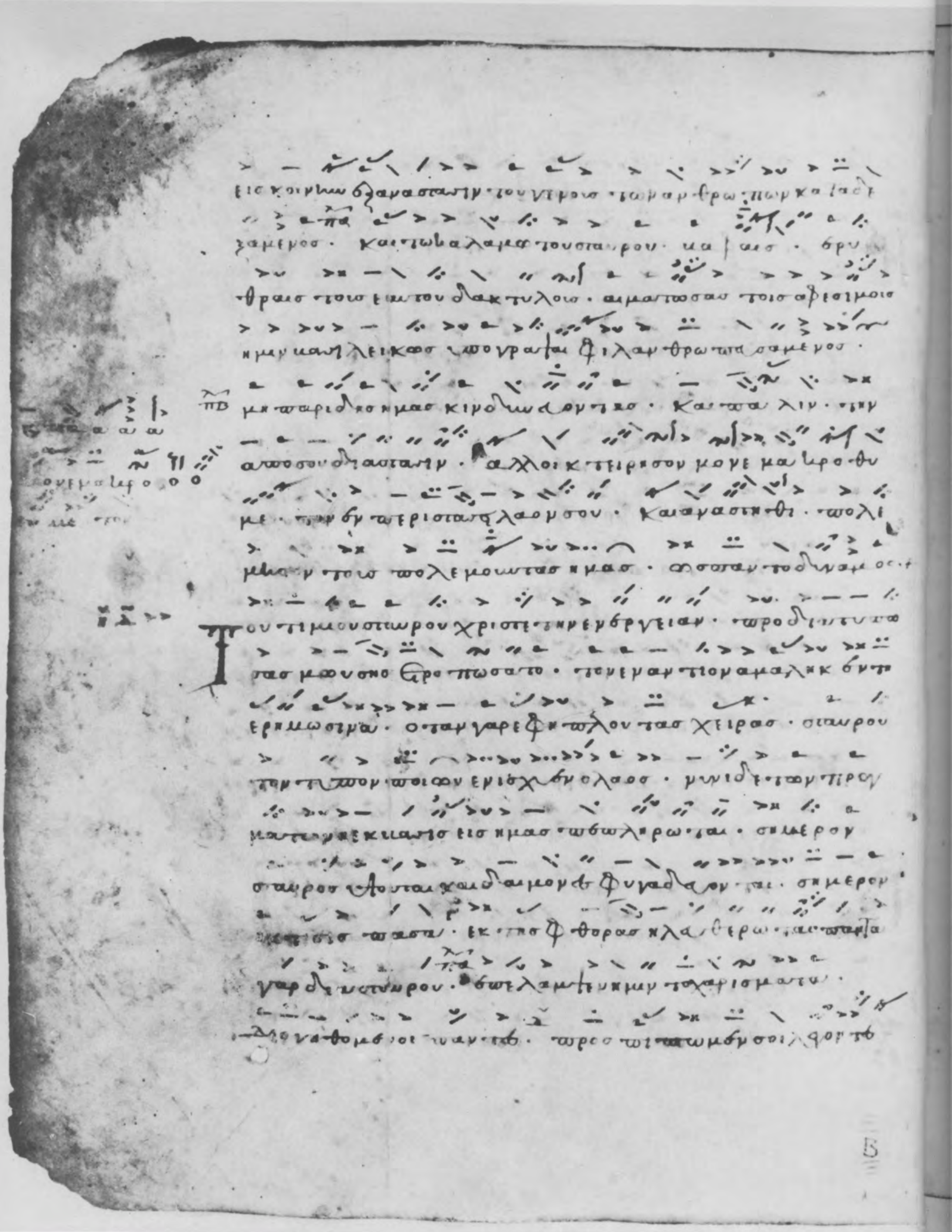
σαν ειμιφω το προ πατερων· +

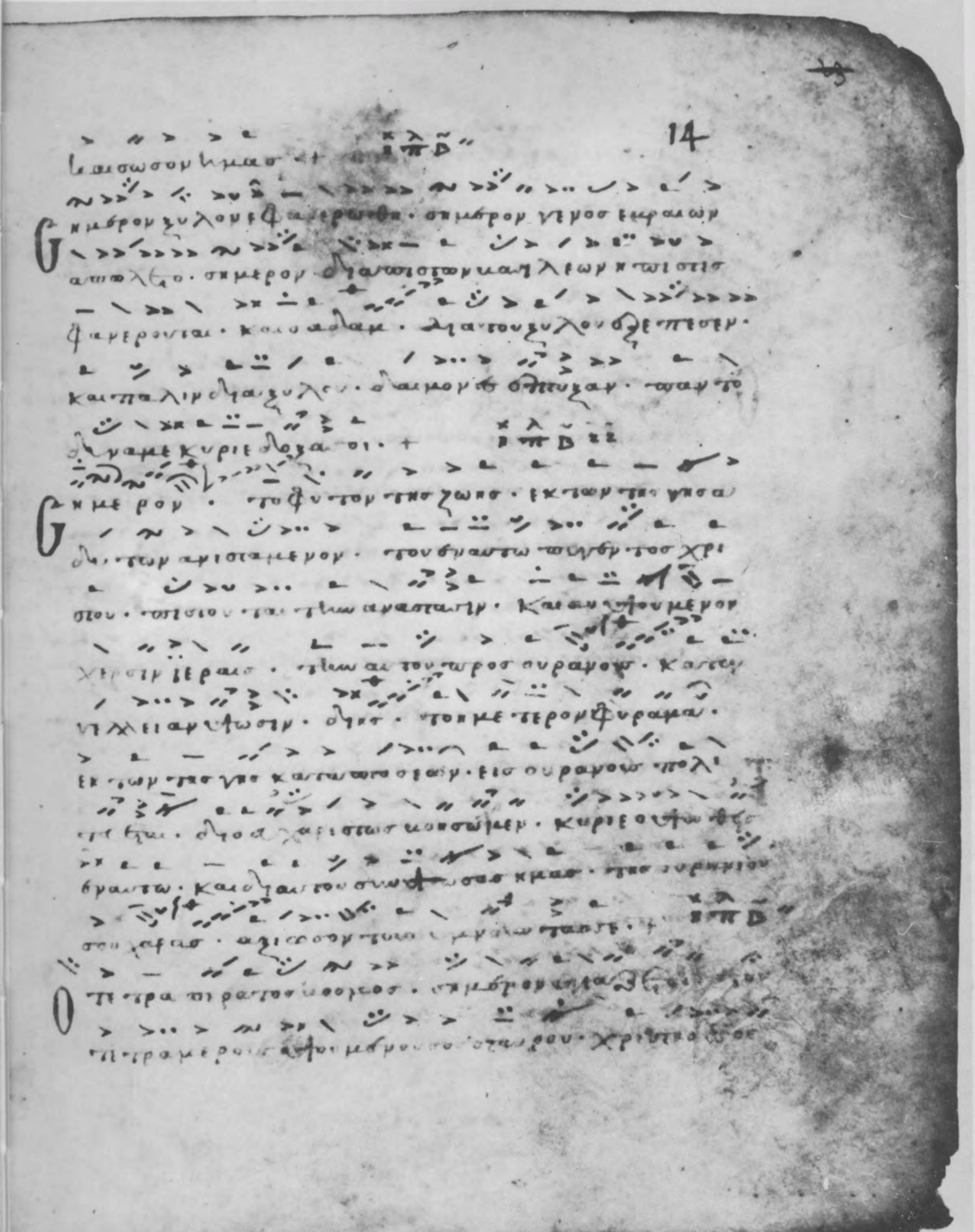
Δαυιδ παντα τα εθνη· τον υψουμενον ξυλον προσκυ

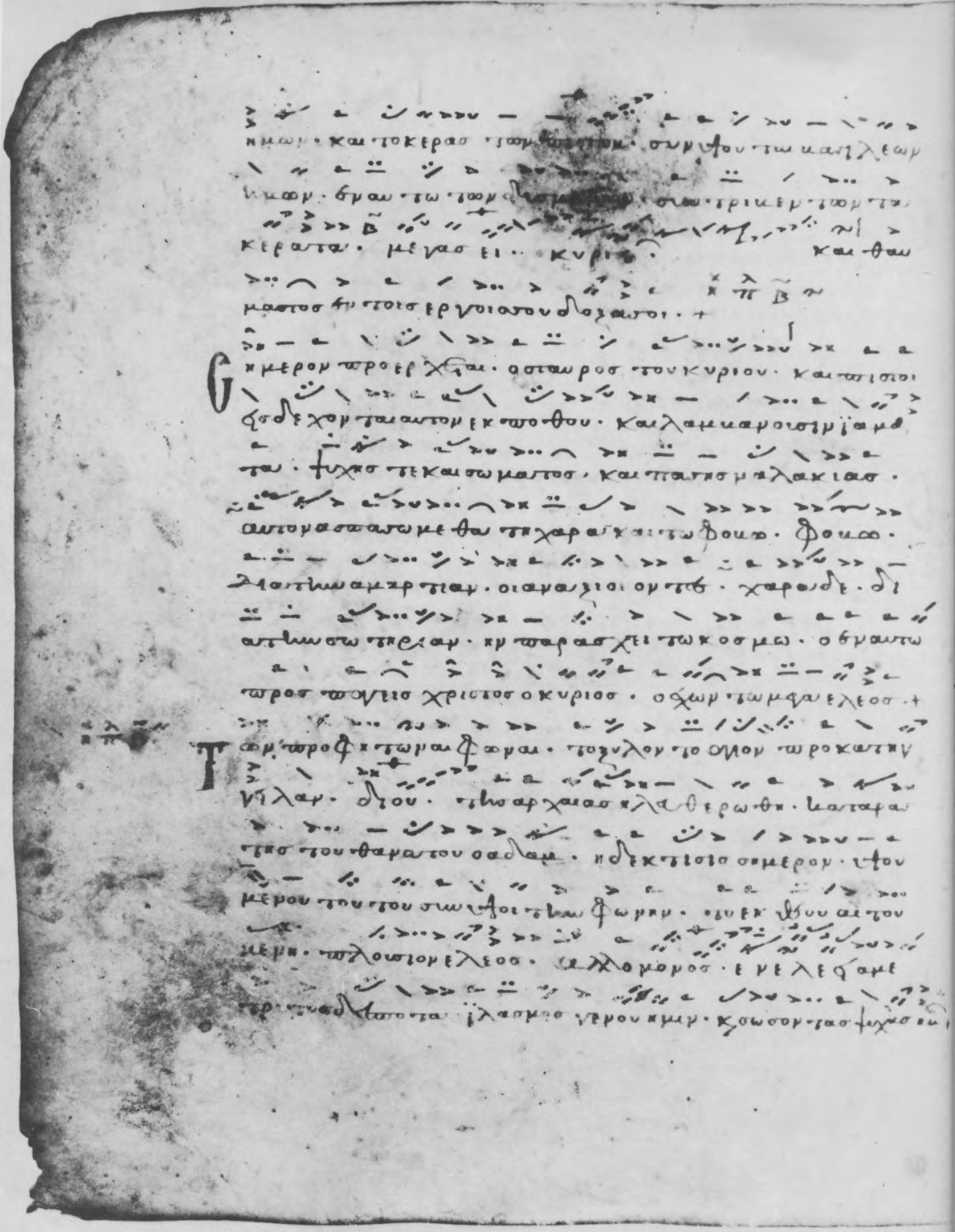
ρκουμεν· δι' ου γενομενη αιωνιος δικαιοσυνη· τον γαρ
προπατορα Αδαμ· ο απατησας εν ξυλω· τω σταυρω
δελεαζεται· και πιπτει καταπενεχθεις· πτωμα δ[illegible]
σιον· ο τυραννικως κρατησας του ανθρωπειου· αλασ
ματος· αιματι θεου· ο ιος του οφεως αποπλυνε
ται· και καταρα λελυται· καταδικης δικαιας·
αδικω δικη· του δικαιου κατακριθεντος· ξυλον γαρ
εδει το ξυλον ιασασθαι· και παθει του απαθους· τα
εν ξυλω λυσαι παθη του κατακριτου· αλλα δοξα
Χριστε βασιλευ· τη περι ημας σου φρικτη οικονομι
α· δι' ης εσωσας παντας ως αγαθος και φιλανθρωπος. +

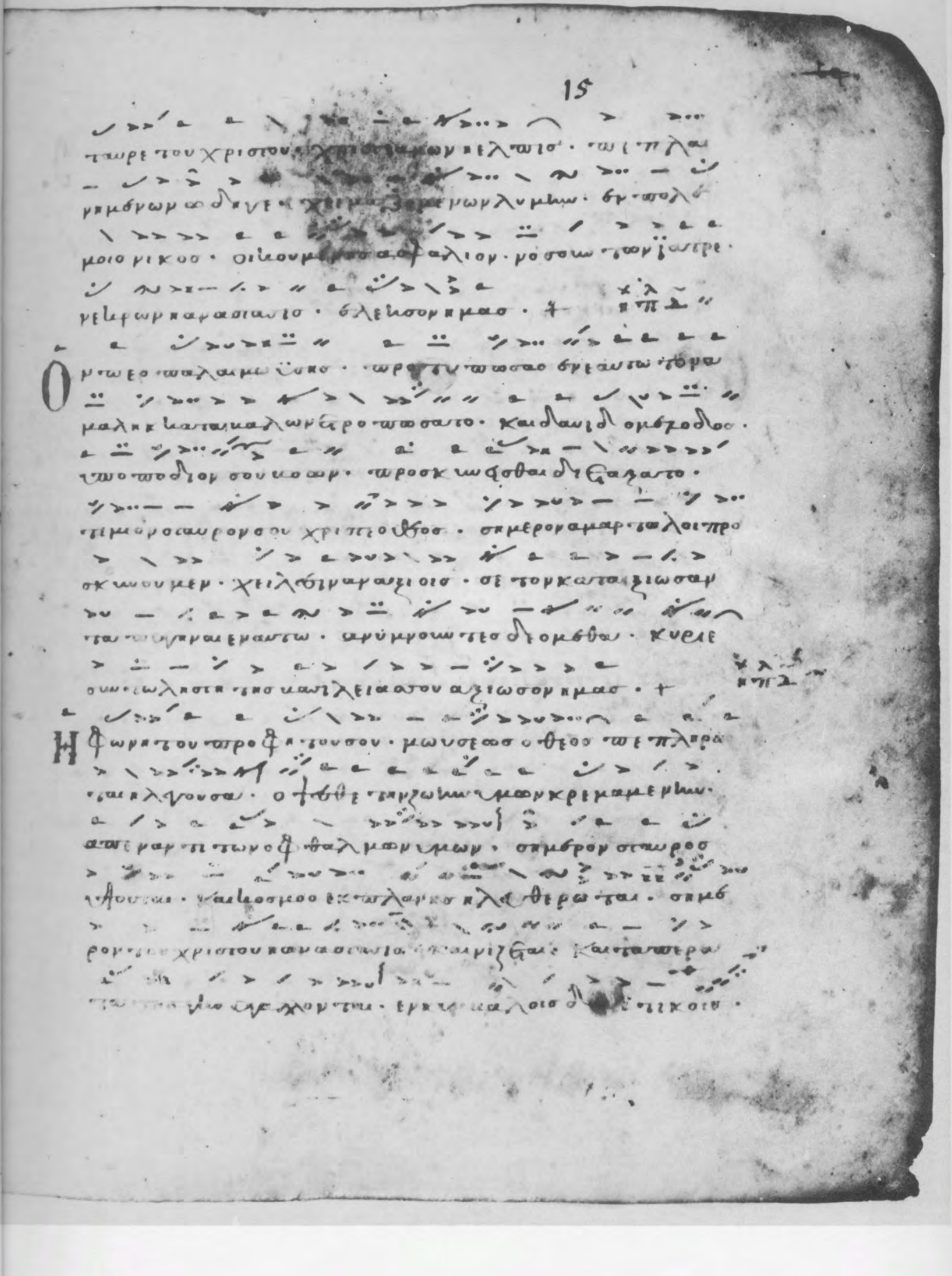
Θειος θησαυρος εν γη κρυπτομενος· του ζωοδοτου
ο σταυρος· εν ουρανοις εδεικνυτο· βασιλει σε
βη· και νικας κατ' εχθρων· του γραμματος δηλου
γωτερως· ον [illegible] και πο θεω· [illegible]
αναδραμων· προσθεωριαν ζωμαι· σπουδη ο
του των· εκ γης ανεβωρε· ο κοσμον

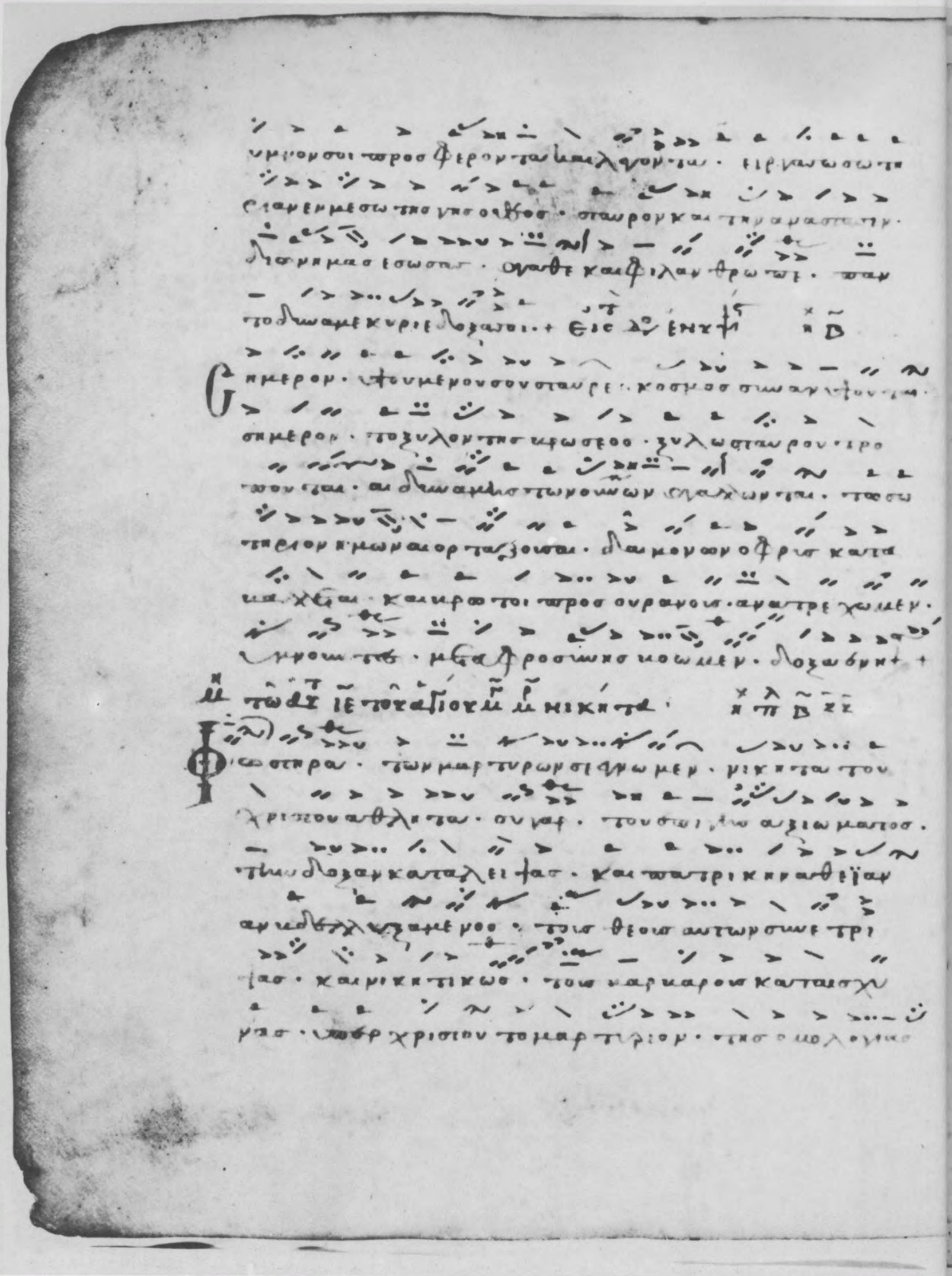

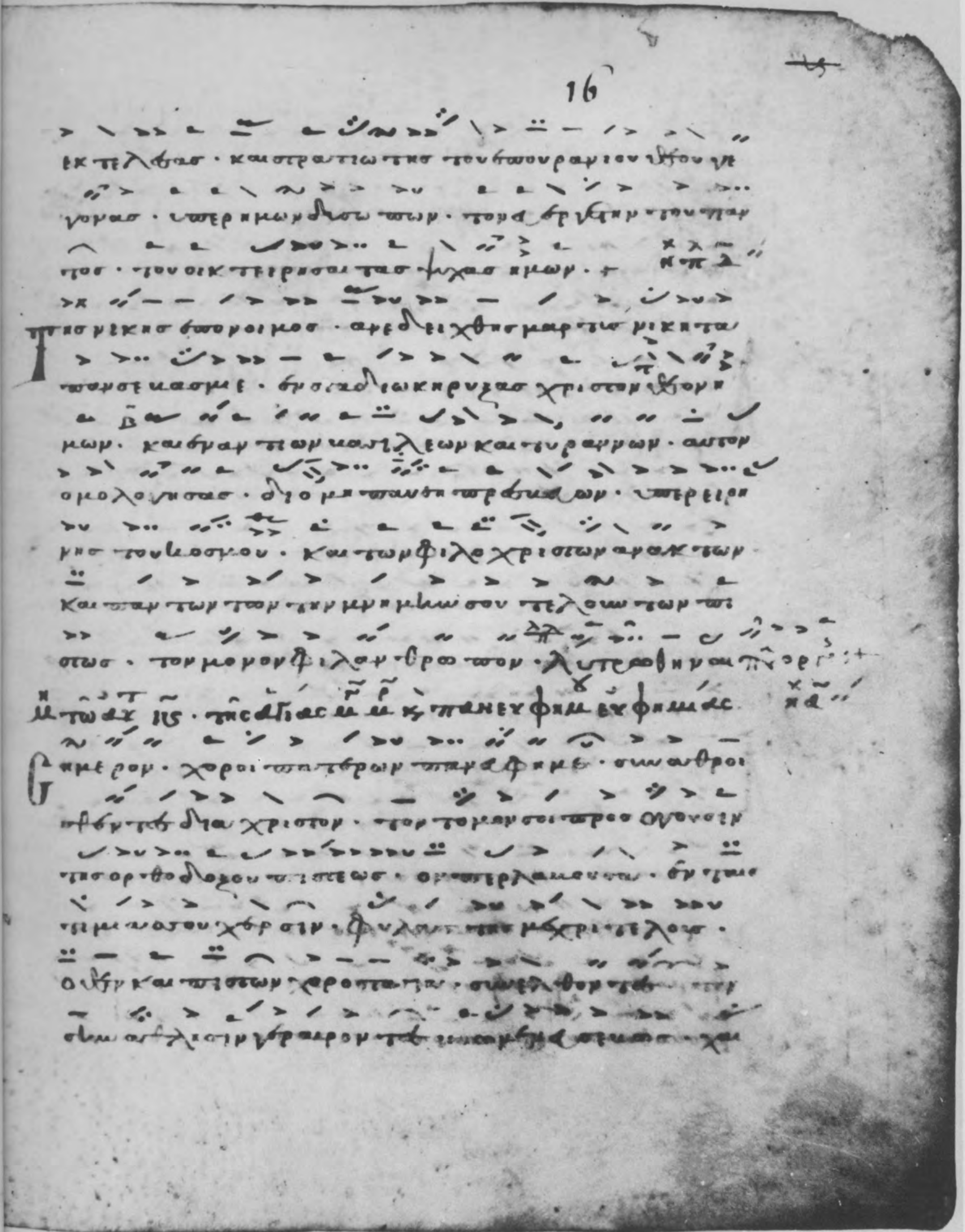

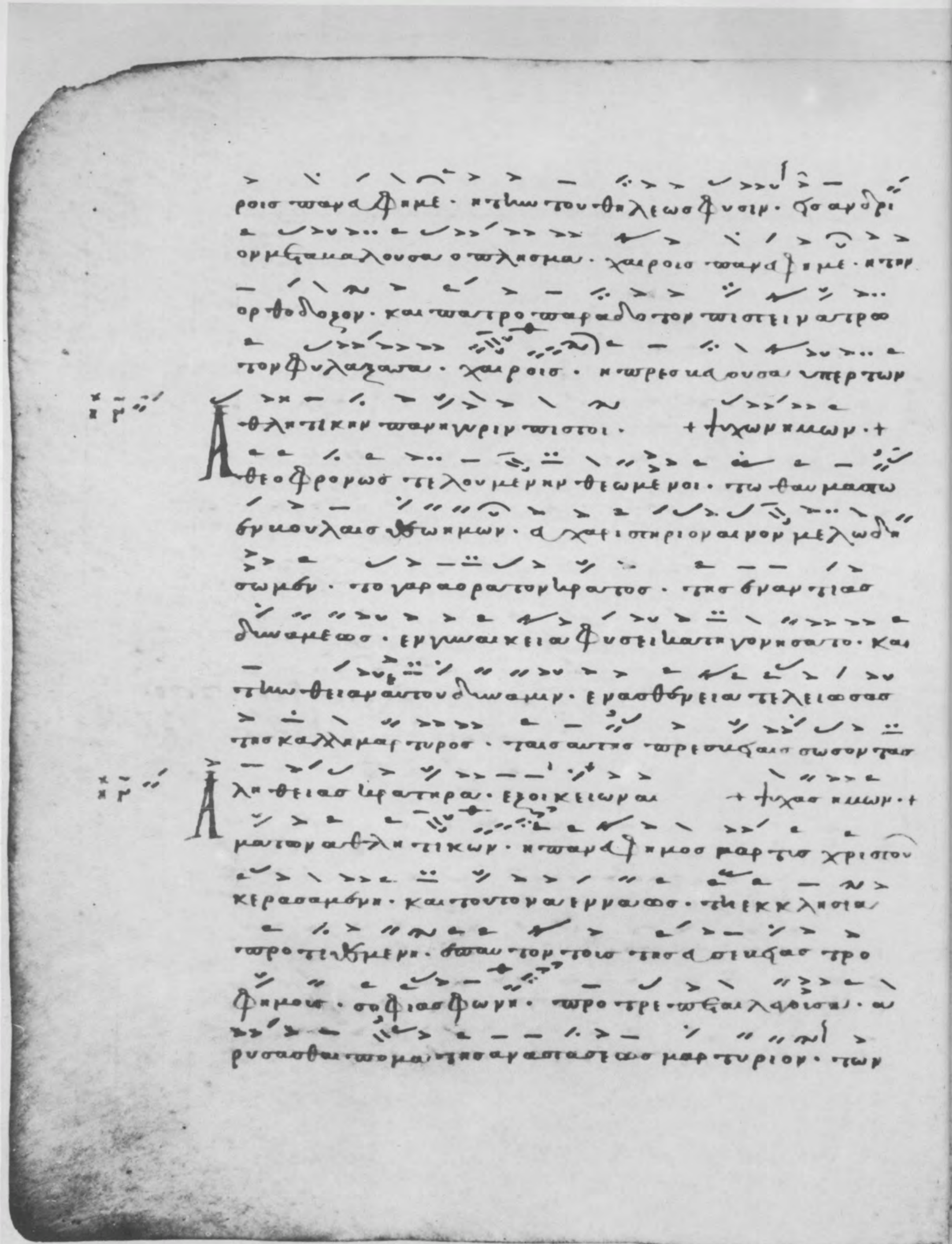

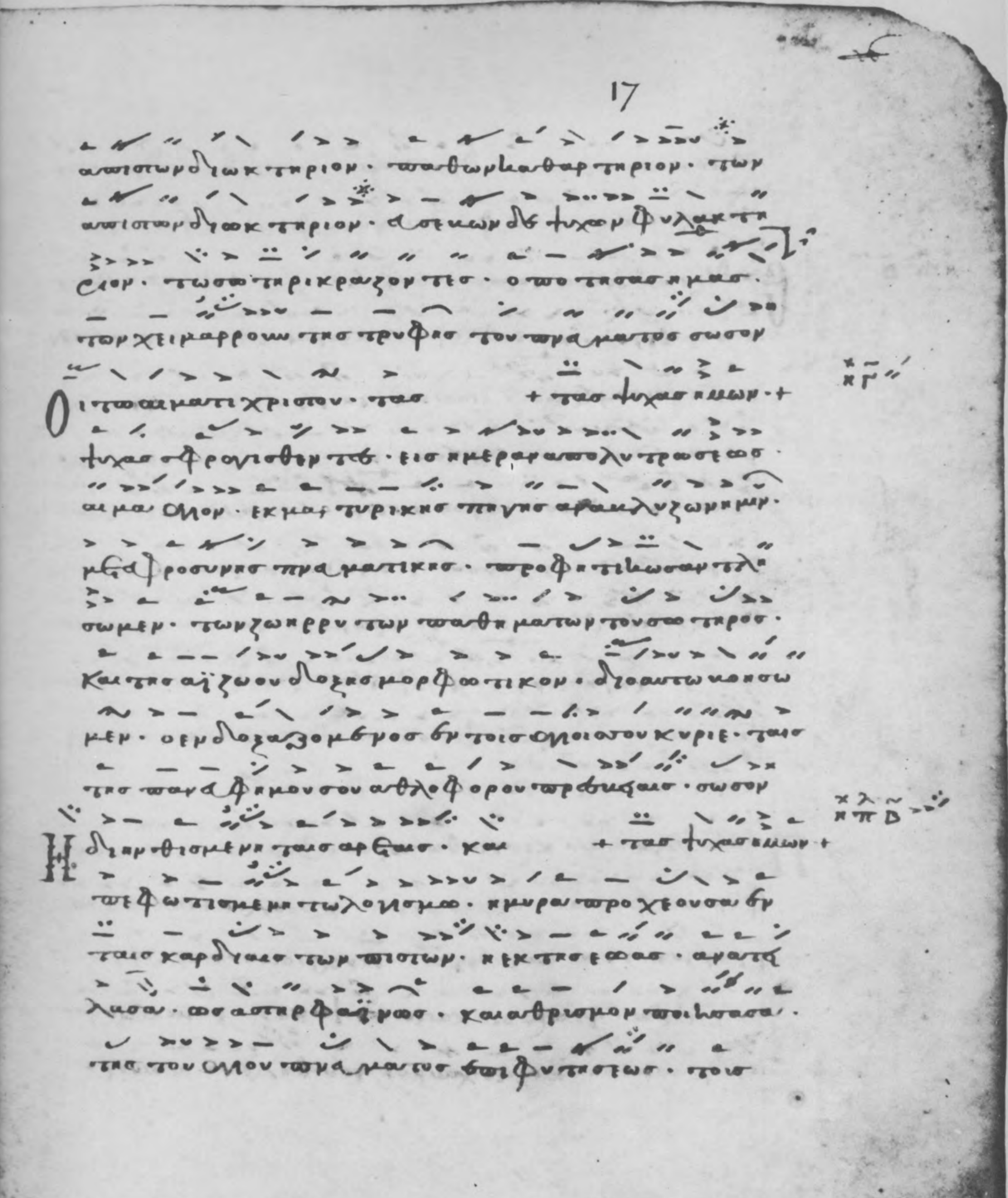

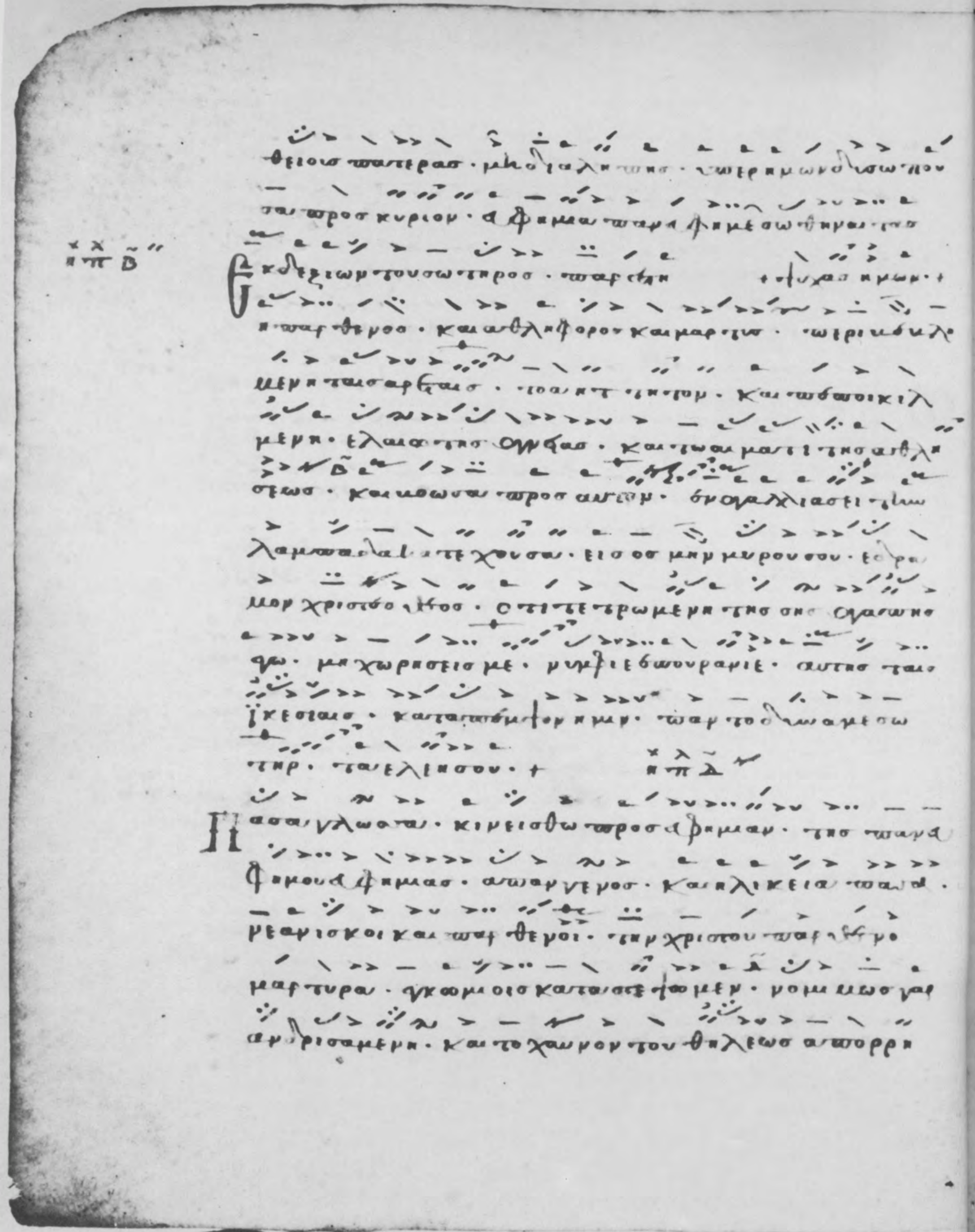

15

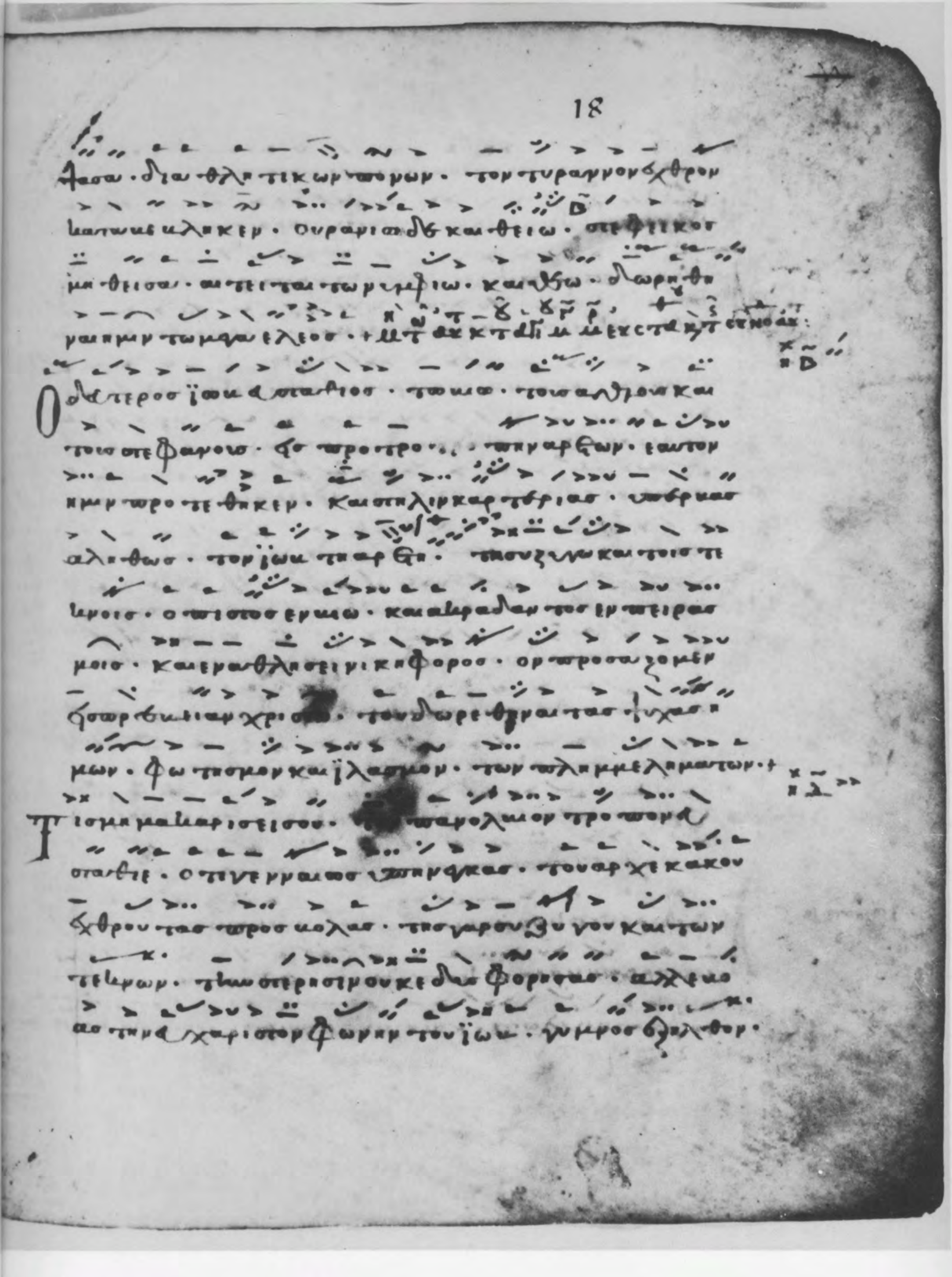

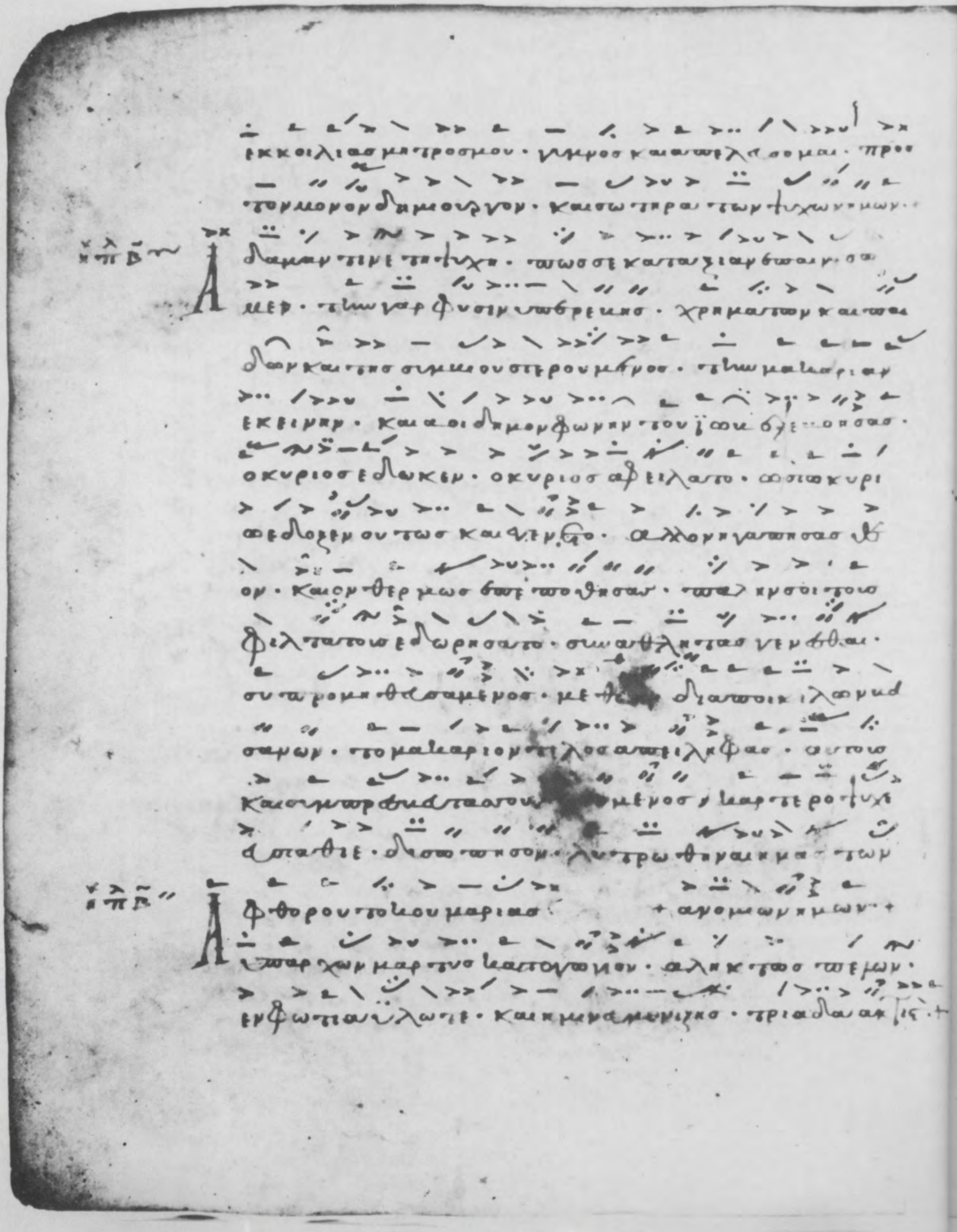

17
ἀπίστων διωκτήριον· παθῶν καθαρτήριον· τῶν
ἀπίστων διωκτήριον· ἀσεμνῶν δὲ ψυχῶν φυλακτή-
ριον· τοὺς σωτηρίως κράζοντας· ὁ παύσας ἡμᾶς·
τὸν χείμαρρον τῆς τρυφῆς τοῦ πράγματος σῶσον
Οἱ τῷ αἵματι Χριστοῦ· τὰς + τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +
ψυχὰς φροντίσαντες· εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως·
αἷμα ὅλον· ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζων ἡμῖν·
μετ' εὐφροσύνης πραγματικῆς· προφητικῶς ἀνατεί-
σωμεν· τῶν ζωηρρύτων παθημάτων τοὺς σωτῆρος·
καὶ τῆς ἀιζώου δόξης μορφωτικόν· διὸ αὐτῷ ὑμνήσω-
μεν· ὁ ἐν δόξαις δοξαζόμενος ἐν τοῖς ὁσίοις σου Κύριε· ταῖς
τῆς πανευφήμου σου ἀθλοφόρου πρεσβείαις· σῶσον
Ἡ διηριθμισμένη ταῖς ἀρεταῖς· καὶ + τὰς ψυχὰς ἡμῶν +
πεφωτισμένη τῷ λογισμῷ· ἡ μύρα προχέουσα ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν· ἡ ἐκ τῆς Ἐφέσου· ἀνατεί-
λασα· ὡς ἀστὴρ φαιδρός· καταβρισμὸν ποιήσασα·
τῆς τοῦ ὅλου πράγματος εὐσιφυτήσεως· τοῖς

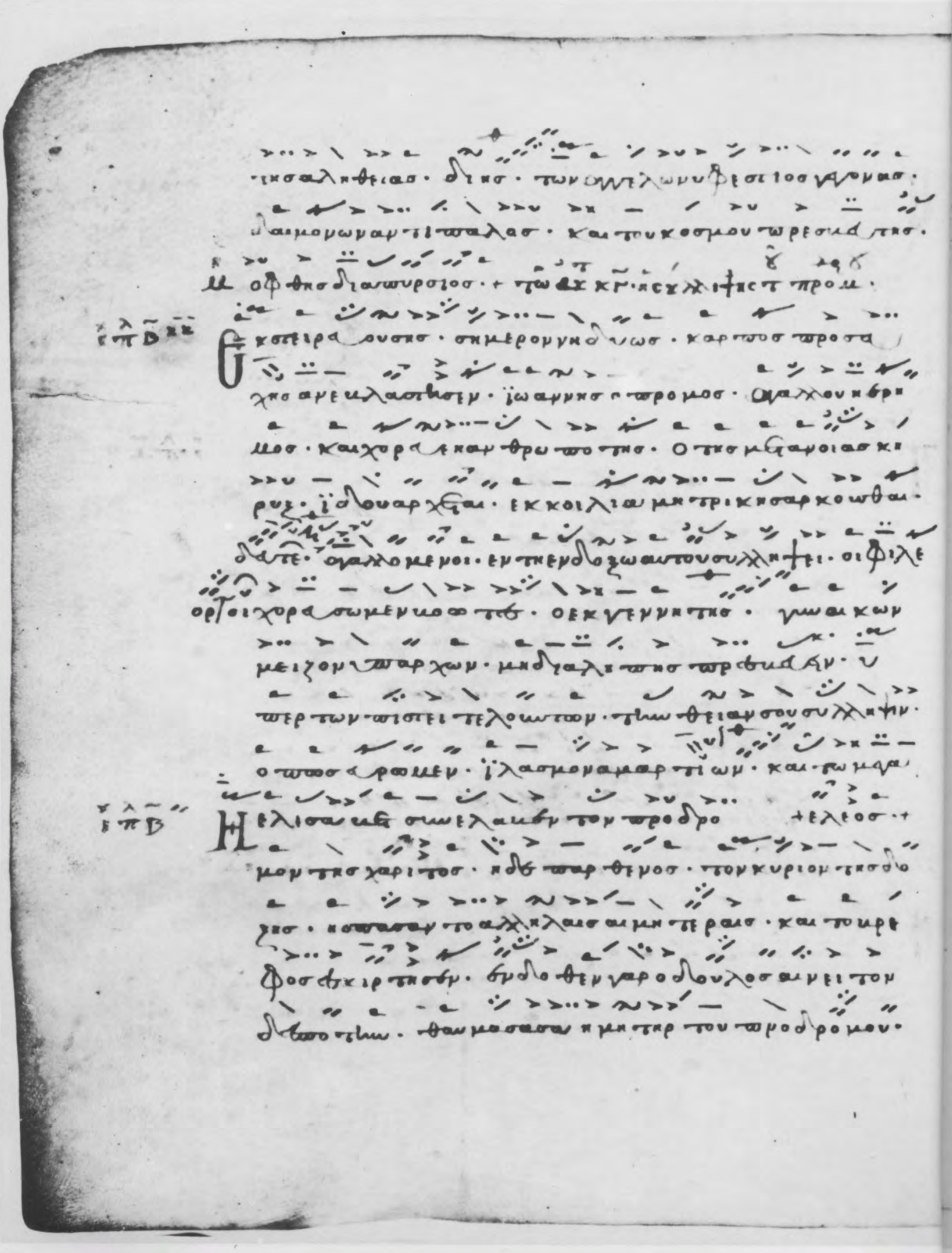

θειους πατερας · μη διαλιπωμεν · εξυμνωδειν σω που
ται προς κυριον · α φημια παναφημε σωθηναι τας
ηχ πλ Β
Εκ δεξιων του σωτηρος · παρεστη + εντυχας ημων +
η παρθενος · και αθλοφορος και μαρτυς · περιβεβλη
μενη ταις αρεταις · ως αν · και πεποικιλ
μενη · ελαιω της · και τω αιματι της αθλη
σεως · και βοωσα προς αυτον · εν αγαλλιασει την
λαμπαδα κατεχουσα · εις οσμην μυρου σου · εδρα
μον χριστε ο θεος · οτι τετρωμενη της σης αγαπης
ειμι · μη χωρισης με · νυμφιε επουρανιε · αυτης ταις
ικεσιαις · καταπεμψον ημιν · παντοδυναμε σω
τηρ · τα ελεη σου · +
ηχ πλ Δ
Πασα γλωσσα · κινεισθω προς ευφημιαν · της πανευ
φημου ευφημιας · · και ηλικεια παιδα ·
νεανισκοι και παρθενοι · την χριστου παρθενο
μαρτυρα · εγκωμιοις καταστεψωμεν · νομιμως γαρ
ανδρισαμενη · και το χαμηλον του θηλεως αποῤῥι

εκ κοιλιας μητρος μου · γνησιος και απετελεσομαι · προς
τον μονον δημιουργον · και σωτηρα των ψυχων ημων ·
ηχ πλ β'
Αδαμαντινη τη ψυχη · πως σε κατ αξιαν βοωσιν · σα
μεν · την γαρ φυσιν υπερβεβηκας · χρηματων και παι
δων και της σαρκος ουσιος στερουμενος · την μακαριαν
εκεινην · και αοιδιμον φωνην του ιωβ εβοησας ·
ο κυριος εδωκεν · ο κυριος αφειλατο · ως τω κυρι
ω εδοξεν ουτως και εγενετο · αλλ ον ηγαπησας θε
ον · και ον θερμως εποθησας · πως εκεινοις τοις
φιλτατοις εδωρησατο · συναθλητας νυν ενθαι ·
συναρομενους θεασαμενος · μεθ ων διαπαντος
σαμων · το μακαριον τελος απειληφας · αυτοις
και συν μαρτυσιν ... μενος · και ερ ... ψυχ
... λυτρωθηναι ... των
ηχ πλ β''
Αφθορου τοκου μαριας + αγομεν ημων +
των αρχων μαρτυς ... αληκτως ...
εν φωτι ... και ... τριαδα ...

19

Τὴν στρατοπεδαρχίαν· τῆς κάτω καὶ ἄνω πᾶσαν ἀπο
καλλόμενος· καὶ διαβοῶν ἀφθέγκτως αὐτοῦ· ὑμεῖ
κονιτουσω τηρος ἡμῶν· νῦν χορεύεις τοῖς ἄνω· σὺν
γυναιξί σου καὶ τέκνοις· παμμάκαρ ἀριστάθλε·
Διὸ δυσωποῦμέν σε· τῷ κυρίῳ πρέσβευε ἡμῖν· ὑπὲρ
Τῷ ἀδύτῳ γνόφῳ εἰσδὺς καὶ + τῶν ψυχῶν ἡμῶν·+
τῷ τῆς δικαιοσύνης ἡλίῳ οἰκειωθεὶς· τῆς [illegible]
μον τῶς ἐφάνης τις· διασώζουσιν εἰκόνα θεία προσ φαν
σαν· ἐμπόνοις τῶν ἔργων [illegible]· παμμάκαρ ἀριστάθλε·
Ὁ θυτὴρ τοῦ πνεύματος καὶ ὕδατος φωτισθεὶς ὁ
μερινην· τῷ μαρτυρικῷ τε· λουσάμενος αἵματι·
ταῖς οὐρανίαις κατηξιώσαι· συγχορεύειν τῶν ἀγγε
λων ὁμηγύρεσι· ὑμῶν· καὶ ἡμᾶς κατοικιώσον· τῷ σῷ
Μ περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·+ τῷ αὐτῷ κβ᾽ τ(οῦ) ἁγίου Φωκᾶ·
Ἐ κυρεφοιω ψεμου· τῷ κυρίῳ ἐράστης· Φωκᾶ παμμά
καριστε· ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ σταυροῦ·
βαστάμενος ἀραμενος· ἀλλ... ἐφορέθης· τὴν ὁδὸν

της αληθειας· δηλος· των αγγελων υψηλοτερος γεγονας·
λασμον ημων αμαρτιων παλαι· και του κοσμου πρεσβευτης·
Μ οφθης διαπυρος ζηλω· + ηχος πλ δ
Εκ στειρας ουσης· σημερον γεννωμενος· καρπος προστα
χης αμεμπτος· ιωαννης ο προδρομος· αγαλλου ηρη
μος· και χορευε ανθρωποτης· ο της μετανοιας κη
ρυξ· ιδου αρχεται· εκ κοιλιας μητρικης σαρκουσθαι·
δευτε· αγαλλομενοι· εν τη ενδοξω αυτου συλληψει· οι φιλε
ορτοι χορευσωμεν ως ο τεχθεις· ο εκ γεννητοις· γυναικων
μειζον των αρχων· μη διαλειπης πρεσβευειν· υ
περ των πιστει τελουντων· την θειαν σου συλληψιν·
οπως ευρωμεν· ιλασμον αμαρτιων· και το μεγα
Ηλισαβετ συνελαβεν τον προδρο ελεος·
μον της χαριτος· η δε παρθενος· τον κυριον της δο
ξης· ησπασαντο αλληλαις αι μητεραις· και το βρε
φος εσκιρτησεν· ενδοθεν γαρ ο δουλος αινει τον
δεσποτην· θαυμασασα η μητηρ του προδρομου·

ΖΟ

φος ἐμεγαλώθη τὰ ἔργα σου κ(ύρι)ε ἐδόξασας οἱ +

Φωτολαμπὴς ἀστέρων ... προεδείκνυε σταυρὲ τρο

παιον ... ἀστὴρ ... παρακ... ὡς ... οὐ μὴ ... περιβλε

μη· ἀγαλλομένη κόσμος φαιδρῶς ... καὶ σὲ σήμε

ρον ... τῶν πιστῶν αἱ χορίαι ἱερῶς ἀσπαζόμεν·

φώτισον ἡμᾶς ... ἐκλάμπει ... σταυρὲ ζωηφόρε· ὁπ

λον ἡμᾶς ... ἰσχυρὸς ... σταυρέ· καὶ ἱερ

μόν ἡμᾶς ... ἐκ ... ἐτι ... προσώπου ... πρόσωπ

Κροτήσωμεν σήμερον ᾆσμα + φαντάζει ἐχθρῶν +

... ἐνίκησε ... καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ καὶ τῇ

γλώττῃ ... τραγῳδῶν ... ὅτι ἡμᾶς Χριστὲ ... κρίσιν

καταδεξάμενος καὶ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ τὸ

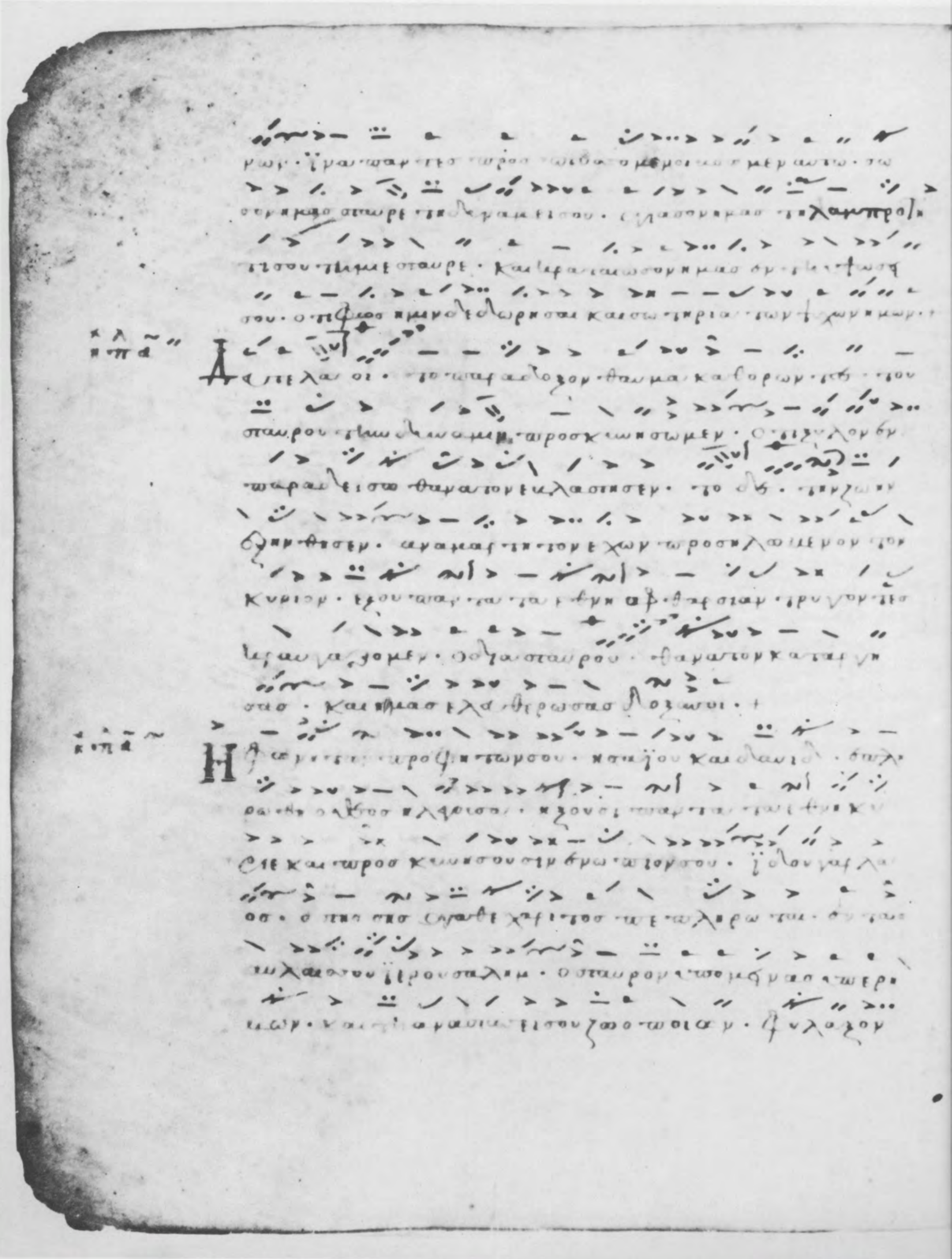
κόκκινον ... ἐμπαιζόμενος καὶ ἐν σταυρῷ ἀνελθών· ὁ

σολομῶν ... καὶ ... ἥλιος ... ἀπεκρύβη· καὶ τῷ

φόβῳ ... καὶ ... καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ...

λόγχῳ ... αὐτὸς καὶ ... τὸν σταυρόν σου τὸν τί

μιον ἡμῶν φρουρὸν καὶ φυλακὴν καὶ ἐλατῆρα τῶν δαιμό

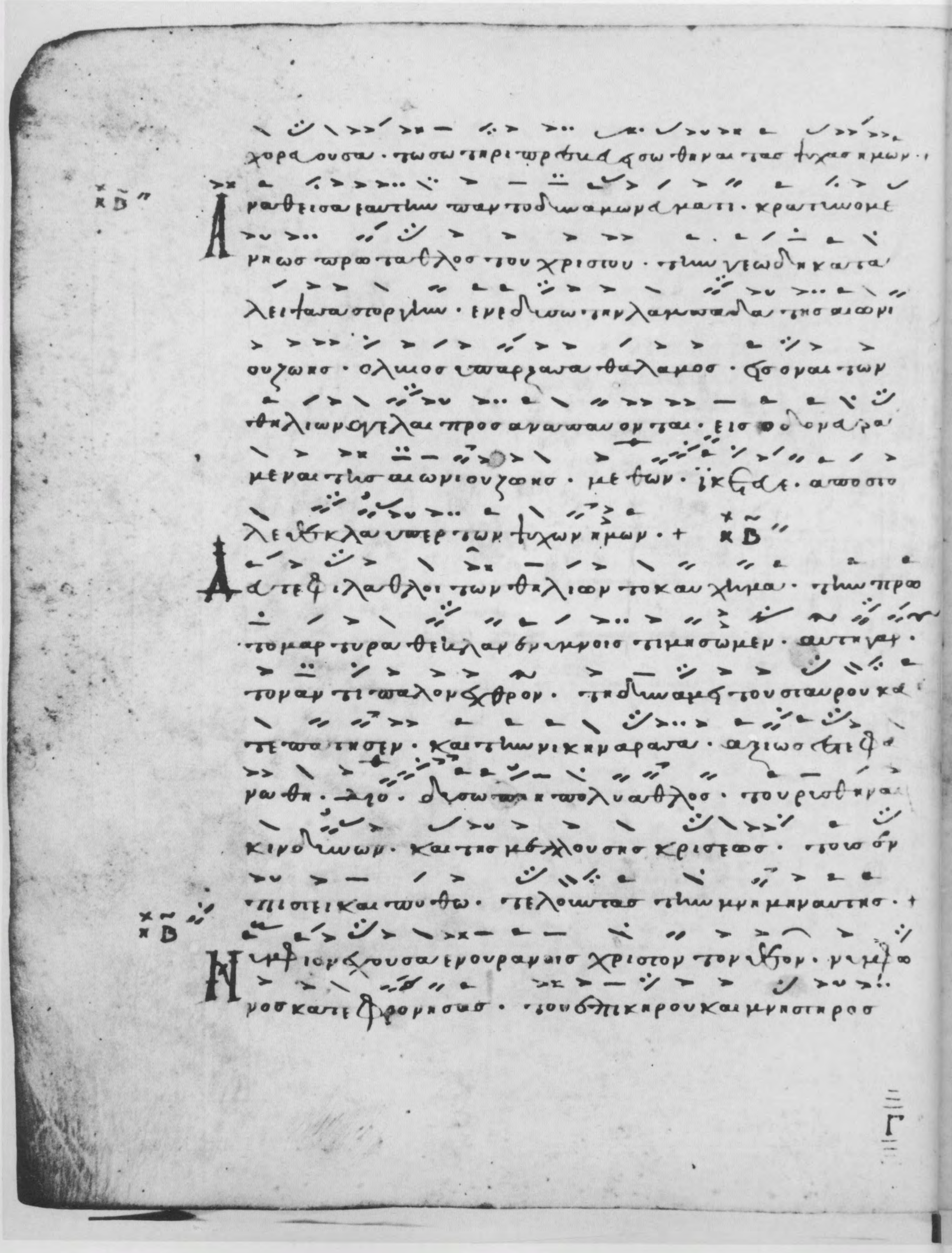

ηργατουσαν· ποθεν μοι τουτο· ἵνα η μητηρ του κυ
ριου μου ελθη προς με· ἵνα σωση λαον· απεγνω
σμενον· ο εχων το μεγα ελεος· + ηχ πλ δ

Βλεπει την ελισαβετ· προς την παρθενον μαριαν
διαλεγομενην· τι παραγινομαι προς με· η μητηρ
του κυριου μου· συ βασιλεα βασταζεις· καγω στρα
τιωτην· συ τον νομοθετην· καγω τον νομοθετην·
συ τον λογον καγω· την φωνην την κηρυξασαν
την βασιλειαν των ουρανων· +

μη σεπ κδ της αγιας πρωτομ θεκλης· ηχ α

Αθλητικον σταδιον σημερον· προκειται λαοι χορευ
σωμεν· και τα εναντιω τελουμενα παραδοξα
πραγματα κατοπτευσωμεν· ασπιλος γαρ αμνας
προκειται σφαγη· υπερ του σφαγιασθεντος σωτηρ
ημων χριστου του θεου· η καλλιπαρθενος θεκλα
και θεια νυμφος· υπο της τριαδος τη πιστει· την των
τυραννων και την γνωσιν αθεοτητα· και στω ολεθροις

ΖΖ

θεκλα προς ταθλε· ταις γαρ μητρωοις θωπειαις

εμφρονος μη πισθεισα· παυλω ηκολουθησας ευσωμως

αραμενη το σημειον του σταυρου· και τον μεδημαιον

κεφαρκησας· των δε θηρων την ωμοτητα· εις ημε

ρωτητα μετεκαλεσ· φωκας δε αναμεινας ωσας·

υπερ χριστου καταθεσεις· του ολου κατα σωματος·

αλλος εν αθλοις γενναιος· ανεδειχθης καταπελεσα·

μη διαλειπουσιν εκ ψυχης ωσαυτως τω κυριω·

υπερ των πιστει επιτελουντων· την μνημην σου ημνηκει σου +

Χορειας αρατε φιλομαρτυρες· των ονομαζομενων ευφη

σιν ηδη ο καιρος· και της πρωτομαρτυρος· και

της αυτου μνημη· παντες προς δοξολογιαν προτρε

πεται ζων· θεκλα γαρ πρωτη μαρτυρων ευγενης

ξιν το αθλητικον· σταδιον ανοιξασα· παρωτιν

και στεφηφορος αναδεδειχται· εν παρρησια προ

κλουσα υπερ των ψυχων ημων· +

Την σην υπεραν θρωπον αθλησιν πρωτομαρτυ

χριστου · ουκ ανθρωπων μονων εθαυμασαν τον εν σοι αλ

λα και θηρες τεθηπασιν κυριοι · αι φλογες ου φλο

γαι · ελογισθησαν σοι καλλη παρθενε μαρτυς · δι

α τον σον μιμημα ... χριστον · γυμνωθεισα γαρ δ' εαυτον πα

σχουσα · και κοσμου χωριζομενη · ινα της ιμερικοσ

μου τυχης μακαριοτητος · εν παρρησια απαρ

ικεσιαν · υπερ των ψυχων ημων · +

ηχ πλ β Αθλητικοις παλαισμασι · τον εχθρον κατεπαλαι

σας · θεοκλητε πανμακαριστε · και τας τουτου μηχα

νας · μαρτυρικως συντριψασα · θαμυριν εφυ

γες · και χριστω εγγυηθεισα της αληθους εραστη

του παυλου συνομιλε · και τον στεφανον συναθλε

παρρησιαν εχουσα · προς το μαρτυς χριστου εν

γυναιξιν · τοις πιστοις εκτελουσι την αγιαν σου

μνημην μνημοσυνον · εκ κινδυνων λυτρωσαι ταις

ηχ π δ Αθλον των ορμας κατεπατησας · + υπερ ευσεβειας ...

σας · και θαμυριν καταισχυνασα · προς το μαρτυ

πολύαθλε· ἠκολούθησας τῷ νυμφίῳ σου ἱερά ζῶσα·
εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστέ· διὸ καὶ πα
λινδρομοῦσα· ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ χάρισμα· καὶ
τὸ στέφος κεκλήρωσαι παρ' αὐτοῦ σὺ ἐφόδιον τοῦ Χριστοῦ·
καὶ πρέσβευε ἀσυγχύτως· δωρηθῆναι πταισμάτων
ἱλασμόν· τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὸ ἱερόν σου
μνημόσυνον· + ἦχος ... εὐφροσύνη ... :

Τὸ καθαρὸν· τῆς ὁμιλίας τοῦ χρήματος· ἄμωμον ὅλην
ὅλων φυλάξασα· νύμφη Χριστοῦ ἐχρημάτισας· Εὐ
φροσύνη παμμακάριστε· σώματος μὲν ἐκλελοιπυῖα
σκητικοῖς πόνοις μαράνασα· ψυχὴν δὲ ὡραιώσασα·
τὴν μορφὴν τῆς χάριτος· ἐν γὰρ τῷ ἄρρενι τὸ θῆλυ·
σαρκὸς ἀποκρύψασα· ἔλαθες τοῦ μέλιτος ταῖς θήραις
ἄρα· συνελίσσεως ἀποπλώσασα· ἀλλὰ τῆς σῆς ἐρημικ
τοῖς προθυμίας ... ὡς χαρᾶς ...

S. Ioannis Euangelist.

κόσμῳ χαρμοσύνης· + ἦχος ...
Ποταμοὶ θεολογίας· ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνε

κλυσαρ αποστολι· δι ων η εκκλησια του θεου αρδα-
ομενη· προσκυνων ορθοδοξως τριαδα ομοουσιον·
και κηρυττει της σαι· ιωαννη θεολογε· στηριχθηναι
και σωθηναι τας ψυχας ημων· + ηχ α

Ο των απορρητων· μυστηριων απο της εκκρουομενος
φων· τον προαιωνιον λογον· εν αρχη υπαρχει προς
θεον· και αυτον· ειναι τον θεον ιωαννη αποστολε·
δηλοις τηθεις χριστου και φιλε γνησιε· και της τρια-
δος το πολισμα· της εφεσου· και της πατμου
το στηριγμα το ασφαλεστατον· η μοναδι θεια· πρε-
σβευε θεολογε παμμακαριστε· εκ δεινων εχθρων
αισθητων και νοητων· λυτρωθηναι λαον· τον την
μνημην σου αει εκτελουντα πιστως· + ηχ α

Μαθητα του σωτηρος· παρθενε και θεολογε·
σε ως παρθενον· την παρθενον και θεοτοκον
παρεδωκεν· χριστος ο θεος σταυρουμενος· και
ταυτην εφυλαξας· ως κορην οφθαλμου· διο·

24

πρεσβειαις σου σωσον τας ψυχας ημων. + Α

Το φυτον της συγγενειας το μυρον της ωδινος. παλιν
ανετειλεν ημιν εις την παρουσαν εορτην κοσμησαι
προς αυτον. ο αναπεσων επι το στηθος του δεσποτι
κου. και εμπυρισας τω κοσμω. τον λογον ιωαννη
αποστολε. ο την παρθενον φυλαξας ως κορην ο
φθαλμου. αιτησαι ημιν παρα χριστου το μεγα ελεος. + Β

Τον στυλον της ιερωσυνης. τον θεμελιον των θειων λο
γων. τον αρχηγον της ορθοδοξιας. και κηρυκα
πρωτιστον. της αληθους δογματων θεοσοφιας.
τον ηγαπημενον ιωαννην και παρθενον. μεροπων
γενος. κατα χρεος ευφημησωμεν. ουτος γαρ αλη
κτον εχων το θειον εν εαυτω. το εν αρχη μεν εφη
σεν τον λογον. αυθις τε. τον προς τον πατερα σχο
ριστον. και το ισον μεγαλειοτατα της του πατρος ου
σιας. δι ης κηρυσσομενην δι αυτου την ορθοδοξιαν
της ενιαιας τριαδος. δημιουργον τε ον τα συμπαντω

πατρί· καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν· τὸν
αὐτὸν ἐδίδαξεν ἡμῖν· ὢ· θαυμαστὸς ἐκστατικοῦ καὶ
πράγματος σοφιστικοῦ· ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγά-
πης· πλήρης γνώμας· καὶ τῆς θεολογίας· δό-
ξη καὶ τιμῇ καὶ πίστει· θεμέθλος ὑπάρχων τῆς
ἀμφέφρονος ἡμῶν πίστεως· δι᾽ ἧς τύχοιμεν τῶν
αἰωνίων ἀγαθῶν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· +

ἦχ δ

Τὴν τῶν ἀποστόλων ἀκρότητα· τῆς θεολογίας
τὴν σάλπιγγα· τὸν πνευματικὸν στρατηγόν·
τὸν τὴν οἰκουμένην θεῷ καθυποτάξαντα· δεῦ-
τε· οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν· ἰωάννην τὸν ἀοίδι-
μον· ἐκ γῆς μεθιστάμενον· καὶ γῆς οὐκ ἀφιστά-
μενον· ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα· τὴν φοβερὰν
τοῦ σωτῆρος· δευτέραν ἔλευσιν· ἣν ἀκατα-
κρίτως· ὑπαντῆσαι ἡμῖν αἴτησαι· φίλε μυστι-
κέ· χριστοῦ ἐπιστήθιε· τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας
τὴν μνήμην σου· +

ιδ 25

Θεολογε παρθενε · μαθητα ηγαπημενε του σω-
τηρος · ταις ικεσιαις σου ημας · περισωζεσθαι
ομεθα · απο πασης αναγκης · ο τι σου εσμεν ποιμνη · +

Αναπεσων εν τω στηθει του διδασκαλου χριστου ·
εν τω δειπνω κυριου · ηγαπημενε μαθητα · ε-
κειθεν ηντλησω τα αρρητα · και την ουρανιον παλιν
ευροντησας φωνην · εν αρχη ην ο λογος · και ο
λογος ην προς τον θεον · και θεος ην ο λογος ·
το φως το αληθινον · το φωτιζον παντα αν-
θρωπον · εις τον κοσμον ερχομενον · χριστος
ο θεος · και σωτηρ των ψυχων ημων · +

Αποστολε χριστου · ευαγγελιστα θεολογε · των
απορρητων μυστηριων γενομενος · της σοφιας τα
απορρητα · ημιν εξεβροντησας δογματα · το
εν αρχη ην επιγραψαμενος τοις πιστοις · και το ον
και αναπολλων · των αιρετιζοντων απειρου-
σω τοις λογοις · εν οις τη θεος φανεις και φιλος

ἠγαπημένος· ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος· καὶ
Μωσῆς ὁ θεόπτης· παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν·
ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη· ἰσάγγελε παρθένε· θεολόγε
θεοδίδακτε· ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ τὴν ἄχραντον
πλευρὰν· τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἀναβλύζουσαν ἐκήρυ-
ξας· δι' οὗ τὴν αἰώνιον ζωὴν· πορίζομεν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν· + τῷ αὐτῷ κζ΄ τοῦ ἁγίου μ Καλλιστράτου +

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου· φοβερὸς ὁ θάνατος τοῖς
ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἔνδοξόν σου πάθος· φοβερὸς
ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ· οὗτος ἐνισχυθεὶς ὁ γενναῖος ἀθλο-
φόρος· οὗτος κατήργησεν πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν
δύναμιν· αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ· σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν· + τῷ αὐτῷ κη΄ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος +

Θεοφόρε Χαρίτων· συγκαμὼν ἀθανάτως ἐν οὐρανοῖς
ζῇς ἐν τῷ Χριστῷ· δι' ὃν τῷ κόσμῳ σεαυτὸν ἀνεσταύρω-
σας· ὅλως γὰρ σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος· ὑπὲρ

26

τὰ ὡρώμενα ἔχης ὡς ἀληθῶς· οὐ γὰρ ἔχης ἑαυτοῦ· ἐ-
ζῆ δὲ μᾶλλον ἐν σοὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· αὐτὸν ἱκέτευε·
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ΄· τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. ἦχος πλ. β΄

S. Gregorii Armeni Mart.

Τοῖς ἐναθλήσεσι [?]· τῶν ἀρετῶν σου διενήνοχας τὰ τρόπαι-
α· ποιῶν στόμα τοῦ μαρτυρίου· τὴν καρτερίαν
πῶς φθάσοιτο· ἐν ἀμφοτέροις γάρ· κρίσει σου ἀγρύ-
πνως [?]· ἀλλὰ μὴ παύσῃ δεόμενος ὑπὲρ ἡμῶν [?] Χρι-
στῷ· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὡς ἔχων ἱερομάρτυς [?]

Ἐ...ιστον ἄδυτον γνόφον τοῦ + παρρησίαν πολλήν +
ἀφθάρτου φωτός· εἰσδύσας μόνος ὡς ὁ μάρτυς καὶ
ποιμήν· ἐμυήθης τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων
Χριστοῦ· ὡς μάρτυς μὲν φωτιζόμενος· ὡς ποι-
μὴν δὲ μεσιτολογούμενος [?]· διὸ διπλοῖς καὶ τοῖς
στεφάνοις· ἐκ τῆς ἀγαθότητος [?] ἀνεδήσατο· πρε-
σβεύων πάντοτε Χριστῷ· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Μη(νὶ) ὀκτωμβρίω α. τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) ἀνανίου. ἦχ(ος) α'

Πρόσκαιρος τῆς ἐκλογῆς · τὸ μέγα σοι δοχεῖον τοῦ ὀνόμα-
τος · παῦλον τὸν ἀπόστολον ἐφώτισας ὅσιε · θεό-
θεν κατὰ ἀποκάλυψιν χρηματισθείς · ὡς αὐτόπτης
τοῦ λόγου καὶ μύστης τῶν θαυμάτων αὐτοῦ · ἀπό-
στολος δὲ πρῶτος μαθητεύων καὶ πιστὸς οἰκονό-
μος τῆς μιᾶς διαθήκης αὐτοῦ · διὸ αὐτὸν μιμούμε-
νος · τὸν δὲ διδάσκαλον χριστὸν · τοῖς κηρύγμασι
ἐλέγχεις · μαρτυρικῷ πάθει · ὁμολογητὴς γενό-
μενος · ἀνανία ἱεράρχα χριστοῦ · καὶ τὸν δρόμον
τελέσας · τὴν πίστιν δὲ ἄσυλον τηρήσας · σὺν
τοῖς συλλειτουργοῖς · ἐν ἁγίοις αὐλιζόμενος ·
πρέσβευε · σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

ἦχ(ος) α'

Ἀθλοφορικὸν ἐνδιαίτημα · ἀνεφάνθης ἀνανία
ἀπόστολε · τοῖς λίθοις ὡς ἂν θείως πυκαζόμενος ·
ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς · ἐν σταυρῷ ἑκου-
σίως · τοῦ αἵματός σου ἐλέγχεις ·, ὁ ἐν πλάσματος κόσ(μ)ε

μαρτύρων ἑορτάζει· τὴν ἱερὰν πανήγυριν σου σήμερον·
οὐ μόνον οἱ δὲ ἐκ γῆς· ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ οὐράνιος·
τῶν θαυμάτων σου τὰς ἐνεργείας· λαμπρῶς ἀνα-
κηρύττουσα ἡμῖν· πρέσβευε πρὸς Θεὸν· τοῦ δω-
ρήσασθαι ἡμῖν· τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν· +

Μαθητὰ τοῦ σωτῆρος· ἀρχιεράρχα ἔνδοξε κλέ-
ος μαρτύρων· ἀγαλλίασις φωστὴρ παμφαέστατε· ἡμῶν
δὲ πολιοῦχε· ἐκτενῶς ἱκέτευε· ῥυσθῆναι τὴν ποί-
μνην σου ἐκ κινδύνων ὅσων καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Ἦχ. πλ. α΄ τοῦ [illegible] προσόμοιον Ῥωμανὸν τὸν μελῳδόν:

Πρώτην καλῶν ἀπαρχήν· ὦ φιλόθεος· σωτηρίας ἀφορμὴν
Ῥωμανὸν ἐπαινοῦμεν· [illegible] [illegible]
συστησάμενος· θεοπρεπῶς ὁπεδέξω· τὴν πο-
λιτείαν σου· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε· πειρα-
σμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε· +

Ἦχος πλ. β΄· τῶν ἁγίων μμ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης:

Διδασκαλίας τὴν πλάνην· καὶ γνῶσιν τῶν εἰδώλων

αντεδυσω αληθως · και σταυρον ημφιασω · ο ωλον ζαπωτη

σιαν · κυπριανε παμμακαριστε · εριψας τας ωικιλους

τας μαγειας · τον ανθρωπον αποθεον τον παλαιον ·

και ω κηρυξ ενδοξοις ο θεογνωσια · η τριας ομοουσιος ·

αυτην · ικετευε ιεραρχα · σωθηναι τοις σω θημαι ημας · +

Β

Τον φωστηρα τον θεολαμπη · τον του παυλου συμ

μαλον · και εργοις συμμετοχον · κυπριανον ασμεν

σωμεν · μεσοπελων γαρ ομαλεξαι · λαμπων τον της φως

της αφθαρσιας · παρα του μονου θεου · και πρε

σβευσον σωθηναι τας ψυχας ημων · + ΠΛ Δ

Ο της κακιας προτερον · αειρικος υπερμαχος · της

εκκλησιας ιατρον · αληθης διδασκαλος · ο λα

τουργος της πλανης των ειδωλων · αρχιερας

της πιστεως εφανει · και ο ακολαστος · σωφρων δια

τιμιας παρθενου · αμφοτερων ταις ευχαις σωσον ημ

ας κυριε · + των δξ γ · τον εν ναοις ιερουργησαντα

Β

Λατε συμφωνως οι πιστοι · την αει σεβασμιον μνημην των

ἱεραρχῶν ἅμα φημήσωμεν · Διονύσιον τε καὶ Κυπριανόν ·
ὁ μὲν γὰρ διαπτύσας · τῶν στοϊκῶν φιλοσόφων · καὶ τὸ
σκιάς τῆς ἐκλογῆς μαθητὴς ἐτάχθης · τῶν ἀπορρήτων μυ
στηρίων γνώστης ἐγένετο · ὁ δὲ · διὰ τῆς καλλίστης
παρθένου Ἰουστίνης · τὴν διάνοιαν φωτισθεὶς ·
τὴν τῶν δαιμόνων ματαιότητα ἐξέφυγεν · καὶ τὰς μα
γικὰς βίβλους ἐν πυρὶ ἀναλώσας · τοῦ εὐαγγελίου κή
ρυξ γίνονται · διό · καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί · τὸν δοξά
σαντα τούτους · δοξολογοῦντες σωτῆρα ἱκετεύσωμεν ·
ὁ τοὺς σοὺς ἀθλοφόρους · στεφανώσας ἐν δόξῃ Χριστὲ
ὁ θεός · ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +
Τῆς οὐρανίου γνώσεως · ἀθεώρητον μυθον σε καλλιω
μεν · λαμπρότατε μάρτυς τοῦ Χριστοῦ · ὡς γὰρ ὁ πη
γὴν καὶ στερρὸν ὑπέρμαχον · τῆς ἐκκλησίας ἀνεγμμον
μένος σοφέ · πυρὶ γὰρ ἐκλαμφθεὶς τῷ ογνωτάτω ·
ἠξιώθης ἅμα ταῖς ἀγνῶς στρατολογίαις · τὸ φωτεινὸν
πεδινὸν λαιὸν ἐνδύσασθαι Χριστόν · καὶ ἐλαμπρύνθης

την αιγλην του πν(ευ)ματος · τον μονογενη υιε · δι
οσου · την πανκοσμιον λελυμενην · παραγγιζοντα τε
πιστως · δοξαζομεν τον δοξασαντα σε κυριον · +

πιστως · ἦχ πλ δ´

Εν ιερευσι και μαρτυσι · διεπρεψας οσιε · πιστως ·
απεδειχθης ποιμην · και χριστου [illegible] το ποτη
ριον · δι ο εν εγκαρτεροις · αρεσας αυτω τω
χριστω · πρεσβευε υπερ παντων ημων · συν τοις
αμωλει τοις [illegible]νοις · εν φωτι [illegible] αυλιζομενος · +

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ϛ´ · τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Θωμᾶ · ἦχ α´

Χριστω ακολουθησας · θωμα αποστολε · και του κοσ
μου καταφρονησας · και τα τουτου αξιωματα ·
εν τω ταμειω σου ιερυθας · απεδειχθης αποστολε ·
οθεν γινομενος · εν τοις εθνεσιν · και τας του
των υπο της πλανης και των παθων σκοτισθει
σας ψυχας · εν τω λαω ισοις τηρος · εφωτισας
πιστως αμ(ην) · εις τριαδα ομοουσιον · + ἦχ β´

Το της γνωσεως θειω πυρι · την ψυχην καταυ

γαθεισ · εν παντι του δεσποτου του μεμνητησ γνωμασ ·
ωσ εννομοσ μαθητησ θωμασ αποστολε · τω γαρ
καλαμω του σταυρου εκ του μυθου τησ ασεβειασ ·
αστειων ψυχασ εξονησασ · ο θεν · και τη κω των
ινδων ενοφθον ενεγκων διανοιαν · τω του θειου
πνευματοσ ευκιστρω εσαγηνευσασ · χριστον τον
θεον · αξιωσ πει και ημασ · ρυσθηναι του εχ
θρου εσκοτισμενησ ο φεωσ · και σωθηναι τασ

Τον τησ αλιασ μυθον κατα + ψυχασ ημων · + ηχ β
λιπων · τω του σταυρου καλαμω πιστει προσ
εδραμεσ · και εν αυτω παντασ εξωγρησασ · θω
μα αποστολε · διο και προστεκων σχραν τον · πια
ραν του λογου · τη χειρι εψηλαφησασ · των πε
παρμενων ηλων τασ οπασ · των δακτυλω
και τιδεν κατηξιωσασ · χριστον τον αγνιον · εκ
τενωσ πρεσβευε λαοσ του σωθηναι τασ ψυχασ ημων · +
ηχ πλ β
Π αθησ ανα πιδ ων · χριστου τησ σοφιασ · μυστω

αναδεδειξαι· κρατηρ μυστικος θωμα αποστολε· ε-
μου· των τ' αισθησιν ψυχαις ευφραινομεναι· της γαρ θεια
σομνητευ πνευματος· λαοις ανειλκυσας εκ κευθου
της θεογνωσιας· οθεν εκστατικον· ως ποταμος της
χαριτος εξηλθες· πασας εκκλυζων εν θειω δογματι·
την οικουμενην πασαν κτισιν· διο· τον χριστον τα παθη
εκμεμουμενος· την πλευραν ελογχευθης· εν των νο-
φωτοδοτησας της αφθαρσιας· αυτον ικετευε σωθηναι
σι τους προσεχεις του λογου· + τας ψυχας ημων: +
και της αρρητου σαρκωσεως αυτου· κευθων σοφιας
ενεπλησας θωμα αποστολε· των γαρ καλαμων του
σταυρου· ανιχνευσας εκ του κευθου της ασωματου· ευ-
χας εξορυξας· οθεν της σοφιας των σων δογματων·
πασαν εφωτισας την οικουμενην· και το φω-
τι της γνωσεως· τας των ειδωλων εζοφωμενας ψυχας
κατεφωτισας· διο ο της δοξης· τηλαυγος χρι-
στου καταστρυφων· αυτον ικετευε ελεηθηναι τας ψυχας ημων:

Τὰ φάρμακα τῶν ἀρρώστων δωρούμενον · ὡς ὁ διφρηλάτης
ὤφθης Ἠλίας · ταῖς τοῦ θείου πνεύματος αὔραις · ἐμ
πολούμενος Θωμᾶ ἀπόστολε · τὸν γὰρ ἀπὸ ζόφου τῆς αἰ
σθήσεως · θαλάσσης ἀμηχάνου · ἰχθύας ἐζώγρεις
μειζόνων · τούτους ἐκ θανάτου πρὸς ζωήν · ὁ δὲ ἦν καὶ τὰς
τῶν πιστῶν ψυχὰς κατὰ βαθρῶν · τῷ καλάμῳ τοῦ
σταυροῦ · ἐκ θανατηφόρου ἀνάγκης πρὸς τὴν ζωὴν
ἀνήγαγες · διὸ σὺν ἀσωμάτοις · τῷ Χριστῷ παρι
στάμενος · ἐκτενῶς αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυ
χὰς ἡμῶν. + Τῷ αὐτῷ ζ΄ τῶν ἁγίων μμ Σεργίου καὶ Βάκχου

Δαυϊτικῶς ἀνευφημῶν · Σέργιος καὶ Βάκχος οἱ μάρτυ
ρες · ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν · ἀλλ' ἢ τὸ κα
τοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό · οὐ διαιρούμενοι φύσε
ως σχέσει · ἀλλὰ πίστεως τρόπῳ · οὗτοι ὅμοιοι · τὸν
ἐχθρὸν κατεπάτησαν · καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι ·
τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν · καὶ πρεσβεύουσι τῷ βα
σιλεῖ καὶ θεῷ · δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. +

ιδ

καθορωσα παλαι η εκκλησια του θεου· τοις αιμασιν ολο-
νας μαρτυρων ο κοσμος μοι· σημερον λαμπρως στο-
λιζεται· και πιστως εορταζει εν τη μνημη υμων·
ως κοσμον μεγαλειον περιφερουσα την αισχυνην·
την δε τοις θειοις υμων αυχουσιν δε τεθεισαν
πεκτισμενος· διο· δοξης κατηξιωθη της ε-
πουρανιου· και ηκουσατε λατι του μακαριου της πο· +

ιγ

η τι καλον η τι τερπνον· η το αδελφους συνωμοτων
μαρτυρων σου κυριε· οις γαρ η φυσις σαρκικους·
αδελφους ουκ εγνωρισεν τουτους η πιστις· αδελ-
φα φρονειν μεχρις αιματος κατηγγειλασεν· ο
αθεος ταις ευχαις αυτων ελεησον ημας· + κλ

προφητικως τοις ολοις· οις ως ηλθον των τον ημιον
κοινωσωμεν· ιδου δη τι καλον η τι τερπνον· αλ-
λη το κατοικειν αδελφους επι το αυτο· ου φυσεως
ακολουθια· αλλα πιστεως ενωσει του ολου πνευ-
ματος· τα γαρ φθαρτα· αποδεξαμενοι παν

τα· ἦραν τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων καὶ ἠκολούθησαν τῷ
χριστῷ· σέργιος καὶ βάκχος οἱ γενναῖοι μάρτυρες·
ἐν οὐρανοῖς· παρρησίαν κεκτημένοι· πρεσβεύου-
σιν αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν· τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +

Σέργιος καὶ βάκχος· ἡ φαιδρὰ τῶν μαρτύρων· καὶ δι-
πλῆ λαμπὰς ἡλίων· τῶν μὲν τυράννων τὸ θράσος κα-
τέβαλον· τῶν δὲ εἰδώλων τὴν πλάνην κατήρ-
γησαν· καὶ τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον μυστήριον
λαμπρᾷ τῇ φωνῇ· ἀγορεύοντες ἀνεκραύγαζον·
εἷς χριστὸς ὁ θεός· ὁ τούτων νομοθέτης· ὁ ἀγωνοθέ-
της τε καὶ στεφανοθέτης· καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον· κα-
τὰ τῶν ἀοράτων· καὶ πονηρῶν δυνάμεων· τὸ
κράτος ἀναδήσασθαι· +

Ὑποδυσάμενος σέργιος· ἐν τῷ σώματι· τὸν ἀ-
γγέλου τῆς εἰρήνης· πάντων ἥλων τὰ παθήματα·
τῷ αἵματι τῶν ποδῶν ἀπορρέοντι· τὸν ὀφθέντα τὸν
δαιτηροῦντα· τὴν πορείαν ἡμῶν ὀξέως φθάσειν·

και τον του μαρτυριου στεφανον εκομισασθαι· διο α
χαις αυτον χριστε ο αθλος· καθηλωσον εκ του φοβου
σου τας σαρκας ημων· και ημας ελεησον· +

Εκραταιωθη των του χριστου μαρτυρων κατ εχθρων
το συστημα· εν οις ως φωστηρες φωτεινοι διαλαμ
ποντες· οι αεξυκος· και αριστοι αθλοφοροι σερ
γιος τε και βακχος· τουτοις εκλινε· τα νωτα η πο
νηρα· φαλαγξ των δαιμονων· τουτοις δε εξεπλη
σαν τυραννοι· και εθαυμασαν αγγελοι· ορωντες το
τον ασωματον· απο σαρκος πα αυτον μονον· των
δε πιστων η εκκλησια· πανηγυρον εορτην εορταζου
κοσμει και νυν χαρμονημενη τελουσα νυν· ο αεθερα
ι σαρκος παιδευσας τον οχλον· ταις πρεσβει
αις των μαρτυρων σου σωσον τας ψυχας ημων· +

Μη(νι) τω αυτω η· της αγιας οσιομαρ(τυρος) πελαγιας· ηχ(ος) α

Οπου επλεονασεν η αμαρτια· υπερεπερισσευσεν
η χαρις· καθως· ο αποστολος διδασκει· εν

προσαχθεὶς γὰρ καὶ διαιρεθεὶς πίλωμα· τῶν πολλῶν
πταισμάτων τὸ πέλαγος ἐξήρανας· καὶ τὸ τέλος
ἀπρόσδεκτον κυρίω· διὰ τῆς μετανοίας προσεν-
γκας· καὶ ἐν τούτω πρέσβευε ... τῶν ψυχῶν ἡμῶν·+

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ θ· τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) ἰακώβου τοῦ ἀλφαίου· ἦχ πλ α

Τὴν τοῦ θείου πνεύματος σαφῶς· χάριν δεξάμε-
νος· τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν ἀποστόλων· συ-
ναρίθμιος ἰάκωβε γέγονας· ὅθεν καὶ οὐρανόθεν
τὴν φερομένην ὥσπερ· πνοὴν βιαίαν· πυρίνην
γλῶσσαν ἐμπνευσθεὶς· τὴν τῶν ἐθνῶν ...
δι' ἧς ἔφλεξας ἀθεότητα· χριστὸν τὸν θεὸν· ἐδο-
κήρυξ ἱκέτευε· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·+

ἦχ πλ α

Πιστοὶ πανηγυρίσωμεν δεῦρο· τὴν σεβάσμιον ἡμέραν
τῆς σῆς μνήμης· ἰάκωβε ἔνδοξε· οὐχ ὡς ἀλφαίου
υἱόν· ἀλλ' ὡς τοῦ χριστοῦ· ἀπόστολον καὶ κήρυκα
τῆς αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως· ὅθεν· τῷ δεσπο-
τικῷ θρόνῳ· σὺν ἀσωμάτοις ἅμα παριστάμενος·

καιαποστολων και μαρτυρων χοροισ· εκτενωσ ϊκε
ταιε τουσ σωθηναι ημασ· τουσ σε τιμωντασ και ποθω ημων·+

Μ τω αυ ι· των αγιων μ μετελλων· κ ε ξελλαν·

Η φιλαδελφια· κοσμον ημιν συγκραθεισα· και η
ομονοια τη πανσεβαστω συμμιγεισα· ακλονητοι εφυλα
ξεν τησ γνωμησ το αυτονομον· ο φθονοσ ο ποθουμε
νοσ· κοσμοσ ολοσ καταπεφρονηται· ο του θαυ
ματοσ· ο οφισ νενεκρωται· και ο εισ αυτουσ αδικι
απηλλαγησαν· υποχθονιοσ αυταδελφοισ μαρτυσι
καταποθεισ εκ γησ· απαιτουντοσ του σοφου και αλα
ζονοσ· τουτοισ αστοχησαντοισ ασματιον ο κοσμοσ μεν·
οι καλωσ εν χριστω· τον δρομον τελεσαντεσ· αι
τησασθαι τω κοσμω την ειρηνην· και ταισ ψυχαισ
ημων το μεγα ελεοσ·+

Τω τησ τριαδοσ φωτι· και αυταδελφοσ ζυγωρισ λαμ
πρωσ φαεινα· των τυραννων την ομοτητα κα
τεπαλαιεν· ο θεοσ· και την φλογα καταπαυσατον

τες· χορεύοντες εὐτάκτως· ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερ-
πνόν· ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα· καὶ πρὸς ἕν
θεὸν δόξαν ἀναπέμποντες· τῆς οὐρανίου δόξης καὶ
τ ἠξιώθησαν· Χριστὸν τὸν Θεὸν· ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρε-
σβεύοντες· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ΙΒ· τῶν ἁγίων μμ(αρτύρων) Πρόβ(ου)· Τάραχ(ου)· κ(αὶ) Ἀνδρονίκ(ου)· ἦχ(ος) δ′

Τὸ τριστελὲς χορὸν ἄθροισμα· οἱ ἰσάριθμοι τῆς θείας
τριάδος· ὡς φωστῆρες φαεινοί· ἐκ τῆς ἑῴας φανέν-
τες· τὴν κτίσιν συγκαλοῦσιν πρὸς ἱερὰν πανήγυ-
ριν· Πρόβος καὶ Τάραχος σὺν Ἀνδρονίκῳ τῷ σοφῷ·
τὰς γὰρ σάρκας αὐτῶν θηρίοις παρέδωκαν· καὶ
τῷ αἵματι τὴν γῆν πορφυρώσαντες· στεφηφόροι
ἐν οὐρανοῖς· μετ' ἀγγέλων χορεύοντες· αἰτοῦν-
ται ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· πλημ-
μελημάτων ἄφεσιν δωρηθῆναι· καὶ τὸ μέγα ἔλεος. + ἦχ(ος) β′

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ· τὰ βιωτικὰ τερπνὰ
κατελείπατε· καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες·

δια τιμωριων πολυπλοκων αιτιω ηκολουθησατε · Χ(ριστ)ῷ

εναντιον βασιλεων και τυραννων πολλων · μαρτυρες

ως γαμβροι αυτου · αγγελοι ταμιευσαι τηρουντες · τας κε

φαλας υμων κατεστεψαν · ως παρρησιαστε νυμφιοι τη

ψυχη · και φαιδρως εις τον νυμφωνα · τον μεγαν εισελη

λυθατε · πρωτε · το κλεος των μαρτυρων · ταρα

χε · των δαιμονων ολοθρευτα · και ανδρονικε ηνι

κη των πιστων · παρρησιαν εχοντες τω σωτηρι των

ολων · πρεσβευσατε υπερ των ψυχων ημων · +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιγ΄ τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) καρπ(ου) κ(αι) παπυλου · ἦχ(ος) πλ(άγιος) β΄

Ως αξιος ων θεου παις · τοις ουρανοις · συ ειδες οσιε ανε

ωγμενοις · και τον κυριον εν θρονω καθημενον · και

χερουβιμ και σεραφιμ · ως περικυκλουντας αυτου · και πα

ρασου · παλιν ημεις φωτισθεντες · το ιερον σου

ποιμνιον καρπε ιερωτατε · αιτησαι ειρηνην τω κοσ

μω · και ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος · +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιδ΄ · τῶν ἁγίων μ(αρτύρων) ναζαρι(ου) · γερβασι(ου) · προ[illegible]

Τα θυματα τα λογικα· ναζαριον γερβασιον· προ
τασιον· και κελσιον ευφημησωμεν· οτι την των τυ
ραννων μανιαν· συν τοις ειδωλοις κατηργησαν· δι
ων ταις ευχαις αυτων χριστε ο θεος· την ειρηνην τω
κοσμω δωρησαι· και ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος· +

μη(νὶ) τω α(υτ)ω ιε· του αγιου μαρ(τυρος) λογγινου του εκατονταρχ(ου)· ηχ(ος) πλ(άγιος) β

Εν τω παθει σου χριστε· τον ναον θεωρησας διαρραγεν
τα· λογγινος ο εκατονταρχος· υιον θεου σε εφη· τοις
ιουδαιοις εκηρυξεν· ο δημος δε ει μοι· την θειαν κα
ραν αυτου· τεμων τω ξιφει· εν κοπρια ερρι
ψαν· γυνη δε ταυτην ευρουσα· τας εκκεκομμενας
κορας· των ομματων αυτης επεσωσεν μεθ ων· και
ημας ικετευομεν σοι· ο τουτον στεφανωσας ενδοξον α
θλησαντα· ταις αυτου ικεσιαις· και ημων τα ο
μματα· της καρδιας φωτισον· τους δοξαζοντας σε
θεον· τον εν σαρκι προσηλωθεντα· σταυρω σωσαι ημας· +

Εν τω σταυρω παρεστηκως· και τα γινομενα σκοπων·

τὸν σταυρωθέντα διὰ ξύλου θεὸν καὶ ἄνθρωπον · ἑω-
ρακὼς ἐκραύγαζε πρὸς αὐτόν · ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθη-
τί μου κύριε · διὸ καὶ σωτὴρ ἐφώνησέ σοι · μακάριος
εἶ λῃστή · καὶ τὸ μνημόσυνόν σου · εἰς γενεὰν καὶ γενεάν · +

μ(ηνὶ) τῷ αὐτῷ ιη' · τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) κ(αὶ) εὐ(αγγελιστοῦ) λουκᾶ : ἦχ(ος) β'

Τὰς τῆς σοφίας · ἁλιευτικῷ καλάμῳ · τῆς γνώσ(εως) τῆς
θαλάσσης ἐκ βυθῶν ἀνιχνεύων · ἐκ θανατηφόρου
κινδύνου · τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐζώγρησας · λουκᾶ
πανμακάριστε · ὁ θ(εῖο)ν · τῷ παύλῳ μαθητευθείς ·
ὅλην ἐκκαθήρας τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν · τῇ διασκά-
ψει τοῦ πράγματος · καὶ τοῖς δόγμασι νόου · τὰ
ἔθνη ἐφώτισας · τὰ τῶν παθῶν νοσήματα τοῖς
θαυμαστοῖς ἰατρεύσας · χριστὸν τὸν θ(εὸ)ν · σωτῆρ(α)
ἡμῶν ἀεὶ δυσώπων · σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

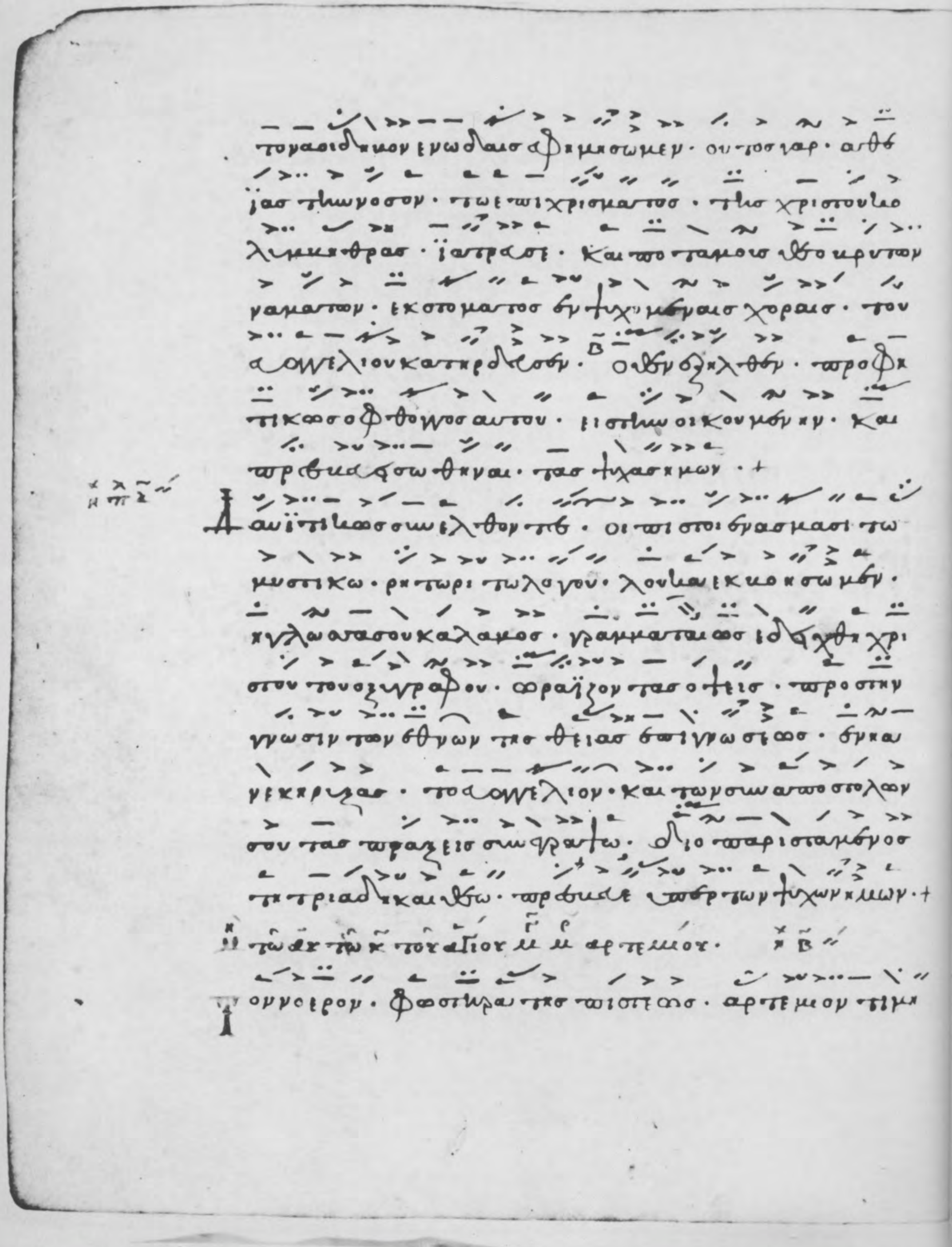
ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'

Ἀπόστολε χριστοῦ · καὶ τῶν θείων δογμάτων συγγρα-
φεῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας ἑδραίωμα · σὺ ὡς ἀλη-
θὴς · τὰς δυζόφους τῆς ἀγνωσίας καρδίας σὺ

λευσας. εν τω μυθω της απωλειας · ιατρευσας δε
κηγοριαις · διεσωσας ως εκ σαλου τρικυμιας · ο
παυλος γενομενος · τοις κλαδοις της εκλογης ·
παυλον αλλα και φυτευτης · ο λυθηναι του μενους ·
λουκα αξιε μυστα · των αντιοχαιων το αγαλλ-
ιωσμα · πρεσβευε · τω σωτηρι και θεω · υπερ
των πιστει εκτελουντων · την σεβασμιαν σου μνημην σου. +

Πανσοφε αλιεα · θεομαθητα · εργατα του σωτη-
ρος · και θριαμβε των αυτου παθηματων · ο την
κτισιν τη πιστει διαδραμων · και της πλανης
τα εθνη σωσων ολων · και θεω προσενεγκας · ως
θυμιαμα καλον · εις ευωδιαν ολοθεις · διο · πα-
ριστάμενος τω χριστω · πρεσβευε ρυσθηναι ημας ·
των ανομιων ημων · και εν ημερα κρισεως · λυτρω-
θηναι της κολασεως · +   η π λ

Δευτε πασα κτισις · τον αληθως ιατρον πνευ-
ματικον · και του σωτηρος μαθητην · λουκαν.

36

σωμάτων· ὁ τῇ ἀλλάξει καὶ τῇ λείᾳ τὸν ἔχθιστον· καὶ τῷ
αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ· τὴν ἐκκλησίαν Θεοῦ
ὡς ἐπορφύρωσεν· ὁ Θεὸν καὶ ἀπέλαυσεν τῶν ἰαμά-
των τὴν χάριν τὴν ἄφθονον· τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νό-
σους· τῶν πίστει προστρεχόντων· ἐν τῇ σορῷ
τῶν λειψάνων αὐτοῦ. + μηνὶ ὀκτωβρίῳ κα΄· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος

ἦχ δ΄

Ἐκ νεότητός σου φέρων· τελειότητος φρόνημα·
ὑπέθου σε αὐτόν· Ἱλαρίων τῷ ζήλῳ τοῦ Χριστοῦ·
καὶ τὸν βίον ζηλώσας τοῦ θείου Ἀντωνίου· τοῖς
ἴσοις μέτροις· τῆς ἀρετῆς ἀφομοιούμενος· καὶ τὸ
πήξας τὴν σάρκα· σκιρτῶσαν ὡς πῶλον·
ὡς ὀφθαλμὸν τῇ ψυχῇ καθυποτάξασθαι· τὸν τῆς ἀσ-
κήσεως δρόμον διετέλεσας· ἀλλ᾽ ὦ μακαριώτα-
τε πάτερ· καὶ θαυματουργὲ θεοφόρε· τοῖς τὴν
μνήμην σου ἐκ πόθου τελοῦσι πᾶσι· αἴτησαι· ἱλασ-
μὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. +

ἦχ δ΄

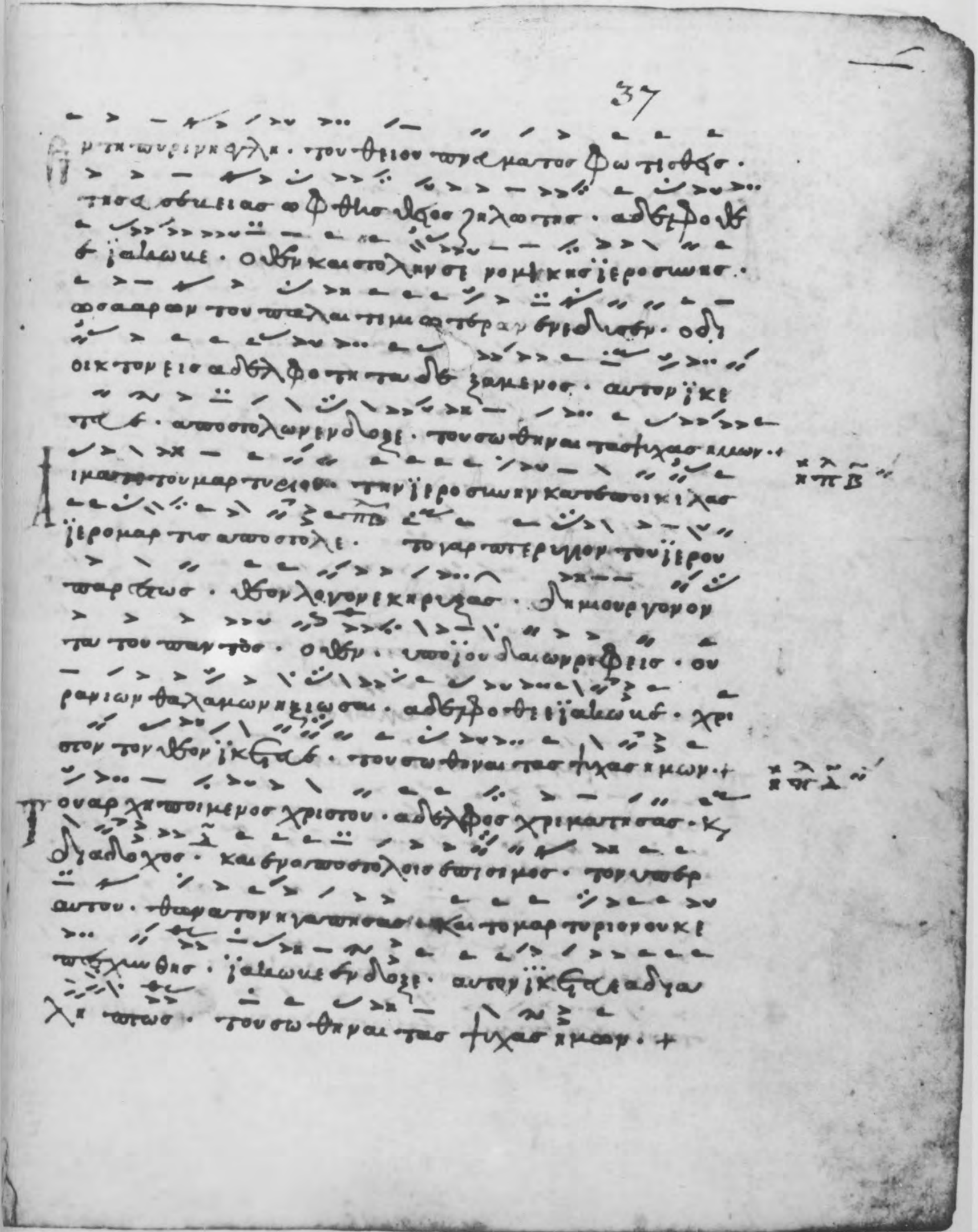
Τὸ ἱλαρόν σου πάτερ καὶ καθαρὸν τοῦ νοῦ ἰδὼν ὁ Χριστός.

το πραον και ησυχιον· μονην ... ταις ορεσσι· χαιρε
νομας οικητηριον θειον· και δια τουτο συν αγγελοις
εν ουρανοις αυλιζει μακαριε· + ηχ πλ δ

Παματος ολου· πληρης γενομενος· ο οσιος ιλαρι
ων· τας των δαιμονων επηρειας κατηργησεν· τω
σταυρω γαρ οπλισθεις· και εν τουτω θαρρων· πα
σας τας νοσους· λογω εθεραπευσεν· ψυχων μεν τα
παθη· σωματων δε πασαν μαλακιαν· αυτου
ταις ικεσιαις χριστε· καταπεμψον και ημιν· την
ειρηνην ως φιλανθρωπος· +

μη τω αυ κβ· του εν αγ πρς ημων αβερκιου· ηχ γ

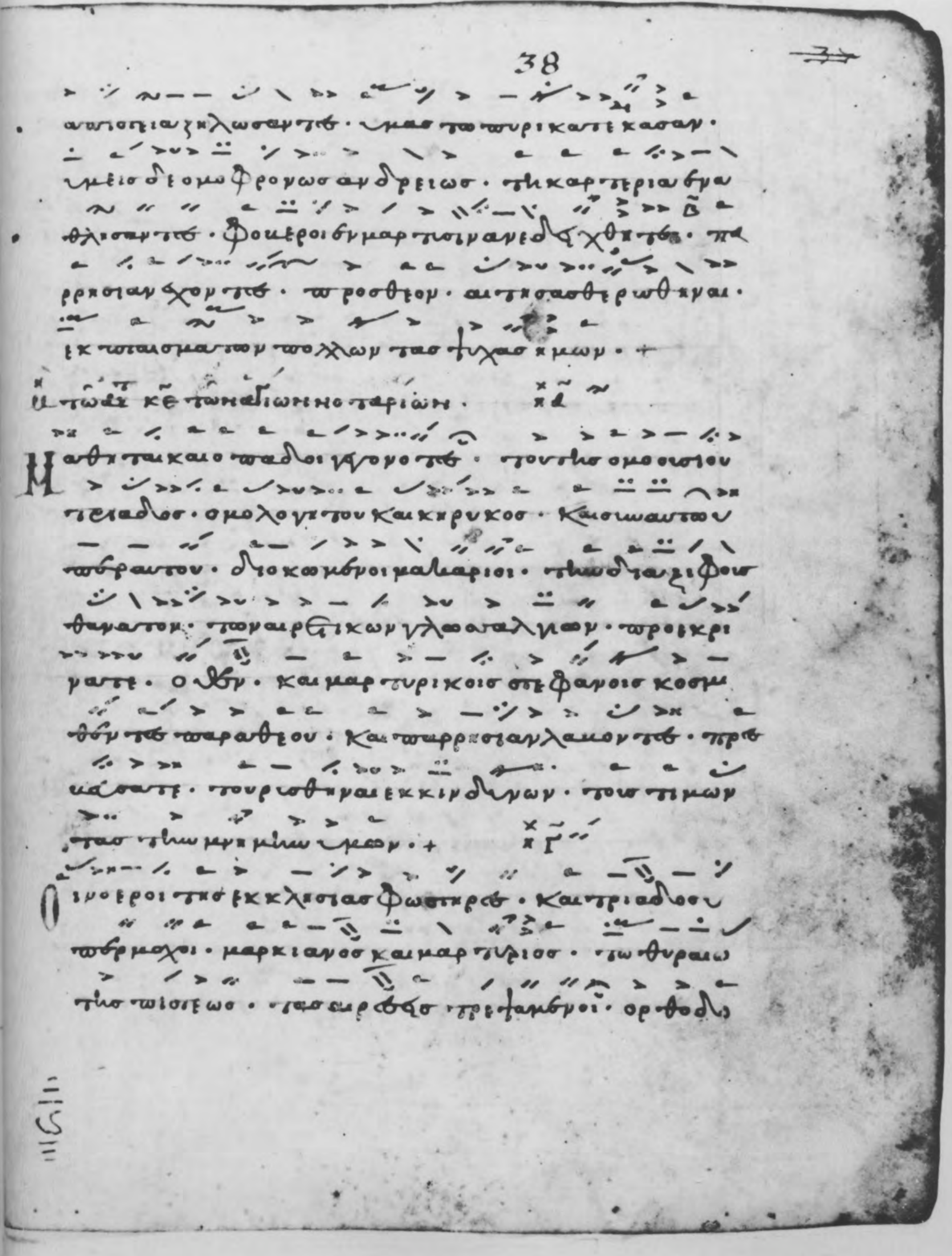
Αρχιερα(ρχα) οσιε· παμμακαριστε πατερ θαυματουρ
γε· θεραπων χριστου αβερκιε· ο προφητικως
εκλαμψας ως ... και αποστολικων αξιωθεις χα
ρισματων· ... περιλαμψει τους ... · συν αγγελοις
αναπαυσεως· πρεσβευε ρυσθηναι· απο πασης αναγ
κης τας ψυχας ημων· + τω αυ κγ του αγ αποστ ιακωβ α
δελφου του κυ + ηχ δ

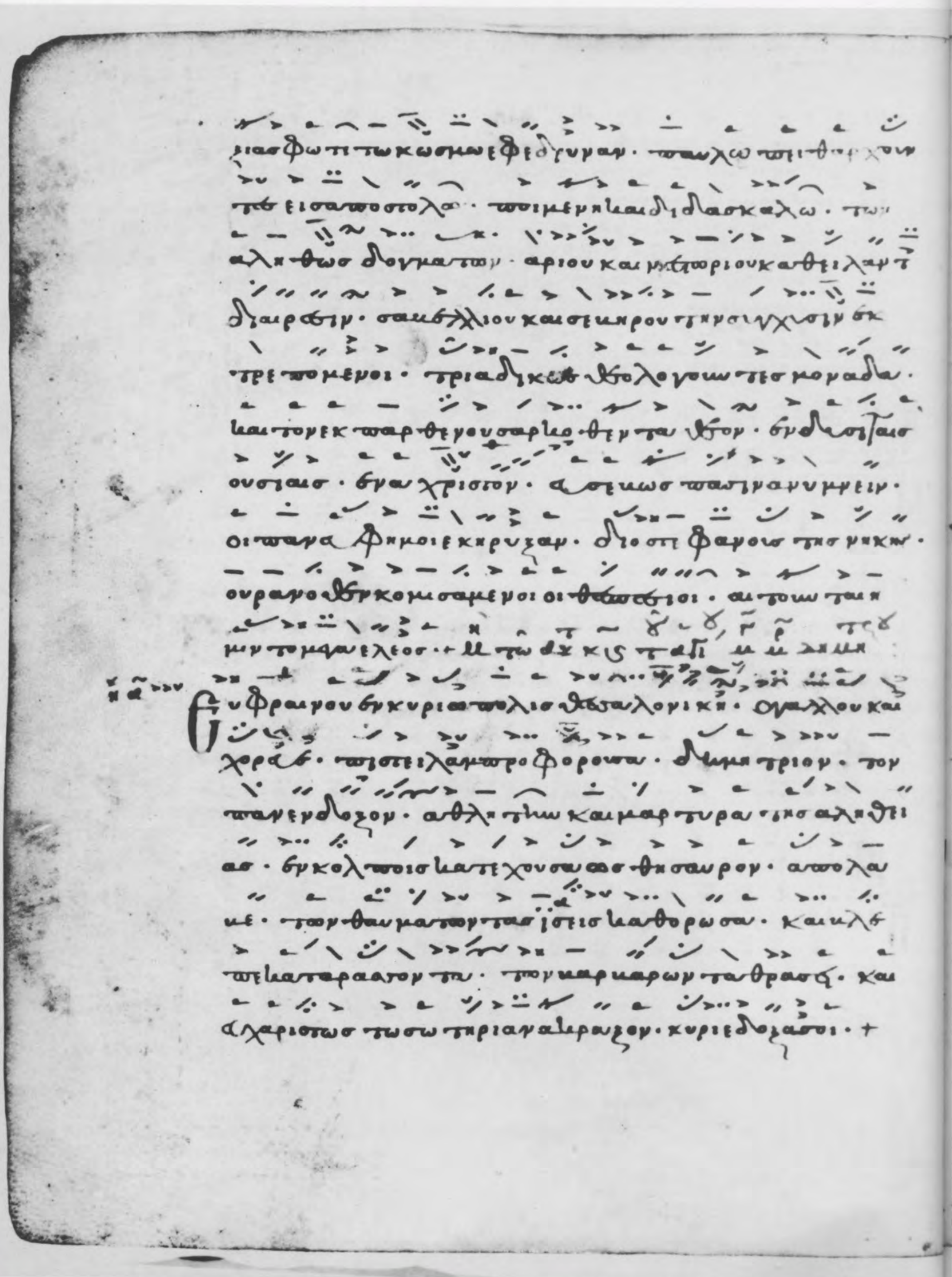

τῷ αὐτῷ κδ' τοῦ ἁγίου Ἀρέθα κ(αὶ) τῆς συνοδ(ίας) αὐτ(οῦ)

Δογματικῶς τὸν ποιμενάρχην· σήμερον πιστοὶ ὁμοφρόνως τιμήσωμεν· Ἀρέθαν τὸν ἐνδοξότατον μεγαθλητὴν σὺν ὁδ(ηγ)ίας αὐτοῦ· ὅτι ἤλεγξεν βασιλέα παρανομήσαντα· καὶ τὸ αἷμα δὲ ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας· ὅθεν καὶ οὐράνιον γέρας· κατέφλεξεν αὐτοὺς προσώπου τῆς γῆς· διελέγχων τῶν παρανόμων τῇ ἀσεβείᾳ· διὸ Χριστὲ ὁ Θεός· ὁ τοῖς σοῖς ἀθλοφόρους ἐνισχύσας· πρὸς τὴν δοξολογίαν· καὶ ἡμᾶς διάσωσον· ὡς πολυώνυμος τῆς ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων· πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου. +

Τὴν πονηρὰν καὶ ἄπιστον· κακοβουλίαν Ἑβραίων προδιαγνώσαντες· ἐν τῇ τοῦ πράγματος τόλμῃ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι ἠγωνίσασθε· ὡς γὰρ οἱ πάλαι ἀγνώμονες· τὸν διασώσαντα ἐν ἐρήμῳ παρώργισαν· καὶ τοῦτον σταυρῷ κατεδίκασαν· οὗ τὸν υἱὸν καὶ ἐν ἡμῖν· ἔργῳ τὸν λόγον παρῆλθον.

38

39

Τῆ τῶν ᾀσμάτων τερπνότητι· τὴν παροῦσαν φαιδρύνωμεν ἡμέραν· καὶ ἠχήσωμεν· τὰ τοῦ μάρτυρος ἐγκωμίσματα (?)· πρόκειται γὰρ ἡμῖν ὥσπερ (?) φημιζόμενος δημήτριος· καὶ γὰρ τὰς τῶν τυράννων ἐπιφορὰς ἀνδρείως ἐλθών· πρὸς τὸ στάδιον προθύμως ἥλατο· καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀνεγκάμενος (?)· τὸν σωτῆρα δυσωπεῖ· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ἐσκίρτα (?) ὑπερκόσμια στερώματα· τὸ πρᾶγμα σου δημήτριε μάρτυς σοφέ· χριστὸς ὁ θεός· προσηκάμενος (?) τὸ ἀμώμητον· σὺ γὰρ· τῆς τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος· καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως· ἐναθλήσας ὡς ἀδάμας στερρῶς· λογχευθεὶς δὲ τὴν πλευράν· τὴν ἀκράτητον σου παρρησίαν (?)· μιμούμενος τὸν ἐπὶ ξύλου τανυθέντα· σταυρωθέντα (?) ὑπὲρ τοῦ κόσμου· τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν· ἀνθρώποις παρέχων τὰς ἰάσεις ἀφθόνως· διὸ σου σήμερον· τὴν κοίμησιν ἑορτάζοντες· ἐκταζ[illegible]

δοξάζωμεν τὸν σὲ δοξάσαντα κύριον. + ἦχ. δ

Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον· τῆς σωτηρίου πλευρᾶς
τὴν χάριν· τῆς νεγλιώσεις τῇ λόγχῃ· δείξας ἡμῖν πηγά
ζειν σωτῆρ· ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα· Δημήτριον
τιμήσωμεν· τὸν σοφώτατον ἐνδόξοις· καὶ στεφανί
την ἐν μάρτυσι· τὸν δι᾽ αἵματος τελέσαντα τὸν
τῆς ἀθλήσεως δρόμον· καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· τὸν ζηλωτὴν τοῦ δεσπότου· καὶ
συμπαθῆ φιλόπτωχον· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλάκις
κινδύνοις χαλεποῖς· τοῖς Θεσσαλονικεῦσι προϊ
στάμενον· οὗ καὶ τὴν αἰτήσιον μνήμην γεραίροντες·
δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν· τὸν ἐνεργοῦντα δι᾽ αὐ
τοῦ πᾶσιν ἰάματα. + ἦχ. πλ. β

Σήμερον· συγκαλεῖται ἡμᾶς· ἡ τοῦ ἀθλοφόρου ἡ παν
κόσμιος πανήγυρις· δεῦτε οὖν φιλέορτοι· φαιδρῶς
ἑορτάσωμεν· τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες· χαίροις·
ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσεβείας διαρρήξας διὰ τῆς πί

σπίτως · τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ φρονήματος σὺ αὐτῷ ὡρι
σμένος · χαίροις · ὁ καταργήσας τὰς πανουργί
ας τοῦ ἀλλοτρίου · τῇ ἰσχύϊ τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ
τοῦ μόνου θεοῦ · χαίροις · ὁ λόγχαις θεὶς τῶν πολεμί +
λων · τὸ μαρτύριον πάθος · πραγματικῶς ἡμῖν ἀνα
ζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ · ὃν καθικέτευε · ἀθλητῶν
ἀγαλλίωμα σῶμα Δημήτριε · λυτρωθῆναι ἡμᾶς · ὁρα
τῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν · καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

Ἔσχε μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος · ἀοίδιμε
Δημήτριε · τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλὴμ κατοικητήρι
ον · εἰς ἣν τείχει · ἐν ταῖς ἀχράντοις χερσὶν τοῦ φορα
τοῦ θεοῦ ἐζωγραφεῖται · ἔχει δὲ καὶ τὸ πάντι
μον καὶ ζωαρχικὸν τὸ τίμιόν σου σῶμα · τὸν περικλυτον
τοῦτον ναὸν βασιληνός · ταμεῖον ἄσυλον θαυμάτων
νοσημάτων ἀλεξητήριον · ἔνθα προστρέχοντες · τὰς
ἰάσεις ἀρυόμεθα · φρούρησον πανάφημε · τὴν σὲ
μεγαλύνουσαν πόλιν · ἀπὸ τῶν ἐναντίων προσόδων ·

παρρησίαν ὡς ἔχων· πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα·+

ἀχημα στι τ μεγισμ· ποίησον μετ' ἐμοῦ θαυ ὀρους·

Ἡ νῆσος ταρασσομένη· τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ· κουνοῖ καὶ τὰ ὄρη σου ἀντίον τὰ κύριε· ἀλλὰ σπλαγχνίας ὄμματι· ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας· μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῇς ἡμῖν· ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς· σῶσον τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου· τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον· ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος·+

Φοβερὸς εἶ κύριε· καὶ τίς ἀντιστήσεται τῇ δικαίᾳ σου ὀργῇ· ἢ τίς ἀπειθήσω σε ποτε· ἢ τίς παρακαλέσαι ἀγαθέ· ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος· καὶ ἀπεγνωσμένου· τὰ οὐράνια τάγματα· ἄγγελοι ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι· θρόνοι κυριότητες· τὸ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ· ὑμνῶν σοι βοῶσιν· ἅγιος ἅγιος· ἅγιος εἶ κύριε· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθέ· διὰ σπλάγχνα ἐλέους· σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν·+

41

Νεκρὰ ἐν ταῖς τοῖς παραπτώμασιν· τὴν ὦ διὰ σῆς ἐτ μόνα
πειλὴν· κατοχῶς ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μάλιστα ἀντι·
σημείω τοῦ κήτοις· τὴν ὦ διὰ τοῦ ἰωνᾶ ἀνάστασιν
ἡ μετάνοια μετὰ παρακαλεῖ· ἀλλ᾽ ὡς ἐκ φρωρῶν καὶ
χαοῦσσου· μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν· οἰκτείρας
προσεολόγω· καὶ ἡμᾶς παραδόμενους· διὰ τῆς
τριημέρου ἀναστάσεως· φεῖσαι καὶ ἐλέησον· +

γ

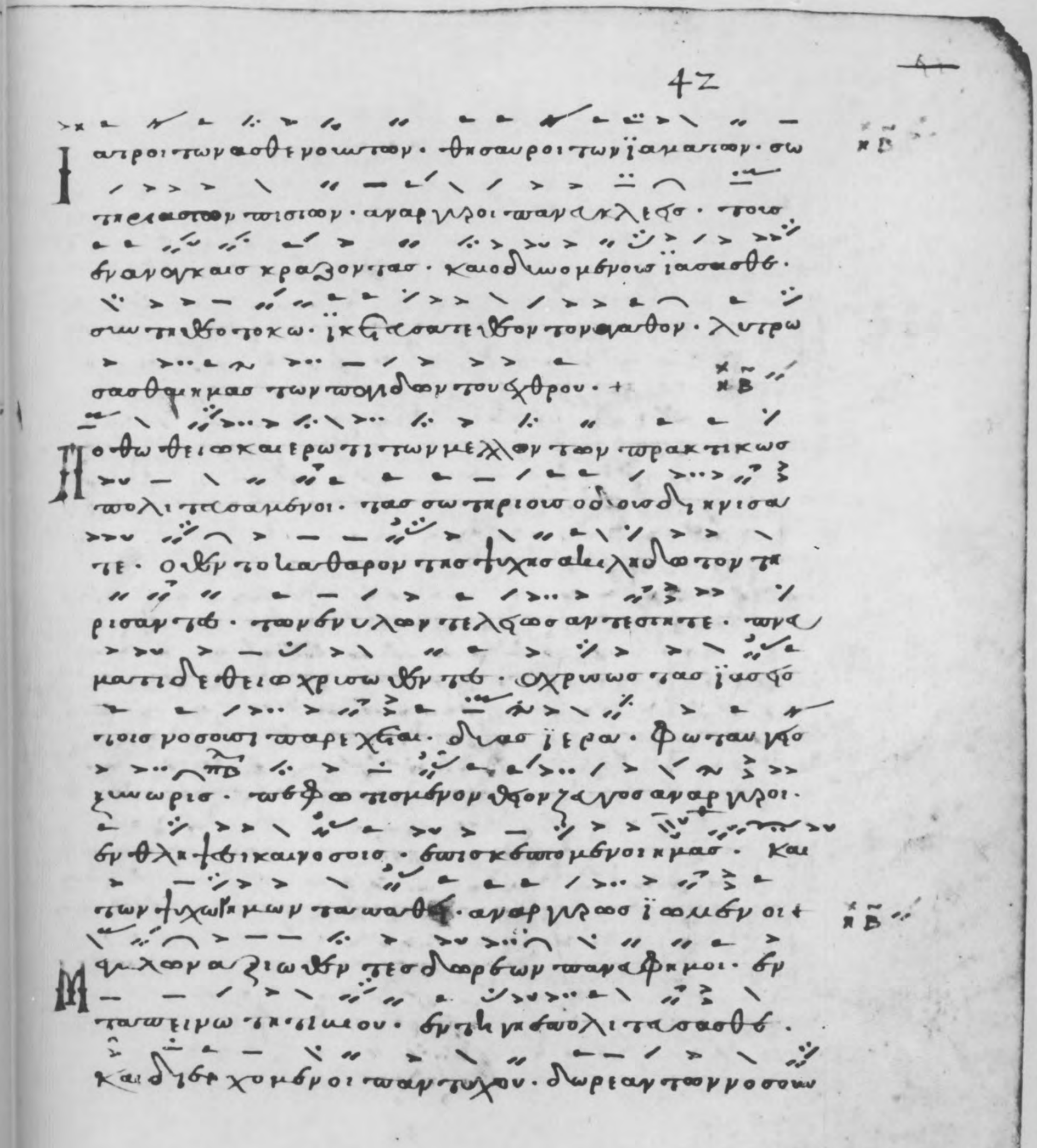
Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ λ· τῶν ἁγίων μ(άρτυ)ρ(ων)· Ζηνοβί· καὶ Ζηνοβίας·

Ἀσματικὴν χορείαν· κροτήσωμεν σήμερον· σοφὶ
λομάρτυρες· ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν πανασεκώτα
θλητῶν· Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας· οὗτοι γάρ·
τῆς τριάδος γνόμενοι ὑπέρμαχοι· καὶ ἐνστάδιοι
ἀνδρείως· τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ἐν ταῖς ἐπιρροαῖς
τῶν αἱμάτων αὐτῶν ἔπνιξαν· καὶ τὸν τῆς νίκης στέφα
νον ἐνδόξως ἐκομίσαντο· διό· πρὸς αὐτοὺς κ
ραυγάσωμεν· ζηλοῦσθε ὁμοῦ κυρίω· ἀλογημένη δυὰς
καὶ πεφωτισμένη· τὸν σωτῆρα πρέσβευε· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

μη νοεμβρίω α΄. τῶν ἁγίων ἀναργύρ κοσμ, δαμιαν

ἦχ α΄ Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων· ἐκ θεοῦ σὺν λαβόντες· ἀναργύ-
ρως τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· θερμῶς
θεραπεύετε πανκόσμιοι ἀνάργυροι· ὅθεν δι μισον χρι-
στοῦ τοῖς πιστοῖς· τὴν δεδομένην δωρεὰν χα-
ριζόμενος· φωστῆρας ἀπλανεῖς σε ἡμᾶς ἀναδείκνυσι
τῇ οἰκουμένῃ· αὐτοὶ πρεσβεύσατε· σωθῆναι τὰς

ἦχ α΄ Ἐκ τῆς ἄνωθεν παραμυθίας· + ψυχὰς ἡμῶν· +
τὴν τῶν ἰαμάτων ἀνέσατον δωρεὰν πλήσαντες· πᾶ-
σιν ἀναλύζετε τοῖς πιστοῖς τὰς ἰάσεις σὺν ἀνάργυροι·
ὑπερφυῶς ναρ· τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἐν χειροῦ-
γιαις μιατικαῖς· ἐκ θησαυρῶν τοῦ πνεύματος φαρ-
μακεία προστίθεται σωτήρια· τοῖς κάμνουσι τε θε-
ραπεύετε· ὁ θεῖος ναὸς σεβαστὸς γενόμενος τῆς ζω-
αρχικῆς τριάδος· ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν
ἐνοικήσατο· αὐτοὶ πρεσβεύσατε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

τῶν τὰ πάθη ἰώμενοι· ὤφθητε πολυέλεοι συνωμολοι·
Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ πιστῷ· ἀδελφοὶ ἱερώ-
τατοι· καὶ ἡμῶν τὰ πάθη· ταῖς εὐχαῖς ἡμῶν ἰάσασθε

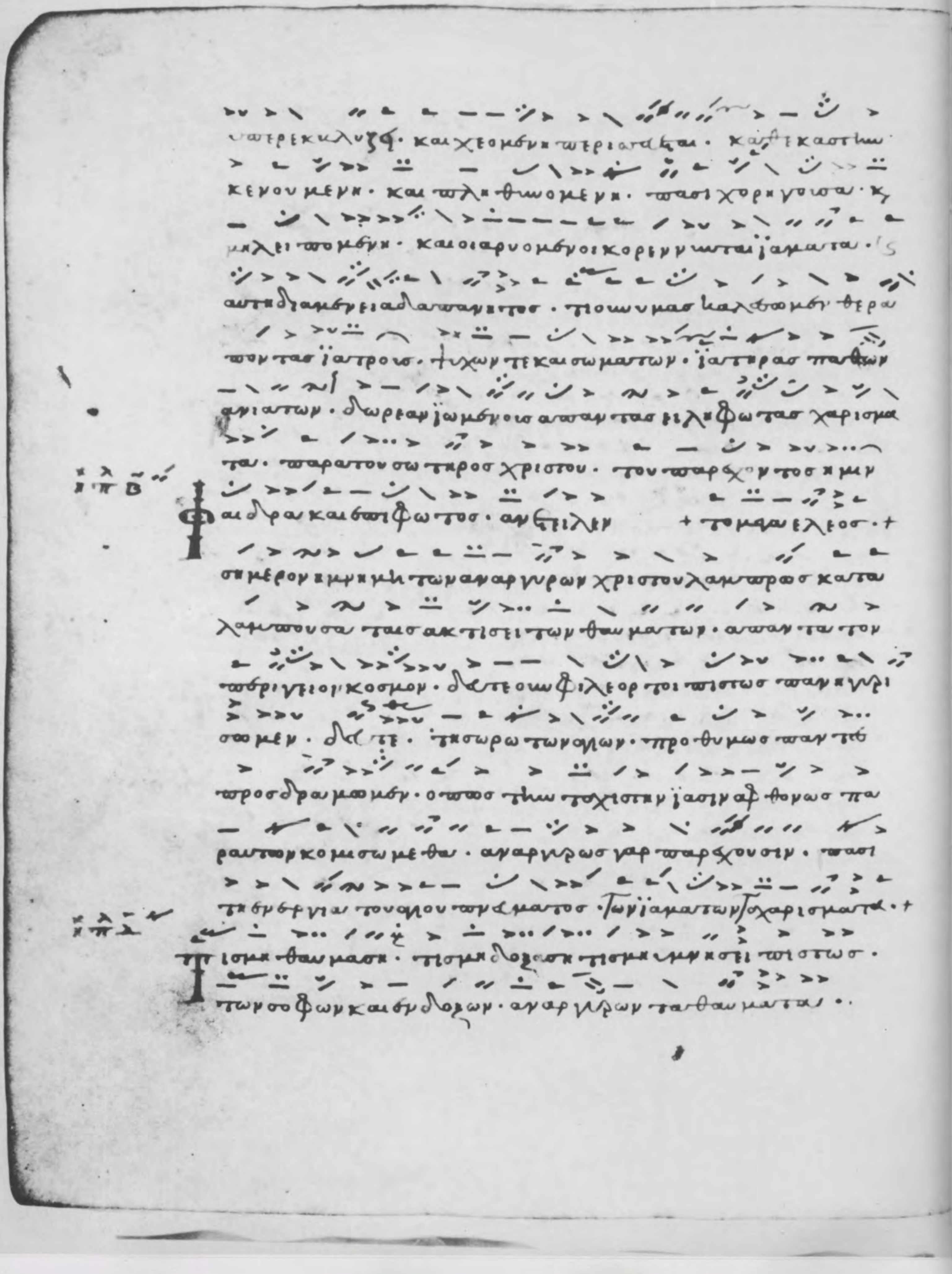
Β Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων· ἐν ᾧ καὶ μόνον· ἐθραύσθη τοῦ
ἐχθροῦ· ἡ σκηνὴ τῶν ἀναργύρων ἅπαν τὸ πλῆθος θε-
ραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνεμνήσθημεν γὰρ τῶν ἀρχηγῶν
ἀδάπανος ὁ πλοῦτος τῶν ὅλων· ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις Χριστὲ· ἐλέησον ἡμᾶς· + Β
ἀγάλλεται ὁ χορὸς· τῶν ὅλων εἰς αἰῶνας· βασιλεί-
αν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν· γῆ ταλεῖ τὰ γὰρ
τῶν δεδοξασμένων· ἀπὸ δὲ γὰρ δεδωρημένων· δοῦλοι Χρι-
στοῦ γὰρ ὄντες· κατασκηνώσαντες· εἰς ζωὴν τὴν

Λ Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες οἱ ... + αἰώνιον· +
ἀνάργυροι· τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομέ-
νοις· ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες· παρὰ τῆς
ἀενάου πηγῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· φησὶ γὰρ πρὸς
ἡμᾶς ὁ κύριος· ὡς ὁμοζήλους τῶν ἀποστόλων·

ἰλου· δεδωκὼς ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν· κατὰ πνευμάτων
ἀκαθάρτων ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν· καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· διό· τοῖς προ
στάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι· δωρεὰν ἐ
λάβετε· δωρεὰν παρέχετε· ἰατρεύοντες τὰ
πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· + ἦχος πλ. β'

Ἀπέλαστος ὑπάρχει τῶν ἁγίων ἡ χάρις· ἣν παρὰ
Χριστοῦ ἐκομίσασθε· ὅθεν καὶ τὰ λείψανα·
ἐκ θείας δυνάμεως· διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύ
μασι· ὡς καὶ τὰ ὀνόματα μόνα· ἐκ πίστεως ἐπικαλού
μενα· τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττου
σι· δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς· τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώμα
τος παθῶν· ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος· + ἦχος πλ. β'

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν· ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν ἅγι
οι ἀνάργυροι· θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ· ἀσθε
νοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν· πη
γὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον

υπερεκκλυζει· και χεομενη περιαντλειται(?)· καθ᾽ εκαστην
κενουμενη· και πληθυνομενη· πασι χορηγουσα· κ(αι)
μη λειπομενη· και οι αρυομενοι κορεννυνται ιαματα·
αυτη δ᾽ αναμενει αδαπανητος· τους ωνυμας καλουμενους(?) θερα
ποντας ιατρους· ψυχων τε και σωματων· ιατηρας παθων
ανιατων· δωρεαν ιωμενους απαντας· ειληφοτας χαρισμα
τα· παρα του σωτηρος Χριστου· του παρεχοντος ημιν
Φαιδρα και διαφωτος· ανετειλεν + το μεγα ελεος· +
σημερον η μνημη των αναργυρων Χριστου λαμπρως κατα
λαμπουσα ταις ακτισι των θαυματων· απαντα τον
περιγειον κοσμον· δευτε ουν φιλεορτοι πιστως πανηγυρι
σωμεν· δευτε· την σωρω των ολων· προθυμως παντες
προσδραμοντες· οπως την ταχιστην ιασιν αφθονως πα
ρ᾽ αυτων κομισωμεθα· αναργυρως γαρ παρεχουσιν· πασι
τη ενεργεια του αγιου πνευματος· των ιαματων τα χαρισματα· +
Τις μη θαυμαση· τις μη δοξαση· τις μη υμνησει πιστως·
των σοφων και ενδοξων· αναργυρων τα θαυματα· ·

πασι χορηγουσι·

β οτι και μετα την ενθεν αυτων μεταστασιν· τοις προστρεχουσι

πιστει· πλουσιως τα ιαματα· και τα τιμια και αγι

α λειψανα αυτων αρυονται την χαριν των ιασεων· ω

δυας αγια· ω τιμια καρα· ω σοφια και δοξα· της

εκ θεου δοθεισης ημιν χαριτος· διο υμνοις ιεραζομεν·

τον αρρητον θεον· τον αναδειξαντα τουτους· προς ια

τρειαν ψυχων και σωματων ημων· +

Μη(νὶ) τω α(υτω) β· των αγιων μ(αρτυρων) ακινδ(υνου)· πηγασι(ου)· αφθονι(ου)· ελπιδοφο(ρου)· κ(αι) ανεμπ(οδιστου)·

Ακτινες ελαμψαν των μαρτυρων· η πεντας αθλοφορος των

παρθενων ισαριθμοι· τους χαρακτηρας γαρ αυτων ο

ρωντες καταυγαζομεθα· ταις μνειαις αυτων κοινω

νουντες· διο ο αρχηγος αυτων Χριστος ο θεος· ακινδυνως

περισωζε εκ του εχθρου τας ψυχας ημων· και ταις δεησε

σιν αυτων· αφθονον την ζωην ημων διατηρησον· ως

πηγαζων αναπαυστως· το ελεος σου τα πλουσια· ανεμ

ποδιστως τοις σε δοξαζουσιν· ελπιδα εχοντες θαρρει

ταις πρεσβειαις αυτων· δωρησαι ταις ψυχαις ημων το μεγα ελ(εος)·

Ἦχ. β'

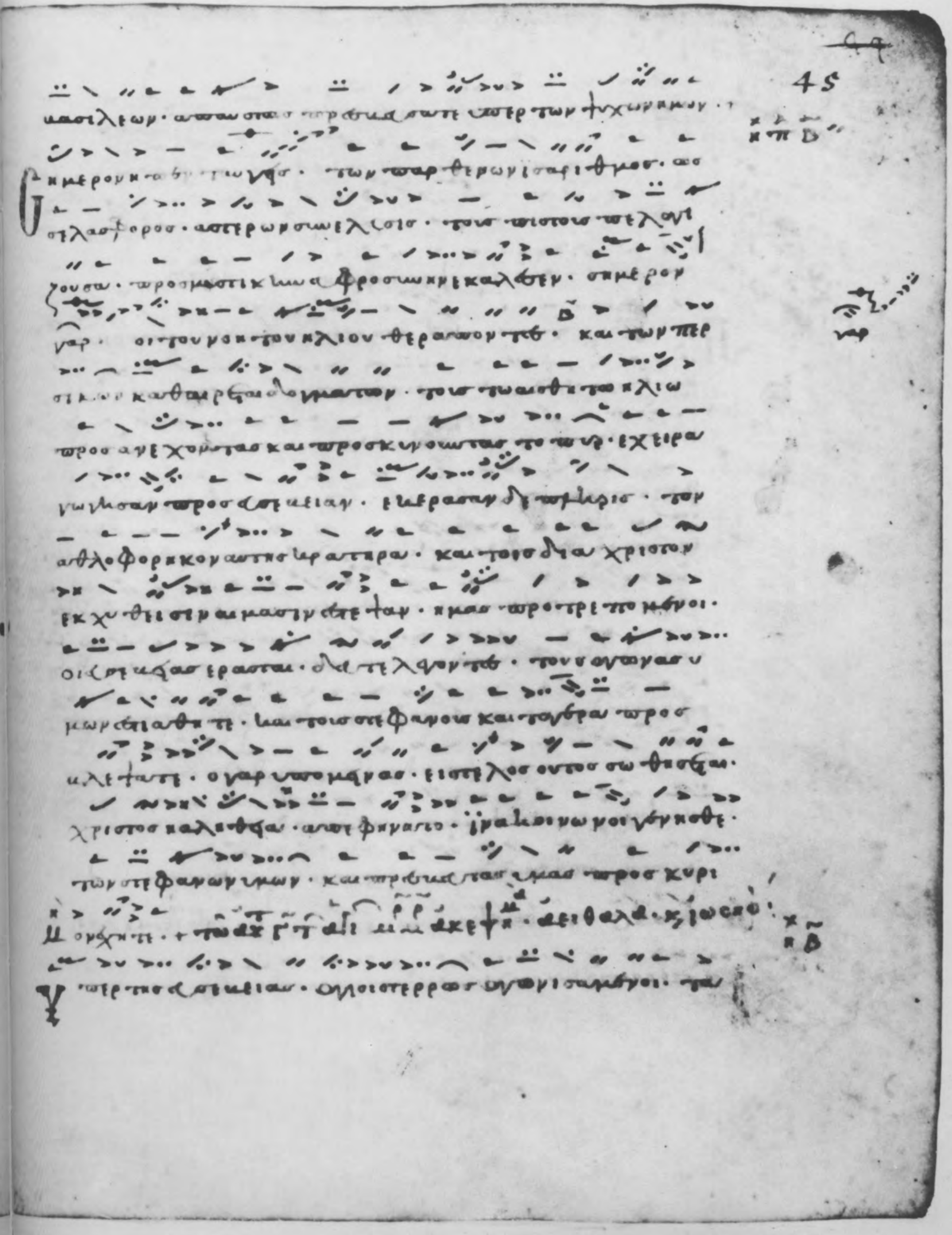
Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς · τὸ σῶμα καταρράνας · ἀκίνδυνε ὡς διήλ-
θες · τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον ἀθλοφόρε ἀκίνδυνε · ὅθεν
καὶ ἰσχὺν · τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος · τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐ-
ξέκοψας μηχανουργήματα · Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν
... σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Ἦχ. β'

Δεῦτε · ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ · ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον
τῶν ἀθλοφόρων φιλέορτοι · δεῦτε · εὐφημήσωμεν
αὐτοὺς · μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες · χαίροις ἀκίνδυ-
νε · χαίροις πηγάσιε · χαίροις ἀνεμπόδιστε · χαίροις
ἐλπιδοφόρε · χαίροις ἀφθόνιε · οἱ τὴν πλάνην τῶν
εἰδώλων · εἰς χάος καθείσαντες · καὶ Χριστὸν τὸν κύρι-
ον · ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τρανῶς κηρύξαντες · διὸ · πα-
μμακάριστοι καὶ πολύαθλοι · μὴ παύσησθε πρεσβεύ-
ειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν · +

Ἦχ. δ'

Ὥσπερ τὰς φαεινὰς τῶν ἀθλητῶν λαμπάδας · ὡς ἐν δρυμῷ
ξύλων ἀξίνῃ δαυϊτικῶς · ἐξέκοψαν τὴν πλάνην
τοῦ ἐχθροῦ · καὶ ὡμολόγησαν τὸν Χριστὸν · ἐναντίον

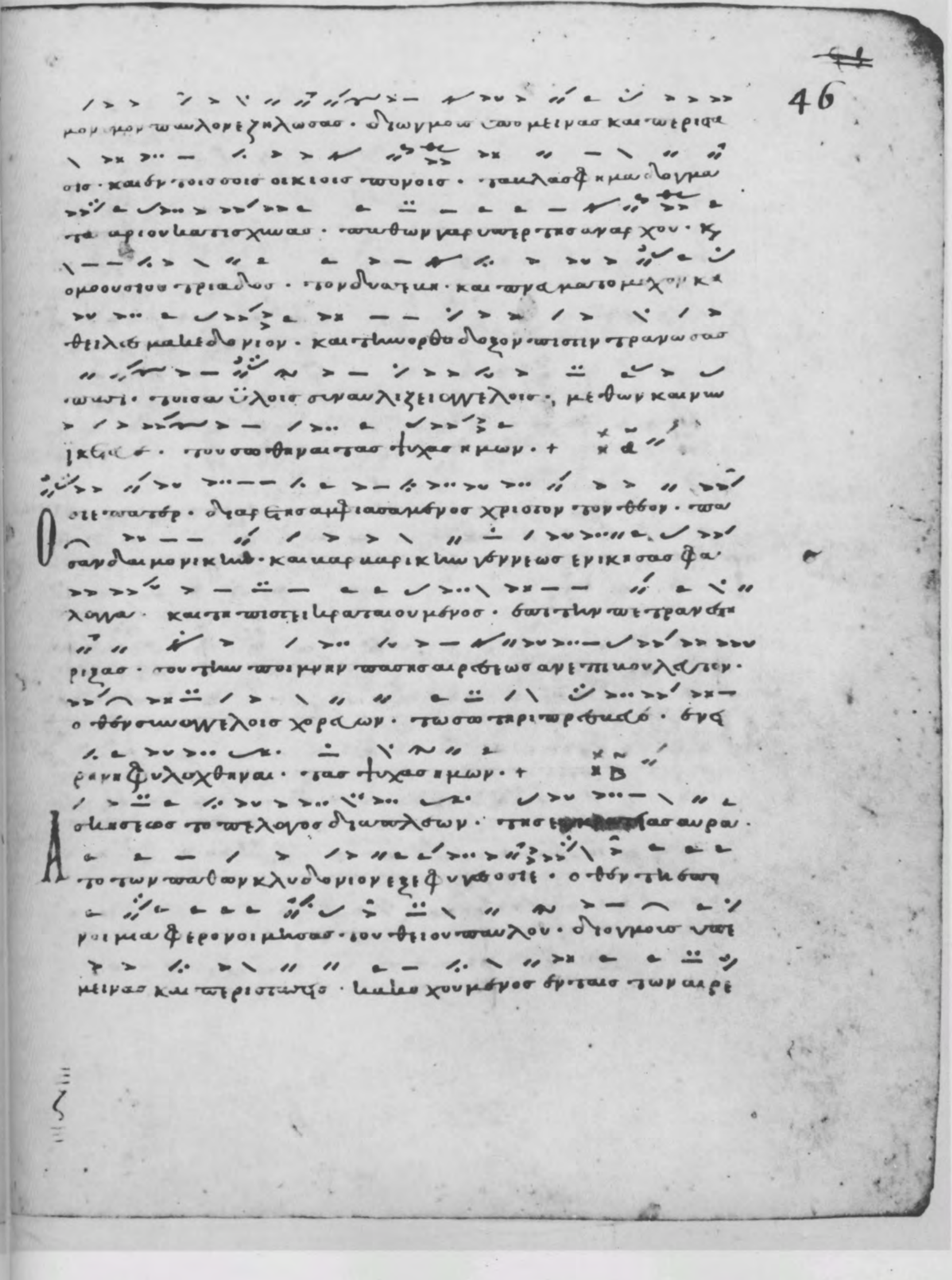

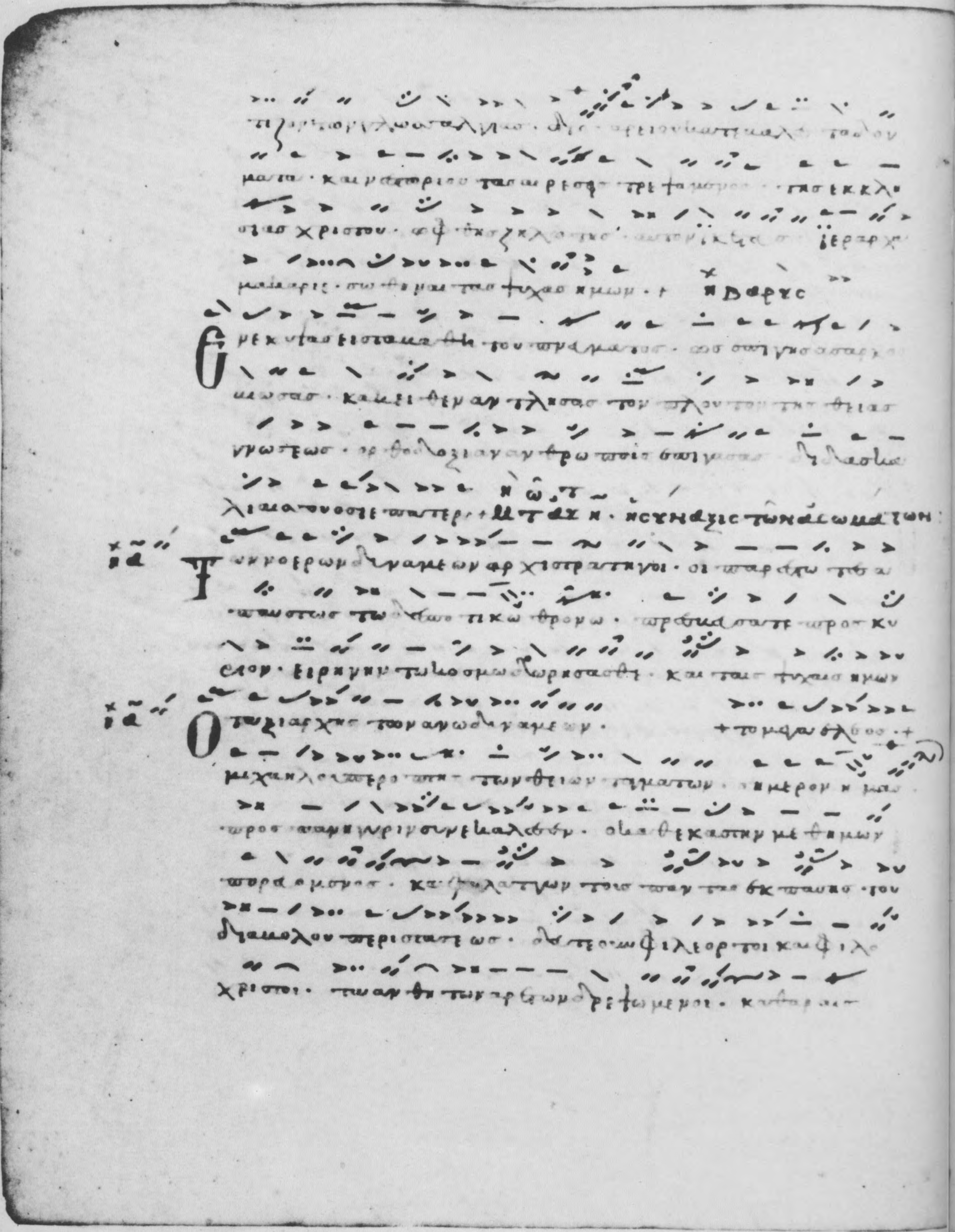
θρασεῖ τῶν τυράννων καὶ ἰσχυώσατε· καὶ τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην εἰς χάος ἐνυθήσατε· αἰεὶ τιμᾷ· ἀθλα· καὶ ζω
σηφ· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς· στεφανηφόροι χορεύοντες· πρε
σβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +   ἦχ πλ δ

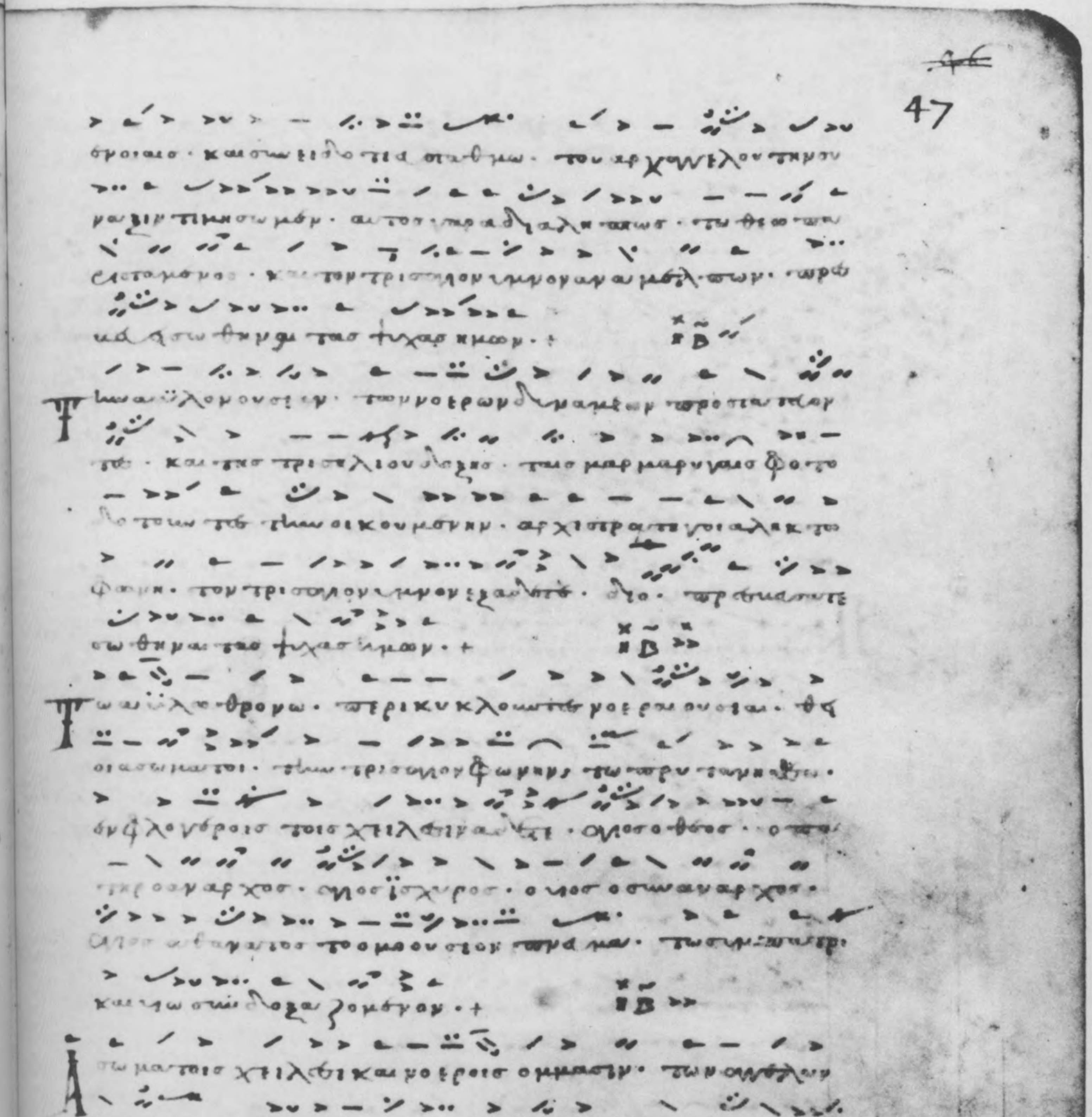
Προοίμιον· τυπικῶς· τῆς τρισοφέγγους ἡμῶν ὁμονοί
ας· καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας· τῆς ἀκηράτου τριάδος·
καὶ ὑπερουσίου μονάδος ἀθληταί· οἱ ἐν ὑπερσίδηρα
φλέκτοις ὧ τηρηθέντες· τρεῖς παῖδες γυμνάσιν·
ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλόγος κατετόλμησαν· σβεσθεῖν μὲν ὑφί
σαντες· οὕτως καὶ ἡμεῖς· θάνειν οὐ παρῃτήσασθε· μὴ
ὑπερίδοντες· τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπησιν· ἄλλως ἐκείνοις·
ὁ φανεὶς τέταρτος ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν· οὕτως ἡμᾶς
Χριστὸς· ὁ εἷς τῆς τριάδος· προσεδέξατο ἐν τῷ τῆς
ἀναψύξεως· αἰεὶ τιμᾷ σὺν τῷ ἰωσήφ· καὶ ἀθαλα τῷ
ὀλίγω· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Μη τῷ αὐτ ς· τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν κ(αὶ) ὁμολογ(ητοῦ) Παύλου

ἦχ δ
Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος ὅσιε πάτερ· τὸν ο

·τῆς καὶ παρεστῶσι· τῷ θεῷ τῷ ... κυρίῳ· καὶ νόες καθαροί· καὶ λει-

τουργοὶ τῆς δόξης· αἰνοῦσι νῦν ἐν ᾠδαῖς· σὺν αὐτοῖς δὲ

Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος· καὶ προστάτης τῶν ἀγγέλων ἀμέ-

ων· ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἀγγέλων· ἐπὶ τῷ παρ' ἡμῖν σήμερον

γέγονε· τῶν ὡραίων μαρτύρων ᾀσμάτων· προτρεπόμενος ἡ-

μᾶς· ᾄδειν ἣν παρεστὼς τῷ σου δόξῃ φιλάνθρωπε· ἵνα

πρεσβεύῃ ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Πυρίνοις χείλεσιν ὑμνεῖ σε τὰ Χερουβὶμ Χριστὲ ὁ θεός· ἀ-

σωμάτοις δὲ στόμασιν ἀσιγήτως· δοξολογοῦσι τῶν ἀρχαγ-

γέλων οἱ χοροί· Μιχαὴλ δὲ ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν ἄνω δυ-

νάμεων· τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἀκαταπαύστως προσφέ-

ρει τῇ δόξῃ σου· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον συνεκάλεσε πρὸς

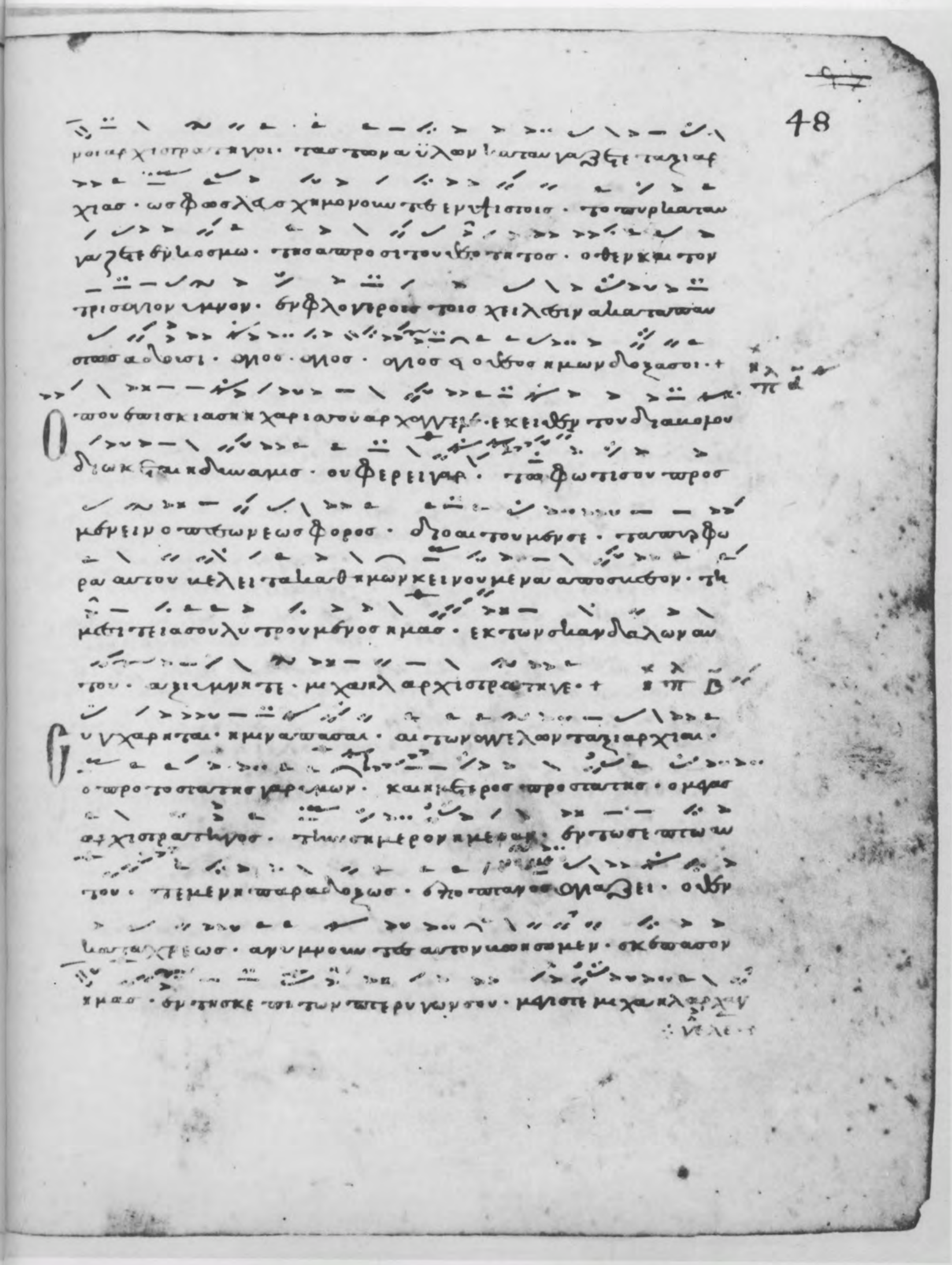
πανήγυριν φαιδρὰν· ἱεροτελεστεῖν ἀξίως ψαλμικῶς·

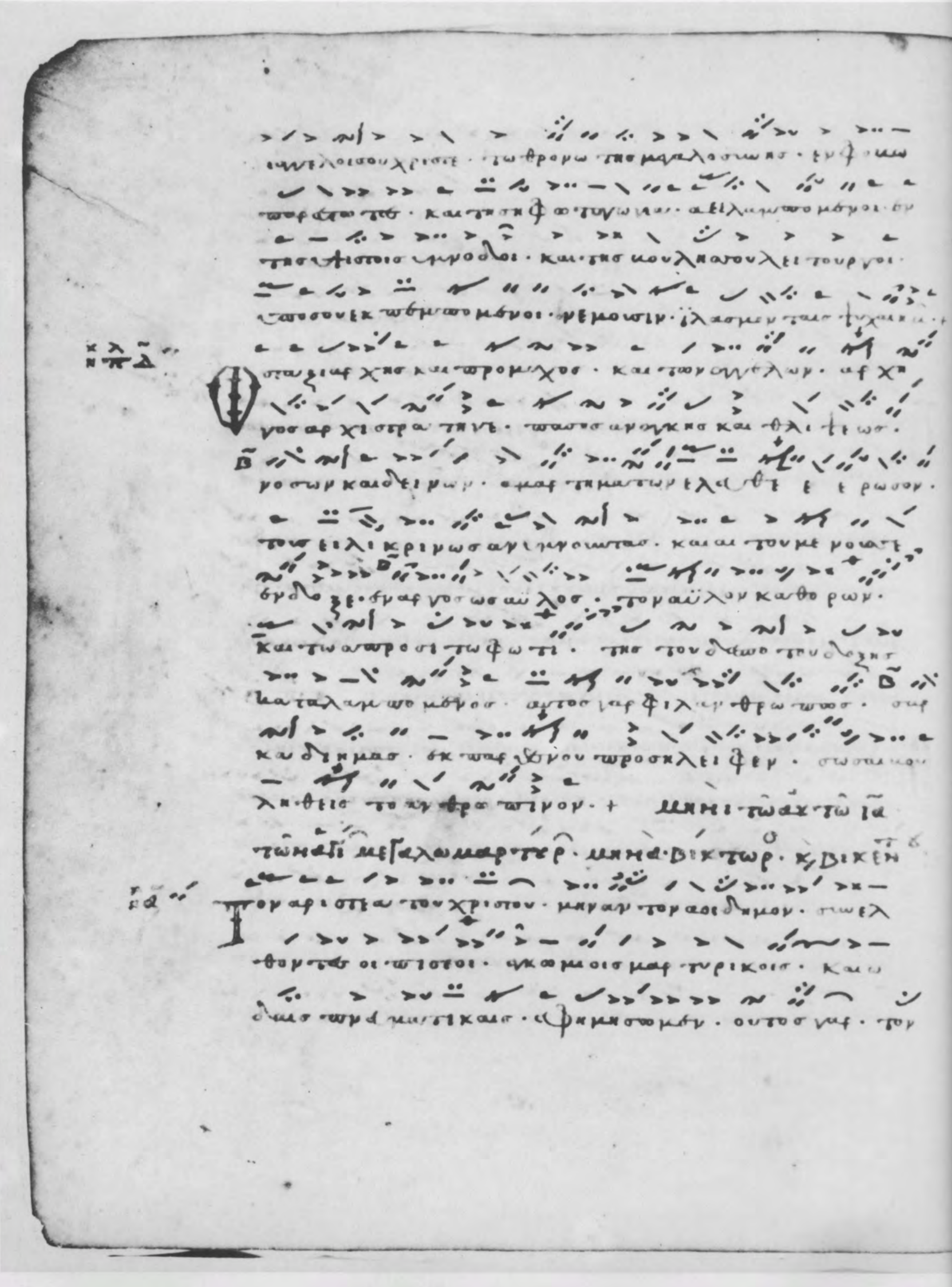
αἶνον τὸν τρισάγιον τοῖς πηλίνοις χείλεσιν· ὅτι τὰ

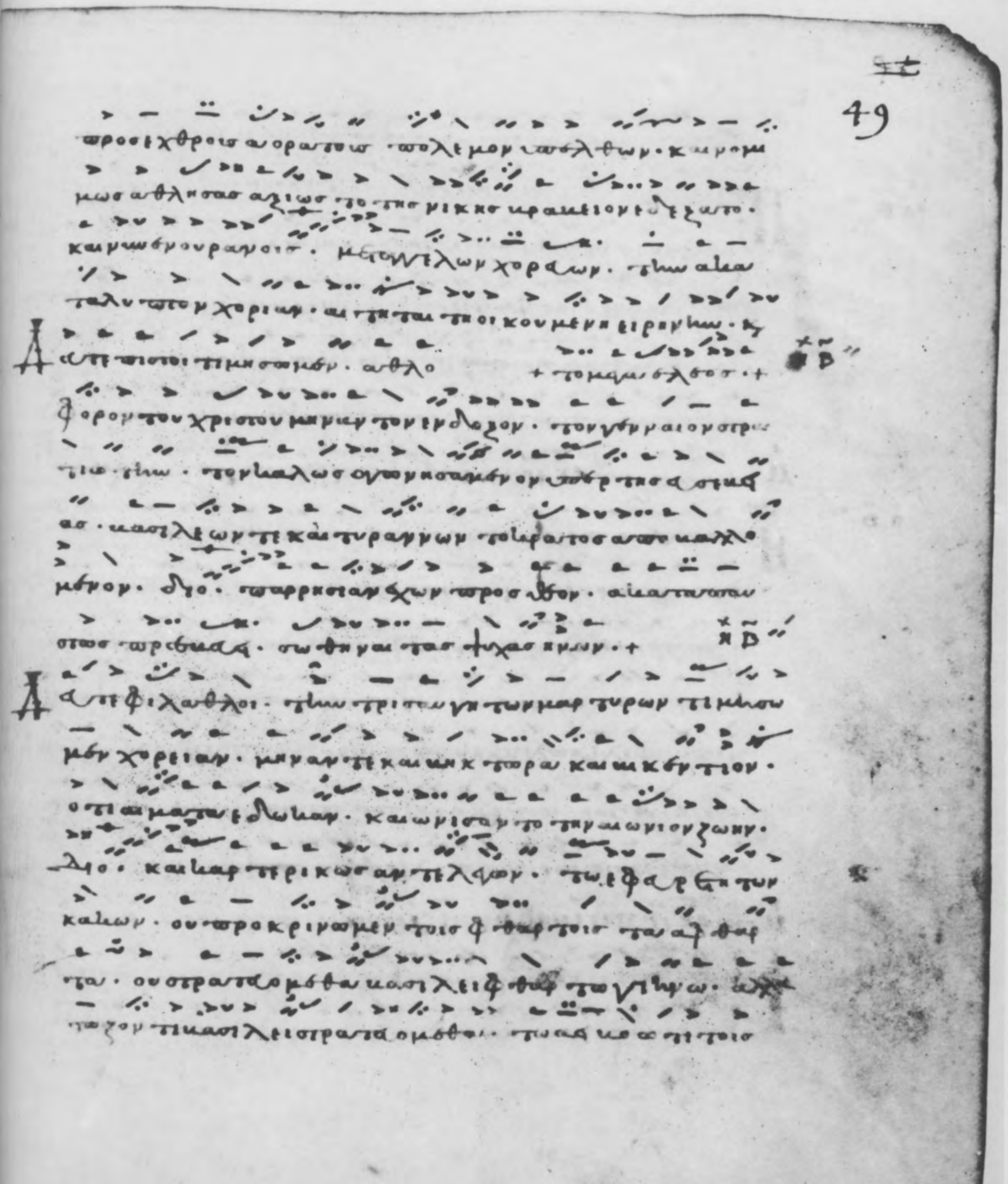
πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη· καὶ παρέχεις τῷ

κόσμῳ· δι' αὐτῶν τὸ μέγα ἔλεος· +

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τοῦ θείου φωτός· καταλαμπόμε-

48

49

αποστολοις · ο πιστευων εις εμε · καν αποθανη ζησεται ·+

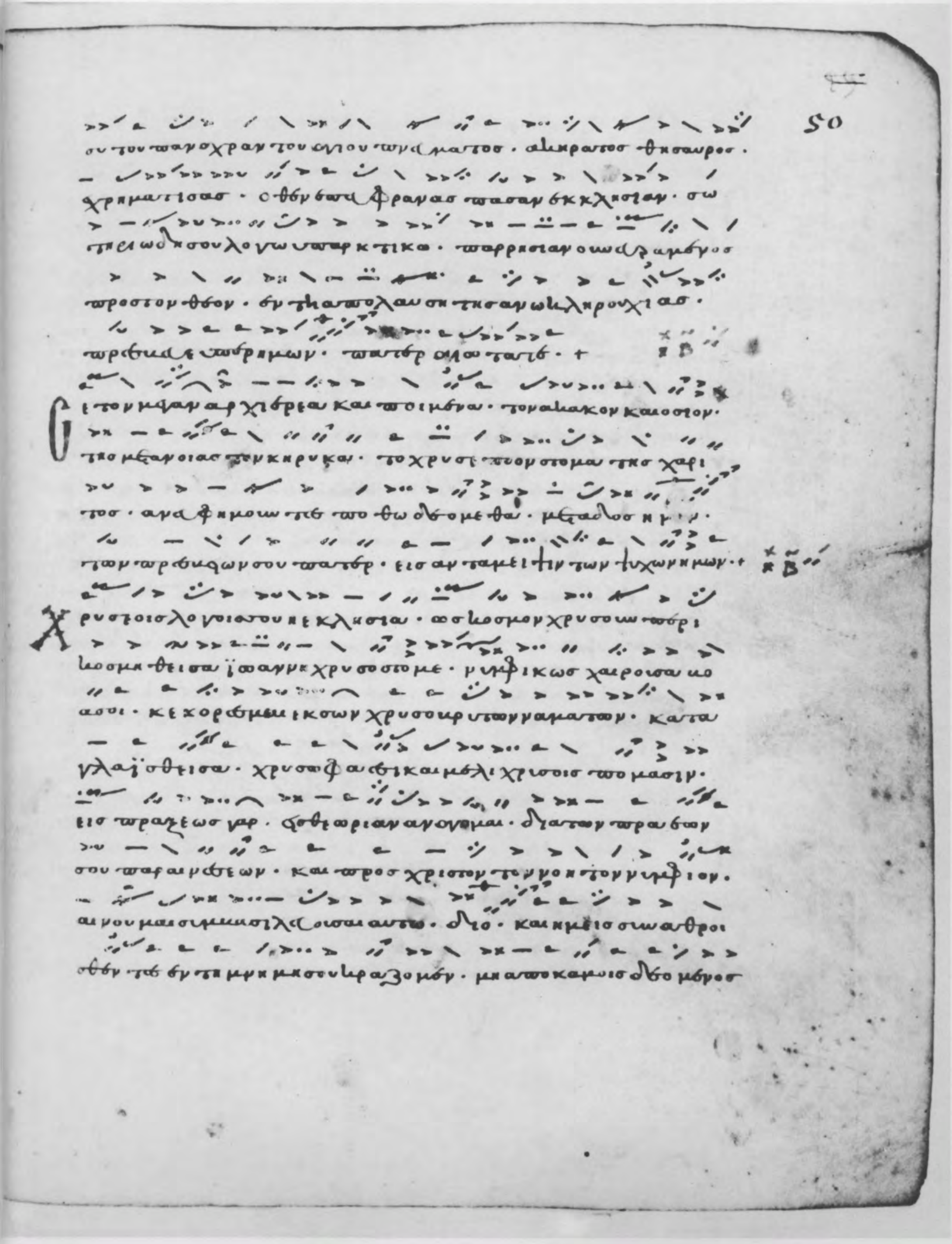
Παλιν ημιν · και σημερον η μνημη · των του κοσμου φωστηρων α
νετειλεν · Μηνα του και Βικτωρος και Βικεντιου · των πι
στων τας καρδιας φωτιζουσα · τοις σωτηρ Χριστον δια
σταυρου αυτον ομολογησασιν · διο · τω ενδοξω και τιμη
στεφανωσαντι αυτους · Χριστω τω Θεω ημων ευφημοις τι
μησωμεν ·+

τω αυ(τω) ιβ΄ · του εν αγιοις π(ατ)ρ(ο)ς ημων Ιω(αννου) του ελεημ(ονος)

Η του ελεους πηγη · τοις ενδεεσι πλημμυρουσα συμπαθη
τους οικτιρμους · Ιωαννης ο χρυσορρειθρος · ο μεγας ποι
μην των Αλεξανδρεων και φωστηρ · δι' αυτου κομιζομενων ·
οι πτωχοι κατα πνευμα · μιμουμενοι αυτου την ιλαρο
τητα · φιλ[illegible] · Χριστον ξενισας δια
των πενητων · ως ο παλαι Αβρααμ · του μακαρισμου ηξιωθη ·
και παρρησιαν [illegible] ελεηθηναι τας ψυχας ημων ·+

τω αυ(τω) ιγ΄ του εν αγιοις π(ατ)ρ(ο)ς ημων Ιω(αννου) του Χρυσο(στομου) + [illegible]

Φωστηρ Ιωαννη · στομα χρυσοφεγγες · ο καλλωπισματων
θειων δογματων · και ενδιαιτημα γραφων μυστικων ·

υσβριμων προς κυριον · του σωθηναι τας ψυχας ημων· +

ιβ̄ ἦχος δ̄

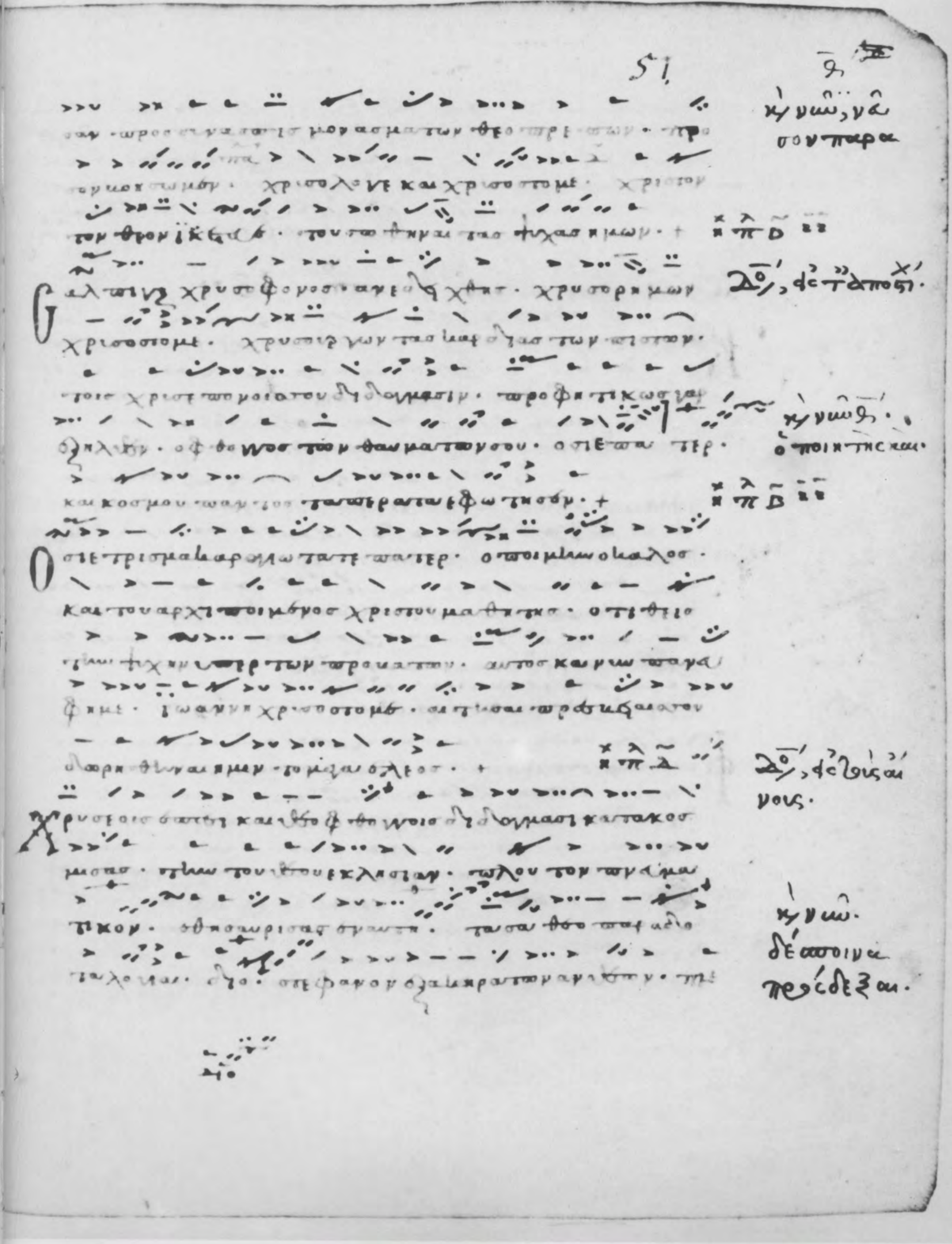
Ειληφας ἱεραρχα · την ανω αποστατω φιλοσοφιαν · και βιω
κοσμου αγνοουν · ζων υπερ τα ορωμενα · και εκ θεου περιορα
κιλακως τον θεου θειον ανεδειχθης · και συναξ ηνωμε
νος φωτι · φως προσλαμβανεις · και τρανωτερον τον
μακαριου ἡμων χυ τελος · πρεσβευε χρυσοστομε · υπερ

ιδ̄

Γενομενος χρυσοστομε · θεοστοματος τονον ... των ψυχων ...
γνωμον · δεικνυμεν το πραγμα τοσουτον ελαλησεν · ...
μακαριον ηδε δραμων τα παρ εραστα · οφθονως της δι
δασκαλιας αυτου · και μιμητης γενομενος των αποστο
λων ως ... τον χορον κατελαβες εκεινων ομοθυμος ·
πρεσβευε τω κυριω παμμακαριστε · ειρηνευσαι τον
κοσμον · και σωσαι τας ψυχας ημων · +

ιδ̄

Επρεπεν εν τη βασιλιδι των πολεων · ιωαννην αρχιερεα · ωσπερ τινα κοσμον · βασιλικον · και χρυ
σον κατα τον ψαλμωδον · ... περιεχουσαν τα πο
ρατα · τα σωτηρια δογματα · και πασας τας ... γειρου

ζαμένη τοῖς ἀνθέσι· τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ· τῶν χρυ-
σέ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ γλώττῃ· Ἰωάννη Χρυσόστομε· ἀλλ' ὡς
ἔχων παρρησίαν ὅστε· πρέσβευε σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιδ΄ τ(οῦ) ἁγίου ἀπ(οστόλου) Φιλίππ(ου)· ἦχ(ος) β΄

Καταλιπὼν τὰ γήινα· ἠκολούθησας Χριστῷ· καὶ σφρα-
γισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι· τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἀνακε-
λεῖς σεαυτοῦ· ἔστησας τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα· ἐπιστρέ-
φειν τοῖς ἀνθρώποις· εἰς φῶς θεογνωσίας Φίλιππε
ἀπόστολε· καὶ τελέσας τὸν δρόμον τοῦ θείου πόθου
σου· διανάστασαν πολυπλόκων· τὴν ψυχήν σου τῷ
Χριστῷ παρέδωκας· αὐτὸν ἱκέτευε· παμμακάριστε·
δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· + ἦχ(ος) β΄

Φιάλας τῶν ἀρωμάτων δεικνύς ὡς· ἀεὶ ὀνομάτου σο-
φέ· ὤφθης ἀπόστολε Φίλιππε· τὸ βρίκειν ὡς σαι
τοῖς πιστοῖς πῶμα τὸ ζωοποιόν· πράξιν γὰρ σοφίας
ἐλάσσω μιᾶς σιγῆς χηκώς· Χριστοῦ ὁ πάθος καὶ προσηγο-
ρος· τὴν ὡς τεῖραν καὶ ἀντ' εἴκον ἐθνῶν ἐκκλησίαν· ἀπε

ερωτηθεισαν εαυτω κατεποικιλας διαλοχαις· ην και μνω δε

σωπει λυτρωθηναι· ο δεινων και ανογκων· δυνασαι γαρ

εν θεω πολλα ελπιζομεν αυτω· +

Ουρανιος ανεδειχθης κρατηρ της σοφιας· πνευματος γαρ

σοφιης κατονομασιον τερπνον· και επεφηνας αρδευων

παλιν εις· τοις υπο τοις αλιευσας πονον την ουκ εστρω

της σοφιας θεου· διο· δεσω πουν μεγεστε αποστολε φιλι

ππε· πρεσβευε υπερ των ψυχων ημων· +

Την των ιχθυων ουραν· εις ανθρωπων αλιαν μεταναλων·

τοις εν ... απατης· της ... ανελκων· ... φι

λιππε αποστολε· ολον τον κοσμον εζωγρησεν· και τω δι

δασκαλω σου χριστω προσηγαγες· διο· δεσω πουν μεν

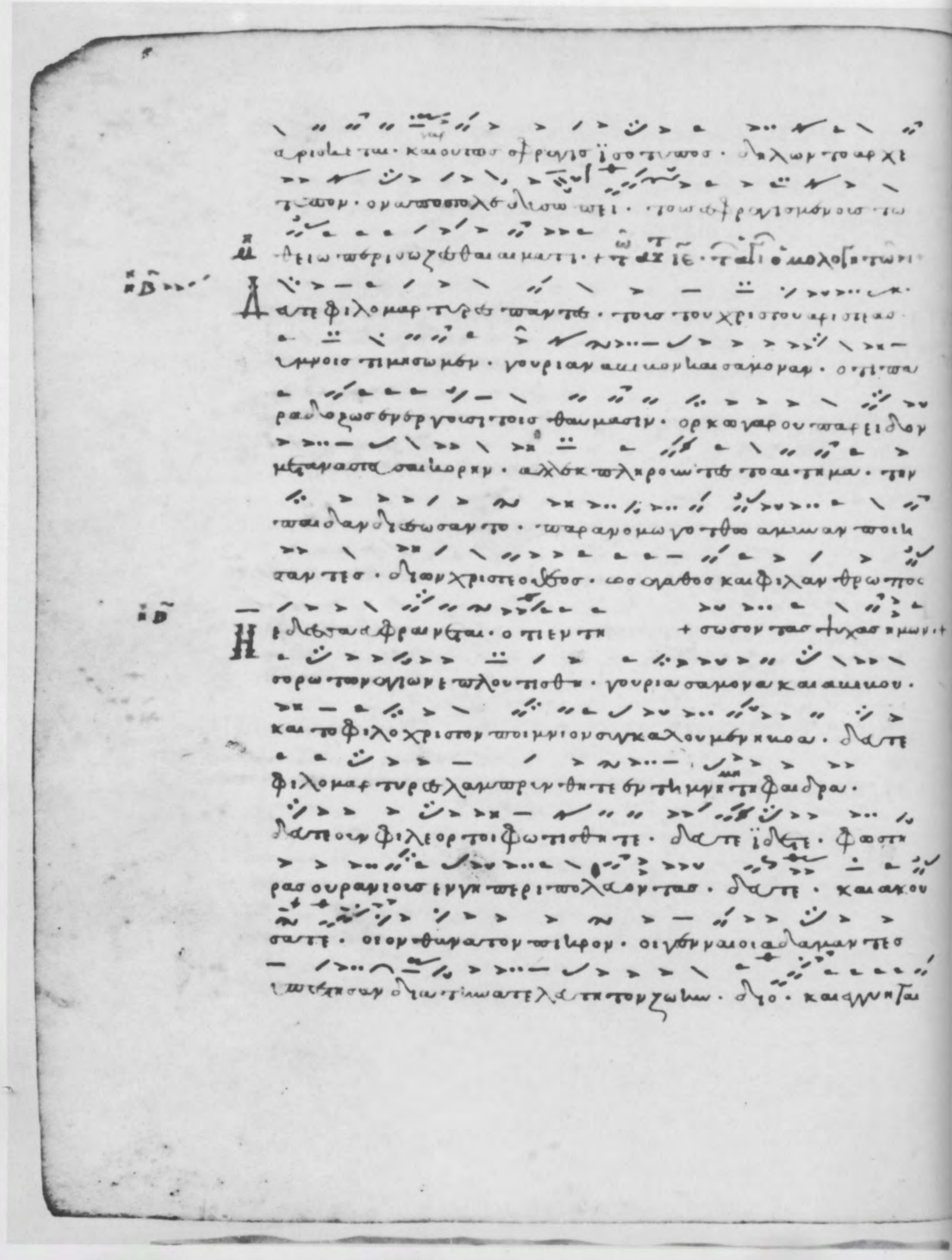
σε πρεσβευσαι αυτω· ανασωσθηναι τας ψυχας ημων· τω

πιστως προστρεχοντων της σκεπης σου· +

Του μεγαλου φιλιππε φωτος ταις αστραπαις· πυρωθεις

ο κοσμος εξελαμψας φωστηρ· τον πατερα δε των φω

των· εν λογω της ... · εν τω φωτι· το φως γαρ

53

ονπω της αληθειας· κορινθω δ' εσωσασαν εν μνημασι ζωσαν με
αλημονην· και τον τουτοις αθετησαντα παμμιαρον· το
ολεθρω παρεδωκαν· ως φονεα και ανελεημονα· και εκ
τενως δυσωπουσιν· την παναγιαν τριαδα· του ρυσθη
ναι εκ φθορας και πειρασμων· και παντοιων κινδυνων·
τους εν πιστει εκτελουντας την μνημοσυνα αυτων· +

Μη τω αυ(τω) ις· του αγιου απ(οστολου) κ(αι) ευ(αγγελιστου) ματθαιου. ηχ Δ

Ζ ηγον λιπων αδικιας· και χρυσον απορριψας πλεονεξιας·
ζηλω δικαιοσυνης προστρεχεις· και μηκετι μονον πλου
τον αρπαζεις· ως εκ χειρος ευφρονως προσανταλλαξαμενος·
των προσκαιρων ταμιευμα· και των αποκλειομενων τα
διαμενοντα· τον γαρ αποθησαυρισμον· και πολυτιμον μαρ
γαριτην κτησαμενος· τα καισαρος καισαρι· των και
των ουρανωμενων εμφρονως αποδεδωκας· και τω σαρκω
θεντι· ακολουθησας χριστω· πασαν την
κτισιν· επλουτισας· αγγελικαις θεηγοριαις σοφε·
πβ αλλ' ικετευσον και νυν· ματθαιε παναριστε· τοις τε τι

μασι σωτηρίαν· καὶ μέγα ἔλεος· + ἦχ λ

Καλοῦντι Χριστῷ πρὸς μαθητείαν· οὐράνιον προθύμως· ἠκο-
λούθησας θεόληπτε· πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης·
ὑφ' ἓν παρωσάμενος· ἐμπορίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας· γνω-
μικῶς πειθοῦς ἀναλαμβανόμενος· τῆς χαμαιζήλου πολι-
τείας καὶ δοξοκενῆς ἀπέστης· ἀγγελιστὴς ἀπὸ τελω-
νῶν γενόμενος· φωστὴρ τῶν ἐν σκότει χρηματίσας· καὶ
τῶν πλανωμένων· ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· γνῶθι πρε-
βευτὴς· παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος· καὶ τῶν σε γε-
ραιρόντων· Ματθαῖε φύλαξ σωτήριος· + ἦχ πλ β

Ἐκπτυθμένος καλιᾶς ἐσχάτης· πρὸς ἀερότατον ὕψος
ἀρετῆς· ὡς ἀετὸς ὑψιπετής· παραδόξως ἀνέδραμες· Μα-
θαῖε πανένδοξε· τοῦ γὰρ καλύψαντος· οὐρανοὺς·
ἀρετῇ καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ· πᾶσαν τὴν γῆν πληρώ-
σαντος Χριστοῦ· ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσιν· μιμητὴς
διαπτύχος ἐν μάσασιν· αὐτοῦ πεφανέρωσαι· ἀγγελιζόμε-
νος εἰρήνην· ζωὴν καὶ σωτηρίαν· τοῖς πειθαρχοῦσιν

54

ασε μωσ · τοισ θειοισ προσταγμασιν · υμνοισ · ημασ καθο

δηγησον · δαρσιτω τασ τω κτισιν · και σε μακαριζοντασ ·+

Κροτησωμεν ασμασι σημερον πιστοι · εν τη μνημη · τον

σεπτον αποστολον · και ευαγγελιστην ματθαιον · ουτοσ γαρ

ειπασ · τον ζυγον και τον χρυσον · του τελωνιου ηκο

λουθησασ χριστω · και κηρυξ του ευαγγελιου θειοσ χρη

ματησασ · οθεν εξηλθεν · προφητικωσ ο φθογγοσ αυτου ·

στην οικουμενην · και πρεσβευει σωθηναι τασ ψυχασ ημων ·+

Μ(ηνι) τω αυτω ιζ · τ(ου) αγι(ου) γρηγοριου του θαυμ(ατουργου) · ηχοσ

Ιεροσυνησ την ταξιν · θω θν δοξαμενοσ · και το θειον

τερασ · εξ ανω οισ περικαλλομενοσ · τοισ πριν τησασι

σπειρασι λοισ · τεκνα φωτοσ και κληρονομοισ ανεδει

ξασ · θεου σοφιασ χαριτι · εκχυθεισησ εν χειλεσιν σου ·

των φαιδρων πραγματων · αυτουργε νεκριου γρηγοριε ·

διο · και νυν εν τη μνημη σου · αιτησαι χριστω τω θω

Γρηγορησαι θου · εδο + νυσσε των ψυχων ημων ·+

θησει σοφε κατα τον δανιηλ · ωσ σωτηρ γε εκειμον ·

το θειον μυστηριον · ουτως τα της πιστεως μυστηριον απεκαλυ
φθη κοσμω · διο σωθηναι πρεσβευε · τας ψυχας ημων οσιε πτε · +

πλ δ

Ε ις μαθος · διαφορειαν αποβαλλων · πανσοφως ιερα
χα Χριστου · την θειαν εμοι ηθης της τριαδος φανε
ρωσιν · τω πραγματι προυβαλλου · αληγως Χριστου
τον επαρχον ημων · των θαυματων ακατασχετον · ανα[illegible] ειλημεν · την
ισχυν ανωτερον φυσιν · εισ λιθον δη κατεσκευασας · και ρεο
κορου πλανης · απαλλαξας ζοφερας τοις διαθεταις ε
φησας · πιστουσθαι την αληθειαν · και στυλος αστεμφης
αρξων ω φθης αυτοις · των θαυματων σοφη τας ανορ
ρασεις · διο · δι σω πονημενος μειν αυτους ηπερ ημων · τον
σω τηρα δεοσω πασιν · υπερ των ψυχων ημων · +

πλ δ

Τ ον υπερ νον εν θαυμασιν ιεραρχην · και τα αστιχα
εδωρου μεγα παραδοξως μεγαλετο · λιμνη γαρ εχθρ
σου τω αδελφω σου νουθετουσα · ραβδος δε ει δενδρου
στω · ποσταμον χαλινουσα · λιθος λογω μετετεθη · με
ταφερων τοις απιστοις · προς την θειαν γνωσιν · δι σ

το μεγα σου ελεος · παρασχου ο θεος ταις ψυχαις ημων. +

Μ(ηνὶ) τῷ α(ὐτῷ) ιη΄ τοῦ ἁγίου μ(άρτυρος) Πλάτωνος. ἦχος πλ β΄

Φοβερα και παραδοξα τα τροπαια κυριε του μαρτυ-
ρος σου · των γαρ αλιαιων γλωσσας την παρρησιαν και
τους κηνοραφου θεολογιαν · την πλατωνος μυθο-
λογιαν · και την ωστοϊκην · φλυαριαν λογοις και εργοις
κατερραξας · την διοραμαν απο λαρηο · και την καραν
εκτμηθεις · την χοσι του αιματος αυτου τον εχθρον
ωξεπνιξεν · αλλω · μαρτυρων το κλεος · ως παρρησι-
α κηρυξας · το ονομα Χριστου το μεγα · αιτησαι θαυ-
ματουργε Πλατων παμμακαριστε · ταις ψυχαις ημων
λουθηναι το μεγα ελεος ·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα΄. τα
εισοδια εν τω ναω της υπεραγιας θεοτοκου. ηχος α΄

Αγαλλιασθω σημερον ο ουρανος ανωθεν · και αι νεφελαι
ευφροσυνην ρανατωσαν · δια τα μεγαλεια παραδοξα · μεγα-
λεια του θεου ημων · ιδου γαρ η πυλη · η κατ ανατο-
λας βλεπουσα · αποκυηθεισα · εκ στειρας αθετως

λίας ἀκάρπου· καὶ τῷ θεῷ ἀφιερωθεῖσα· τὴν κατοίκη-
σιν· σήμερον ἐν τῷ ναῷ· ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσ-
φέρεται· ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ· κρούων τὴν κινύραν·
ἀπενεχθήσονται φησὶν· τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω
αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς· ἀπενεχθήσονται· ἔσω ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ θεοῦ· ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ· ἀνα-
τραφῆναι ὡς κατοίκησιν τοῦ προαιωνίου ἐκ πατρὸς ἀ-
ῥεύστως γεννηθέντος· εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Σήμερον· τῷ ναῷ προσάγεται· ἡ παναμώμητος παρθένος·
εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος θεοῦ· καὶ πάσης
τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ· σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγί-
ασμα· ὡς τριετίζουσα δάμαλις· εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγί-
ων εἰσάγεται· ταύτῃ· ἐκβοήσωμεν ὡς ὁ ἄγγελος·
χαῖρε· μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη· +

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς ἡ θεοτόκος· ἐν ναῷ κυρί-
ου προσάγεται· καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται·
σήμερον τὰ τῶν ἁγίων ἅγια ἀγάλλεται· καὶ ὁ χορὸς τῶν

ἀπὸ δλων ἡμιᾶς ἕως πάλιν ἡ ὡρίζει· μεθ' ὧν· καὶ ἡ μετ' ἑορτά
ζον τὸ σήμερον· σὺν τῷ γαμβρικλ ... ἐκ κόσμον· χαῖρε κε
χαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος· +

Δεῦτε πάντες οἱ λαοί· τὴν μόνην ἀκήρατον ἐκ κώμα
σωμάτων· τὴν ἐκ τῶν προφητῶν· προκηρυχθεῖσαν·
καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν· τὴν πρὸ αἰώνων προορισ
θεῖσαν μητέρα· καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων· ἀναδειχ
θεῖσαν Θεοτόκον· Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς· τὴν εἰρήνην
σου παράσχου ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος· +

Ἐπέλαμψεν· ἡμέρα χαρμοσύνως· καὶ ἑορτὴ πανσε
βάσμιος· σήμερον γάρ· ἡ πρὸ τόκου παρθένος καὶ με
τὰ τόκον παρθένος μείνασα· ἐν ναῷ προσάγεται·
καὶ χαίρει· Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς· ὁ γεννήτωρ τοῦ προ
δρόμου καὶ βοᾷ γηθοσύνως· ἤγγικεν· ἡ προστασία τῶν
θλιβομένων· ἐν ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία ἀφιερωθῆναι εἰς
κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος· σκιρτάτω· Ἰωα
κεὶμ ὁ προπάτωρ· καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω· ὅτι προ

ονυμφευσαν θεω · αστραπτουσαν λαμπαδα την αμωμον
δεσποιναν · μητερ θεου συγχαρητε · παρθενοις κιρτη
σατε · και στειραι συγχορευσατε · οτι η μνηστευθεισα
την ουρανων βασιλειαν · η προωρισθεισα παντανακτο
σι · χαιρετε λαοι και αγαλλιασθε · + ἦχ πλ β'

Σημερον · τα στιφη · των πιστων συνελθοντα · πνευ
ματικως πανηγυρισωμεν · και την θεοπαιδα παρ
θενον και θεοτοκον · ευγενως κυριου προσαγομενην
ενδοξως πανηγυρισωμεν · την προεκλεχθησαν εκ
πασων των γενεων · εις κατοικητηριον του παντα
νακτος χριστου και θεου των ολων · παρθενοι ·
λαμπαδηφορουσαι προπορευεσθε · της αειπαρθε
νου τιμωσαι · την σεβασμιον προοδον · μητερες ·
λυπην πασαν αποθεμενοι · χαρμονικως συνακο
λουθησατε · την μητερα του θεου γενομενην
και της χαρας · του κοσμου την προξενον · απαν
τες ουν χαρμονικως · το χαιρε συν τω αγγελου εκ

αοιδοις υμνωμεν· την κεχαριτωμενην· την ας προσκυνουσαν·

Μεγα το τεχθηναι σε ... + υπερ των ψυχων ημων +

λασσοι μα· παρθενου· εν ναω κυριου· τον ανω τρα

φηναι· εις τα αγια των αγιων· ως ηγιασμενη· το τε και

γαβριηλ αποστελλει· προς αυτην την παγκοσμον τροφην

κομιζοντας· τα ουρανια παντα εξεστησαν· ορωντα

το πνευμα το αγιον εν τοις κηνωσαν· διο· ασπιλε α

μολυντε· η εν ουρανω και επι γης δοξαζομενη· μη

τηρ θεου σωσαι το γενος ημων· +

Ο δαυιδ προανεφωνησε σοι αχραντε· προορων την α

φιερωσιν· της εισοδου σου εν τω ναω· εν ω τα εθνη

τα σημερον· εορταζοντα δοξολογουσι σε παρθενε

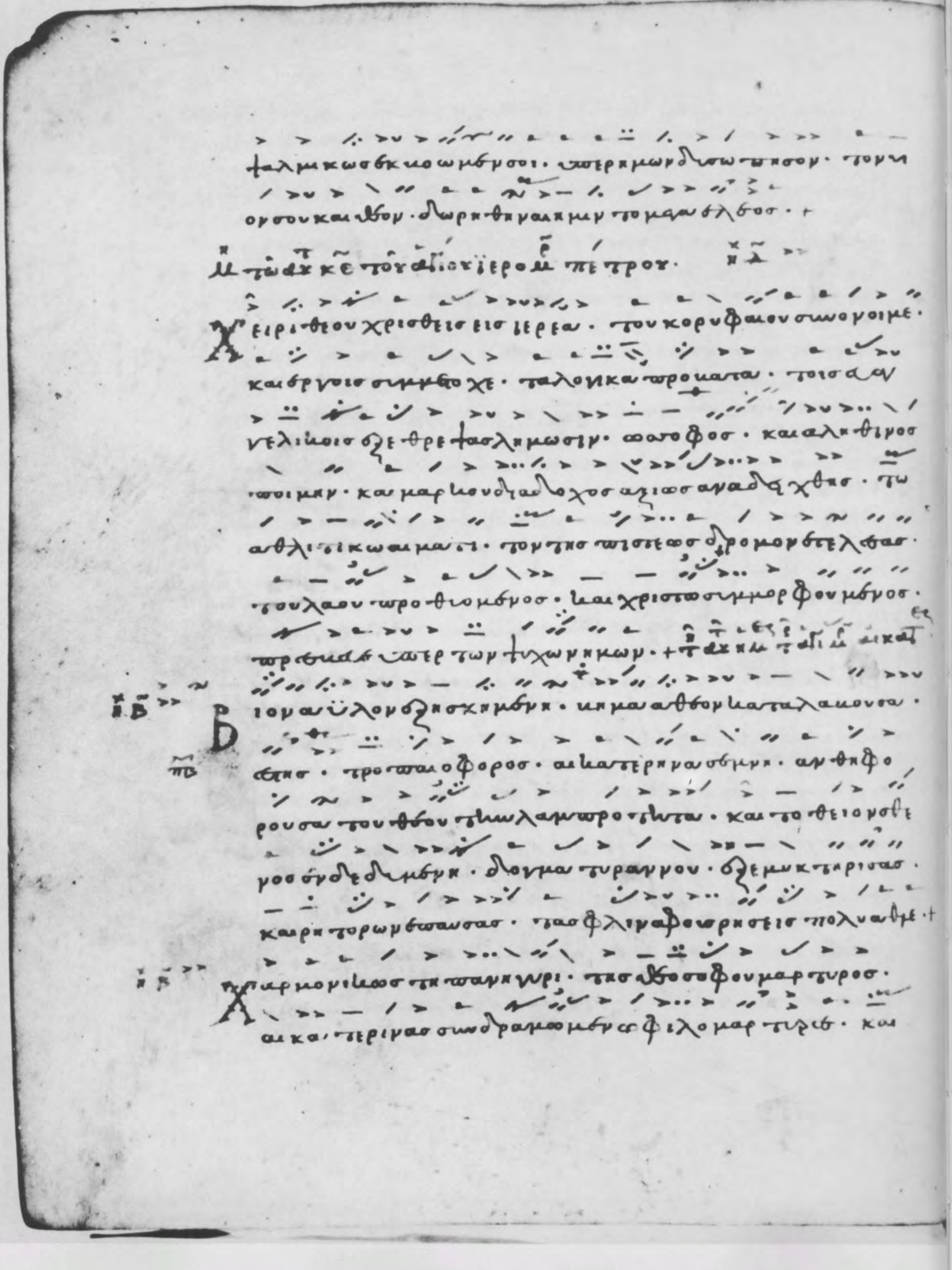
τε· η ναρ προ τοκου παρθενος· και μετα τοκον μει

νασα αφθορος· μητηρ του λογου της ζωης· σημερον

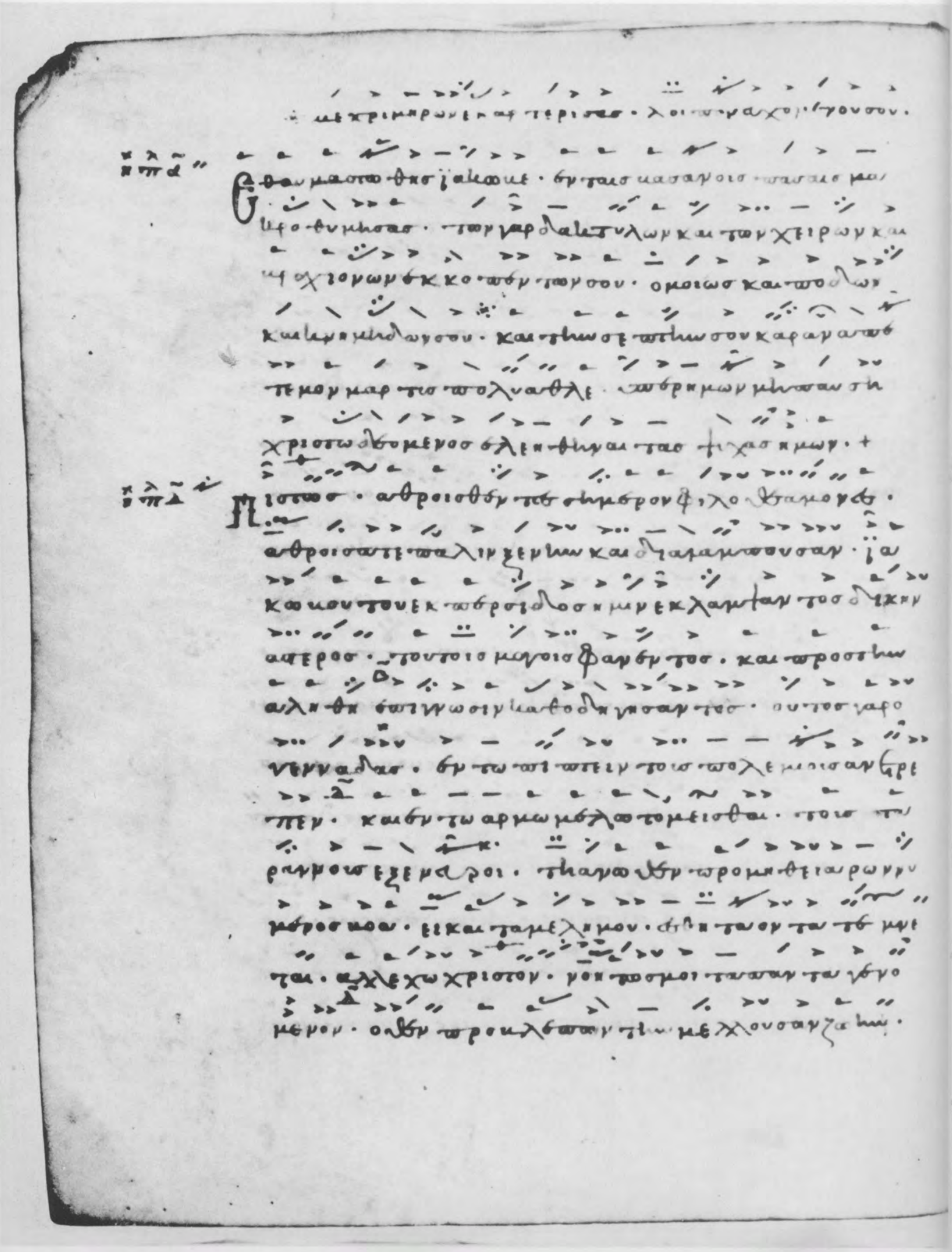
εν τω ναω· ο ζαχαριας αγαλλεται· απολαμβανει σε

λασσοιμα· και τα αγια των αγιων αγαλλονται· υποδε

χαμενα σε· την πηγην της ζωης ημων· διο· και ημεις

ορσου καὶ θεὸν· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +
Μ(ηνὶ) τῷ αὐ(τ)ῷ κε' τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) Πέτρου·
Χειρὶ θεοῦ χρισθεὶς εἰς ἱερέα· τοῦ κορυφαίου συνώνυμε·
καὶ θρόνοις συμμέτοχε· τὰ λογικὰ πρόβατα· τοῖς ἀγγελικοῖς δὲ θρέψας λειμῶσιν· ὡς σοφὸς· καὶ ἀληθινὸς ποιμήν· καὶ μαρτικοῦ δὲ λόχου ἀξίως ἀναδειχθεὶς· τῷ ἀθλητικῷ αἵματι· τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας·
τοῦ λαοῦ προθυόμενος· καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος·
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +
τροπαιοφόρος· αἰκατερῖνα σεμνή·
καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη· δόγμα τυράννου· ἐξεμυκτήρισας·
καὶ ῥητόρων
φιλομάρτυρες· καὶ

τὰ αὐτῆς τοῖς βουλομένοις · ὡς ἂν δεξιοῖς καταστέφομεν · χαί-
ροις ὡς ἀνθήσασα αὐτή · ἡ τῶν φιλομαθῶν ῥητόρων · τὴν θρα-
σύστομιαν ἐλέγξασα · ὡς ἀποδιδάξασα ἀνάπαλιν · καὶ
τούτοις πρὸς πίστιν θείαν χειραγωγήσασα · χαίροις ·
ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα · διὰ τὴν ἀγάπην
τοῦ ποιητοῦ σου · καὶ μὴ καταπληχθεῖσα · ὡς ἄκμων
ἀνήλατος · χαίροις · ἡ ταῖς ἀνωμάλαις · ἀνταξία
τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα · καὶ δόξης αἰωνίου κατατρυ-
φήσασα · ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνῳδοῦντές σου · τῆς ἐλπίδος μὴ
ἐκπέσωμεν · † τῷ αὐτῷ κζ΄ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου · † ἦχος β΄
Καρτερῶν ὁ ἀθλοφόρος μάρτυς Ἰάκωβε · τὸ σῶμα σου παρέ-
δωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν · καὶ μελιζόμενος χεῖρας
καὶ μηρούς · καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύ-
λους · καὶ τελευταῖον τὴν κάραν αὐτοῦ · ἀνέπτασας εἰς οὐ-
ρανούς · σὺν μάρτυσι λάμπων τῷ ποιητῇ σου παρεστώς · διὸ
ἀθλοφόρων κράτιστε · μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων · τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · ἐκ πάσης κακίας τοῦ ἀλλοτρίου · †

δια του σωμασι· προκειμενον θανατον· προσεκει-
μην ως απαθων εδρασας· εις ην και αυλιζομενος αυτη
ται ημιν· παρ αυτου σε φοβω του θεου· ιλασμον φω-
τισμον· και το μεγα ελεος· τοις εκτελουσι την μνη-
μην αυτου· + των αχλ· του αγιου απ ανδρεου· ηχ α

Ο πρωτοκλητος μαθητης· και μιμητης του παθους·
συμμορφουμενος σε κυριε· ανδρεας ο αποστολος·
τοις εν βυθω της αγνοιας πλανωμενοις ποτε· τω
αγκιστρω του σταυρου ανελκυσας προσηγαγεν σοι·
διο και σωθεντες· οι πιστοι βοωμεν σοι· ταις πρε-
σβειαις αυτου υπεραγαθε· την ζωην ημων ειρηνευσον
και σωσον τας ψυχας ημων· +

Υμνησωμεν αδελφοι·
πετρου τον συγγονον· ανδρεαν του Χριστου μαθη-
την· ουτος γαρ την θαλασσαν· δικτυοις ερευνη-
σας ποτε· ιχθυας εζωγρησεν· νυν δε την οικου-
μενην· τω καλαμω ως σαγηνη τον σταυρον· και τας ε-
θνικας πλανης· επιστρεφει τω ιασματι· και

χριστῷ παριστάμενος· αἴτησαι τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος:

Τὸ πῦρ τὸ νοερὸν τὸ φωτίζον διανοίας· καὶ φλογίζον
ἁμαρτίας· ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ· ὁ ἀπόστολος
χριστοῦ καὶ μαθητής· λαμπαδεῖ μὲν ταῖς μυστικαῖς
ἀλήπτοις τῶν διδαχῶν· ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις
καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν τὰς φρυγανώδεις τῶν
ἀσεβῶν μυθουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ πνεύματος
τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν· ὢ θαῦμα· ξένον καὶ
φοβερόν· ἡ πυρίμορφος γλῶσσα· ἡ πυρίνη φύσις·
τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν· τὴν νοερὰν καὶ ἄϋλον ἐπεδεί-
ξατο γνῶσιν· ἀλλ' ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων· καὶ θεω-
ρὲ τῶν οὐρανίων· ἱκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Τὸν συναίμονα πέτρου· καὶ χριστοῦ μαθητήν· τὸν
ἰχθύων ἀγρευτήν· καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων· ἐν ὕ-
μνοις τιμήσωμεν· ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον· τὸν γὰρ
ἰησοῦ τὰ διδάγματα· πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς

δόγμασιν· καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι· πάσας ἰάσεις τοῖς
ἀνομοίοις παρέδωκε· καὶ τούτοις ἐβόησε σοφή· αὐτὸν
ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ· παράσχου τῷ λαῷ σου· εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος· +

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν·
καταλιπὼν ἀπόστολε· ἀνθρώπους ἀγρεύσας· κα-
λάμῳ τοῦ κηρύγματος· χαλάσας ὥσπερ ἄγκιστρον τῆς
ἀστείας τὸ δέλεαρ· καὶ ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς
πλάνης· τὰ ἔθνη ἅπαντα· Ἀνδρέα ἀπόστολε· τοῦ
κορυφαίου ὁμαίμων· καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητά
διαπαντὸς· πρέσβευε μὴ ἐλλιπῶς· ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ· εὐφημούντων παναφή-
με· τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου· +

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως· καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου·
Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους
ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει· ἀντὶ καλάμου τὸν σταυρὸν
ἐν ταῖς χερσὶ διαφέρων· καὶ ὥσπερ σπαρτίον χαλῶν
τὴν δύναμιν· ἐξανάγει τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς πλάνης

του εχθρου · και προσκομιζει τω θεω · δωρον ευπροσ
δεκτον · αφ τουτον πιστοις · συν τη χορεια · των
μαθητων του Χριστου ανυμνησωμεν · ινα πρεσβευη
αυτω · οπως ιλεως γενηται ημιν · εν τη ημερα της κρισε(ως) +

Μηνι Δεκεμβριω δ · της αγιας μεγαλομαρτυρος Βαρβαρας · +

ηχ α

Της σης νεκρας · τρυφης την απολαυσιν · υπεριδουσα ·
και του πατρος τον ολβον · ομου τε και δοξαν μισή
σασα · τον ουρανιον νυμφιον εποθησας · και
παρα πατρος παρανομου · του ξιφει την καραν τμη
θεισα · συν ταις φρονιμοις συνεισηλθες παρθε
νοις τω νυμφιω Χριστω · ο θεον και την λοιπην κηρυσσο
σαν εκδιωκουσα · τοις πιστοις θεραπευεις · εν ενε
ργεια του πνευματος · και πρεσβευε ως αγωνισαμενη

ηχ β

Ι σχω θεου ας εκ γενους εχθρος ·) + υπερ των ψυχων ημων · +
υπο γυναικος ... το μονος · οτι την προμητορα
ειχεν · οργανον προς αμαρτιαν · ο γαρ εκ πατρος
νου · σαρκωθεις λογος του πατρος · ανθρωπως

καιαφυς τως ως οι δεν μονος αυτος · την καταραν
ελυσεν · της α(δ)ας και του αδαμ · χριστος ο στεφανω
σας αξιως κυριακαραν την μαρτυραν · και δι αυτης ·
δωρουμενος τω κοσμω · ιλασμον και το μεγα ελεος · +

Την πανηγυριμον ημεραν της αθληφορου κυριακης ·
δευτε λαοι υμνησωμεν · ταυτην γαρ · ουτε ξιφος
ου τε πυρ · ουτε αλλη κακωσανος · ουτε τον πολυ πλο
κου κελιαρ τα ενεδρα ετροπωσαντο · χριστον ι
κετευε · και αλλη μαρτυς πανενδοξε · δωρηθηναι
+ ημιν το μεγα ελεος · +

Η θεοτελλιστος μαρτυς κυρ
ιαρα · εν τω σταδιω πασχουσα εβλεπεν · δυναμει
μοιω · σταυρον τα κολαστηρια ωδηκαστα · ου προ
κριμω δεολως · των ουρανιων ταυ βασιληαι · δια του
το τεμνεται · εξεκαιτας σαρκας · πυρι παραδοτε
με · χαιρουσα · ιωτω προς τον νυμφιον μου χριστον ·
κοτακο ικετευαις · τα ελεησον κατα πεμψαι ημιν ·
και σωσον τους την αθλησιν αυτης εκτελουντας
+ στιχος +

ἦχ πλ β΄

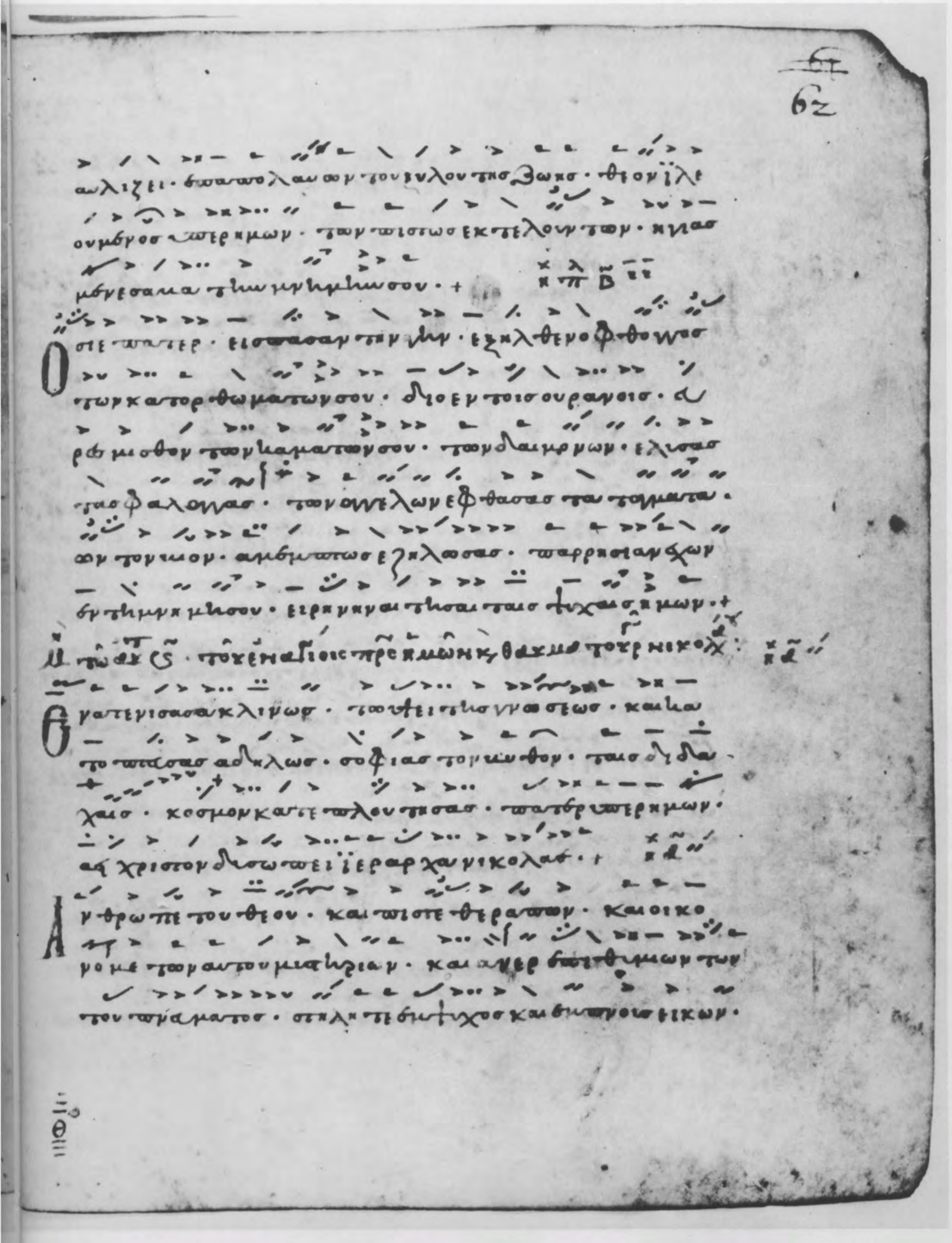
Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν· προνυμικῆς ἐξέφυγες κον-
λημμαριαραπαν σε μασμιε· καὶ ὡς μὲν παρθένος
φρονίμη· λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς
τοῦ κυρίου σου· ὡς δὲ μάρτυς ἀνδρεία· χάριν ἔλαβες·
ἰᾶσθαι τῶν τῆς σαρκὸς σου βραν λοιμικῶν· ἀλλὰ καὶ
μὰς τοὺς ἀνυμνοῦντας σε· ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκ-
λύτρωσαι ταῖς πρὸς θεὸν ἱκεσίαις σου· +

ἦχ πλ β΄

Πατρίδα γένος ὕπαρξιν· καταλείπουσα Μαρία-
ρα· καὶ τὸ μὰς τεγν· παταβραμένησασα· ἡδονὴ
γαστρὸς ὡς ἐμπαθεῖς· καὶ γάμονας· μᾶλλον ...
ρος κληθῆσα· αὐτὸν ἱκέτευε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Μη τῶ αὐτ θ΄· τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Σάβα. ἦχ β΄

Τὸν ὑπὲρ νοῦν ὡς ἀγαθῶν διεξάμενος ἔρωτα· πάντα
τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ ὑπεριδὼν ἐβουλιωτε· ἐν τα
θεῖγαρ· τῷ καρπῷ οὐχ ἧλω καθάπερ Ἀδάμ· τὸν
ὄφιν δὲ ἐνάπω Ἱερουσαμένος· διεκράτεισας· οὐ
νελικῶς τὸν κόσμον δι᾽ ἤνισας· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς

ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε· ἡ τῶν Μυραίων ἐκκλησία ὀνομέ
νη προσήκατο· καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. +

Κανόνα πίστεως· καὶ εἰκόνα πραότητος· ἀνέδειξέ σε
τῷ ποιμνίῳ σου· Χριστὸς ὁ θεός· ἱεράρχα Νικόλαε· ἐν
γὰρ τοῖς μύροις μυρίζων· διαλάμπουσι φαιδρῶς· τὰ
θεῖά σου καὶ ἱερὰ θαύματα· ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστά
τα· διό· ἱκέτευε ἀπαύστως σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

Πάτερ Νικόλαε· ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου· τὰ μύ
ρα πολυβλυχεῖ· ἐν ᾗ καὶ δεσμίοις· ἀκαταλείπτοις κα
τακλεισθέντας· ἐν ὀνείροις ἐπιστὰς λέγει· τῇ ἐπιστασίᾳ σου φανερῶς·
ἠλευθέρωσας θανάτου δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλὰ καὶ
νῦν ὥσπερ τότε· καὶ ἀεί· διὸ ἐπιστασίας σου φανηθῆ· πρε
σβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. +

Πάτερ Νικόλαε· εἰ καὶ τὰ μύρα σιγῶσιν· ἀλλ' ὁ κόσμος
ὅλος ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθείς· τῆς τε σου μυρονα ᾠδαῖς·
καὶ τῶν θαυμάτων τῷ πλήθει· ἀνακράζουσα φαμίοις
ὑμνῳδίαις· καὶ εἰσωθεν τοῖς διά σου ἀκατακρίτοις ποις

ἐμμύροις καὶ ἡμεῖς · μέλλοντες θνήσκομεν · πρέσβευε θεῷ
Πάτερ Νικόλαε · τοῦ πανολβίου πράγματος · + τὰς ψυχὰς ἡμῶν
μύρον θεικῶς ἐκ σοροῦ ὡς ἐμμύροις μυρίζεται θείων ἀρωμά-
των Χριστοῦ · τῶν ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος · τὴν
οἰκουμένην περιεπόλεις · διὰ τὸν λόγον τῶν θαυμα-
των σου · ὅθεν · καὶ τοὺς πόρρω ὡς ἄλλους δι' ὀνείρων ὁ πια-
γενόμενος · ἐκ θανάτου λυτροῦσαι · τοὺς ἀδίκως ξίφει θνήσ-
κειν μέλλοντας · ἐκ διαφόρων παραδόξως ἐκ κινδύ-
νων πολλῶν · τοὺς ἐκκαλουμένους σε · διό · καὶ ἡμεῖς ·
τῶν ... τῶν σῶν εὐφόρων · ὅλαις θερμαῖς σου
πρεσβείαις · τοὺς ἀεὶ εὐφημοῦντάς σε · +

Σαλπίσωμεν · ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων · σκιρτήσωμεν ἑορ-
τικῶς · καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι · τῇ ... πα-
νηγύρει τοῦ θεοφόρου πατρὸς · βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες ·
συντρεχέτωσαν · καὶ τὸν δι' ὀνείρου φρικτῶς ἐπιστα-
σίας · βασιλέα πείθοντα · ἀναιτίους ἀπολῦσαι τρεῖς
στρατηλάτας ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας · καὶ

μὲν ἐν καὶ διδάσκαλοι· τὸν τοῦ καλοῦ ποιμένος· ὁμόζη-
λον ποιμένα· σὺ ὡς ἐλθόντες ἀφημνήσωμεν· οἱ ἐν νόσοις
τὸν ἰατρόν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην· οἱ ἁμαρτωλοὶ
τὸν προστάτην· οἱ πένητες τὸν θησαυρόν· οἱ ἐν θλί-
ψεσι τὴν παράκλησιν· τὸν συνοδοιπόρον οἱ ὁδοιπό-
ροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην· οἱ πάντες· τὸν
πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα· μέγιστον ἱεράρ-
χην ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· πάτερ Νικό-
λαε πρόφθασον· ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης·
καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου· ταῖς ἱκεσίαις σου· +

ἦχ. π β

Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ· καὶ πιστὲ θεράπων· λειτουργὲ κυ-
ρίου ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν σκεῦος ἐκλογῆς· στῦλε καὶ ἑ-
δραίωμα τῆς ἐκκλησίας· βασιλείας κληρονόμε· μὴ
παύσῃ βοῶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον· +

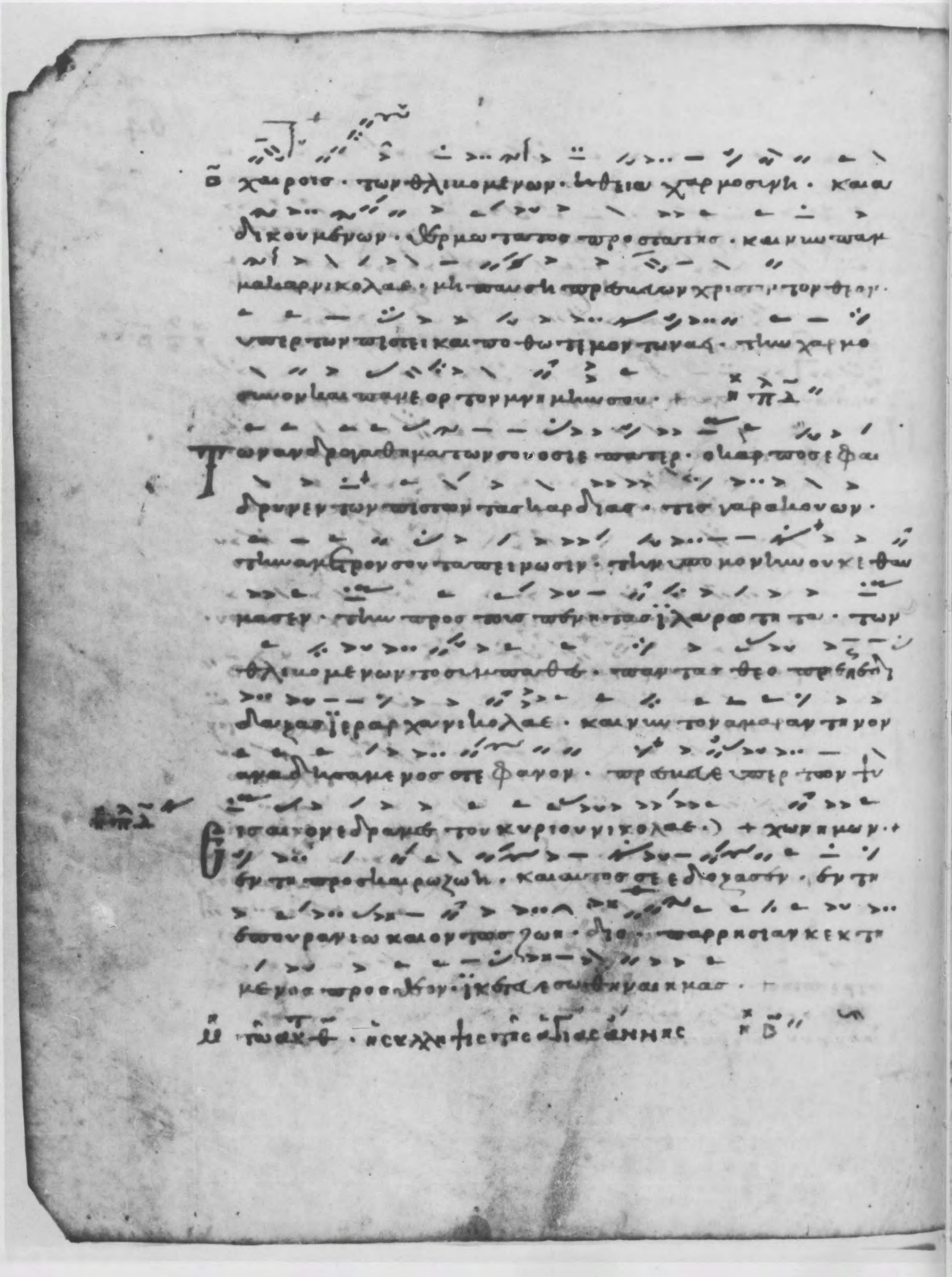
ἦχ. π β

Κληρονόμε θεοῦ· συγκληρονόμε Χριστοῦ· λειτουργὲ
κυρίου Νικόλαε· κατὰ τὸ ὄνομά σου· οὕτως καὶ
ἡ πολιτεία σου· συνεξέλαμψεν γὰρ τῇ πολιτείᾳ σου

νεις· εμαρτυρει το φαιδρον του προσωπου σου· της
ψυχης το ανεξικακον· εκεκαιου την λαμπροτητα·
του λογου το ησυχον· η ζωη σου ενδοξος· και η κοιμη
σις μετα αγιων· πρεσβευε· υπερ των ψυχων ημων· + ηχ πλ β

Δευ δουλε· αγαθε και πιστε· ο εργατα του αμπελω
νος Χριστου· συ και το καυσωνα· της ημερας εβαστασας·
συ και το δοθεν σοι ταλαντον [illegible]ησας· και τοις
μετα σε ελθουσιν ουκ εφθονησας· διο· πυλαι σοι ου
ρανων ηνεωκται· εισελθε εις την χαραν του κυριου σου·
και πρεσβευε υπερ ημων· ο αγιε Νικολαε· + ηχ πλ β

Ιεραρχων την καλλονην· και των πατερων κλεος· την
κρουσιν των θαυματων· και των πιστων· αντιληπτο
ρα μεγιστον· συνελθοντες ω φιλεορτοι· ασματικοις
εγκωμιοις· τιμησωμεν λεγοντες· χαιροις ο των Μυραι
ων· φρουρος και προεδρος σεπτος· και στυλος απερι
τρεπτος· χαιροις φωστηρ· παμφαεστατε· ο τα του
κοσμου περατα· διαλαμπων τοις θαυμασιν·

Σημερον εκ ριζης του δαυιδ · η βασιλικη πορφυρις εκ-
βλαστησασα · του ιεσσαι ... ανεβλαστησεν ... αρχεσαι τον αν-
θος το μυστικον · εν ῃ · χριστος ο θεος ημων εξην θε-
ον · ο σωζων τας ψυχας ημων · + ηχος β

Το απορρητον τοις αγγελοις · και ανθρωποις μεγαλειον ·
και απ αιωνος χρισμολογουμενον μυστηριον παραδο-
ξον · σημερον εν ταις λεναις της σωφρονος αννης · ιε-
ρουργειται μαρια η θεοπαις · ετοιμαζομενη εις κα-
τοικιαν · του παμβασιλεως των αιωνων · και εις ανα-
πλασιν του γενους ημων · ην οι καθαρως ...
καθικετευσωμεν · ανακραζοντες προς αυτην · παρ-
θενε ... ω και θεοτοκε · ας προστασια ... αρχουσα
ημων των χριστιανων · του σωθηναι τας ψυχας ημων · +

Μηνι τω αυτω ια · του αγιου προφητου δανιηλ · ηχος πλ α

Το εμ πιστει ... θυρσοι ταλαντον τον παρα χριστου · καρπος εν-
γασαμενος οσιε πατερ · ανεδειχθης και μεζαν βαρος
των δαιμονων φυγαδευτης · και ιασεων ποικιλαμα

ρρωστημάτων · στῦλος καὶ ἑδραίωμα καὶ ὅρος [illegible] τῆς ἐκ-
κλησίας τοῦ Χριστοῦ · διό σε ἱκετεύομεν · Δανιὴλ θαυ-
ματουργέ · τὴν εἰρήνην αἴτησαι · καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

Μ τὸ μέγα ἔλεος · + τῷ αὐτῷ ΙΒ · τ(οῦ) ἁγ(ίου) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Σπυρίδωνος +

Ὅσιε πάτερ · μακάριε Σπυρίδων σοφέ · τὴν μὲν κρανας
περ[illegible]σαν ἀνθρώπους · δι' ἀγάπην θεοῦ · ὄφιν δὲ μετε-
καλέσας εἰς χρυσὸν ὃ πένησι παρέσχον · ῥεῖθρον δὲ ἐπέ-
σχες · τοῦ ποταμοῦ συμπαθήσας λαῷ · κἀπλεῖ δὲ παρέ-
στης · [illegible] τῇ προνοίᾳ θεοῦ · νεκρὸν δὲ πάλιν ἤγει-
ρας · ὡς αὐτοῦ μαθητής · τὴν παῖς δὲ [illegible]
ἀνὰ μέσον πατέρων πολλῶν · πάντων ἰσχυρῶν · ἐν
τῷ ἐνδόξῳ ἁγίῳ [illegible] Χριστῷ · αὐτὸν καὶ νῦν ἱκέτευε ·
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. + ἦχ Β

Ἱεράρχων · τὸ θεῖον κειμήλιον · πάτερ · ὅσιε Σπυρίδων
σοφέ · σὺ ἐναργῶς ἀναδείκνυσαι · ὁ δὲ τῆς ἐκκλη-
σίας προΐστωρ γενόμενος · ἀρετῆς [illegible] ἐθησαύ-
ρισας · κα[illegible] σοφίαν [illegible] κατη-
λαφήσας · διὸ · θαυματουργῶν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις · τὸν σὸν ὀρα

66

ἰκέτευε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

Ὅσιε πάτερ· ἱεράρχα ἀοίδιμε· ἀποστολικῆς διδασ-
καλίας νεμόμενος ἐμπλέως· καὶ τὸν θεῖον πραγμα-
τος κατὰ τὸν … διενάρξιον πολιτείας ἀναδειχθῆς·
τῆς ἐκκλησίας τοὺς λύκους διαδόγματα τὰ πονηρὰ ἀπήλασας·
καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας· σὺν λόγῳ
ἀναδείκνυσαι στεφθεὶς πρόμαχος· ὅθεν· καὶ θαυ-
μάτων γνωρίζεις τοῖς πέρασιν· ὄφιν εἰς χρυσὸν μεταβαλὼν·
καὶ νεκρὰν προσερωτήσας … · ἀλλ᾽ ὦ πάτερ ὧν
ἀξιώμασι· καὶ διδασκάλων συνόμιλε· τὸν σωτῆρα
πρέσβευε· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιγ΄· τῶν ἁγίων μμ(αρτύρων) Εὐστρατίου· Αὐξεντίου· Εὐγενίου· Μαρ(δαρίου)· κ(αὶ) Ὀρέστ(ου) +

Τὴν πεντάριθμον χορείαν· τῶν … εὐφημήσωμεν
λαοί· τὸν σωτῆρα ἀνυμνοῦντες Χριστόν· Εὐστράτιον·
τὸν καρτερόψυχον καὶ στερρὸν ἀθλοφόρον· σὺν αὐτῷ Αὐ-
ξέντιον· Εὐγένιον Μαρδάριον· καὶ Ὀρέστην· οὗτοι γὰρ·
ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλοῦντες· τὰς τρικυμίας κα

τι παντος εχθρου· και τω σω τηρει πρεσβεια ρυσιν· ι
λασμον· και αφεσιν αμαρτιων· δωρηθηναι τοις εν
πιστει· τελουσι την μνημην αυτου· +

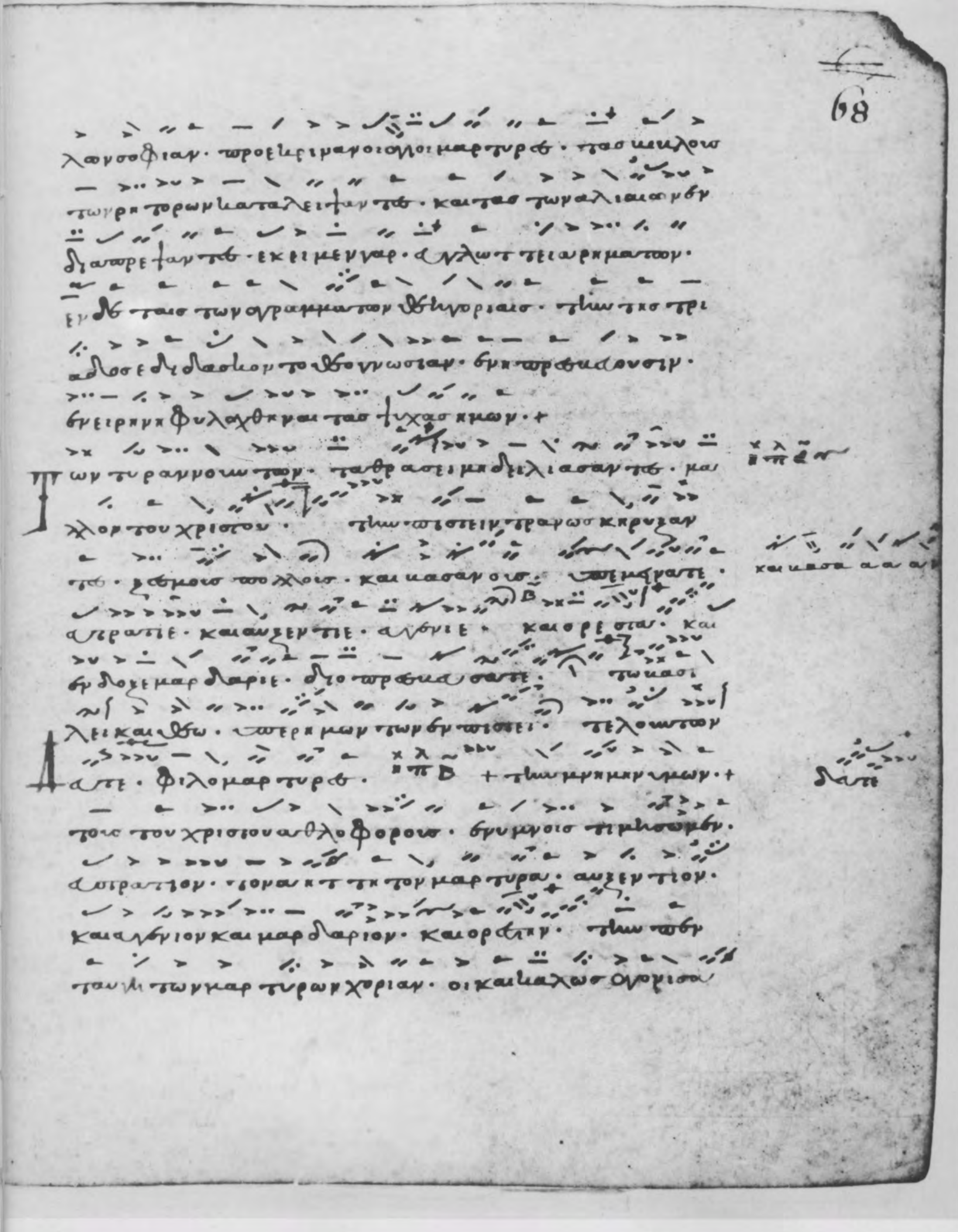
Ρ ητορικοις επεσιν· ο χριστου στρατιωτης· τους α
νομους κατεπλεξεν· αθλητικοις στιγμασιν· του
εχθρου τας δυναμεις ανδρικως ετροπωσατο· ο στρα
τιωτης ο ενδοξος και στερρος αθλοφορος· ο την στενην
και τεθλιμμενην καθοδευσας οδον· και εις την κατα
στησας της αιωνιου ζωης· εις ην και δυσωπει τω χρι
στω· δωρηθηναι ημιν το μεγα ελεος· +

Τ ορθεν τη θεια σοφια· αναφανεντα φιλοσοφον· και
εν τω καλλει των λογων· αποδειχθεντα ρητορα·
τον εν μαρτυσι μεγαν στρατιωτην· αθλητικοις εγκω
μιοις στεφανωσωμεν· συνασπισμον γαρ ουτος· ο χρι
στου στρατιωτης· αναζωσαμενος· εν καιρω
των πολεμων· τα τροπαια των αθεων διατεταγμενος·
τους εχθρους αφαρπασας την μαχαιραν· εν αυτη του

τον καρτερωσαν· προσομοιωσωμεν· μαρτυρωμα
σι στεσω τοις συναθλοις σου· πρεσβεια Χριστω τω
θεω· υπερ των πιστει τελουντων· την πανσεπτον
Στεφανοις θωσαν παρημων + μνημην ευφημον· +
Εγκωμιοις· οι καλλινικοι της αληθειας μαρτυρες·
στρατιωτ· ο της ελληνων φιλοσοφιας στηλιτευτης·
και της χριστιανων θεοσοφιας κηρυξ· αυξεντιος·
οσοφιωλογων· και των μονομερνων· τυραννικην ελ
ξασα θεοτητι· προστενοις ανθριος· ο θεω αξι
στος και ανομοις ο Χριστος· δια την σωτηριον ομολο
γιαν· και ορεστης· ο αληθης και θαυμαστος του και
σιλεως των ολων στρατιωτης· μεθ ων και μαρδα
ριος· ο περιστερας αιρετωτερος· τον φρονιμον
αισχυνας οφιν· δια της χαριτος Χριστου του θεου·
και σωτηρος των ψυχων ημων· +
Ιωσηφ ... ορθοδοξων λυρα· και ... του Χρι
αν· της του εκκλησιας· τοις θεοσοφοις μαρτυρας

φερωνύμως ὑμνήσωμεν· καὶ ἀξίως ἐγκωμιάσωμεν· χαί-
ροις ὁ καλῶς ὑπὸ θεοῦ στρατευθεὶς· ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρα-
τιᾷ· καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας· ὁ ἐν ῥήτορσι
ῥήτωρ· ἀστράπτει θεόσοφε· χαίροις· ὁ τὸ τάλαντον τὸ
ἐκ θεοῦ σοι πιστευθὲν· ἐναυξήσας εἰς πλῆθος αὐξέντιε·
μακάριε· χαίροις ὁ περιωνύματος ὀρθῶς· τῆς [illegible]
κῆς ἀνδρείας ἀνδρεῖε σώφρον· χαίροις ὁ ὡραῖος τῇ ψυχῇ·
τὸ δὲ γνώμῃ ὑπέρκαλλος· καὶ ἀμφότερον δεξιός· ὁ ἐν
τοῖς θείοις ὀρθῶν· ἐν δὲ τοῦ μέρους ὅλος· πανολ-
[illegible] ὀρθωτά· χαίροις· ὁ στιλπνὸς καὶ διαυγὴς μαργαρί-
της· ὁ τὰς ἱκεσίαις τὰς ἱερὰς ἁρμονικῶς ὑπο-
μνήσας μαρτυρίαν [illegible]· χαίροις· ὁ εἰς ἀριθμὸς
χορὸς τῶν φρονίμων παρθένων· οἷς καθηκε τὰ σώ-
ματα πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως· λυτρώσασθαι· καὶ τῆς σω-
τηρίας μῶν λογικοῖς συμμετόχοις ποιῆσαι· τοῖς τὴν καὶ τὴν σὴν
ἡμῶν μνήμην γεραίρουσι· +

Ὑπὲρ τὴν τῶν ἑλλήνων παιδείαν· τὴν τῶν ἀγαθῶν

μενοι καὶ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν· καὶ ἱερατικῶς· τῆς νίκης
ἀναδησάμενοι· τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Χριστῷ· ὑπὲρ τῶν πιστῶν
καὶ τοῦ θ(εο)ῦ· τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν· +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιζ'· τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιήλ·

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοί· σήμερον ὁ προ
φήτης Δανιήλ· καὶ τράπεζαν προτίθησιν· ἀρξάμενος
δαψιλῶς· πλουσίοις καὶ πένησι καὶ ξένοις καὶ αὐτο
χθόσι· καὶ κρατῆρα μυστικόν· προχέων τὰ νάμα
τα σοφίας· καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν· καὶ
καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ ὅλου χάριν παρέχοντα· οὗτος γὰρ ὁ
προφήτης· ὁ φανότατος λύχνος· ὁ λάμψας ἐν τῷ
κόσμῳ· τὰς θυσίας ματαίας πάντα τὰ τῶν ἀσυρίων καθεῖ
λεν· καὶ θηρῶν αὐτῇ τῇ βασιλικῶν στόματα ἔφραξεν· σὺν
τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες ἀφημισθῶσιν· οὐ χρυσοῖ
εἰκόνι προσέπεσον τε· καὶ χρυσίον δόκιμοι τε προσδεικνύ
μενοι· οὐ γὰρ ἐχώνευσαν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου·
ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους· οἷα μαθητὰς καὶ πιστούς

και κλιματιδας απεφηναν· ο διαγαγων ημας· εις την πε-
ριοδον του χρονου κυριος· αξιωσει ημας φθασαι· και
επι την κυριακην και σεβασμιαν ημεραν των γενεθλιων
χριστου· του παρεχοντος ημιν· ταις αυτου ικεσιαις·
ιλασμον αμαρτιων και το μεγα ελεος· +

Μη τω αυ κ· του αγιου ιερομαρτυρος ιγνατιου του θεοφορου· ηχ α

Της στερρας· και αδαμαντινου σου ψυχης· αξιομακα-
ριστε ϊγνατιε· συ γαρ· προς τον οντως σου εραστην·
ανενδοτον εχων την εφεσιν ελεγες· ουκ εστιν εν εμοι
πυρ φιλοϋλον· υδωρ δε μαλλον ζων και λαλουν εν εμοι·
ενδοθεν μοι λεγων δευρο προς τον πατερα· οθεν θειω
πνευματι πυρπολουμενος· θηρας ηρεθισας· ινως
μουσαι θαττον χωρισαι· και προς τον ποθουμενον
παραπεμφθης χριστον· ον ικετευε· σωθηναι τας ψυχας ημων· +

ηχ δ

Στολη εμψυχος και εμπνεουσα εικων· και [illegible]
[illegible] εορτη· θεοφορε ϊγνατιε· τας μυσταγωγιας
σου· και τας αριστειας σου κηρυττουσαι· την νικην

της πιστεως μεχρις αιματος αντικατεστησαν. τη γνωμη
καρτεραν εκειρην και αοιδιμον φωνην. την ο τισι του
εν μια θεου λεγουσαν. και δι ολων των θηριων αλκηθο
μα. διο. μεμνημε της του παθους του χριστου ουσου νευ
ρως. πρεσβευσατε σωθηναι τας ψυχας ημων. +

Θεοφορε ιγνατιε τον σον. ερω τω χριστον ενστερνισα
μενος. μισθον εκομισω. της ιερουργιας τον α
λιου του χριστου. του τελεσθηναι δι αιματος. δι
ο . σιτος γενομενος του αθανατου γεωργου. δι
οδοντων των θηριων ηλεσθης. και αρτος ηδυς αυτω
μεδειχθης. πρεσβευε υπερ ημων αθλητα μακαριε +

Μηνι τω αυτω κβ της αγιας μμ αναστασιας. β

Της αναστασεως ειληφας το δωρημα. αναστασια πα
ρθενε δοξε. αθληφορουσα εν τω σταδιω. δαιμονων γαρ
εξηφανισας πληθυν. και τω νυμφιω παρεδωκας. α
θλοφορε μαρτυς αξιωθαυμαστε. + δ

Της ζωηφορου αναστασεως χριστου. επωνυμος γεγοναμενη.

ηος εμμη πολιτεια τη κλησει · διαφορως ηκολουθησας ·
και την φυσιν μαρανασα · αρρηνωθησα τω φρονη-
ματι · αλουργιδα δε φαιδρας της πορφυριδος των αιματων
σου · και βασιλεικως · ωσπερ σκηπτρον τον σταυρον
κατεχουσα · τω θεω και σωτηρι συμβασιλευεις · ανα-
στασια παμμακαριστη · αυτον ικετευε · και ημας ελλη-
φθηναι της βασιλειας αυτου · +

Προεορτιος ημερα σημερον · της ενανθρωπησεως Χρι-
στου του θεου · της πανευφημου και μαρτυρος · ε-
ορτη · ως εξελαμψεν αναστασιας · ιδου η παρθενος
εν Βηθλεεμ ενεστιν · βρεφος σπαργανουμενον ανα-
κλιναι εν φατνη των αλογων · τον εκλυτρωσαντα η-
μας · εκ της αρχαιας καταρας · και σωζοντα τας ψυχας
ημων · + των αγ(ιων) κγ' των εν Κρητη [illegible]

Κειται προεορτια ζ σημερον · τω βρεφει θλια Χριστου · εν
τη μνημη των αθλοφορων · δι ας χαις αυτων κυριε · σωσον τας ψυχας · +

Προεορτιος ημερον · η των μαρτυρων εορτη · την

νενεθλιον ημεραν προυπογραφουσαν ημεραν · τον δε ηλιου

ηλιον · τον εκ της παρθενου χριστον επιφανεντα τω

κοσμω αγακηρυττουσα · δεκας μαρτυρων εν κρητη

στερρως αθλησασα · τοις στεφανοις της νικης ε

ζουρανον εδοξαντο · προσομοιωσωμεν · χορος ελ

λεκτος · ικετευσατε χριστον · οι μαρτυρες · υ

περ των πιστει τελουντων την υμων πανσεπτον μνη

Γενναιοι μαρτυρες αληθειας · ηχ γ + [illegible] +

υμας · ου μαστιξ τυραννικη · ου θωπεια απατηλη ·

ου μελων εκκοπαι · ουδε θανατου απειλαι · της

προς το θειον αγαπης χωρισαι δεδυνηνται · διο ·

παρρησιαν εχοντες · προς χριστον τον επι παν

των θεον · ταυτην αιτησασθε των αλγεινων νοσα

ρων · και τυχεσθε παρα χριστου · λαμψειν αχαιουμων

και το μεγα ελεος · + κυ των αγιων προπατορων ηχ γ

Των προπατορων το συστημα · οι φιλεορτοι δευτε

ψαλμικως ευφημησωμεν · αδαμ τον προπατορα

ρα· ενωχ· νωε μελχισεδεκ· αβρααμ ισαακ και
ιακωβ· μετα μονον· μωυσην και ααρων· ιησουν
σαμουηλ και δαυιδ· μετ αυτων· τον ησαΐαν· ιερεμι
αν ιεζεκιηλ και δανιηλ και τους δωδεκα· ...
ηλιου· ελισσαιον και τους απαντας· ζαχαριαν και
τον βαπτιστην· και τους κηρυξαντας χριστον· την
ζωην και αναστασιν του γενους ημων· + ηχ πλ β

Τους προ του νομου πατερας· απαντας ευφημησω
μεν οι μνδρον πιστοι· αβρααμ τον φιλοθεον· και
ισαακ· τον εξ επαγγελιας τεχθεντα· και ιακωβ·
και τους δωδεκα πατριαρχας· δαυιδ τον πρα
οτατον· και δανιηλ· τον των επιθυμιων προφητην·
και τους τρεις παιδας συν αυτοις δοξαζοντες· τους
την καμινον· εις δροσον μεταβαλοντας· αιτουμε
νοι αφεσιν παρα χριστου του θεου· τον ενδοξαζομενον

Δευτε απαντες οι πιστοι ηχ βαρυς + εν τοις αγιοις αυτου· +
πανηγυρισωμεν· των προπατορων· αβρα

αμ και τω συναντω · την αειμνηστον μνημην · του ιουδα
την φυλην μακαριως τιμησωμεν · τους εν βαβυλωνι παιδας
τους σβεσαντας · την εν καμινω φλογα · ως της τρι
αδος τυπον συν τω δανιηλ αφυμνησωμεν · των προ
φητων τας προρρησεις · ασφαλως κατεχοντες · μετα
του ησαιου μεγαλοφωνως εκβοησωμεν · ιδου η παρ
θενος εν γαστρι ληψεται και τεξεται υιον · τον εμμα
νουηλ · ο εστιν μεθ ημων ο θεος · +

κυριακη προ της χυ γεννησεως · των αγιων πρωτη · πλ α

Βολιδες αστραπτοντες της θεηγοριας · οι μεγαλοφωνοι
προφηται · εις αει μακαριζονται · και τα επι του
πραγματος καρπουμενοι · την ανερμηνευτον λο
χειαν χριστου του θεου · παλιν εκηρυξαν · νομιμως
δε το τελος διηνυσαν · ζησαντες ζωην την αιωνιον · +

ιβ Χαιρετε προφηται τιμιοι · οι τον νομον κυριου κα
λως διαταξαμενοι · και τη πιστει φανεντες ασειστοι
στυλοι ακλινεις · υμεις γαρ · και μεσιται ωφθη

72

πι· τῆς νέας διαθήκης αὐτοῦ· καὶ μεῖζον ἀστράψας πρὸς
οὐρανόν· αὐτὸν ἠξίωσας τῇ· εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον·
καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· + ἦχ πλ δ

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν· λίθον ἀνὰ χειρῶν τμηθέν
τα· θεωρήσας τῇ κύριε· ὄρει φοσανα σπορας τεχθέν
τα· προηγόρευσεν· σὲ τὸν ἐκ παρθένου· σαρκωθέν
τα λόγον· τὸν ἀναλλοίωτον θεόν· καὶ σωτῆρα τῶν
Π ωνυμον μεγαλυνοματος μοσυν + ψυχῶν ἡμῶν· + ἦχ πλ δ
λόγος· τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει· τὸν Χριστοῦ θείαν
γέννησιν· τοῖς προνόμου τὴν χάριν ἀνελιξάμε
νοις· ὡς κατ' ἐννόμοις τῆς προστεταρξάντας· ὁ θεὸν
τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα προξενον· τοῖς ἐν
δικαστε χομένοις· ψυχὰς προέκρινεν· διὰ [illegible]
ἀναστάσεως· κύριε δόξα σοι + Ὅτι προεώρτι· τὴν Χ̅Υ̅ γέννησε· πα
Προτυπῶν τὰς ὡς μὲν ἥλιοι· Χριστοῦ τὸν ὑμετέραν· καὶ ἐδωσαν
ραν τῆς τὸν μονον βασι τὴν μεθλεσιν ἀπὸ χθονὸς μὲν τῆς
ἀνοίᾳ· καὶ κατειδωμεν τὴν παρθένον τοῖς ψυχὴ

κοις λογισμοις επιγνομεν ην τικτειν · εν σπηλαιω · τον
των ολων κυριον και θεον ημων · ον ιωσηφ κατιδων · των
θαυματων το μεγεθος · εδοκει ανθρωπον θεωρειν
ως βρεφος σπαργανουμενον · υπενοει δε εκ των πραγματων
θεον ειναι αληθινον · τον παρεχοντα ταις ψυχαις ημων το μ. +

Προεορτασωμεν λαοι · Χριστου τα γενεθλια · και
τον νουν επαραντες · επι την βηθλεεμ αχθωμεν
ταις διανοιαις · και κατιδωμεν το εν σπηλαιω μεγα
μυστηριον · ηνοικται γαρ η εδεμ · εκ παρθενου α
γνης θεου προερχομενου · τελειος υπαρχων ο αυ
τος εν θεοτητι και ανθρωποτητι · διο · κρα
ξωμεν · αγιος ο θεος · ο πατηρ ο αναρχος · αγιος ι
σχυρος · ο υιος ο σαρκωθεις · αγιος αθανατος · το
παρακλητον πνευμα · τριας αγια δοξα σοι · +

Ακουε ουρανε και ενωτιζου γη · ιδου γαρ ο υιος και
λογος του πατρος · προεισι τεχθηναι εκ κορης
απειρανδρου · ευδοκια του φυσαντος αυτον

ἀνανθος· καὶ σωτηρία τοῦ ὅλου πράγματος· εὐ-

θλεέμ εὐτρεπίζου ἀνοίγε πύλην Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν

νῦν γέγονεν ὃ οὐκ ἦν· καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως

ἀναπλάττεται· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. + ἦχος Β'

Ἰδοὺ καιρὸς· ἤγγικεν ὁ καιρὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπί-

ζου σπήλαιον· ἡ παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· εὐ-

θλεέμ γῆ Ἰούδα· τέρπου καὶ Ἐφραθά· ὅτι ἐκ

σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν· ἀκούσατε ὄρη

καὶ βουνοὶ καὶ τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου· ὅτι ἔ-

ρχεται Χριστὸς· ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον·

Βηθλεέμ γῆ Ἰούδα· τὸ κατὰ + ὡς φιλάνθρωπος + ἦχος Β'

σάρκα· τὸ πολίτευμα φαιδρῶς ἑτοίμασον τὸ

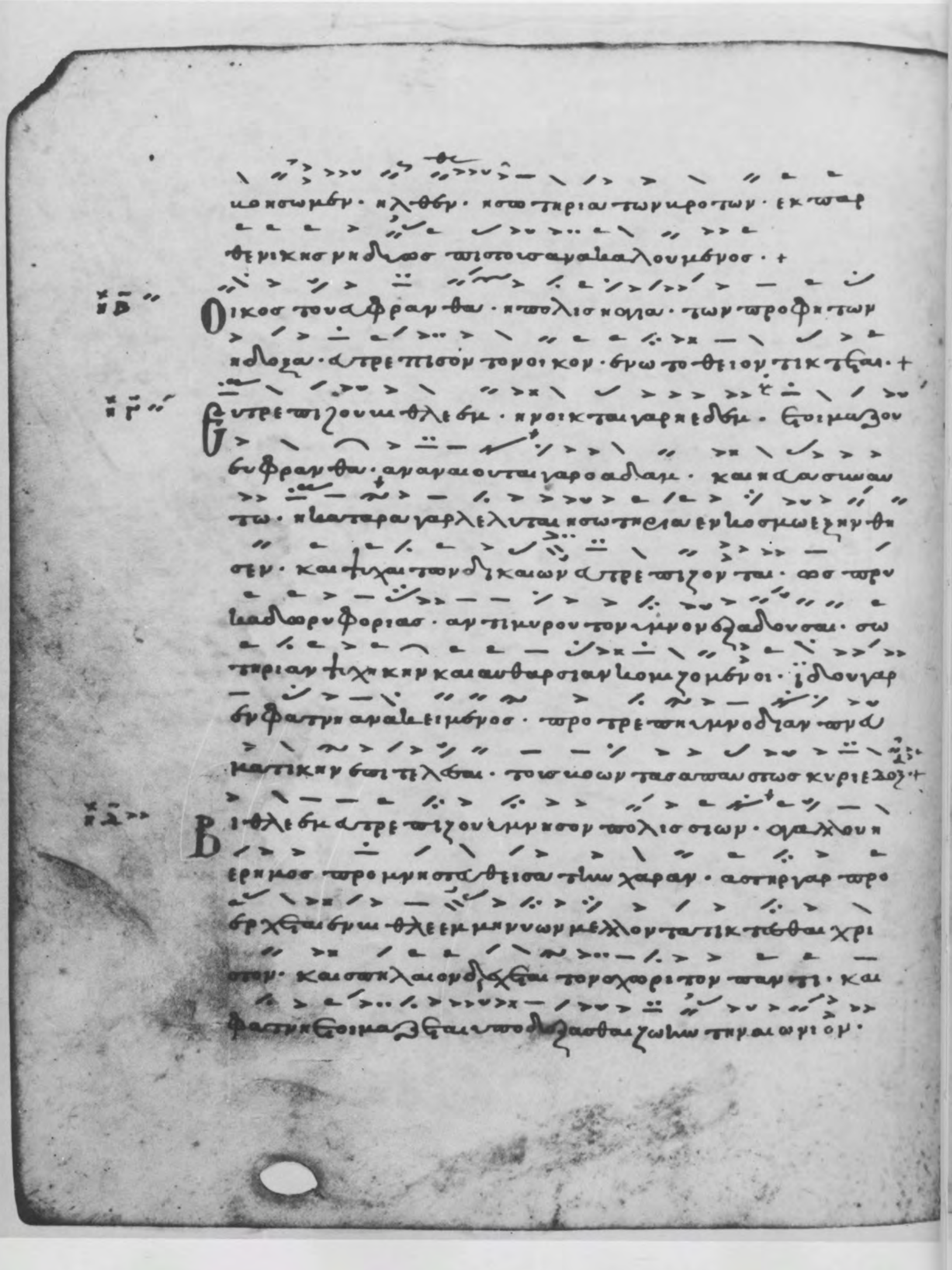
θεῖον σπήλαιον· ἐν ᾧ θεὸς σαρκὶ τίκτεται· ἐξ

ἀπειράνδρου ἀμνάδος παρθένου εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν. + ἦχος Β'

Δεῦτε πάντες· Χριστὸν τὸν γενέθλια πιστῶς ἑορ-

τάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον· ὡς Ἀβραὰμ προ-

υα...ομβροι· μολ... καὶ δοξολογίας· μεγαλο...

αὐτῷ πάντες ᾄσωμεν καὶ ὑμνήσωμεν · σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν · Ἰησοῦ ὁ θεὸς ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς · + πλ δ
Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς θεὸς ἡμῶν ἥξει καὶ οὐ χρο-
νιεῖ · ἐξ ἀπειρογάμου νύμφης ὀφθήσεται · ἐν σπηλαί-
ῳ δ' ἔλοιπον προσαναπαύσασθαι · καὶ φάτνη τῶν ἀλό-
γων ὃν οὐκ ἐχώρησεν οὐρανός · ὑποδεχομένη τὸν σαρκω-
μοιωθέντα · τὸν τὸν λόγον λύσαντα τῆς ἀλογίας ἡμᾶς ·
ἀστὴρ μηνύει μάγοι προσκυνοῦσιν · ποιμένες ἀγραυ-
λοῦσιν θαυμάζοντες τὸ φρικτόν · καὶ ἄγγελοι μελ-
ποῦσιν ἐπινίκια ᾀδόμενοι · τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους
+ ἡμῶν · + πλ δ
Ἠσαΐα χόρευε λόγον θεοῦ ὑποδέξαι · προ-
φήτευσον τὴν κόρην Μαριάμ · καὶ τὸν βάτον καταφλέγεσθαι · καὶ
πυρὶ μὴ καίεσθαι τῇ αἴγλῃ τῆς θεότητος · Βηθλεέμ
εὐτρεπίζου · ἄνοιγε τὴν πύλην ἡ Ἐδέμ · καὶ μάγοι πορεύ-
εσθε ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν · ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον
ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν ἐπάνω τοῦ σπηλαίου · ζωοδότην Κύ-
ριον · τὸν σῴζοντα τὸ γένος ἡμῶν · +

ἦχ πλ α'

Μὴ στυγνάζαι Ἰωσήφ· καθορῶν μου τὴν γαστέρα· ὄψει
γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ· καὶ ὡς Θεὸν προ-
σκυνήσεις· ἡ Θεοτόκος ἔλεγεν τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι· μέλ-
λουσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν· ταύτην ἀνυμνή-
σωμεν λέγοντες· χαῖρε· κεχαριτωμένη· μετὰ σοῦ
ὁ Κύριος· καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν. ἦχ πλ δ'

Σπήλαιον εὐτρέπιζου· ἡ ἀμνὰς γὰρ ἥκει ἔμβρυον φέ-
ρουσα Χριστόν· φάτνη δὲ ὑποδέχου· τὸν τῷ λόγῳ
λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς·
ποιμένες ἀγραυλοῦντες· μαρτυρεῖτε τὸ θαῦμα τὸ
φρικτόν· καὶ μάγοι ἐκ Περσίδος· χρυσὸν καὶ λίβα-
νον καὶ σμύρναν τῷ βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη
Κύριος· ἐκ παρθένου μητρός· ὅνπερ καὶ κύψασα
δουλικῶς ἡ μήτηρ προσεκύνησεν· καὶ πρὸς ἐφθέγ-
ξατο τὸν ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι· ἢ πῶς
μοι ἐνεφύης· ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός· +

ἦχ πλ δ'

Σιὼν πανηγύριζε· Ἱερουσαλὴμ Ἀφραίμου πόλις

χριστὸν τὸν θεόν· ἀπὸ δόξαν τὸν κτίστην· ἐν σπη-
λαίῳ καὶ φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοίξατέ μοι πύλας·
εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς· ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαρ-
γανούμενον· καὶ τῇ δρακὶ συνέχοντα τὴν κτίσιν·
ὃν ὑμνοῦσιν ἄγγελοι ἀσιγήτῳ φωνῇ· ζωοδότην
κύριον· τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν· + ἦχ πλ β΄

Ἀνύμφευτε παρθένε πόθεν ἥκεις· τίς ὁ πατήρ σου
τίς καὶ ἡ μήτηρ σου· πῶς τὸν κτίστην φέρεις ἐν ἀγ-
κάλαις· πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν· μεγάλων πα-
ραδόξων· ἐν σοὶ φρικτῶν μυστηρίων· ἐπὶ γῆς τελου-
μένων ὁρῶμεν πανάγνε· καὶ προαπευτρεπίζομεν τὸ
ἐπάξιόν σοι χρέος· ἐπὶ γῆς τὸ σπήλαιον· καὶ οὐρα-
νόν· αἰτοῦμεν παρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ μάγοι
δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς· ἐπὶ δυσ-
μὰς θεάσασθαι τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν· ἐν ἀγκάλαις
+ γαλουχούμενον· + ἦχ πλ δ΄

Ἐ[illegible] θλεέμ· [illegible] ὁ τοῦ
παντὸς ποιητής· καὶ τῇ Ἐδὲμ ἀνοίγει ὁ παραδεισ[illegible]

μων ποιητης· η φλογινη ρομφαια· τα νωτα διδωσιν·
το μεσοτειχον του φραγμου διαλελυται· αι ουρανιαι
δυναμεισ συν τοισ επιγειοισ αναμιγνυνται· αγγελοι συν
τοισ ανθρωποισ· κραταιαν πανηγυριν συγκροτουσιν·
ᾱ οι καθαροι τω καθαρω προσεγγιζομεν· εισιδομεν την
παρθενον· ωσ θρονον δοξησ· χερουβιμ χωρισασαν·
τον μηδαμου χωρουμενον θεον· και βασταζουσαν
ον τα χερουβιμ μετα φοβου προσαδουσιν· ω πωσ πα-
ρεξει τω κοσμω το μεγα ελεοσ· + ηχ π ᾱ

Υποδεξαι βηθλεεμ την του θεου μητροπολιν· φωσ
γαρ το αδυτον· εν σοι γεννησαι ηκει· αγγελοι θαυμασα-
τε εν ουρανω· ανθρωποι δοξασατε επι τησ γησ· μα-
γοι εκ περσιδοσ το τρισοκλεον δωρον προσκομισα-
τε· ποιμενεσ αγραυλουντεσ· τον τρισαγιον υμνον
μελωδησατε· πασα πνοη· αινεσατω τον παντων του
νετην· + Τροπαρια ψαλλομενα τη παραμονη των
χυ γεννων· εισ τασ ω· ποιημα σωφρονιου ιεροσολυμων·

Troparia cantari solita
in Vigilia Natalis
Christi.
Sophronii Hierosoly.

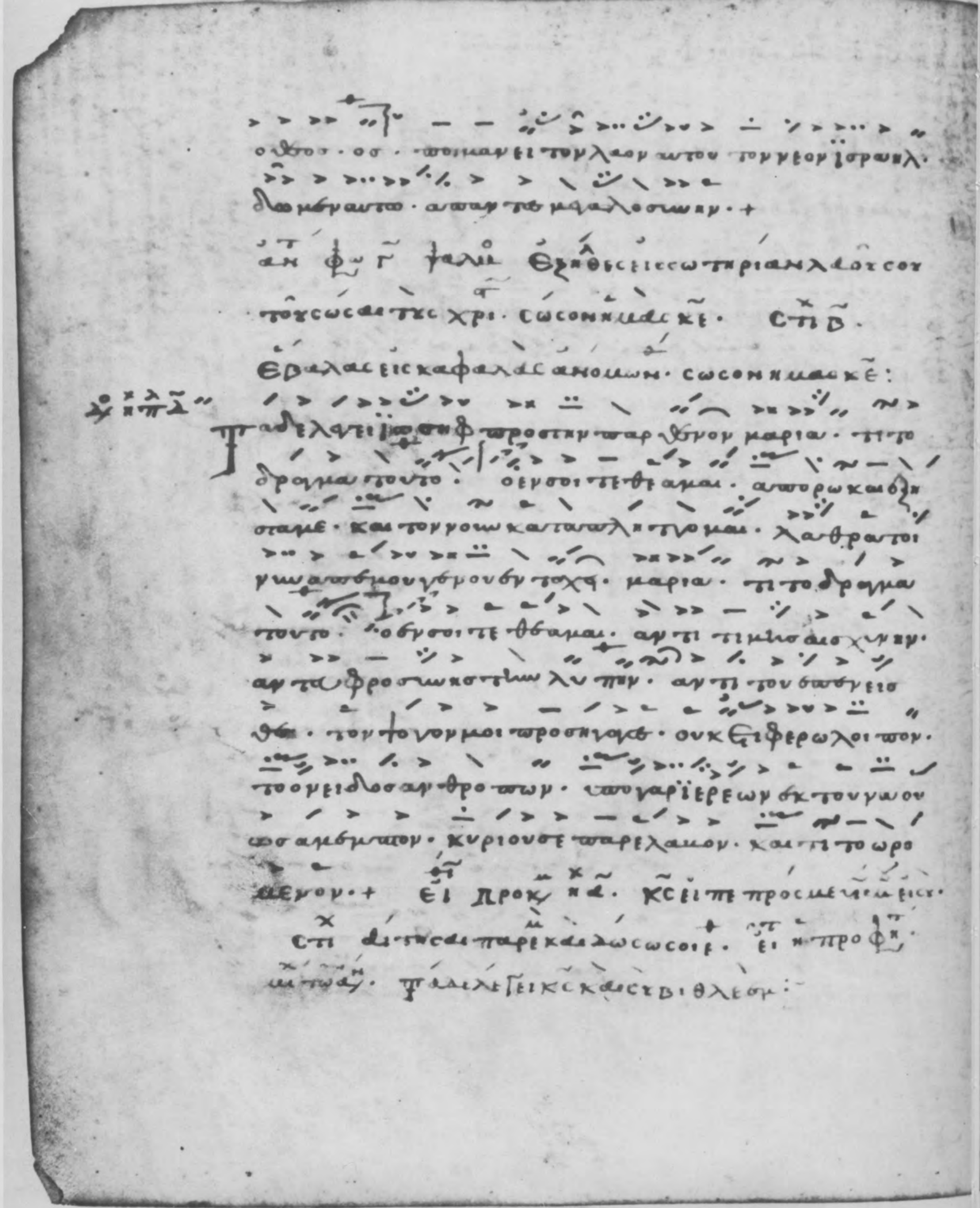
+ [illegible]

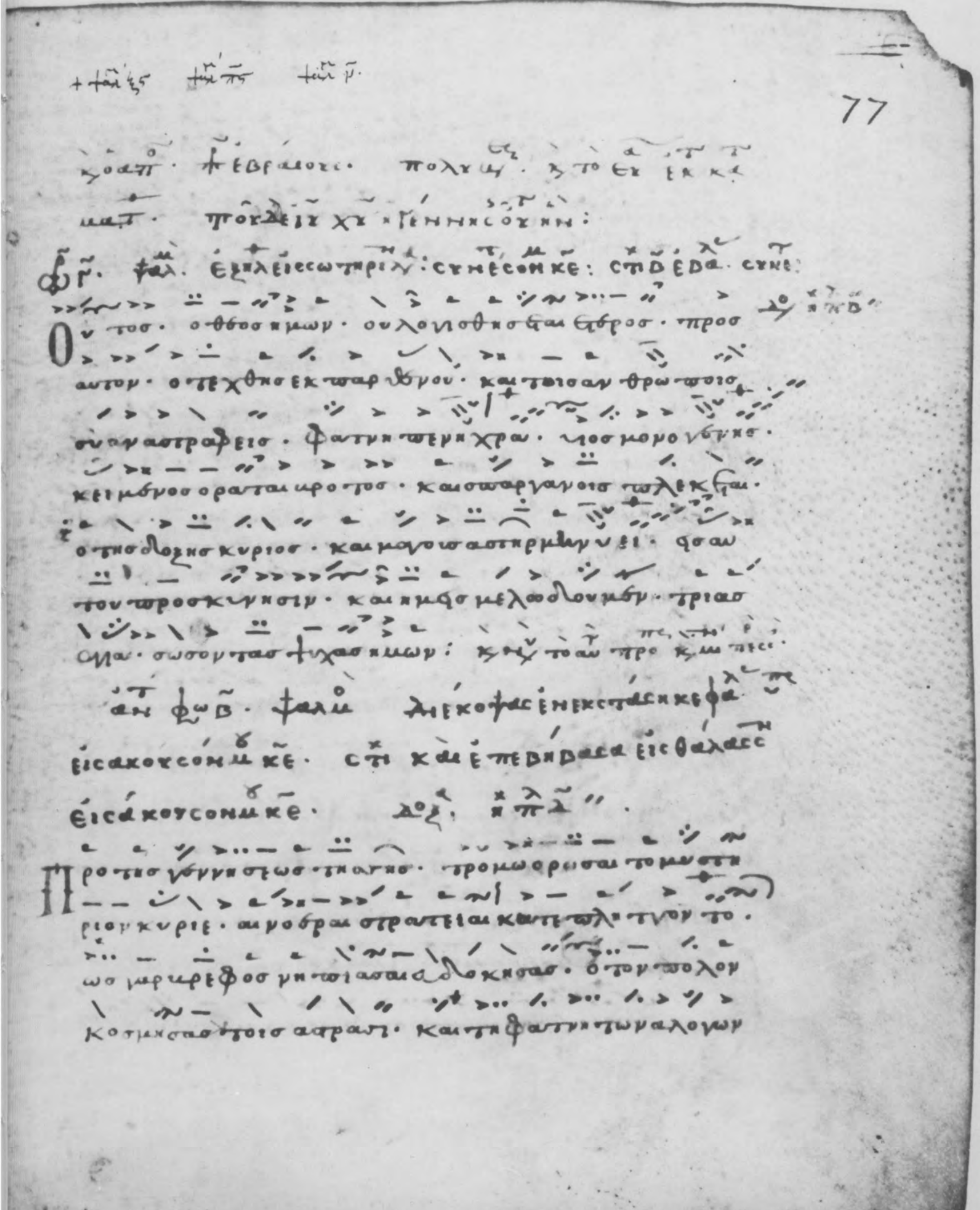
Ἦχος α´. φθορὰ α´. ψαλμ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου
καὶ ἐφοβήθην: εἰσάκουσόν μου Κύριε. Στίχ. β´ Ἐν μέσῳ
δύο ζώων γνωσθήσῃ. εἰσάκουσόν μου Κύριε. ...

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· ἀτρέπτως εὐθετείσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον
δεχέσθω· καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμεν·
καὶ θεὸς ἀνθρώποις ἐκ παρθένου πεφανέρωται· μορ-
φωθεὶς τὸ καθ᾽ ἡμᾶς καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα·
διὸ ἀδὰμ ἀνακαινοῦται· σὺν τῇ εὔᾳ κράζοντες· ἐ-
πὶ γῆς· ἡ εὐδοκία ἐπεφάνη· σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν. +

Ἦχος φθορὰ β´. ἦχος β´. ψαλμ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν
ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως. φύλαξόν με Κύριε.
Στίχ. β´ Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ. φύλαξόν με Κύριε.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις πληροῦσθαι βούλεται μυστι-
κῶς φάσκουσα· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα· οὐδαμῶς
ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι· προευτρεπίζου-
σα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος
τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκὸς· ἐκ παρθένου Κύριος Χριστὸς

ἀναλεῖψαι κλῆσαι· ἐδράξατο ... πᾶν γένος τὸ πατρῷον· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία· ἐφανερώθης σου ... Χριστὲ τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι. + ἦχ. ... προκ. ...

... ψαλμ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

ἐλ[illegible] ... στί. Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. ἐλ[illegible] ... +

δόξ. ἦχ. γ'

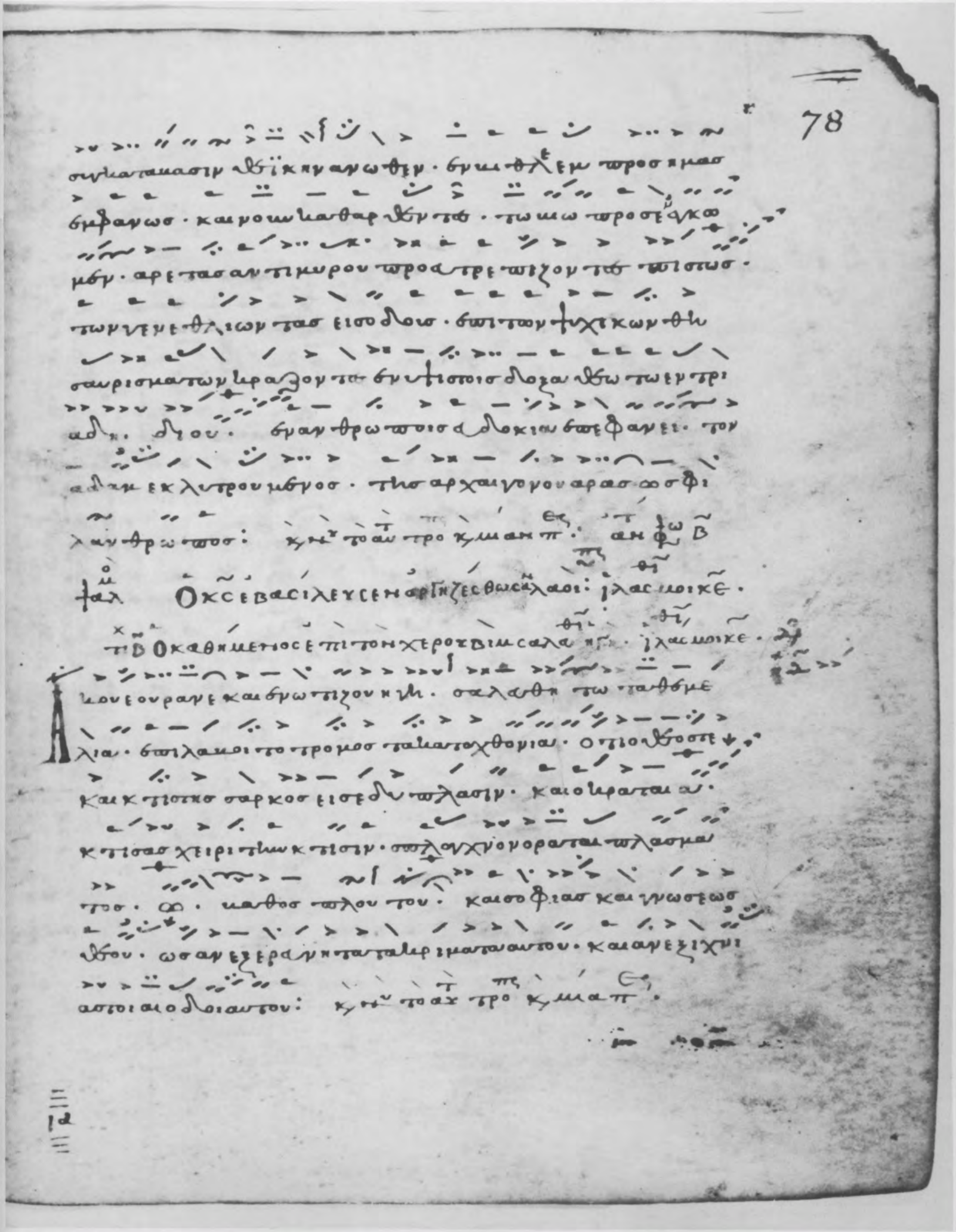
Ἰωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν· πῶς ἐκ τῶν ἁγίων· ἣν παρέλαβες κόρην· ἐγκύμονα φέρεις ἐν Βηθλεέμ· ἐγώ φησι τοὺς προφήτας ἐρευνήσας· καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου· πέπεισμαι ὅτι θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν μάγοι· ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι· σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς κύριε δόξα σοι. + ἦχ. ... προκ. ... Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη. στί. ... εἰ ... Ἠσαΐου τῷ ... Οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται. ὁ ἀπ. Ἀδελφοί ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν· κ(αὶ) τὸ εὐ(αγγέλιον) κατὰ Λουκᾶν. Ἐξῆλθε δόγμα.

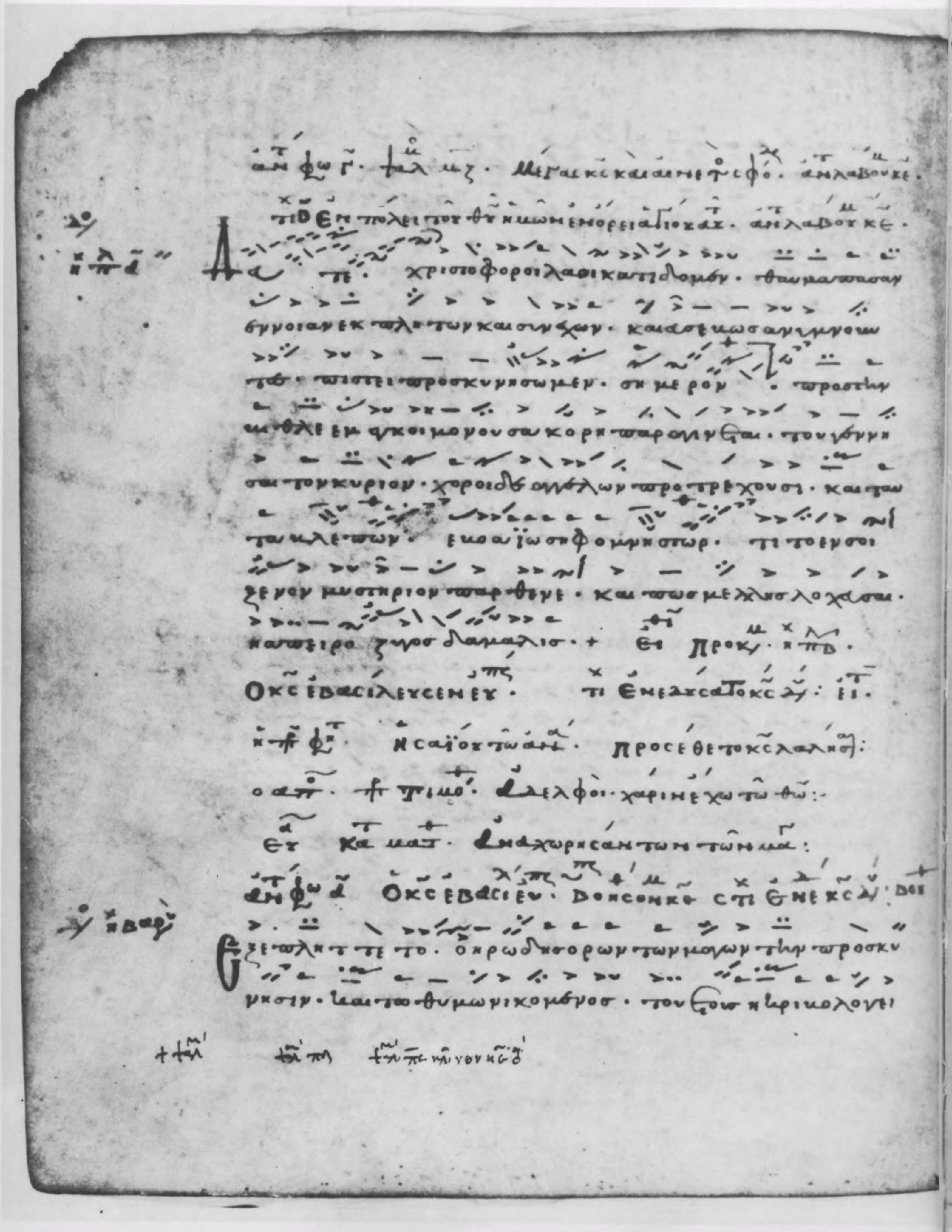
... ψαλ. Ἐφάνη ... ἵλεως κε. στί. Εἰ δὲ ...

δόξ. ἦχ. α'

Δεῦτε πιστοί· ἐπαρθῶμεν ἐνθέως· καὶ κατίδωμεν

+ ... ...

78
ΟΚCΕΒΑCΙΛΕΥCΕΝ ΟΡΓΙΖΕCΘΩCΑΝ ΛΑΟΙ
Ο ΚΑΘΗΜΕΝΟC ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΕΡΟΥΒΙΜ CΑΛΑ

79

το διάστημα· μὴ στρέψῃ ἡ τεκοῦσα τὸ· καὶ νάρρος ἡλικία

τῶν νεφρῶν πικρῶς κατεθρίζετο· καὶ ζοῖς διεκρέμοντο·

καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο· μακάριον τὸ δεῖνον·

διὸ ἀσθενῶς πιστοῖς ὑπελθόντες· προσκυνήσωμεν·

τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν· + κ(αὶ) νῦν καὶ τὸ αὐ(τὸ) προκ(είμενον) π(λ).

αν ἦχ(ος) β' ψάλλε πα· Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν· ἐν

μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ: σῶσον ἡμᾶς κ(ύρι)ε· στί(χος) ἕως

πότε κρίνατε ἀδικίαν· κ(αὶ) πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμ(βάνετε): σῶσον κ(ύρι)ε· ἦχ(ος) β'

Ὁ τε ἰωσὴφ· παρθένον ἐν λύσῃ ἐ(κ)ει προσκεῖτο πρὸς ...θλε

ἐν ἀπαίρων· ἔνδας πρὸς αὐτόν· πορῶ(ν) μ(ε) ἀκοῦομεν

γνωσθεὶς καὶ ταραχθεὶς σαι· ἀλλο ῶν· ὅλος τὸ ἐμοὶ

φρικτὸν μυστήριον· λοιπὸν ...

τὸ παραδοξόμενον ὑμῶν· ἴδος κατ' ἧμοι γὰρ· ὅτι τῆς νῦν

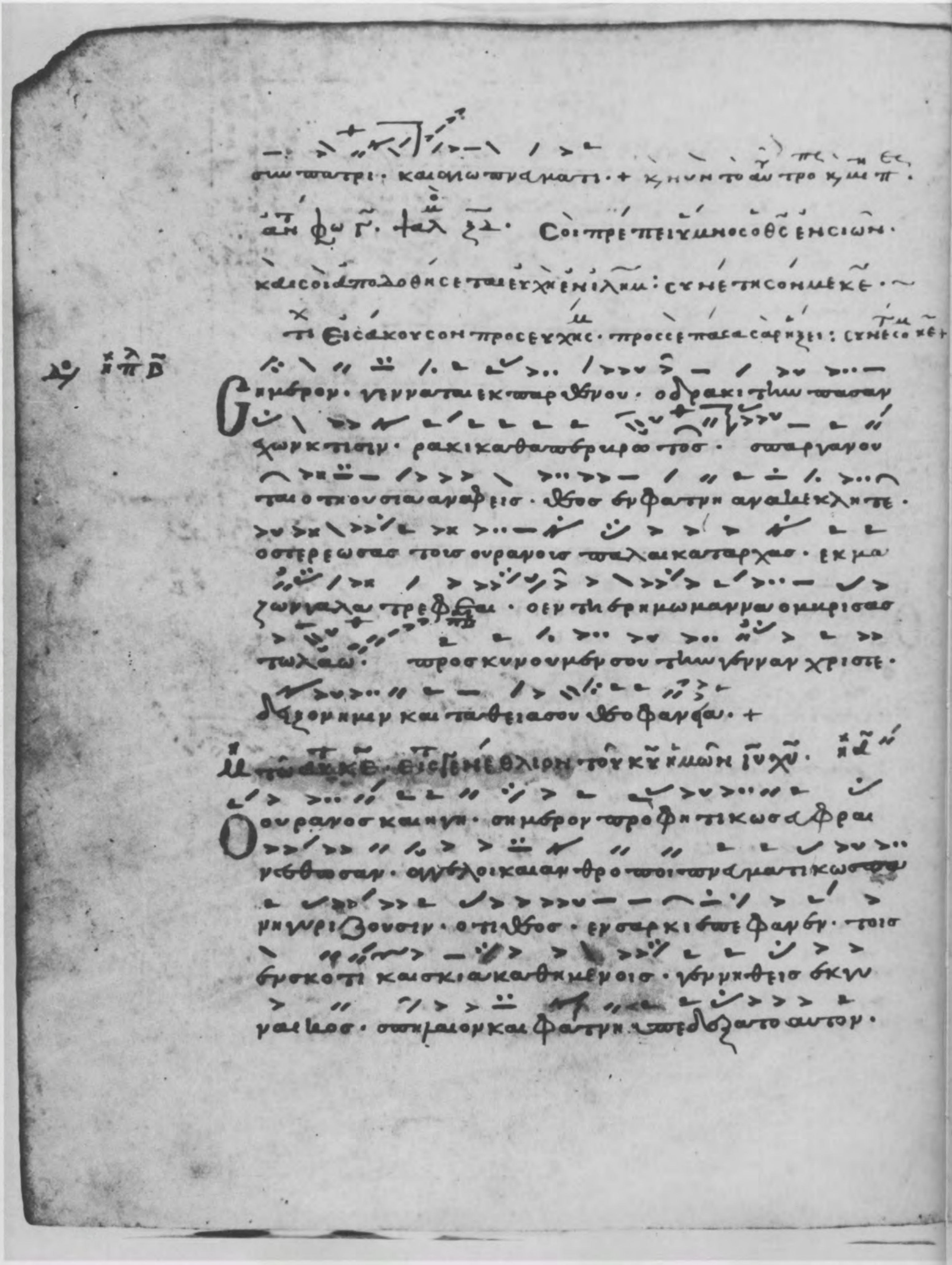
διελαιον· ἐν τῇ μὴ τραπεζούνω· κα(ὶ) σὰρξ καὶ πρὸς

λαμβάνετο· ὃν ὑπερτικτόμενον ἀξίως ἠυδοκήσει καὶ

τῆς χαρᾶς πληρωθῆς· προσκυνήσας ὡς κτίστην

ὃν συνελθοῦσι μνοῦσιν ἀπαύστως καὶ δοξάζουσιν·

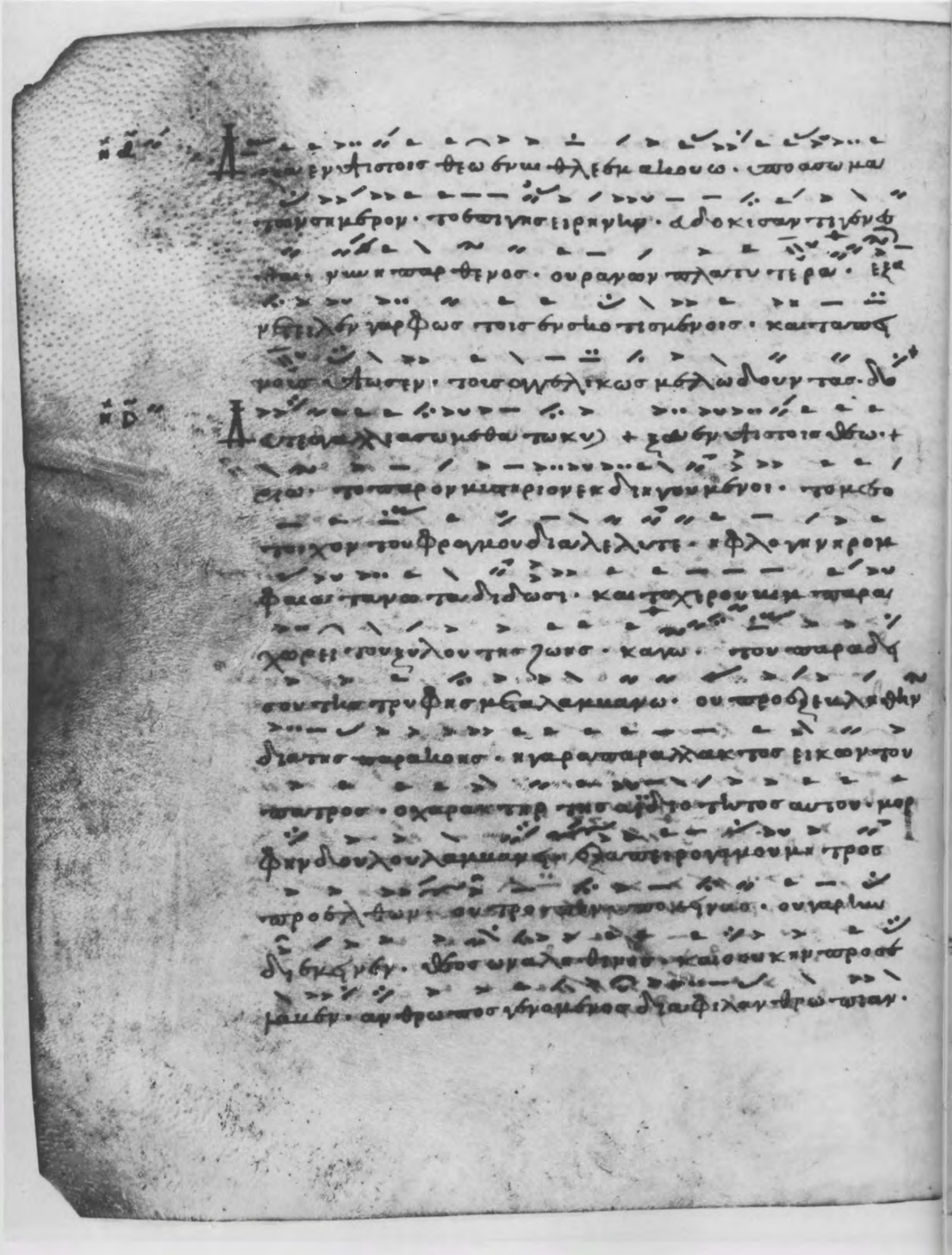
::

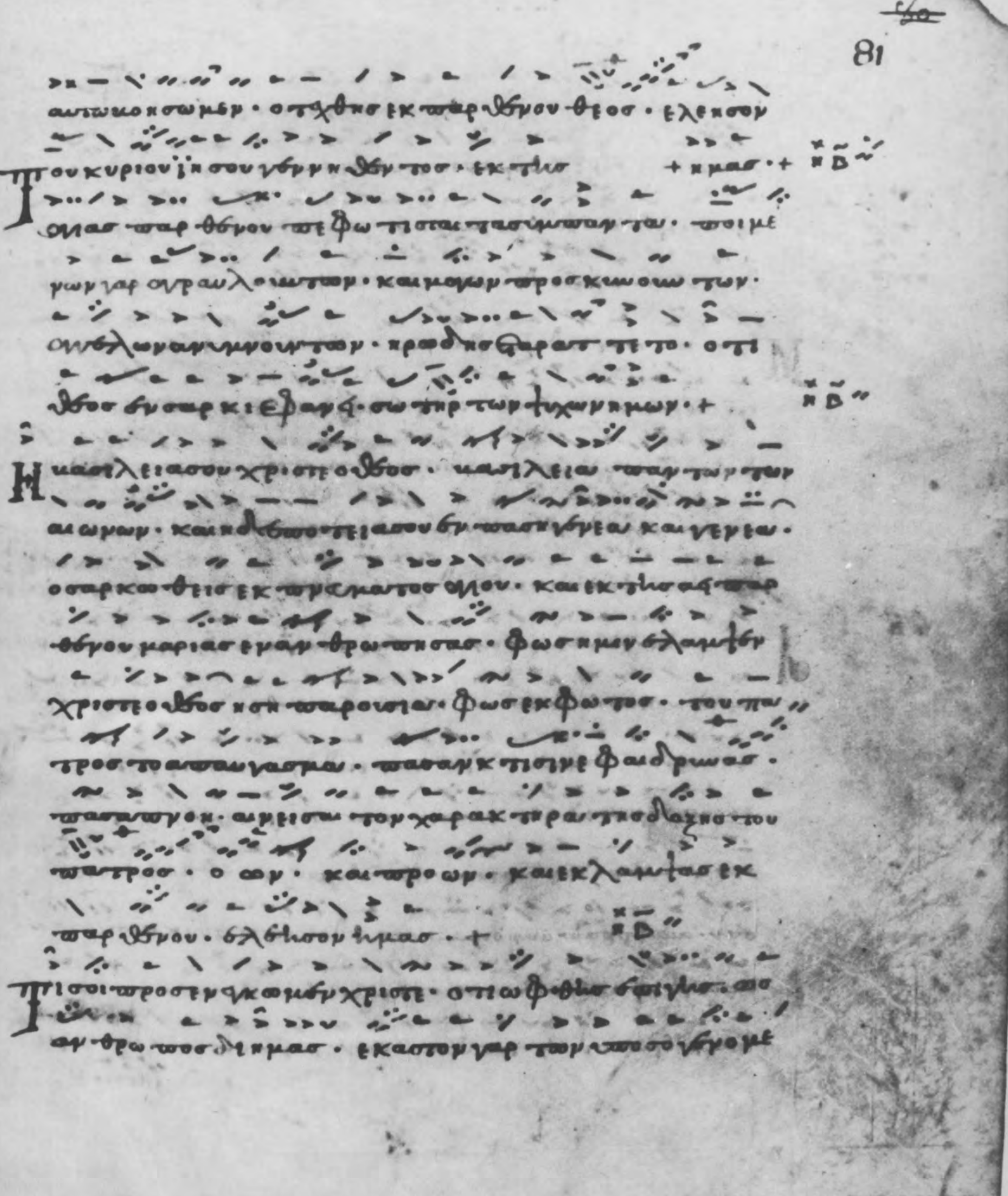

Σοι πρεπει υμνος ο θεος εν Σιων·
προσκυνουμεν σου την γενναν Χριστε·

ποιμενες το θαυμα ανακηρυττουσιν· μαγοι δε αγαγοντες
μων· εις βηθλεεμ δωρα προσαγουσιν· ημεις δε τον αινον
αναξιοις χειλεσιν· αγγελικως αυτω προσαδωμεν· δο
ξα εν υψιστοις θεω· και επι γης ειρηνη· ηλθεν γαρ η προσ
δοκια των εθνων· ηλθεν εσωσεν ημας εκ της δουλειας

Ο ουρανος και η γη· σημερον ηνωθησαν του εχθρου· ηχ δ
τεχθεντος του χριστου· σημερον θεος επι γης παραγεγο
νεν· και ο ανθρωπος εις ουρανους αναβεβηκεν· σημε
ρον ορατε σαρκι· ο φυσει αορατος δια τον ανθρωπον·
δια τουτο και ημεις· δοξολογουντες βοησωμεν αυτω·
δοξα εν υψιστοις θεω· και επι γης ειρηνη· εβραβευσεν
γαρ η παρουσια σου σωτηρ ημων δοξα σοι·+ ηχ δ

Το κατ εικονα και ομοιωσιν· φθαρεν τα εκ παραβασε
ως· ιδων ο ιησους· κλινας ουρανους κατεβη και
ωκησεν εν μητρα παρθενικη αναλλοιωτως· ινα
εν αυτη τον φθαρεντα αδαμ αναπλαση κραζον
τα· δοξα τη επιφανεια σου· ο λυτρωτης μου και θεος·+

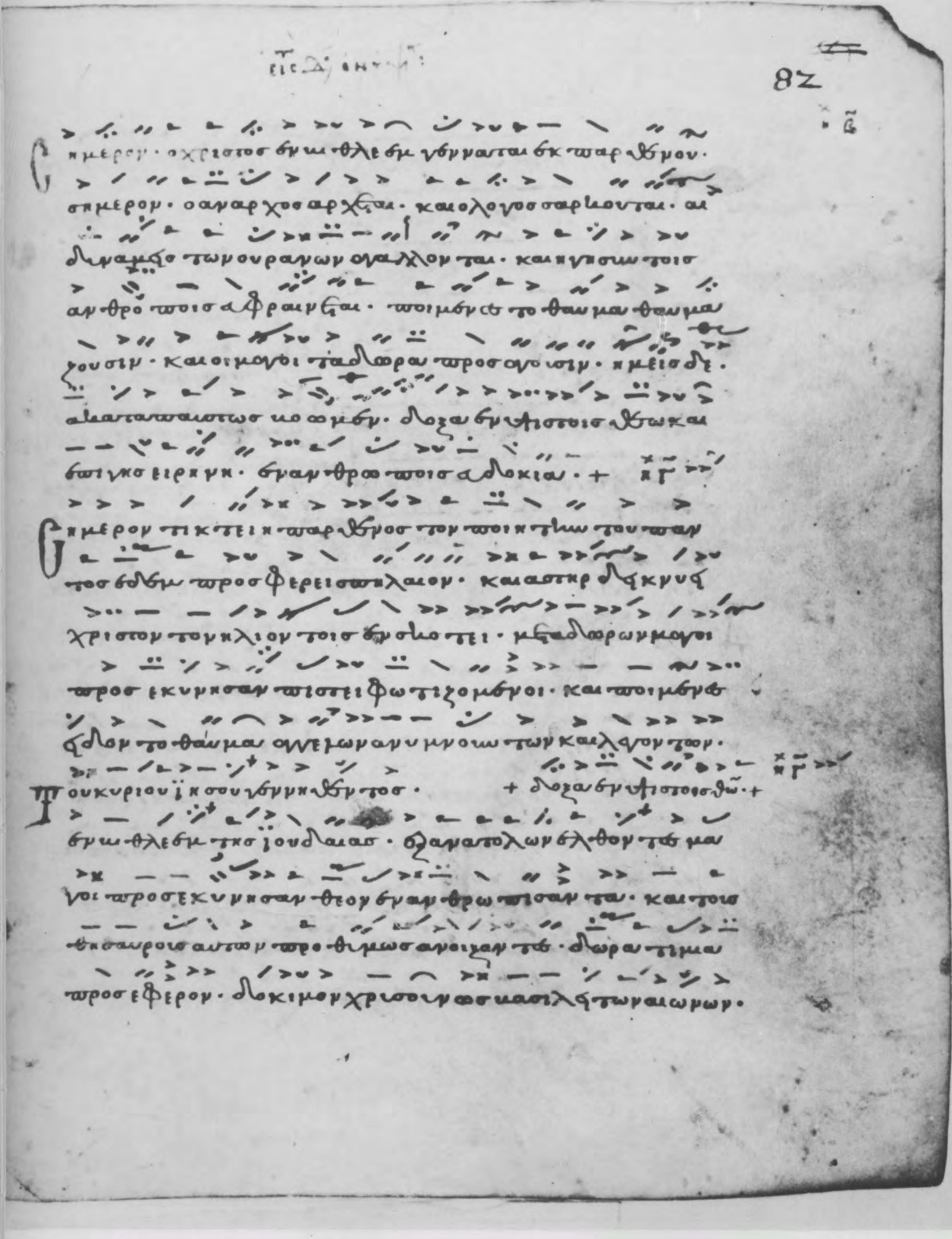

81
αυτω μονω προσκυνωμεν· ο τεχθεις εκ παρθενου θεος· ελεησον
Του κυριου ιησου γεννηθεντος εκ της ... ημας
αγιας παρθενου πεφωτισται τα συμπαντα· ποιμε-
νων γαρ αγραυλουντων· και μαγων προσκυνουντων·
αγγελων ανυμνουντων· ηρωδης εταραττετο· οτι
θεος εν σαρκι εφανη σωτηρ των ψυχων ημων
Η βασιλεια σου Χριστε ο θεος βασιλεια παντων των
αιωνων· και η δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενεα·
ο σαρκωθεις εκ πνευματος αγιου· και εκ της αειπαρ-
θενου Μαριας ενανθρωπησας· φως ημιν ελαμψεν
Χριστε ο θεος η ση παρουσια· φως εκ φωτος· του πα-
τρος το απαυγασμα· πασαν κτισιν εφαιδρυνας·
πασα πνοη αινει σε· τον χαρακτηρα της δοξης του
πατρος· ο ων· και προων· και εκλαμψας εκ
παρθενου· ελεησον ημας
Τι σοι προσενεγκωμεν Χριστε· οτι ωφθης επι γης ως
ανθρωπος δι ημας· εκαστον γαρ των υπο σου γενομε-

νων κτισματων · την ευχαριστιαν σοι προσαγει · οι αγγε-
λοι τον υμνον · οι ουρανοι τον αστερα · οι μαγοι τα δωρα
οι ποιμενες το θαυμα · η γη το σπηλαιον · η ερημος την
φατνην · ημεις δε · μητερα παρθενον · ο προ αιωνων

Μεγα · και παραδοξον θαυμα · + θεος ελεησον ημας +
τετελεσται σημερον · παρθενος τικτει · και μητρα ου
φθειρεται · ο λογος σαρκουται · και του πατρος ου χω-
ρισται · αγγελοι μετα ποιμενων δοξαζουσιν · και ημεις
συν αυτοις εκβοωμεν · δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρ +

Αυγουστου μοναρχησαντος επι της γης · η πολυαρχια των
ανθρωπων επαυσατο · και σου ενανθρωπησαντος εκ
της αγνης · η πολυθεια των ειδωλων κατηργηται · υ-
πο μιαν βασιλειαν εγκοσμιον αι πολεις γεγενηνται ·
και εις μιαν δεσποτειαν θεοτητος τα εθνη επιστευ-
σαν · απεγραφησαν οι λαοι · τω δογματι του καισαρος ·
απεγραφημεν οι πιστοι ονοματι θεοτητος · σου του
ενανθρωπησαντος θεου ημων · μεγα σου το ελεος κυριε
+ δοξα σοι +

82
Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου·
σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται· καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται· αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται· καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς
ἀνθρώποις εὐφραίνεται· ποιμένες τὸ θαῦμα θαυμά-
ζουσιν· καὶ οἱ μάγοι τὰ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ
ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· +
Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος τὸν ποιητὴν τοῦ παν-
τός· Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον· καὶ ἀστὴρ δεικνύει
Χριστὸν τὸν ἥλιον τοῖς ἐν σκότει· μετὰ δώρων μάγοι
προσεκύνησαν πίστει φωτιζόμενοι· καὶ ποιμένες
εἶδον τὸ θαῦμα ἀγγέλων ἀνυμνούντων καὶ λεγόντων·
Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος· + Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ· +
ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ἐξ ἀνατολῶν ἐλθόντες μά-
γοι προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς
θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες· δῶρα τίμια
προσέφερον· δόκιμον χρυσὸν ὡς βασιλεῖ τῶν αἰώνων·

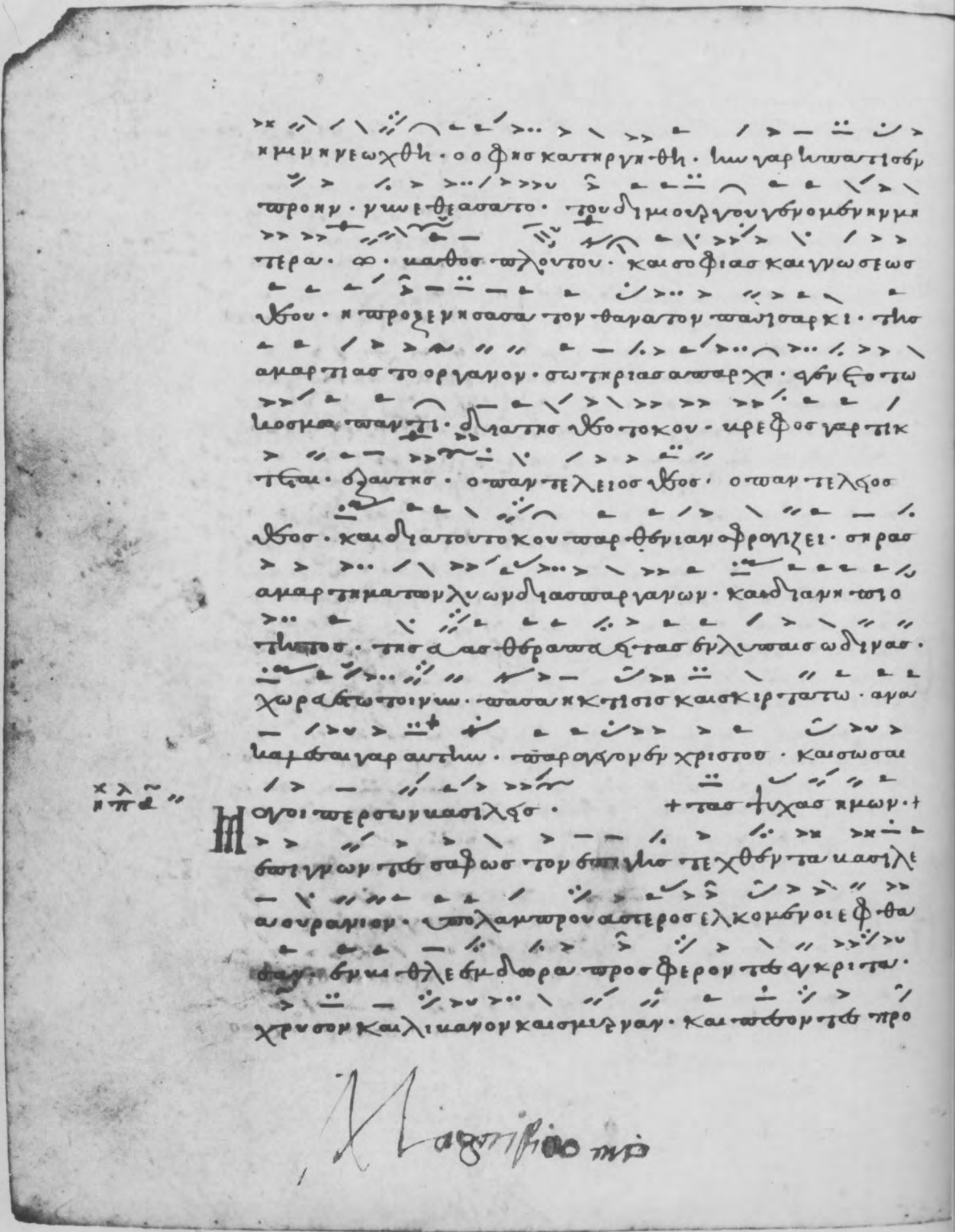
καὶ λιμὰν ὁ μφος θεῷ τῶν ὅλων · ὥστε ἡ ἡμέρα δ' ἐγείρω
σήμερον τῷ ἀθανάτῳ · πάντα τὰ ἔθνη · δεῦτε προσ
κυνήσωμεν · τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

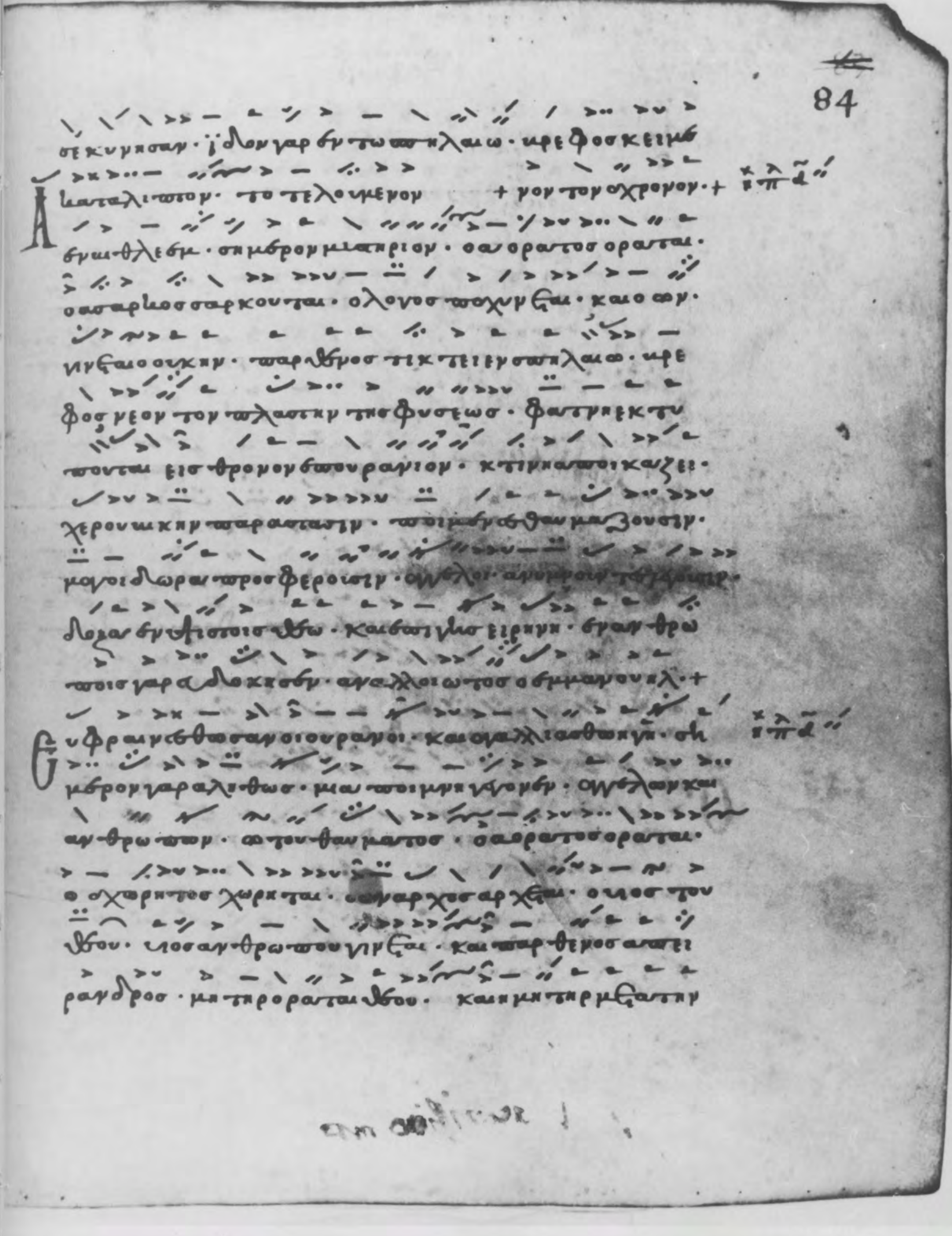
Εὐφραίνεσθε δίκαιοι · οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε · σκιρτή
σατε τὰ ὄρη Χριστοῦ γεννηθέντος · παρθένος καθί
ζει · τὰ χερουβὶμ μιμουμένη · βαστάζουσα ἐν κόλ
ποις θεὸν λόγον σαρκωθέντα · ποιμένες τὸν τεχθέν
τα θαυμάζουσιν · μάγοι τῷ δεσπότῃ δῶρα προσφέρου
σιν · ἄγγελοι · ἀνυμνοῦντες λέγουσιν · ἀκατάληπτε κύ

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν · τὴν μη + ριε δόξα σοι · +
τέρα τοῦ σωτῆρος · τὴν μετὰ τόκον πάλιν · ὀφθεῖσαν
παρθένον · χαίροις πόλις ἔμψυχε · τοῦ βασιλέως
καὶ θεοῦ · ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας · σωτηρίαν εἰργάσα
το · μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνήσωμεν · μετὰ τῶν ποι
μένων δοξάζομεν · κράζοντες · θεοτόκε πρέ
σβευε · τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι σωθῆναι ἡμᾶς · +

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν · ὁ λόγος σὰρξ γέγονε · καὶ ἡ παρ

θεμος ετεκεν· θεον ενανθρωπησαντα· ον αστηρ μηνυει·
μαγοι προσκυνουσιν· ποιμενες θαυμαζουσιν· και
Θεοτοκε παρθενε· [illegible] + η κτισις αγαλλεται· +
κουσα τον σωτηρα· ανετρεψας την πρωτην· κατα-
ραν της Ευας· οτι μητηρ γεγονας· της ευδοκιας του
πατρος· βασταζουσα εν κολποις· τον λογον σαρ-
κωθεντα· ου φερει το μυστηριον ερευναν· πιστει
μονη τουτο παντες δοξαζομεν· κραζοντες μετα
σου και λεγοντες· ανερμηνευτε κυριε δοξα σοι· +
Σπηλεω παρωκισας Χριστε ο θεος· φατνη εδε-
ξατο· ποιμενες δε και μαγοι προσεκυνησαν· τοτε
των προφητων επληρουτο το κηρυγμα· και
αγγελων αι δυναμεις εθαυμαζον βοωσαι και λεγου-
σαι· δοξα τη συγκαταβασει σου μονε φιλανθρωπε +
Ευφρανθητι Ιερουσαλημ· και πανηγυρισατε παν-
τες· οι αγαπωντες Σιων· σημερον ο χρονιος ελυθη
δεσμος· της καταδικης του Αδαμ· ο παραδεισος

τερα· φ· καθος πλουτου· και σοφιας και γνωσεως
θεου· η προσεγγισασα τον θανατον παν σαρκι· της
αμαρτιας το οργανον· σωτηριας απαρχη·
χρυσον και λιβανον και σμυρναν·

84
σε κυνησαν· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ σπηλαίῳ· ὑπερφῶς κειμε
καταλιπὼν· τὸ τελούμενον + νον τὸν ὀχρόνον· +
ἐν τῇ Βηθλεέμ· σήμερον μυστήριον· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται·
ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ λόγος παχύνεται· καὶ ὁ ὤν·
ἤρξατο ὃ οὐκ ἦν· παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ· ὑπε
φῶς νέον τὸν πλάστην τῆς φύσεως· φάτνη ἐκτι
μονοι δῶρα προσφέρουσιν·
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώ
ποις γὰρ
Εὐφράνθησαν οἱ οὐρανοί· καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σή
μερον γὰρ ἀληθῶς· μία ποίμνη γέγονεν· ἀγγέλων καὶ
ἀνθρώπων· ὢ τοῦ θαύματος· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται·
ὁ ἀχώρητος χωρεῖται· ὁ ἄναρχος ἄρχεται· ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ· υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· καὶ παρθένος ἀπει
ρανδρος· μήτηρ ὁρᾶται Θεοῦ· καὶ ἡ μήτηρ

κυησιν παρθενος αρρητως εδειξαι· ο σαρκωθεις· λογος
του πατρος ενφαντρη παραδεξεκλησται· και ποιμενες
κηρυκες· κοινωνοι του μυστηριου γινονται· μαγοι
δι ανατολων τα δωρα προσεκομισαν· υπο αστερος
οδηγουμενοι· τον τεχθεντα σωτηρα προσεκομισαν·
διο· και ημεις φιλεορτοι· τοις της καρδιας θησαυ-
ρους· προθυμως ανοιξαντες· προσαξωμεν αυ-
τω· πραξεις αγαθας· πιστιν· ελπιδα και αγα-
πην· ως χρυσον και λιβανον και σμυρναν· των ασω-
ματων την φωνην ηχουντες αυτω· δοξα εν υψιστοις
θεω· και επι γης ειρηνη· εν ανθρωποις ευδοκια·
τω ελθοντι σωσαι· εκ φθορας το γενος ημων· +

Ορωσα σε· η κτισις· ασπασως εν Βηθλεεμ
σαρκι τικτομενον· τον δημιουργον και κτιστην
των απαντων· καινουργειται παλιν· και αναπλα-
ττεται· ο ηλιος δε· το φως εφηπλωσεν· και
η γη ευ αγαλλεται· μαγοι εκ περσιδος δε· και αστηρ

αστερι δε τεκμαιρομενοι · ποιμενες θαυμαζοντες εκ
πορευονται · και ιδον συν τη τεκουση · προσκυνουν
τες σαρκι · ω του θαυματος · ο προφας · τρισ φε[...]
μητρος παραγγον δια την του κοσμου σωτηριαν ·

Χορευουσιν αγγελοι παντες + και αναπαλιν + ηχ πλ β
εν ουρανω · και αγαλλονται σημερον · σκιρτα δε πα
σα κτισις · δια τον γεννηθεντα εν βηθλεεμ · σωτη
ρα κυριον · οτι πασα πλανη των ειδωλων πεπαυ
ται · και βασιλευει Χριστος εις τους αιωνας · + ηχ πλ β

Δοξα εν υψιστοις θεω · και επι γης ειρηνη · σημερον
δεχεται η βηθλεεμ · τον καθημενον δια παντος
συν πατρι · σημερον αγγελοι · το βρεφος το τεχθεν
θεοπρεπως δοξολογουσιν · δοξα εν υψιστοις θεω ·
και επι γης ειρηνη · εν ανθρωποις ευδοκια · + ηχ πλ β

Οτε καιρος · της επι γης παρουσιας σου · πρωτην απο
γραφη · τη οικουμενη εδογματισθη · τοτε εμελλες των αν
θρωπων · απογραφεσθαι τα ονοματα · των πι

σπαιον των τω το το καισσου· διατουτο· το τοιουτον δογ-
μα· υπο καισαρος δεξεφωνηθη· της γαρ αιωνιου σου
βασιλειας τε κοινωνου· εκεινοις εγνωθη· διο σοι προσ-
φερομεν· και ημεις· υπερ την χρηματικην φορο-
λογιαν· ορθοδοξου φωτισμου θεολογιαν· τω θεω και
σωτηρι των ψυχων ημων· + ηχ πλ δ

Σημερον· ο αορατος φυσις· τοις εμφανοις εκ παρθενου
συναναταξαι· σημερον παντιερος οιος ται· εν βηθλεεμ σπαρ-
γανοις ενειλισσεται· σημερον ο θεος· διαστερος μαγοις
εις προσκυνησιν γνωριζεται· προμηνυων αυτου· την τριη-
μερον ταφην· ως εν χρυσω· και σμυρνη και λιβανω·
διου ψαλλομεν· ο σαρκωθεις εκ παρθενου· Χριστε
ο θεος σωσον τας ψυχας ημων· + ηχ πλ δ

Παραδοξον μυστηριον· οικονομειται σημερον· καινοτο-
μουνται φυσεις· και θεος ανθρωπος γινεται· ο ην
μεμενηκεν· και ο ουκ ην προσελαβεν· ου φυρ-
μον παθων ουδε διαιρεσιν· +

Signori mio ... quanto
a ...

86

Πασ ολειτω · το μεγα μυστηριον · ο ασαρκος σαρκουται · ο λογος παχυνεται · ο αορατος ορατ(αι) · και ο αναφεις ψηλαφαται · κ(αι) ο αναρχος αρχεται · ο υιος του θ(εο)υ υιος ανθρωπου γινεται · ιησους χριστος χθες και σημερον · ο αυτος και εις τους

ηχ πλ β

Κυριε εν τω θελειν παραγενομενας · + αιωνας · +

εν τω σπηλαιω παροικισας · ο ουρανον τον θρονον εχων ενθα την φατνην εκλιθεις · ον στρατιαι κυκλω ουσαι νεμων · ποιμενες συγκατενευον · ινα σωσης ως αγαθος τον λαον χ(ριστ)ε · τον υιον σου ημων δοξα σοι ·

ηχ πλ β

Εν τω θελειν σε ηπω εδραμον · τον αληθει μηνυον της ποιμενας · τον καθημενον επι των χερουβιμ · και ανακειμενον ενφατνη · μη ποιου μορφη δειμας κυριε δοξα σοι · +

ηχ πλ β

Τον παραλλαξαι φθαρεντα · αδαμ · και υπαχθεντα τοις του αδου ζειρεσι · κατ' ειδωλων τυραννουμενον · ου κεφερες ιδειν · αλλα θεος ων απαθης · και σαρωσαν τα εκ μηνων των · ζωο ειναι παρ ολογων · σε αυτον κενωσας και σαρκικα λαικων · λυτρωσαμενος τουτον αναπεφηνης ορατοτερον · ουκ ην γαρ γινωμην της θεοτητι ·

ΙΒ

προσκαλῶν τῷ τυράννῳ· ἀλλὰ τῇ πειθοῦς τῇ νόστι τοῦ
τὸν καταβαλεῖν· οὗ σθένει νοὸς ἑρμήνευμα σαι· τοῦ
μυστηρίου τοῦ πάθους· τὸ δ᾿ ὡς θεὸς ἄρρητον· οὐκ ἐξισχύ
νασαι· ἀνυμνοῦσα· τὴν φιλάνθρωπον
σου ἀγαθότητα ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι· +

τῷ αὐτῷ κζ· τοῦ ἁγίου πρωτομ(άρτυρος) Στεφάνου· ἦχ(ος) β'

Τῷ βασιλεῖ καὶ δεσπότῃ· τοῦ παντὸς τεχθέντι ἐ
πὶ γῆς· Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται·
οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατασκευασμένος· ἀλλ᾿ ἐξ οἰ
κείων αἱμάτων ὧν δὲ ἐρυθρισμένος· ἀλλ᾿ ὦ· φιλομάρτυ
ρες δεῦτε· τὰ τῶν ᾀσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι· τὰς
κεφαλὰς ἀναδησώμεθα· καὶ τοῖς ὕμνοις ἀνα
μέλψωμεν λέγοντες· ὁ σοφίᾳ καταγλαϊσθεὶς· καὶ
χάριτι τὴν ψυχήν· πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ·
αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος· + ἦχ(ος) β'

Αηνωσιων ὑπερβεβηλου· Στέφανε μακάριε πρωτομάρ
τυς καὶ πρῶτος διάκονε· ὅλος γὰρ φανὼν τοῖς ἄλλοις·

87

καὶ πολλοὺς τῷ κυρίῳ προσήγαγε μάρτυρας· διὸ·
οὐρανοὺς ὡς οἰκήσαντα· καὶ ἐν θρόνοις ἐφάνει· αὐτὸν ἱκετεύσει
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· τῷ κυ(ριακῷ) μετὰ Χ(ριστοῦ) γέννησιν ... Ἰακώβ·
πβ ... κ(αὶ) Ἰωσὴφ·

Μνήμην σήμερον ἐπιτελοῦμεν· Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου· ἀξίως
βασιλέως προφήτου· καὶ ἀποστόλου· προτοῦ θεί-
ου πάππου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασιν ...
λάμψαντες· Χριστὸν δοξολογοῦμεν· τὸν ἐκ παρθέ-
νου ἀνατείλαντα· τὸν καὶ σαρκωθέντα σῶσαι ἡμᾶς

Ἱερέων μνήμη καὶ ... · + ἴσοις ταῖς +
εὐφροσύνης γέγονεν τοῦ τόκου· καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμε-
νοι λέγομεν· πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγια-
σθήτω τὸ ὄνομά σου φιλάνθρωπε· +

Αἷμα καὶ πῦρ· καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· τέρατα γῆς ἅ-
προεῖδεν Ἰωήλ· αἷμα τὴν σάρκωσιν· πῦρ τὴν
θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ· τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον· τὸ ἐπελθὸν τῇ παρθένῳ· καὶ κόσμον εὐ-
ωδιάσαν· μέγα τὸ μυστήριον· τῆς σῆς ἐνανθρωπή-
+ σεως κύριε δόξα σοι +

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κθ' τῶν ἁγίων νηπίων. ἦχ(ος) α'

Τωσ χραντωσ σου· ιωλεω χριστε ο θεοσ· πρωτη θυσια αγ-
ρεν τα νηπια· ηρωδησ γαρ χειρωσασθαι· σε τον αχω-
ρητον· ου ληφθεισ νηπιοκτονησεν μαρτυρων προσαγουσι
χορον· διο σε ικετευομεν· τω ενανθρωπησαντι σωσαι

ἦχ(ος) β'

Εισ τα ωτα κυριου σαβαωθ· ανεληλ + τασ ψυχασ ημων +
λυθη κραυγη ημων ηρεφθη τιμια· δι αυτον γαρ το αιμα ε-
ξεχεατε· και εν κολποισ αβρααμ επαναπαυεσθε· και
την ηρωδου απωλειαν· μισει την κακιαν αποστηλιτευ-
σασθαι· δυναμει του τεχθεντοσ χριστου +

ἦχ(ος) γ'

Μισει τη του ηρωδου παιδοκτονεια· δια την αυτου
μηεφωνιαν· και σε πινητων παιδων θυσια· ωσ ηλι-
κιωταισ χριστου· τησ ημων σωτηριασ· τον κε νον οβα-
νιου προθυομενον και προσθεσον θυσια· μη κλαιε
ροχιηλ τα τεκνα μη μνησικακουμενη τον κολπον αβρααμ·
ενθα παντων εστιν· εφραιμ ομενων η κατοικια· +

ἦχ(ος) πλ. α'

Του ιησου γεννηθεντοσ εν βηθλεεμ τησ ιουδαιασ·

Cari P[illegible]

Carissimo mio [illegible]
[illegible]

τῶν ἰουδαίων τὸ ἱερατεῖον κατήργηται· σκιρτάτωσαν
γηπεῖα ὑπὲρ χριστοῦ σφαγέντος ὄμβρια· ἰουδαία ὀδυρέσ-
θω· φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν ῥαμᾶ· ῥαχήλ· κλαίουσα
θρηνεῖ· ὡς ἐν γράμμασι γέγραπται ἐκραύγαζε τῆς· ὑπερέφη γὰρ ἡρώ-
δης· ἀνελὼν ὁ παράνομος· ἀπεπλήρου τὴν γρα-
φήν· τὴν ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν ἀθώου αἵματος· καὶ
ἡ γῆ μὲν ἐρυθραίνετο· τοῖς τῶν νηπίων αἵμασιν· ἡ
ἐξ ἐθνῶν δὲ ἐκκλησία· μυστικῶς ἁγνίζεται· καὶ στολὴν
ἐνδύεται· ἦλθεν ἡ ἀλήθεια· ὁ θεὸς ἐπεφάνη· τοῖς
ἐν σκιᾷ καθημένοις· ἐκ παρθένου γεννηθείς· εἰς τὸ σῶ

Ἡρῴδης ὁ παράνομος· θεωρῶν τὸν + σαι ἡμᾶς + πλ
ἀστέρα· ἐπισπάσαν τὴν κτίσιν· μανπρότερον ἐτα-
ράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα ὑπερέφει· ἐξ ἀγ-
καλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν· ἠθέλησεν· λα-
κοῦσα τὸν ἰωάννην· πέτραν παρεκάλει· δέξαι
μήτηρ μετὰ τέκνου· ὅρος ἐδέξατο τὸν πρόδρομον· φα-
τνὴ ἐφύλαττεν τὸν θησαυρόν· ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσεν· μάγ·

προσκυνοῦμεν κύριε δόξα σοι +

Μη(νὶ) ἰαννουαρίῳ α΄. ἡ περιτομὴ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ. κ(αὶ) τ(οῦ) ἁγ(ίου) [illegible]

Συγκαταβαίνων ὁ σωτὴρ· τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· κατεδέξατο σπαργάνων περιειλήσει· οὐκ ἐβδελύξατο τὸ σαρκὸς τὴν περιτομὴν· ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν μητέρα· ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν πατέρα· αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· ἐλέησον ἡμᾶς +

Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος θεὸς· τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτεμεῖν· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν· τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πᾶσιν πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τὸν νόμον ποιήσας· τὰ τοῦ νόμου ἐκπληροῖ· καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ· ὁ τὰ πάντα περιδράσσων δρακὶ· καὶ βροτὸς σπαργάνοις εἰλεῖται· θεία καὶ ἱερὰ· [illegible] Χριστοῦ [illegible] + κύριε δόξα σοι +

Ἐκκλησίας μέλισσα· βασίλειε παμμακάριστε· ὁ γὰρ τοῦ θείου πόθου· τὸ κέντρον ἔρως ἑαυτὸν [illegible]·

των θεοπνευστων ναματων ρεεθρων τας ικμαδας καταρδευ
σας· και τας ψυχας των πιστων· σοφια του λο
γισμου εθησαυρισας· και νυν των θειων λαμπροτητων·
της ακηρατου διερχομενος νομης· μνημονευε και
ημων· πρεσβευων την τριαδα· την ομοουσιον· +

Παντων των καλων· ανεμαξω τας αρετας· πατερ ημων
βασιλειε· μωυσεως το πραον· ηλιου τον ζηλον· πε
τρου την ομολογιαν· ιωαννου την θεολογιαν· ως
παυλος εκβοων ουκ επαυσω· τις ασθενει και ουκ ασ
θενω· τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι· οθεν
συν αυτοις αυλιζομενος ικετευε σωθηναι τας ψυχας ημων·

Το μεν των εμμελετησας την φυσιν· και παντων των πε
ριεκοψας το αστατον· μονον ανεξαλειπτον τον
υπερουσιως οντα δημιουργον του παντος· ο και
μαλλον προσθεμενος· τον προσκαιρον των τον ποθον α
πορριψας· πραγματευσαι και ημας του θειου πο
τυχειν ιεροφαντα βασιλειε· +

Μυρον εκκενωθεν · ωσπερ της χαριτος · χρισθεις ο ι-
ερουργησας το ευαγγελιον της βασιλειας των ουρανων ·
βασιλειε θεοφαντωρ · του Χριστου αξιως γενομενος ·
την οσμην της γνωσεως αυτου · την οικουμενην
επληρωσας · διο · τας φωνας των ικετων σου ευμενως
δεχομενος · αιτησαι ημιν τοις τιμωσι σε το μεγα ελεος :—

Την ιερατικην στολην αμφιεχομενος · τριαδος υπερ-
μαχε βασιλειε · θρονω παρεστης δικαστικω · προ-
κινδυνευων της πιστεως · και αθλητικην ενστασιν
ενδειξαμενος · θυμον τυραννου κατισχυσας · θρα-
συνομενον το ιερατειον της ασεβειας · και σωματος χωρων
εκτομην απειλουντι · προθυμως ταυτα προεκρι-
νας · και μαρτυς γενομενος τη προαιρεσει · τον στε-
φανον εδεξω της νικης · παρα Χριστου του θεου των

Χριστον ενοικησαμενος εν τη + το μεγα ελεος +
ψυχη σου · δια της καθαρας σου πολιτειας · την
πηγην της ζωης · ιεροφαντα βασιλειε · ως ταμειον

ἀναλύσας· δογμάτων ἀσεβῶν τὴν οἰκουμένην· ὅλων·
ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς ἐκκλησίας λαὸς· καρπῶν
[illegible]έων ὁμολογούντων· τὴν χάριν προσφέρει τῷ
δοξάσαντι τὴν μνήμην σου· εἰς αἰῶνα αἰῶνος· +

ἦχ πλ β

Ἐξεχύθη ἡ χάρις· ἐν χείλεσίν σου ὅσιε πάτερ· καὶ γέ-
γονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας· διδά-
σκων· τὰ λογικὰ πρόβατα· πιστεύειν· εἰς τριάδα
ὁμοούσιον· ἐν μιᾷ θεότητι· +

ἦχ πλ β

Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων· οὐρανόθεν κομισάμε-
νος· καὶ τὴν πλάνην· τῶν ἐξ δόμων στηλιτεύσας
ἐν τοῖς δόγμασιν· ἀρχιερέων ὑπάρχεις· δόξα καὶ
ἑδραίωμα· παμμακάριστε βασίλειε· καὶ πάντων
τῶν πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα· παρρη-
σίαν ἔχων πρὸς θεόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς· +

ἦχ πλ δ

Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος ὅσιε· καὶ πάντων τῶν
ὄντων τὴν πρὸς θεὸν προκρίνας συμβίωσιν· με-
λέτην· θανάτου· ἤσκω τὸν· τοῦ μακαρίτου βίον·

※ αρξαι περιουσια· ολον το σαρκοσ το φρονημα·

τα τησ σαρκοσ παθη· ιερωτατε ταισ πονοισ· στεφα-
νω περιβαλλομενοσ· και θεια μελετη νηφομενοσ· α-
δουλωτον τησ ψυχησ τηρησασ· το αξιωμα· και αυ-
τεξουσιω τω πνευματι· δια· σαρκα και κοσμον
μισησασ και κοσμοκρατορα· παριστανομενοσ
χριστω· αιτησαι ταισ ψυχαισ ημων το μεγα ελεοσ· +

προεορτια των αγιων θεοφανιων· +

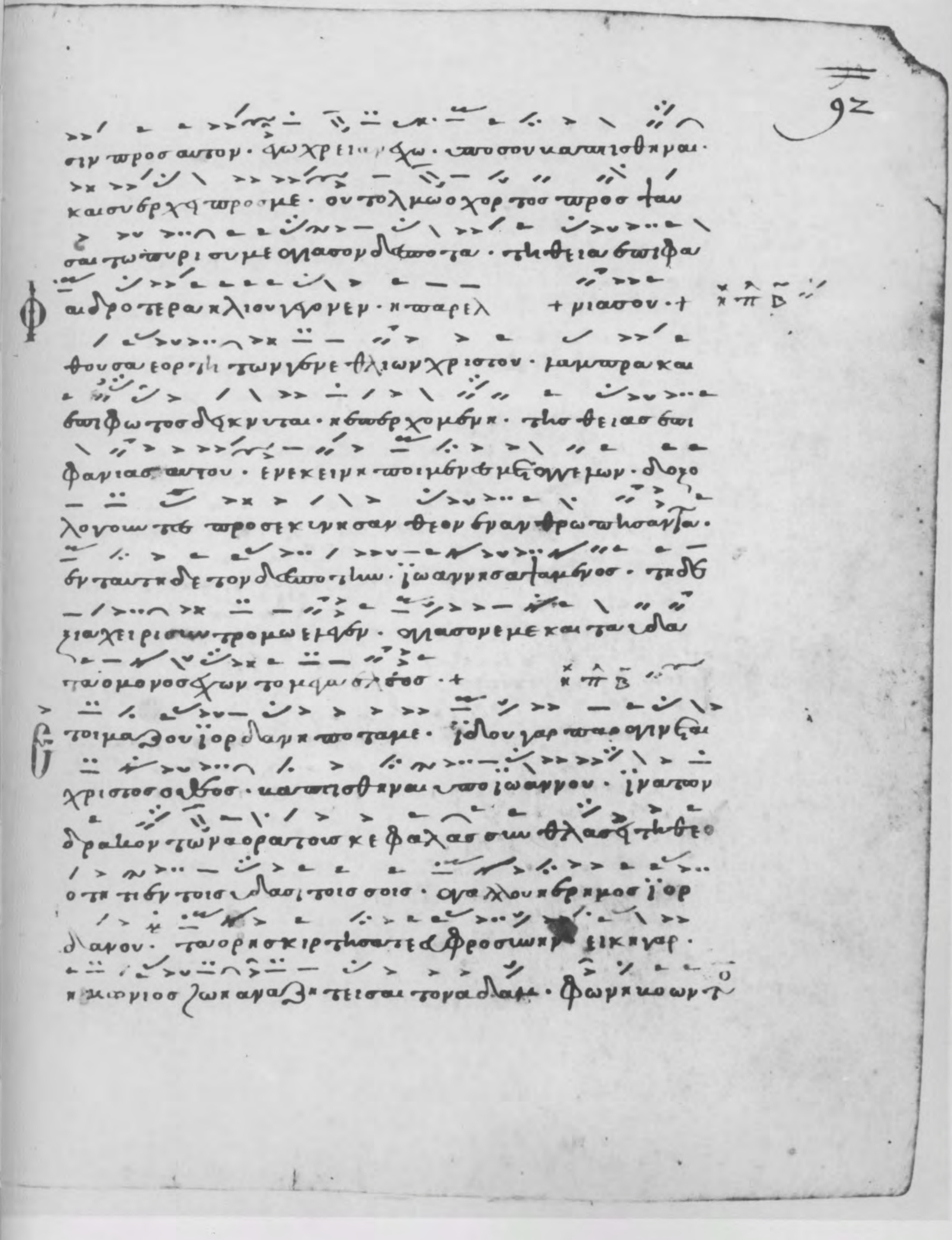
Λαμπρα μεν η παρελθουσα εορτη· λαμπροτερα
δε σωτηρ η επερχομενη· εκεινη· αγγελον ευαγγε-
λιστην· και αυτη· προδρομον εχει· προ-
ητοιμαστην· εκεινη· αιματων εκχεομενων α-
τεκνουσα ωδυρετο βηθλεεμ· και αυτη· ταισ βαπτιζο-
μενων πολυτεκνοσ γνωριζεται η κολυμβη-
θρα· τοτε ο αστηρ· τοισ μαγοισ εμηνυσεν· νυν
δε σωτηρ· κοσμω σε επεδειξεν· ο σαρκωθεισ·
και παλιν ερχομενοσ· επιφανωσ κυριε δοξα σοι· +

Φαιδρα μεν η παρελθουσα εορτη· ενδοξοσ η πα-

ρουσα ἡμέρα· ἐν ἐκείνῃ τὸν σωτῆρα μόνοι προσε-
κύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν δεσπότην· δοῦλος κλη-
τὸς καὶ πιστὸς ἐν· ἐκεῖ ποιμένες σὺν ἀγραυλοῦντες· ἰ-
δόντες καὶ ἐθαύμασαν· ὧδε φωνὴ τοῦ πατρὸς· τὸν
μονογενῆ τὸν ἐκήρυττεν· +

Δαυὶδ ἀσπάσαντες πιστοί· τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες· διέλ-
θωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου· καὶ θεασώμεθα
σήμερον ἐκεῖ· τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί· τὸ
καὶ βάπτισμα αἰτοῦντα ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου·
τὸν καὶ βαπτιστὴν παραιτούμενον καὶ κράζοντα τῷ
φόβῳ· οὐ τολμῶ χειρὸς θιγῆσαι τῇ ἀπλήνῃ παλά-
μη τοῦ πηλοῦ· ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα· ἔφυγον σω-
τὴρ καὶ ἀνεστράφησαν· κἀγὼ· πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ
τὴν κορυφήν σου χεῖρα· ἣν τρέμει τὰ σεραφίμ· ἀ-
νεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης· ὡς ἐδέξατο τὴν Ἠλιοῦ δὲ
Ἐλισσαῖος μηλωτήν· πῶς· μὴ διαιρεῖ ἐν χάος καὶ
κλύδωνος· κλονούμενος ἐν τοῖς ῥείθροις· πῶς

δε μη φλεξης με ημαι ομως εκ σου πυρουμενος · η παραδοξως
και αποστα του καταπλησαι τον κυριον μου · ο ιορδανης
κα προς ιωαννην · τι των ποταμων κολυεις την καθαρ
σιν · πασαν την κτισιν ηγιασεν · αφες ολασαι και με
και των υδατων την φυσιν · ο μειστουτο επιφανης · +
Ω του παραδοξου θαυματος · ο εν πνευματι και
πυρι και πυρι · εν ιορδανη ερχεται · καταπισθηναι
υπο ιωαννου · θεος ων γυμνος ουδεν ανθρωπος τε
λος · αλλ εν δυσι ταις φυσεσιν εις ο αυτος υιος μονο
γενης · αιτω μεν το καταπισμα · ως ανθρωπος εκ
θνητου · αιρων δε ως θεος την αμαρτιαν του κοσμου ·
και παρεχων πασι το μεγα ελεος · +
Εν ιορδανη ποταμω · χριστος ο θεος ημων ηλθε προς
το καταπισμα · καθαραι θελων ημας · εκ των ανομιων
ημων · τη παντουργω επιφανεια · ως μονος αγαθος και φι
Ερχεται · προς τον ιορδανην χριστος + ανθρωπος +
Ε αληθεια · του καταπισθηναι υπο ιωαννου · και φ

κον σου· ὦ ἰωάννη πρόδρομε· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ
κυρίου· καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ· εὐθείας ἀπεργάσασθε.+

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἀνθείτω
ὡς λείριον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ·
Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας
σταθμῷ· καὶ τὰς νάπας ζυγῷ· ὁ τὰ πάντα πλη-
ρῶν ὁ θεὸς· βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν
ἤρξατο· ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος· ἤκου-
σεν Εὔα· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν
ἡ παρθένος· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ

Ἰωάννη βαπτιστά· +σοῦ· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.+
ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας μετὰ χαρᾶς ἀμνόν· ἐν τῷ ταμείῳ
[illegible]ον· μετ' ἀγγέλων [illegible] τοὺς [illegible]· ἐκ-
τείνας αὐτὰ τὴν χεῖρά σου· τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀ-
χράντου· καὶ ὡς τὰ νῦν ἴδεις τὰ ὄρη τρέμοντα· καὶ
τὸν ἰορδάνην ἀναστραφέντα· σῶσον τοὺς πο-
θοῦντας· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου εἰς ἡμῶν σωτηρίαν

+ δόξα σοι.+

προ(σ)ψαλλο(μενα) τῃ παραμονη των φω(των) ποιη(μα) σοφρονι(ου)

ψαλ(μος) ... ἐπι τω ... βοησον κε· στι(χος) β ...

Σήμερον· τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται· ἡ φύσις καὶ ῥή-
γνυται ὁ ἰορδάνης· καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει
τὸ ῥεῦμα· δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον·

στι(χος) ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέν με· σῶσόν με κε·

στι(χος) προσελάβετό με ἐξ ὕδατων πολλῶν· σῶσόν με κε·

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ· ἦλθες χριστὲ βασι-
λεῦ· καὶ δουλικὸν βάπτισμα· λαμβάνειν σπεύδεις
ἀγαθέ· ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν· διὰ
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε·

στι(χος) ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κε· εἰσάκουσόν μου κε·

στι(χος) β ὁ θ(εό)ς μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου· εἰσάκουσόν μου κε·

Πρὸς τὴν φωνὴν· τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου· ἦλθες κύριε μορφὴν
δούλου λαβών· βάπτισμα αἰτῶν· ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρ-
τίαν· ἴδόν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· ...

προμοσ γινομενο προδρομοσ · καιμονοσ βυμμων · φωσ
φοτιστιο λυχνοσ τω φωσ · ωσοσ χειροθετιστιο δου
λοσ τον δεσποτην · αγιασον εμε · και σαυσαντα
χριστε · οαιρων του κοσμου την αμαρτιαν :+

και ει προκ κπρ · εβροντισεν εξουνου ο κς +
στι εξαπεστειλεν εξ τουσ και εχ · και η προφ
ησαιου των αυ · παλεσθεις ευφραν ερημ + και
απ πραξ τ απ · εν ταισ και εκ επλη
εν καλοχ · τω καιρω εκ · προσκαλεσαμενοσ οις
τουσ δωδεκα μα · κ χεχ ...

Ἦ Γ ... μακαριοι ων αφε · σ ... ον χε +
στι μακαριανηρ ο ου ... σκα · ... χε :+

Η του προδρομου και μαρτυρου · του προφητου και υ
περ παντασ · τιμηθεντοσ τοισ προφηταισ · ερη
μαι ξενημ · χρ ... · ο ... θεασατο ... αμνον ·
του θυ τον καθαιροντα · κοσμου αμαρτηματα
και ... ουκ ... ου τολμω προσ ...

94

σαι· λουτῆρσι κορυφαίου· αὐτὸς ὁ πλάσας με· καὶ φωτί-
σον οἰκτιρμῶν· αὐτὸς γὰρ εἶ ζωὴ καὶ τὸ φῶς· καὶ ἡ εἰρή-
νη τοῦ κόσμου· + Στι [illegible] ἐλέησόν με·

Στι β [illegible] ἐλέησόν με·

Ἡ τριὰς ὁ θεὸς ἡμῶν· ἑαυτὴν ἡμῖν ἀμερίστως πε-
φανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ πατὴρ· ἐναργῆ μαρτυρίαν· τῷ
υἱῷ ἐπεφώνηκεν· τὸ δὲ πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἴ-
δει κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ δὲ υἱὸς τὴν ἄχραντον
κορυφὴν τῷ προδρόμῳ ἔκλινεν· καὶ βαπτισθεὶς·
τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο ὡς φιλάν-
θρωπος· + Στι ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·

Στι β [illegible] τὴν τροφὴν αὐτῶν· βοήθησόν με

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκὸς· πρὸς Ἰορδάνην κύριε· καὶ
ἐπιτεθῆναι θέλων· ἐν σχήματι· ἀνθρώπου ζωοδότα·
ἵνα τοὺς [illegible] ἡμᾶς ὡς [illegible]· πᾶσης
μηχανῆς καὶ τοῦ δόλου τοῦ δράκοντος· ῥυσάμενος
φωτίσῃς ἐκ πατρὸς μεμαρτύρησαι· τοῦ δὲ θείου

ιΓ

ὅραμα· περιστερᾶς· ἐν εἴδει ὤφθη(?)· ἀλλ' οἰκείου τυχεῖν

ἡμεῖς ἑβραίοις σῶσον φιλάνθρωπε· + κ(αὶ) νῦν τῇ ... πρ(ὸ) κ(αὶ) μ(ετὰ) ...

Προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ· Ἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θ(εὸ)ς ἴ(δοσάν σε)· στ(ίχος) Φωνῇ μου

πρὸς κ(ύριον) ἐκέκραξα· Προφ(ητείας) Ἠσαΐ(ου)· Τάδε λέγει κ(ύριο)ς· οἱ διψῶντες·

ὁ ἀπ(όστολος)· Πράξ(εων)· Ἐν ταῖς ἡμ(έραις) ἐκ(είναις)· ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπ(ολλὼ)

εἶν(αι)· καὶ μ(ε)τ(ά)· Τῷ καιρῷ ἐκ(είνῳ)· παραγίνεται ὁ Ἰω(άννης)· ζήτ(ει)

ψ(αλμὸς) ϛ· ἀλλ(ηλούια) με(τά)· Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρ(μήματα)· εὐφραίνει τὴν π(όλιν) τοῦ θ(εο)ῦ

εἰσάκουσον κ(ύρι)ε· στ(ίχος) β· Ἡγίασεν τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος· εἰς

Τάδε λέγει κύριος πρὸς Ἰωάννην· προφῆτα· δεῦ-

ρο βάπτισόν με· τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φω-

τίζοντα τῇ χάριτι· καὶ καθαίροντα τοὺς πάντας· ἅψαι

θείας κορυφῆς μου· καὶ μὴ διστάσῃς· προφῆτα· ἄφες

ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύ-

νην πᾶσαν· σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν

κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον· τὸν ἄρχοντα

τοῦ σκότους τούτου· ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν

κόσμον· ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν· παρέχων σο

95

φιλάνθρωπος· ζωὴν τὴν αἰώνιον. + κ(αὶ) νῦν· τὸ αὐτό· προ(ς)

στί(χος)· ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος ἐσαλεύθη· σήμερον χε·

στί(χος)· κ(ύριο)ς τ(ῶν) δυνάμε(ων) μεθ' ἡ(μῶν)· ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς ἰακώβ· σήμερον χε·

ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Σήμερον· ἡ ψαλμικὴ προφητεία· πέρας λαμβάνειν σπεύ-
δει· ἡ θάλασσα γὰρ φησίν· ἴδε καὶ ἔφυγεν· ὁ ἰορ-
δάνης· ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ἀπὸ προσώπου κυ-
ρίου· ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ· ἐλθόντος·
ὑπὸ δούλου δέξασθαι τὸ σφράγισμα· ἵνα ἡμᾶς· εἰ-
δωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντας· φωτισθῶ-
μεν τὰς ψυχὰς διὰ παντός + κ(αὶ) νῦν· τὸ αὐτὸ προ(ς)·

στί(χος)· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς ἰορδάνη· ἦχας μοι χε·+

στί(χος) β'· ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικα(λεῖται)· ἦχας μοι χε +

δ' πλ(άγιος) δ'

Τί ἀποχετίζεις σου τὰ ὕδατα ὦ ἰορδάνη· τί ἀναπο-
δίζεις τὸ ῥεῖθρον· καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ
φύσιν πορείαν· οὐ δύναμαι φέρειν φησίν· πῦρ κα-
ταναλίσκον· ἐξίσταμαι καὶ φρίττω· τὴν ὑπερβολὴν
τὴν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν πλ(ύνειν)

ποπλυναι· ουκ εμαθον τον αναμαρτητον αποσμη-
χειν· αλλα τα ερρυπωμενα σκαια εκκαθαιρειν· ω-
ιαν θας φραγειν με αμαρτηματων διδασκει· ο εν εμοι
καταπιζομενος χριστος· ο ιωαννης οι μαρτυρει μοι·
η φωνη του λογου βοων· ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων
την αμαρτιαν του κοσμου· αυτω πιστοι κραξωμεν·
ο επιφανεις θεος· εις την ημων σωτηριαν δοξα σοι· +

κ(αι) νυν το αυ(το) προκειμ(ενον)· ει προκ(ειμενον)· εν τη
θαλασση αι οδοι σου και αι τριβοι·· στι(χος) φωνη της βρον-
της σου εν τω τροχω·~ προφ(ητειας) ησαϊ(ου)· αντλησατε
υδωρ εκ … ο απ(οστολος) προς ρω(μαιους)· αδελφοι· οσοι εις χ(ριστο)ν εβα(πτισθημεν)
ευ(αγγελιον) κα(τα) μαρ(κον)· Τω καιρω εκεινω· ηλθεν ο ι(ησου)ς απο ναζαρετ
αλλ(ηλουια) ηχ(ος) …· ειπεν ο κ(υριο)ς τω κ(υρι)ω μου κα(θου)· εκ γαστρος …
στι(χος) β´ ραβδον δυναμεως εξαποστελει σοι κ(υριο)ς εκ σι(ων)· κ(αι) κα(τα)κυρι(ευε)

Θ αμνος η καταστολη· τον ουρανον και γην ποιησαντα·
εν τω ποταμω γυμνωθεντα· καταπεσομενος ως δουλον·
δι ημων σωτηριαν· δεχομενον ως δουλον· και χοροι·

96

ανθρωπων εξ ετων λ... τον του φωτος και χαρα· μεθ ων· προ
σκυνουμενος σωσον ημας· + κ(αι) νυν το αυ(το) προ(κειμενον) κ(αι) μ(ε)τ(α) π(αντα)· +
Στι(χος) Ο Κ(υριο)ς εκραταιωσας εν τη χειρι [illegible] ΕΧ ΧΕ·
Στι(χος) β Συ συνετριψας τας κεφαλας των δρακοντων επι του υδατος
Οτε προς αυτον· ερχομενον ο προδρομος· τον Κυριον ηχ(ος) β
της ολοκληρου· εωρα θεορρων· ιδε ο λυτρουμενος τον κοσ
μον παρουσιαζομενον· εκ φθορας· ιδε ρυεται ημας· εκ
θλιψεως ιδου· αμαρτηματων αφεσιν· χαριζομε
νος βροτοις· εκ παρθενου αγνης· ελλυθεν δι εμε
ον· και αντι δουλων· υιους ελευθερους εργαζεται· αντι δε
σκοτους· φωτιζει το ανθρωπινον· δια του υδατος.
του θειου βαπτισμου αυτου· λοιπον δευτε συμφωνο
αυτον δοξολογησωμεν· συν τω πατρι· και αγιω πνευ
ματι· + κ(αι) νυν κ(αι) το αυ(το) προ(κειμενον) κ(αι) μ(ε)τ(α) π(αντα)· Στι(χος) [illegible] θεασομενη λα
χειρας αυτου· εισακουσον Κ(υρι)ε· Στι(χος) β Εν ποταμω δεξιας αυτου· ει
π την χειρασου· την αψαμενην· την ακηρατον κορυφην ηχ(ος) πλ. α
του δεσποτου· μεθ ης· και δακτυλω αυτον ημιν

θυ· πεδήσας· ἔπαρον ὑποτρέμων· πρὸς αὐτὸν καταπεῖ
σαι· ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζον
των προφητῶν τὸν πάντων· ἀπάντων σε μεμαρτυρῆσαι·
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πάλιν ἰδόντα· τοὺς τὸ πᾶν ὅλον·
πνεῦμα καὶ κατιδόντας· ὡς ἐν εἴδει περιστερᾶς·
κατελθὼν ἀναπαύσαντα πρὸς αὐτὸν καταπεῖσαι· ἰ
λεον ἡμῖν ἀπεργασάμενος· καὶ δεξιοῦσθαι μεθ' ἡ
μῶν· ἐπιφροντίζων τὸν ὕμνον· καὶ προβλαρχῶν
τῆς πανηγύρεως· + κ(αὶ) νῦν τὸ αὐτὸ προκ(ειμε)ν(ον) π· +

ἦχ(ος) τῷ αὐτῷ ἰς· τῇ ἁγίᾳ θεοφανείᾳ·

Φ ὡς ἐκ φωτὸς· ἐλάμψεν τῷ κόσμῳ· Χριστὸς ὁ σωτὴρ
ἡμῶν· ὁ ἐπιφανεὶς θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσω :|

Π ὥς σε Χριστὲ· δοῦλος τὸν δεσπότην βαπτίσω· τιμήσω
μέν· ὁ τιθεὶς τοῖς ὕδασι· πάντας τὰς ἡμέρας ἀνεκέκραγος :|

Ἐν ῥείθροις ἰορδάνη ἐκάλυψε? ἐβαπτίσθη ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ταρ... θρα
νύσας· τὴν παλάμην τοῦ δούλου· χειροθετού
μενος· καὶ ἁγιασθὲν τοῦ κόσμου ἰώμενος· μακ

το μυστηριον· επι ταις επιφανειαις του Χριστου ο θεος ημω[ν]

Το αληθινον φως επεφανει· και ... + δοξασοι·

πασι τον φωτισμον δωρειται· και βαπτιζεται Χριστος

μεθ ημων· ο πασης επεκεινα καθαροτητος· ε[μ]

βαλλει τον αγιασμον τω υδατι· και ψυχων τουτο

καθαρσιον γινεται· επιγειον το φαινομενον· και

υπερ τοις ουρανοις το νοουμενον· δια λουτρου σω

τηρια· δι υδατος το πνευμα· δια καταδυσεως

η προς θεον ημων ανοδος γινεται· θαυμαστα τα εργ

Ο τω βρι κα λλον τον ουρα... + ... σου κυριε δοξασοι·

γων εν νεφελαις· ρειθροις περιβαλλεται σημερον τα

ϊορδανια· και την ημων καθαιρει ακαθαρσιαν·

ο του κοσμου αιρων την αμαρτιαν· και τον ...

νιοις ανωθεν μαρτυρει τω πνευματι· ...ος

μονογενης ο συναρχων του υψιστου πατρος· προ

σον ... ο επιφανεις και σωσας ημας· Χρι

στε ο θεος ημων δοξα σοι· +

ἦχ β΄

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν · τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον · ἰδὼν ὁ πρόδρομος · βαπτισθῆναι παραγενόμενον · χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει τῇ χειρί · δείκνυσιν αὐτὸν καὶ λέγει τοῖς λαοῖς · ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν ἰσραήλ · ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς · ὦ ἀναμάρτητε · Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι · + ἦχ β΄

Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα · σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο · καὶ ὁ παράκλητος ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο · κλίνει κορυφὴν ὁ κλίνας οὐρανούς · κράζει καὶ βοᾷ πηλὸς τῷ πλαστουργῷ · τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ · ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ · ὦ ἀναμάρτητε ·

ἦχ β΄

Τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν · ὑπὸ δούλου + [illegible] βαπτιζόμενον · καὶ τῇ τοῦ πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρούμενον · ἔφριξαν ὁρῶσαι ἀγγέλων στρατιαί · φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ πατρός · οὗτος ὃν ὁ πρόδρομος χειροθετεῖ · υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός · ἐν ᾧ ηὐδόκησα · Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι +

[Σ]ωσαι βουλομενος · τον πλανηθεντα ανθρωπον · ου
κ απηξιωσας δουλου μορφην ενδυσασθαι · επρεπε γαρ
σοι ως δεσποτη και θεω · αναδεξασθαι τα ημων
υπερ ημων · σου γαρ βαπτισθεντος σαρκι λυτρωτα ·
της αφεσεως ηξιωσας ημας · διο σοι βοωμεν σοι · χριστε ο

Παλιν ιησους ο εμος καθαιρεται · + θεος ημων δοξα σοι
εν τω ιορδανη · μαλλον δε καθαιρει τας αμαρτιας
ημων · ερχεται γαρ αληθως επι το βαπτισμα · εκπλυ
ναι θελων · του αδαμ το χειρογραφον · και φησι προς
τον ιωαννην · δευρο ο τα πρεξησον ω κατα πιστα · μυστη
ριου ξενου το κεφαλαιον · δευρο εκτεινον την σην χειρα
ταχυ · και αψαι της κορυφης · του σωματι θριψαντος την
του δρακοντος κεφαλην · και ανοιξαντος τον πα
ραδεισον · ον εκλεισεν η παραβασις · απατη του ο
φεως · την γευσιν του ξυλου ποτε · +

Εν ιορδανη ποταμω · ιδων σε ο ιωαννης · προς αυ
τον ερχομενον · ελεγε χριστε ο θεος · τι · προς

τὸν δοῦλον παραιτοῦμαι ῥύπον μὴ ἔχων κύριε· εἰς ὄνομα
δὲ τίνος σε βαπτίσω· πατρός· ἀλλὰ τοῦτον φέρεις
ἐν ἑαυτῷ· υἱοῦ· ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς·
πνεύματος ἁγίου· καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πι-
στοῖς διὰ στόματος· ὁ ἐπιφανεὶς θεός· ἐλέησον ἡμᾶς +

ἦχ. β'

Ἴδωσάν σε ὕδατα ὁ θεός· ἴδωσάν σε ὕδατα καὶ ἐφο-
βήθησαν· προσκυνοῦσιν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμ-
εῖν τὰ χερουβὶμ οὐ δύνανται· οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ σε-
ραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα· τὰ μὲν βρυάσταζον-
τα· τὰ δὲ· δοξάζουσι τὴν σὴν δύναμιν σου· μεθ' ὧν
οἰκτίρμον· ἀναμέλψωμεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες·
ὁ ἐπιφανεὶς θεός· ἐλέησον ἡμᾶς· +

ἦχ. β'

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητής· παραγίνεται
σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ· βάπτισμα αἰτῶν· ὁ ἀναμάρ-
τητος· ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον· ἀπὸ τῆς πλάνης
τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· ὁ δεσπότης
τῶν ἁπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος· τῷ γέ-

των ανθρωπων δωρειται· αυτω μονος ωμεν· ο θεο
φανεις θεος· ημων δοξα σοι. ϗ Β

Σ ημερον ο χριστος εν ιορδαν ηλθεν βαπτ φανει· ση
μερον· ιωαννης απτεται· κορυφης της του δεσποτ·
αι δυναμεις των ουρανων αγαλλονται· το παραδο
ξον ορωσαι μυστηριον· η θαλασσα ιδε και εφυγεν· ι
ορδανης ιδων ανεστρεφετο· ημεις δε· οι φωτισθεν
τες βοωμεν· δοξα εν υψιστοις θεω· και επι γης ειρη·

Υ πεκλινας καραν τω προδρομω· συνεθλασας κα ϗ Β
ρας των δρακοντων· επεστης εν τοις ρειθροις· ε
φωτισας τα συμπαντα· του δοξαζειν σε σωτηρ·
τον φωτισμον των ψυχων ημων· + ϗ Δ

Ο αναβαλλομενος φως ως ιματιον· δι ημας καθ ημας
γενεσθαι κατηξιωσεν· ρειθρα [illegible] σημε
ρον τα ιορδανια· ουκ αυτος τουτων προς καθαρ
σιν δεομενος· αλλ ημας εν εαυτω· οικονομων την
αναγεννησιν· ω του θαυματος· ανευ πυρος αν

χορευει· και αγαλλιαται τε ιαμασιω τριτζος· και σω

ζει τον εισαυτον φωτιζομενους· χριστος ο θεος· και

σω την των ψυχων ημων· + πλ δ

Ε τον εν ρευματι· και πυρι καθαιρον την τω την αμαρ

τιαν του κοσμου· καθορων ο αναπιστος ερχομενον

προς αυτον· δειλιων και τρεμων εβοα λεγων· ου τολμω

κρατησαι την κορυφην σου την αχραντον· συ με αγια

σον δεσποτα· τη θεοφανεια σου μονε φιλανθρωπε +

πλ δ

Δ ατε μιμησωμεθα τας φρονιμους παρθενους· δευτε

υπαντησωμεν τω φανεντι δεσποτη· οτι προηλ

θεν ο νυμφιος προς τον ιωαννην· ο ιορδανης ιδων

σε· επτηξε και εμεινεν· ο ιωαννης εβοα· ου τολμω

κρατησαι κορυφης αθανατου· το πνευμα κατηρ

χετο· εν ειδει περιστερας αγιασαι τα υδατα· και φω

νη ουρανοθεν· ουτος εστιν ο υιος μου· ο ελθων εις τον

κοσμον· σωσαι γενος ανθρωπων κυριε δοξα σοι· +

πλ δ

Ε τρεμεν η χειρ του αναπιστου· ο τε της αχραντου

κορυφῆς ἠπάτο· ὁ ἄραφη ἡ Ἰορδάνης ποταμὸς · ἐστάσο
πίσω· μὴ τολμῶν ἀθέξησαί σε · ὁ γὰρ ἐδάθης · Ἰησοῦν
τὸν τοῦ Ναυῆ · πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ ἔ-
χειν· ἀλλὰ πᾶσαν ἐντελῆ ὡς τὰς οἰκονομίας σῶτερ ἡ-
μῶν · ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον · τὴν ἐπιφάνειάς σου μό-

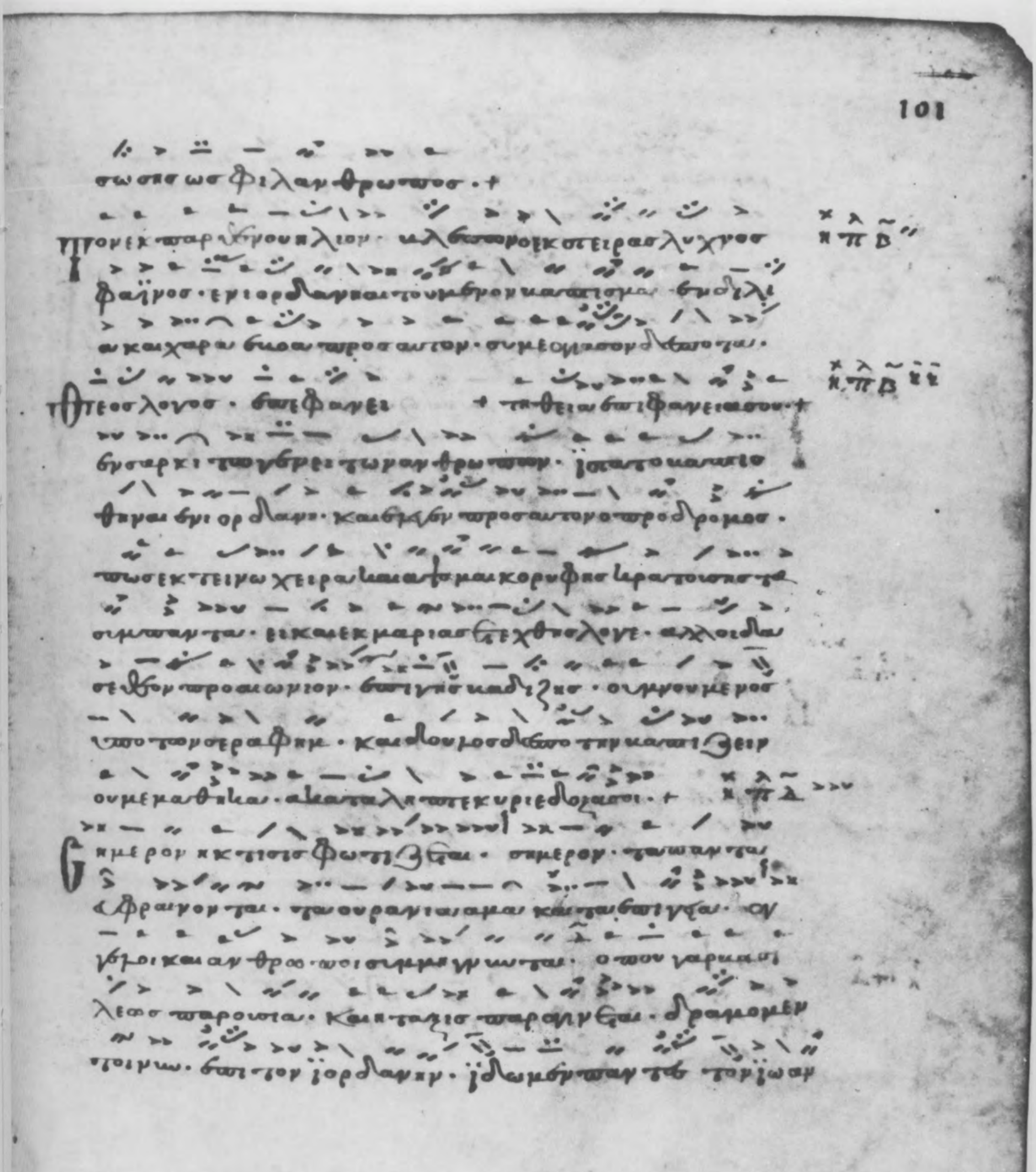
Βαπτίζεται Χριστὸς · καὶ ἀ + μεθ ἡμαν θρωπε ·+
νῆσιν ἐκ τοῦ ὕδατος · συναναφέρει ἑαυτῷ τὸν κόσ-
μον · καὶ ὁρᾷ · σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς · οὓς Ἀ-
δὰμ ἐκκλείσθη ἑαυτῷ καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ · καὶ τὸ πνεῦ-
μα μαρτυρεῖ τῇ θεότητι · τῷ ὁμοίῳ γὰρ προστρέχει ·
καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ · ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος

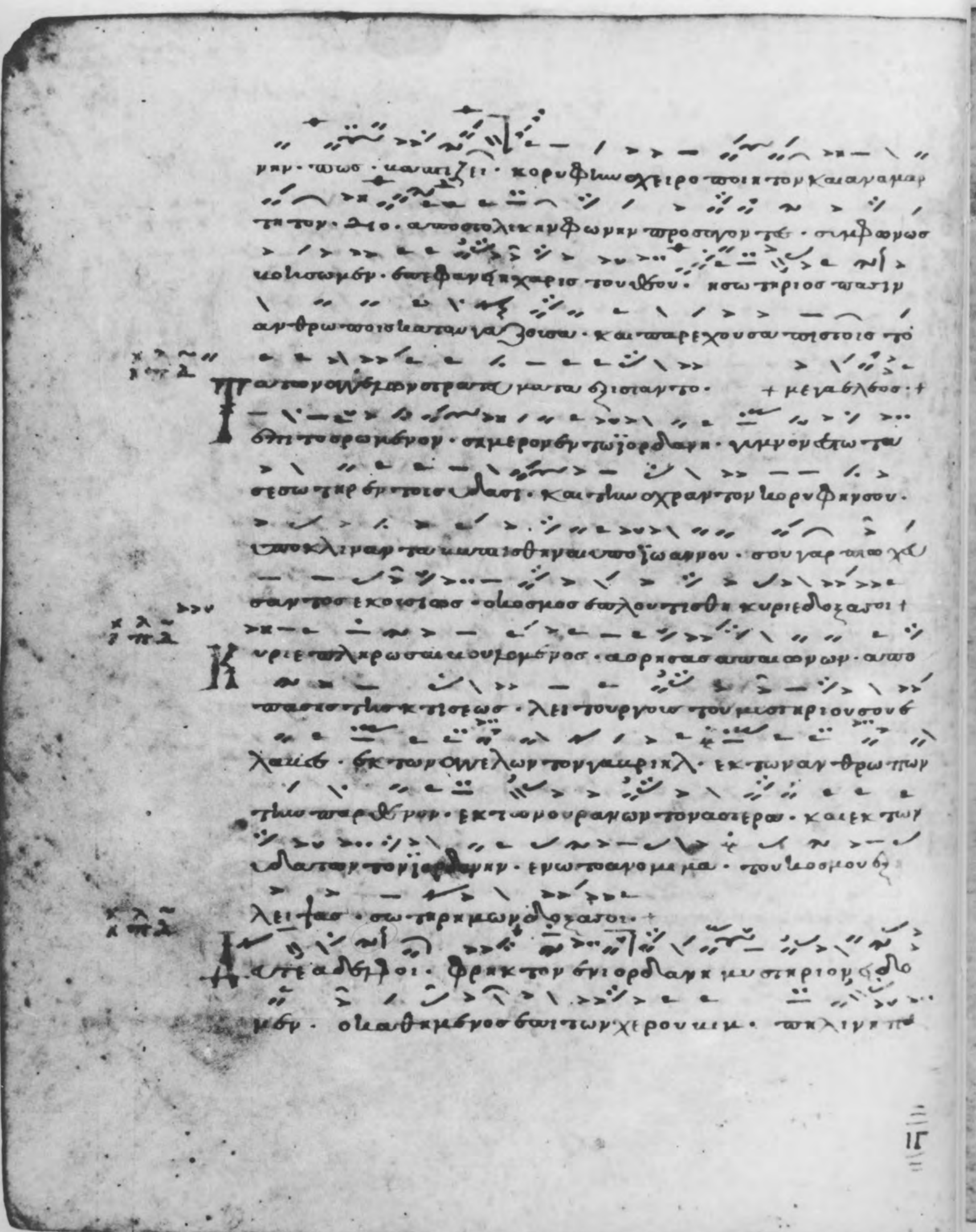
Ὁρῶσά σε · ἡ φύσις ἄνω + σωτὴρ ἡμῶν δοξαστέ ·
σαι · τῶν ἀνθρώπων γυμνὸν ἐν ὕδασι · τὸν δημιουργὸν
καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων · ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ
ἐξεπλήττετο · ὁ πρόδρομος δὲ · τρόμῳ συνείχετο ·
μὴ τολμῶν προσψαῦσαί σοι · ἡ θάλασσα ἔφυγεν · ἰ-
ορδάνου τορεῖ θρόνα ἀνείχετο δέ · τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν

θεοφορούντων· καὶ τῶν ἄνω δυνάμεων· ἐξιστάμε-
νουσαι· ἐπὶ τοῦ θαύματος· ὅσῳ τὴν· γίνονται·
ἐνδείξασθαι μών· σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀγα-

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί· τῆς περὶ ἡμᾶς + πλάσιν· +
τοῦ θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐνανθρωπήσας ἡμῶν πα-
ραπτώμασι· νόμενος ἄνθρωπος· τὴν ἡμῶν κα-
θαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ὁ μόνος καθαρὸς·
καὶ ἀκήρατος· ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα· καὶ
τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ
ὕδατος· ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης οἱ
πιστοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος τοῖς πιστῶς ἀν-
τλοῦσιν· ἀοράτως ἐνδίδοται· παρὰ Χριστοῦ
τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Ἠ αμαται ἰορδανίαι περιεκαλύψω τήν· ὁ ἀνα-
βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυ-
φὴν τῷ προδρόμῳ· ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπι-
θαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης· καὶ

101
σωσαι ως φιλανθρωπος. +
ημερον η κτισις φωτιζεται

λαμπει ιερατευεται · ο απροσιτος τοις σεραφιμ · και απισμα

αυτων μετα δουλου παριστασται · και ο θεμενος γνοφον ·

αποκρυφην αυτου · γυμνος δορυται καθημας · ουκε

τι μοι ηκσοι κηωμος θειας δαμιζη · ουκε τι περικολ

των φυμων μεμαλυπη · σημερον γαρ την εμην θεου

φαν τομαν ωσαμμιαν ωρ στολην · του το εργον · της οικο

νομιας σου πολυελεε κυριε δοξα σοι · † ... κ π δ

Εβοα ιωαννης προς τον δεσποτην · συγκλινουσιν νομοι

δε ουρανιων και επιγειων και πως · δε με κλινης κορυ

φην · ε ταγων ιρεμεις ιδοι ακαπιζουσιν · αυτοι γαρ ταις

πτερυξι καλυπτουσι τα προσωπα · καγω · πως τολμη

σω · ου τολμω κυριε · δηλιω δεσποτα · και παλιν σε κη

ρυξει με εκκλησια σου · εκαταλειπε κυριε δοξα σοι · †

Σημερον · ο χριστος υπο πατρος ως προγα ευρειται ·

σημερον · το πνευμα καταρχεται · ως περιστερας ειδει · των

δυνεμων αι στρατιαι θαυμαζουσιν · τον δεσποτην καθο

ρωσαι γυμνον εν ρειθροις · ιορδανης ... ιωαννης

καταπίζει δέ σου τὸ πρόμος· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως κοσ:~

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κθ· ἡ ἄθλησις τ(οῦ) ἁγίου Ἰω(άννου) τ(οῦ) προφ(ήτου) κ(αὶ) βαπτισ(τοῦ) +

Ὡς τοῦ ὀνόματος ἐραστής· καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδών· τρανῶς· τὴν μοιχονομίαν τοῦ βασιλέως κροτῶν τὸν γόμον· ὅθεν ὡς φαιδρῶς ἀνατείλαντα εἰς μέρω τῶν ἀναγόρευσιν· κατεφώτισας πρόδρομε· τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ στέρημα· καὶ ζωῆς ἀϊδίου ἀπολαύεσθαι ἰθύνων· τὰς καρδίας· τῶν ἐμμελῶς σοι καταπιζομένων· μάκαρ θεόληπτε· +

Ἐν σαρκὶ ἐλύχνε· πρόδρομε τοῦ σωτῆρος· ὁ πλασθεὶς ἐκ στείρας· φίλε τοῦ ἐκ παρθένου· ὃν σκιρτήμασιν ἐγκαρδίως προσεκύνησας· καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου· τοῦτον πρέσβευε δεόμεθα προφῆτα· τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τρικυμίας· +

Ἄγγελος· ἐκ στείρας τικτόμενος [illegible] προῆλθες κα[illegible]· ὅθεν τῶν [illegible] τὴν ἐρημονοικήσας· ἀφροντιστεῖ πάντων τῶν προφητῶν ἐδείχθης·

ονγαρ εκεινοι πολυτροπως εθεσπισαν το· και ευηγμα
τωδως προεκηρυξαν· τουτον ιωαννης ο εν ιορδα
νη βαπτισας εθρεψε· φωνης τε ακηκοως· πατρικης ου
ρανοθεν· μαρτυρουσης αυτου την υιοτητα· και
το πνευμα ιδων περιστερας εν ειδει· την φωνην
ελκων επι τον βαπτιζομενον· αλλω· παντων των
προφητων υπερτερε· μη διαλειπης πρεσβευειν
υπερ ημων· των πιστως σου τελουντων την μνημην·

Μηνι ιαν θ· του αγιου μαρ πολυευκτου· ηχ α

Παντων ορθοδοξων στρατευματα· σημερον χορευουσιν· επι
τη μνημη του μαρτυρος πολυευκτου· και των αγγελων
το γενος· πιστως πανηγυριζει· και χαρμονικως εκ
βοα· χαιροις πανευφημε· ο του πολυπλοκου βελιαρ·
τας ενεδρας τροπωσαμενος· και της νικης τον στεφα
νον παρα χριστου αναδησαμενος· χαιροις στρατιω
τα· του μεγαλου βασιλεως και σωτηρος ημων· ο τον
κοσμον των ειδωλων καταστρεψαμενος· χαιροις

μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῆναι
τοὺς ὡσας κσαστη λης· τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι τὴν μα
κεἰς ἕκαστον μνήμην σου· + Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) λ΄· τ(οῦ) ἐν πρεσ Γρηγορίου ἡμ(ῶ)ν +

α΄ Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής· ὁ συγκακοπα
θήσας· ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ
τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας· ἀγωνίζου καὶ νῦν· ὑπὲρ
τῆς ἐκκλησίας· τὸν καλὸν ἀγῶνα διατηρῶν αὐτήν·
τῶν σῶν ὁμολογημάτων ἀσάλευτον· ἱερὲ πανσόφως Γρηγόριε +

β΄ Βίον ἔνθεον κατορθώσας· θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν κατε
κόσμησας· θεόφρον μάκαρ Γρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φι
λήσας ἔρωτι θείῳ· ἐκ στόματος τοῦ πνεύματος τὴν
χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κήριον μέλιτος·
τὸν γλυκασμὸν σου τῶν λόγων ἀποστάζων ἀεί·
φραίνεις νοήμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·
διὸ· ἐν οὐρανοῖς· ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος· ὑπὲ
ρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε· τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου +

γ΄ Πορ(φυ)ρὶς τῆς σοφίας μόνον σου· κατὸν λαΐσας ἐναρ[ξ]ει· α

προσιτω περικαλλησ αμφοτεροισ θεν γενομασ μησαι
συνγενη νοριε · εν τη θεοφθογγω σου φωνη · φραζων
και τερπων τον λαον γνωστικωσ · τριαδοσ το ομοθε
ον πανσοφωσ εκτιθεμενοσ · οθεν και ενορθοδοξοισ
δογμασιν · τασ αλλοφυλουσ αιρεσεισ εκπολεμησασ ·
το κρατοσ τησ πιστεωσ εν τοισ περασιν ηγειρασ ·
χριστω παρισταμενοσ συν τοισ αυλοισ λειτουργοισ ·
ταισ ψυχαισ ημων αιτησαι ειρηνην και το μεγα ελεοσ · +

μη τω αυ ια · του ⊙ πρς ημων θεοδοσιου του κοινοβιαρ · + ἦχ β'

Οσιε πατερ ωσ πολισ ζων του θεου · ευφρανασ την
ιεραν σου ψυχην · του ποταμου τα ορμηματα · του εδα
φουσ τησ αφθαρσιεωσ · του διελθοντοσ τον ιορδανην · και
πασι τοισ περασι τησ ασεμφασ τον λογον πηγνασαν
τοσ · χριστου του θεου ημων · ονικεσαι · παμμακαρ
θεοδοσιε · του σωθηναι τασ ψυχασ ημων · + ἦχ β'

Των αρετων η κλιμαξ · ... ραμμοσ ανεδειχθησ εν τη τησ
γησ μυστικωσ · του τομα φημισωμεν ωσ ασαι των ακα

[illegible] ἀπόσημα· ἐβλάστησας γὰρ [illegible] θεῶ ὡς πρόδρομος ἀν-

τώνιος· ἀμέτρου ταπεινώσεως ἐνδειξάμενος· καὶ

ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ· ἀξίως εἰς μάνδραν ὅλον

ἐνείλασεν· ὁ ὑψηλὸς χορὸς τῶν [illegible] καθεῖλκεν· ἐκ τέ-

νους [illegible] ἐπλάσθη καρπῶν τῆς ποίμνης αὐτοῦ·

πάμμακαρ ἐνδοξότατε· ἀλλὰ πρέσβευε αὐτοῦ πρὸς κύριον.

ἦχ πλ α'

Ὅτε σωτὴρ· θεοφόρε + σῴζεσθαι ἡμᾶς δεόμεθα· +

ἐνδοξότατε· μεγάλως ἠγωνήσω ἐν τῷ προσκαίρῳ βίῳ

ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις τῆς

ὡς γενόμενος τῶν σωφρόνων [illegible]· [illegible]

χορεύσωμεν τῶν ἀσωμάτων· Χριστὸν [illegible]

δοξολογῶν· τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον· καὶ λυτρωτήν·

τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ προδρόμῳ· καὶ

ἀναλαβόντα τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸν ἱκέτευε·

αὐτὸν [illegible] δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ· ὁ-

μονοίας εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος + [illegible] κα' [illegible] τοῦ ἀββᾶ [illegible] +

ἦχ πλ β'

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι· πόνοις [illegible]

κητικοῖς πατέρες ὅσιοι· ἀκρατείᾳ τὸ σῶμα δου-
λαγωγήσαντες· καθυποτάξατε τῷ πνεύματι·
ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ κυρίου· τὸ
ἀρχέτυπον κάλλος· τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε· καὶ
ἀθλητικοὺς ἀγῶνας· ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων δὲ
ἠνύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις· κατακοσμηθέν-
τες· ἐκτενῶς τὸν σωτῆρα· ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς +

π̂λ̃

Μακάριοί ἐστε· ὅσιοι καὶ μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ θεοῦ·
ὅσιοι μὲν· ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε· μάρτυρες δέ·
ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισεν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ διὰ
τοῦτο χαίρετε· ὅτι πολὺς· ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς +

π̂λ̃

Ὅσιοι πατέρες· μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς
ἐν νόμῳ κυρίου· ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς·
σύμφυτοι γενέσθαι· καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν ἀθλήσε-
ως· στέφανος ἐξηνθήσεν· παρρησίαν ἔχοντες
πρὸς τὸν νομοθέτην θεόν· καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε·
ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος +

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιε΄· τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου) τοῦ καλυβ(ί)τ(ου)· ἦχ(ος) β΄

Ἀρνισάμενος κόσμον· καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὡς τε· ἀ[illegible]λιονμαιων· θεολογικῶς Χριστῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ· διαιτώμενος· ὡς ἐν παραδείσῳ μυστικῶς· τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκός· τὸν πρωτοκτόνον δράκοντα ἀπεπνίξας· διὸ ἐν οὐρανοῖς· αὐλιζόμενος Ἰωάννη μακάριε· αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιϛ΄· τῆς προσκυνήσεως τῆς τιμίας ἁλύσ(εως) τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) Πέτρου

ἦχ(ος) α΄

Ἄξιος εἴληφας· ἐκ θεοῦ τὸ χάρισμα τά· σοφὲ ἀπόστολε· πέτρα τῆς πίστεως· ἀνθῶν ὡς δῶρον· τὰ θαύματά σου τοῦ κτίστου ὡς γλυκὺ δῶρον· ἐδέξω μα· προσκυνοῦμεν ἀπόστολε· καὶ κληροῦχος χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν· πᾶσιν ἀναδέδειξαι· τοῖς πιστεῖς ἀφημοῖσίν σε· +

ἦχ(ος) πλ(άγιος) β΄

Σήμερον ἡμῖν· ἡ κρηπὶς τῆς ἐκκλησίας Πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως· προτίθεται· τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν· εἰς ψυχῆς καὶ ἡμερα(ν) εὐσέβειαν· δι' αὐτὸ τὰ νοτῆ· πᾶν τὸ προσπελαζόμενον· ἐν ἀφθόνοις ὠδαῖς αὐτὸν καταστέφωμεν· χαίροις· ὁ θερμὸς τῆς πίστεως πρόμαχος· ὁ

θερμῆ τῆ διανοία· τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας· καὶ τὸν

θεὸν ἐν παρρησία πολλῆ· χαίροις· τῆς οἰκουμένης

τὸ ἀγαλλίαμα· καὶ τῆς οὐρανῶν βασιλείας κληροῦχος·

χάριν δωρίζου τοῖς πόθω σε τιμῶσιν· καὶ τιμῶσιν σοι

νόσων λύσιν· πρὸς πιστευομένοις ἐκ πόθου· ὡς

παριστάμενος τῷ θρόνῳ· τοῦ παντοκράτορος Χ(ριστο)ῦ·

σου· πρεσβείαν ποιούμενος ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δικαιωτῶν +

χαίροις·

ἦχ(ος) πλ β'

Πάλιν ἡμῖν· ὁ θερμὸς προστάτης· συνεληλύθει· πρὸς

παραμυθικὴν πανδαισίαν· ὡς πρὸς ἡμᾶς στρατηγὸς

πίστεως· τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἄλυσιν· πρὸς τε θεῖον ἡμῖν·

καθάπερ θησαυρὸν πολυτελῆ· εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον·

εἰς θλιβομένων παραμυθίαν· εἰς λιμένα χειμα

ζομένων· διὸ τε παρ' ἴδε· τὴν ... περιπτυσσόμε

νοι· τὸν αὐτὸν δοξάσαντα ... τοῖς

αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν +

ΙΖ τῷ αὐτ(ῷ)· ιζ'· τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Ἀντωνίου· ἦχ(ος) β'

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον· ἐν ἀκροτάτοις βαθμοῖς ὅσιε αὐτὸ

μει · και των παθων τας προσκομας · εν τη ροη των δα
κρυων σου · πασας αποσμηλιωσας · κλημα θειον και
σεβασμιε εις ουρανους αναγουσα · τοις πασιν εγνωρισθη
ο θεοληπτος σκοπος σου · ασεβειας γαρ καρπους · ενα
των ενδειξαμενος · ρωμαλεως δι αυτου τας ασθενειας
των παθων · των οπισω εκκοψον των σοι · χαιρε ·
της εωας αστηρ διαυγεστατε · και των μοναζοντων
παδουχε και ποιμην · χαιρε ασιδημε το της ερημου
καλλιστον θρεμμα · και της εκκλησιας ακραδαντον
ερεισμα · χαιροις · των πλανωμενων ποδηγος ·
χαιροις του ημετερου καυχημα · και της οικουμενης σα

ηχ δ̄

Τον εν γη ισαγγελον · και ε + γαλλιαμα φαιδρον · +
ν ουρανοις ανθρωπον · του κοσμου την αγλαιαν ·
την τρυφην των αγαθων και των αρχων · τον ασκη
των το καυχημα · αντωνιον τιμησωμεν · πεφυτευ
μενος γαρ · εν τω οικω του κυ εξηνθησεν δικαιως ·
και ως τις κεδρος εν ερημω · επληθυνεν το ποιμνιον

χριστου· των λογικων προβατων εν οις ο τε και

Οσιε πατερ εκ βρεφους την [illegible] * Β + δικαιοσυνη· +
ρειν εμμελως ασκησας· οργανον γεγονας του αγιου
πνευματος· και παρ αυτου λαβων· των θαυματων
την ενεργειαν· εσωσας τους ανθρωπους· καταβροχ[illegible]
των ηδομενων· γνωσει τω θειω φωτι· καθαρωτερον
πολιζομενος· φωτισον και ημων τας διανοιας πα-

Οσιε αντωνιε· της στερρωτατης + [illegible] αντωνιε· + Γ
ασκησεως· την ακαυστικην και εμψυχον διαγωγην· ασ-
ενα δε τοις απαρνουμενος διεξεμεινας· τοις ερημο-
τεροις γαρ σεαυτον ωσπερ αυτας πνευματικως· τας συ-
ριφμεν τοις φαρετρας· των δαιμονων κατετραυματισας·
και υπερανω πασης αρχης γενομενος συναυλιζεσαι
γγελοις· εν τοις μασι μεγαλ των ουρανων· μεθ ων· πρε-
σβευε χριστω τω θεω· σωθηναι τας ψυχας ημων· + πλ α

Οσιε πατερ· την φωνην του ευαγγελιου του κυριου
ακουσας· τον κοσμον κατελιπες τον πλουτον και την

δοξαν· εις ουδεν λογησαμενος· ο θεν πασι νεκρωσας· αγα

πησας τε τον θεον· και αρησαι τε χαριν αιωνιον· μαθειν προ

τιμησης τε της αγαπησεως αυτου· ινα οπου αν ελθη εν τη δοξη

αυτου· αρησης τε αναπαυσιν· μεγαλυν των των ολων·

ουν ταις ικεσιαις χριστε· φυλαξον και σωσον τας ψυχας ημ +

Το κατ εικονα· τηρησας αλωβητον· νουν ηγεμονα κα

τα παθων ολεθριων· ασκητικως ενστησαμενος· εισ

το καθ ομοιωσιν ως δυνατον ανεληλυθας· ανδρικως

γαρ· την φυσιν εκβιασαμενος· εσπευσας το χειρον κα

θυποταξαι τω κρειττονι· και την σαρκα δουλωσαι τω

πνευματι· ο θεν· μοναζοντων· ανεδειχθης

ακροτης· πολιστης της ερημου· αλειπτης των κα

λως τρεχοντων· κανων αρετης ακριβεστατος· και νυν εν ου

ρανοις· των εσοπτρων λυθεντων· την αγιαν τριαδα· καθα

ρως εποπτευων· την αγιαν τριαδα· εντυγχανων α

μεσως· υπερ των πιστει και ποθω τιμωντων σε· +

Ουρανοδρομω ενστασει σχηματι θεωθεις· τον αρξαν

καπεμακαρ · σεπραιεροτοπολιν διασκηνωσ · εκ της βρε
μου πολλων · της ανω ιερουσαλημ ταυ της βρικοσ ηκα ·
και των εκ πονων αγωνων αξιως των δραικομεσαμενος ·
ταις ουρανιαις συνομαλλει · ταυξιαρχιαις παμμακαρι
στε · των αιωνιων αγαθων κληρονομος · και της νασιτης
ασ οικητων γενομενος · αλλα πρεσβευε θεοφορε αν τω
νιε · των σωτηρι των ομοφρων · ειρηνη δουναι τον κοσμον · και

κ πλ β εε

Των μοναστων τα σωματα θει · + σωσαι τας ψυχας ημων +
τον καθηγητην ημων · τιμωμενα των υιε · δι ομαρσου την
τρικον · την υπουσα θειαν · προσαδοθαι εγνωμεν · Β
μακαριος ο του Χριστου δουμασας · και εχθρων θριαμ
νασας των ωδιωναμιν · συν τω ρωστω ομιλε · τον σαυλου
ομοσκιμε τον θανατον · μεθ ων πρεσβευε · τω κυριω
ελεηθηναι τας ψυχας ημων + Μ τω αυτω ηχω ιη ·

των αγιων πρωτων αθανασι και κυριλλου + κ Γ

Παχιριμημενον χρυσοροας μελος · και της αθανασιας εινο
γιμος · διατησαι της ος τουμημνης εισω δι ημων · της

καλαισαναμακασθειη· πληρημμυρει τα χρυσορειθρα· της
αθανασιας χαρισματα· και τροφην αμβροσιας καρπω
δοτων· δια της σοφιης θεηγοριας· τριαδος αδιαιρε
τον· κρατος εκδιδασκει προσκυνειν· και πιμονιζων
τα θεια δογματα· των πιστων καταρδει τας δι
ανοιας· και πρεσβευουσιν υπερ των ψυχων ημων· +

Το μεγα κλεος των ϊερεων· αθανασιον· το αινητον τρι
αριστευμα· ϊεροπρεπως ευφημησωμεν· ουτοι γαρ·
των αιρεσεων συγκοψαντες τας φαλαγγας· της δε ωαμε
του πνευματος· ταυτης ορθοδοξιας προπαια· ανε
στησαντο καθολης της οικουμενης· αριθμων ομοφυως
της τριαδος μυστηριον· διαιρουντες των προσωπων
ϊδιοτητα· και παλιν συναπτοντες ως θεον·
διατην της ουσιας ταυτοτητα· και χερουβικως δο
ξολογων· πρεσβευουσιν υπερ των ψυχων ημων· +

Η μεγαλη της αληθειας σαλπιγξ· ο πολυ αθροος αθανα
σιος· προσδωχιαν σημερον· συγκαλει τα της ιεκ

κλησιαν· φαιδρως παρ τεθεισι· προς την πανη-
γυριν πασαν τισωμεν· του καλου ποιμενος υμνοις
γεραιροντες· τους ιερους αυτου πονους· οπως ταις
πρεσβειαις αυτου ρυομεν παρα Χριστου το μεγα ελ(εος) †

κ λ
κ π Δ

Χριστου τον ιεραρχην τιμησωμεν· απαντες· αθαυ-
μαστον· ο ταρξιου ταυψηλ δογματα παντα κατηχ-
γησεν· και της ολης τριαδος την πιστιν· εις
παντα τον κοσμον τρανως κατηγγειλε· ενθε-
ον εν τρισι· προσωποις αμεριστον· ο και πρε-
σβευε· υπερ ημων· των εν πιστει τελουντων την
μνημην αυτου. † των αχ ιθ τ Ε προς και μακαρι τ αιγχ

κ λ
κ π Δ

Ευφραινου Αιγυπτος ανθησασα· τοιουτον πολιουχον·
τον εν μακαριοις μακαριον· ουτος γαρ της σοφιας·
του ολου πραγματος· καταγλαϊσθεις πασαν ασκη-
σιν· δι εναρετου πολιτειας αυτου υπερηκοον της εν
αυτον και ημεις· μετ την προσαγοντες· αι τον μεν
δεισωπειν τον Χριστον· σωθηναι τας ψυχας ημων. †

μη(νὶ) τῷ αὐτ(ῷ) κ΄· τοῦ ὁ(σίου) π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Εὐθυμίου· ἦχ(ος) β΄

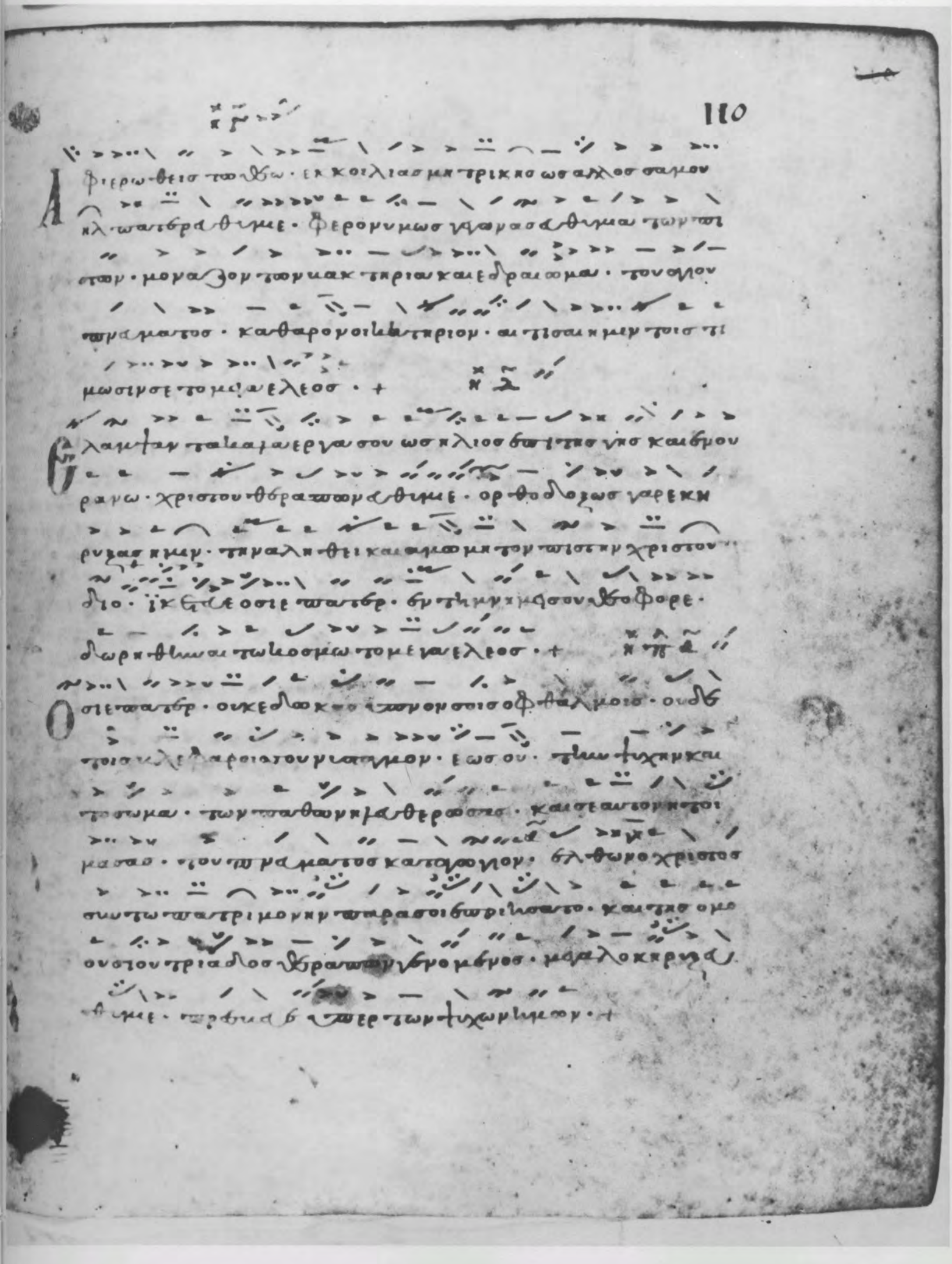
Εὐθυμεῖται· ἐλεγεν τοῖς γεννήτορσι προοίμιον ἄγγελος Κυρίου· ὅτι παιδίον ἐκ σωματαχρῶν· γεννήσεται ἡμῖν ἀθυμίας φερώνυμον· ἐνέφυ δὲ ἐν ἀσιτίᾳ· φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπώνυμον· καὶ ἐν σώμασιν ἀγγέλοις διὰ Χριστὸν συνανεστράφης πάτερ Εὐθύμιε·+

ἦχ(ος) β΄

Ὀχυρωμένος τὸν νοῦν· ὡς εὐθεία πάτερ Εὐθύμιε· τὰ παρερχόμενα παρέδραμες· μηδὲν θαυμάσας τῶν φθειρομένων· ἐν μὲν θελήσει μεγαλόφρον· φανεὶς καὶ γενναιότατος· ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ ἀθυμίαις ταπεινὸς καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος· σαφῶς διαπεράσας· εἰς ἀΐδιον λιμένα κατήντησας· Χριστὸν ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·+

ἦχ(ος) β΄

Πάντων ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων· καταφρονήσας πάτερ Εὐθύμιε· ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐκπόθησας· τῶν ὄντων ἐνδεέστερον· ἐνδυσάμενος τὴν ταπείνωσιν· τρυφὴν ἐμίσησας καὶ ἐστέρξας τὴν ἐγκράτειαν· ἀδιάλειπτον ... καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ πατέρος σε· μνημόνευε καὶ ἡμῶν ἐν ταῖς ὁσίαις ἀγκάλαις αὐτοῦ πρὸς Κ(ύριο)ν·+

μ(ηνὶ) τῷ αὐ(τῷ) κβ' τ(ῷ) ἁγί(ῳ) ἀπ(οστόλῳ) τιμο(θέῳ)· κ(αὶ) τ(ῷ) ἁγί(ῳ) μ(άρτυρι) ἀναστασί(ῳ)·

ἦχ(ος) α'

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ ἀπόστολον· τὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα τὸν τιμόθεον· διὰ στέμασι· ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις· ὁ στερρὸς πύργος τῆς πίστεως ῥάδαμνος· τῆς τοῦ θείου παύλου γλωττοποιΐας· χαίροις· ὁ στεπος γνώμων τῶν ἀρξέων· τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ λόγου· χαίροις· ὁ τῶν περάτων θεολεκτος αὐλός· χαίροις· τῆς πίστεως ὁ ἄγαλμα καὶ τῆς ἐκκλησίας τὸ στερέωμα· +

ἦχ(ος) α'

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν ἀναστάσιον· τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον· διὰ στέμασιν ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ ζῆλος τῆς πίστεως πρόμαχος· καὶ πάντοις προφήτας καὶ ἀποστόλοις· χαίροις ὁ χριστὸν χωρεύξαντα· μεμνησάμενος ἔργῳ τὸν παῦλον· χαίροις ὁ τῶν καμνόντων χειμάσι τῶν λιμήν· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα· καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα· +

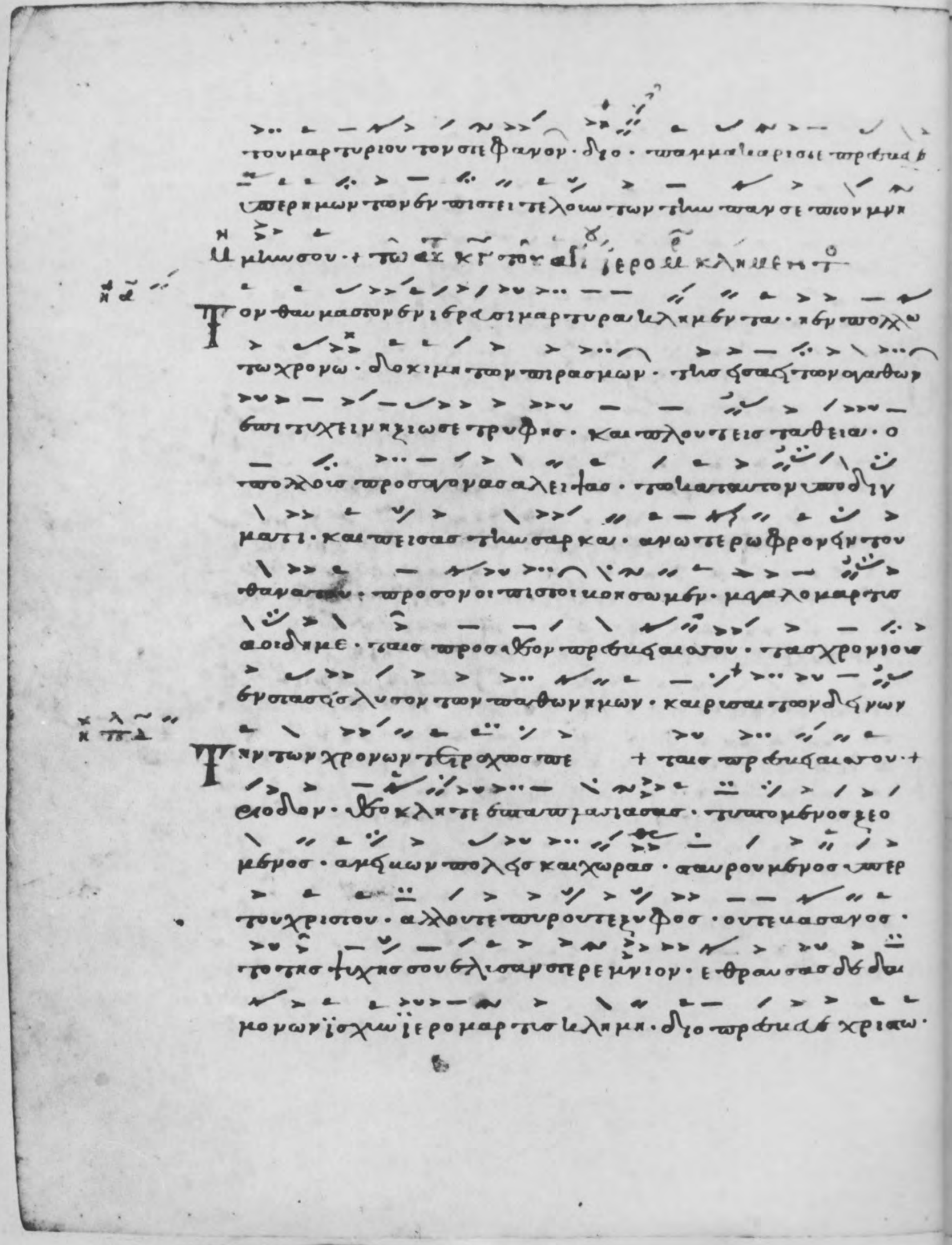
ἦχ(ος) β'

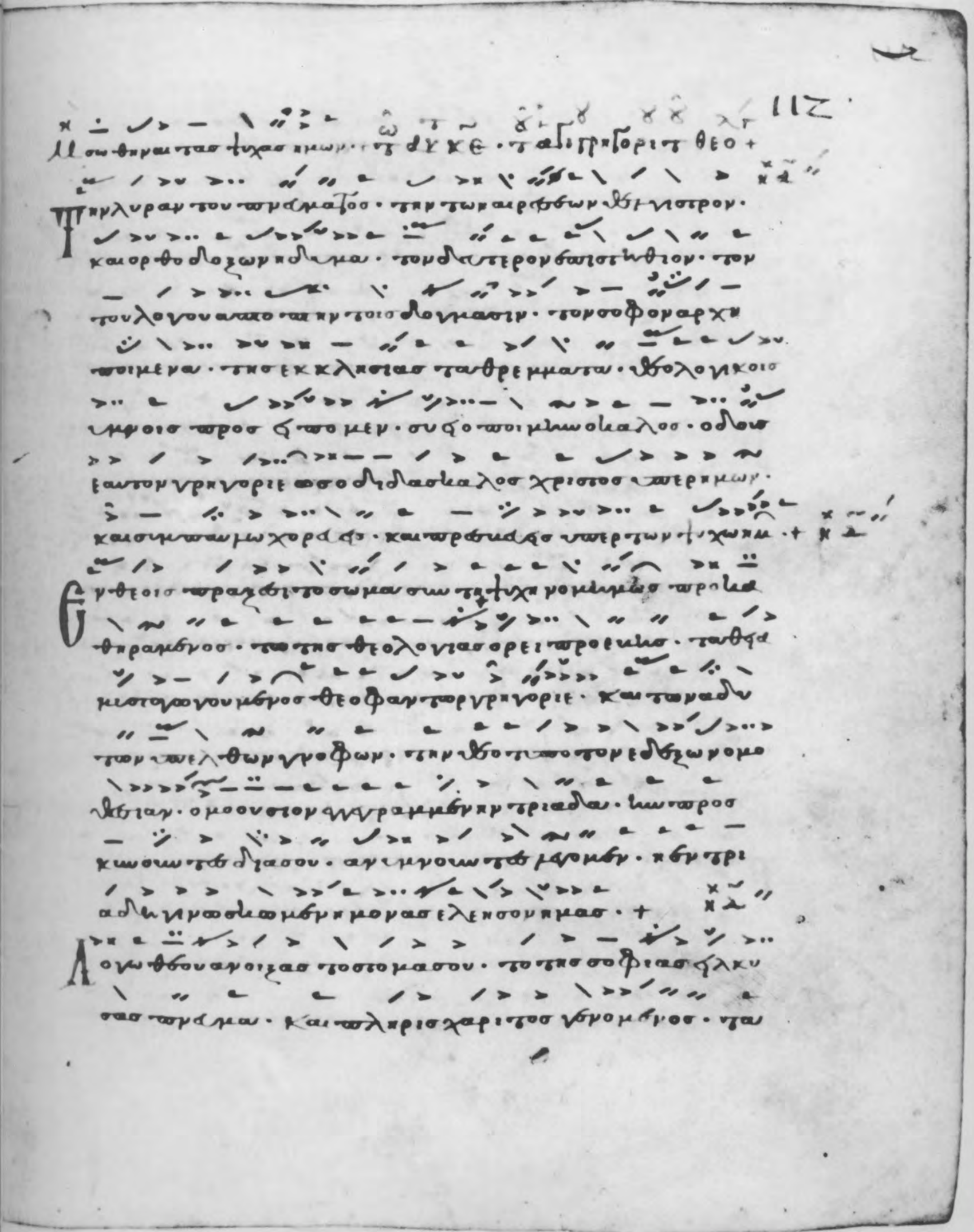
Ἐμαλλώσας χριστέ· ὡς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ· καὶ ἐν ... τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἐμάθομεν γὰρ δι' αὐτοῦ· τὴν ζωοποιὸν τῆς ἀναστάσεως ἑορτήν· καὶ γὰρ γεγονα

τοῖς ὁ αἰχμάλωτος· ἐμαθήτευσε τῆς εἰδωλομανίας· καὶ
μαρτυρίῳ ἀσάρκῳ οὐρανίους· τῶν θαυμάτων· ὁ μιᾷ φημιζό
μενος ἀθλητὴς· Ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος· σὺν ἀγγέλοις χο
ρεύων· καὶ τῶν ἀσωμάτων· περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·+ ἦχ πλ α'

Ὅσιε πάτερ· νικητὰ μήδων καὶ χαλδαίων γόνος
τῶν μὲν τῶν· πᾶσαν μανίαν λοιπὸν πᾶσαν καθελὼν τῇ
δυνάμει τοῦ σταυροῦ· οὐ τὰ πλεῖστα τῶν ἠθλημένων θελχθείς·
οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας· διὸ Χριστὸς ὁ
θεὸς ἡμῶν· ἀξίως σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσεν· ὅθεν
σὺν ἀγγέλοις παριστάμενος· πρὸς Κύριον ἦχ πλ β'· αἴ
τουμενος εἰρήνην· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·+ ἦχ πλ β'

Τῷ θεῷ προωρισμένος· καὶ τῷ σοφῷ παύλῳ μαθητευ
μενος· ἐμυήθης ἀλήθειαν καλῶς πολιτευσάμενος·
καὶ τὴν τιμίου Χριστοῦ αἵματος· ἀνεμολύντως σαρκὸς
ἐνστερνισάμενος· καὶ ὡς ἱερὸς ἀρχιερεὺς ἀναιμάκτως θυ
σίαν ἐξεῖπας ὅθεν τῶν εἰδωλομανούντων
ζας· ῥοπάλοις καὶ λίθοις κατακριζόμενος· ἦχος

θεια εξερευξας δογματα · τρισμακαρ γρηγοριε ·
και ταις αγγελικαις συμφωνη θειαις δυναμεσι · το τρι
α τον εκηρυξας φαος και αμεριστον · διο · ταις αυταις ελ
λαμψεσιν τε θεηγοριαις · τριαδα προσκυνουμεν ·
εν μια θεοτητι γνωριζομενην · εις αυτον τη τριαδα των

ἦχ λ

Την ουρανηγλωσσαν σου θεορημων + ψυχων ημων ·
γρηγοριε · τους θεομαχους ενεφρωσας · τον ημαρ...
ζοντων γλωσσαλγιας · θειον ως αληθως · απεδει
χθης στομα · εν πραγματι γαλλησαν την μοναρχιαν του
θεου · και γραμμασι διατυπωσασαν · την της κρυφιομυ
στου τριαδος ομοδυναμον ομουσιαν · και το τρισηλιον
φως καταλαμψας · τον περιγειον κοσμον · πρεσβευε
ος απαυστως υπερ των ψυχων ημων · + ἦχ πλ α

Τας καρδιας των πιστων πιστων · γεηπονων τη γλω
ττη σου γρηγοριε · λογικας εγκαινας αξ... αλ...
κλασματα σας καρπους ... τω θεω · τας ακανθωδεις
αρεσεις εκτεμων αφοριζων · και κοσμων τοις αν ισ

μοις καθαρω τη τω· διδασκομενος ημων τας ψυχας·
η θεια λυρα· ο γρηγορος οφθαλμος· των ποιμενων
ο ποιμην· ο πολυκοπων γρηγορητης· πρεσβευε εκτενως·
θεολογε τον λογον· υπερ των ψυχων ημων· + ἦχ π λ

Η γρηγορος γλωσσα σου· προς διδασκαλιαν· εν τοις
ωσι των καρδιων ενηχουσα· τας των ραθυμων· ψυ
χας διανιστησι· και θεοφθογγοις ρημασιν κλιμαξ
ευρισκεται· τοις εκ γης προς θεον αναφερουσα· διο·
γρηγοριε θεολογε μη παυση χριστον τον θεον· εκκιν
δυνων σωθηναι τας ψυχας ημων· +

Μη ιαν κζ· η επανο των λειψανων τ τιμι [illegible]

Εξεχυθη χαρις εν χειλεσι σου· οσιε πατερ· ιωαννη
χρυσοστομε· δια τουτο· χρισεν σε ο θεος αρχιερεα·
του λαου αυτου· ποιμενοντα το ποιμνιον αυτου εν ο
σιοτητι και δικαιοσυνη· διο περιζωσαμενος· την
ρομφαιαν του λογου· διεκοψας τας γλωσσαλγιας
των αιρετικων· και νυν· μη παυση πρεσβευων·

θρηνῶσαι τὸν κόσμον · καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Ἀναλάμψαι σήμερον ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ · λαμπρυνομένη τοῖς θαύμασι · καὶ πιστῶς πανηγυρίζει · τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα · ἐν τῇ ἐπανόδῳ · τοῦ τιμίου λειψάνου σου · ὅσιε πάτερ · Ἰωάννη Χρυσόστομε · καὶ δοξάζει Χριστόν · τὸν διά σου παρέχοντα ἡμῖν · τὸ μέγα ἔλεος +

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος · φῶς ἐβλύζον τι τῷ παλαιῷ τὰ θεῖα πανορᾷ · σήμερον τῇ ἐπανόδῳ μυστικῶς · ὡς ζῶντι τῷ Ἰωάννῃ · διὰ Πρόκλου τὴν εἰρήνην τοῖς πιστοῖς κατασπουδᾷ · καὶ ποιμένα τοῦτον ἀναδείκνυσιν · τὸν ἀναπαύσαντα ὡς εὔσπλαγχνον τῆς λογικῆς αὐτοῦ ποίμνης · Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος · +

Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε · τὴν βασιλεύουσαν καταλιπεῖν · παροικεῖν ἐν ξένοις μακροῖς · οὐδὲ γὰρ ἤρκει ἡ ἀνακτορικὴ παρρησία · πάλιν ὅθεν ἐπανήγαγόν σε ἐν τοῖς βασιλείοις · ἡ ἱερὰ σου θήκη καὶ ἡ ἐκκλησία ἰδοῦσα σε · ἀνθομολογουμένη καὶ ἀγάλλουσα · μεγαλύνει ·

114

κλόσταμον τὸν κύριον· ἀπόδος μοι· τὴν μνημόνευον·
καὶ τὸ σύγκριμα τῆς πίστεως· τὴν ἀπόληψιν τῶν ἁγι-
ασμάτων μου· καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν προσταγῶν· ἐκ
τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης· καὶ βάθος τῆς ἐλε-
ημοσύνης· καὶ πλοῦτος τῆς ἐμῆς πτωχείας· καὶ μὴ κ
τῆς μετανοίας· δέομαι τοῦ μὲν σου ὅσιε πάτερ· τὴν εἰ-
ρήνην μοι δώρησαι· καὶ τὸ μέγα ἔλεος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· +

Πάτερ Χρυσόστομε· ὡς ποταμὸς [...]ρυτος· ἐκ τῆς
Ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος· εἰς ἀρχὰς τέσσαρας δια-
δραμὼν σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα· πάντα τὰ πάντο-
θεν κατήρδευσεν τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου· διὸ τὴν
[...]απόδοτον· σοῦ τῶν θείων λογίων ταμεῖον· ἡμῖν σαφῶς τῶ-
λιτὸν γράψας· καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·
ἀμήν· τῶν ἀνυμνούντων σε· +

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄· τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ. ἦχος β΄.

Ὥσπερ φοῖνιξ δαυϊτικῶς ἐξανθήσας ὅσιε πάτερ· τὰ
ντα τὰ πορισμα ἐρήμων δι' ἑλκο τὰς ἐν τῇ μαχαίρᾳ ἐφαιν·

τας ακιδας σου · των παθων · εξηρανας δια κρατησεως ·
οργανον ανεδειχθης του ολου πνευματος · του σταυ
ρου του αυτου · αναλαβων · Χριστον ανυμνων σπουδαιως
αει · ω σοφε ημων των ευ ποιειν · εξ ολου των · την πανε

Προφητικως κατατρεχων · + ορ τον μην ημιτωσου · +
την ευστροφιαν τοις διαλεκτικοις · και μεμεληκως · ποι
ουμενος την μετανοιαν · της κρισεως την ωραν · εν γνοις
ημιν τοις εκ των λογων σου επεδειξας · την συντιμωμεν
απαντες · συνελθοντες · την παμμακαρ μνημην · παρα
δοξων πραγματων · αυτουργον κυριου Εφρεμ αοιδιμε ·
...ο · και γνωσεως πουμενος · πρεσβευε Χριστω τω

Ευφρονως · τον οχλ(ον) + θεω · υπερ των ψυχων ημων +
ρων του υιου αναρασιας · Εφραιμ αοιδιμε φιλησυ
χια την ερημον κατεβιωσας · και δια ταυτης · προσθε
ον πρακτικως αγομενος · τω κοσμω εξελαμψας φω
στηρ · και ρηματα ζωης τοις ανθρωποις επηγασας ·
...ο · μη παυση σκεπειν ταις σ(ου) χαιοντους στηριζων ημας ·

115

ἐκύμαινον· ἵνα ἀλλοτριωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὅσιε

μῶντες· + τῶ αὐ(τῶ) λα΄· τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰω(άννου)·

Ἀλεξανδρέων πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον ὕμνοις στέφωμεν·

Κῦρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ· τοὺς ἀρωγοὺς ἱεροὺς τῆς χάριτος·

καὶ δωτῆρας τῶν ἰαμάτων· τοὺς αὐτομαθεῖς θεράποντας· ποικί

λω τρόπω ὡς γὰρ· πᾶσιν ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμβα

σιλεῖς· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Ἀξίοις ᾄσμασιν πιστοί· μεγαλύνωμεν Κῦρον καὶ

Ἰωάννην· τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαιμονας· καὶ κατὰ σάρ

κα ἀδελφοὺς ὁμόφρονας· σὺν αὐτοῖς τὴν γενναίαν Ἀθανα

σίαν ἀγωνισαμένην· καὶ τὰς ἐκ μήτρας αὐτῆς· Θεοδό

την Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην· τὰς ἀθληφόρους καὶ

ἀξιοπαρθένους· αἰτοῦντας Χριστὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Δισσὴ μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν· τὰς ψυχὰς καὶ

ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα· Κῦρος καὶ Ἰωάννης

οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γάρ· ἰσάγγελον ὡς ἀσπασάμενος

ἅμιλλαν(?)· τὸν μονήρη βίον· μέχρι τέλους ἐν ᾧ διαπρέψας·

αιματι μαρτυριου· οι κτιουνται τω Χριστω· οδε· στρατιω
τικοις εν διασωρευσας καταλογοις· ταις ουρανιαις στρα
τολογιαις πολιτογραφηται· διο και εν τη μνημη αυτου
ιασεις νεμουσιν· τοις εν πιστει αιτουσιν· πρεσβευων
τι υπερ των ψυχων ημων· +

✠ μη φεβρουαριω α΄ του αγιου μ(αρτυρος) τρυφωνος· ηχ β΄

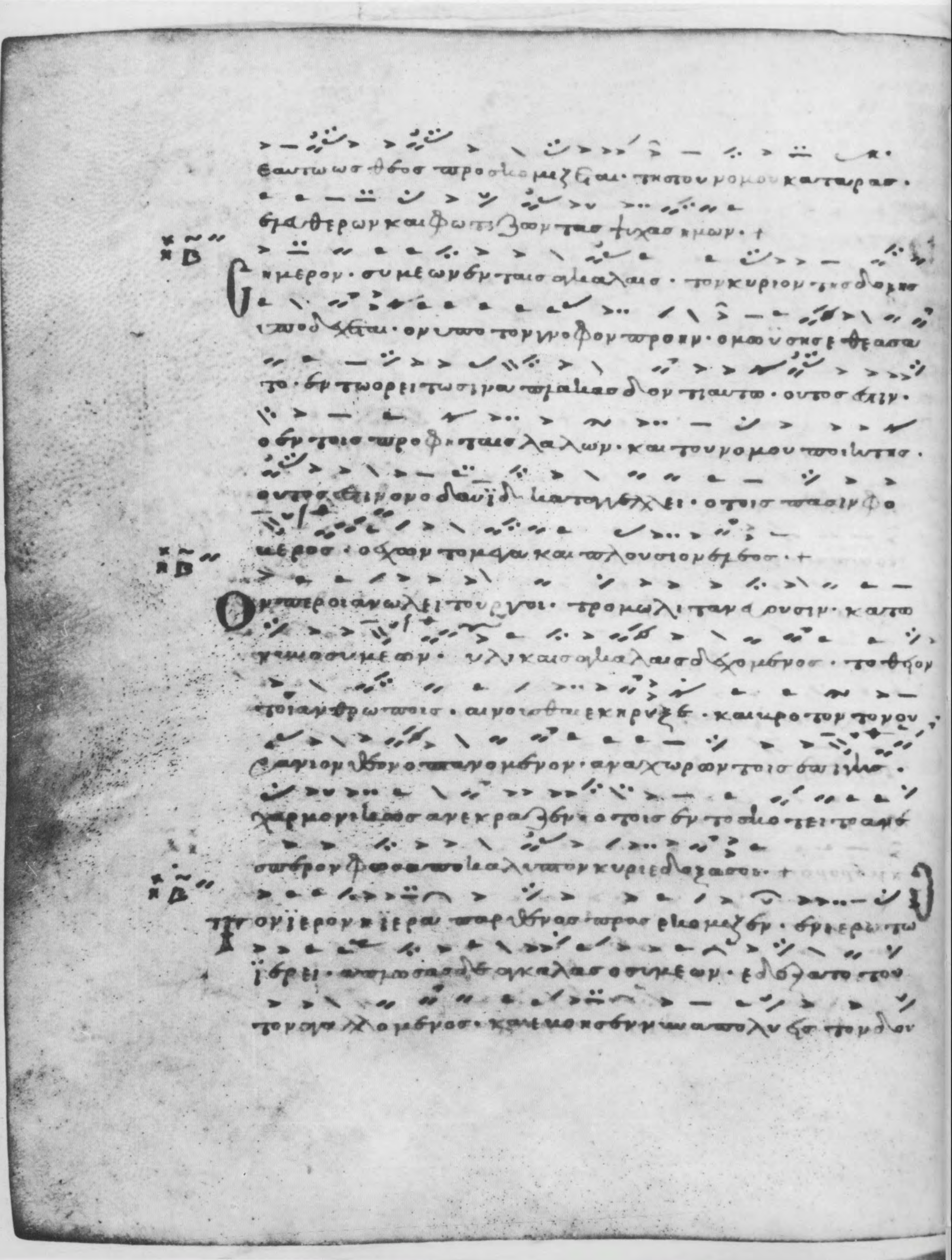
Υπερφρονησας των γηινων· νεκρων παμμακαρ τρυφων
σκευασμε· προς το σκαμμα ανδρειως αποδυσας· και
τη παλη δυναματος· συ εν τω χωρω μαρτυς τον υπερη
φανον· καθελων εκομισω της νικης στεφος· Χριστον
τον θεον ημων· εκλειπαρων δι ημας· μη διαλιπη ποιουσα
αθλοφορε σωσων ημας· + τ αγ β΄ εις τ παπαν τ χχηλ ιοχ·

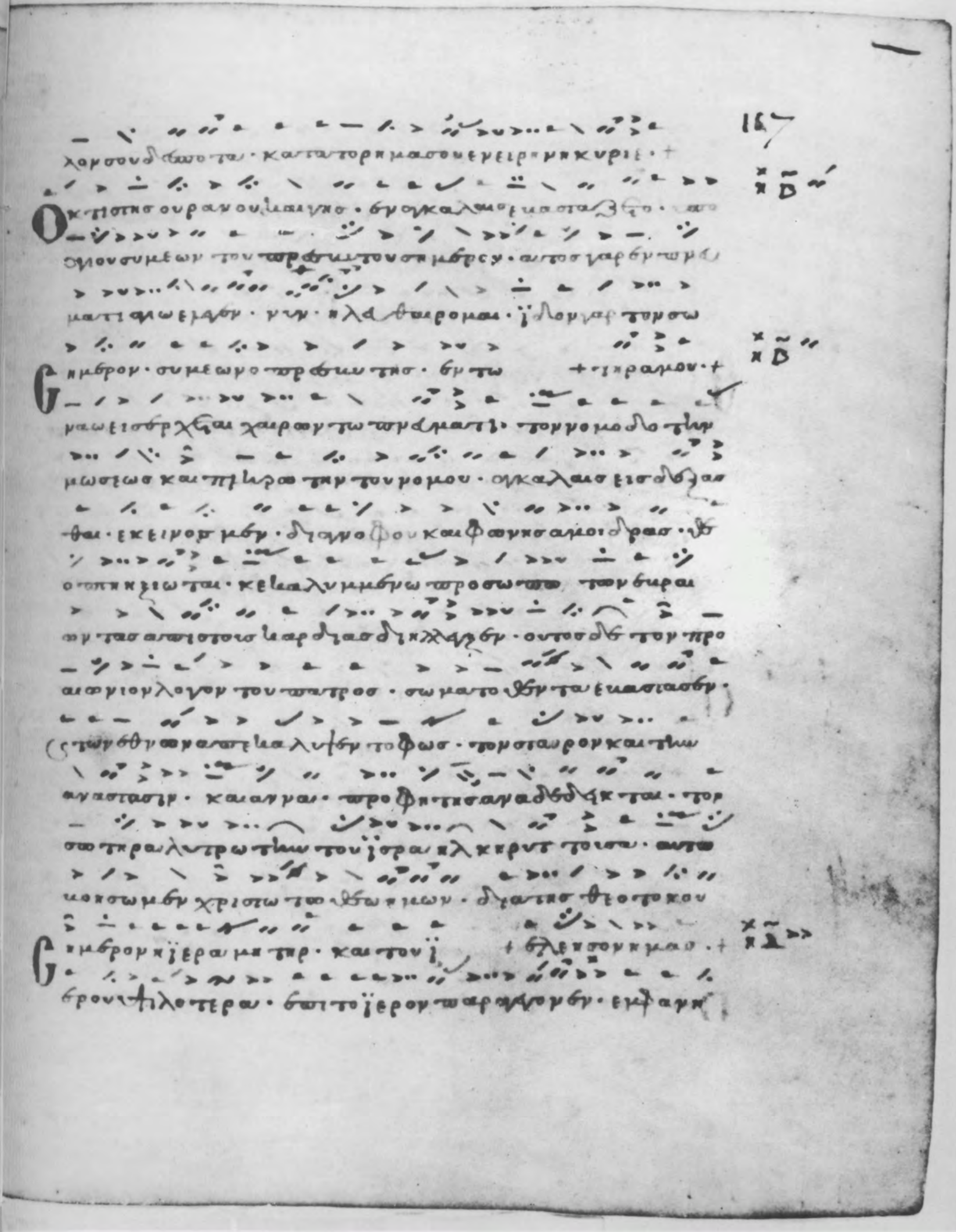
Λ ανεσυμεων· την αφ εριων εναγκαλαις· εν τω ναω αγαλλι
την μη ιερα ζειζ καινισας· μυστικα θεωρει ιδου γαρ τον
σωτηρα μου· ουτος εστιν ο εκ παρθενου τεχθεις· ουτος
εστιν ο εκ θεου θεος λογος· ο σαρκωθεις δι ημας· και σω

ουτον ανθρωπον· αυτον προσκυνησωμεν· +

Ο παλαιος ημερων· ο και τον νομον παλαι· εν σινα δους
τω μωση· σημερον βρεφος οραται· και κατα τον νομον ως νο-
μου ποιητης· τον νομον εκπληρων· ναω προσαγεται·
τω πρεσβυτη επιδιδοται· δεξαμενος δε τουτον·
συμεων ο δικαιος· και των θεσμων την εκβασιν ιδων
πεπληρωθεισαν· γηθοσυνως εβοα· ιδον οι οφθαλμοι μου·
το απ' αιωνος μυστηριον αποκεκρυμμενον· εν εσχα-
των τουτων ημερων φανερωθεν· φως διασκεδαζον·
των απιστων εθνων· σκοτομαιναν· και δοξαν του
νεου εκ του ισραηλ· διο απολυσον τον δουλον σου· εκ
των δεσμων του δε του σαρκιου· προς την αγηρω και
θαυμασιαν αληκτον ζωην· ο παρεχων τω κοσμω το με-
γα ελεος· +

Σημερον ο παλαι τω μωση εν σινα·
νομον επιδους τοις νομικοις υποκυψας θεσμοις· δι'
ημας ως ανθρωπος καθ' ημας γενομενος· νυν ο καθα-
ρος θεος· ως παιδιον αγιον μητραν διανοιξας αγνην·

σασα τω νομω · τον του νομου προχον και του νομου ποι
ητην · ον και εν αγκαλαις υποδεξαμενος ο πρεσβυτης Συ
μεων · γεραιρων εκραυγαζεν · νυν απολυεις τον δουλον σου ·
οτι ειδον σε τον σωτηρα των ψυχων ημων · +

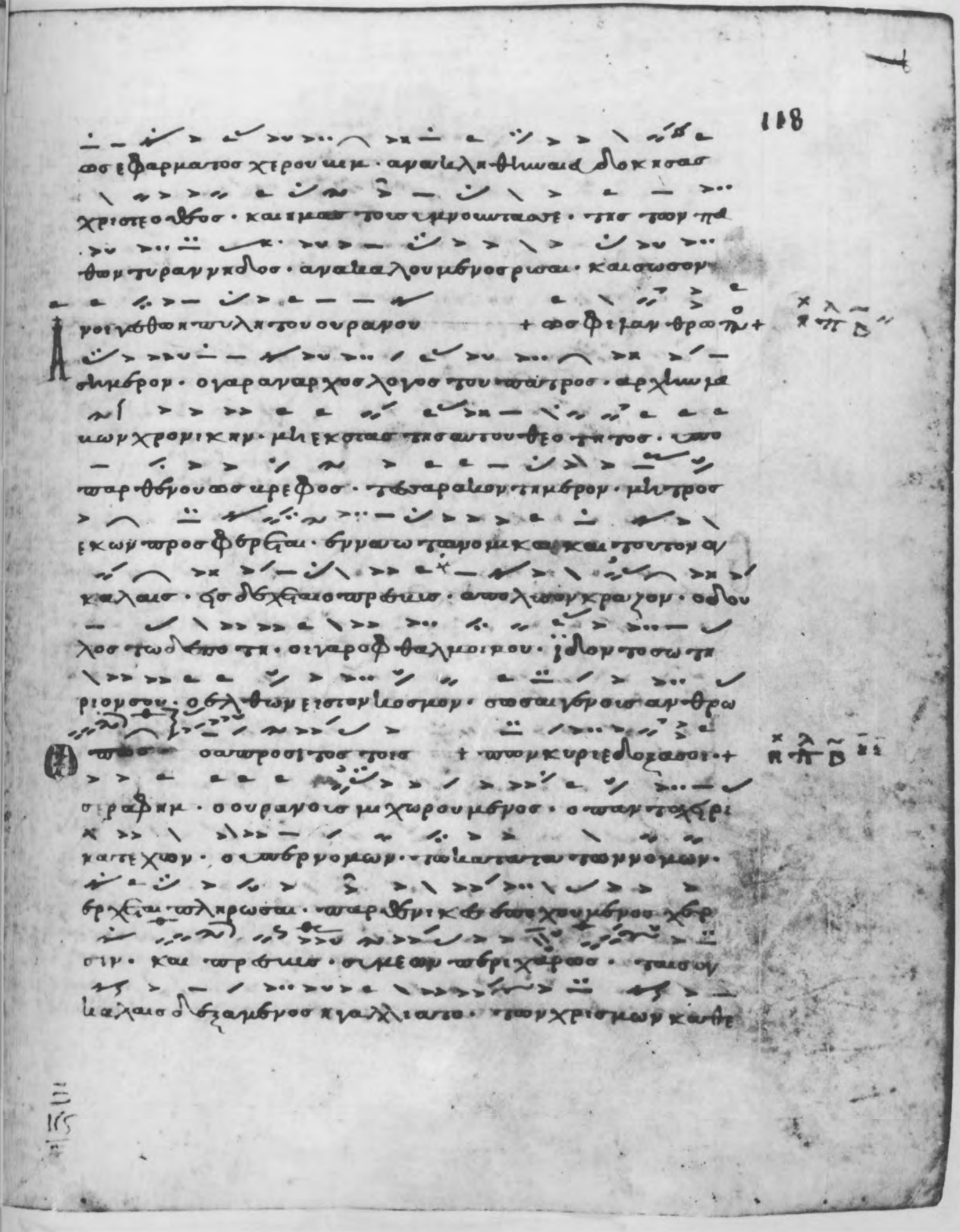
ηχ πλ α'

Ερανατε τας γραφας καθως ειπεν · εν ευαγγελιοις Χρι
στος ο θεος ημων · εν αυταις γαρ ευρισκομεν αυτον τικτο
μενον και σπαργανουμενον · τιθηνουμενον και γαλακ
τι τρεφουμενον · περιτομην δεχομενον · και υπο Συ
μεων ενανκαλισθεντα · ου δοκησει ουδε φαντασια · αλ
λα αληθεια τω κοσμω φανεντα · προσκυνησωμεν ·

ηχ πλ α'

Ο παλαιος ημερων · + ο προαιωνιος θεος δοξα σοι · +
νηπιασας σαρκι · υπο μητρος παρθενου · τω ιερω προ
σαγεται · του οικειου νομου πληρων το επαγγελμα · ον
Συμεων δεξαμενος ελεγεν · νυν απολυεις εν ειρηνη · κα
τα το ρημα σου τον δουλον σου · ειδον γαρ οι οφθαλμοι
μου · το σωτηριον σου κυριε · + ηχ πλ β'

Ο εν χερσιν πρεσβυτου δικαιου · σημερον ημεραν ·

118

ὥραν γὰρ τὰς περατώσης· παιδίον παλαιὸν γέρον

ἀδὰμ ὁ θεὸν ἐνώσας· πρὸ χρόνον· ὁ τῇ δόξῃ· ἀναπολ

σομ μεθοδεύω μαι· ἵνα σου τοῖς ἔθνεσι· τὴν ἔλασιν κη-

ρύξω· ἵνα τὰ πρὸ τοῦ πλάσματος· χαίρειν καταμηνύσω·

ὁ τῇ ἐφθαρμένῃ ζωοδότης· ὁ τῇ κηλῖδι νομομαθω-

της· ὁ τεθρηνημένος νεκρὸς ἀναστάμενος· τριήμερος

πάντας ἐγείρει νεκρούς· + ἦχ Δ εἰς τὸ ...

Σήμερον· ὁ τῇ ἀρρεφῆ πλαστουργῶν ὡς βρέφος ὁρᾶται· σή-

μερον· χερσὶν ὑποδέχεται· ὁ παλαιὸς πρεσβύτης·

αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξεπλήσσοντο· νηπιάζοντα

βρέφος θεασάμεναι· παρθένῳ μητρὶ συναλλάσσεται· ἡ

πρεσβύτης καὶ νεάνις τῷ πράγματι· ἡμεῖς δὲ

μετ' εὐφροσύνης βοῶμεν· δόξα σοι ἐν ὑψίστοις θεῷ· +

ἦχ βαρ

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνα σου σιών· καὶ ὑπόδεξαι

τὸν βασιλέα χριστόν· ἄσπασαι τὴν μαριὰμ τὴν

ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος χερουβικὸς

ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν βασιλέα τῆς δό

ξης· νεφέλη φωτός· ὑπάρχει ἡ παρθένος· φέρουσα
ἐν χερσὶν· υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου· ὃν λαβὼν συμεὼν ἐν ἀγ-
κάλαις αὐτοῦ ἐκήρυξε τοῖς λαοῖς· δεσπότην αὐτὸν εἶναι·
ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου· καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου· + ἦχ βαρ'
Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· ἦλθεν ὁ δεσπότης ἐξ οὐρανοῦ σω-
τὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν ἐκ τῆς παρθένου· ἐπανεπαύσα-
το ἐν ἀγκάλαις· τοῦ δικαίου συμεών· ἔδει γάρ σε ζωοδό-
την τὸν ἁπάντων· ὑπὸ τοῦ πρεσβύτου γνωρισθῆναι·
ὅτι παρ' ἐμοῦ ἀπολῦσαι αὐτὸν· κατὰ τὸ ῥῆμά σου ὁ ἦχ πλ δ'
Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμε- + ἔχων τὸ μέγα ἔλε-
νος· καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφὶμ· σήμερον·
τῷ θείῳ ἱερῷ· κατὰ νόμον προσφερόμενος· πρεσβυ-
τικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ ἰωσὴφ
εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς· ὡς ζεῦγος τρυγόνων·
τὴν ἄμωμον τὴν ἐκκλησίαν· καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεό-
λεκτον λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς· ὡς ἀρ-
χηγὸς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς· τὸν πρὸς αὐτὸν χρησ-

μον δὲ οἰκείων· τὸ πέρας δεξάμενος· ἀπογῶν τὴν παρθέ-
νον· θεοτόκον μαρίαν· τὰ αὐτοῦ πάθη οἰκτρῶς ὀλολύζουσαν· τοῦ ἑ-
αυτῆς προηγόρευσεν· καὶ παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· τὴν μα-
πολλῶν ἰωάννην· γ ἰωάννου λυπεῖς μεθερμηνευόμεναι· καθὼς προ-
ἐπιχείρωμοι· ὅτι ἰδομεν· τὸ προαιώνιον φῶς· καὶ
σωτῆρα κύριον τοῦ χριστὸν ἡμῶν· +

Λε ... Ε· τῆς ἁγίας ... ἦχος ...

Παράδοξον θαυμάζονται ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου
ἀναθηίσ· καὶ μάρτυρος χριστοῦ τοῦ θεοῦ· ἐφάμιλλον τῷ μωϋ-
σῆ· ἐκεῖνος γάρ· τὸν λαὸν νόμῳ θεσμῶν ἐν τῷ ὄρει· τὰς πλά-
κας ἐν πλαξὶ θεοχαράκτους γραφὰς ἐδέξατο· ἐνταῦ-
θα δὲ ὁ ἀγῶνος οὐρανόθεν τῷ τάφῳ· πλάκα ἐπεκόμισεν
ἐγγεγραμμένην· νοὸς ὅσιος αὐτοπροαιρέτως· τιμὴ ἐκ θεοῦ·
καὶ πατρίδος μητρὸς τε· + ...

Βήματι θείῳ καὶ ἱερῷ· ἱερῶς ἐμβατεύων· τὴν ἀνέκφρα-
στον καὶ λογικὴν θυσίαν· ὡς ἱεράρχης ἄξιος πνεύματι
λεως τῷ παντοκράτορι θεῷ· θυόμενος προσέφερες· καὶ μα

πόδε· τυραννικῷ παραστὰς· καὶ πρὸς ἐναίμους δαιμο

νων θυσίας· ἀνόμως ἐκκαλούμενος· ὁμολογίας αἰνεῖν

παρρησιαστικῶς τῷ λυτρωτῇ προσκυνήματος· ἀπειπὼν

καὶ μάσαν[illegible]· πρός τε καὶ θανάτου καταφρονήσας χα

ραλαμπῶς· διό· θυσία προσκυνηθεὶς διὰ τοῦ μαρτυρίου·

εἰς ὀσμὴν εὐωδίας τῷ κτίσαντι προσενεχθεὶς ὑπὲρ τῶν

ψυχῶν ἡμῶν. + τῷ α(ὐτῷ) ια' τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος) Βλασίου·

Ὡς καλὸς παιδοτρίβης· καὶ διδάσκαλος τῆς ἀσκή

σεως· τὴν ἐνέργειαν [illegible] τῶν θεοφρόνων λογισμῶν σου· γυναῖκας

φιλοθέους· ἐπαλείψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς· τῷ

ἀσθενεῖ τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννυμένας ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν

δρόμον τῆς ἀθλήσεως καλῶς τετελεκώς· [illegible]

ν ἀοὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλει· διπλῷ στεφάνῳ· τῆς

ἀθλήσεως [illegible] γενόμενος· καὶ [illegible] σὺν αὐτοῖς·

τὴν [illegible] ἡμῖν [illegible] καὶ τὸ μέγα ἔλεος +

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει· τῶν μαθητῶν [illegible] φρονήματος [illegible]

σοφέ· ἐλ[illegible]θήσας δαυϊτικῶς ὡς φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς

κυρίου· καὶ ὡς εἰ κέδρος ἐπληθύνθης ἐν τοῖς κατορθώμα-

σιν· ὡς ἄμπελος δὲ ἀθλοῦσα ἐν οἴκῳ θεοῦ· τὸν καρ-

πὸν τοῦ μαρτυρίου τεμνομένη ἡ πᾶσαν ὀφθῆ ποιμένη· ἐκ καρ-

πῶν τῶν ὀδυνῶν σου· ἐλαίας ἡμῖν οἶνον μονήτον· δίδωσι

φωτί· ἀφῶς ἐν θεοῦ· τὰς καρδίας πληθύνει ἡμῶν·

καὶ στεφανωθεὶς σὺν τοῖς ἐν τῇ σκήνει ἀμνημόνευτον

σὺ ἐλαίου θεοῦ· μακαρίζοντες· ἀφημονεύοντες· αἱ

τοῦ μόνου ἐκεῖ· διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος·

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιζ΄· τοῦ ἁγ(ίου) ἱερομάρτυρος Μαρτινιανοῦ· ἦχος β΄

Χαίροις ἐν τίμιον καὶ πολυθαύμαστον πάλαισμα τὸ

κῦδος· ἀνέτειλεν γὰρ ἡμῖν· ὡς φαεινότατος ἥλιος·

καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ· καταβαλοῦσα ἅπασαν δυναστείαν·

τῶν μελῶν σου ἡ φωτοφόρος μακαρίζει· ἐνορᾷ γὰρ καὶ

ἐρημίοις καὶ γηραιοῖς· πάντα πειρασμὸν σοι προσῆψα

(...)ν· τὸ μὲν ὑπερβαίνων αἰῶνα σοι παρεθήκατο· τὸ

δὲ· ἐν πυρὶ ἐν θαλάττῃ· ὁ πειράζων πειράζειν

σε ἐπείρασεν· φεῦ· ἀλλ' ὦ· Μαρτινιανὲ τρισόλ-

121.

μει· Χριστον απαυστως υπερ ημων· ικετευ σωθηναι τους

των εκ τελους· παυσου σοφιστως· τον μνημοσυνον· + ηχ πλ δ

Προποικιλμενος στολη αγνειας· και σεβασμιος ων

ταμειειν θεια· εν οικον τε εχων· Χριστου τον εκ παρθενου

τεχθεντα· γυναικιαν στολην ουσιωμενος ανυπο· ουδε καθο

ρας· σαρκος κατεδεξω· αλλ ευσεβως προθυμως

τω ομολογουμενω πυρι· το θειον πνευμα εν καρδιοις εχων· και

διατουτο αισθητου και προσκαιρου πυρος· το εμπαθες ως

κατεφλεξας· και της γε εμης την φλογα κατεσβεσας·

διο πρεσβευε μαρτυριων ερωτησον· και ημας του

ολεθριου· και αιωνιου εκτροπηναι πυρος· +

Μη(νί) τω αυ(τω) ιζ· του Π(ατ)ρ(ό)ς η(μ)ων Αλεξιου· ηχ πλ δ

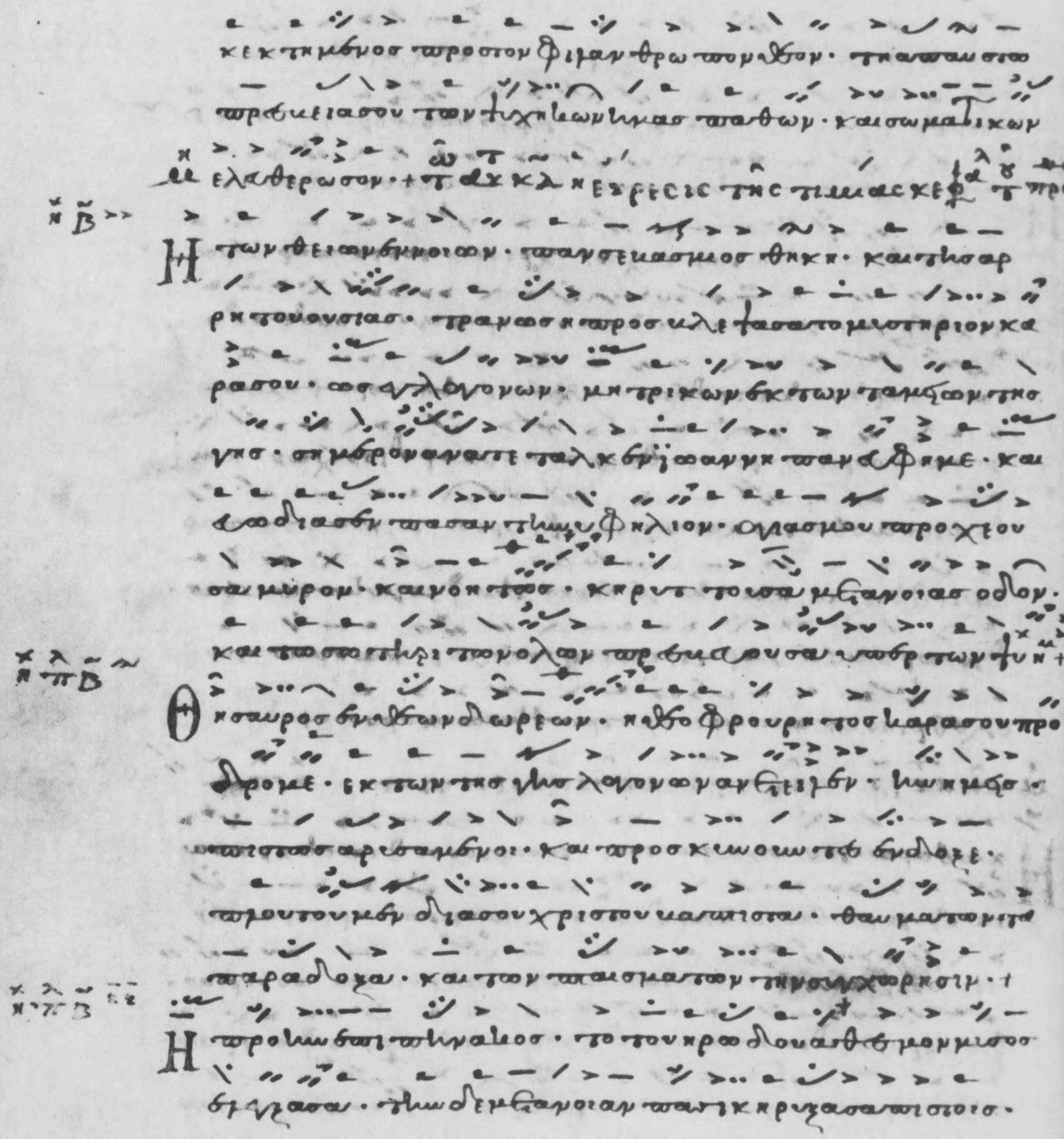
Η καθαρα του πνευματος· του αγιου σοφια σε εκ γεννας

εντη καθαρα καρδιας σου· πνευματικαριστευουσα

πε οστε καθερ· κατασταν των πνευματων της πονηριας·

φανερον πεδιου κτημα· ενεδειξεν· και ου μονον φανερον·

αλλα κρυπτων νοσηματων ιατρον· διο· παρρησιαν

κεκτημενος προς τον φιλανθρωπον θεον· τη πανσεπτω
πρεσβεια σου των ψυχικων ημας παθων· και σωματικων
ελευθερωσον·
σαν μυρον· και νοητον· κηρυττουσα μετανοιας οδον.

οφλημάτων· διαλλάξασά με· ὥσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην· τὴν
τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν· καὶ κλαίουσαν ὡς κἀκείνη· καὶ ὡς τοῖς κό
σου ποσί σου κεῖσε· ὥρα οὐ κεῖσε ἔρημην· +

Μη τῷ αὐ(τῷ) ϛ· τῶν ἁγίων μβ μ(αρτύρων) μ(αρτύρων) ἦχ(ος) β'

Η ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς· νέαν στολὴν
ἐνδυσαμένη· ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα
τῶν νέων ἀθλοφόρων· τούτοις γάρ· ἐνδόξως ἐκθρέ
ψαμένη· θεοῖς ἀγαπητοῖς ὁμοῦ δὲ κ(αὶ) ἡμῖν κατ' ἀρετὴν Χριστοῦ
συμπροσηγάγετο· δι' ὧν νικήσας ὁ τούτοις τῶν παρα
νόμων ἀναδείξας· καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας· κα
ταστήσον καὶ ἡμῖν· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος +

ἦχ(ος) πλ. β'

Φάλαγγα θεοστεφῆ· ἀντίφωνον μαρτυροφόρον ὁμό
νοον· ὑπὲρ Χριστοῦ τεθεῖσαν προθύμως· τὸν δι
όλου τὸν συναθροισμόν· τῶν τεσσαράκοντα δύο ἀθλο
μαρτύρων· διά τε τὴν πανίερον μνήμην· τῶν μα
καρίων τιμήσωμεν αὐτοῖς· θραύσαντες
θράσος ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων· καὶ ῥυσάσθω ἡμᾶς

σθενοφρονεῖ· ἀχαλινώτων πᾶσαν τῶν ὑβριστῶν ἰῶς· +

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ΄· τῶν ἁγίων μ΄ μαρτύρων. ἦχος α΄

Χορὸς· τεσσαρακοντάριθμος στρατός· ὁμόφρων θεοσύλλεκτος· συνεξέλαμψεν· τῇ μνήμῃ σήμερον ἀθλητικοῖς σὺν τοῖς· ὁμοζώων καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· + ἦχος β΄

Ἀληθείας ἱεραστῆρα· ὁ οἰκείω αἵματι· τῷ πυρὶ τῶν κασάρων· τῇ τοῦ ἀγῶνος πείρᾳ· τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τεσσαρακοντάριθμον παράδοξον τεῖχος· δὲ καὶ ἀλήθειαν στηριζόμενοι τοῖς ἀγῶσιν ἐν σώματι ἰδίῳ πεισθέντες· προσηλώθησαν Χριστῷ· καὶ ἐθόρυνον μέσον μηνί· τῷ φιλοχρίστῳ παιδί· ἐν μέσῳ· ἀραμένην σημείων διὰ ῥοὰ ἀθλητικὰ· καὶ συνωνόμιζον τοῖς προλογίστοις· + ἦχος β΄

Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον· καὶ τὸ κρύος ὡς θαλπωρὴν οἱ μάρτυρες ἡγήσαντο τοῦ Χριστοῦ πόθος· οὐκ ἐπτοήθησαν τοὺς μέλλοντας τῶν τυράννων ἀπειλάς· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι· τῶν κασάρων τὰς προσβολάς· ὅπλον φοροῦντες τιμιώτατον τὸν σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν·

ποις ἱερατικοῖς ἐπροσώπησαν τὸ · ὁ θὴρ καὶ τὸ ξίφος · ἐκομίσαντο

β

Τιμῶ τὴν τετραδεκαρίθμον χορείαν · τῶν + τῆς χάριτος +

μαρτιζωντισμηκανεμηκοσει · τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης

σὺν λύθρον θαρσαλέως · καὶ τῷ κρυεῖ σφιγγόμενοι · τὴν ὁδὴν

ἀνέμελπον τῷ κυρίῳ · μὴ ἐν ποταμοῖς · ὀργισθεὶς ἡμῖν

φιλάνθρωπε · ἐπαρθείσαν τὸν ἀέρος · καὶ τὴν πρόσθη

τα τοῦ ἀέρος · τῷ οἰκείῳ γὰρ αἵματι · ἐκαθήρασαν ἡμῶν

οἱ πανσόλβιοι · καὶ σῶσον ἐν ἡμᾶς οἰκτρούς · εἰς τὰς αἰωνίους αὐτοῦ

σκηνὰς ἵνα ὡς κόλασις ἡμᾶς θάλψει · τοῦ πατριάρχου

β

Προφητικῶς μὲν ἐκ τοῦ · ὁ Δαυῒδ ἐν + Ἀβραάμ · +

ψαλμοῖς · διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος · καὶ ἐξή

γαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν · ἡμεῖς δὲ μάρτυρες Χριστοῦ · δι

αὐτῶν τῶν ἔργων · τὸ λόγιον πληροῦντες · διήλθετε διὰ

πυρὸς καὶ ὕδατος · καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τῶν

οὐρανῶν · διὸ · πρεσβεύσατε · τοῦ παραλαβεῖν τὰς ψυχὰς

θλιβομένας · λυτρωθῆναι ἡμᾶς τοῦ μεγάλου ἐλέους · +

πλ δ

Ἀθλοφόροι Χριστοῦ · τὴν πανσεβάσμιον νηστείαν · φαιδρο

124

περαν ανυπεργασασθε · την μνημην της ενδοξου ημων αθλο-
φορου · τεσσαρακοντα γαρ οντες · σημερον τεσσαρακονθημε-
ρον ολολαζει · το σωτηριον παθος μιμησαμενοι · της
υπερ χριστου ημων αθλησεως · δευτε · εχοντες παρρησιαν ·
πρεσβευσατε εν ειρηνη καταντησαι ημας · εις την τριη-
μερον αναστασιν · του θεου και σωτηρος των ψυχων ημων · + x D
Φερον τες τα παρον τα λυπηρα ως · χαιροντες · τοις ελ-
πιζομενοις · προς αλληλους ελεγον οι αγιοι μαρτυρες · μη
γαρ ιματιον · αποβαλλομεθα · αλλα τον παλαιον ·
ανθρωπον αποτιθεμεθα · δριμυς ο χειμων αλλα
γλυκυς ο παραδεισος · αλγεινη η πηξις · αλλ ηδεια η α-
πολαυσις · μη ουν εκκλινωμεν · ω συστρατιωται · μι-
κρον υπομεινωμεν · ινα τους στεφανους της νικης α-
ναδησωμεθα · παρα χριστου του θεου και σωτηρος των
ψυχων ημων · + ηχ δ' ΚΕ · ΘΕΝ ΑΓΓΕΛΙΚΑΙΣ ΤΑΞΙ ΘΧΟΥ · x α
Πρ ω εκ τω μηνι · ο αρχηστρατηγος απεταξει προσαγεσθην
παρθενον και αγνην · μνησαι σοι τον λογον τον της σω-

τη ελαιας· αμαρ και καλεσας αυτη· χαιρε κεχαριτωμενη·
ο κυριος μετα σου· τεξεις υιον· τον προαιωνιον δεσποτην
τρος· και σωσει τον λαον αυτου εκ των πταισματων αυτων.+

Εν τω μηνι τω εκτω· απεσταλη ουρανωθεν γαβριηλ ο
αρχων ελθειν· εν πολει της γαλιλαιας ναζαρετ· κο
μεισαι κορην χαρας ασπασμα· και προσελθων πρ
αυτην ευθεως εβοησεν· χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος
μετα σου· χαιρε δοχειον της χαριτος του φωτος· ον γαρ
ουρανοι ουκ εχωρησαν· η κοιλια σου κεχωρηκεν απο
ναμενη· χαιρε σεμνη· του αδαμ παρακλησις· και
της ευας πληρωσις· και χαρα του κοσμου· και αι

Απεσταλη ο μεγας γαβριηλ + γαλιλαιας του βημονιν +
ουρανωθεν· εκ θεου προς παρθενον απο λωτον·
εις πολιν της γαλιλαιας ναζαρετ· ασπασασθαι
αυτην· τον ξενον του τοκου αυτης μηνυσειν· απεσταλη
λειτουργος ασωματος· προς την εμψυχον πολιν
και πυλην νοεραν· μηνυσαι δεσποτικης παρουσιας

ας τη... [illegible] · απεσταλη ο στρατιωτης ο ουρανιος ·
προς το αχραντον της δοξης παλατιον · προαιτοιμα-
σαι τω κτιστη κατοικιαν αληκτον · και προσελθων
προς αυτην εκραυγαζεν · χαιρε θρονε πυριμορφε ·
των τετραμορφων υπερενδοξοτερα · χαιρε · κα-
θεδρα βασιλικη ουρανιε · χαιρε ορος αλατομητον ·
λοχειον παντιμον · εν σοι γαρ παν το πληρωμα
κατωκησεν της θεοτητος σωματικως · ευδοκια πα-
τρος αϊδιου · και συνεργεια του παναγιου πνευματος ·
χαιρε · κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου · +

Το απ αιωνος μυστηριον · ανακαλυπτεται σημερον · και
ο υιος του θεου · και υιος ανθρωπου γινεται · ινα του
χειρονος μεταλαβων · μεταδω μοι του βελτιονος ·
εψευσθη παλαι αδαμ · και θεος επιθυμησας ου γεγονεν ·
ανθρωπος γινεται θεος · ινα θεον τον αδαμ απεργ-
ασηται · ευφραινεσθω η κτισις · χορευετω η φυσις · οτι
αρχαγγελος παρθενω μετα δεους παριστατε · και

το χαιρε χορηγει· της λυπησασης αντιδοτον· ο θησαυρος

ματ ελεους· ο φιλανθρωπος θεος· ημων δοξα σοι· +

ηχ β̃

Ευαγγελιζεται ο Γαβριηλ· τη κεχαριτωμενη σημερον·
χαιρε ανυμφευτε μητηρ· και μη καταπλαγης
τη ξενη μου μορφη· μηδε δειλιασης·
αρχαγγελος ειμι· ο οφις εξηπατησεν Ευαν ποτε· νυν
ευαγγελιζομαι σοι την χαραν· και μενεις ης αφθορος
και τεξεις τον κυριον αχραντε· + εις [illegible]

ηχ β̃

Σημερον· ευαγγελια χαρας· δηλουται τη παρθενω·
σημερον η κτισις προοιμια· δεχεται σωτηριας·
αιδεσωμεν εις των ουρανων αγαλλονται· και κοινη τοις
βροτοις συνευφραινεσθαι· Αδαμ την φθοραν αποδυεται·
και η κατα της αρας απολλυται· η μεσολαβ· ακαταπαυστως [illegible] +

ηχ δ̃

Σημερον χαρας ευαγγελια· παρθενικη πανηγυρις·
τα κατω τοις ανω συναπτεται· ο Αδαμ καινουργει-
ται· η Ευα της πρωτης λυπης ελευθερουται· και η
σκηνη· της καθ ημας ουσιας· τη θεωσει· του προσ

126

λιφθεν του φυραματος · ναος θεου χρηματισ[illegible] ·

α · μυστηριον · ο προ [illegible] της κενωσεως [illegible] γνωστος · ο πλου

τος της χριστος [illegible] αφρασιος · [illegible] λειτουργι[illegible]

θω κατι · παρθενικη [illegible] προσδεχεται · πα

μα [illegible] κατα [illegible] δοκει · κ

τος [illegible] καταιοι [illegible] πραγματι [illegible] ·

ενω · και [illegible] · [illegible] · προσ

την παρθενον ποιησωμεν · χαιρε κεχαριτωμενη · ε

[illegible] χριστος ο θεος ημων · την καθημα

προσλαμομενος φυσιν · προς εαυτον [illegible] ·

αυτον [illegible] · σωθηναι τας ψυχας ημων · +

δου κανα ιελησοσ · [illegible] · [illegible] λογον

ο θεος · τοις ανθρωποις [illegible] · αρχ[illegible]

φωνην · η [illegible] · η παρθενος [illegible]

την χαραν · [illegible] ουρανος · ο κοσμος

λελυται της αρχαιας αρας · αγαλλιασθω [illegible] ·

και φωναις [illegible] · [illegible]

χυρε δοξα σοι ·

ιζ

ηχ α

Τω εκτω μηνι · απεσταλη ο αρχαγγελος προς παρθενον
αγνην · και χαιρειν αυτη ειπων προσειπων ευηγγελισατο
εξ αυτης τον λυτρωτην προελθειν · οθεν · δεξαμε
νη τον ασπασμον · συνελαβες τον προαιωνι
ον θεον · τον αφραστως ευδοκησαντα · ενανθρωπη
σαι · εις σωτηριαν των ψυχων ημων · + ηχ α

Γλωσσαν ην ουκ εγνως · ηκουσεν η θεοτοκος · ελαλει γαρ ·
προς αυτην ο αρχαγγελος · του ευαγγελισμου τα ρημα
τα · οθεν πιστως · δεξαμενη τον ασπασμον · συνελα
βες τον προαιωνιον θεον · διο και ημεις · αγαλ
λομενοι βοωμεν σοι · ο εξ αυτης σαρκωθεις · αφρα
στως θεος · ειρηνην τω κοσμω δωρησαι · και ταις ψυ

ηχ πλ β

Απεσταλη εξ ουρανου + χαις ημων το μεγα ελεος +
γαβριηλ ο αρχαγγελος · ευαγγελισασθαι · τη παρθε
νω την συλληψιν · και ελθων εις ναζαρετ · ελογιζε
το εν εαυτω το θαυμα εκπληττομενος · οτι πως ·
ο εν υψιστοις ακαταληπτος εκ παρθενου τικτε

ται· ὁ ἀχώρητος θρόνον τὸν οὐρανόν· καὶ ὑποπόδιον τὴν
γῆν· ἐν μικρᾷ [illegible] χωρῇ ται γυναικὸς· ὃν [illegible]
καὶ πολυόμματα ἀτενίσαι οὐ δύνανται· λόγος ὁ πα
ρών· τί δῶ [illegible]· καὶ οὐρανῷ τὴν ἑορτήν· χαῖρε κεχα
ριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀμνὰς [illegible]
χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐ
λογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· +

κπ

Εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοί· καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὁ
γὰρ τοῦ πατρὸς συναΐδιος· καὶ συνάναρχος σύν
θρονος· οἶκτον λαβὼν καὶ φιλάνθρωπον ἔλεον·
ἑαυτόν· καθῆκεν εἰς κένωσιν· κατ' εὐδοκίαν καὶ
βούλησιν πατρικήν· καὶ μήτραν ᾤκησεν παρθε
νικὴν προσοικειωθεῖσαν τῷ πνεύματι· ὢ τοῦ θαύ
ματος· ὁ θεὸς ἐν ἀνθρώποις· ὁ ἀχώρητος ἐν μή
τρᾳ· ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον· ὅτι
καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος· καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος·
καὶ τὸ μυστήριον ὅσον· ὁ θεὸς γὰρ κενοῦται· καὶ

σαρκοῦται καὶ ὥσπερ ἀτέξαι· ἀγγέλου πρόσρησιν δεξ[αμένη]·
τὴν πρόσληψιν λαβόντος· χαῖρε· κεχαριτωμένη
ὁ κύριος μετὰ σοῦ· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος +

Μη(νὶ) ἀπριλλί(ῳ) α΄. τῆς ὁσ(ίας) μαρί(ας) τῆς αἰγυπτίας +

Ἦ(χος) β΄

Τὰ τῆς ψυχῆς θηράματα· καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός·
τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἐκτεμοῦσα· τὰ τῆς ἐννοίας ἐγ-
κλήματα ταῖς σιγαῖς τῆς ἀσκήσεως ἀποπνίξασα· καὶ ῥεί-
θροις τῶν δακρύων σου· τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρ-
δευσας· καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς·
διὸ σοῦ τὴν μνήμην· ὁσία ἑορτάζομεν +

Ἦ(χος) τῷ ἀχ(ράν)τῳ

κ(αὶ) μὴ τρικυμίαν θορυβοῦσαν κόσμον· χ(ριστὸ)ς ὁ σπείρων τῷ
δ... ὅτι Χριστῷ ἱλασμὸν Θεόδωρε· τηρήσας κ(αὶ)
τὴν ... σου ζωῆς· τὴν ... προσοίσας θυ-
σίαν ζῶσαν αὐτῷ· κατὰ τὰ ... ματιον ... ληφας
τὴν δοξοῦσαν· ζωμένος πᾶσαν μάχαιραν· διὸ·

καὶ βραβεύσασ τῆσ ἐκκλησίασ · ἀποστολικῶσ συνδρο-

μοῦ εὐβέλτιοσ · ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε [illegible]

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κγ' · τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυροσ Γεωργίου · ἦχ(οσ) α'

Ὁ λαμπρὸσ ἀριστεὺσ νέοσ Γεώργιοσ · καὶ τῆσ ὁμολογίασ ἀθλή-

σει · πᾶσαν τὴν δύναμιν εἰσ ἀφραίνων · [illegible] τοῖσ

αὐλιζόμενοσ νῦν · καὶ δαψιλέστερον τοῖσ πιστοῖσ παν-

[illegible]ρειν κ[illegible]ρεν · καὶ συνεορτάζειν ἡμᾶσ · τοῖσ δι' αὐτὸν

ἀθροισμένοισ · ὡσ Χριστοῦ δοῦλοσ παρ[illegible]ομενη · διὸ

περάντου ἀξίωσ τιμήσωμεν · ἀπαύστωσ πρεσβεύοντα

γὰρ · τὸν τῶν ὅλων [illegible] βίον · δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεοσ +

Ἀριστείασ ἄθλων νέων ναὸν τὰ κριτ[illegible] · [illegible]

μονοσ τῶν καρπῶν σου · τῷ Χριστῷ προσηνέχθησ πάν-

μακαρ Ἰάκωβε μάρτυσ γενναῖε · πίστει · πόθον ἐμιμήσω

νοσ · ἐν σπιθαμῇ · φόνον ἀπωσάμενοσ · [illegible]

σω · τὰ οὐράνια συγκοσμεῖ · παρρησίαν ἔχων ·

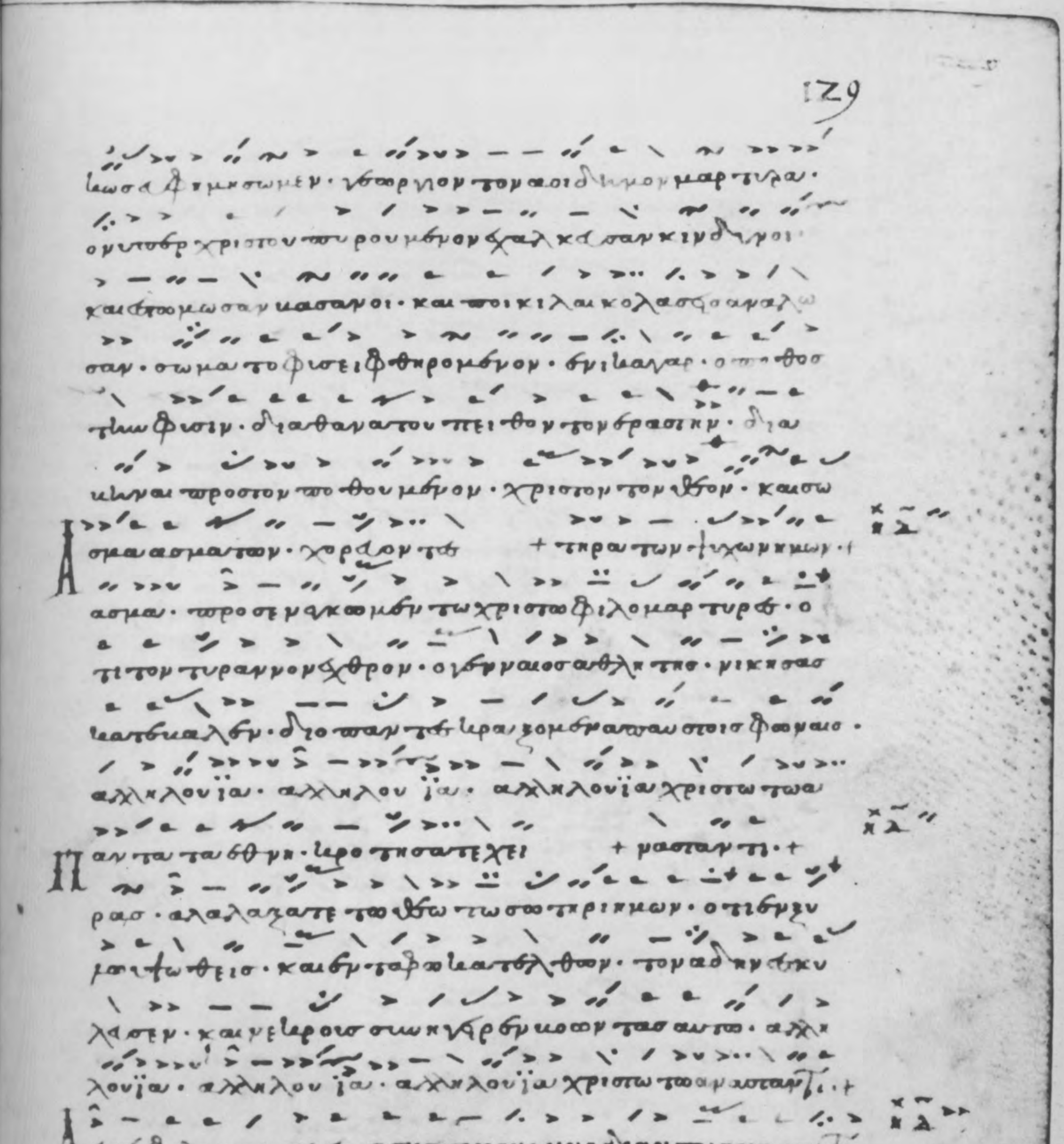
πρὸσ δεσπότην τῶν δεσμῶν · αἴτησαι ταῖσ ψυχαῖσ ἡμῶν

τὴν εἰρήνην · ἱλασμὸν τῶν ἁμαρτιῶν · καὶ τὸ μέγα ἔλεοσ · +

Τρου μεγαλονικασιμεως στρατιωτου γεωργιε· χαιρου και
αφραινου θεωναρα ληζ ηκσας· παντων καταφρονη
σας· ζωην την αιωνιον ελαβες εν ουρανοις· το γαρ σω
μασου πασαν νοσον ζωαν θρωπων απελαυνει· χριστον
γαρον βουθησας· αυτον απεδοξαζειν μακαριε· +

Νακεσοδικαια εφησεμοσσομομσον τοις κροτοις ταμει
φαρα· ελεηθησε ται γαρ παρα χριστου του θεου· ο
κλβασον λιαπροκηνορασεν· αμαρωσθετα τα ενωπι
οθεις· φιπολυτημα γεωργιε· τον διαβολον διαβολοχαις
κεοχου θησας· και ανομοις εκδοθεις εκαρτερισας·
της πρωνης ταο ρημα καταπατισας ως κεκηλα· τοσω
μα γαρ δοις ...του πλασαντος· ολον μεδ...
δων κατεπεμνετο· και ουδ λιαρμαλλον· ολως αισχω
θεις εστε τρωσκεως· στεφηφορον στεορων ακμαιοστα
τον· ο θυμαυλαις οικων τον κυριον σου· σωταις απω
διωαμεσιν· παρ... αθλοφορε χριστον σωθηναι τας ψυ ημ +

Τονυνοσερον αδαμαντα της καρτεριας αδελφοι· πνευματι

ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν· σήμερον γὰρ ἔαρ νον

τὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν· ποικίλως ἀνανθεῖ τὰ λογικά· καὶ

τῆς ὁσίας μνήμης Γεωργίου τοῦ σοφοῦ μεγαλομάρτυρος·

οὗ τιμίως τὰ ἀθλήματα· ἀναβοῶντες κομιζόμεθα ἰά-

ματων πηγάς· διὸ καὶ νῦν· αὐτὸν ἱκετεύσωμεν· τοῦ

πρεσβεῦσαι ἡμῖν ὅπως τῷ σωτῆρι Χριστῷ· εἰρήνην τὴν

οἰκουμένην δωρήσασθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλε(ος) +

ἦχ λ''

Δεῦτε· τῶν πιστῶν τὸ σύστημα· δεῦτε· ἑορτὴν σου

ᾀσώμεθα· ἡ γὰρ ὑπέρλαμπρος μνήμη τοῦ ἀθλο-

φόρου Γεωργίου· ἡμῶν φωτίζει τῶν πιστῶν· ἀραρώ-

τως τὰς καρδίας τῶν ἀρετῶν ἐξαστράπτουσα· διὸ

ὁμοφρόνως· ἀναμέλποντες εἴπωμεν· χαίροις

στρατιώτα τοῦ μεγάλου βασιλέως Χριστοῦ· χαίροις·

τὸ ὑπέρλαμπρον αὐχος καὶ χάρισμα· χαίροις παμ-

φαὲς καὶ πανόλβιε· ὑπὲρ ἡμῶν παμμάκαρ· τὸν τῶν

ὅλων ἄνακτα Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν· ἱκέτευε ῥυσθῆναι

τῶν ατ τὰς βλάβας τοῦ ἀλάστορος· καὶ σωθῆναι τὰς

+ ψυχὰς ἡμῶν +

130

Ἀ νετειλεν το εαρ δευτε ευωχηθωμεν· εξελαμψεν η ανα- χ λ χ π δ

στασις Χριστου δευτε ευφρανθωμεν· η του αθλοφορου μνη-

μη· τοις πιστοις φαιδρυνουσα ανεδειχθη· διο φι-

λεορτοι δευτε· μυστικως ανευφημησωμεν· ου-

τος γαρ· ως καλος στρατιωτης· ηνδρισατο κατα

των τυραννων· και τουτους κατησχυνε· μιμητης γε-

νομενος του παθους του σωτηρος Χριστου· ουκ ηλεη-

σεν το καλλος το πηλινον το εαυτου· αλλ' ως γυμνονα

μεταχαλκευσεν· εν βασανοις αυτο προσανεξιουμενος·

αυτω ικετευσωμεν· αθλοφορε ικετευε· ςτ σωθηναι

Δ ευτε παντα της γης τα περατα· + τα στιχηρα κ(αι) + χ π β

πνευματικην χορειαν επικροτησωμεν· των ασματων

την σαλπιγγα φωνην αναλαμβανοντες· και ευχαριστοις

υμνοις προσειπωμεν μαρτυρα· χαιροις· τον Χριστου

στρατιωτα μαρτυς Γεωργιε· το παθος γαρ του αυτου

ενηθλησας μακαριε· χαιροις· ο το σωμα εκδοσας

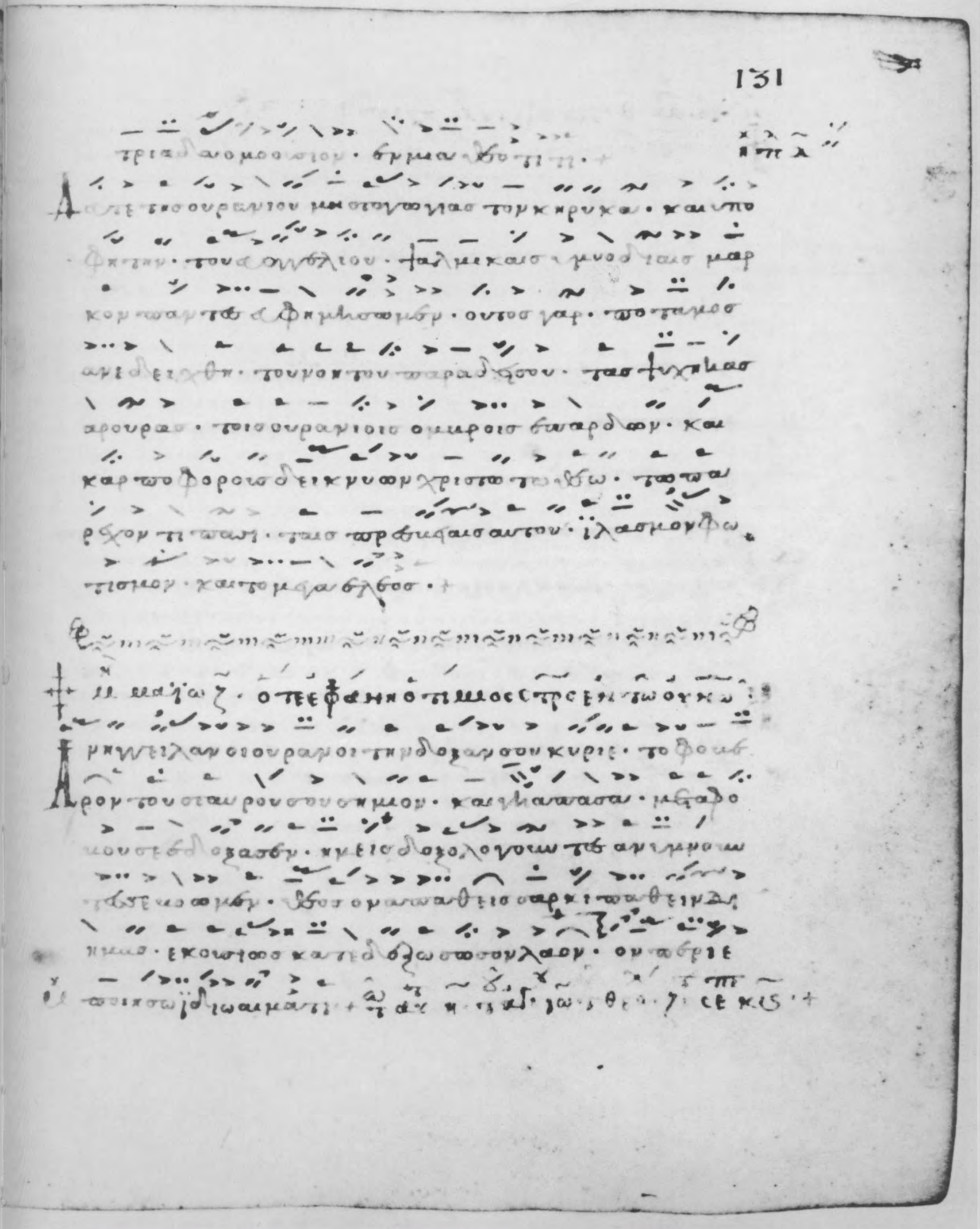
ενεκισμοις χαλεποις· δια την ευσεβειαν και μακα

ριαμον τοῦ βασιλέω· χαίροις· ὁ ἱεροφάντος ψυχῆς· σῶσαι
πολλῶν ὁρῶν ἀπαυστῶς κοιμωμένους· Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· τοὺς
ἐκ πελαγίων τὴν ἐνδόξον μνήμην ὑμνοῦσιν· πρέσβευε δὲ ῥυ-
σθῆναι πάσης ὀργῆς· καὶ φθορᾶς καὶ κολάσεως· +

Ἀξίως ·· τοῦ ὀνόματος βασιλείας σου· στρατιώτης τέθεωρ-
κε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ· ἐπωμισάμενος·
τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης· χερσωθεῖσαν γῆν εὖ
καλλιεργήσας· καὶ τὴν ἄκανθαν δούλη· θρησκείαν τῶν
εἰδώλων ἐκριζώσας· τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κλῆ-
μα ἱερὸν ἐφύτευσας· ὃ ἐβλύχασαν εἰς ἰάματα· τοῖς
ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς· καὶ Τριάδος γεωρ-
γὸς· δίκαιος ἀνεδείχθης· πρέσβευε δεόμεθα· ὑ-
πὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν +

ιζ τῷ κε· τοῦ ἁγίου ἀπο(στόλου) Μάρκου· ἦχ. πλ. β'

Ἐν σοὶ ἐξεχύθη ἡ χάρις· ἐν χείλεσι Μάρκε ἀπόστολε· καὶ
γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας·
διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα· πιστεύειν· εἰς

μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) θ' τοῦ ἁγίου μ(άρτυρος) Χριστοφό(ρου) π β'

Φιλομαρτύρων ἑστιασμὸν ἀθροισάμενοι · ἡδονῆς πνευματικῆς ἐμφορηθῶμεν τῆς · σήμερον ἐλθόντες ἡμῖν σήμερον · παρέστηκε γάρ · τὸ τῶν μαρτύρων τὸ σεμνολόγημα · ὁ κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρείως παραταξάμενος · καὶ τὰ ταύτης · θεῖα πανταχοῦ τρεψάμενος · οὗτος καὶ τῶν εἰδώλων · τὴν πρὸς θεὸν ὀρθὴν πίστιν θεοσεβῶς · ταῖς αὐτοῦ παραιτησάμενος · Χριστοφόρος ὁ διὰ τῶν οἰκείων στιγμάτων τε καὶ θαυμάτων · Χριστὸν αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ φερόμενος · καὶ κατὰ ταχὺ ἐκείνων τὴν πρᾶξιν · τὴν κλῆσιν ἐπωνομάσαμενος · ὃν ἅμα ἐν ἡμῖν πλέον νῦν ἐθαύμασεν · διηνεκῶς πρεσβεύει · +

Κορυφούμενη μὲν ἡ λεξίς τῶν · τὴν πᾶσαν τὴν ἀληθῶς ἀξιοπιστίαν · πρὸς αὐτὴν χωρεῖ ἀνδρικώτατα · τῆς γὰρ προγονικῆς · συγκαταθέσεως εἰς τὰ ἀνάμνησιν κρείττω τοῦ τῆς γυναικείας καὶ δουλικῆς ἐδείκνυντο · ἀλλ' ὦ · θείας ἀλλοιώσεως · τῆς ἀναρρωσάσης τὸ χαῦνον τοῦ θήλεως · καὶ μεταμειψάσης ἀθρόον δι' ἧς ἀνὰ Χριστοῦ τὸ σωτήριον · πάσης σου · ταῦτα καὶ διαπεῖρας τὸ μέγα · καὶ

μαρτυρικως εβραβευου μνημα· διο [illegible] Χριστον·

τον [illegible] θανατω θεν τι· [illegible]

ημας· [illegible] ματων ρυσασθαι· + Β·

Μ τω αυ κα· των αγιων βασιλεων Κωνσταντινου· και Ελενης +

Πλουτισαμενοι δωρεων ταις κρειττοσι τον αει λαμ φωσ παρα θεου·

αναξ κρατιστε· Κωνσταντινε [illegible] καλως εν τουτοις

διεσωρευσας· και ταυτας θεις γαρ· ακτισι του παντο[illegible]

[illegible] ρου ιερεως· δια του [illegible]

ματος· [illegible] τιμιος· την οικουμενην

μενην· ως περι [illegible] οικοδομησας [illegible] και

πολιν [illegible] βασιλευουσαν [illegible] διο [illegible]

Χριστον τον θεον· [illegible] τοις [illegible]

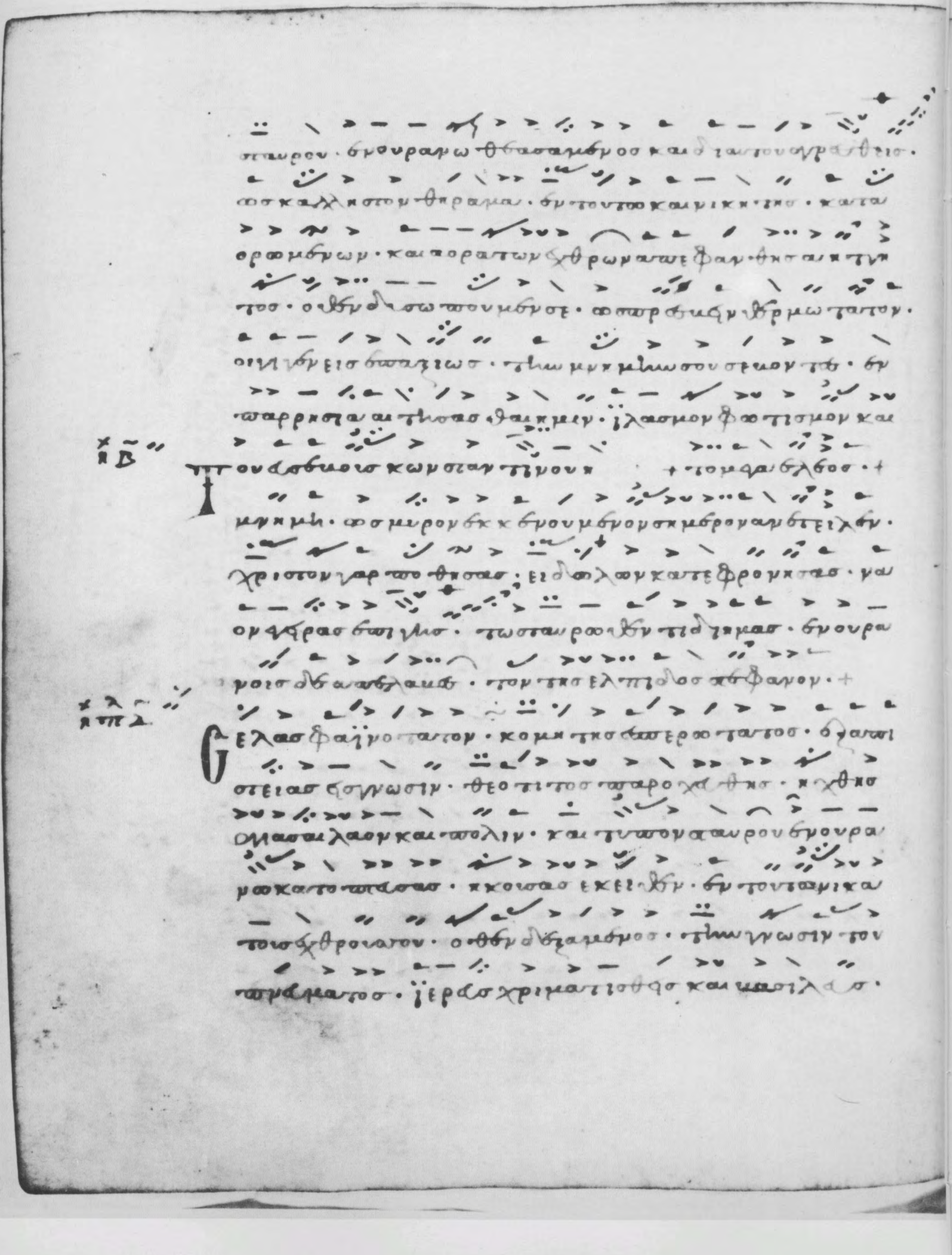
την μνημην σου· ως παρρησιαν εχων· αμαρτιων [illegible]

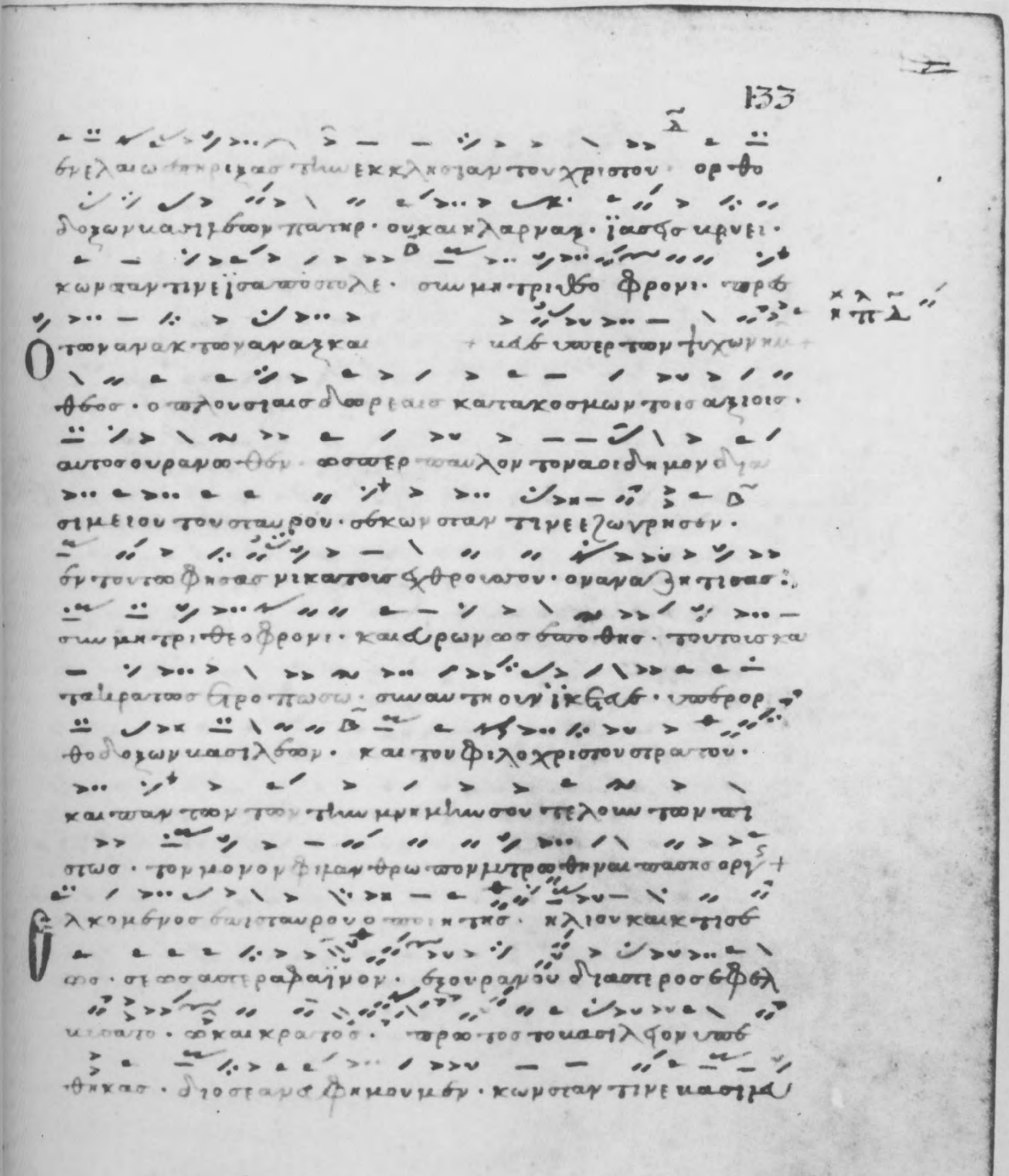
Ουκ εξ ανθρωπων την + [illegible] Δ

κλησιν [illegible] αλλ ως ο θεσπεσιος Παυλος· [illegible]

δε μαλλον [illegible] ταυτην [illegible]

[illegible] παρα Χριστου του θεου· [illegible] σημειον του

ενελαιω τανκριτασ την εκκλησιαν του χριστου · ορθο
δοξων κατηθεων πατηρ · ουχαικλαριναν · ιασθησ υρυει ·
κωνσταντινε ισαποστολε · συν μητρι θεοφρονι · παρα
Ο των αναξ των αναξ και + και ευαισθερ των ψυχων ημ +
θεος · ο πολλοις τοις δωρεαις καταχοσμων τοις αξιοις ·
αυτος ουρανοθεν · ωσπερ παυλον τον αοιδιμον δια
σημειου του σταυρου · σε κωνσταντινε εζωγρησεν ·
δι ου τους εχθρους νικα τους αθεωτατους · ο μαναζητησας ·
συν μητρι θεοφρονι · και σωρων εστασα ο θεος · τουτοις κα
τα ιερατος εκ προσωπου · συν αυτη ουν ικετευε · υπερ ορ
θοδοξων βασιλεων · και του φιλοχριστου στρατου ·
και παντων των την μνημην σου τελουντων ευ
σεβως · τον μονον φιλανθρωπον μητρος θηναι πασης οργ +
Ελαμψας ο σταυρος ο τιμιος · ηλιον και κατ
ασ · σε ως αστραψας · εξ ουρανου δειξας προς ευσεβη
ει πασαι το · ως και κρατος · του βασιλευοντων
θηκας · διο σταυρος φημονυμον · κωνσταντινε βασιλευ

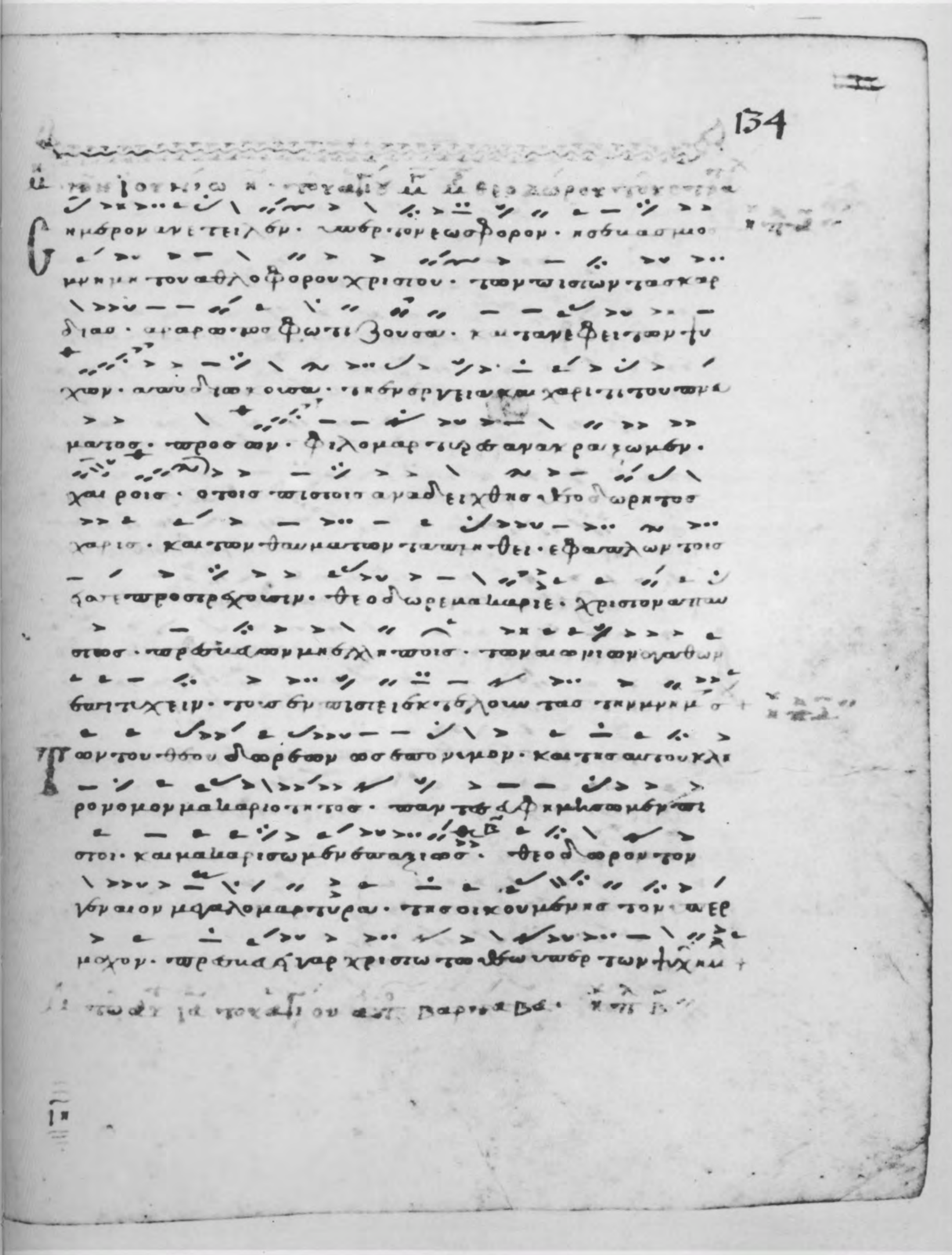
ασθενειατε · συνελθοντες μητρι τη σωφρονα · +

ιε τω αυ(τω) κδ του ο(σιου) πρς ημων Συμεων · ηχ β

Εις ορος απολογουμενολικως το θαυμαστον ανελθων · και
την στεπτην κιονος τον ωσ αυτον επελθων · παραξιναρι
στην · και βασιλευσιν ... οριων βαστεδεξω · την μεν · τον μεν
ον λαμπροις ως δερμοις σιδηροις · ως ορμισκοις χρυ
σοις κοσμουμενος · τον δε · θεον ορων τε και ορωμε
νος και μονος μονω προσλαλων · ον ικετευε · σωσαι
μετ ευμενων υπερ των ψυχων ημων · + ηχ πλ β

Πατερ · αξιομακαρ · της ερημου ανθος · και καλλιστον
θρεμμα · ημων δε πολιουχος · εν γαρ τω κιονι εφα
ρες · ουρανιου σωμα · ιαματικης δε χαριτος · εγκολ
λων θησαυρον των πνευματικων · ... · ο θεου δι
αμφοτερων ο Χριστος ανεπροσηκατο · και ιερατικον
αυτου ναον αναδεδειχεν · ον ικετευε τ...
σωθηναι τας ψυχας ημων · +

ιζ

μη(νὶ) τῷ αὐτ(ῷ) ια΄ τοῦ ἁγί(ου) ἀπ(οστόλου) Βαρνάβα

Βαρνάβα πανάρετε · τοῦ ἀστραπηφόρου [illegible] τοῦ
[illegible] · φωστὴρ παραλαμπρότατος · ὁ κ(αὶ) πρὸ
Παύλου · τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν · γενόμε-
νος κορυφὴ · καὶ μετὰ Παύλου πάλιν · τοῦ ἀποστο[illegible]
συγκηρύξας [illegible] · ὁ ἔθν[illegible] · καὶ τῆς χάριτος
τὸν λόγον · δι' ἔργων πληρώσας · σεαυτὸν προσήνε-
γκας ὁλοκάρπωμα καθαρὸν τῷ διδασκάλῳ σου Χρι-
στῷ · [illegible] · ἀπόστολε [illegible]
ῥυσθῆναι · τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα · +

Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος · Βαρνάβα [illegible] · τὸ δο-
χεῖον τῆς πίστεως · [illegible] παρα[illegible] · [illegible]
[illegible] · ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου
παρρησίαν ἔχων [illegible] · εἰρήνην [illegible]
ψυχὰς ἡμῶν · + τῇ αὐ(τῇ) ιβ΄ τοῦ [illegible]

Εὐφροσύνως σήμερον ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζε-
ται · ἀγαλλομένη κράζουσα · [illegible]
[illegible] πᾶσαν πόλιν · [illegible] ἀρχιερέων

το μακιμελιον · ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος · τὴν πορείαν
πρὸς οὐρανὸν ἐποιήσατο · διὸ τε οὖν φιλέορτοι · τῶν
ὀρθοδόξων τὸ σύστημα · χοροστατήσαντες ἅμα τὴν
θείαν λάρνακα · ἰαμάτων πλημμύραν λάμπουσαν τοῦ πα-
ραυτοῦ · αἰτήσασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ · τοῦ ῥυσθῆναι
τὴν οἰκουμένην · ἀπὸ πάσης αἱρέσεως · +

ἦχ πλ β΄

Ἀστὴρ ἀνέτειλεν ἔνδοξος · ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαι-
νομένου ὀνόματος ἐν ἱεράρχαις Μεθόδιος · καὶ τὴν
ὀχλώδη ἀτμίδα διατμήξας τῶν κακοδόξων · κατέπαυσεν
ὡς τὴν ὄντως ἀνατολήν · τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλί-
ου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν · καὶ ἐξ ὅσα τοῖς ἀσώμα-
τοις · συναυλιζόμενος χορείαις · καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ ·
παρεστὼς τῆς Τριάδος · ὡς ὅσιος ὡς μάρτυς · ὡς
ἱερὰς ὡς σὺν τριάρχης πράξει καὶ θεωρίᾳ · ἐκμεγαι-
τεῖται · τοῖς ἐν πίστει τελοῦσιν · τὴν ἱερὰν αὐτοῦ
μνήμην τὸ μέγα ἔλεος :~ ιζ τῷ αὐτῷ μη(νὶ) τῶν
ἁγίων Μανουὴλ · Σαβὲλ · καὶ Ἰσμαήλ · +

Ἰληκριμῶς ποθήσαντες τελοῦντες θεοῦ· οἱ ἔνδοξοι μάρτυ-
ρες· τοῦ πυρὸς ὧ λατρεύειν ἔασαντες· λιπόντες καὶ τῶν
χαλδαίων χθόνα· τῶ σοφῶ τι κατηυγάσθησαν· θεο-
ρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς πίστεως· ἴσχυσαν Ἰου-
λιανὸν τὸν τύραννον· Μανουὴλ ὁ ἔνδοξος· καὶ Σα-
βὲλ ὁ ἀείμνηστος· καὶ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόλβιος· σὺν πα-
τρὶ καὶ πνεύματι ὑμνοῦντες· πρεσβεύουσι τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. + ἦχ. [illegible]

Ἀθλοφόρε Λεόντιε πανεύφημε· τῆς ἀγάπης τοῦ
Χριστοῦ σε· οὐ πῦρ, οὐ μάστιγες, οὐ ξίφος χωρῆσαι ἴσχυ-
σαν· ἀλλ᾽ ἀνδρείως ἐνίσχυσας· ἐν μέσῳ τῶν τυράννων·
πάντων εἰδώλων σεβάσματα καταιρεῖς θεόφρον·
καὶ νῦν· στεφανηφόρος χορεύεις ἐν οὐρανοῖς· ἐκτενῶς
πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυ[χῶν]

Εὐφραίνεται ὁ ὅσιος σήμερον
φαιδρῶς· καὶ ἀγάλλεται πιστῶς· ἐν τῇ μνήμῃ
τοῦ μάρτυρος Λεοντίου· κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν· οὐ
θύματα φαλλόμενα· ἀλλὰ θεῖα ἀναιμάκτως ἐπαν[illegible]ων

ωμαμαρτυρων καταστεφθηναι · ηγλαϊσμενος γαρ στιγμασι

παρρησιαστικως · την αναιμακτον θυσιαν τω στεφοδοτη Χρι

στω · προσφερων ζων δεησιν ανετεινας ειλικρινως · ωσπερ

αυλας · του παραδεισου κατασκηνωσαι · τους δη πιστει

τιμωντας την μνημην μελωδουντας σου · +

Εις τω αυτω κα · του αγιου Ιουλιανου · ηχ β

ηνησαμενος μη του πιστεως · τον αληθινον τον πωμα · αρρ

εμβιος παμμακαρ αριστε · ειδωλικην λατρειαν κα

τελυσας · και νικητικως · διαπονησας τον αγωνα · ι

δρωτικα αιμασι μαρτυριω εθνος · ως αδυτος αστηρ αναλαμ

μπος · εκ του αϊδιου ηλιου Χριστου · και καταπαυ

χιν ακτινας του μαρτυριου εκ παθημων · τελος δε

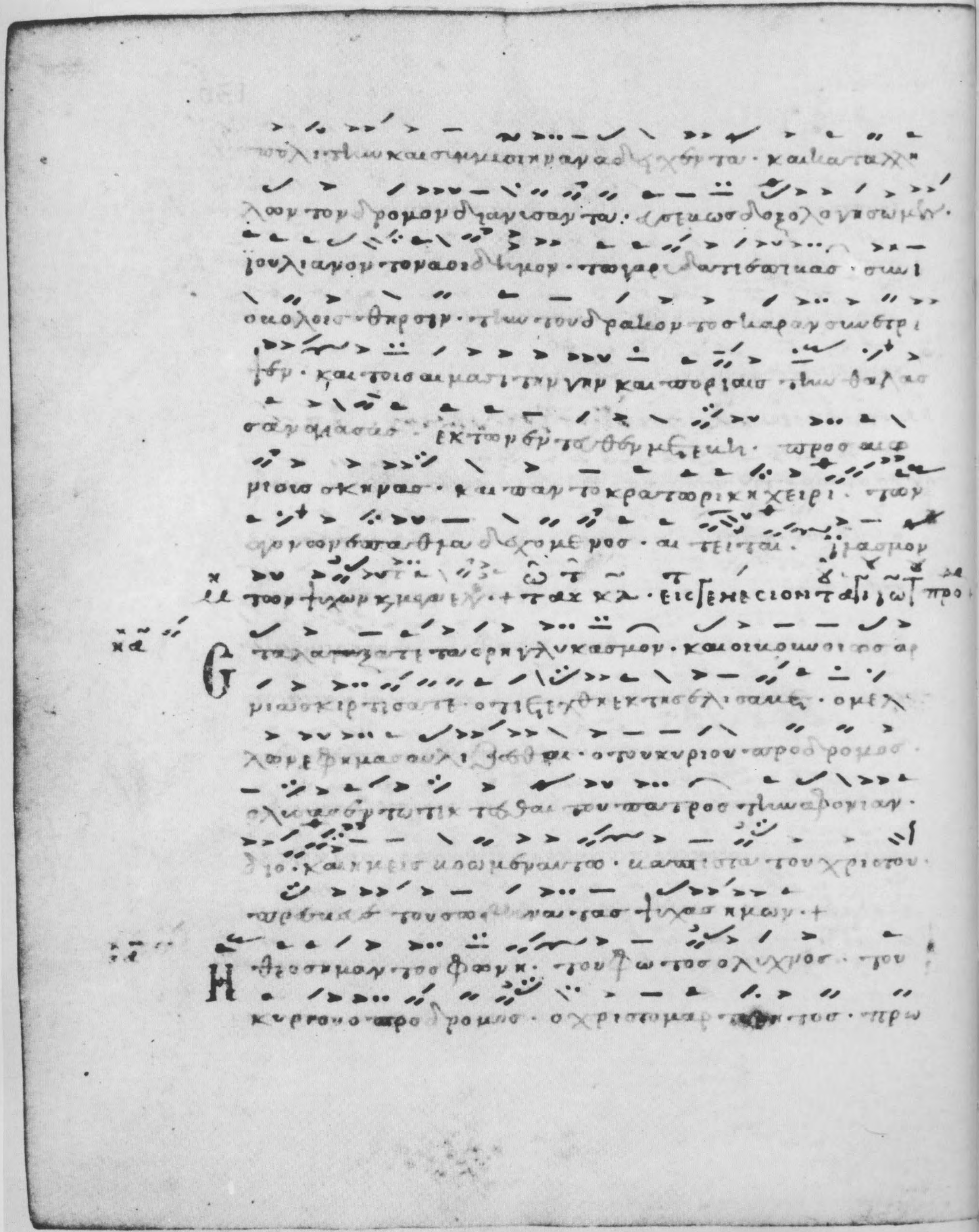
θαλασσαις · μακαριον απειληφας · και στεφανιτης

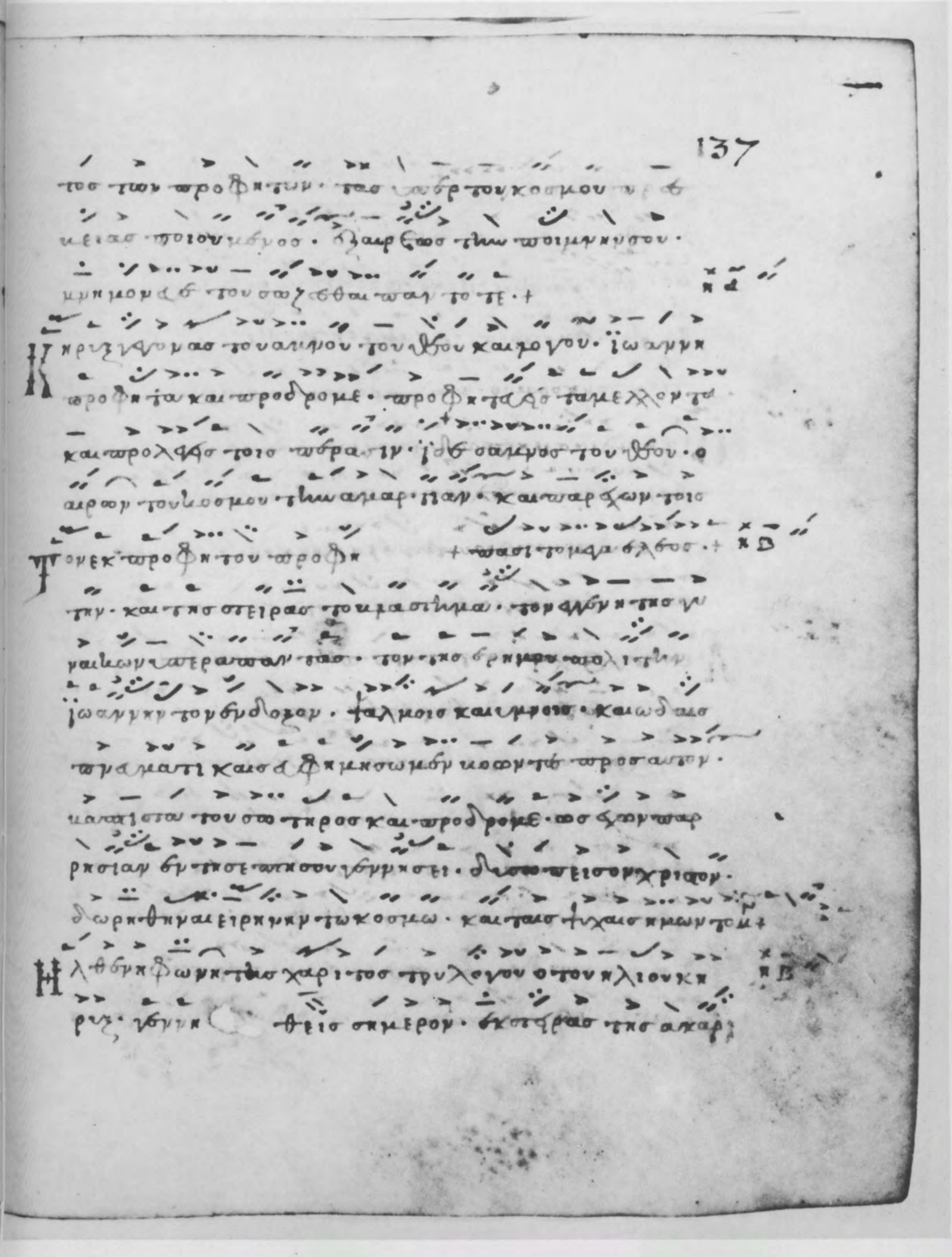
προ προσωπου Χριστου προεφθασας · ω Ιουλιανε

Ιουλιανε πανοιδιμε · σωθηναι τους δη πιστει τι

μωσι · φιλομαρτυρας · + λοιπα του τιμημην + ηχ β

τον του Χριστου στρατιωτην · και του παυλου στη

που δ' οτι που ηλιας · ιωαννης ο προδρομος · χαιρε αγαλ-
λιασθαι ηλθε εν ερδευθεισαι · την ωσδ' ευρημενην της σωτηρι-
ας · ω · και σκιρτησας προς εκεινης σοι · εν τη νηδυ-
ι της μητρος · τον αμνον · τον αιροντα την αμαρ-
τιαν του κοσμου · και παρεχοντα ημιν το μεγα ελεος +

Ο εκ κοιλιας μητρος πλασθεις · και της προφητειας
δεξαμενος το πληρωμα · σημερον εκ στειρας γεννη-
ται · του κυριου την ελευσιν κηρυττων · των γραμματων ·
μετανοειτε · ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων +

Λυει του ζαχαριου την σιωπην · γεννηθεις ο ιωαν-
νης · και γαρ ουκ επρεπεν σιωπαν τον πατερα ·
προελθουσης της φωνης · αλλ' ωσπερ απιστηθει-
σαν πρωην εδησε την γλωτταν · ουτω φανερω-
θεισαν · δωρειται τω πατρι την ελευθεριαν · ω ·
και ευηγγελισθη και εγεννηθη φωνη του λογου · και
φωτος προδρομος · πρεσβευων υπερ των ψυχων ημων +

Σημερον · η φωνη του λογου · την φ[illegible] ην διαλυει

σπηλαιον ἱερωτατον ... λυει την πατρικην· και το σε
κλησιας εμφαινει την ανατεχνιαν· δηματικος στειρος ο
ως λυφυταν ματριικα· ο λυχνος του φωτος προβρεχε
ται· και η· του ηλιου της δικαιοσυνης· μηνυει την
ελλασιν· εις αναστασιν παντων· και σωτηριαν των

Θεολογουμεν δε τον· εκ παρθενου + στιχων ημων +
τικτεσθαι· ομβρος εκ στειρο τικτομενος ημων προεδρα
μεν· ομφας φθεγγεται τοις γυναικων· και προφητων υπε
ρτατος· εν γαρ θειων προσταγματων παραδοξοις·
λυνται τας αρχας· παρ ηλικιαν το γονιμον· και ανα
στασας συλληψιν· ο ποιων θαυμαστα· εις σωτηριαν

Προεφανη ο μεγας ο προ + των στιχων ημων +
δρομος· εξ ολων των μητερων της ελισαβετ προβλεθων·
ο μειζων παντων των προφητων προφητης· και υπε
ρος ουκ εστιν· ουδε εγηγερται· οτι τω προδρομω λυ
χνω· το φως ακολουθει· τω λογω ... και τη φω
νη ο λογος· και τω νυμφαγωγω ο νυμφιος· και τω κα

ἄξον ἡ κυρίου· λαὸν περιούσιον· καὶ προκαθαιρομένη·
σωι τὸ πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος· τὸν ζαχαρίου οὐμάσιος·
ς τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα· τῆς μετανοίας ὁ
κῆρυξ· ὁ καθάρσιος τῶν ἁμαρτημάτων· ὁ τοῖς ἐν
διασωννελιζόμενος· τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· καὶ
πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Προφήτης καὶ πρόδρομος ἀπὸ γαστρὸς· ἀνεδείχθης
τοῦ χριστοῦ βαπτιστὰ ἰωάννη· σκιρτῶν καὶ ἀγαλλό
μενος ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρός· ὁρῶν τὴν βασιλίδα·
ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην· φέρουσαν τὸν ἄχρονον
ς ἐκ πατρὸς ἀμήτορα· προσέτι τὸν ἐκ τῆς στείρας·
καὶ τοῦ πρεσβύτου· κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα·
αὐτὸν ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Θ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ τοῦ λόγου τὸν ἄγγελου·
μὴ πισθεὶς λάλον τὸ σῶμα τῆς συλλήψεως κελεύσαντος κ
τὸ ξένον· ὅλων πῶς αὐτὴ τέξεται· ὁ μὴ κόψας πρότερ
ιν· κἂν εἰ μὴ κατὰ μελλήσειεν ἐκφορεῖται· ὁ κατὰ δίκας

139

θεῖος · ὁ Ἰωάννης διαστέλλων ἀναστάσεως · σήμερον ὁρᾶται κ-

τὸ μόνον τὸ βαπτισθὲν · καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ λυθεὶς ἀφροσύνην

εἰσοικίζει · ἀπογνωστος ὁ ὤν · κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσρα-

ἠλ · ὅτι ἐπεσκέψατο · καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐ-

τοῦ · ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος · + ἦχ λ

Ἰω ἀμνῆς ... καὶ οἰκοῦμεν ... ἀπόστολε · τὸ τοῦ

... εὐαγγελίου · καὶ τῆς σειρᾶς τοῦ ... τίμια · καὶ

τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα · καὶ γνήσιε φίλε

τοῦ μυστηρίου Χριστοῦ · αὐτὸν ἱκέτευε · ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν + ἦχ πλ δ

Τὸν σὺν προφήταις ὅρον · καὶ ἀρχὴν ἀποστόλων · τὸν

... τέλος ... · καὶ οὐρανίων ... θρόνων ·

α̃ τὴν φωνὴν τοῦ λόγου τὸν στρατιώτην καὶ πρόδρομον

Χριστοῦ · τὸν ἐξ ἀγγελίας προσκιρτήσαντα ...

προκηρύξαντα τὸν πρωτότοκον · τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύ-

νης · σήμερον · ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει · καὶ

θαυμάζει Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερουσίας · ...

... καὶ ...

φωνης προφητα ησαφελαια· συναρπασθειον· προφη

της αϊστου κληθεις· και προ πορευεσθαι σοι ετοιμα

σαι αυτω· διο ομολε προφητα· αποστολε στρατιωτα

προδρομε καταπεσια· και κηρυξ της μετανοιας· και ο

δηνος του φωτος· ως φωνη του λογου· απαυστως

πρεσβευε υπερ ημων των πιστως σου· τελουντας το.

κ λ – ιι
κ π β

Αστηρ αστερων προδρομε· σιηρωσι + ιδνεθλια·+

και εκγυνηδως· εν γης τικτεται σημερον· ιωαννης

οικος του θηκτος και χριστου επιφαινει την αυγην· αυτο

το λ... την εγ...· ησαβεθιαν πιστοις διαναστην·+

π β

Ε...ρον· του φωτος ο λυχνος· προοδοποιει τη τε την

...ιν· ...ου του λογου ως αστηρ φαιδρος· σημερον

...τας γλωττας των ερανωσεν· σιωπησαν... βλασκησας

ο... προεσταξαν τους· εν... ευαγγελιζοντας· τον πα

τερα της φωνης· μη σιωπησαι την φυλαττειν· προσοδ

θουσης εκ γαστρος σιεγρωτικος· και παντος τους κοσ

μου την λυτρωσιν· ...ζομενου εν παρρησια πολλα +

ὡς ἀληθῶς ἀθλίας· ἐποίει τὰς πρίνοις τ(ῆς) βουλ(ῆς)

Ἡσαΐου μὲν τοῦ προφήτου· ἡ φωνὴ σήμερον· ἐν τῇ τοῦ μεί-
ζονος προφητῶν κινήσει· Ἰωάννου ἀποπληροῦται· ἰδοὺ
γάρ φησιν ἀποστέλλω· τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου· ὃς κατασκευάσει· τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου·
οὗτος οὖν· ὁ τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως στρατιώτης
πρόδρομος· ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει· ἄγγελος δὲ τὸν
βίον ὑπάρχων· ἁγνείαν γὰρ παντελῆ· καὶ σωφροσύ-
νην ἀσπασάμενος· εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν· ἔφυγε δὲ·
τὸ παρὰ φύσιν· ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος· αὐτὸν
ἅπαντες οἱ πιστοί· ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι· πρεσβεύειν
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν· ὥστε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμ(ῶν) +

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ ᾠδία· πρέπει τῷ [illegible]
τῶν ᾀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐχρημάτισε τὴν
ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας· ὡς κηρῦξαι ἐν κοιλίᾳ·
καὶ νῦν ὀφθεὶς ἐν ἐρήμῳ μεγα[illegible]· τοῦ βασιλέως ὁ στρα-
τιώτης· ὁ πρόδρομος τῆς χάριτος· ὁ τὸν ἀμνὸν προ-
μηνύσας· καὶ τῶν σωτηρίων πρεσβευτὴς· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν +

Βλέπε τὴν ἐλίσαμεν(?) · πρὸς τὴν παρθένον μου καὶ αμ[...]
ἀλγομένην · τί παραγγέλομας πρός με · κ(αὶ) μὴ τηρεῖ τοῦ
κυρίου μου σὺ βασιλέα βαστάζεις κἀγὼ στρατιώτην ·
σὺ τὸν νομοδότην · κἀγὼ τὸν νομοθέτην · σὺ τὸν λό-
γον κἀγὼ · τὴν φωνὴν τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν

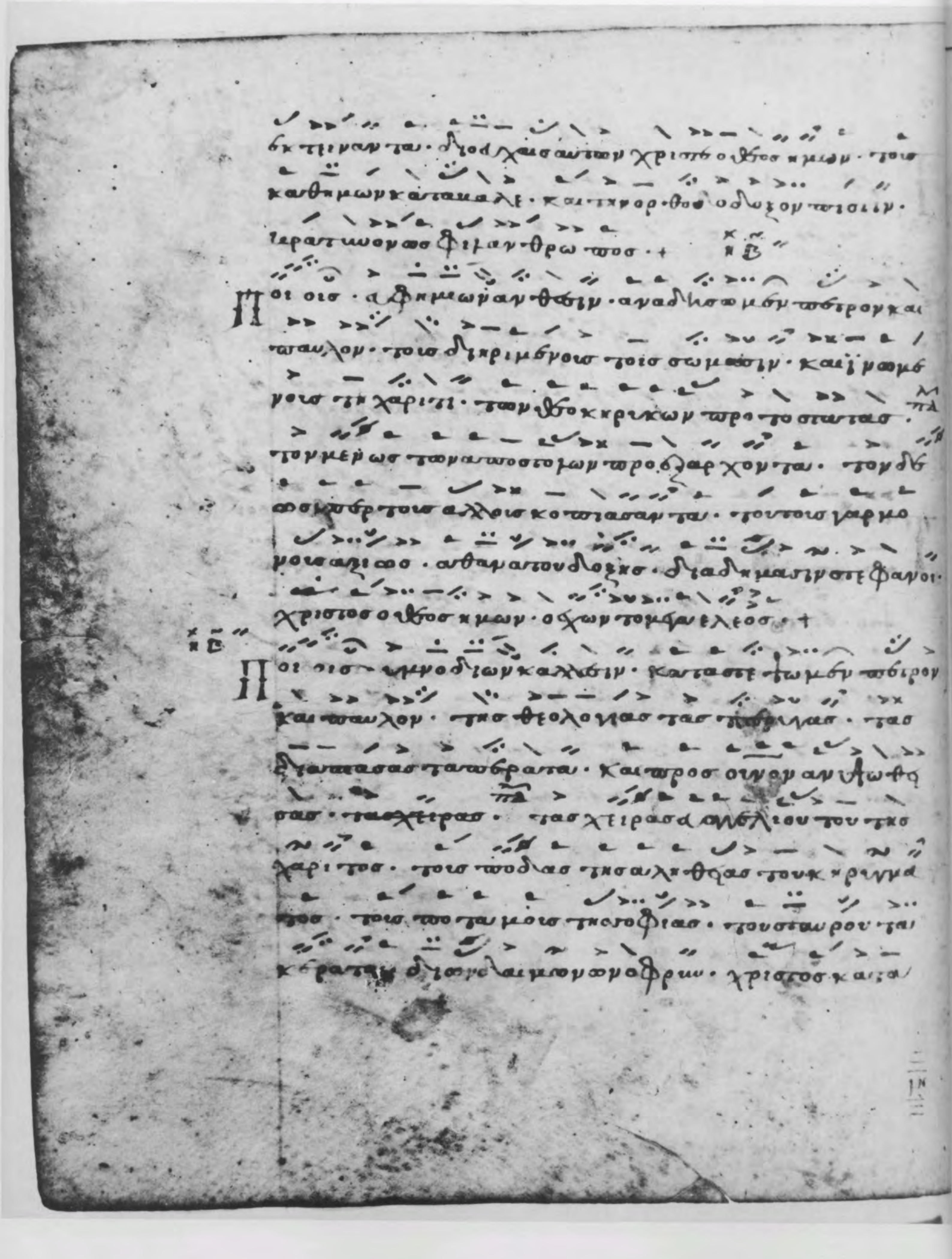
ιε τῶν οὐρανῶν. + τ(ὸ) ἀχ(?) τῶν αἰώνων ἀ(μήν) πε κ(αὶ) παῦλο(ς) +

κα Τὰ κατὰ πολυχρόνια(?) · καὶ τὰς θλίψεις σου · τίς διηγή-
σηται · ἐνδοξε ἀπόστολε παῦλε · τοὺς πόνους τοὺς μόχ-
θους · τὰς ἀγρυπνίας · τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπα-
θείας · τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι · τὴν σαργάνην ·
τοὺς ῥαβδισμοὺς · τοὺς λιθασμοὺς τὴν περί-
οδον · τὸν βυθὸν · τὰ ναυάγια · θέατρον γενόμενος καὶ
ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις · πάντα οἷα ὑπέμεινας ἐν
τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ · ἵνα κόσμον κερδήσῃς ·
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ σου · διὸ δυσωποῦμέν σε(?) ·
οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς · ἀδιαλεί-
πτως ἱκέτευε · σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

141

Τα ιερα των αποστολων ... σωματα · ... τιμησωμεν ·
αποστολ... επισης παρ' ασι ... και του σχο
... ου · οσοι εκοπιασας εν τοις ... του Χριστου ·
ινα παντας κερδισης · και Χριστω προσαγαγης την εκ
κλησιαν · αλλα ταυτην · αυτος φυλαττειν την κα
λην σου ομολογιαν · μεχρι τελευταιας αναπνοης · απο
λεσαν αποστολων · και διδασκαλε των εκκλησιων · +

Τους φωστηρας τους μεγαλους της εκκλησιας · Πετρον
και Παυλον ευφημησωμεν · υπερ ηλιον γαρ ελαμ
ψαν · εν τω της πιστεως στερεωματι · και τα εθνη
ταις ακτισι του κηρυγματος · εκ της αγνοιας επε
γηγονον · ο μεν · τω σταυρω προσηλωθεις · προς
ουρανον την πορειαν εποιησατο · ενθα της βασιλει
ας παρα Χριστου τας κλεις ενεχειρισθη · ο δε · ξι
φει αποτμηθεις · προς τον σωτηρα εκδημησας ·
επαξιως μακαριζεται · και αμφοτεροι τον Ισραηλ
καταγγελλουσιν · ως εις αυτον τον κυριον χειρας αδικως

142

μενελκκόν· ὅσων τὸ μέγα ἔλεος· +

Ποιοις· πνευματικοῖς ᾄσμασιν· εὐφημήσωμεν πέτρον κ(αὶ)

παῦλον· τὰ τῆς μαθητείας τὰ σφάγια τα· καὶ μὴ κάμ

νοντα σώματα· τῆς φρικτῆς τοῦ πνεύματος

μαχαίρας· τὰ προφανῆ ... τα σώματα·

... τῆς οἰκουμένης ἐντρυφήματα· ... τῆς

κενῆς διαθήκης· ... παλαιᾶς· ... μένας

ἔνστον· Χριστὸς ἐξεφώνησεν· ὅσον τὸ μέγα ἔλεος· +

Πετρε κορυφαῖε· τῶν ἐνδόξων ἀποστόλων· ἡ πέτρα τῆς

πίστεως· καὶ παῦλε θεσπέσιε· τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν

ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ· τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι·

... Χριστὸν πρεσβεύσατε· +

Παῦλε στόμα κυρίου· ἡ κρηπὶς τῶν δογμάτων· ὁ πο

τέ μὲν διώκτης· ... τοῦ σωτῆρος· νῦν δὲ κ(αὶ)

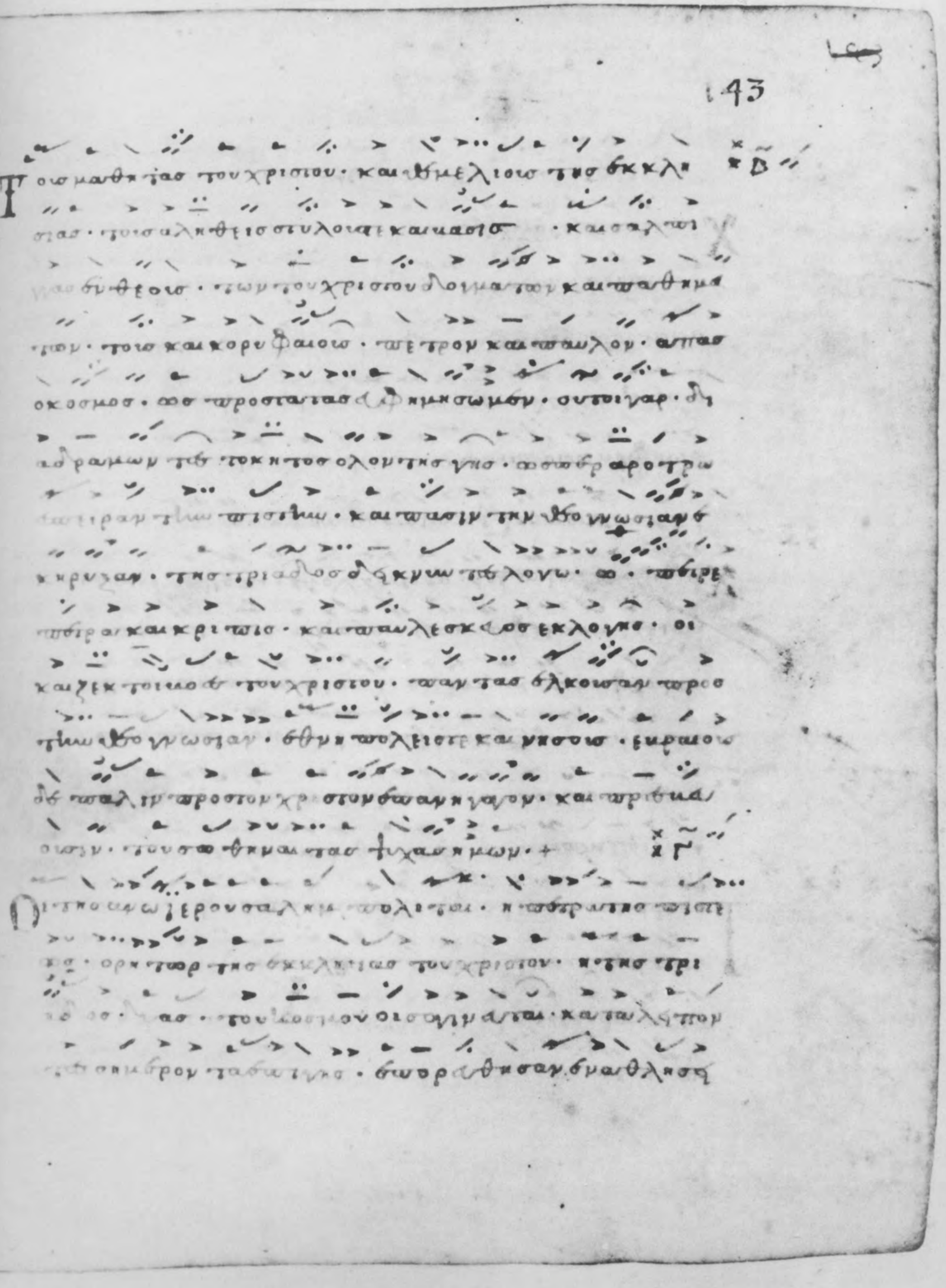
πρὸ τοῦ θρόνου· τῶν ἀποστόλων ... χαρίε

... ἄρρητα ... τρίτου οὐρανοῦ· ἀν

... καὶ κράζεις· δεῦτε σὺν ἐμοί· καὶ ...

\+ ... μεν +

Λαμπροδημοτόκμορον(?)· τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα(?)… ἱδρυσμα·
χοροστατήσαντες ἅμα· τοὺς τῆς χάριτος ἐκλογοὺς(?) υ-
φαντας· Πέτρον καὶ Παῦλον· … ἐγκωμίοις
στεφανώσωμεν· ὁ παρθένος(?)… τὸν λόγον κατα-
καταφωτίσαντες· σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν· τοῦ
πνεύματος κατεπλούτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς· ἀμ-
πέλου ὑπάρχοντες κλήματα· ὡς τρυγ…(?) ἡμῖν πεπει-
ρον ἐγεώργησαν τὸν· εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν·
πρὸς οὓς· ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ· καὶ κα-
θαρῷ συνειδότι(?)· ἀναβοήσωμεν λέγοντες· χαί-
ρεται· πορθμ…(?) τε τῶν ἀλόγων καὶ … νοητῶν
ἐν λόγῳ· χαίρεται· τοῦ παντὸς ποιητοῦ καὶ κ-
δαιμον…(?) ἐκλογ…(?) … πνεῦμα(?)· χαίρεται· πρόξενοι
τῶν ἀγαθῶν· καὶ διῶκται τῶν ὀλέθρων· οἷς ἱκετεύ-
σωμεν πρεσβείαις· εἰρήνην … τῷ κόσμῳ
αἰτήσασθαι· πρὸς τὸν κτίστην καὶ … ἱλασμόν(?)·
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος· +

143
Τους μαθητας του Χριστου· και θεμελιους της εκκλη
των· τους και κορυφαιους· Πετρον και Παυλον· απας
ο κοσμος· ως προστατας ευφημησωμεν· ουτοι γαρ δη

προσελθὸν· καὶ προφθάνουσιν αὐτῷ· ἐν παρρησίᾳ· τοῦ

Χριστὸς ἡ πέτρα ἡ ὑπὲρ τῶν + σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

ἀποστόλων ἀποκριτὴς· διὰ σοῦ ἐν αὐτῷ τὴν ἐκκλησίαν

ἀνάστησον ἐθεμελίωσεν· καὶ τοῦ λαοῦ ἀδόλου οὐ κατισχύσιν·

ἀρ ἐξετίκων γλῶσσα ἀγαλλιᾶται· οὐδ' οἱ μὴ πορθήσωσιν καρδια

ρων φρονήματα· ταύτην ὁ ὡρίσω πειρασμῶν καὶ κινδύ

νων· ταῖς σαῖς ἱκεσίαις πανμακάριστε· +

Χριστὸς ὁ τὸ πρῶτον· ἐν τῇ ἐκλογῇ· ὑπὲρ ἐκκρίνοις αὐτῆς

πίστεως στέφανον· ὅσον τοῦ παντὸς διὰ τῆς

προέφθασεν· μακάριος εἶ· Σίμων Βαριωνᾶ· ὅτι σὰρξ

καὶ αἷμα οὐ θέσρου ἐπροκρίναμοι· ἀπέδωσιν κεν·

ἀλλ' ὁ ἐμὸς πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς· αὐτὸν ἐκελεύσε

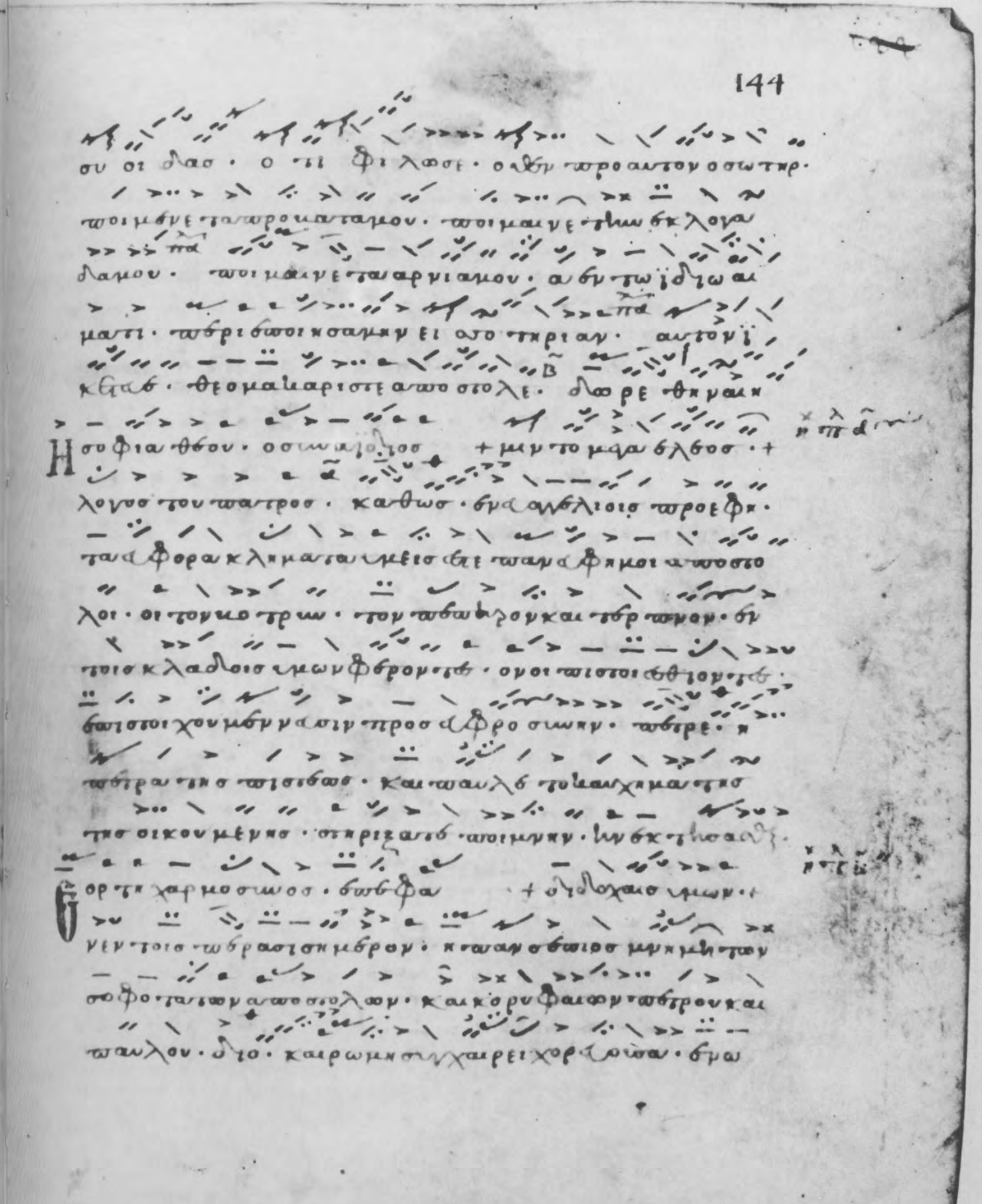
χαριστὴ ἀποστόλε· δι' ὧν ἐκθήναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +

Τὸ τρίτον τῆς ἱερωτικῆς ἐρωτήσεως τὸ πέτρε φιλεῖς με· τὸ

τρίτον τῆς ἀρνήσεως· ὁ Χριστὸς διορθώσατο· δι

ὃ καὶ πρὸς τὸν κρυφίων γνώστην ὁ Σίμων· Κύριε·

πάντα γινώσκεις· τὰ πάντα τὰ ἐνοῦσία σοι·

λοις και υμνοις· εορτασωμεν και ημεις αδελφοι· την
φανστηλην τον· την σεβασμιαν ημεραν εκτελουντες· χαιρε·
πετρε αποστολε· και γνησιε φιλε του σου διδασκαλου·
χριστου του θεου ημων· χαιρε· παυλε πανφιλτα
τε· και κηρυξ της πιστεως· και διδασκαλε της
οικουμενης· ως εχων παρρησιαν· ζευγος αποσ
τον χριστον τον θεον ημων· ικετευσατε σωθηναι τας

ηχ. πλ. δ

Τους της σοφιας αληθως κηρυκας· + ψυχας ημ +
και της εκκλησιας αφανεις αστερας· υμνοις
κοσμιοις τιμησωμεν· πετρον την πετραν των πι
στων· και παυλον τον αληθη· διδασκαλον και μυ
στην του χριστου· ουτοι γαρ· τον της αληθειας λο
γον· σπειραντες εν ταις καρδιαις των πιστων· πε
σιν καρποφοριαν εδειξαν· και πρεσβευουσιν χρι
στω· του σωθηναι τας ψυχας ημων· +

ηχ. πλ. β

Η των ανθρακος αποστολων υπερθυμενων· εορτη της
εκκλησια χριστου· προξενουσα πασιν σωτηριαν

ψυχαῖς· μυστικῶς συνεορτάσαντες· τούτοις προσφθεγ-
ξώμεν· χαίρετε· φωστῆρες τῶν ἐν σκότει τοῦ νοητοῦ
ἡλίου· ἀστέρες [illegible] χαίρετε· πέτρε καὶ
παῦλε· δογμάτων τῶν θείων· [illegible]·
φίλοι τοῦ χριστοῦ· σκεύη τίμια· πάρεστε μέσον ἡ-
μῶν ἀοράτως· καταξιοῦντες· δωρεῶν ἀΰλων·
τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτήν· εὐφημοῦντας ᾄσμασιν· +

Ἡ νῦν ἐκλεκτὴ [illegible] φωτίσαντες· οἱ τοῦ σωτῆρος μα-
θηταί· τὴν [illegible] δούλων [illegible] καταφλέ-
ξαντες· τοῖς δὲ δόγμασι [illegible]· τὰ ἔθνη· ἐζώγρησα-
ν [illegible]· πρὸς τὴν θείαν ἐπίγνωσιν [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible] χριστῷ· [illegible]
[illegible]· [illegible] κρίσεως [illegible]

Ὑ[illegible] καὶ [illegible] τῆς ἐκκλησίας [illegible]
[illegible]· οὐρανὸς ἐκλήθης [illegible]·
[illegible] παραδόξως· [illegible]
τὴν [illegible] ἐκ κινδύνων· καὶ σῶσον τὰς ψυχ(άς)

μη ἰουλίῳ α΄. τῶν ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ [illegible]

μη τῷ αὐτῷ β΄. τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Φραιναν καθαρὰν τῇ καινῶ· σῶν τοῖς ἄλλοις καὶ ἡμᾶς
πανηγυρίσωμεν· φαιδρῶς ἐξάρχοντος· διὰ τὴν
μέλχος διὰ [illegible] χάριν δαψιλῆ [illegible]· τοῦ παμμακαρισ-
ος Χριστοῦ τοῖς [illegible] ἡμῶν· ἀνάστηθι κύριε· λαβὼν τὸ
ζωστήριον ἀνάπαυσίν σου· σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσ-
ματός σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν· τὴν αὐτὴν
κατοικοδομήσας· καὶ κατεκληρώσας αὐτήν· πόλιν
σου δεδόξασται· πρὸς ὕβριν ποιηθεῖσαν καὶ σκευάζειν· ἐκ πο-
λεμίων [illegible]· τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἰ-
κεσίαις [illegible]· τῷ αὐτῷ η΄. τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος προκοπίου.

Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ προκόπιε· πρὸς τὰς βασάνους
καρτερῶν· καὶ τυράννους διεμάχου ἀνεκραύγαζες·
οὐδείς με χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς
γάρ μου ἐστὶ καὶ δόξα [illegible]· διό [illegible] παρρησίαν ἐ-

[illegible]

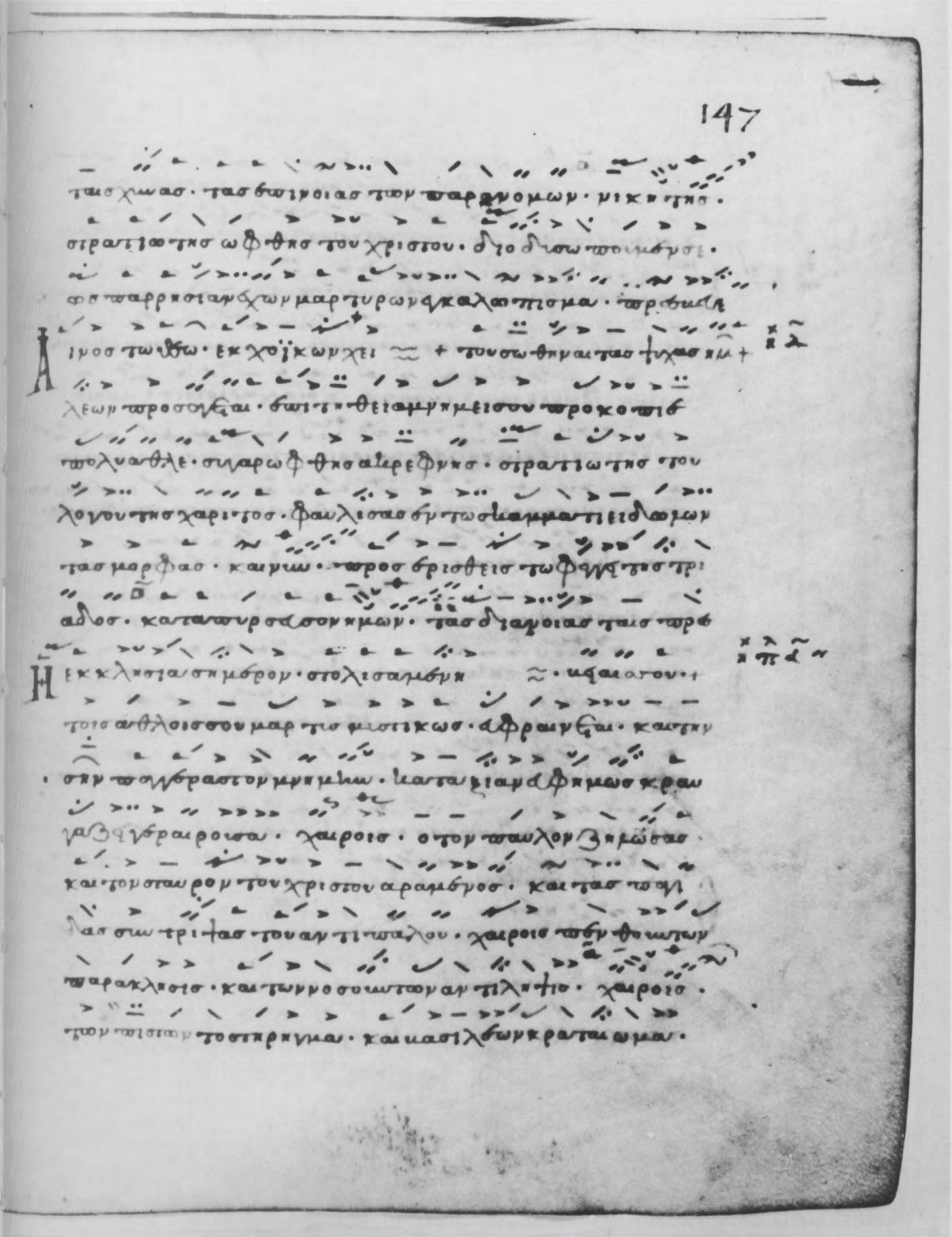
κτημένος πρὸς αὐτόν· καὶ χορεύομεν σὺν ἀγγέλων ἐν οὐρα-
νοῖς· παρθενικῶς σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ἐκτιμώντων

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν προκό[illegible] εὐφημήσωμεν + ἦχ. α'
πιον· τὸν ἐπὶ τῆς ἀσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον·
διὸ λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις· ὁ θερμὸς
τῆς πίστεως πρόμαχος· κατὰ τοὺς προφήτας καὶ
ἀποστόλους· χαίροις· ὁ χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ· μιμη-
σάμενος ἔργῳ τὸν παῦλον· χαίροις ὁ τῶν καμνόντων
ἀχείμαστος λιμήν· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα καὶ
τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα· + ἦχ. α'

Τοῦ μεγάλου βασιλέως στρατιῶτα προκόπιε· χαῖρε
καὶ ἀγάλλου· θεῷ γὰρ ἀληθεῖ εὐηρέστησας· τὰ πάντων καταφρονή-
σας· ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἔλαβες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶ-
μά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· χρι-
στὸν γὰρ ὁμολογήσας αὐτὸν ἀεὶ δοξάζεις μακάριε· + ἦχ. β'

Προκόπιον ἐν ἄθλοις· ἀριστέα ἅμα [illegible] ἀνευφημοῦ-
μεν ἀνίκητον ἀνδρίαν ἐπιδειξάμενον· ἀθανάτου σῶμα

ματος δραξαμενος · τυραννικην οφρυν κατεσπασας
προκοπιε πολυαθλε · ισομοι γαρ των αθλοφορων συνε
τιμησαν · και χρισμοις δαιμονων φυγαδευονται · ανι
ατα νοσηματα θεραπευονται · ανιατα νοσηματα θε
ραπευονται · και χριστος εις αιωνας βασιλευει · ο παρε
χων τω κοσμω το μεγα ελεος · +
Νεανικην ογκων την ηλικιαν · ως ο σοφωτατος παυ
λος · εκ των υψιστων · το θειον χαρισμα εδεξω · και
τους δεσμους του πολεμητορος · τη θρασει της ανωκλησεως
χριστου κατεκλασας · προκοπτων εν χαριτι · προκο
πιε πολυαθλε · υπερ ημων προς κυριον · ικετευε ·
Κονχυλη αιματος του + του σωθηναι τας ψυχας ημ
μαρτυριου σου · κοσμηθεισα η εκκλησια του θεου · ηλι
ακας ακτινας εκπεμπει · προκοπιε πολυαθλε ·
τω γαρ σταυρω · καθοπλισας σεαυτον · και τω θανατω
υπερ χριστου προθυμως ελομενος · γενναιος προς
παραταξιν του αλλοτριου αντεκατεστης · και κα

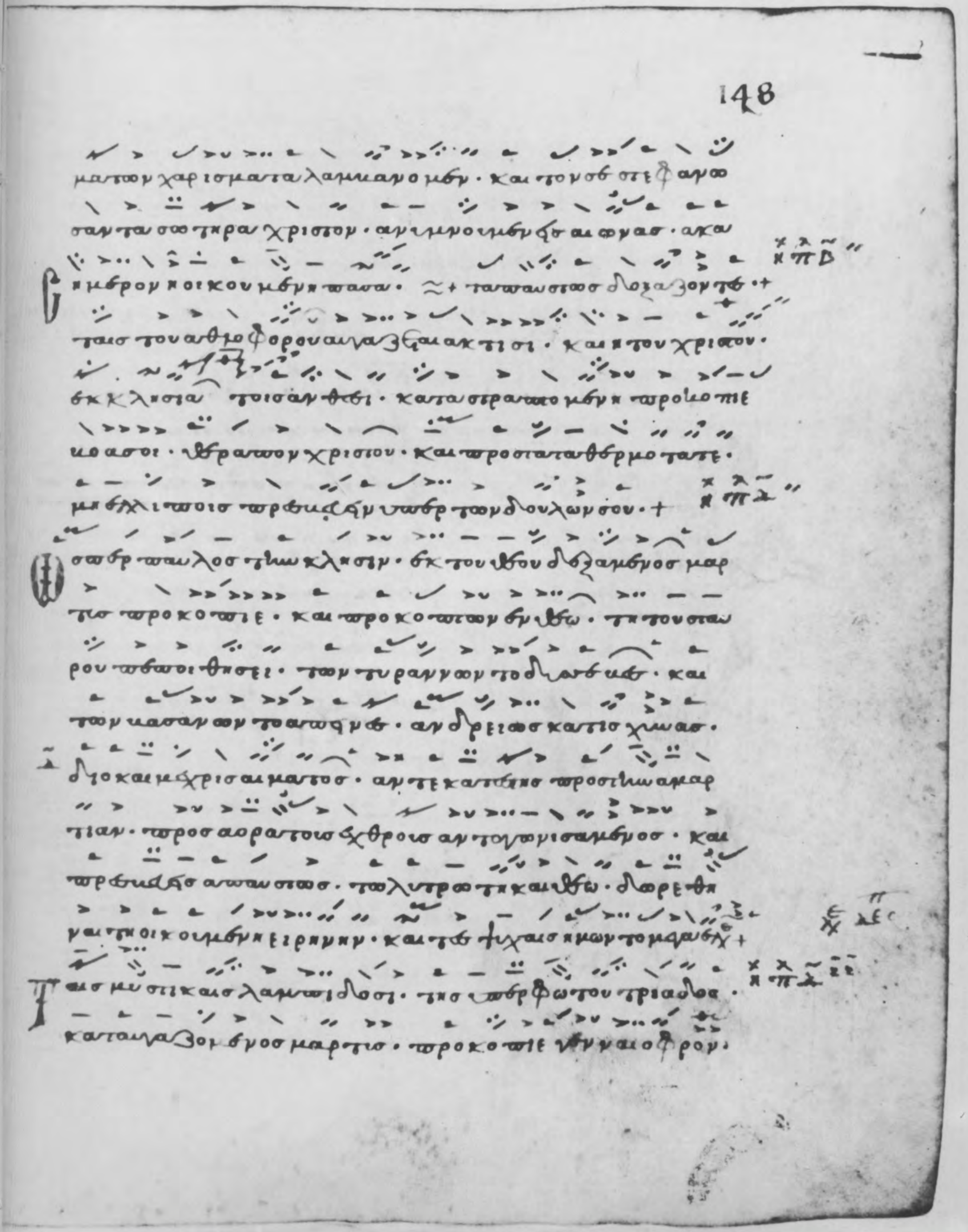
προκόπιε πολύαθλε· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον· μὴ ἐλ-
λείποις πρεσβεύων· ὡς παρρησίαν ἔχων· μαρτύρων ἐγκαλ-

ἦχος πλ. β'

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἀνευφράντα· πνευ ... λλώπισμα·+
ματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν· τῶν ἀσμάτων τὴν ἐνσαλ-
πιγγα· φωνὴν ἀναλαλοῦντες· καὶ εὐχαριστοῖς ὕμνοις·
προσοίσωμεν μέλποντες· χαίροις· τοῦ Χριστοῦ στρατιῶ-
τα μάρτυς Προκόπιε· τῶν παθῶν γάρ· τὸν τούτου ἐνήθλη-
σας μάκαρ· χαίροις· ὁ τὸ σῶμα ἐκδόσας ἐν αἰκισμοῖς
χαλεποῖς· διὰ τὴν αἰωνίαν· καὶ μακαρίαν οὕτως ζω-
ήν· χαίροις· ὁ ἀκορέστατος τυχὼν· ἐπαπολαύων ἀξίως·
ὡς κοινωνὸς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· τοῖς ἐκτελοῦσι τὰς·
τὴν ἔνδοξον μνήμην σου πρέσβευε· λυτρωθῆναι πά-
σης ὀργῆς· καὶ φθορᾶς καὶ κακώσεως·+

ἦχος πλ. β'

Ἐξέλαμψεν σήμερον· ἡ ἔνδοξος μνήμη σου Προκόπιε
πολύαθλε· συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους·
πρὸς ἀφθονίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· οἱ δὲ ἐν
καὶ προστρέχοντες· ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου· ἴα-

θεοις ἱερος χρηματιζεις· λυτρουμενος συμβουλει· οι την [illegible]

πιστει τελουντας σου· την φωσφορον εορτην· εκ πυρας

μων πολυτρωτων· υβρισως ζεσαις πρεσβειαις· +

μ(ηνὶ) τῷ αὐτῷ ια· τῆς ἁγίας [illegible] ἐκ φ[illegible] πανα [illegible] ζ CΕ ΙS·

μ(ηνὶ) τῷ αὐτῷ ιε· τῶν ἁγίων μ(ά)ρ(τυ)ρ(ων) Κηρυ(κου) κ(αὶ) Ἰουλιττης·

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν καὶ κήρυκα τῆς πίστεως· σὺν μη-
τρὶ θεόφρονι· ἐπαξίως ἀνυμνήσωμεν· οὗτοι γὰρ· καρτερῶς
ἐναθλήσαντες· τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν· τῇ δυνάμει τοῦ
σταυροῦ ἀνδρείως κατέβαλον· διὸ στεφάνους εἰληφότες
παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου θεοῦ· καὶ πρεσβεύουσιν αὐτὸν ἐν πα-
ρρησίᾳ ἀκαταπαύστως· σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-
λοῦντας· τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν· +

Δεῦτε πιστοὶ τοῖς συνῳδοῖς· συνελθόντες [illegible]
ἀδελφοὶ πανόλβιοι· Τριάδος δύναμιν κατέχουσαν· τῶν
[illegible] τὴν πλάνην· καὶ τῶν τυράννων τὴν μα-
νίαν· τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ καταπατήσαντες· τοὺς τῆ[ς]
ἀνευφημοῦντες· οἱ πιστοὶ ἀναβοήσωμεν [illegible]·

χαίροις· ἰουλίττα πανσεβάσμιε· ἡ τὴν γυναικείαν ἀσ
θένειαν ἀπορρίψαμένη· καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη· χαί
ροις· κῆρυξ πανσεβάσμιε· ὁ τριετὴς τὴν ἡλικίαν· καὶ
τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταναλῶν· χαίρετε· τὸ
ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα· τῶν ἐν πίστει ἑορτάζον
των τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν· οἷς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύ
ειν ἀεί· τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην· καὶ ταῖς ψυχαῖς

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρω ... ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος· +
μένος χάριτος· καὶ ἐσχηκὼς τὸ πεπολιωμένον φρόνημα
ἐν τῇ νηπικῇ τοῦ σώματος ... μάρτυς κῆρυξ· αἴτησαι σὺν
τῇ μητρί σου χριστῷ τῷ θεῷ· δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κό
σμῳ· ὡς τῆς τριάδος μέγας ὁμολογητής· +

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν μάρτυσιν· τέλειος δὲ ἐχθρῷ τῷ
φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἄναρχον λόγον ἐδόξασας ...
τὸ πυρὸς κατέδαλίασας τῶν παρανόμων· σὺν τῇ μητρί
σου τὸν κτίστην ἱκέτευε· ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Ἀγγέλου τερ ... καὶ ἀφραίνου· εἰκονισμένη πόλις· ὅτι

εκσου · ανεξεταστικως καρπωσα κλεει · ϊουλιτ τα κη · πανυ

φημος · και καλλινικος μαρτυς · και ζαυτης · ο τιμιος

παις · κηρυκος ο φερωνυμος · πασαν γαρ μηχανην · του

τυραννου υβριας · ανδρεικως καταπατησαντες · τοις

στεφανοις της νικης · ωραιως εκοσμησαν το · κηρυξαντα

λοις · σεβεσθαι και προσκυνειν · την πανσεπτον τριαδα ·

ουθην και ημεις · παρρησιαν ως εχοντες · τον τουτους δοξασαν

τα χριστον τον θεον ημων · ειρηνευσαι τον κοσμον · και σω

ἦχος πλ. β'

Ι σατε · και θαυμασθεντων ≈ + σαι τας ψυχας ημων · +

το · ξενον θεαμα και παραδοξον · τις · εωρακε νη

πιον τριετιζον τα τυραννον αισχυναντα · ω του θαυ

ματος · μη τερας εβλαστεν · και τι θηνουμενον · γα

λουχουμενος · μη ακουουμενος τερμου τας βασανους · του δι

νου πολυειν τορος · χριστος γαρ εστιν η ισχυς · των παια

ἦχος πλ. δ'

Ο τριετης την τριαδα εκηρυ ≈ + ον των ως αυτον · +

τ τεν · και γαλουχων την μητερα εκηρυζεν · πασαν σον

φω μη τερμον τον οδυρμον των δακρυων · ανωθεν ονκι

στιχο· ιλδαν ῆ καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Μηνὶ Ἰουλίῳ ιζʹ· τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαρίνης· ἦχος β

Ὡς ἐν ποδήρει στερρᾷ· τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ· προσεδρευθεῖσα Μαρίνα πανένδοξε· τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν· ὡς χάος ἐνεκρώσασα· καὶ τὸ ξίφος τὸ τῆς νίκης· ὡς ἀξιομακάριστε ἔλαβες· +

Εὐφρόνως ἀγαλλιάσθω· καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν ἔνδοξον· ὅτι καθεῖλεν ἐν δυνάμει(?)· τῶν δόλων τὴν παλάμην· καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως· ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατέβαλεν· διό· καὶ τελειωθεῖσα εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται· τὴν κάραν στεφηφοροῦσα καὶ ἀναβαζουσα(?)· σεμνυνομένη(?) τῷ Θεῷ· καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα· ἀνδρείου(?) τοῦ σαρκασμοῦ· τὸ πῦρ(?) ... κατασκηνώσεως(?)· ὅπου(?) ... συμμονάς(?)· ἔνθα ἐστὶν πάντων εὐφραινομένων ἡ κατοικία· +

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ· ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ὁσία(?)· τὴν λαμπάδα· ἄσβεστον τηρήσασα· ἀξίως(?) ὑμνοῦμεν· τῆς παρθένου ἡ κόσμιον(?)· ὡς παρθένον(?) ναὸς Θεοῦ·

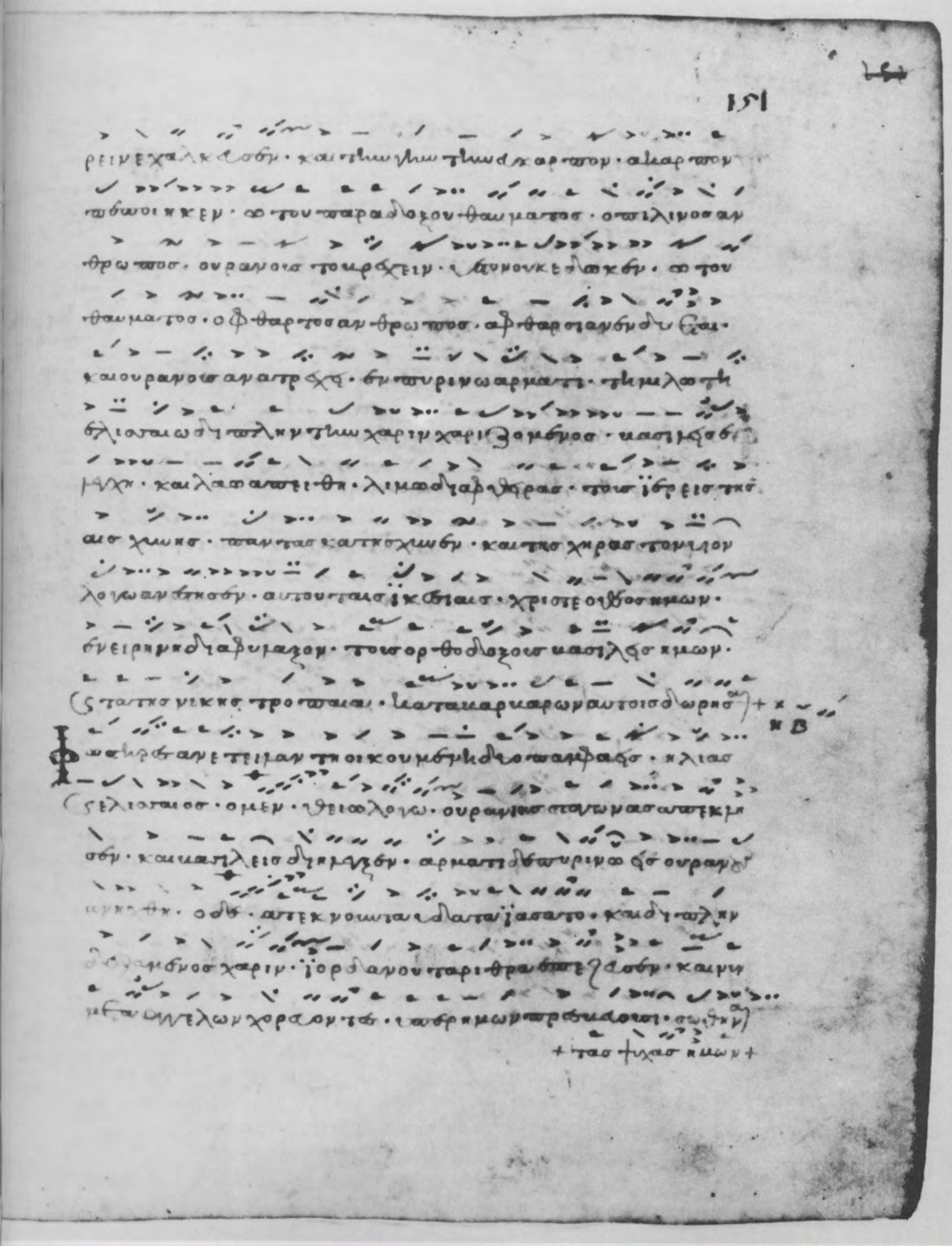
ω παρθενιε μαρτυρ ω δοξα· ω της [illegible] αγγελων συμμετοχε +

Μη(νι) τω αυ(τω) κ΄· των αγιων προφ(ητων) Ηλιου και Ελισσαι·

Πνευματικοις ασμασι· τους προφητας του Χριστου· απαυστως ευφημησωμεν· Ηλιας γαρ ο θεσβιτης· ουρανοδρομος γεγονεν· και μηλωτη Ελισσαιος· την χαριν εδεξατο διπλην παρα Θεου· και φωστηρες φαιδροι τη οικουμενη ανεδειχθησαν· πρεσβευοντες απαυστως υπερ των ψυχων ημων· +

Ηλιας ο ζηλωτης· και των παθων αυτοκρατωρ· αβροχιας εδειχθη (?) σημερον· της παγκοσμιου μυνηστης (?)· σωτηριας προχαριζομενος· ω· δοχης αιρεθεισης (?) [illegible]· ο [illegible] της προφητειας· και προφητων εξαιρετον [illegible] καλλωπισμα· ουτος γαρ· ενσωματος αγγελος· και ασαρκος ανθρωπος· δεδεικται τοις κατορθωμασιν· ον ευφημουντες ειπωμεν· αντιλαβου ημων σοφε· εν τη ημερα της κρισεως· +

Δαυιτικως σημερον πιστοι· τον προφητην κυριον· υμνοις τιμησωμεν· Ηλιαν τον θεσβιτην· και ζηλωτην τον υπερλαμπρον· ουτος γαρ· εν τη γλωττη (?) τουτον ουρανον· ως [illegible]

Β

Πόθεν ἀναρμασθεὶς · πυρφόρον ὡς ἐν συσσεισμῷ · εἰς οὐρανοὺς · τὴν
ποιριτῶν σου χάριν · σὺν τῶν θαυμάτων · ὡς ἀρ ... · Ἠλία · θεσπέσιε ·
ἀφθαρτήσας · τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον · ἕως ἂν κηρύξῃς
τὴν τοῦ παντὸς συντέλειαν · διὸ παρέσο διδοὺς ἡμῖν
τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μίμησιν · + Β

Φοινικὴν ἐπιτρέψας ἐκκλησιῶν · θείῳ ζήλῳ πυρούμενος · Ἠ
λία προφῆτα · οὐρανοῦ σταγόνας ἀπέκλεισας · καὶ ὑπὸ
κοράκων ἐτράφης · βασιλεῖς διήλεγξας · καὶ ἱερεῖς ἐθανά
τωσας · πῦρ · οὐρανόθεν κατήνεγκας · καὶ πεντήκοντα ἄρ
χας δι' αὐτοῦ ἐθανάτωσας · ἐθρέψας χήραν ἐλαίῳ · καὶ ἀλεύρου
μικροῖς λειψάνοις · καὶ ταύτης τὸν υἱὸν · ἐζαμένος ἤγειρας ·
πῦρ ἀνῆψας ἐν ὕδατι · καὶ Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα διέζευξας ·
ἅρματι δὲ πυρίνῳ · πρὸς οὐρανοὺς ἀνήχθης · καὶ Ἐλισαίῳ τὴν
χάριν διπλῆν παρέσχες · πρεσβεύων ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν · + Β

Ἡ τῶν προφητῶν · θεία ἐπιδημία ἐπέλαμψε σήμερον · συγ
καλοῦσα μυστικῶς τὰς φιλεόρτους ψυχὰς · ὁ ἐν ἅρματι ζου

ρανοδρομω δαψιλως · της εξεως ασ ανδρος αστηρ · συν δε λιταις ω

τω θαυμαστω ανδρι · πλατυνας τα ρειθρα του ιορδα

νου · και το κηρυγμα τρανων της δοξης σου · της δε πολυσκο

πιαν αναμορφουντας σαρκος · τον της παλαιας · και της νε

ας ομοφρονουν δοξαν δε πλαζουν την ματαιολογιαν · τοις

πιστοις εκτελουντας · την πανηγυριν της μνημης αυτου +

Εν πυρινω αρματι · ωσπερ δε φιλος αρθεις · ως χωραν φωτο

ς δε · μεθισταται ως ενθεν τα ηλιου · αισχυνας δε προφη

τας και της αισχυνας · ο τον ουρανον λογω δη μετρησας · ως

αυτος · λυσον και ημων τα πταισματα · ταις προσκυ

νουντων πρεσβειαις αυτου και σωσον τας ψυχας ημων · +

Προφητα κηρυξ Χριστου · του θρονου της μεγαλωσυ

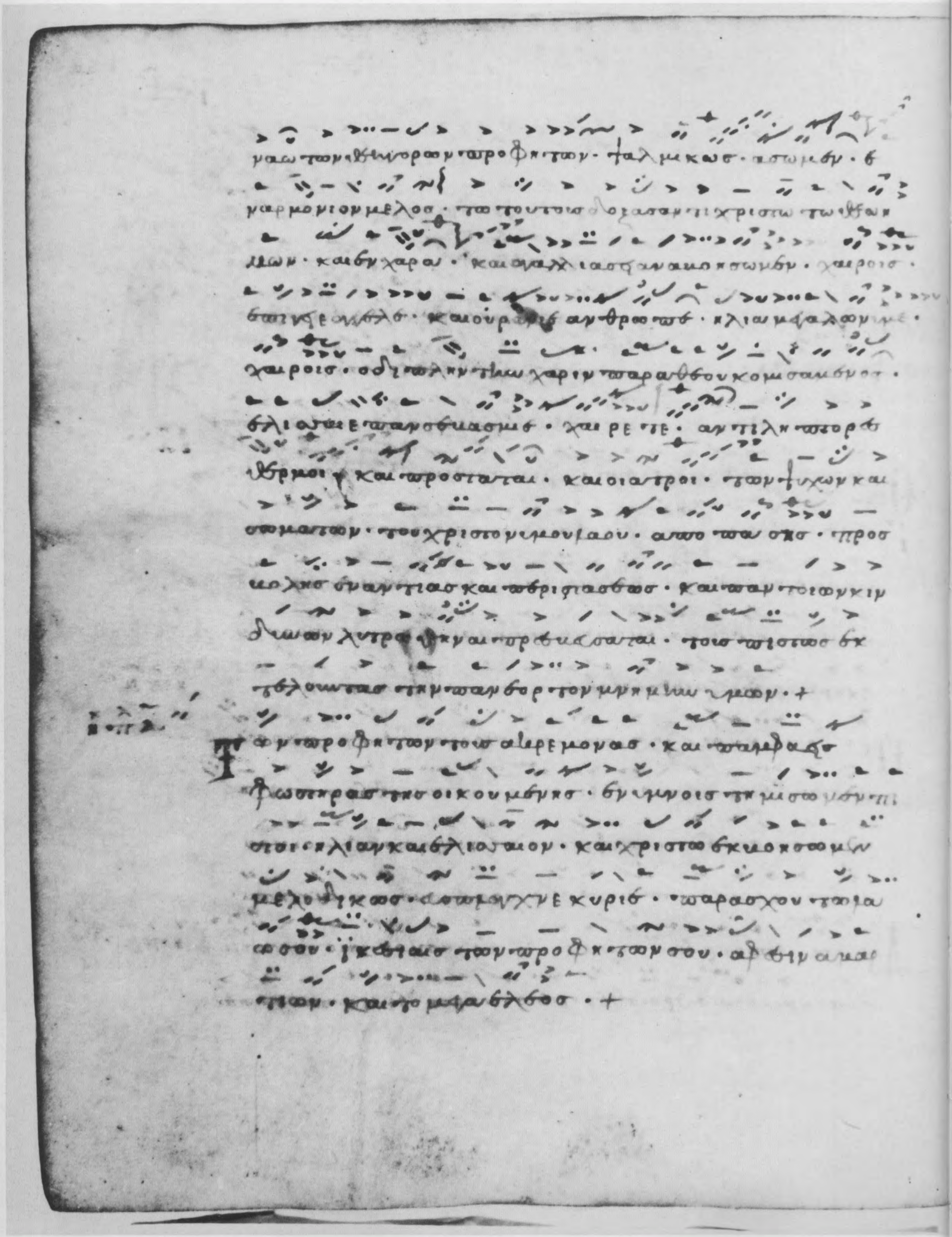
νης ουδεποτε χωριζει · και εκαστω ως θρονω τω · ας

παριστασαι εν τοις υψιστοις λειτουργων την οικου

μενην ημαλογιας · πανταχου δοξαζομενος · αιτησαι

Δα ιε · των ορθοδοξων το ~ + ιλασμον ταις ψυχαις ημ +

συστημα · συναθροισθεν τη σημερον · εν τω πανσεπτω

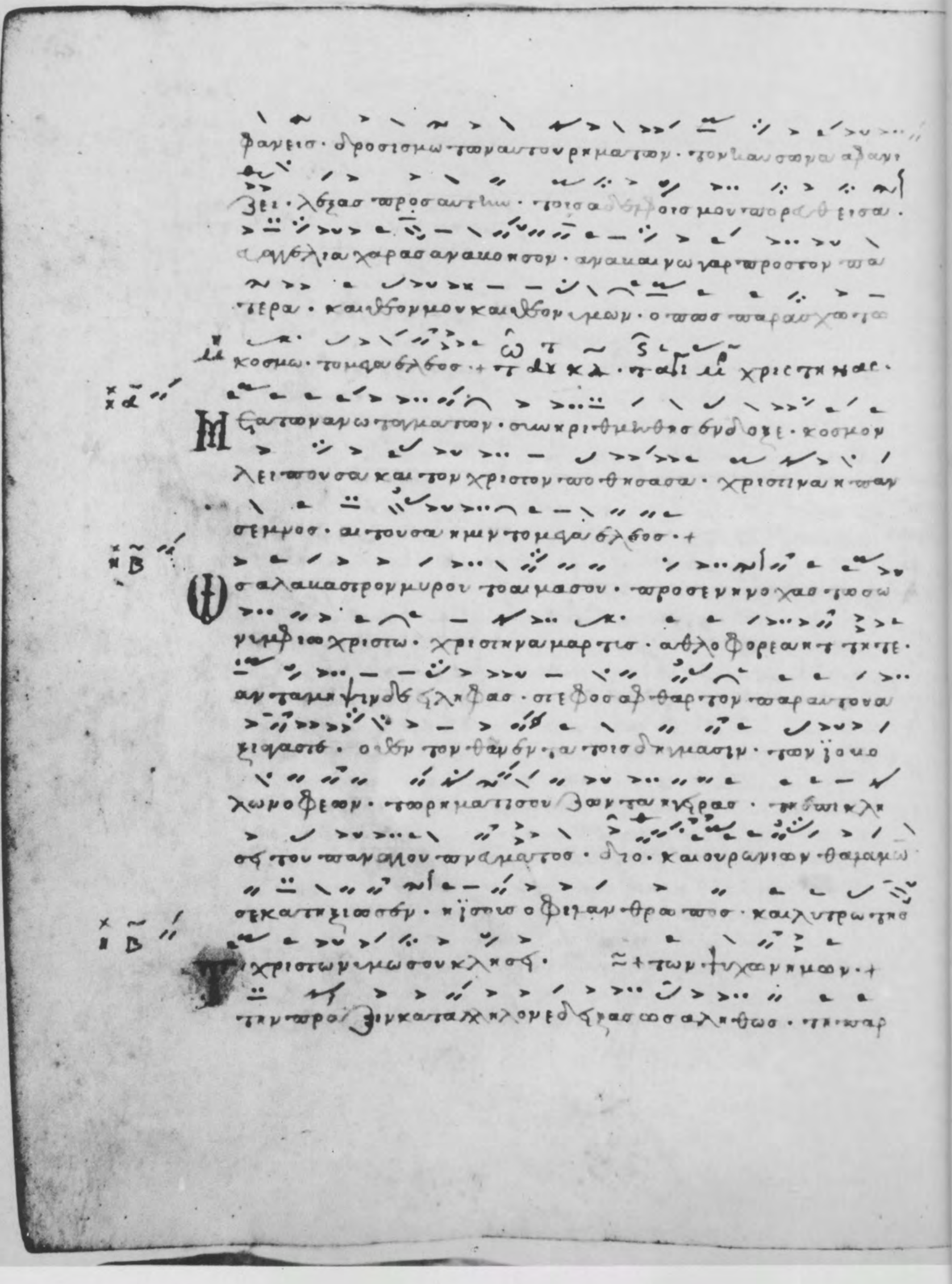

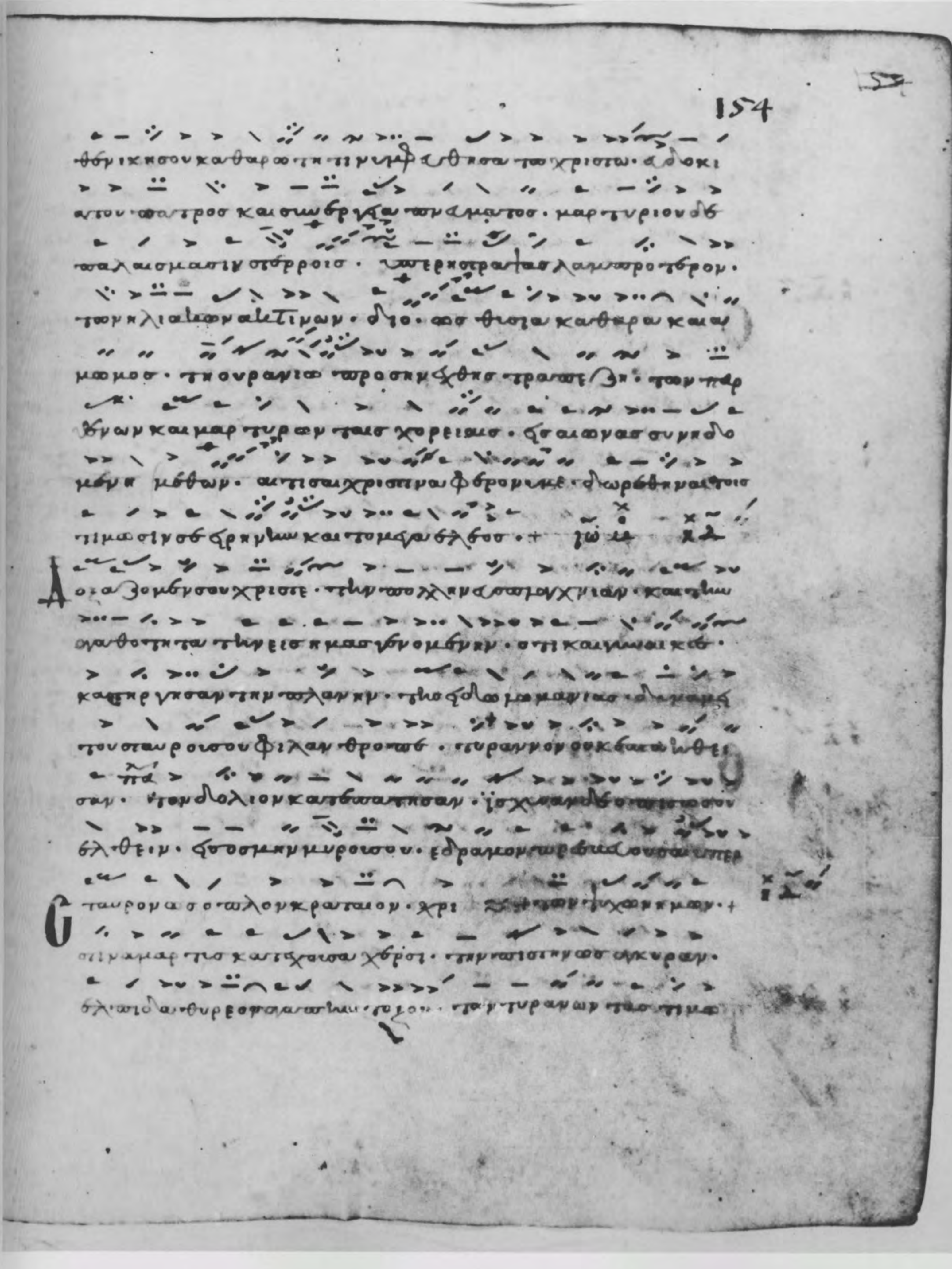
Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κβ΄· τῆς ἁγίας Μαρί(ας) τῆς Μαγδαληνῆς· ἦχος πλ. β΄

Πρωΐ· κατιδοῦσα τὴν θείαν ἀνάστασιν Μαρία Μαγδαλη-
νή· τοῦ πρὸ τοῦ τῶν αἰώνων αἰτίου· τοῦ τὴν ἡμέ-
ραν· ἀσπλάγχνως φωτίσαντος· πρώτη καὶ εὐαγ-
γελίστρια ἐδείχθης κηρύσσουσα τοῖς ἀποστόλοις· τὴν ἀ-
θυμίαν· ἀποθέμενοι· τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε· καὶ
δεῦτε κατοπτεύσατε· Χριστὸν· ἐξαναστάντα· καὶ κόσ-
μῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος πλ. [illegible]

Τῷ ἑκουσίως ἀποχαράξαντι·
τὴν [illegible] τὴν ἐμήν· [illegible] ἀσπλαγχνίας Χρι-
στοῦ· ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία· ὡς μαθήτρια πιστῶς
διακονήσασα· [illegible] τὰ θεῖα· καὶ [illegible]
θεῖα· κατιδοῦσα [illegible] δακρυρροοῦσα· τί τὸ ξένον
θέαμα· ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν· πῶς θνητὸς λογί-
ζεται· [illegible] μυραλοιφῶ· [illegible]
[illegible] τῶν δαιμόνων· [illegible]
[illegible] τὴν ἐμὴν [illegible] προμήτορα· ἀλ-
λὰ [illegible] παραδείσου θύρας

154

ριας ἐνίκησας ἀνδρείως · τῶν δαιμόνων τὰς πανουργί-
ας καταργήσας ἐνθέως · τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα ·
χορεύεις ἐν Χριστῷ · ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα · ὑπὲρ

Ὁλκὸν λαβοῦσα πατρικὸν · Χρι ≈ + τῶν ψυχῶν ἡμῶν · +
στὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς · δόξαν ἐζήτησας μάρτυς ·
καὶ πλοῦτον τὸν οὐράνιον · καὶ τὴν παντευχίαν · πε-
φραγμένη τῆς χάριτος · τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ · κατεπά-
τησας τὸν τύραννον · ὅθεν οἱ ἄγγελοι · τοὺς ἀγῶνας θαυμά-
ζοντες ἔλεγον · πῶς ὁ πονηρὸς ἐχθρὸς · ὑπὸ γυναικὸς ἡττή-
θη ὡς στεφανίτης ἀνεδείχθη ἡ μάρτυς · καὶ Χριστὸς ἐσαίω-
μας καὶ πρᾶξας θεόθεν · ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος +

Ὦ θαυματουργήσας Χριστὲ · τοῦ σταυροῦ σου ἡ δύναμις · ὅτι
καὶ χρηστὴ ἡ μάρτυς · ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο · ὁ-
θεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψασα · γενναίως ἀν-
τέστη κατὰ τῶν τυράννων · διὸ καὶ τὸν οὐράνιον τῆς νίκης
κομισαμένη · πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν · +

Τῇ παρθενικῇ σου ἀγλαΐσας ὡραιότητι · ὡς ἄμπελος τῆς

δοξης χριστος· ος αιμασιν τον σε φιλησαντα· εαυτου ρευμα
σι· συναφθεισα ακρατως· εν γαρ τω θεληματι αυτου· πα
ρασχομενος τω καλλιστου δυναμιν· κατ εχθρων τε και
παθων· αντι της του τον εδραξεν· εκαρτερησασαν· αικιαις
πικραις πασαν οις δριμυτατοις· διειπολω στεφει· δι
ο και ως εκατεστεψεν· και παρεστησεν εκ δεξιων αυτου· ως
βασιλισσα πεποικιλμενην· αυτον δυσωπησον· παρ
θενομαρτυς χριστονυμε· τοις ευφημουσι σε δωρησασθαι·
σωτηριαν και ζωην· και μεγα ελεος· + πλ δ

Πατριδα γονους υπαρξιν· καταλιπουσα χριστινα· χ
τον ασπιλον· πανταρα μισησασα· αυτον κηρυξασα εθνει
φανθης· και γυμνασμασι μεγαλ... πορος κληθεισα· αυτον ικε
τευε σωθηναι τας ψυχας ημων· + ιουλ κε· τ(ης) αγ(ιας) αννης μρς τ(ης) θ(εοτο)κου· +

Οι ζ... καρπων γονομων· ραβδον ο... την παρθενοτοκον υπα
... σαντες· ολης σωτηριας· τω κοσμω ανετειλεν χριστος
ο θεος· το ζευγος το αμωμον· η χαριτος κολλα· ιωακειμ
και αννα· ουτοι μεταστασαντες προς ουρανιους σκηνας·

σων τῇ παντων θυγατρι· τα σβροχραν τα παρθενω· μεγαλων χο
ρευουσιν υπερ τον κοσμον· ωραιωσαν ωσιου μενοι· οι καινως
συνελθοντες· ασυγχυτως ιεμονουμεν χαιροντες· οι σβαινεσθεο π
δος· και παραινουν μαριας· προπατορες χριστου χρηματι
σαντες· τω ρευσασαντε· υπερ των ψυχων ημων. + ἦχος πλ α

Απασα κτισις· ευφημειαλογιοις ταλ μικοις· συνελθοντες α
φημισωμεν· ανναν την θεοφρονα· την τω θεοτοκον σο
κυησασαν εκ λανομαν της· και προσορμον τε· και παρα
λλουν οχηματα· συμβρομ μεζω ει ηκοσαν· και προσαντην
ιονοσωμεν· μακαρια η κοιλια σου· η αναστασασα αληθως· την
τον φως του κοσμου· εν δ ον εν κοιλια αναστασασαν· και οι μας
θυσιον ωραιοι· οι θηλασαντες· την θηλασασαν χριστον· την
τροφον της ζωης ημων· ον καθικετευε· τον υιον σου ημαιν ημας· α
πο πασης θλιψεως· και προσ κολλης τον εχθρον· και σωθηναι
τας ψυχας ημων. + [illegible] εκ πραξιας.

κε β

Τον ον των βροντα· μιμησαμενη χριστον· ο οι σημεια απραξια·
τον ευπι κρον μην κοτηρος ερημους [illegible] και τοις επι
ρεαιω· λογισμασι ταυχουμενη· [illegible]

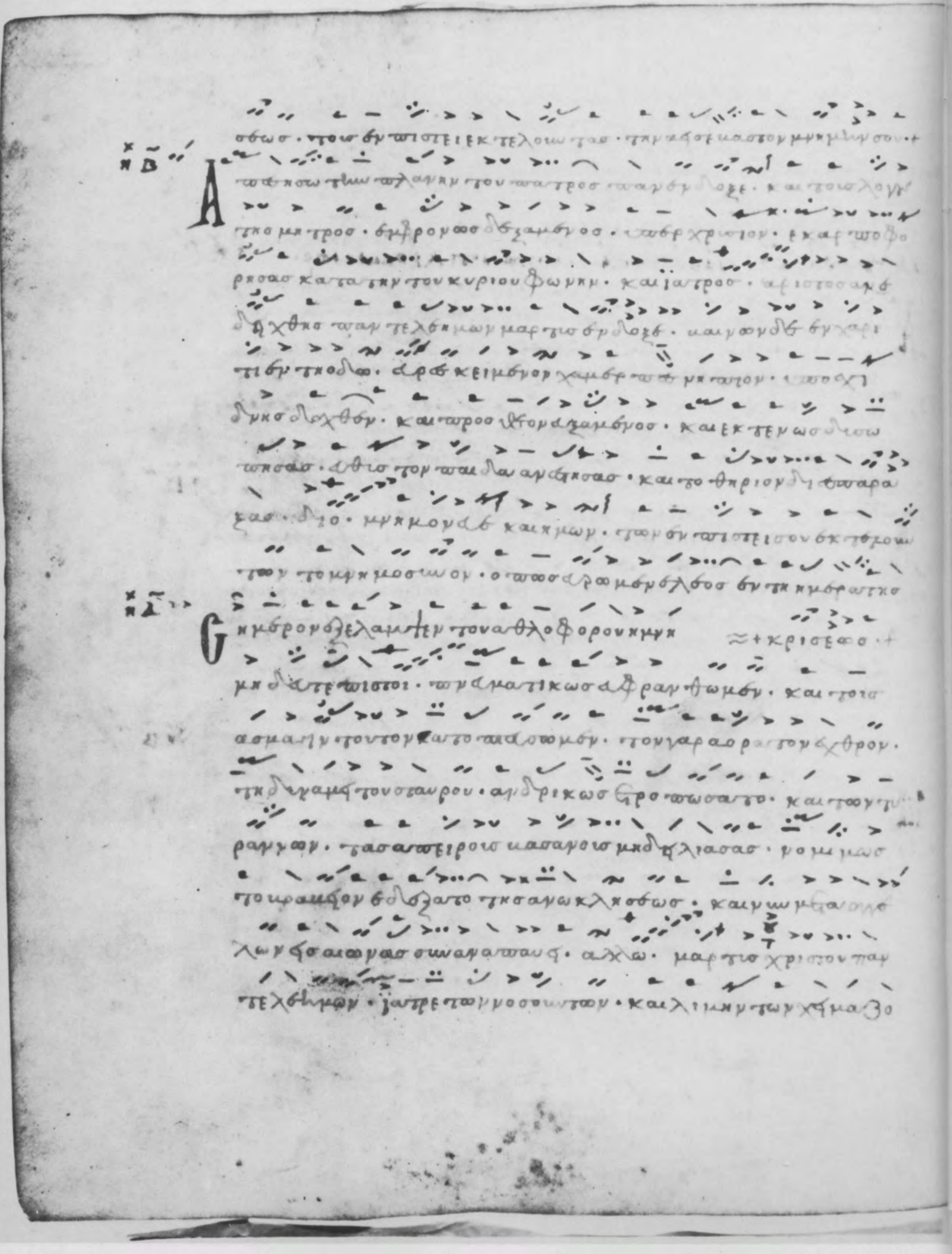
στη τος ωραιο· τυχε παρολιει· αγαλμα μονα ζοισων· ως αληθως
και κανων· διο· παρρησιαν ... εν ταις ... του ... του
θεου σου την μνημην ... τα ζοντων· +

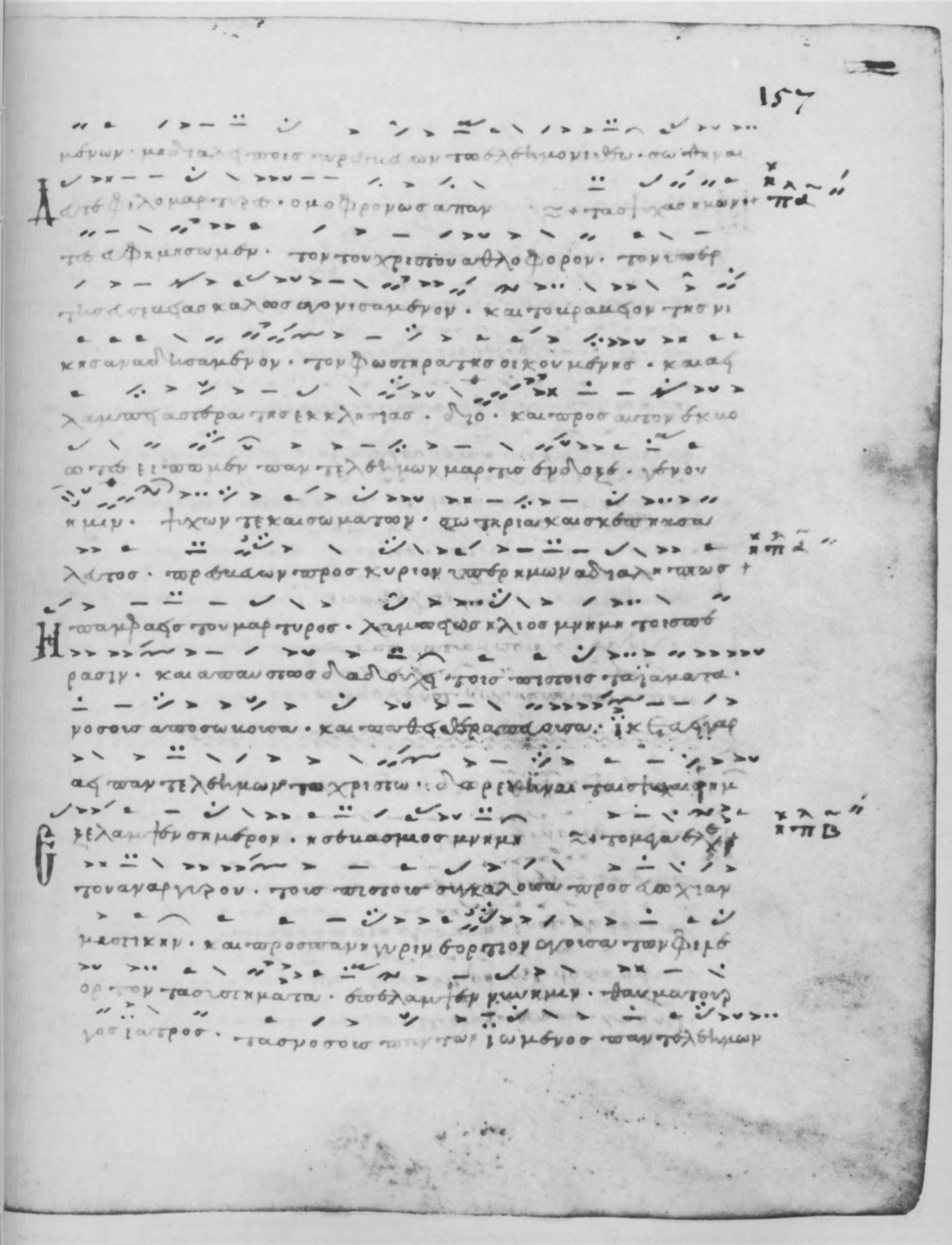
μη τω αυ κζ· του αγιου μρ παντελεημονος· ἦχ α

Ανομα καλον ηνυσω· και δρομον τετελεκας του μαρτυριου σου
μαρτυς παντελεημων· διο και βραβεια σοι· μετ αγγελων χορευεις·
αντ αξια των πονων σου ... ως ... αλλα πρεσβευε
ιατρε παμμακαριστε· δωρηθηναι ημιν το μεγα ελεος· + ἦχ β

Αναργυρος την χαριν· παρεσχες τοις ανθρωποις παντελεημον
μαρτυς ενδοξε· και τα νοσηματα ... εις την ... χριστου·
και τυφλοις αναβλεψαι ... δωρησαι· ως ... του ...
σιος· αλλα πρεσβευε ιατρε παμμακαριστε· του δωρηθηναι
τω κοσμω ειρηνην ... και ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος + ἦχ β

Μητρος ... της πιστεως· του πατρος δε ...
την ... ταις γαρ ερμολαου· ... διδασκαλιαις·
εν ... παντελεημον μαρτυς εν
δοξε· του ελεημονος θεου· των νοσουντων ... θεραπευτα·
και των παθων διωκτα· πρεσβευε ... σωθηναι ... πιστα

ἦχ πλ δ

ὁ στερρὸς ἀθλητὴς · καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ κυρίῳ · σωσω

Μητρικὴν μοναστηρίας ἐσέβισας · ≈ θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

τὴν τοῦ πατρὸς δ' ὀρθῶς ὡς ἐσέβισας · τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν

στρατευσάμενος · ἰατρικῶς ἑαυτὸν ἐξεπαίδευσας · καὶ θεί-

χάριτι · ἐναρέτοις τρόποις δόκιμος ὤν · τῶν παθῶν ὀλοθρευ-

τὴς καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι · ἄλλος ἐν ἄ-

θλοις τὸ αὐτὸ μόνον · καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ εὐμενὲς κεκτημέ-

νος πάντων τελείων μάρτυς τοῦ χριστοῦ · ἐκτενῶς ἱκέτευε

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων · ἐκ τοῦ ≈ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

θεοῦ δεξάμενος πανελεῆμον · ἴασαι ἡμῶν τὰς ψυχικὰς

κηλῖδας · καὶ σωμάτων τὰς νόσους θεραπεύων · μὴ

μὴ τῆς σῆς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος ·+

μ αὐγ α · τῶν ἁγίων μακκαβαίων · ἦχ δ

Ἡ πολυάθλος μήτηρ · πρὸς σφαγὴν ὡς συγκαλοῦσα τοὺς ἰδίους

παῖδας ἔλεγεν · τὴν ἀβραμιαίαν πολιὰν ἀκολουθήσατε · ἰ-

μα τὴν καθαρὰν τοῦ ἰσαὰκ συγκοινωνήσηται · αὐτοὶ δὲ προ-

[illegible] ὁδηγοῦσαν · προθύμως τὴν μον-

τοῦ σαν · ἐν ἄλλαις τιμωρίαις τὰς [illegible]

158

…ων ταῖς ἀγκάλαις σου … ἐλέησον ἡμᾶς · +

Οἱ … τῶν Μακκαβαίων · σήμερον … τὸν πόλεμον · διὰ τό

…σόμεθα τοῖς … ἀνδρείαν · τύραννος βασιλέας · πᾶν

των τῶν ἀνθρώπων κρατήσας · ἀντεκράτη τῶν … καὶ

παίδων ἑπτὰ καὶ μιᾶς γυναικός · διὸ … αὐτῶν …

Ἐν στύλοι … ἐλέησον ἡμᾶς +

χον νικήσας … τὸν νόμον

… σωτήρ · … ψυχὰς …

Οἱ τὸν νόμον φυλάξαντες · καὶ … ψυχὰς ἡμῶν +

υἱοί · … πρὸς ἀντίοχον ἔφη · …

… ἀντίοχε · ὑπὲρ πατρῴων νόμων …

μεν · οὐ χωρήσει … ἡμᾶς · οὐ πῦρ οὐ ξίφος οὐ θήρ …

μάστιγες · … σῶμα …

… διδάσκαλον πατρί · ζῶν … καὶ συγχαίρον …

Οἱ ἔνδοξοι Μακκαβαῖοι · … αἰῶνας +

… ἡμῖν ἀντίοχε · ὡς βασιλέα …

… καὶ πρόσωπον … στρέφωμεν · κόσμος …

… ἡμῖν · τὸν ὁρώμενον … καὶ μονιμώτερος ·

ἦχ πλ δ΄

πατρίδος ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ ἡ κραταιὰ καὶ ἀνόλεθρος · πα

νηγύρισον δὲ · ἡ μεγάλη [illegible] · κυρίῳ προσφέρουσα αὐτῶν ·

εὐχαῖς δικαίων ἐν χειρὶ [illegible] ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς · ✝

κυρίου · καθάπερ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ · οἱ τοῦ

νόμου προπάτορας · καὶ μακκαβαίων πρόγονοι · τῶν μα

[illegible] παρ' ἡμῶν · οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι · αὐτά

[illegible] χαλεπῷ · τὴν ποινὴν ἐζήλωσαν · τοῦ ἑαυτῶν

προπάτορος Ἀβραάμ · καὶ μέχρι θανάτου · ἠγωνίσαντο δι

[illegible] · ὁ ἐξ ἱερῶς γὰρ συντραφέντες · καὶ ἐν νόμῳ ἐνα

θλήσαντες · τὴν [illegible] · τοῦ σταυρωτοῦ ἀντι

όχου · καὶ [illegible] · τὸν τῆς παρούσης ζω

ῆς · διὰ ἐκείνην αἰώνιον · πάντα ταῦτα ἀνέθεντο · ψυχήν ·

ἀνδρείαν καὶ σθένος · σωμάτων ἀπαλῶν καὶ [illegible]

ἐπιτεθραμμένων · ὡρίζεις [illegible]

σατο μακκαβαίοι · ἡ μήτηρ [illegible] · τοῦ

ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν · ἀλλ' [illegible] ·

[illegible] μακκαβαίοις · σὺν τῇ μητρὶ [illegible] ὁμοῦ · καὶ τῷ

σοφῷ · Ἐλεάζαρῳ · ὅταν παραστῆτε Χριστῷ τῷ

θρω· θεοῦ καὶ υἱὸν τὸν αἰώνιον· τοῖς πονηροῖς τοῖς [illegible]

μων· ἀποσχολάζων τὸν ὁρατοῦ· ἐκ πηγῆς ἱκετεύων ποιήσας

τι ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας· πεισθεὶς ἀρὸς σαν οὐλε[illegible]

καὶ πληροῖ τὸ θέλημα τοῦ [illegible] τῶν φονευόντων αὐτόν· +

Μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κζ΄· τοῦ ἁγίου καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφ(άνου) — ἦχος α΄

Ἀθλοφορικὸν ἀπεφάνθη τὸ πρὸ τοῦ ἄθλου· οἱ [illegible] ἐκ λογικῶν

μεν· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν μαρτύρων· παρὸν τι [illegible] ἀνθρώπων.

λον· καὶ εὐχαριζόμενος· ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγ-

μένους θεωρῶ· καὶ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τῆ-

Ἀγῶνα νῦν ἐν [illegible]· Στέφανε [illegible] τὸν ἀόρατον πατέρ(α) + — ἦχος β΄

μακάριε· πρὸς τὸ μαρτύριον καὶ πρωτοδιάκονε· [illegible]

ἀπολογούμενε· διὸ [illegible] καὶ πρεσβεύεις·

ὑπὲρ ἡμῶν· πρὸς τὸν σωτῆρα κύριον τὸν ἀναμάρ-

Πρῶτος ἐν διακόνοις· πρῶτος [illegible] τον· + — ἦχος β΄

καὶ ἐν μάρτυσιν ἐδείχθης. [illegible] Στέφανε· ὁ-

δὸς γὰρ ἐγένου τοῖς ἄλλοις· καὶ πολλοὺς τῷ κυρίῳ·

προσήγαγες μάρτυρας· διό· οὐρανοὺς [illegible]·

και θεσσαντι εφανη· αυτον ικετευε σωθηναι τας ψυχας ημων +

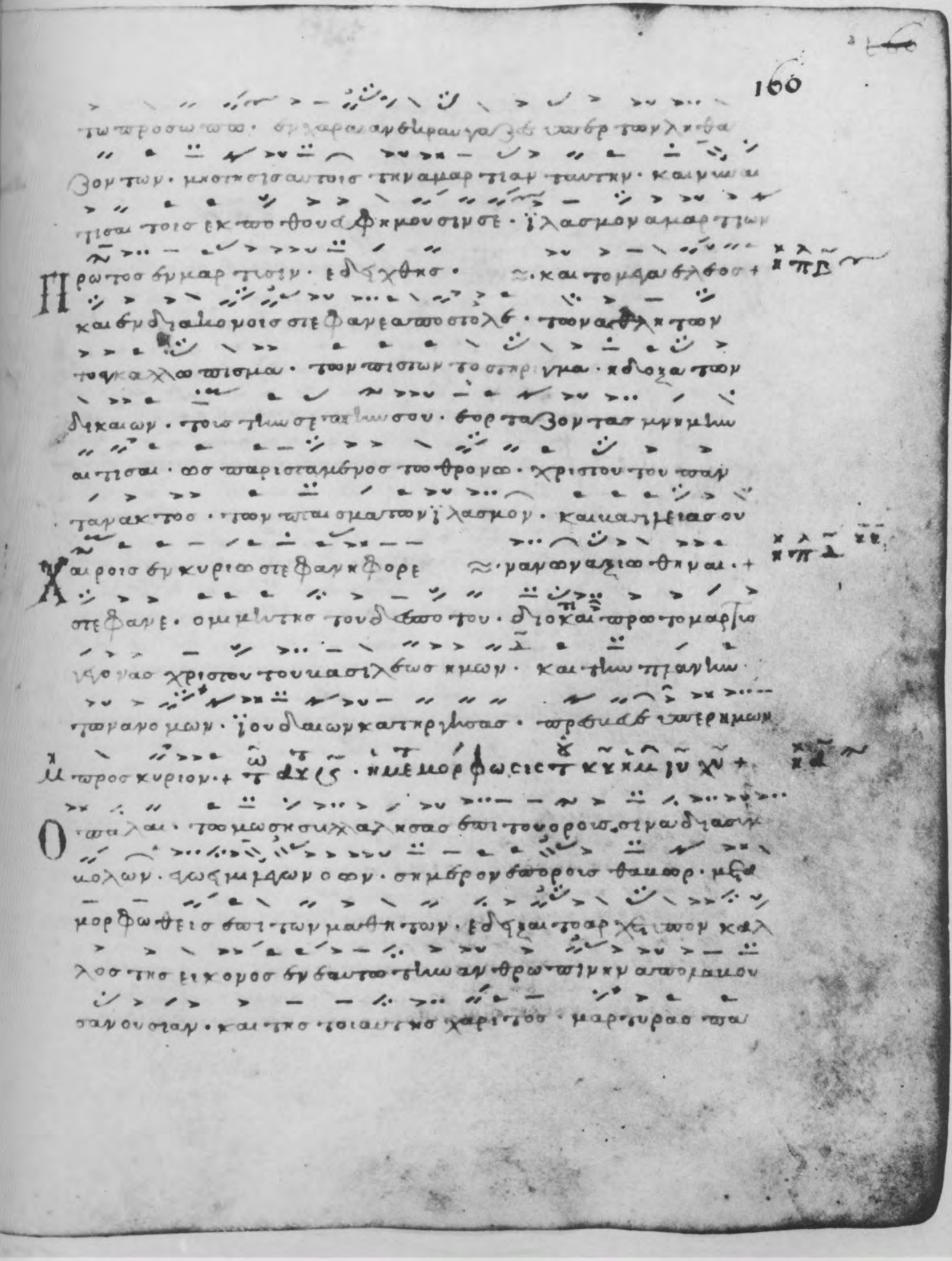
Τον πρωτομαρτυρα· και γενναιον αθλητην του Χριστου ευφρανουνται· στεφανον τον πρωτοδιακονον· επαξιως τιμησωμεν· ουτος γαρ ωφθη· εν μεσω παρανομων· εν δοξη πατρος

Στεφανος· η καλλικαρπος αμπελος ... ον εθεασατο +

μαρτυρων· ο πληρης χαριτος και δυναμεως· ο ποιων σημεια και τερατα μεγαλα εν τω λαω· υπο ανομων ελιθασθη· αλλ εξελαμψεν ως αγγελος· και εθεωρει την δοξαν σου του σταυρωθεντος υπερ ημων· εκ δεξιων της δυναμεως· και τω πνευματι της χαριτος εις ουρανους ανελημφθη· και διατονουνται ταις χοροστασιαις των αγγελων συνευφραινομενος· πρεσβευε σωθηναι τας ψυχας ημων +

Στεφανε ενδοξε· ουρανοπολιτα· Χριστου ευφραινομεν μακαριε· πρεσβευσαν ποιησον υπερ των ψυχων ημων +

Πρωτομαρτυς αποστολε· και πρωτοδιακονε· και πυλη των μαρτυρων· και δοξα των δικαιων· των αποστολων το καυχημα· συ· ουρανους εθεασω ανεωγμενους· εν τω σταδιω αθλων· και τον υιον του θεου εκ δεξιων εστωτα του αορατου πατρος· διο· ως αγγελος εκλαμψας

ρασικσαμενος · μωσην και ηλιαν · κοινωνους εν τη τω

της αφροσυνης · προμηνυοντας την ενδοξον · δια

σταυρου και σωτηριον αναστασιν · + πα

Τιμιωσιν · του μονογενους υιου προωρωμενος · εν τω μ

ματι δια σαρκος · προς ανθρωπων επιδημιαν · ο θεο

πατωρ δαυιδ · πορρωθεν προς αφροσυνην συγκαλ

ται την κτισιν · και προφητικως ανακραζει · θα

βωρ και ερμων εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται · εν τω

τω ορει · επιβας τω ορει σωτηρ · μετα των μαθητων σου ·

την αμαυρωθεισαν εν αδαμ φυσιν · μεταμορφωθεις

αναστραψαι παλιν ω εποιησας · μεταβας εις χρωσας αυ

την εις την σην της θεοτητος δοξαν τε και λαμπροτη

τα · ενομοιωμενοις · δημιουργε του παντος · κυριε δοξα

Ιπροσασχετον · σημαινος φως το χιτων · και απροσιτον της θεοτη

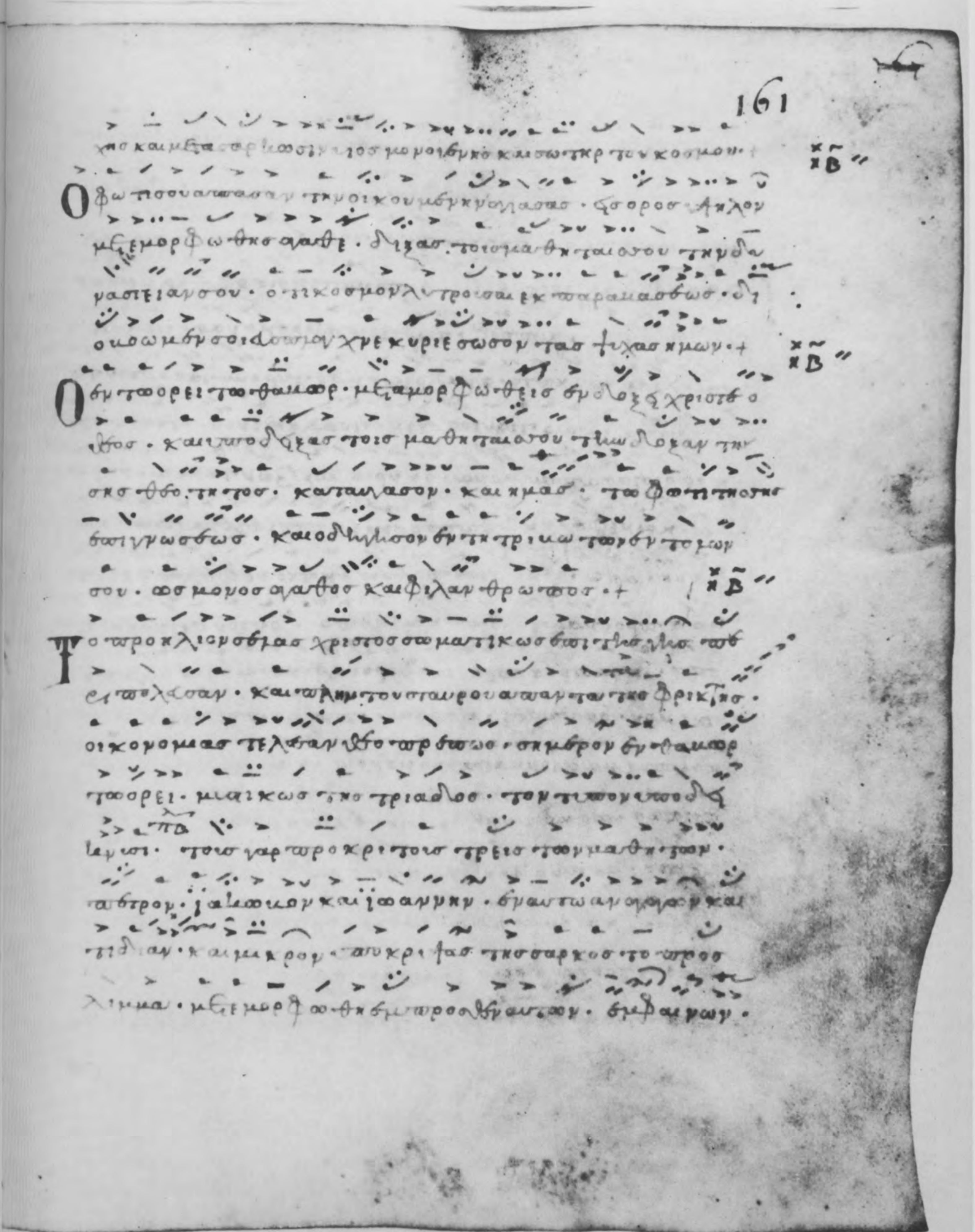
τος · θεασαμενοι των αποστολων οι προκριτοι · επι του

ορους · της μεταμορφωσεως αναρχε χριστε · τη ιω θεαν

κλησει των θεσεων εξεστησαν · και νεφελη περιλαμφθεντες

φωτεινη · φωνης · ηκουον πατρικης · υιου αιδιου το

μυστηριον της ενανθρωπησεως · οτι συ ων απ

τον αρχηγον του μελλοντος την αναρρησιν· και ταυτα τις ουκ ο
λοκληρον· το μεν τω πληροφορων αυτοις· αμα και φιλολογως
μος· μη πως συντηρας τη και το ζητημα απομενοις ειεν· αλ
λος ηδυναντο χωρειν· οις σωματικοις οφθαλμοις ε
ριφθεροντες· και προφητων τοις αινιγμασι· μωυσην
και ηλιαν ηνεγκατο· αναλογως μαρτυρουντας αυτου την
θεοτητα· και οτι αυτος εστιν· ο αληθινος· της πατρι
κης ουσιας απαυγασμα· ο κυριος ζωντων και νεκρων·
διο· και νεφελη καθαπερ σκηνη περιεσχεν αυτους· και
φωνη· ανωθεν· του πατρος εκ της νεφελης· ηχει τι
να προσμαρτυρουσα και λεγουσα· ουτος εστιν ο παρ ε
μου· εκ γαστρος προ εωσφορου γεννηθεις υιος ο αγαπη
τος μου· ο αποσταλεις σωσαι· τους πατερα και υιον
και πνευμα ομοουσιον πιστευομενους· και ομολογουντας
πιστως· ως αδιαιρετον εστιν· εν τω κρατει της θεο
τητος· αυτου ακουετε· αυτος ουν φιλανθρωπε Χριστε
ο θεος· και ημας καταυγασον· εν τω φωτι· της α
προσιτου σου δοξης· και αξιους αναδειξον κληρονο
μους· της ατελευτητου βασιλειας σου· ως υπεραγαθος.+

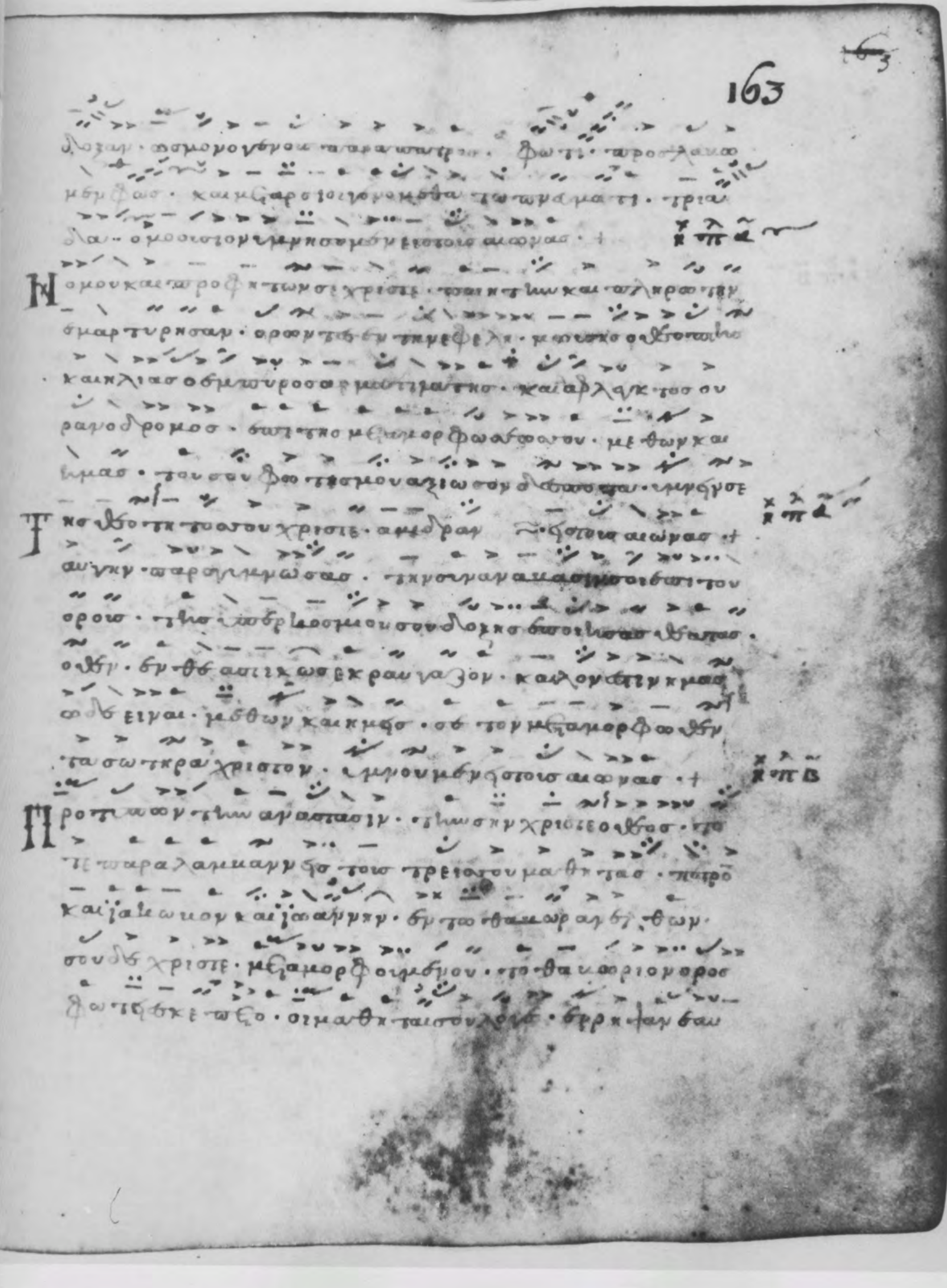
Προ του σταυρου σου κυριε· ορος ουρανω εμιμειτο· νεφελη ωσπερ σκη-
νη εφηπλουτο· σου μεταμορφουμενου· υπο πατρος μαρ-
τυρουμενου· παρην ο πετρος· συν ιακωβω και ιωαννη·
ως μελλοντες συνειναι· και εν τω καιρω της παραδο-
σεως· ινα θεωρησαντες τα θαυματα σου· μη δειλιασω-
σιν τα παθηματα σου· α προσκυνησαι ημας· εν ειρηνη
καταξιωσον· δια το μεγα σου ελεος·

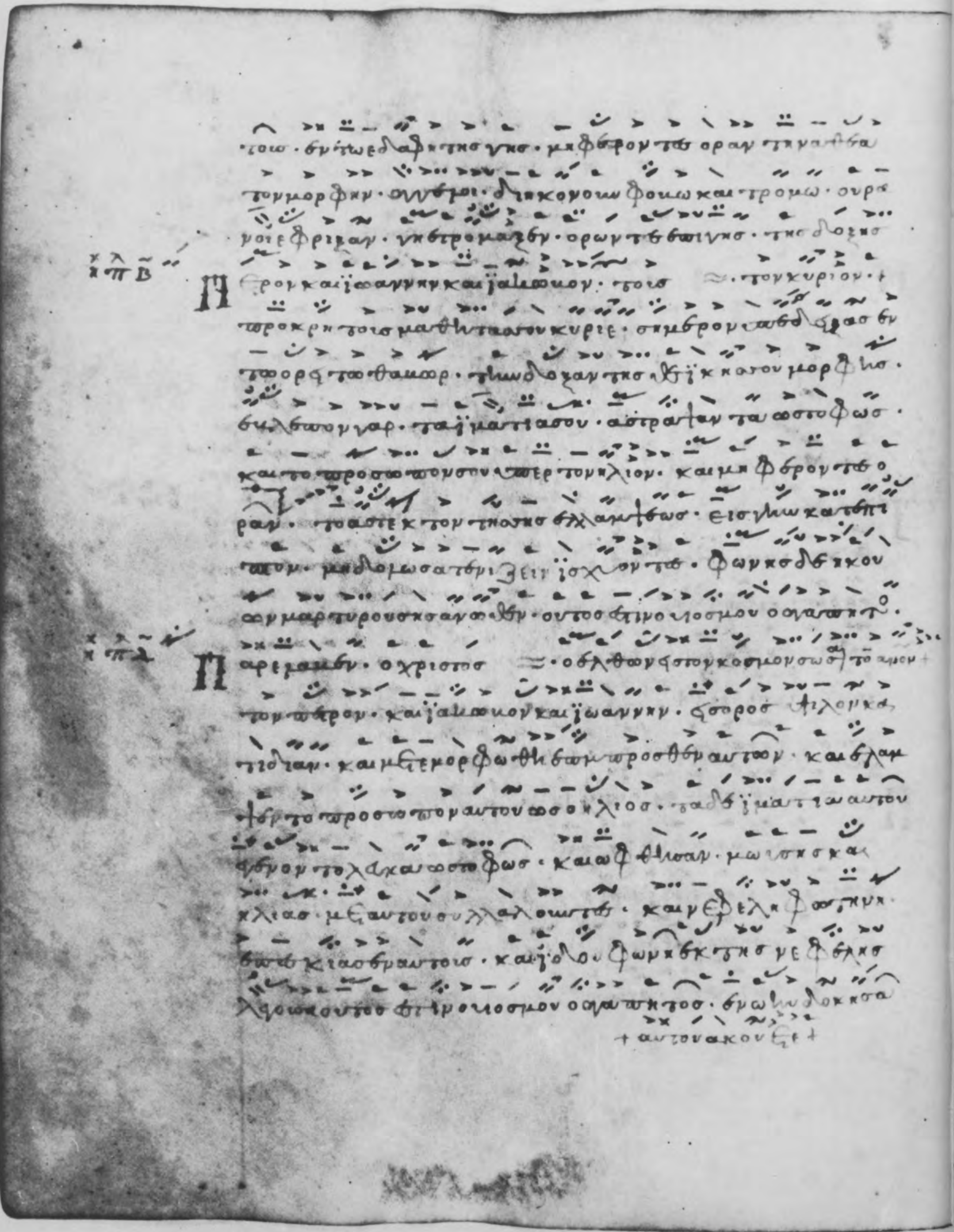
Προ του σταυρου σου κυριε· παραλαβων τους μαθητας εις
ορος υψηλον μετεμορφωθης εμπροσθεν αυτων· ακτισι
δυναμεως καταυγαζων αυτους· εν θεν μεν φιλανθρωπια·
εκειθεν δε εξουσια· δειξαι βουλομενος αυτοις την
λαμπροτητα· της αναστασεως· ης και ημας ο θεος· αξιωσον [illegible] ελεημων και

Εις ορος υψηλον· μεταμορφωθεις ο σω[illegible] φιλανθρωπε
τηρ· τους κορυφαιους εχων των μαθητων· ενδοξως εξε-
λαμψε· δηλων οτι· οι τη υψωσει των αρετων διαπρεψαντες·
και της ενθεου δοξης αξιωθησονται· συλλαλουντες δε
τω χριστω· μωσης και ηλιας· εδηλουν οτι ζωντων
και νεκρων κυριευει· και ο [illegible] δια νομου και προ-

φωτὸς λάμψασα ... ὡς· καὶ φωνὴ τοῦ πατρὸς
ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· αὐτὸν αἰνοῦντες ...
τὸν διὰ σταυροῦ· τὸν ᾅδην σκυλεύσαντα· καὶ νεκροῖς
δωρούμενον· ζωὴν τὴν αἰώνιον. + ἦχ. λ

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες· νῦν τίμιον καὶ
ἅγιόν ἐστιν· ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν κύριε· τὸ πρὸ αἰώνων
γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον· ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώ-
θη· ἡ φρικτή σου μεταμόρφωσις· Πέτρος· Ἰω-
άννην καὶ Ἰάκωβον· οἳ τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου
σου μὴ φέροντες· καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων
σου· ἐπὶ πρόσωπον ἐν γῇ [illegible]· οἱ καὶ τῇ
ἐκστάσει συνεχόμενοι· ἐθαύμαζον ὁρῶντες· Μω-
σῆν καὶ Ἠλίαν συλλαλοῦντας σοι· τὰ μέλλοντα σοι
[illegible]· καὶ φωνῆς ἐκ τοῦ πατρὸς· ἐμαρτύρει λέγου-
σα· οὗτός ἐστιν· ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς· ἐν ᾧ ηὐδόκη-
σα· αὐτοῦ ἀκούετε· [illegible]· καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ
Δ... ἀναβῶμεν· εἰς τὸ ὄρος ... τὸ μέγα ἔλεος. +
κυρίου· καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ θεασώ-
μεθα τὴν δόξαν τῆς μεταμορφώσεως αὐτοῦ·

163

ι· π λ

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν· ἡ φωτεινὴ τῆς μεταμορφώσεώς σου διεδέξατο νεφέλη· ἐν ᾗ· Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας δόξης χρηματίσαντες· καὶ τῆς ὑπερφώτου λογικῆς· ἀξιωθέντες τῆς δόξης ἔλεγον· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων·~ Εἰ(ρμὸς) ἦχ(ος) ... β'

Σήμερον ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ Χριστὸς μεταμορφοῦται· σήμερον· ὁ τῆς ἀοράτου· ὡράθη τοῖς ἀνθρώποις· αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν· καὶ ἀνθρώπων οἱ μείζους ἀφράνθησαν· προφῆται Χριστῷ συνελάλησαν· καὶ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐμεμαρτύρηκεν· ἡμεῖς δὲ· ἀκαταπαύστως προσκυνοῦμεν· λο/ +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) ιε'· ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἦχ(ος) α'

Θεαρχίῳ νεύματι· πάντοθεν οἱ θεοφόροι ἀπόστολοι· ὑπὸ νεφελῶν μεταρσίως αἰρόμενοι· καταλαβόντες· τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος ἐξόχως ἠσπάζοντο· αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν δυνάμεις· σὺν τῷ οἰκείῳ δεσπότῃ παραγενόμεναι· τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσαι· τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προώχοντο· καὶ ἀοράτως ἐβόων· ταῖς ἄνω ταξιαρχίαις· ἰδοὺ ἡ πάντων ἄνασσα· θεόπαις παραγενομένη· Γ ἄρατε πύλας· καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε·

την του αδυτου φωτος μητερα· διοτι αυτης γαρ η ισα-
σθενεις· των μυριων ταγματων την ιεραν συνοδον· ως αληθως
ουκ ισχυομεν· και ταυτην· αξιως υμνησαι ως ημετερα
λειτουργον· ταυτης γαρ το υπερβαλλον υπερεχει τας
σας εννοιας· διο αχραντε θεοτοκε· αει ζωη ζωηφο-
ρω μακαριστη· και τοκω ζωσα πρεσβευε διηνεκως· πε-
ει φρουρησαι και σωσαι· απο πασης προσβολης εναν-
τιας την ημετεραν ομηγυριν σου· την γαρ σην· προστασιαν κε-
κτημεθα· εις τους αιωνας αγλαοφανως· μακαριζοντες

ηχ α

Επρεπεν τοις αυτοπταις του λογου και υπηρεταις· και
της κατα σαρκα μητρος αυτου· την κοιμησιν εποπτευ-
σαι· τελευταιον ως ουν ευσεβες μυστηριον· ινα μη μονον την
ως απο γης του σωτηρος αναβασιν θεασωνται· αλλα και της
γεννησασης αυτον την μεταθεσιν μαρτυρησωσιν· διο υπερ-
φυως τω θειω· θεια δυναμει συνελθοντες· την σιων κα-
τελαμβανον· και προς ουρανον επειγομενην προε-
πεμπον· την μητερα των χερουβιμ· ην και ημεις
συν αυτοις προσκυνουμεν ως πρεσβευουσαν· υπερ των
ψυχων ημων

165

Ἦχ β'

Ἡ τῶν οὐρανῶν ἀνωτέρα ὑπάρχουσα· καὶ τῶν χερουβὶμ ἐν-
δοξοτέρα· καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλου-
σαν καθαρότητα· τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γενομένη·
ἐν ταῖς τοῦ υἱοῦ χερσὶν· σήμερον τὴν πανολβίαν παρατίθε-
ται ψυχήν· καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦνται τὰ σύμπαντα χαρᾶς·
καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος· +

Ἦχ β'

Ἡ παναμώμητος νύμφη· καὶ μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ πρς·
ἡ θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν· τῆς ἀσυγχύ-
του ἑνώσεως· σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχήν· τῷ ποιητῇ
καὶ θεῷ παρατίθεται· ἣν ἀσωμάτων δυνάμεις θεοπρε-
πῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μεθίσταται· ἡ ὄντως
μήτηρ τῆς ζωῆς· ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ἡ σωτη-
ρία τῶν πιστῶν· καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Ἦχ γ'

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· τὴν σεβάσμιον μετάστασιν
τῆς θεομήτορος ἑορτάσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ υἱοῦ· τὴν
ψυχὴν τὴν ἀμώμητον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ ἁγίᾳ κοιμήσει αὐ-
τῆς· ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη· ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις·
καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· μετὰ τῶν ἀσωμάτων· καὶ
τῶν ἀποστόλων· ἑορτάζει φαιδρῶς +

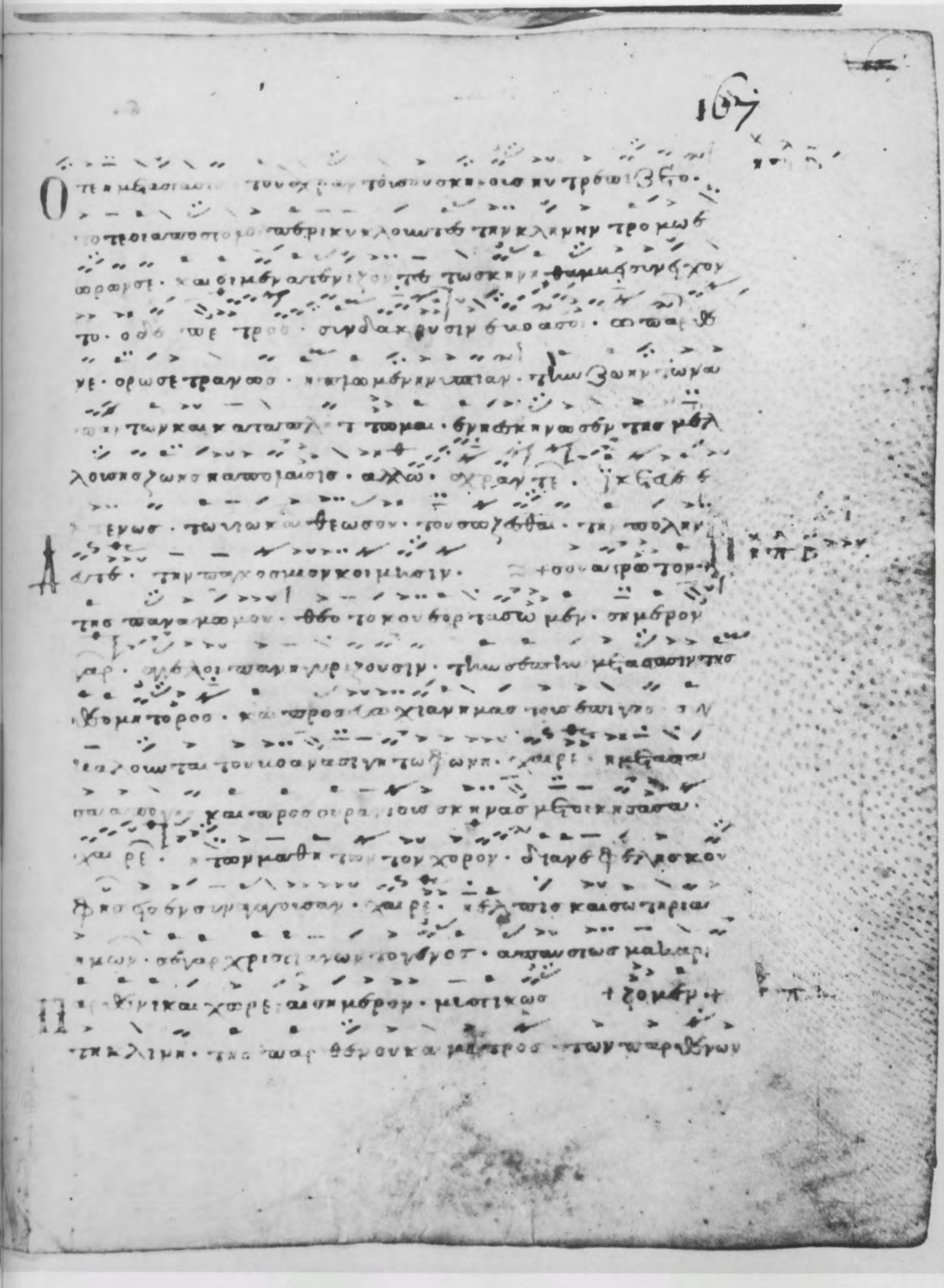
[illegible]

σθῶσαι · καὶ λυτρώσασθαι ἐκ φθορᾶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν · +

Ὅτε ἐξεδήμησας θεοτόκε παρθένε · πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέν-
τα ἀφράστως · παρῆν · Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος καὶ πρῶτος
ἱεράρχης · Πέτρος δὲ · ἡ τιμιωτάτη κορυφαία · τῶν θεολόγων
ἀκρότης · καὶ σύμπας · ὁ θεῖος τῶν ἀποστόλων χορός · ἐκ-
φαντορικαῖς θεολογίαις · ὑμνολογοῦντες τὸ θεῖον καὶ ἐξαί-
σιον · τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ · οἰκονομίας μυστήριον · καὶ τὸ ζω-
αρχικὸν καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες ἔχαιρον πα-
νύμνητε · ὕπερθεν δὲ · αἱ πανάγιαι · καὶ πρεσβύταται ·
τῶν ἀγγέλων δυνάμεις · τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι · κε-
κυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον · ἄρατε · ὑμῶν τὰς πύλας ·
καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποι-
ητήν · δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν · τὸ σεμνὸν καὶ ἅγιον σῶμα ·
τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν · ἀθεώρητον Κύριον · διόπερ καὶ
ἡμεῖς τὴν μνήμην σου · ἑορτάζοντες · ἐκβοῶμέν σοι πα-
νύμνητε · Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον καὶ σῶσον τὰς +

Δεῦτε · φιλεόρτων τὸ σύστημα · δεῦτε · καὶ χορὸν στησώμε-
θα · δεῦτε · καὶ στέψωμεν · ᾄσμασιν τὴν ἐκκλησίαν ἐν
τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ · σήμερον γὰρ · οὐρα-
νὸς · πλατυτέροις τοῖς κόλποις δεχόμενος · τὴν δεξαμένην

τὸν ἐν γαστρί σοι μὴ χωρούμενον· καὶ τὴν τιμίαν σου ζώνην· τῆς
ζώνης· ἀποδιδοῦσα τὴν εὐλογίαν· στολίζεται τὴν ἀ
παρθενίαν· ἄγγελοι χοροστατοῦσιν· σὺν ἀποστόλοις περι
δέως ἐνατενίζοντες· ἐκ ζωοκτόνου ζώνην· μεθισταμένην
τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· πάντες προσ
κυνήσωμεν αὐτὴν ᾀδόμενοι· συγχαίροντες οἱ χριστιανοί·
μὴ ἐπιλαθέσθαι· τῶν πιστῶν ἑορταζόντων· τὴν
Ἀσπασώμεθα λαοί· τὴν μητέρα τοῦ + παρὰ ... κοιμήσεως +
θεοῦ ἡμῶν πᾶσα τῇ· σήμερον γάρ· τὴν ὁλόφωτον ψυχὴν
αὐτῆς· ἐν ταῖς ἀχράντοις παλάμαις· τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκω
θέντος ἀναλαβὼν παρατίθησιν· ὃ καὶ παρθενικῇ ἀδια
λείπτως· δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει· θεοτόκε μῆτερ τῆς ζωῆς· νεφέλαι
... νεφέλαι τοὺς ἀποστόλους· αἰθερίους διήρπαζον·
καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους· ὁμοχώρους παρέστησαν
τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἳ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς· τὴν
φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ· μελῳδοῦντες ἀνεβόων· χαῖρε
κεχαριτωμένη παρθένε μήτηρ ἀνύμφευτε· ὁ κύριος
μετὰ σοῦ· μεθ᾽ ὧν· ὡς υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν· ἱκέτευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

κυκλῳ παριστανται · και ψυχαι δικαιων περιιπταμεναι · την π[illegible]

σελιδα [illegible] · αι μεν · ως προικα φερειν παρθενιαν κ[αι]

μυρου κομιζουσαι · αι δε · την αι[illegible] γεγονυιαν · μεγαλυν

αρ[illegible] προσαγουσαι · πρεπει γαρ τη μητρι του θ(εο)υ · και

βασιλιδα ταις βασιλικαις · των αρ[illegible] δορυφορεισθαι

λαμπροφοριαις · αι δε και ημεις · ως ον καθαρον [illegible]

τε · δοξολογωμεν · προσκυνουμεν της ουτος μητρος του θ(εο)υ ημων ·

υμνοις και ωδαις πραγματικαις · αυτην συμφωνως μακαριζοντες

Πιστον μεν ος · ϊησους ο υιος αυτου · θεοτοκε και θεος ημων τας δυο

φυσεις αυτου · ως μεν ανθρωπος θνησκει · ως δε θεος διανι

σταται · και ως θεομητορ · νομω φυσεως θαν[illegible] · ϊ

να μη τοις απιστοις φαντασια νομισθη η οικονομια · μετε

[illegible] προς ουρανιον χορον · η επουρανιος νυμφη · ως εκ

[illegible] του σκηνους σου [illegible] · ηγιασθη [illegible]

εν τη αγνωδιας σου · ως εφωτισθη ημιν το σκοτος · προ

[illegible] μοι · και αγγελοι παρεδεχοντο · ο θεος η

[illegible] · το παρθενικον σωμα σου · και [illegible]

[illegible] · μεταρσιον [illegible] και [illegible] · αυτη

καλλοι ωσι τη δεξια του χριστου · αυτος γαρ [illegible]

και ουσα αγαθησα · αλλω πολυυμνητε κορη · μη διαλη

ποιῆσ ἡμᾶς ἐπὶ τὰ ουσαι· ἡμεῖς γὰρ λαός σου· καὶ πρόβατα νομῆς
σου· καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα· αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτη-
ρίαν· καὶ μέγα ἔλεος· + Εἰς α[...] κ(ύριε) ἐκ(έκραξα) ἦχ(ος) β΄

Συντρέχει χορὸς τῶν ἀποστόλων· ἐπὶ τὴν θείαν κοίμησίν σου· προ-
σμένει τὸ πανάχραντον· καὶ θεοδόχον σου σῶμα α α α
α· δῆμος τῶν παναγνωμάτων· καὶ προεξάρχει ὁ προπάτωρ σου·
Δαυὶδ κινῶν τὴν λύραν τοῦ ᾄσματος· ο ο ο ο ος· καὶ
χειλέσι καλὸν τὸ ἀσίγητον κεκλημένη· η η η η· τὸ κάλλος τῆς παρ-
θενίας· ἄζης ἐπάθος· τὸν μέτρον προσταιόμενος φύραμα·
μεθ' ὃ λοχευθεὶς ἐν· τῆς αὐτοῦ θεότητος· ὃν ἀνυμνοῦντες ποιῶμεν ἑο(ρτήν) +

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κϛ΄· τοῦ ἁγίου Δη(μητρίου) ἐν Θεσσαλονίκῃ· ἦχ(ος) α΄

Ἐπονύμως ἐκλήθης· τῆς ἀθλητικῆς ἐπώνυμος· ἀθλονίκε
πολύαθλε· τὸ γὰρ θεῖον ἱδρῶτι προσθείς· σολοικισμῶν
τὴν· καὶ τυραννικὴν πλάνην· ἀπαρνησάμενος· προσζῶσιν
τὴν ἀνδρείαν παράδοξον μεγαλειτικάς· διὸ ἐν τῇ ἐνδοξότατῃ σου
μνήμῃ· παρρησίαν ἔχων πρὸς θεόν· ἱκέτευε σωθῆναι τὰς

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν λαχόμενος· τῶν ... ψυχὰς ἡμῶν· + ἦχ(ος) πλ(άγιος) α΄
ἀγαθῶν θησαυρῶν· ναὸν σεαυτὸν καθιδρώσας μάρτυς ἀθλο-
νίκε· καὶ τὸν πανάγαθον τῶν μαστιγῶν· ἐμμιάσαντος νομίμως ἀγωνι-
σάμενος· τοῦ δὲ ψυχοφθόρου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ
νικήσας ἄρας τρόπαιον· στεφανηφόρος ἐν Χριστῷ· Θεοπ[...]

ριστασαι· ω και παρθενια ην μη δολλ[illegible] ωισ· υπερ του ον[illegible] ραιρον

των· μαρτυρων αγκαλλισμα·+ ηχ [illegible]

Τ(ρυφη)σ ουρανιου· τρυφης της μακαριας [illegible] ως θυσιαν

αν τουτε μακαρ· σαρκος φθειρομενης σοφε· της χλο[illegible]

ουχι [illegible]· σταυρον δε μαλλον [illegible] αναλαμβανομενος·

ιδρωσιν ωραιοις· και [illegible] των [illegible]· το [illegible]

τελειως· κατεμιαινου [illegible] αιματα· διο· [illegible]

ουρανοθεν το δωρον· ιαματων τε χαρις· [illegible]

[illegible]· [illegible] και χαριστα· παρρησιαν

[illegible] προς θεον· εκτενως ικετευε υπερ των ψυχων ημων +

Μη(νὶ) τω αυ(τω) κϛ'· των αγιων μαρτυρων Αδριανου και Ναταλιας·+

Ζηλος ανδρος ασεβους· ηλκυσε γυναικα θεοφιλη· προς

παραινεσιν [illegible]· Αδριανος [illegible] αριστος [illegible]

[illegible] των ρηματων [illegible]· αθλητικως τον δρομον·

εκτετελεκεν· ω γυναικος θεοφιλους· ουχ ως [illegible]

[illegible] φθοραν· αλλα ζωην αληκτον· των

[illegible]· ταυτην συν [illegible]

[illegible] χριστω· [illegible]· τη [illegible]

Θ[illegible] και εκλεκτον τω [illegible] +

κυρια· α· συζυγια [illegible] και μακαρια θεω· [illegible]

169

...ον ηδειας· και πεφιλημενη χριστω· [illegible]

...ακουσατω ... ανθρωπο

...παρα ... κοινη δρισαντος ... καταστου ... χρον

τυραννον· και την ... συνδρομον ευφροσυνην· [illegible]

δου και τοις ... αλλ υπερ ... [illegible]

... υπερ του ... λογχωθεντος ... αιματος· ... κατα

λειας της σοφιας· ... παρα ... των ... των ουρα

νων ... και προς αυτον τον θρονον· του με

γαλου βασιλεως· ... τον ενδοξον ... γνωριμον κα

τασκευασας· αλλα ... συμπορισαμενος ... πρεσβευε

... τον ... πλουτον· την μνημην

ημων· ... και ... [illegible]

Μη(νὶ) τῷ αὐ(τῷ) κθ´· ἡ ἀποτομὴ τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου) τοῦ προ(δρόμου)· ... [illegible]

Π... ... προ... ... αποστολον ... [illegible]

ραι· ... ο ... σωματος ... αποστολον·

ο ... μαρτυρει ... ο ... [illegible]

... Χριστου ... αυτου ... [illegible]

Π... ... κεφαλης του ... [illegible]

προδρομου· ... [illegible]

... [illegible]

πέρασι· προχέουσης ἰάματα· +

ἦχ δ' Τῆς ἀθλίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου· τὰ μνημόσυνα τιμῶ-
μεν· ὡς τέμενος ἐν ὁμαίῳ· ἐλέγχουσης παρανομίαν· γινίδε-
εν τοῖς ὥδρασιν· κηρύττουσης μετάνοιαν· + ἦχ δ'

Σήμερον ἡ ἀνόσιος ὀρχηστρὶς τὸ πρόπος μητρὸς τοῦ φόνου· τὴν ὡς ἐπ' ἀνόμου
συμποσίου κρίσαντος πάνασ' ὅλην θυγατέρα· καὶ τὸν τῶν πάντων·
προφητῶν· τὸν προκριτοῦ μείζονος· φωνοτρόπως σημαίου-
λημίας καὶ ὥρης ἐν· τοῦ γὰρ ἐχθίστου προδότου τελοῦντος συμπό-
σιον· τοῦ ἑαυτοῦ ἀθέμητου γενεθλίου· μεθ' ὅρκων αἰτήσασ-
θαι παρεσκευάσεν· τὴν θαυματουργὸν τοῦ ὑδάτου κήρυκος
τιμίαν κεφαλήν· ὤ· καὶ τέθελεν ὁ παράφρων· θύμελι-
κοῦ ὀρχίσματος δολοῖς αὐτὴν ἀντιμισθοῦν ὀρκίας χάριν· ὁ
μὲν οὐκ ἐπαύσατο ὁ μισητὸς τῆς Χριστοῦ παρουσίας· τὴν ἐκ-
σαντὰ τὸν μεγίνα τῶν· καὶ μεταστολοῖς σκελίσας γῆν· ἀλλ' ἐν
χορεύουσα· οὐκ ἐξ ἐπὶ ἐν σοὶ λαθὼν· μεγάλη ἦν· τοῦ ἀδελφοῖς τοῦ φι-
λιππου τὴν γυναῖκα· ἐγενέθλιου προφητοκτόνου· καὶ
αἱματώδη γάμον· τοὺς σημποσίου· ἡμέρας ὅδε· ἀσεβοφρονῶς·

πλ α' Ἐν τῇ παρούσῃ τομῇ τοῦ προδρόμου λαοῦ σχημονοῦντα ἑορτά-
σωμεν· ὡς ἐν ἄσημῳ ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι· καὶ αἰτήσωμε-
θα τὸν τὸ ὅλα ἐν ἡσυχίᾳ τῇ τριάδι· τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας

ρυσασθαι ημας· και σωσαι τας ψυχας ημων· + Β

Τῆς μετανοίας ὁ κῆρυξ· Ἰωάννης καλῶς ἵστατο· ἐκ τῆς ἐνθέου τὴν

κάραν τὴν σὴν ἤλεγξας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· τοῖς πα-

σιν ὡς ἐτράνωσας· καὶ παρανομίαν διεφάνησας· ὡς παρε-

στηκὼς τῷ θρόνῳ· τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ·

αὐτὸν ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· + Β

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου· τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης· ὦ πα-

γονε Ἰωάννη· ἤλεγξας· βασιλέα δὲ ἀσεβῆ· παρανομήσαν-

τα· παρρησίᾳ ἀμέμπτῳ· διό· θαυμάζουσί σε στρατιαὶ

τῶν ἀγγέλων· δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν ἀποστόλων· καὶ μαρ-

τύρων· τιμωμένους· καὶ ἡμεῖς· τὴν ἐτήσιον μνήμην· πα-

νένδοξε· δοξάζοντες τὴν παναγίαν Τριάδα· τὴν σὲ στε-

φανώσασαν Πρόδρομε μακάριε· + Β

Ὁ ἐκ προφήτου προφήτης· καὶ μείζων προφητῶν γενόμενος·

ἐκ κοιλίας μητρός· ὁ ἡγιασμένος Θεῷ ἐπέγνως τὸν Κύριον· σὺ

μερον ὑπὸ παρανόμου βασιλέως τὴν κάραν ἀπετμήθης· καὶ τὴν

ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην τρανῶς· καὶ πρὸ τῆς ἐκτο-

μῆς καὶ μετὰ τὴν ἐκτομήν· διήλεγξας Ἰωάννη σὺ τῆς ἁμαρ-

τίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο νῦν ὁ ποσῶμεν· κατὰ πίστιν Ἰω

αινην · ως εχων παρρησιαν · εκτενως ικετευε · υπερ των ψυχων ημων +

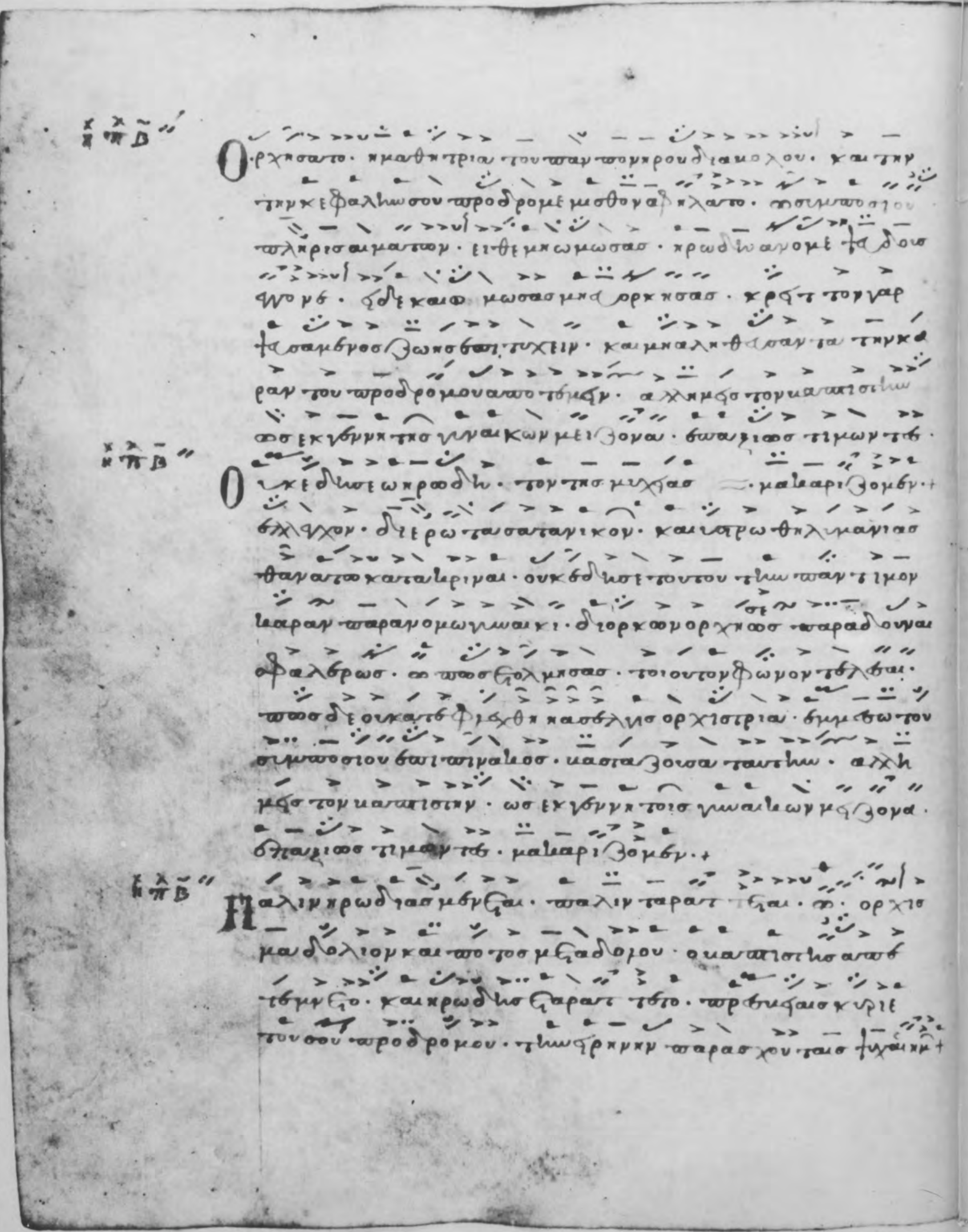
Γενεσιον αθεμιτον · και συμποσιον μιαιφονον εορταζων Ηρωδης
απεδειξεν · ακολασια γαρ γυναικεια θελγομενος · και
ασεβει θεληματι μανια κενουμενος · και ασεβει θεληματι
ακενουμενος · αποτεμων κεφαλην προδρομικην · αλ
λους κ εξετεμεν γλωσσαν προφητικην · ελεγχουσαν αυτου την
παρανοιαν · εξεχεεν · αιμα αθωον · και λυτρον · αμαρ
τιαν αθεσμον · αλλ ου κενον τουτο απεκρυψεν · φωνηκοσον
τος πασι μεγαλονοιαν · εκεινος μεν · σιωπα φραγεις φονω ·
ημεις δε σου εορταζομεν ποθω · τον μακαριστον Ιωαν
νου την μακαριαν αφανην · προελαμψε γαρ εν αδη την
ζωην · κηρυξαι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθη
μενοις · την εξ υψους ανατολην · Χριστον τον Θεον ημων ·

Τον προφητην και μαρτυρα · + · τον μονον πολυελεον · +
και καταπιστευθεντα του σωτηρος δ... ευφημησωμεν · ον
τος γαρ εν σαρκι αγγελος υπαρχων · τον Ηρωδην διηλεγ
ξεν · της παρανομου μιξιας την πραξιν κατακρινας
αυτου · και δια νομου ορχησεως · την τιμιαν κεφαλην α
ποτεμνεται · ο τοις εν αδη ευαγγελιζομενος · την εκ
νεκρων αναστασιν · και πρεσβευων εκτενως τω κυριω ·
+ σωθηναι τας ψυχας ημων · +

Τὸν προφήτην καὶ μάρτυρα · καὶ ἀπόστολον τοῦ σωτῆρος · δεῦτε
πιστοὶ εὐφημήσωμεν · ὅτι φωνὴ ἀδάων ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦν λέγεο·
μόλις ἀμνίου καὶ Ἡρῴδου ἔθνος · τὸν βασιλέα παράνομον
τα · ἔσχηκεν · ἡμῶν δὲ τὴν ὁλικὴν ἀτυχίαν παρεκάλεσε λέγων ·
μετανοεῖτε · ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν · + ἦχ. πλ. α′

Τῆς ἀνόμου πράξεως · τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγὼν · ὁ Ἡρώδης μου
ληθεὶς · τὴν κεφαλήν σου πρόδρομε · παρανόμως γυναι-
κὶ προεξέδιδον ὁφαλδρος · οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δείλαιος · στηλι-
τασον ἑαυτὸν · ἐν τῷ δίσκῳ περιφέρων αὐτήν · ἀλλ' ὡς ἀ-
γνείας πρακτικὸς διδάσκαλος · καὶ μετανοίας ὁδη-
γὸς σωτήριος · πρεσβεύει καὶ πάντας τοῦ Χριστοῦ · ἐκ τῶν
παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς · + ἦχ. πλ. β′

Γενεθλίων τελουμένων · τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου τῆς ἀ-
σελγοῦς ὀρχηστρίδος ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου·
τοῦ γὰρ προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα · ὡς ὀψώνι-
ον ἐφέρετο · ἐν πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις · ὢ συμπόσιον
μεστὸν τοῦ · ἀνοσιουργήματος · καὶ μιαιφονίας πλήρεις ·
ἀλλ' ἡμεῖς τὸν βαπτιστὴν · ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεί-
ζονα · ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν · +

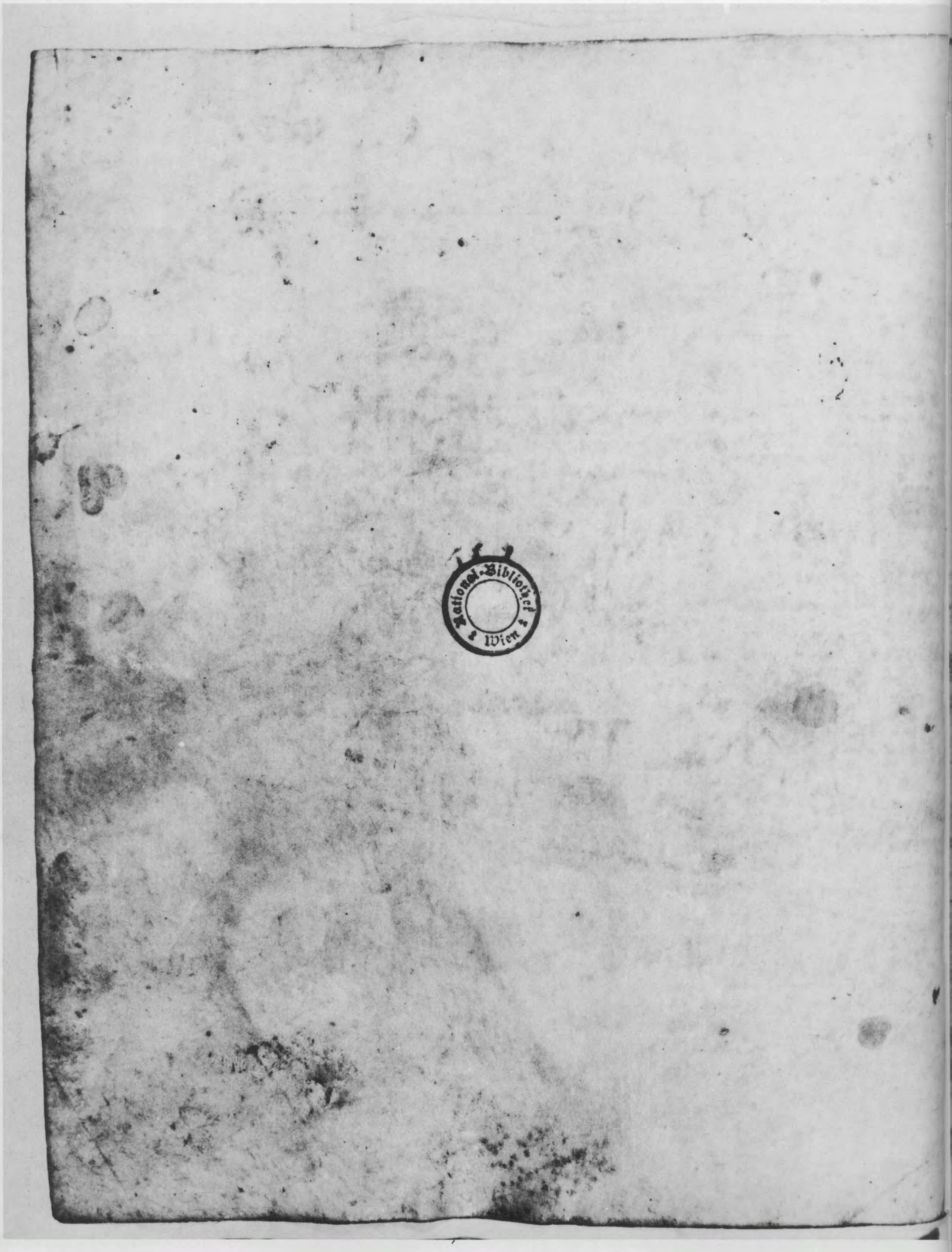
Προδρομε του σωτηρος · συνιαστηας ηλεγξας · παρανομον
μη εργασθηναι · διο · παιγνιω ανομου γυναικος βασιλευς
τον ηρωδην · εκτεμνει σου την κεφαλην · και δια τουτο ·
απο ανατολων ηλιου μεχρι δυσμων · αινειται το ονομα σου ·
παρρησιαν εχων προς κυριον · εκτενως ικετευε · σωθη
Προδρομε του σωτηρος · ς και φορμωδι ≈+ ναι τας ψυχας ημ +
βλισσβρ ο ηρωδης · ς ετομ της αληθειας κηρυκα · αλλ η του
σωματος μαντοματο ατου · φθονου ολος λαμπας · και τοις βια
δι... της πιστεως φθονος καλως εδ αδου χω · οθεν ι
κετευε · σωθηναι τας ψυχας ημων · +
Τον εκ στειρας λαμψαντα τη φωτι θεου · λεμματι διαρρηξαν
τα · γλωσση της πατρος · και εν ερημω τον αμνον τον αιρον
τα την αμαρτιαν του κοσμου · αρει δημος κηρυξαντα ·
βασιλεα τε ελεγξαντα · αθεμιτα πραττοντα · ηρω
ον ασελγες ορχησαμενου θυγατρος προυκηνιασθεν · κτησα
του βασιλεως παρανομω · τουτου την καραν αποτμηθη
ναι · και δωρον ορχησεως · τη μοιχαλιδι μητρι χα
ρισασθαι · την ιεραν κεφαλην και απο βλοις εδωσιμον ·
ω · παρανομου τολμηματος · ω σιγασας σου αι
ματων · ω · χριστου κηρυξ · και μετανοιας οδηγε ·

η ... του τιμιων ... εκ παθων ... τιμιας · και σωσον ημας +

κε των αγ χα · της τιμιας ζωνης της υ(περ)αγ(ιας) θ(εοτο)κου +

ηχ β̄ //

Ως στεφανον υπερλαμπρον · ω αναχραντε θεοτοκε · την ζω-
νην σου την τιμιαν · η εκκλησια του θεου περιεθετο · και φαι-
δρυνεται χαιρουσα σημερον · και μυστικως χορευει · δεσποινα
εκβοωσα σοι · χαιρε · διαδημα τιμιον · και στεφανος
θειας δοξης · χαιρε · μονη η δοξα του πληρωματος · και
αιωνιος ευφροσυνη · χαιρε · των πιστων προστρεχοντων ·
λιμην και προστασια · και σωτηρια ημων · +

National-Bibliothek
Wien

λ… του τιμιων τα ... ρισαι· εκ παθων απαντας ημας· και σωσον ημας +

Εἰς τῶν ἀχ(ράντων) χα· τῆς τιμίας ζώνης τῆς θ(εοτό)κου· θχον +

ἦχ(ος) β̄

Ὡς στέφανον ἀβλαυτωρον· ὡς ανοχραν περιθειτο τοκε· ζώνην σου
μην σου τημωαλαν· ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ περιέθετο· καὶ φαι-
δρύνεται χαίρουσα σήμερον· καὶ μυστικῶς χορεύει· δέσποινα
ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε· διάδημα τίμιον· καὶ στέφανε τῆς
θείας δόξης· χαῖρε· μόνη ἡ δόξα τοῦ πληρώματος· καὶ
αἰώνιος ἀφροσύνη· χαῖρε· τῶν σοὶ προστρεχόντων·
λιμὴν καὶ προστασία· καὶ σωτηρία ἡμῶν· +

173 ~~174~~

+ [illegible] ΤΕΛ(ΩΝΟΥ) Κ(ΑΙ) ΤΟΥ ΦΑΡΙΣ(ΑΙΟΥ) [illegible]
[illegible] ΤΕΛ(ΩΝΟΥ) Κ(ΑΙ) ΤΟΥ ΦΑΡΙΣ(ΑΙΟΥ) [illegible]

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς ἀδελφοί· ὁ γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τελωνικῶς διὰ νηστείας κράζοντες· ἱλάσθητι ἡμῖν ὁ Θεὸς τοῖς ἁμαρτωλοῖς +

Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ νικώμενος· καὶ τελώνης τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος· προσῆλθον σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότῃ· ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος ἠξιώθη τῶν δωρεῶν· ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς στήριξόν με· Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος· +

Τοῦ τελώνου· καὶ τοῦ φαρισαίου· τὸ διάφορον· ἐπιγνοῦσα ψυχή μου· τοῦ μὲν· μίσησον τὴν ὑπερήφανον φωνήν· τοῦ δὲ· ζήλωσον τὴν εὐκατάνυξιν τὴν εὐχὴν καὶ βόησον· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· καὶ ἐλέησόν με· +

Του φαρισαιου· την μεγαλαυχον φωνην· αποστοιμησωμεν τα
του δε τελωνου· την κατανυκτικην ζηλωσαντες·
μετα απαλοφρονων τε· αλλ' εαυτοις· ταπεινουντες· εν
κατανυξει κραζομεν· ο θεος ιλασθητι ταις αμαρτιαις ημ[ων]

Βδελυσσομενων τον οφθαλμον ημων εκ των ανομιων ημων· ου
δυναμεθα· ατενισαι και ιδειν το υψος του ουρανου· αλ
λα δεξαι με· ως τον τελωνην μετανοουντα σωτηρ· και ελεη

Παντοκρατορ κυριε· οι δια. + και σωσον ημας +

Ποσα δυνανται τα δακρυα· εζεκιαν γαρ εκ των πυλων
του θανατου ανηγαγον· την αμαρτωλον· εκ των χρο
νιων τραυματων ερρυσαντο· τον δε τελωνην· υπερ τον
φαρισαιον εδικαιωσαν· και δεομεθα συν αυτοις· αριθ
μησας ελεησον ημας. +

Τας εξ εργων καυχησεις· φαρισαιου δικαιουντα εαυ
τον· κατεκρινας κυριε· και τελωνην· μετριοπα
θησαντα· και στεναγμοις· ιλασμον αιτουμενον· εδι
καιωσας· ου γαρ προσιεσαι· τους μεγαλοφρονας λογισμους·
και τας συντετριμμενας καρδιας ουκ εξουδενοις· διο
ο· και ημεις σοι προσπιπτομεν· εν ταπεινωσει· τω

παθοντι δι ημας· παρασχοντι ημιν αφεσιν· και το μεγα ελεος.

κυριακη του ασωτου· ετι ηχ α·

Εισ αν αμαρτητον χωραν· και ζωηραν βαδισαι ελθειν· γνωσας ο ρυσας την αμαρτιαν· την δρεψασαν· εθερισα τους σταχυας της αμβλυιας· και δραγματων εστοιβασα· παραιζεων μου τας θημονιας· ας και κατεστρωσεν· ουκ αλωνι της μετανοιας· αλλ αιτω σε· τον προαιωνιον γεωργον ημων θεον· τω ανεμω της σης φιλανθρωπιας· αποληκμησον το αχυρον των εργων μου· και σιταρχησον τη ψυχη μου την αφεσιν· εις τας ουρανιους σου συγκλειων με αποθηκας· και σωσον με.

ηχ α

Επιγνωμεν αδελφοι· του μυστηριου την δυναμιν· τον γαρ εκ της αμαρτιας· προς την πατρικην εστιαν· αναδραμοντα ασωτον υιον· ο πανυ αγαθος πατηρ· προσυπαντησας ασπαζεται· και παλιν της ιδιας δοξης χαριζεται τα γνωρισματα· και μυστικην τοις ανω ευφροσυνην· θυων τον μοσχον τον σιτευτον· ινα ημεις αξιως πολιτευσαμενοι· τον τε θυσαντι φιλανθρωπω πατρι· και τω ενδοξω θυματι· τω σωτηρι των ψυχων ημων.

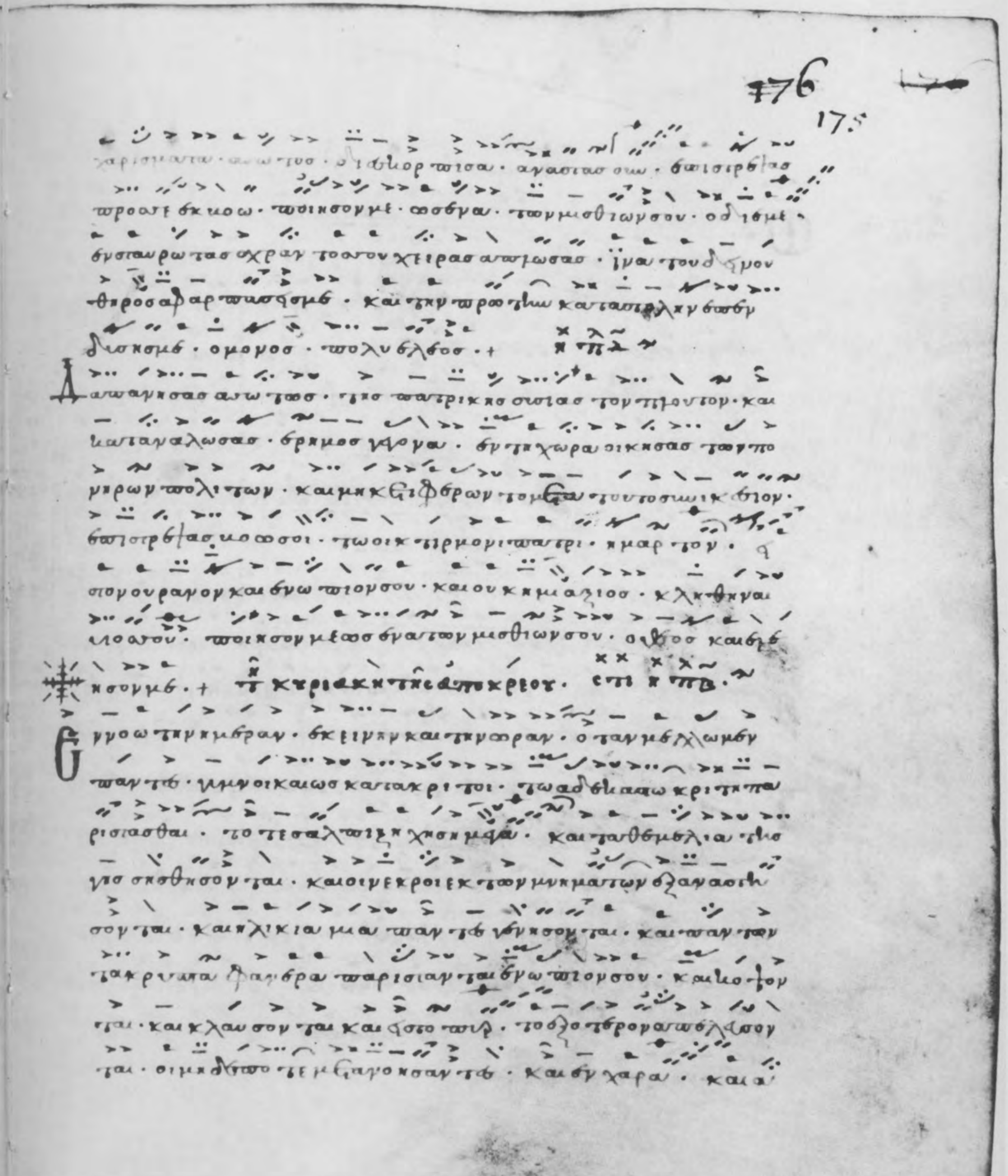
Ὢ πόσων με ἀγαθῶν· ὁ ἄθλιος ἐμαυτὸν ἐστέρησα· ὢ· ποίας βασιλείας
ἐξέπεσα ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· τὸν πλοῦτον ἀπανάλωσα· ὃν ὑπῆρχον λα-
βών· τὴν ἐντολὴν παρέβην· οἴμμοι· τάλαινα ψυχή· τῷ
πυρὶ τῷ αἰωνίῳ λοιπὸν κατακρίνεσαι· διὸ πρὸ τέλους βόη-
σον Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὡς τὸν ἄσωτον υἱὸν δέξαι με· ὁ Θεὸς καὶ

Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν· προσφέρω σοι + ἐλέησόν με +
Κύριε· ἥμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ· ἐσκόρπι-
σα τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων σου· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦν-

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς· ἦλθον κἀγώ + τὰ σῶ τὴν καὶ σῶσόν με +
οἰκτίρμον· ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν ἀμελείᾳ· ἐσκόρ-
πισα τὸν πλοῦτον ὃν δέδωκάς μοι Πάτερ· δέξαι με μετανοοῦν-

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς· διασκορ + τὰ ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησον +
πίσας τὸν πλοῦτον· ἀλόγοις συνεβοσκόμην ὁ τάλας κτήνε-
σιν· καὶ τῆς αὐτῶν ὀρεγόμενος τροφῆς· ἐλιμώττον μὴ χορτα-
ζόμενος· ἀλλ' ὑποστρέψας· πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Πατέρα
κράζω σὺν δάκρυσιν· δέξαι με· ὡς μίσθιον προσπί-
πτοντα· τῆς φιλανθρωπίας σου καὶ σῶσόν με +

Πάτερ ἀγαθέ· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς με·
μηδὲ ἀχρεῖον δείξῃς τῆς βασιλείας σου· ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνη-
ρος ἐγύμνωσέ με· καὶ ἦρέ μου τὸν πλοῦτον· τῆς ψυχῆς τὰ

προσάγει ... ποίησον με · ὡς ἕνα · τῶν μισθίων σου · ὁ δι' ἐμὲ
ἐν σταυρῷ τὰς ἀχράντους χεῖρας ἁπλώσας · ἵνα τοῦ δεινοῦ
θηρὸς ἁρπάσῃς με · καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐνδύσῃς
μοι · ὡς μόνος · πολυέλεος ·+
Δαπανήσας ἀσώτως · τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον · καὶ
καταναλώσας · ἔρημος γέγονα · ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας τῶν πο
νηρῶν πολιτῶν · καὶ μηκέτι φέρων τὸν λιμὸν ...
ἐπιστρέψας κράζω σοι · τῷ οἰκτίρμονι πατρί · ἥμαρτον ·
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου · καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος · κληθῆναι
υἱός σου · ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου · ὁ θεὸς καὶ ἐλέ
ησόν με ·+ Κυριακὴ τῆς ἀποκρέου ·
Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν · ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν · ὅταν μέλλωμεν
πάντες · γυμνοὶ καὶ ὡς κατάκριτοι · τῷ ἀδεκάστῳ κριτῇ πα
ρίστασθαι · τότε σάλπιγξ ἠχήσει μεγάλα · καὶ τὰ θεμέλια τῆς
γῆς σεισθήσονται · καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων ἐξαναστή
σονται · καὶ ἡλικία μία πάντες γενήσονται · καὶ πάντων
τὰ κρυπτὰ φανερὰ παρίσταται ἐνώπιόν σου · καὶ κόψον
ται · καὶ κλαύσονται καὶ εἰς τὸ πῦρ · τὸ ἐξώτερον ἀπελεύσον
ται · οἱ μηδὲν ἀγαθὸν πράξαντες · καὶ ἐν χαρᾷ · καὶ ἀ

γαλλιασι· οταν δικαιων κληρος ζωσ ελασεται· ως παραδεισιον +

ηχ πλ β

Ω ποια ωρα τοτε· και ημερα φοβερα· οταν καθησει ο κριτης
επι θρονου φοβερου· βιβλοι ανοιγονται· και πραξεις ελεγ
χονται· και τα κρυπτα του σκοτους δημοσιευονται· αγγελοι
περιτρεχουσιν· επισυναγοντες παντα τα εθνη· δευτε α
κουσατε· βασιλεις και αρχοντες· δουλοι και ελευθεροι· α
μαρτωλοι και δικαιοι πλουσιοι και πενητες· οτι ερχεται
κριτης ο μελλων κρινειν πασαν την οικουμενην· και τις
υποστησεται· απο προσωπου αυτου· οταν αγγελοι παρισταν
ται· ελεγχοντες τας πραξεις· τας διανοιας τας ενθυμη
σεις· τας εν νυκτι και εν ημερα· ω ποια ωρα τοτε· αλλα προ
του φθασαι το τελος· σπουδασον κραζουσα ψυχη· ο θεος
επιστρεψον σωσον με· ως μονος ευσπλαγχνος· + ηχ βαρυς·

Τας του κυριου γνωντες εντολας· ουτως πολιτευσωμεν· πει
νωντας διαθρεψωμεν· διψωντας ποτισωμεν· γυμνους
περιβαλωμεθα· ξενους συναγαγωμεν· ασθενουντας
και τους εν φυλακη επισκεψωμεθα· ινα ειπη και προς
ημας· ο μελλων κρινειν πασαν την γην· δευτε οι ευλογημε
νοι του πατρος μου· κληρονομησατε· την ητοιμασ
μενην υμιν βασιλειαν· +

π λ

Ο ταν τι θον ται θρονοι · και ανοιγον ται βιβλοι · και θεοσ εσ
κρισιν καθεζεται · ω ποιοσ φωβοσ τοτε αγγελων παριστα
μενων εν φοβω · και ποταμου πυροσ ελκοντοσ · τι ποιη
σωμεν τοτε · οι εν πολλαισ αμαρτιαισ · ενοχοι ανθρωποι ·
οταν δε ακουσωμεν καλουντοσ αυτου · τουσ ευλογημενουσ
του πατροσ εισ βασιλειαν · αμαρτωλουσ δε αποπεμποντοσ
τουσ εισ κολασιν · τισ υποστησεται · την φοβεραν εκεινην
αποφασιν · αλλα μονε φιλανθρωπε σωτηρ · ο βασιλευ
των αιωνων · πριν το τελοσ φθασαι · δια μετανοιασ
επιστρεψασ ελεησον με · + π λ

Δανιηλ ο προφητησ · ανηρ επιθυμιων γενομενοσ · το εξου
σιαν κου θεου θεωρησασ ουτωσ εβοα · κριτηριον εκαθη
σεν · και βιβλοι ηνεωχθησαν βλεπε ψυχη μου · νηστευεισ ·
το πλησιον σου μη καταθεξη · βρωματων απεχη · των αδελ
φων σου μη καταφρονησ · ινα μη τω πυρι παραπεμπομε
νη · κατακαεισ ωσ εικηροσ · αλλ ανεμποδιστωσ · εισα
γαγοι σε χριστοσ · εισ την βασιλειαν αυτου · + π λ

ε π
χ λεc

Οιμμοι μελαινα ψυχη · εωσ ποτε · των κακων ουκ εκ
κοπτη · εωσ ποτε τη ραθυμια κατακεισαι · τι ουκ εν
θυμη την φοβεραν ωραν του θανατου · τι ουκ τρεμεισ

ψυχη

ολον το φρικτον βημα του σωτηρος· απαραιτητως απολογησας· η της α-
ποκριθησῃ· τα εργα σου παριστανται προσελεγχομενου· αι πρα-
ξεις ελεγχουσαι κατηγορουσαι· λοιπον· ω ψυχη· ο χρονος
εφεστηκεν· δραμε προφθασον· πιστευσον κραξον· ημαρτον κυ-
ριε ημαρτον σοι· αλλ οιδα φιλανθρωπε το ευσπλαγχνον σου·
ο ποιμην ο καλος· μη χωρισης με της εκ δεξιων σου παραστα-
σεως· δια το μεγα σου ελεος. + τῇ κʹ πρωι ἦχος αʹ

Προκαθαρωμεν εαυτους αδελφοι· τη βασιλιδι των αρετων· ιδου
γαρ παραγεγονεν· πλουτον ημιν αγαθων κομιζουσα· των πα-
θων κατευναζει τα οιδηματα· και τω δεσποτη καταλλατ-
τει τους πταισαντας· διο μετ ευφροσυνης ταυτην υποδεξω-
μεθα βοωντες Χριστω τω θεω· ο αναστας εκ των νεκρων· α-
κατακριτους ημας διαφυλαξον· δοξολογουντας σε τον μονον
αναμαρτητον. + τῇ κυριακῇ. εσπ ἦχος πλ αʹ

Λιχνευσαμενοι την πρωτην απεβαλομεν γνωσιν· εκ της τρυ-
φης της πικρας γευσεως· και του θεου εξωρισθημεν αγωνισαμενοι·
αλλ επαναγαγωμεν προς μετανοιαν· και τας αισθησεις εκκαθαι-
ρωμεν προς αντιπολεμον· εν ισοδιω· την νηστειαν ποιου-
μενοι· ελπιδι χαριτος· τας καρδιας ευθυνουμενοι· ου βρω-
μασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν· οι περιπατησαντες· και
υψωθησεται ημιν ο αινος του θεου· εν τη ιερα και φωτο-

177

ρουν και τη της εγερσεως · τον μυρισμων σχεθεν ο φαιον · το τοις μαθη
ταις κοινωνησαν · εν εσπερα του μυστηριου · τος κοπος λυον της
αγνωσιας : εν τω φωτι της αυτου αναστασεως · + τῆ β τῆς τετραφ(ων) πρ(ωΐ) ἦχ(ος) γ

Παντα τον χρονον · νηστεια ωφελιμος ειη · τοις ερωμενοις
ευποιοισιν αυτην · ουτε γαρ ενεργεια δαιμονων κατατολμα του
μη στεργοντος · αλλ' ουν και οι φυλακες · της ζωης ημων αγγελοι ·
φιλοπονωτερον παραμενουσιν · τοις διανηστευσασιν ημιν και
καθαρμενοις · + τῆ β εσ(πέρας) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ

Διανηστευσας καθαρθηναι σπευσωμεν · τους ρυπους των πταισ
ματων ημων · και δι' ελεους και φιλανθρωπιας · τοις προς
τοις πενησιν τας εκδοθεν · εις τον νυμφωνα · του νυμφιου χριστου ·
του παρεχοντος ημιν το μεγα ελεος · + τῆ γ πρωι · ἦχ(ος) γ

Α[illegible]μενοι λαοι · την νηστειαν ασπασωμεθα · ενθεος ουν · των
πραγματικων αγωνων αρχη · αρξωμεθα · της αγαθοεργου την
ευσεβειαν · αυξησωμεν · της ψυχης τα χαρισματα · συγκα
κοπαθησωμεν · ως δουλοι χριστου · ινα και συνδοξασθωμεν
ως τεκνα θεου · και το πραγμα το καλον · εν ημιν οικησαν ·
φωτισει τας ψυχας ημων · + τῆ γ εσ(πέρας) ἦχ(ος) α

Περιχαρως δεξωμεθα πιστοι · το θειον προστασιον διο[illegible]λημα
της νηστειας · ως προφηται οι νινευιται · και αυθις · πορναι
και τελωναι · το της μετανοιας κηρυγμα παρα του ιωαννου ·

δι εγκρατείας ετοιμασώμεθα μέν· προσμένουσαν· της εν τη σπουδη
σωτηρικής ιερουργίας· διά δακρύων προκαθαρθώμεν· του
εναντίου θέλοντος· προσάξωμεθα ιδείν· την του τι
μίου εν ταύθα πάσχα τελείωσιν· και του αληθινού α
ναδείξιν· παρασκευασθώμεν· εις προσκύνησιν· του
σταυρού και της εγέρσεως Χριστού· του θεού ημών· το αυτώ·
μη καταισχύνης ημάς· από της προσδοκίας ημών φιλάνθρωπε +

Βρωμάτων μισούσα η ψυχή μου· και παθών μη καθαρεύουσα·
μάτην ευφραίνεσαι τη ατροφία· ει μη γαρ αφορμή σοι γένηται
προς διόρθωσιν· ως ψευδής μισηθήσει παρά θεώ· και τοις
κακίστοις δαίμοσιν ομοιωθήσει· τοις μηδέποτε σιτουμέ
νοις· μη ουν αμαρτάνουσα· την νηστείαν αχρείον ποίει· αλ
λα κίνητος προς ορμάς ατόπους μένε· δοκούσα πα
ρεστάναι· εσταυρωμένω τω σωτήρι· μάλλον δε συσταυρού
σθαι· τω διά σε σταυρωθέντι· και κραύγασον προς αυτόν· μνή
σθητί μου κύριε· όταν έλθης εν τη βασιλεία σου +

Ανεξετίθεν το βαρ της νηστείας· και το ανθος της μετανοίας
συνεισωμεν οι ωσαυτοις αδελφοί· από παντος μολυσμού·
τω φωτί του λόγου επαγγέλλοντες· ει πως μεν δοξάσωμεν
φιλάνθρωπον +

τῇ ε΄ πρωΐ. ἦχ. β΄

Ἐλαμψεν τῆς ἐγκρατείας ἡ ὡραιότης· τῶν δαιμόνων τὴν ἀχλὺν φυγαδεύουσαν· ἐπεὶ δὲ μνήμη τῆς νηστείας ἡ σεβασμιότης· τῶν ψυχικῶν παθῶν τὴν ἰατρείαν φέρουσα· ταύτην ποτὲ Δανιήλ· καὶ οἱ σὺν αὐτῷ παῖδες φραξάμενοι· ὁμοῦ· στόματα λεόντων ἐχαλίνωσεν· οἱ δὲ· τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἔσβεσαν· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς· σῶσον Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος. + τῇ ε΄ ἑσπ. ἦχ. δ΄

Ὁ τοῦ Κυρίου σταυρός· τοῖς ἀεὶ λιμῶς αὐτὸν προσκυνοῦσιν· πάσης ἡδονῆς χαλινὸς ἐστὶν καὶ νόμος ἐγκρατείας· οἱ γὰρ ἀκαίως πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντες· Χριστὸν ἐν αὐτῷ παγέντα· σταυροῦσι τὴν σάρκα· σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· ὧν καὶ ἡμᾶς γενέσθαι σπεύδοντες· δι' ἀριστείας καθαρᾶς οἰκειωθῶμεν· τῷ φιλανθρώπως ἡμᾶς οἰκειωσαμένῳ· τοῦ πάθει καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας· τὴν φύσιν μεταδόντι· Χριστῷ τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος. + τῇ παρασκευῇ πρωΐ. ἦχ. πλ. δ΄

Πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ· τῆς ἁμαρτίας βασιλευούσης· τῆς ἀσεβείας ἐπικρατούσης· τοὺς ἀνθρώπους ἐμακάριζε τρυφῆς σωματικῆς· καὶ σαρκικῆς ἀνορέξεων· ὀλίγοι κατὰ χρόνους· ἀφ' οὗ δὲ τὸ τοῦ σταυροῦ μυστήριον ἑωράκαμεν· καὶ δαιμόνων ἐπεσβέσθη ἡ τυραννὶς τῇ θεογνωσίᾳ· ἡ τῶν

ουρανων βασιλειας αρξη πολιτευεσθαι · δι ης · μισεια τιμαται · α
ιερατεια λαμπει · προσαγχη κατορθουται · και μαρτυς και ροσ
ο παρων δεδομενος ημιν · υπο του σταυρωθεντος χριστου του
θεου · προς αποτηχειαν των ψυχων ημων + τη παρας εσ ηχ β

Καθαρησωμεν εαυτους αδελφοι · απο παντος μολυσμου σαρκος
και πνευματος · τας λαμπαδας · των ψυχων ημων φαιδρυ
νωμεν δια φιλοπτωχιας · μη καταλαλουντες αλληλοις της συκο
φαντιας · εφθασε γαρ ο καιρος · οταν ο νυμφιος ελευσεται · πα
σιν αποδουναι κατα τα εργα αυτων · συνεισελθωμεν χριστω ·
μετα των φρονιμων παρθενων · την φωνην εκεινην του ληστου
προς αυτον αναχραζοντες · μνησθητι ημων κυριε · οταν
ελθης εν τη βασιλεια σου · + τη κυ τ τυροφ · εσπερ ηχ πλ β

Οιμμοι · ο αδαμ εν θρηνω κεκραγεν · ο τι οφις και γυνη · θει
κησ παρρησιας με εξωσαν · και παραδεισου της τρυφης ·
ξυλου βρωσις ηλλοτριωσεν · οιμμοι · ου φερω μοιπον το
ονειδος · ο ποτε βασιλευς των επιγειων απαντων κτισμα
των θεου · νυν αιχμαλωτος ωφθην · υπο μιας αθεσμου συμ
βουλης · και ο ποτε δοξαν αθανασιας ημφιεσμενος · της
νεκρωσεως την δοραν · ως θνητος ελεεινος περιφερω ·
οιμμοι · τινα του θρηνου συνεργατην ποιησωμαι · αλλα

ου φιλανθρωπε · ο εκ γης δημιουργησας με · και τον της χηρειας φορεσας ·
της δουλειας του εχθρου · ελεησον με και σωσον με · + κ π β

Εξεβληθη αδαμ του παραδεισου δια της βρωσεως · διο · και
καθεζομενος απεναντι τουτου · οδυρομενος ολολυζων · ελε
εινη τη φωνη και ελεγεν · οιμμοι · τι πεπονθα ο ταλας εγω ·
μιαν εντολην παρεβην την του δεσποτου · και των αγαθων ·
παντοιων εστερηθην · παραδεισε αγιωτατε · ο δι εμε · πε
φυτευμενος · και δια την ευαν κεκλεισμενος · ικετευε τον
σε ποιησαντα · και εμε πλασαντα · ο(πως) · των σων αν
θεων πλησθησωμαι · διο και ο σωτηρ προς αυτον · το ε
μον πλασμα ου θελω απολεσθαι · αλλα βουλομαι · τουτο
σωζεσθαι · και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν · ο τι τον
ερχομενον προς με · ου μη εκβαλω εξω · + κ π β

πεφυτευμενος

Αδαμ του παραδεισου διωκεται · τροφης μεταληψεως πα
ρηκοος · μωσης θεοπτης εχρηματισεν · νηστεια · τα ομ
ματα της ψυχης καθαραμενος · διο του παραδεισου οικη
τορες γενεσθαι · σπευσωμεν θεωσεως απαλλαγομενοι της αλογου
τελοις τροφης · και θεον καθοραν εφιεμενοι · μωσαικως
την τετραδα της δεκαδος νηστευσωμεν · προσευχη και
τη δεησει · ειλικρινως προσκαρτερουντες · καταπαυσωμεν

τῆς ψυχῆς τὰ ἀναθήματα · ἀποσσοβήσωμεν τῆς γαστρὸς τὰ
οἰδήματα · κοῦφοι προσπτήναν ὡς πωσιαν μειζοιμεν · ὁ
μοῦ αἱ τῶν ἀγγέλων χορείαι ἀγγελικοῖς φωναῖς · τὴν ἀ
διαίρετον ἀνυμνοῦσι τριάδα καθαράν · τὸ ἀμήχανον κάλ
λος καὶ δεσποτικόν · ἐξεταξιώσαι ἡμᾶς ἡ ἐξ ἀθου ζωο
δότα · ὡς ἐπίσης ... συγχορεῦσαι ταῖς τῶν
ἀγγέλων στρατιαῖς · ταῖς τῆς τεκούσης καὶ τῶν προφ
ικαις · καὶ ἀποστόλων · καὶ τῶν μαρτύρων πάντων

ἦχ. πλ. δ΄

Ἐκάθισεν Ἀδὰμ ἀπέναντι καὶ τῶν ὅλων · +
τοῦ παραδείσου · καὶ τὴν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύ
ρετο · οἴμμοι · τὸν ἀπάτῃ πονηρᾷ πεισθέντα καὶ κλα
πέντα · καὶ δόξης στερηθέντα · οἴμμοι · τὸν ἀπλότητι
γυμνόν · νῦν δὲ ἠπορημένον · ἀλλ' ὦ παράδεισε · οὐκέτι σοῦ
τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω · οὐκέτι ὄψομαι τὸν κύριον καὶ θε
όν μου καὶ πλάστην · εἰς γῆν γὰρ ἀπελάσομαι · ἐξ ἧς
καὶ προσελήφθην · ἐλεῆμον οἰκτίρμων βοῶ σοι · ἐλέ
ησόν με · τὸν παραπεσόντα · +

ἐλέησόν με τὸν

ἦχ. πλ. δ΄

Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυψεν · ἡ σελήνη σὺν τοῖς ἄστροις · εἰς αἷ
μα μετετράπη · ὄρη ἔφριξαν · βουνοὶ ἐτρόμαξαν · ὅτε ὁ πα
ράδεισος ἐκλείσθη · ἐκκλαίων ὁ Ἀδάμ · χερσὶ τύπτων

τας ο τρεις ελαβεν· ελεημων ελεησον τον παρανομουντα +

τῆ κῦ πρωι   ςτι ἠχ π̄λ δ̄

Ἐφθασε καιρος· η των πνευματικων αγωνων αρχη· η καταπαλη των δαιμονων νικη· η πανοπλος εγκρατεια· η των αγγελων ευπρεπεια· η προς θεον παρρησια· δια ταυτης γαρ μωυσης γεγονε τω κτιστη συνομιλος· και φωνης αορατου εν ταις ακοαις υπεδεξατο· κυριε δια ταυτης αξιωσον και ημας· προσκυνησαι σου τα παθη· και την αγιαν αναστασιν· ως φιλανθρωπος· +

τῆ κῦ ες ἠχ π̄λ

Ἐξελαμψεν η χαρις σου κυριε· εξελαμψεν ο φωτισμος των ψυχων ημων· ιδου καιρος ευπροσδεκτος· ιδου καιρος μετανοιας· αποθωμεθα τα εργα του σκοτους· και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος· οπως διαπλευσαντες το της νηστειας μεγα πελαγος· εις την τριημερον αναστασιν καταντησωμεν· του κυριου και σωτηρος ημων ιησου χριστου· του σωζοντος τας ψυχας ημων· + ἄλλον. ἠχ π̄λ ᾱ

Το σταδιον των αρετων ηνεωκται· οι βουλομενοι αθλησαι εισελθετε· αναζωσαμενοι τον καλον της νηστειας αγωνα· οι γαρ νομιμως αθλουντες· δικαιως στεφανουνται· και αναλαβοντες την πανοπλιαν του σταυρου· τον εχθρον

αντιμαχησωμεθα· ως τειχος αρρηκτον κατεχοντες την νηστειαν· και ως θωρακα την προσευχην· και ως περικεφαλαιαν την ελεημοσυνην· αντι μαχαιρας την νηστειαν· ητις εκτεμνει απο καρδιας πασαν κακιαν· ο ποιων ταυτα· τον αληθινον κομιζεται στεφανον· παρα του παμβασιλεως Χριστου· εν τη ημερα

Εληλυθεν η νηστεια· η μητηρ της σωφροσυνης· η κατηγορος της αμαρτιας· και συνηγορος της μετανοιας· η πολιτεια των αγγελων· και σωτηρια των ανθρωπων· οι πιστοι αναβοησωμεν· ο Θεος ελεησον ημας.

Νηστευσωμεν νηστειαν δεκτην· ευαρεστον τω Κυριω· αληθης νηστεια· η των κακων αλλοτριωσις· εγκρατεια γλωσσης· θυμου αποχη· επιθυμιων χωρισμος· καταλαλιας ψευδους και επιορκιας· η τουτων ενδεια· νηστεια εστιν αληθης και ευπροσδεκτος

Αρξωμεθα λαοι· της αμωμου νηστειας· ητις εστι των ψυχων σωτηρια· δουλευσωμεν τω Κυριω εν φοβω· ελαιω εκ ποιησεως τας κεφαλας αλειψωμεθα· και υδατι τα προσωπα νιψωμεθα· μη βαττολογησωμεν εν ταις προσευχαις· αλλ ως εδιδαχθημεν ουτως βοησωμεν· Πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις· αφες ημιν τα παραπτωματα ημων· ως φιλανθρωπος.

Νηστευσαν ου καλως ... βρωματων· μονον τελεσωμεν· αλλα παντος υλικου παθους αλλοτριωσιν· ινα την καθ ημων ...

181

ραννουσαν σαρκα δουλωσαντες· αξιοι γενωμεθα· της του αμνου
μεταληψεως· του υπερ του κοσμου σφαγεντος εκουσιως υιου του
θεου· και πνευματικως εορτασωμεν· την εκ νεκρων του σω
τηρος αναστασιν· [illegible] αρθεντες· αρξωμεν ευφ[illegible]
και τη τρυφη των αριστων εργων ευφραινομενοι· τον φιλαν

Νηστεια των λογισμων τα παθη δια[illegible]λω ≈ θρωπον· +
σωμεν· πνευματικοις εαυτοις· πτερυξι πτερισαντες·
ινα την του εχθρου κινουμενην ζαλην κουφως περασαντες·
αξιοι γενωμεθα· της του σταυρου προσκυνησεως· του
υπερ θυσιας σχεθεντος εκουσιως υιου του θεου· και πνευμα
τικως εορτασωμεν· την εκ νεκρων του σωτηρος αναστασιν·
[illegible] αρθεντες· μαθηταις συνδοξασωμεν· τον εξουσιαν
λαχοντα πασαν την εκ πατρος· και φιλανθρωπον· +

Νηστευοντες· αδελφοι σωματικως· νηστευσωμεν· και πνευ
ματικως· λυσωμεν· παντα συνδεσμον αδικιας· δια
ρρηξωμεν στραγγαλιας· βιαιων συναλλαγματων· πασαν
συγγραφην αδικον διασπασωμεν· δωμεν πεινωσιν αρ
τον· και πτωχους αστεγους εισαγαγωμεν εις οικους· ινα λα
βωμεν παρα χριστου του θεου· το μεγα ελεος· +

Κυριε· εμοι τω αμαρτωλω εθου μετανοιαν· εμε τον αναξιον
[illegible]μενος· [illegible] σοι προσπιπτω

δεόμενος· ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου συγκλάσατον· ὅτι προαστε καταφύ
γαν τὸν μόνον πολυέλεον· + τῆ ε ἑσπ(έρας) ...

Οἱ τοῦ θείου πάσχα μετασχεῖν· οὐ κατὰ παίγνιον·
ἀλλ᾽ ἐκ σιωναρχομένου· τὴν τῆς ἁμαρτίας ζημίαν· ἐξαρώμεν
τὴν μετάνοιαν· περιζωσώμεθα· τὰς ὀσφύας ἡμῶν τὴν νέκρωσιν
τῶν ἡδονῶν· καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας ἐν ὑποδήματι κω
λυτικοῖς ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς· καὶ στηριχθῶμεν τῇ βα
κτηρίᾳ τῆς πίστεως· μὴ ζηλώσωμεν τοὺς ἐχθροὺς· τοῦ
δεσποτικοῦ σταυροῦ θεοποιοῦντες τὴν γαστέρα· ἀλλὰ καὶ ὅλον
θῶμεν· τὸν διὰ νηστείας ἡμῖν τὴν κατὰ τοῦ διαβολικοῦ νίκην
ὑποδείξαντα· σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. + ἡ παρασκ(ευῇ) πρωΐ:~

Τὸ τῆς νηστείας διόγκωμα· περιχαρῶς ὑποδεξώμεθα· εἰ γὰρ
ταύτην ὁ προπάτωρ διεφυλάξατο· τὴν τῆς ἐδὲμ ἐκπτώ
σιν οὐκ ἂν ὑπέστημεν· ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν· καὶ καλὸς εἰς
κρῶσιν· ὅ με θανατώσας καρπός· μὴ συναρπασθῶμεν
τοῖς βλεφάροις· μηδὲ γλυκανθῇ τῷ ἡμῶν ὁ φάρυγξ· τοῖς
τιμωμένοις βρώμασι· μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν· ἀτιμαζο
μένοις· φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν· καὶ τοῖς μετὰ φορὰν πά
θεσιν οὐχ ὑποκληθῶμεν· ἐν σοὶ μάθωμεν τῷ αἵματι·
τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθέντος εἰς θάνατον ἑκουσίως· καὶ οὐ μὴ
θίγῃ ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής· καὶ φάγοιμεν πάσχα Χριστοῦ

τὸ ἱερώτατον· σωτηρίαν· τῶν ψυχῶν ἡμῶν + παρας πε εσ πα

Δεῦτε πιστοὶ ἐργασώμεθα· ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ φωτός·
ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· πᾶσαν ἄδι-
κον συγγραφὴν ἀφ' ἑαυτῶν τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα· μὴ τι-
θέντες πρόσκομμα τούτοις ἢ σκάνδαλον· ἀφήσωμεν τῆς
σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν· αὐξήσωμεν· τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσ-
ματα· δώσωμεν· ἐνδεέσιν ἄρτον· καὶ προσέλθωμεν
Χριστῷ· ἐν μετανοίᾳ κράζοντες· ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς +

Σαββάτῳ α' τοῦ ἁγίου μεγάλου μάρτυρος Θεοδώρου· στιχ(ηρὰ) ...

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες· πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν
καὶ πανηγυρίσωμεν· σήμερον γάρ· προτιθεὶς τράπε-
ζαν· μυστικὴν ὁ μάρτυς Θεόδωρος· εὐφραίνει πάντας τοὺς φι-
λεόρτους ἡμᾶς· τοὺς νηστεῦσαι πρὸς αὐτόν· χαίροις· ἀθλο-
φόρε ἀήττητε· ὁ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων· ἐν τῇ γῇ κα-
ταπρεξάμενος· χαίροις· ὁ τὸ πανάγιόν σου σῶμα· διὰ
Χριστὸν· τὸν πυρὸν ἐκδεδωκὼς ταῖς βασάνοις· χαίροις·
ὁ ἐν ποικίλοις κινδύνοις· δόκιμος στρατιώτης· ἀνα-
δειχθεὶς τῆς οὐρανίου στρατιᾶς· διὸ δυσώπει σου μνησθείς·
μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· πρέσβευε· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν + Δ

Τὴν θεόδωρόν σοι χάριν· τῶν θαυμάτων σου μάρτυς Θεόδωρε·

πᾶσιν ἐφάνη λοι· τοῖς πιστεύουσι προστρέχουσιν· διό· ἀφήμον
μένοι ἔλαθον τε· αἰχμαλώτοις λύτρωσαι· θεραπεύοντες νόσους
τας· πενομένοις πλουτίζοντες· καὶ διασώζοντες πλέοντας· μα
ταιον δρασμὸν ἐκκόπτεις οἰκετῶν· καὶ ζημίας φανερώσιν ποι
ποιεῖς· τοῖς συλληφθεῖσιν ἀθληταί· καὶ στρατιώτας παι
δεύετε· τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι· μὴ τοῖς χαρίζεσθαι
πάθος ταῦτα τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὑρίσκη προστάτης· τοῖς
ἐπιτελοῦσιν σου τὴν ἔνδοξον μνήμην ἐν ... μισθόν· καὶ ἡμεῖς
ἀθληταὶ γενναιότατοι· ἀνυμνοῦσιν σου τὸ μαρτύριον· αἰ
τήσασθε παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος + Β

Δῶρον θεοῦ· ... τὸν ἀνεδείχθης μάρτυς Θεόδωρε· ὅτι
καὶ μετὰ τέλους σου ζωῆς· τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς
αἰτήσεις· ὁ ... ἁρπάσαντα ... δορυά
λωτον ... στρατιώτοις· ἐπιστᾶσα ἡ χήρα· τοῖς
δάκρυσι τὸν ναόν σου κατέλαβεν· αὐτὸς δὲ ὡς ...
ἐφίππως ... ταύτης τὴν παῖδα· ἀοράτως
παρέστησας· καὶ ἐξαίροντο· καὶ σώζοντο ἐν ἔργων τοῖς
θαυμασίοις ... ἀλλ' αἴτησαι Χριστὸν· τὸν θεόν·
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· + Β

Π...ων ὡραίων· ... τρισμάκαρ· ἱεράρχα Θεόδω
ρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου· ἀδύτου φωστὴρ ἀνεδείχθης·

κατεπληξας αθλοις αυτου· την οικουμενην κτησιν· και πυρος
σθενοτερος φανεις την φλογα κατεσβεσας· και του δολιου
δρακοντος· την καραν συνετριψας· διο εν τοις αθλοις αυτου
χριστος ο βασιλευς αμφοτεροις· εστεφανωσε την θειαν καραν σου· με
γαλομαρτυς αθλητα· ως εχων παρρησιαν προς θεον· ε
κτενως ικετευε· υπερ των ψυχων ημων. +

Η καθαρα· και παναμωμος μνημη σου· επιδημησασα νυν προς
ημας· μαρτυρικων θαυματων· τελεσιουργος σηγνωσ· δη
παρρησιας· των ψυχικων μολυσμων και ρυπων εκκαθα
ρουμεθα· και δια των μαρτυρικων· σημειων και αθλων·
γενναιως κατα των παθων ανδριζομεθα· οθεν και της ιε
ρας εκρατησας την χαριν φωτιζομενοι· και ταις θαυμα
τουργιαις· θεοδωρου του μαρτυρος· την προς χριστον ση
ευχομεθα ωσπερει· αιτουμενοι αυτον· σωτηριαν κραυγασον
ταις ψυχαις ημων. +

Χορειαις ευφρανθει· μαρτυ
ρων χαρμονικως· γνω εν τω τεμενει σου· αθλοφορε
θεοδωρε· και επελθων τα ταγματα τοις αθλοις ιεροτου
σιν της μαρτυριας αυτου· και αυτος ο στεφοδοτης χριστος
παρεχειν· πλουτοποια χαρισματα τοις υμνωδοις δε
χια παρεχομενος· ον ποθησας εζητεις· και εδοξασας

χίας· ὃν περιεβάλου θήσας· οὐκ ἔτι... σῶσαι· καὶ φωτίσαι τὰς

Ὀρ νέν ῳ χρισάμενος ὁ δεδοξασμένος εἰς· τῶν σου + ψυχὰς ἡμῶν +
παρανομωτάτῳ τυράννῳ δι' ἐπινοίας πονηρᾶς· τὸν μηνύσαι καὶ
ἁγνιζόμενον λαὸν λοβῆσαι· τοῖς ἐκ μιαρῶν θυσιῶν· κε-
χραμμένοις βρώμασιν ἐπιρραντὸ καταμιαίνειν· ἀλλ' αὐτὸς
τὸ ἐκείνου· μηχάνημα σοφωτέρᾳ· διελέγξας ἐπινοίᾳ·
ὄναρ ἐπιστὰς τῷ τότε ἀρχιερεῖ· καὶ τὼ καθ' ἓν τῆς γνώ-
μης ἀναδιαλαμπὼν· καὶ τὸ αὐτὸ πονηρὸν τοῦ ἐγχειρήματος
ἀποδηλῶν· καὶ διὸ χαριστήρια θύοντες· σωτῆρα σε
γραφόμεθα· ἐτήσιον ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου ποιούμε-
νοι· καὶ τὸ λοιπὸν ὀρέξαι τοῦ μένοι· τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πο-
νηροῦ· ἀπαλλαγῆναι πρεσβεῦσαι· ταῖς πρὸς Θεόν σου
πρεσβείαις· μάρτυς Θεόδωρε· +

Ἀγνῶς ὢν ὁ Θεόδωρε· καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς· ἀνεφά-
νης ἐρῶσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γάρ σου σοφέ·
τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοί· γενή-
θητε ὑμνοῦμεν· τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου· +

Τῇ μαρτυρικῇ σου πρὸς Θεόν· παρρησίᾳ Θεόδωρε· τὸ τοῦ
ἀποστάτου· κατὰ τῆς Χριστοῦ πίστεως μηχάνημα·
...ματαιον ἀπήλεγξας τῷ ἐπισκόπῳ· τῷ δεῖξαι ποιῆ τι χρ...

ματίσας λαῷ· διδῶ(ι)ς ἀσιας φρικτῆς· τῶν μεμολυσμένων
βρωμάτων· θυσίαις εἰδωλικαῖς αὐτοὺς λυτρωσάμενος· ὁ θ(εό)ς
οξ· καὶ ὡς εἰδωλομων καθόρξην· καὶ ὡς τῆς ποίμνης Χριστοῦ
σωτῆρα καὶ φύλακα· καὶ προστάτην ἡμῶν ἐπήκοον·
τιμοῦντες ἐν ᾄσμασι δεόμεθα· ἱλασμὸν καὶ φωτισμὸν·
διὰ σοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· + ἦ πλ δ'

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν· ἀξίως καθοπλισθεὶς ἀθλοφόρε
Χριστοῦ· καὶ λογικὴν λατρείαν· ἀξίως ὑπερμαχῶν τῇ δυ-
νάμει αὐτοῦ· τῶν βδελυρῶν τὰς θυσίας· καὶ τῶν τυράννων
τὰς ἀσεβεῖς ἀπεβδελύξας· καταφρονῶν τῶν βα-
σάνων καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν·
καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα· ἀπὸ πάσης περιστάσεως· τῇ πρε-
σβείας σου σῶζε τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου· +

Ἀθλητικὸν συνιστάμενος στάδιον κατὰ τῆς πλάνης· ἠν-
δραγαθήσας θεόδωρε· τῇ πυριφθόγγῳ σου γλώττῃ σου· κα-
ταῖς χ(ε)ναις Λικινίου τοῦ ἀπανθρώπου· διὸ καὶ σὺν ἀγγέλοις·
χορεύων μακάριε· αἰτῆσαι Χριστῷ τῷ θεῷ· ὅπως ἵλεως
γένηται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· +

Τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας· Στι ἦ β'·

Ἡ χάρις ἐπέλαμψεν τῆς ἀληθείας· τὰ προτυπούμενα

παραισκιοτελως · γνωμαραβανδων εκτετελεσται · ἰδου γαρ
η εκκλησια · την εν σωματι εικονα Χριστου · ως ιερα κοσμιον
κοσμον ενωαμφιεννυται · της σκηνης · του μαρτυριου τον τυ
πον προσαναγραφουσα · και την ορθοδοξον πιστιν κατεχου
σα · ἱνα ον σεβομεθα τουτον και την εικονα · διακρατουν
τες μη πλανωμεθα · ενδυσασθωσαν αισχυνην · οι ουτως μη πι
στευοντες · ημιν γαρ δοξα του σαρκωθεντος η μορφη · ευσε
βως προσκυνουμενη · ου θεοποιουμενη · ταυτην κατασπα
ζομενοι πιστοι κραζωμεν · ο Θεος · σωσον τον λαον σου · και
ευλογησον την κληρονομιαν σου · +   ἦχος β'

Οι ζηλωσαντες · εις ασεβειαν προνοιαντες · και τω φωτι της
γνωσεως ελλαμφθεντες · ψαλμικως τας χειρας κροτησωμεν ·
ευχαριστηριον υμνον Θεω προσαγοντες · και τας εν τοιχοις
και πιναξιν και ἱεροις σκευεσιν · εγχαραχθεισας ἱερας Χριστου
εικονας · της παναγνου και παντων των αγιων · τιμησω
μεν και προσκυνησωμεν · αποπαλλομενοι την δυσσεβη των
κακοδοξων θρησκειαν · η γαρ τιμη της εικονος · ως φησι
Βασιλειος · επι το πρωτοτυπον διαβαινει · αιτουμενοι
ταις πρεσβειαις · της αχραντου σου μητρος · Χριστε ο Θε
ος ημων · και παντων των αγιων · δωρεισθαι ημιν το μεγα ελεος ·

Κυ(ριακῇ) α' των νηστ(ειῶν) · εις το πρωι ἦχος πλ. β'

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας νόμον ἐδέξατο· καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο· Ἠλίας νηστεύσας οὐρανοὺς ἀπέκλεισεν· τρεῖς δὲ παῖδες Ἀβραμιαῖοι· τύραννον παρανομοῦντα· διὰ νηστείας ἐνίκησαν· δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς σῶτερ ἀξίωσον· τῆς ἀναστάσεως τυχεῖν οὕτως βοῶντας· ἅγιος ὁ θεός· ἅγιος ἰσχυρός· ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. +

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς· ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς τῶν πτωχῶν· μὴ σαλπίζοντες μηδὲ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν εὐποιΐαν· μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον· μὴ σκορπιζέτω ἡ κενοδοξία· τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης· ἀλλ' ἐν κρυπτῷ τὸν τὰ κρυπτὰ γινώσκοντα κράζομεν· πάτερ ἄφες τὰ παραπτώματα ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος. + πρῶι·

Θαυμαστὸν τὸν τρόπον ἡ προσευχὴ καὶ νηστεία· αὕτη γὰρ τὸν Μωσῆν νομογράφον ἔδειξεν· καὶ Ἠλίαν ἐν θυσίαις ζηλωτήν· ταύτην κατασπαζόμενοι πιστοὶ τῷ σωτῆρι βοήσωμεν· σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν· ἐλέησον ἡμᾶς. +

Τὴν πνευματικὴν νηστείαν νηστεύσωμεν· διαρρήξωμεν πᾶσαν στραγγαλιάν· ἀφανίσωμεν αὐτὸν καὶ τοὺς σκανδάλων τῆς ἁμαρτίας· ἀφήσωμεν ἀδελφοῖς καὶ τὰ ὀφειλήματα· ἵνα καὶ ἡμῖν ἀφεθῇ τὰ παραπτώματα ἡμῶν· οὕτω γὰρ [illegible] ἐκκαθαρίσωμεν· κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ ἡμῶν· ὡς θυ

μεγα ενωπιον σου κυριε . + τῇ Γ πρωὶ ἦχ πλ α

Ἱνα τι ραθυμουσα ψυχη μου . τη αμαρτια δουλευεις . ινα τι ασθενουσα τω ιατρω ου προστρεχεις . ιδου καιρος ευπροσδεκτος . ιδου σωτηριας ημερα επεστη . διεγερθητι . μη στρεψης σου το προσωπον . τοις της μετανοιας δακρυσιν . και ελαιω της ευποιιας . την λαμπαδα φαιδρυνον . οπως αρξεις ιλασμον . παρα Χριστου του Θεου και το μεγα ελεος . + τῇ Γ εσπ ἦχ Γ

Ο σαρκι σταυρωθεις κυριε . και σαυτω συσταυρωσας τον παλαιον ημων ανθρωπον . την δε λογχη νυγεις την πλευραν . και τον ανθρωποκτονον ολεθρον συντριψας τον οφιν . καθηλωσον τω φοβω σου τας σαρκας μου . και τω παθω σου τω προς σον μου την ψυχην . ινα τω σω καθυποταξομενος παθος . ακρατως διανυσαι . την της νηστειας προθεσμιαν . μη μονον γαστρος . αλλα και των αλλων ηδονων της αμαρτιας κρατων . συντριψιν δε καρδιας . και πνευματος ταπεινωσιν θυσιας . παρ ης των προσηκοντων μοι πταισματων . αφεσιν μοι ευρειν φιλανθρωπε . + τῇ Δ πρωὶ

ιδαρ

Ο δια σταυρου σου κυριε . λυσας θανατον βασιλευσαντα τω κοσμω . δια ξυλου βρωσεως . ον απηγορευσας εν παραδεισω . αυτος δια της εγκρατειας νηστειας ημας . ρυσαι

…ης ἡ λόγχη ψυχοφθόρου· καὶ ἀξίως συνεργάζεσθαι· τὴν
μένουσαν νεκρῶσιν· εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα τύχωμεν τῶν στεφά-
νων τῆς ἀφθάρτου τρυφῆς· ὡς ἑτοιμάσας τοῖς ἀληθεῖν-
ὕμνοις σε σεβόμεθα· + πλ. α εο κα

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί· ἀναλαβόντες νηστείαν· τὴν γλῶσ-
σαν μὴ λαλεῖν τὰ μάταια· μηδὲ ἐκθέσθαι πρόσκομμα· τῷ
ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον· ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύνωμεν τὴν
τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς δάκρυσιν· βοήσωμεν τῷ Χρι-
στῷ· ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος + ἦχ. ε πα

Μετανοίας ὁ καιρός· καὶ ζωῆς αἰωνίου πρόξενος ἡμῖν· ὁ τῆς
νηστείας δρόμος· ἐὰν ἐκτείνωμεν χεῖρας εἰς ἀπορίαν· οὐ-
δὲν γὰρ οὕτως σώζει ψυχήν· ὡς ἡ μετάδοσις τῶν ἐνδεομέ-
νων· ἡ ἐλεημοσύνη συγκεκραμένη τῇ νηστείᾳ· ἐκ θα-
νάτου ῥύεται τὸν ἄνθρωπον· αὐτὴν ἀσπασώμεθα· οὐ-
δὲν γὰρ ἴσον· ἰσχύει γὰρ παρὰ Χριστῷ· σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν + ἦχ. ε εσ πλ. α

Μὴ νηστεύσαντες· κατὰ τὸν νόμον τοῦ κτίσαντος ἀπὸ τοῦ
φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ πρωτόπλαστοι· τὸν ἐκ τῆς πα-
ρακοῆς θάνατον ἐκαρπώσαντο· τοῦ δὲ ξύλου τῆς
ζωῆς· καὶ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν·
διὸ νηστεύσωμεν πιστοί· τροφῶν φθειρομένων· καὶ πα-

θων ὀλεθρίων· ἵνα τῇ ὡς ἐκ τοῦ θεοῦ σταυροῦ ζωὴν τρυγήσωμεν·

καὶ σὺν τοῖς εὐγνώμοσι λῃσταῖς πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθωμεν

πατρίδα· κομιζόμενοι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος +

✝ ϛ πρωΐ·

Ἡ παθοκτόνος νηστεία παροῦσα· τοῖς καλῶς ἐθέλουσι τὰ

τῆς ἁμαρτίας· ἰατρεία γὰρ ὑπάρχει· ἡμᾶς δὲ ὡς ὁδὸς τὸν

κόπον τελέσωμεν· τὰς δὲ γραφὰς τὰς πλάκας· διὰ μὲ

στέψας (?) δοξάζωμεν μὴ ὑποκρινώμεθα· τὴν σωτήριον φάγωμεν πας

ἀπεραντίαν· μὴ συνερχώμεθα μετόχοι· συγκολασθῶμεν τῇ

ἐρήμῳ· μὴ σκυθρωπάζωμεν ἰουδαϊκῶς· ἀλλ' ἐκκλησια-

στικῶς φαιδρυνθῶμεν· μὴ φαρισαϊκῶς· ὑποκριθῶμεν·

ἀλλὰ εὐαγγελικῶς καλλωπισθῶμεν· ἐγκαυχώμενοι· τῷ σταυ-

ρῷ Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· + ✝ ϛ ες

Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· νῦν ἡμέρα σωτηρίας· ἐν τῷ

πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπίσκεψαι μου τὴν ψυχήν· καὶ τὸ φορ-

τίον τῶν ἀνομιῶν μου· ἄρον μόνε φιλάνθρωπε· +

κύριε β τῶν αἴνων ἑσπέρας (?) πρωΐ ἦχος πλ. δ

Τοῖς ἐν σκότει· ἁμαρτημάτων πορευομένοις· φῶς ἀνέτει-

λας Χριστέ· τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὴν δεδοξασμένην

ἡμέραν τοῦ πάθους σου δεῖξον ἡμῖν· ἵνα κραυγάσωμέν σοι· ἀ-

νάστα ὁ Θεὸς· ἐλέησον ἡμᾶς· + ✝ κύριε ες ἦχος πλ. δ

Χαλινοῖς ἀπαιτήσας· τοῖς πατρικοῖς ἀστάτως φρεσί·

τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἁμαρτίας λογισμοῖς συνέζησα· ὅλον
μου τὸν βίον· δαπανήσας ἀσώτως ὁ ταλαίπωρος· τροφῆς δὲ
χρῄζων μόνος ἐκ βιαίας τῆς καρδίας· προσεκεκράγειν λέγων
σαν· [illegible]· ἀλλὰ πάτερ ἀγαθέ· μὴ κλείσῃς
μοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα· ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με·
ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν καὶ σῶσόν με. + ἦχος β′ πρωΐ ἦχος δ′

Τῶν χαλεπῶν τῶν πταισμάτων μου ῥῦσόν με ἐν οἷς δέδεμαι· κ(αὶ)
τῆς χαρᾶς τοῦ νυμφῶνος ἐκκλεισθείη με· οἰκτείρησόν με· τῇ
ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ· ὡς τὸν ἄσωτον παῖδα· ὁ θεὸς
καὶ ἐλέησόν με. + ἦχος β′ ες ἦχος β′

Πάτερ ἀγαθέ· πάντων ὧν μοι δέδωκας· γυμνωθεὶς παρρη
σίᾳ· ἐμακρύνθην μακρὰν ἀπὸ σοῦ· καὶ ἐδουλώσα ξένῳ πολίτῃ·
ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα· καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς· οὐκ ἐ
νεπλησκόμην· διὸ δεδραμὼν προσπίπτω γινώσκων σου τὴν
εὐσπλαγχνίαν· σκέπασόν μου τὴν ἀγνωσίαν· τῇ φιλαν
θρωπίᾳ σου καὶ σῶσόν με. + ἦχος γ′ πρωΐ ἦχος βαρύς·

Ἥμαρτον ὁ μόνος ἀλόγως σοι κύριε· ὁ ἄσωτος ἐγώ· οὐ τολμῶ ἀτενίσαι
εἰς οὐρανὸν τοῖς ὄμμασι· ἐκεῖ εἶδον γὰρ ἐκ πάντων ὑπάρχω ἄθλιος·
ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω· οὐ χρῄ
ζω κατηγόρων· οὐδὲ ἐπιλείπω μαρτύρων· ἔχω θρίαμβα

[illegible] ... ἔχω ... [illegible]

[illegible] ... ἔχω ... [illegible]

[illegible] ... πρὸς ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... καὶ ... [illegible]

Π[illegible] ... κύριε ... [illegible] ... καὶ ... [illegible]

[illegible] ... καὶ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... καὶ ... [illegible]

[illegible]

Ἐ[illegible] ... πατρὸς ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

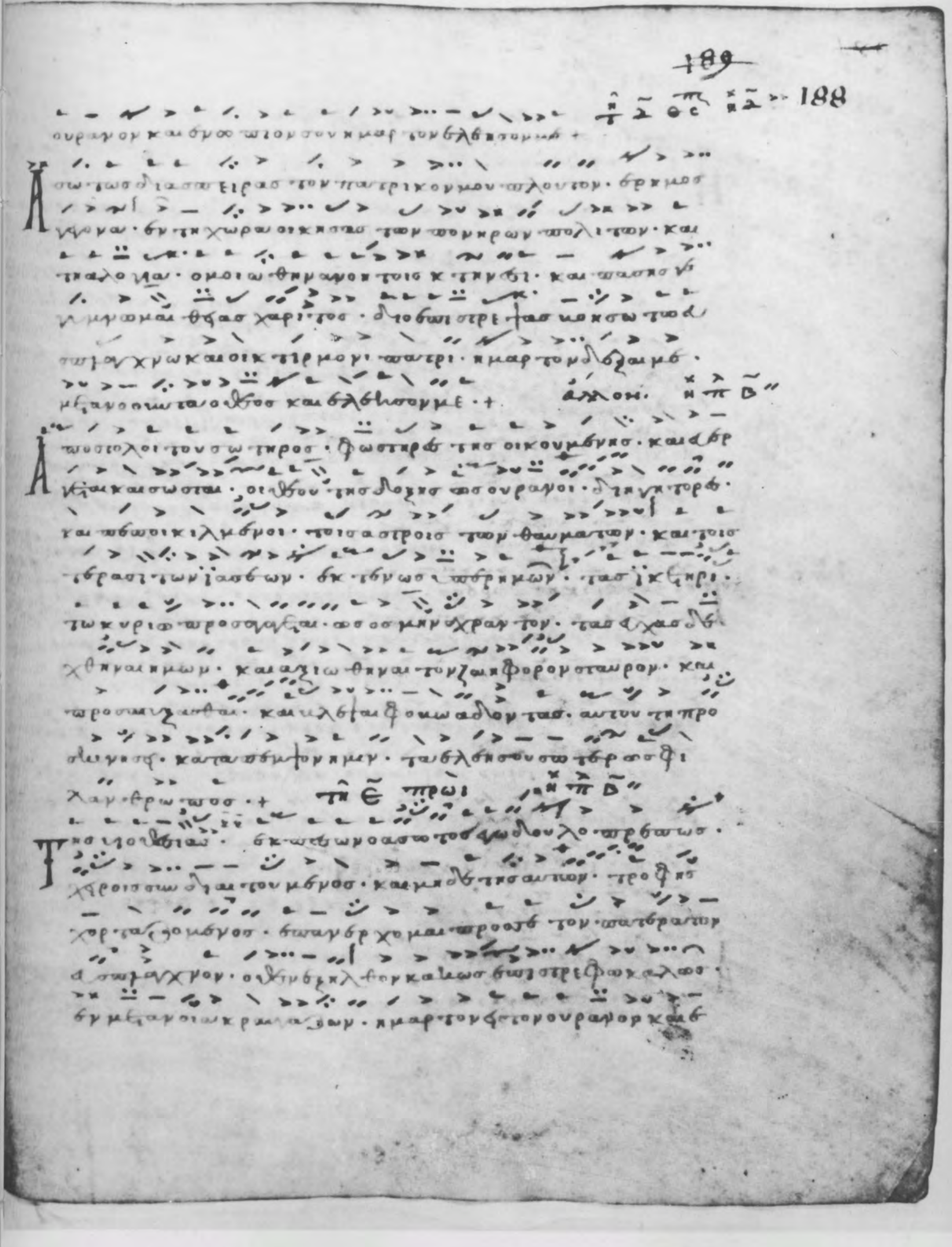
[illegible]

[illegible] ... καὶ ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... καὶ ... [illegible] ... πατρί ... [illegible]

Marginal notes: ἦχος [illegible] — ἦχος [illegible]

πλ ε εc

μα πιουσσου· πατὴρ παρασχοίμοι ἐν ἐπιστροφῇ τὸν ...

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ κρεμασθεῖσα· ζωὴ τῶν ἁπάντων·

Χριστὲ ὁ θεός· ζωοποίησόν μου· τὴν ψυχὴν τὴν θανατωμέ-

νην τοῖς παραπτώμασιν· καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι

τοσον μὴ συγχωρήσῃς προαιώνιον· ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ἀνε-

σκιρτήσας ἀναρ των σων ἐν τῷ λαῷ· καὶ τὸν τῆς ἁμαρτίας

σάλου τὸν ὁμὸν ἐξωρήσωμαι· διεσκόρπισα ... ἁμαρτημα

μι προαιρέσει· διέφθειρα ... καὶ ἐκ ... ἐν τοῖς

τῆς ἀσωτίας ... τοῖς πλάσμασιν· ἀλλ' ἀνανήψας ... πρὸς

μετάνοιαν ἑλκύσας· ὁ μόνος πολυέλεος· + πλ δ' προς·

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς· διεσκόρπισας τὸν πλοῦτον· ἀ-

σώτως ... καὶ τῇ παραλώσας· τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς·

τῆς ἁμαρτίας ... καὶ ... ὡς

ἐνεδόμενος· τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὁμοιωθείς· τῆς τῶν

σωτηρίων ἐντολῶν παραβάσει· ἀλλ' ὁ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθεὶς

... Χριστὲ ὁ θεός· μὴ ... μέ

... ἀλλ' ... δέξαι· ὡς τὸν ἄσωτον

τὸν υἱόν καὶ σῶσόν με· +

πλ δ' εc ... βαρυς·

Ἀσωτίᾳ ... τῆς χάριτος ... κύριε· καὶ τὸν

πλοῦτον ... τῆς Χριστοῦ τὴν ...

ἄσωτον ἀνεκραύγαζον· ὁ θεὸς ἥμαρτον· ἐλέησόν με. +

τῷ ... εἰς αἴνους στιχ(ηρὸν) ... πλ β'

Θαυμάζειν ἄνδρα ... τῶν ... πολλῶν ... ἀλλὰ μὴ χαίνειν ... θηρίου ... τῆς μάνδρας· καὶ ... ἐν δρήμαι ... παράζει· ... ὁ καὶ νεκρῶν· καὶ ζῶν ... ἀναλογιζόμενος· ὁ θεὸς τὴν ψυχήν· ... τῶν ... πρόβατον· μόνε πολυέλεε. + πλ β'

Χριστὲ ... τοῦ ὀνόματος ... ὡς ... τῆς ... τῆς ... πάλαι ... ἱερατείας τὸν δρόμον· καὶ ... φθάσαντες ... ἐν ... χεῖρας ... τοῦ ... μου ... τῷ ... μάθη· ... τῶν ψυχῶν ἡμῶν καθαρόν· καὶ τῶν ... ἡμῶν ... μεγάλην ... ζωῆς· ἄσωτον ἀνεκύρισε. + ... Γ ... στι(χηρὸν) ... πλ β'

Τὴν ... φαρισαίων ... ὁ κύριος· παραβολικῶς ἐκφαίνων· ... καὶ ... παρ' ... ἐν ... ἐπαινῶν ... καὶ ... ὡς ... νομίζομενος· μέχρι

σταυροῦ καὶ θανάτου· ἑαυτὸν ἐκένωσεν· ὁ ἀχάριστος ἐγὼ

ὡς αὐτὸς τελώνης φημὶ μέν· ὁ σωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀπα-

θεῖς διαμείνας Λόγος· τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι· καὶ σῶσον

τὰς ψυχὰς ἡμῶν. + ἦχ. πλ. δ' ἐσ. ἦχ. πλ. δ'

Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν· οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγὼ· ἐκ τῶν

πονηρῶν μου πράξεων· ἀλλ' ὡς ὁ τελώνης στενάζων κραυ-

γάζω σοι· ὁ Θεός· ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· καὶ Φα-

ρισαϊκῆς· ὑποκρίσεως ῥῦσαί με· ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. +

ἦχ. β' πρωῒ

ἦχ. πλ. β'

Ἀρίστην ὁδὸν ὑψώσεως Χριστέ· τὴν ταπείνωσιν ὑπέδειξας·

σεαυτὸν γὰρ κενώσας καὶ μορφὴν δούλου λαβών· τοῦ Φα-

ρισαίου· τὴν μεγάλαυχον ἔγκλημα προσιέμενος· τοῦ δὲ

τελώνου· τὸν συντετριμμένον στεναγμὸν· ὡς ἱερεῖον ἄ-

μωμον ἐν τοῖς ὑψίστοις προσδεχόμενος· διὸ κραυγάζ-

ω σοι· ἱλάσθητί σοι ὁ Θεός· ἱλάσθητί σου Σωτήρ μου καὶ σῶσόν με. +

ἦχ. β' ἐσ.

ἦχ. πλ. δ'

διο

Μεγαλορρημονῶν Φαρισαῖος· ἐνεδείχθη καυχησάμενος· κ(αὶ)

ὁ τελώνης ταπεινόφρων· διὰ στεναγμοῦ ἐδικαιώθη· προσ-

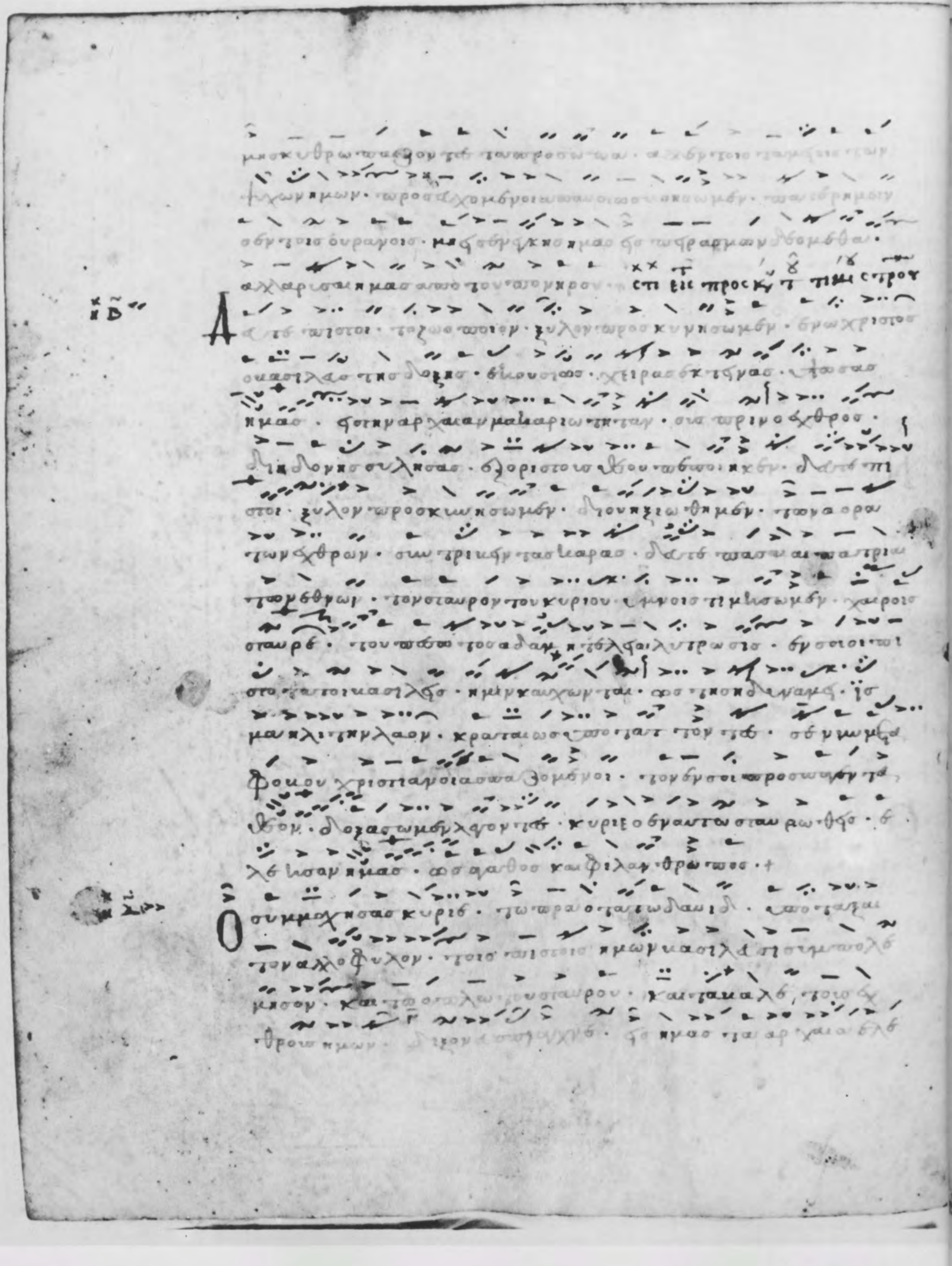
ευξάμενος· διὸ τῶν ἑκατέρων μαθόντες ... τὸ

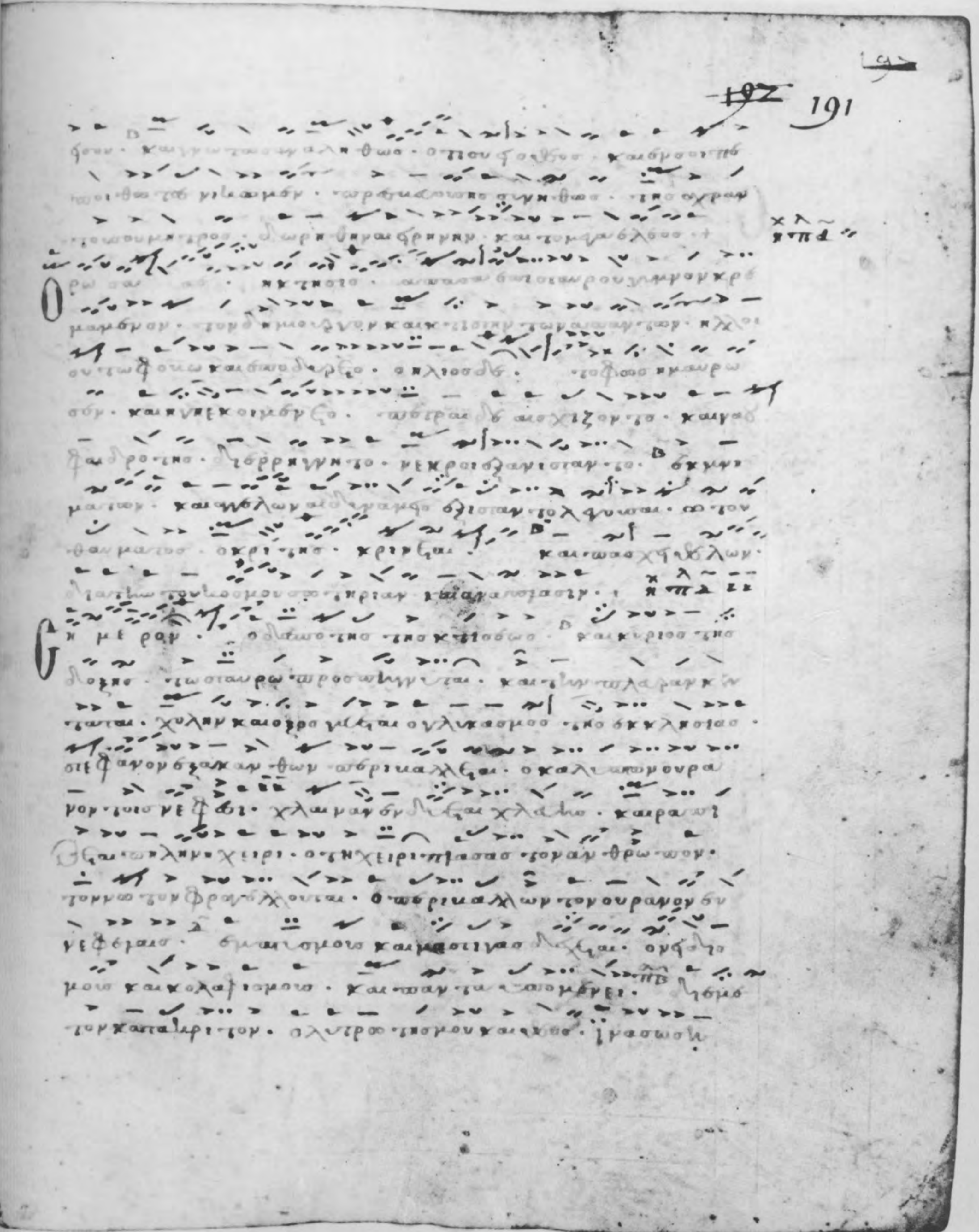
ἀγαθὸν ... τὴν ταπεινοφροσύνην ὅλου καὶ κατανοεῖν

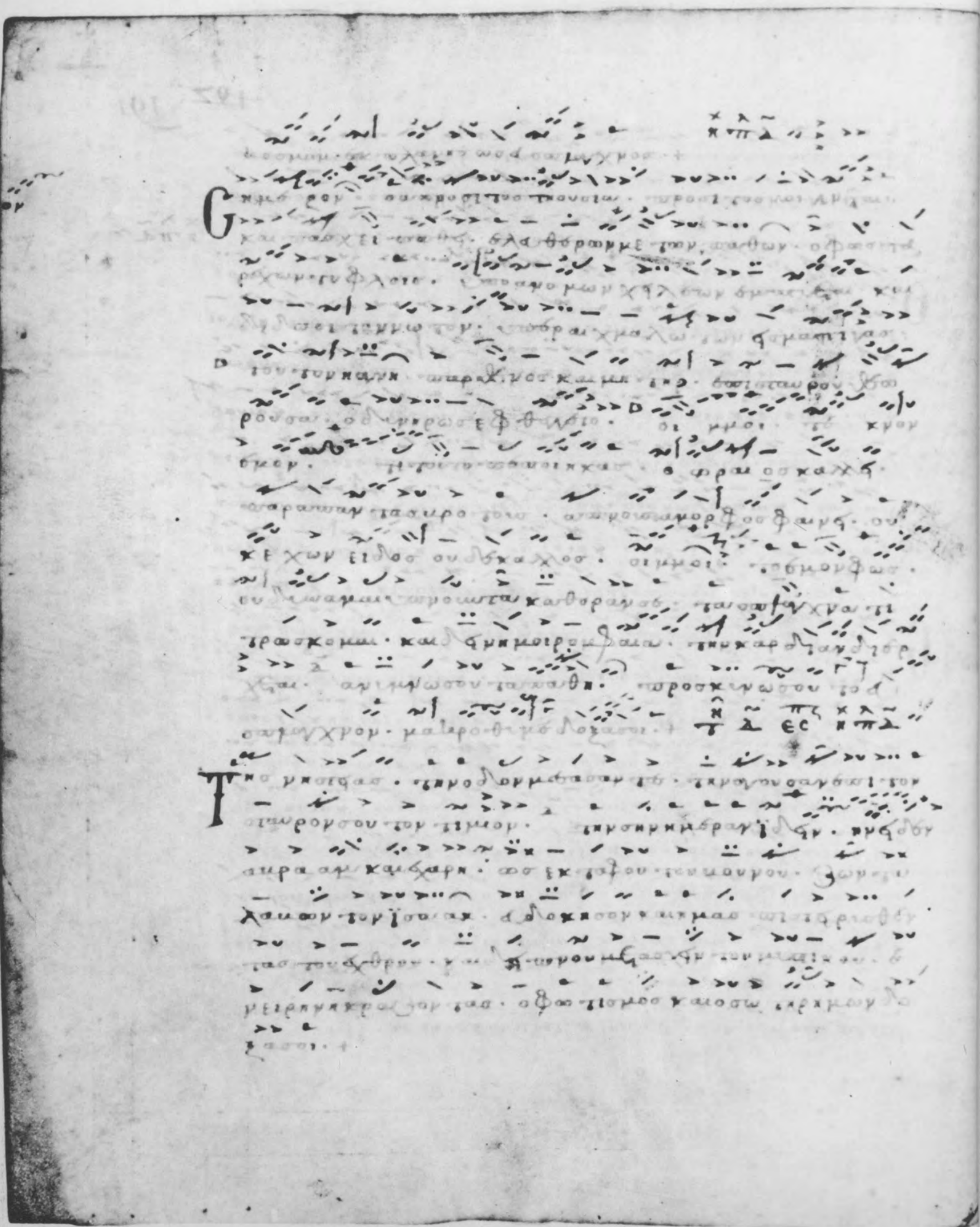
... Χριστὸς γὰρ ταπεινοῖς ὁμοίως ἐπιβλέπει· διὸ λάβωμεν χάριν

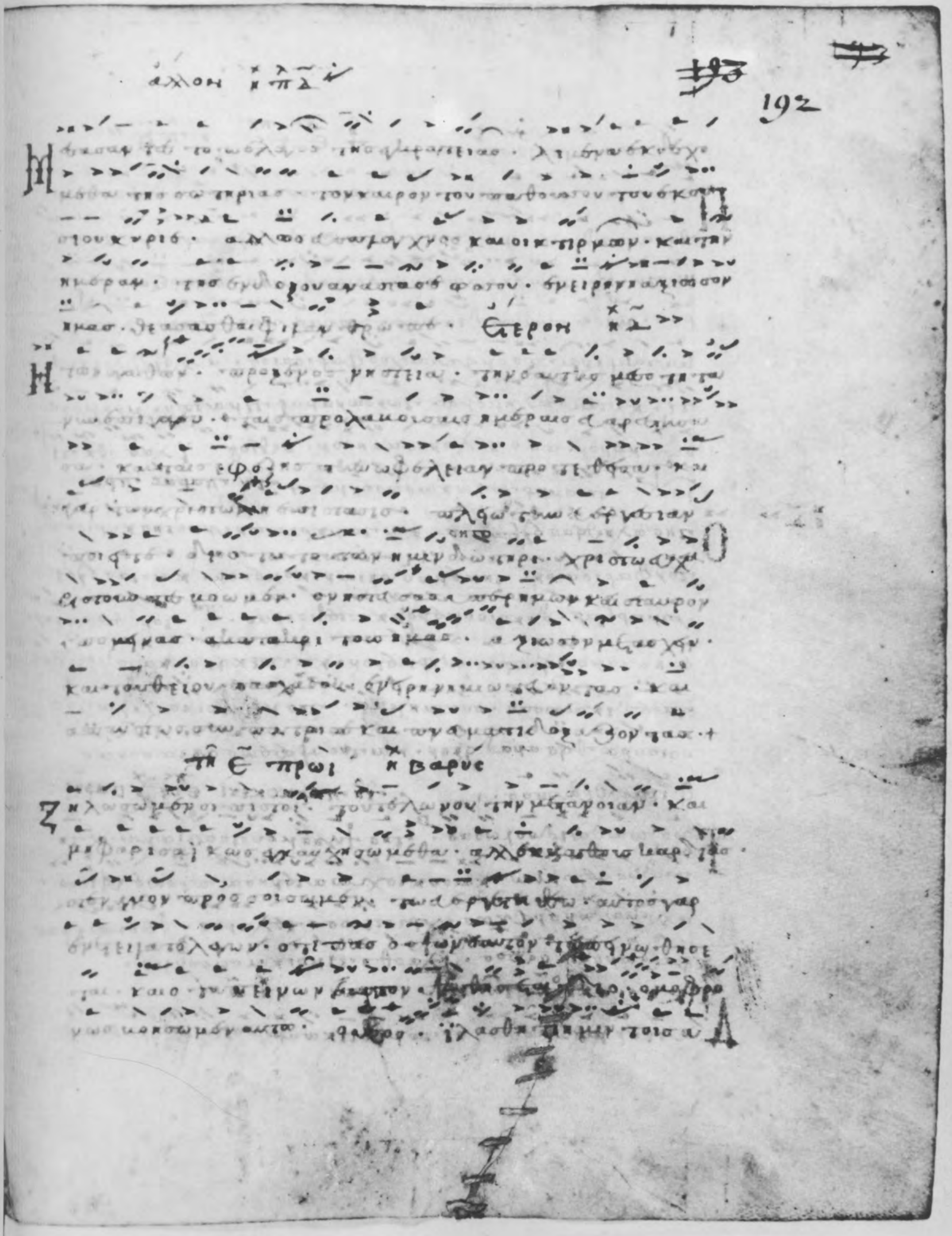
ὡς φιλάνθρωπος. + ἦχ. γ' πρωῒ. ἦχ. πλ. δ'

Τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου· τὴν ὀλοίκησιν ὡς ἐμμονοῦσα

ἄλλον
192
ἕτερον
τῇ ε πρωΐ

μαρτωλὸν καὶ σῶσόν με. + ἦχος πλ. β

Παρὰ κυρίου τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτὸν μέχρι τοῦ σταυροῦ θανάτου λαός· μαθοῦσα ψυχή μου τὴν ἐκ ταπεινώσεως ὕψωσιν· καὶ τὴν ἐκ τῆς ὑψώσεως ταπείνωσιν· ἐπάρσεως ὀλεθρίου(?)· μισήσασα τὴν δικαίαν(?)· ὡς ἀκούσασα τὸν πλησίον κατακρῖναι· ὡς ὁ μεγαλαυχὸς φαρισαῖος· ἀλλ' εὐφρονήματι καταμεμψαμένη τῶν σῶν ἁμαρτημάτων· μίμησαι μόνον ὡς ὁ τελώνης μόνον· ὁ θεός· ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ σῶσόν με. +

τῇ παρασκευῇ πρωΐ

Ὁ τῆς ἀληθείας ἐξεταστής· καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης κύριος· τὸν φαρισαῖον τῇ κενοδοξίᾳ νικώμενον· καὶ τὰς ἐξ [illegible] ἀναρξίας(?) δικαιούμενον κατέκρινας· τὸν δὲ τελώνην ἐν κατανύξει προσευχόμενον· καὶ πενθοῦντα(?) κατακρίνοντα ἑαυτὸν ἐδικαίωσας· οὐκ αἰτήματος(?) τῆς μετανοίας· [illegible] ὁ σταυρῷ θεὸς ἀναδεξάμενος· καὶ τῆς ἀφέσεως ἀξίωσον ἡμᾶς φιλάνθρωπε. +

τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας ἦχος βαρύς

Τοῖς ὀφθαλμοῖς(?) βλέπουσα(?)· τὴν ψυχήν μου τὸ ἀξίωμα [illegible] νοὸς ἀρχόμενος(?)· καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς τὸ [illegible] ἀλλὰ κατανοῶν(?) ὁ Χριστός ὡς ὁ τελώνης· ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Κυριακῇ τοῦ τελώνου πρωΐ ἦχος α

Δ[illegible] ἀπεργασώμεθα· ἐν τῷ [illegible] ἀναβλέψει(?)· καρπ[illegible]

~~194~~ 193

μαινομένοις· ἐν τούτῳ ποιούμενοι· συνεμπυρώμασι καὶ σώμασι
κοινωνῶν τε· ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις τὰς σάρκας κα
τορθοῦντες· τούτοις ἀρεσκόμενος· ὁ κύριος τὸν ἐργον δὴ
νάριον παρέχει· δι' οὗ ψυχὰς λυτροῦται· χρέους ἁμαρτίας·
ὁμόνοος πολυέλεος· + πλ δ΄ ες ἦχος βαρὺς·

Ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας· καὶ τοὺς ἐργάτας καλέσας· ἀνα
παρχεῖς σωτήρ· δι' αὐτὸ οἱ τῆς νηστείας ἀγωνισταὶ· μισθὸν
ἀπολαύσωμεν· ὅτι προσιόντες παρέχεις δι' ἀτηρ καὶ ἐλεήμων·
μικρὸν ἐργασάμενοι· κομισώμεθα· τὸ τῆς ψυχῆς ἔλεος +

Λογισμοῖς λογισμοὺς· ὑβρίσας ὡς μὲν ... τομοῦ· ἄλλο ἦχος πλ β΄
τραυματισθεὶς τὴν ψυχήν· καὶ ἐκ τῆς ...
ως· οὐ τε· ἱερὰς ὁ πρὸ τοῦ ... πρὸς ...
λαὶ τῆς μεγαλομόνου ... · σῆμισου· ὁ παραβρομένος
... · οὐκ ἐκ σαμαρίας· ἀλλ' ἐκ τῆς ... θεοτόκου· κύριε δό
ξα σοι + ἦχος β΄ πρωΐ· ἦχος πλ β΄

Τοῖς λῃσταῖς ὑβρισθέντων ... · ...
ἁπάντων· τοῖς ... ὑβρισθέντων· καὶ ...
ἀμπελῶνα καὶ ... · ἀλλὰ μὴ καταλ... ἀρτια
... · ὁ οὐκ ἐκ σαμαρίας· ἀλλ' ἐκ τῆς ... παρθέ
νου· παραβρομένος· ἰησοῦ τὸ σῶμα ... ὄνομα· ἐλέ
ησον ἡμᾶς· +

ἀλλ(ο) ἦχ(ος) β΄ ἑσπ(έρας)

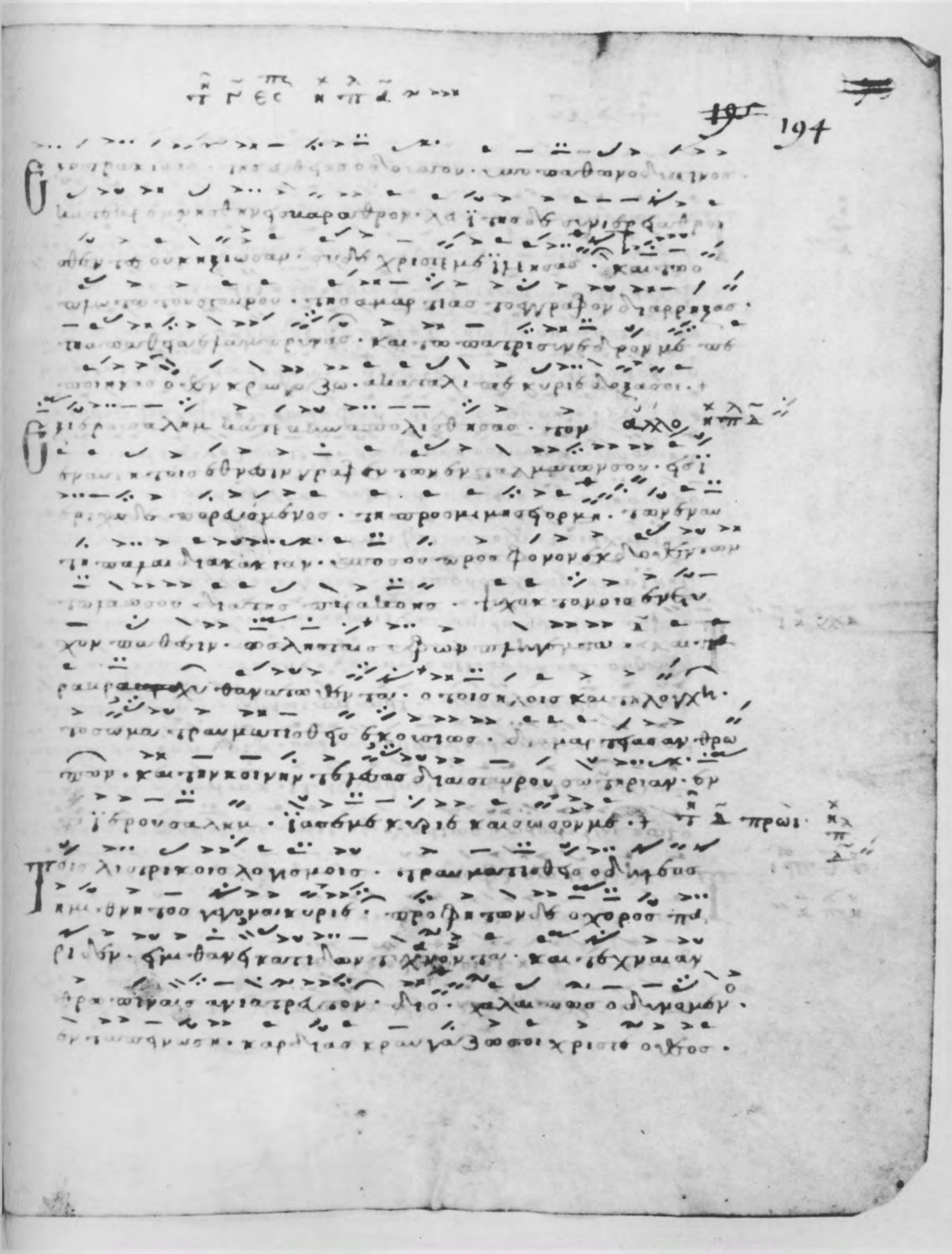
Ἀ[illegible]

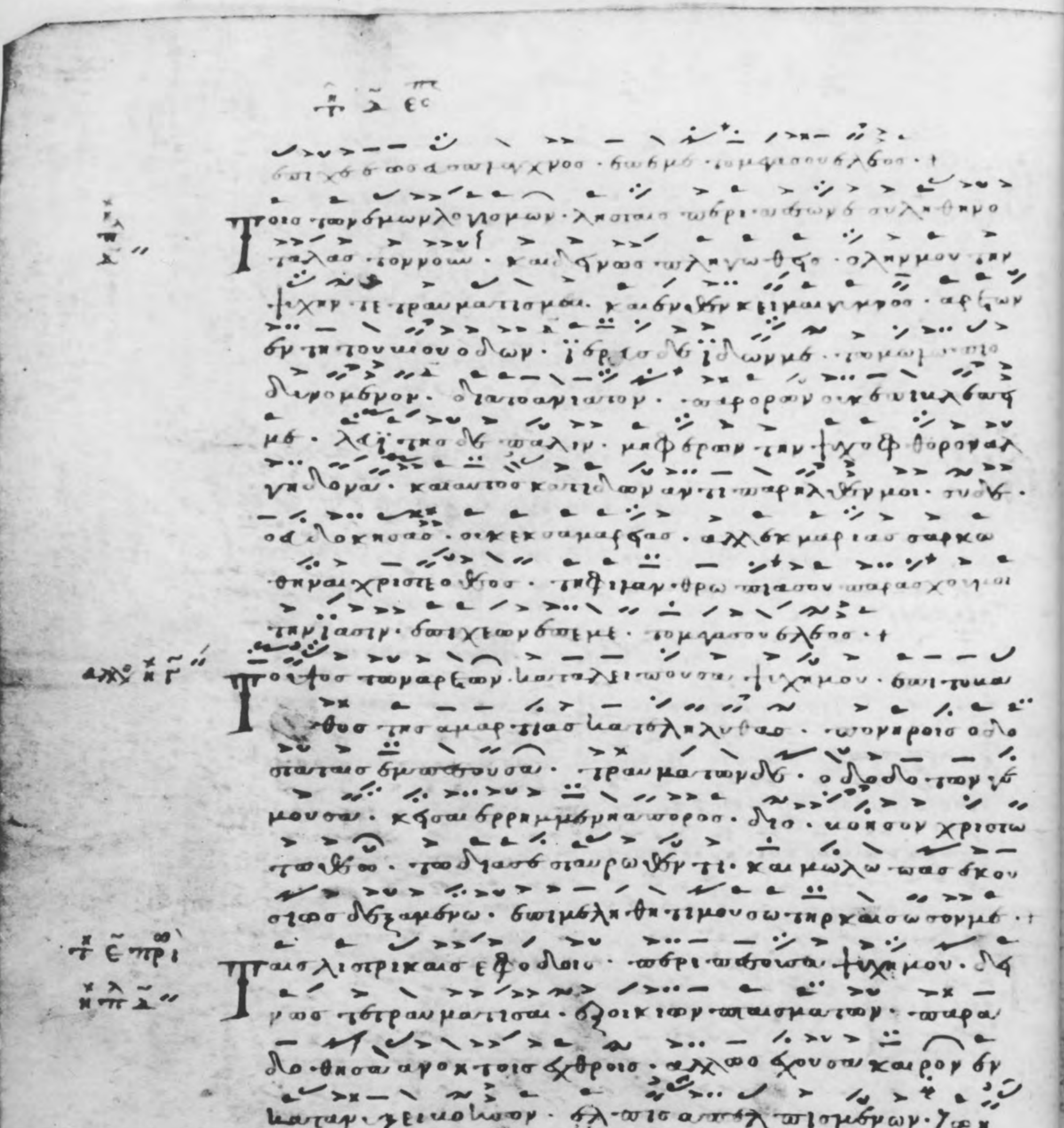
[illegible]

Ὡ[illegible]

[illegible]

Τ[illegible]

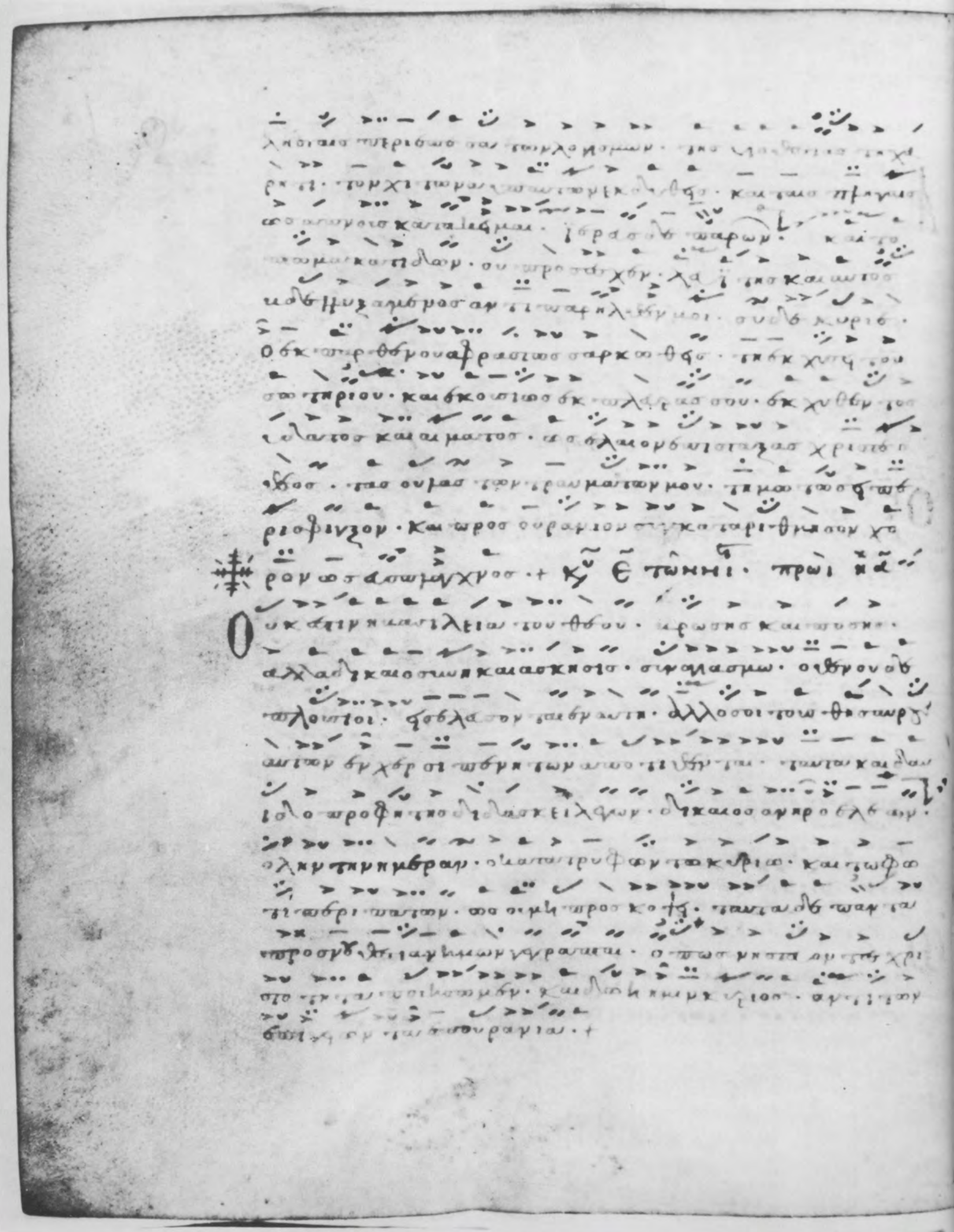
~~190~~ 195

ἀναγινωσκομένων· σὺ τὴν ἀνάστασίν σου καὶ σῶσον ἡμᾶς. + Ἦχ(ος) ἐς πλ(άγιος) Δ

Ἀντίξοος ἐξεβλήθην τῇ πρωτίμονι παραβάσει τοῦ ἀ-
ρέξεων τὴν ἀπαρβάσειαν· ἣν ἐβίασα μὲν δὲ ἐνταῦθα.
τῇ προσομένων συγκαταιδιάσας σου λόγε Θεοῦ· οὐ παρέδωκας γάρ
με τὸν ἐν δεσμοῖς παθήμασιν τραυματισθέντα καὶ
ληστρικῶς ὁλοσχερῶς τεθέντα· ἀλλὰ τὴν παγαλκῆ σου δε-
μαστίξιν ὑβρισθεὶς σαρκώμενος με· ἀντιλήψεως ἠξίωσας
πολυέλεε. + Τῇ παρασκευῇ πρωΐ ἦχ(ος) πλ(άγιος) α'

Ὁ μεγαλήστωρ· ὁ ἐν σταυρῷ προσηλωθεὶς Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῷ μώ-
λωπί σου τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἰασάμενος· μὴ πα-
ρίδῃς με· τὸν τοῖς ὁλοσχερέσι καὶ ἀσωμάτοις
ἐμπεσόντα· καὶ τῆς ἀρχῆς πάντων ἐκπεσόντα· καὶ
χαλεπῶς τραυματισθέντα· παραλειπόμενος δὲ τῶν ὀρω-
σιῶν· ἰαθῆναι δεξάμενον· ὁ μὲν θνητὸς γάρ ἐστι· ἱερά-
χιστον χωρὶς ζωῆς ὁλοφάνον· ὁ δὲ ἡμέτερος ἐμοί γε ὁ λευίτης δέ·
τὸν καὶ ἐν ἱεροῖς ζωὴν παρέχοντα· ἀλλὰ καταδῆσόν
μου τὰ τραύματα· τὴν ὥσπερ· ἐπιστάξας μοι Χριστὲ τὰ τα-
μιεῖα φιλάνθρωπε. + Τῇ παρασκευῇ ἐς πλ(άγιος) β'

Ὢ ἐξ Ἱερουσαλήμ· σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν ἐξερχόμενος·
καὶ προσταπεισθεὶς· τῇ Ἱεριχὼ καταντήσας· τῇ ὀλοχ-
τισμῷ ἀτιμίας· τῶν νοητῶν μελημάτων· κατασυρείς.

~~197~~ 196

ἦχος πλ. [illegible]

Θαυμαστὴ ἡ [illegible] φιλάνθρωπος γνώμη· τῶν μελλόντων γὰρ τὴν γνῶσιν [illegible] τῶν [illegible] τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου [illegible] ἑκατέρων τὸ τέλος ἐνοριζόμενος· τὸν μὲν φυγεῖν [illegible] καὶ μισάνθρωπον· τὸν δὲ ζηλῶσαι τὸ καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον· πρὸς [illegible] ἐν τοῖς κόλποις ἐναναπαυόμενος [illegible] δικαιοκρῖτα Κύριε δόξα σοι. +

ἦχος β' πρωὶ [illegible]

Ἡ καταδικάσασα με Χριστὲ ἐν φλογὶ ἐν ᾗ κεῖται ὡς τὸν πλούσιον [illegible] τὸν Λάζαρον· ἀλλ' ὁ ρῦσαι κἀμοί· [illegible] τῇ [illegible] φιλανθρωπίᾳ· ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησον με. +

ἦχος δ' [illegible]

Τῆς ψυχῆς [illegible] ἐλευθέρωσον ἡμᾶς· καὶ μετὰ Λαζάρου τοῦ πένητος· ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ ἀρίθμησον [illegible] σὺ γὰρ ἐν [illegible] πλούσιος ὢν [illegible] ἐπτώχευσας· καὶ ἐκ τῆς φθορᾶς [illegible] ἀφθαρσίαν [illegible] ὡς [illegible] καὶ φιλάνθρωπος. +

ἦχος γ' πρωὶ [illegible]

Ὀλισθηρὸς τοῖς παραπτώμασιν· καὶ τοῖς [illegible] [illegible] Σόδομα καὶ Γόμορρα [illegible] τὸν ἐμὸν [illegible] τὸ ὄρος [illegible] [illegible]

κολποις προιμης · τον αβρααμ ως ο λαζαρος · ευφραινομε-
νος φρονιμως κεκραζουσα · κ(αι) … του μου και … κυριε

ἦχ(ος) …

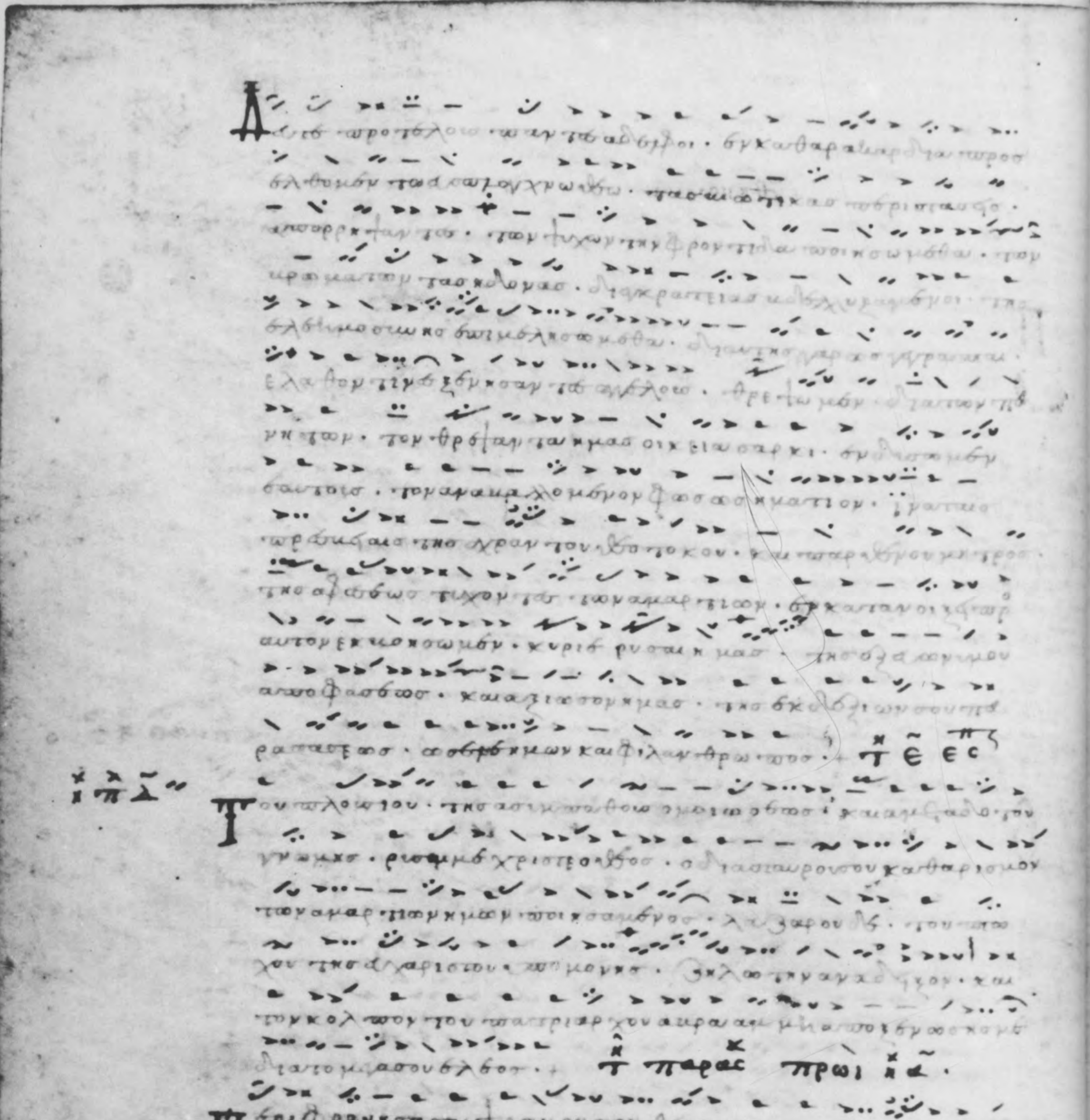
Πορφυραν αυτοκρατοριας · φθονω … τον · και … λαχαισ τι-
σον αφθαρσιας … κομενη … μου · τιμιοις φαρμακιαν και
θυμιασας · πλουτον και τρυφην την αμαρτιαν πεποιημε-
νην · και κατε… φοβομενη … φυλων · ως ο τον πτω-
χον λαζαρον παριδων πλουσιος · αλλ … συνεχο-
μενος κολασθεις · … τω σωματι · και …
χουσαν τι κυριω κραζων · ο πορφυραν ενδυσας προσταυρον
φορεσας · και γυμνος · εν σταυρω ταθεις … εμε · …
… βασιλειας εν … ματι · … χιτωνος αιωνιου χρισον

ἦχ(ος) … πρωι

Ο ισραηλ · πορφυραν και … εν … · … ρισαι με ·
… στομασιν εβραιοις · και βασιλικοις … · νομων …
και προφηταις πλουτον · νομιμοις … ευφραι-
ν… · αλλα σε … χοσαν τα · σταυρωσας …
… · και ζωντα … σταυρον … · τον εν κολποις …
ου πατρος … · … χαριτος · …
… λαζαρω … · ο πορφυραν και …
… πυραν …
… εθνων · …
κολποις … αβρααμ · …

αιματοσ σου πορφυριδα· συν τη κιτωνι του παλαισματοσ ο
ρουντα· και συν [illegible] εθηκρουημενον και ευτρυφονται· χαρισμα
σιν και λαμπονται· χριστε ο θεοσ ημων δοξα σοι· + πλ δ εσ π α
Πλουσιοσ εν παθεσιν υπαρχων· πτωχειαν απαντεληιν τησ απο
κρισεωσ ευρηκει μεσιτολην· ευφραινομενοσ εν τοισ καιροισ
τησ αφρασιασ· και την αμετρον απολαυσιν· εποιδη κνημοι·
παρορωνημου τον νουν· προσ τον πυλωνοσ ευρηκημενον·
τησ μετανοιασ λιμωντον ταπαν τοσ αγαθου· και μοσ σοι
τα την απροσσαξια· αλλ ω συ κυριε· λαζαρον με ποιησον
απο χονα μαρτηματων· μη πο τε· δεηθεισ απο τω
δακτυλου δροσιζοντοσ· οδυνομενον κοσμου τησ γλωτ
τησ εν ασβεστω φλογι· εν δε τοισ του πατριαρχου μενκολ
ποισ αυραμ· κατασκηνωσον ωσ φιλανθρωποσ· + [illegible] π α
Σημερον· εν αναπεσυχεν ο λαζαροσ· β και θρηνει· τον τον
βηθανια· ουκ ελαθεν· το παντεφορον ομμα χριστον·
ελλα παρεν ιορδανου· σαρκι διαπατριμων προει πεν τοισ
μαθηταισ· οτι λαζαροσ ο φιλοσ κεκοιμηται· και πο
ρευομαι δε ιασηκοσαι αυτον· δοξα τη καραυτου· σου φιλανθρω
πια· και δηι νηι εν ομοιοτατ· οτι παντα σοι δηιναται τω
παντων βασιλευ· ιησου γλυκυτατε· χριστε ο θεοσ ημων +

πλ ε πρωι π α

198

τὴ φθορᾷ· καὶ χαρῷ … [illegible]

[illegible] … τὸν … [illegible]

[illegible] … ἀλλ' ἱμάτια … [illegible] … ἐλκυσθεὶς·

καὶ … κεκρυμμένη … [illegible]

[illegible] … καὶ τοῦ … [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] … [illegible]

Τ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

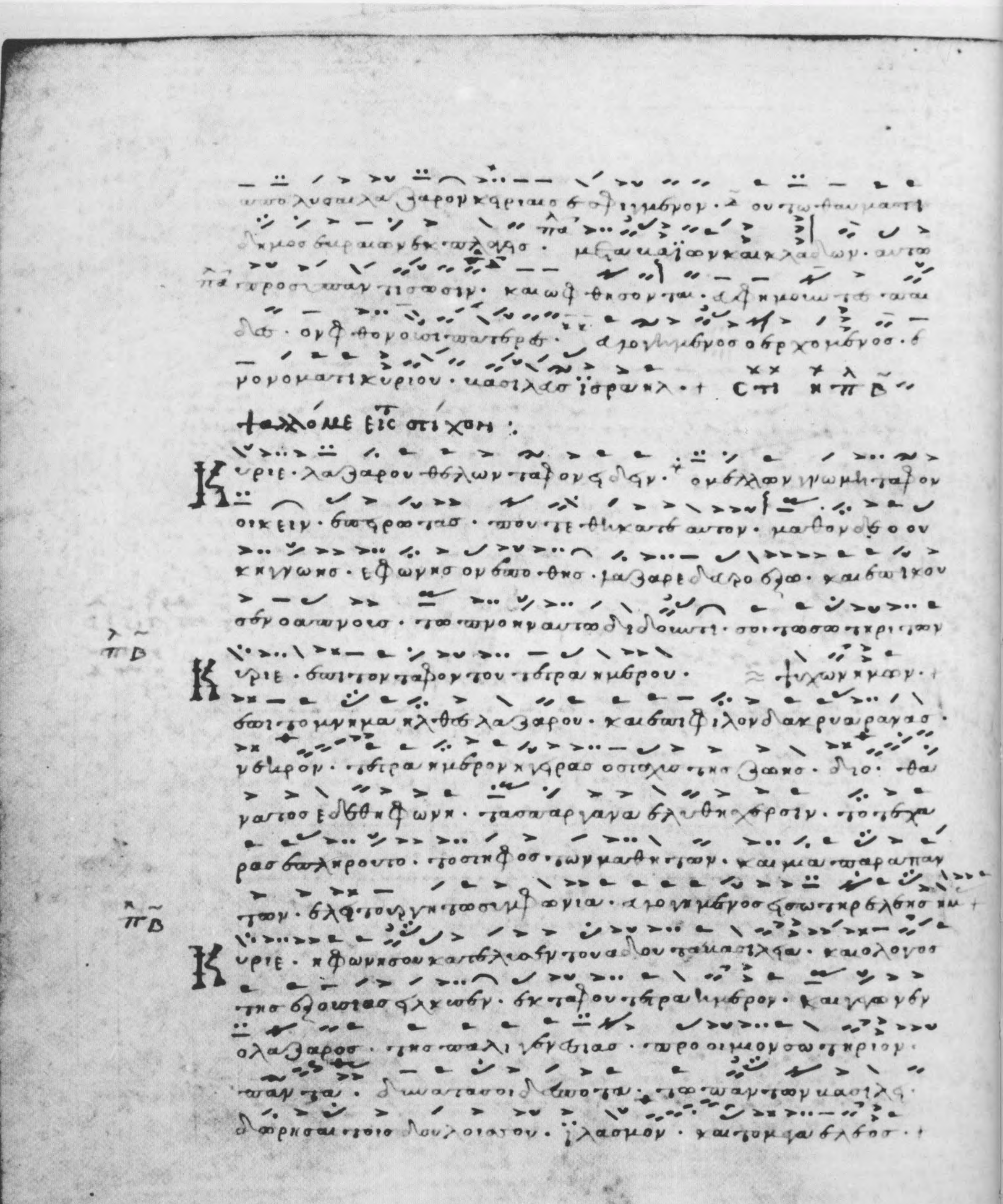
Τ [illegible]

[illegible] … Μάρθα καὶ Μαρία … [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Κύριε· πιστῶσαι θέλων τοὺς μαθητάς σου· τὴν σὴν ἐκ νεκρῶν ἐ-
γερσιν· ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου παραγέγονας· καὶ φωνήσαν-
τός σου τοῦτον ὁ ᾅδης· ἐσκυλεύθη καὶ ἀπέλυσεν τὸν τετρα-
ήμερον νεκρὸν κράζοντά σοι· εὐλογημένος εἶ Κύριε δόξα σοι +

Κύριε· παραλαμβάνων τοὺς μαθητάς σου· ἐν Βηθανίᾳ παρ-
εγένου· ἵνα ἐγείρῃς τὸν φίλον σου· καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτόν·
νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης· ὡς Θεὸς τοῦτον τετραήμερον
ἤγειρας· καὶ ἐβόα σοι ... εὐλογημένος εἶ Κύριε δόξα σοι +

Τῷ σαββάτῳ τοῦ ἁγίου Λαζάρου· στιχ. εἰς τοὺς αἴνους· ἦχ. α'

Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχων Χριστέ· ἐν τῷ
μνήματι Λαζάρου ἐπέστης· πιστούμενος ἡμῖν· τὰς δύο οὐσί-
ας σου μακρόθυμε· ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος· ἐξ ἁγνῆς παρ-
θένου παραγέγονας· ὡς μὲν γὰρ βροτὸς ἐπηρώτας· ποῦ
τέθαπται· ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας· ζωαρχικῷ νεύματι· τὸν
Λάζαρον τεθνεῶτα· τετραή [illegible] τετραήμερον· +

Τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ ᾅδου Χριστέ· πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου· δι-
ασείσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον· καὶ δι' ἑνὸς προσφιλοῦς·
τὴν πάντων ἀνθρώπων· προμηνύων ἐκ φθορᾶς ἐλευ-
θερίαν· διὸ προσκυνοῦντές σου· τὴν παντοδύνα-
μον ἐξουσίαν βοῶμεν· εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς +

Μαρία καὶ Μάρθα· τῷ Σωτῆρι ἔλεγον· εἰ ἦς ὧδε Κύριε· οὐ

και τεθνηκε Λαζαρος · Χριστος ο δυναμενος · [illegible]
μνημειων · τον κειμενον τεταρταιμερον · εκ νεκρων ανεστησεν ·
αλλ' ει πανταχου οι πιστοι · τουτον προσκυνησωμεν · τον
ερχομενον εν δοξη · σωσαι τας ψυχας ημων ·

Της θεοτητος σου Χριστε · παρεχων τοις μαθηταις σου τα
σημεια · εν τοις οχλοις εταπεινους σεαυτον · αποκρυπτειν
ταυτην βουλομενος · διο τοις αποστολοις προεγνωστικως
τον Λαζαρου τον θανατον προκηρυξας · εν Βη-
θανια δε παρων τοις λαοις · τον φιλον σου τον ταφον
ουκ αγνοων · μαθειν εζητεις ως ανθρωπος · αλλ' ο δι-
ου τετραημερος αναστας · το θειον σου κρατος · εδη-
λωσεν παντοδυναμε κυριε δοξα σοι ·

Μεγα και παραδοξον θαυμα τετελεσται σημερον · οτι γαρ νε-
κρον τεταρταιον · εκ ταφου Χριστος φωνησας ηγειρε · και
φιλον εκαλεσεν · δοξολογησωμεν αυτω · ως υπερενδοξον ·
ον ταις πρεσβειαις · του δικαιου Λαζαρου · σωσον τας ψυχας ημων ·

Τεταρταιον ηγειρας τον φιλον σου Χριστε · και τον της
Μαρθας και Μαριας · θρηνον επαυσας · αποδεικνυων
τοις πασιν · οτι αυτος ει ο πληρων τα παντα θεια
δυναστεια · αυτεξουσιω θεληματι · ον τα Χερουβιμ ισα-
ακαταπαυστως · ωσαννα εν τοις υψιστοις · ευλογημενος [illegible]

…σαν τὸν Χ(ριστὸ)ν δοξάζοντες. +

Μάρθα Μαρίᾳ εἶπεν· ὁ διδάσκαλος πάρεστι· καὶ φωνεῖ σε προσελθεῖν· ἡ δὲ δρομαία ἐλθοῦσα· ὅπου ἦν ἑστὼς ὁ Κύριος· ἰδοῦσα ἀνεβόησεν· προσκυνοῦσα προσεκύνησεν· τοὺς ἀχράντους πόδας· καὶ καταφιλοῦσα ἔλεγεν· Κύριε· εἰ ἧς ὧδε· οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός. +

Ἐπιστὰς· τῷ μνήματι Λαζάρου· ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ φωνήσας τὸν νεκρόν· ὡς ἐξ ὕπνου ἐξανέστησας· ἀπεσείσατο τὴν φθοράν· [illegible] τῷ ῥήματι· καὶ σωθεὶς [illegible]· [illegible] κραταιᾶς· πάντες [illegible]· [illegible] φιλάνθρωπε· πάντας [illegible] σῶσον τὴν [illegible] δοξάζοντες. +

Καθὼς ἐφώνησας· Κύριε τῇ Μάρθᾳ· ἀφῆκεν παγὰς [illegible]· ἔργῳ τὸν λόγον πληρώσας· ἐζωοποίησας τὸν Λάζαρον· καὶ με φιλάνθρωπε· νεκρὸν τοῖς πάθεσιν· ὡσαύτως ἀνάστησον· χάριτι σου δέομαι. +

+ Κυ(ριακῇ) ϛ΄ τῶν Βαΐων πρωΐ ἦχος α΄

Τὸ πανάγιον πνεῦμα· τὸ καὶ τοῖς ἀποστόλοις διδάξαν λαλεῖν· ἑτέραις ξέναις γλώσσαις· αὐτὸ· τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων· τοῖς ἀκάκοις προτρέπει κράζειν· ὡσαννά· ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος· ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. +

στι· ἦχ· [illegible]

ἦχ α

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος ὁ θεὸς καὶ λόγος· τοῦ πατρὸς· ἐπὶ πώλου ἀλόγου· ἦλθες σήμερον καθεζόμενος· ἐπὶ τὴν πόλιν ἱερουσαλήμ· ὃν τὰ χερουβεὶμ μετὰ δέους· ἀτενίσαι οὐ δύνανται· παῖδες ἀνευφήμησαν· μετὰ βαΐων καὶ κλάδων· [illegible] μυστικῶς ἀναμέλποντες· ὡσαννὰ· ἐν τοῖς ὑψίστοις· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαυΐδ· τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης ἅπαν τὸ γένος ἡμ(ῶν) +

ἦχ α

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα· ἡ φωνή σου ἠκούσθη κύριε· [illegible] θη τοῦ ᾅδου· [illegible] καὶ τὸν λάζαρον· τετραήμερον ἤγειρας· οἱ δὲ παῖδες τῶν ἑβραίων ἔκραζον· ὡσαννὰ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι +

ἦχ β

Εἰσερχομένου σου κύριε· εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ἐπὶ πώλου καθήμενος· ἔσπευδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ πάθος· ἵνα πληρώσῃς τὸν νόμον καὶ προφήτας· οἱ δὲ παῖδες τῶν ἑβραίων· τῆς ἀναστάσεως τὴν νίκην· προμηνύοντες· ἀπήντων σοι· μετὰ κλάδων καὶ βαΐων λέγοντες· εὐλογημένος εἶ σωτήρ· ἐλέησον ἡμᾶς +

ἦχ δ

Δόξα σοι Χριστὲ· τῷ ἐν ὑψίστοις· τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ νῦν προσδεχομένῳ· μετὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ· διὸ εὐφραίνεται θυγάτηρ σιών· [illegible] τὰ ἔθνη τῆς γῆς· κλάδοις καὶ χερσὶ παῖδες· χιτῶνας οἱ μαθηταί· καὶ πᾶσα ἡ οἰκουμένη· ἐδιδάχθη τοῦ κράζειν σοι· εὐλογημένος εἶ σωτήρ· ἐλέησον ἡμᾶς +

ἦχ [illegible]

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ γενέσθαι τὸ πάσχα· ἦλθεν ἰησοῦς [illegible]

~~202~~ 201

θανίαν· ἀναβάλλεσθαι τὸν τεθνεῶτα· τετραήμερον Λάζαρον·
καὶ προκηρῦξαι τὴν ἀνάστασιν· ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες·
Μάρθα καὶ Μαρία· ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου· ἀναβοῶσαι πρὸς
αὐτόν· Κύριε· εἰ ἦς ὧδε· οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός·
τότε λέγει πρὸς αὐτάς· [illegible]
κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· [illegible] ποῦ τεθείκατε αὐτόν·
καὶ ἔκραξε πρὸς αὐτόν· ὁ κτίστης τῶν ἁπάντων· Λάζαρε
δεῦρο ἔξω· +

Εἰς τὸν στίχον ἦχος πλ. β'

Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε· ἔστρωννυον ἐν τῇ ὁδῷ· τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβά-
σταζον· οἱ δὲ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες· ἔκραζον
λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ· εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν καὶ
πάλιν ἐρχόμενος· ἐν ὀνόματι Κυρίου· +

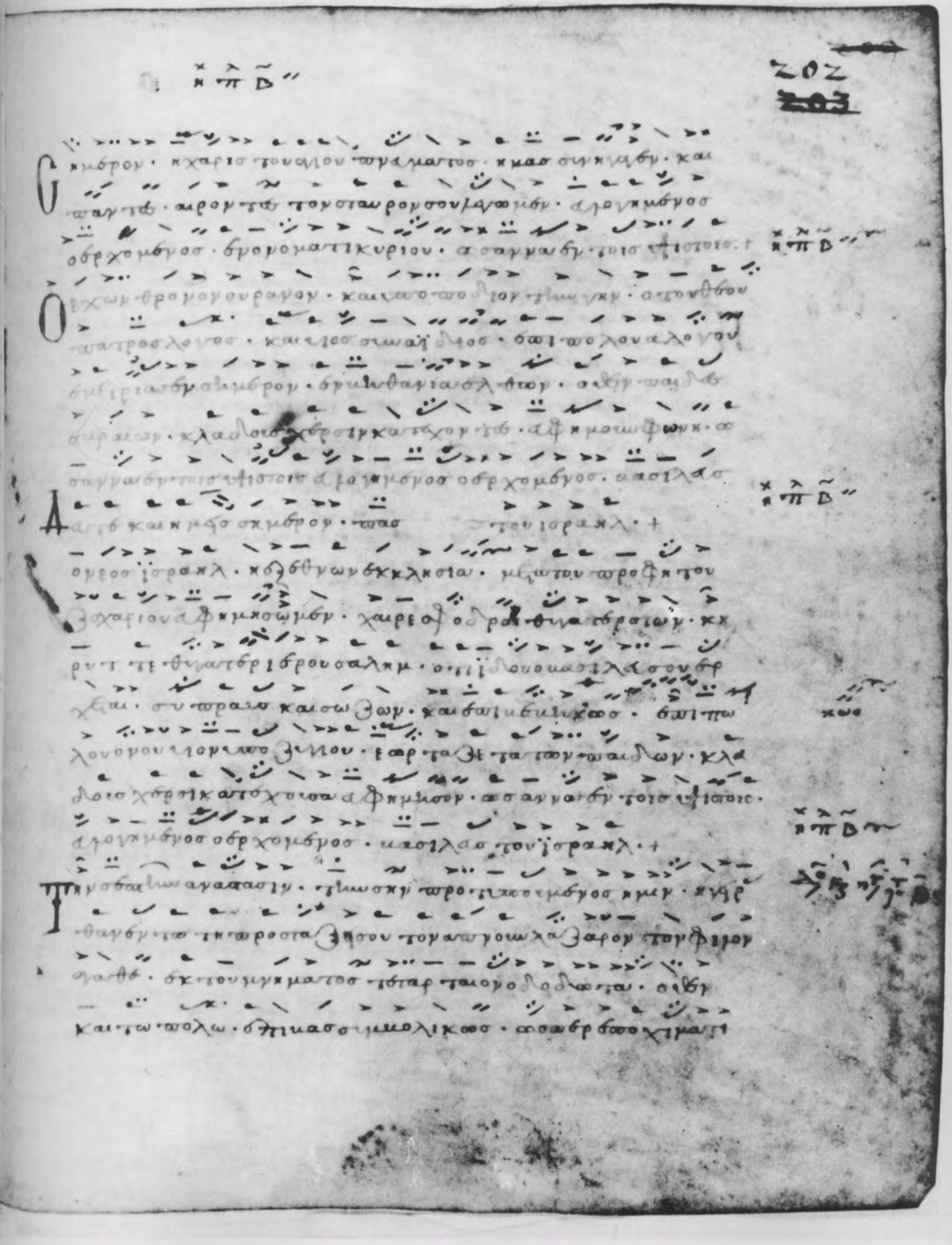
Μέλλοντός σου εἰσιέναι· εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Κύριε· τὰ κλάδη τῶν
φυτῶν· οἱ λαοὶ ἐβάσταζον· σὲ ὑμνοῦντες· τὸν πάντων δε-
σπότην· ὁρῶντες δὲ ἐπὶ πῶλον καθήμενον· ὡς ἐπὶ τῶν Χε-
ρουβὶμ ἐθεώρουν· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν· καὶ πάλιν ἐρχό-
μενος· ἐν ὀνόματι Κυρίου· +

Ἐξέλθατε ἔθνη· ἐξέλθατε καὶ λαοί· καὶ θεάσασθε σήμε-
ρον· τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν· ὡς ἐπὶ θρόνου πώλου· ἐπὶ

πασχου απελθοισ· εἰσ ϊερουσαλημ· προσ βηθανιαν τα·
γενεσθαι ϊουδαιων· αλλ' οτι και μιχαηλησ· δωρο θεασαι.
ον φιλον κοσμησ· ενσαρκι δη καθυπο προσφερομενον· ποσι
μυρεψησασ· απο βροχα την μνημην· καιπερ απαλλαι·
την καταχριστον ουκ ολον· ωσ βραχυ θερ τα δαψιλη και
αμαρτω· αμαρτωλοισ ωσ δραμον αφημοσι· οταν πειρο
κακοι παιδευ· μεθων· ημοσ ... νοσκομεν· ημον τον
τον αποστολικον· ωσ αμα εν τοισ υψιστοισ· τοσχοντι το μ ΕΝ +

ια

Την κοινην αναστασιν· προ του εκουσιου παθουσ σου· πιστουσιν παντων· προθυμηθεισ αμεμπτοσ χριστε ο θεοσ· ηγειρασ λαζαρον· εν μεγαλη κραταια δυναμει σου· τετραημερον ηδη ωζοντα· και τυφλοισ μεν το βλεπειν ωσ φωτοδοτησ του λογου εδωρησω θεοσ· και εισηλθεσ πολιν αγιαν· μετα των μαθητων εισηλθεσ· καθημενοσ· επι πωλου ονου· τα των προφητων εκπληρων κηρυγματα· ο επι των χερουβιμ εποχουμενοσ· και παιδεσ εβραιων· μετα κλαδων και βαιων· προσυπηντων σοι· διο και ημεισ κλαδουσ ελαιων· βασταζοντεσ και βαια· αχωριστωσ ανακραζομεν· ωσαννα· εν τοισ υψιστοισ· ευλογημενοσ ο ερχομενοσ· βασιλευσ του ϊσραηλ· +

202

φερόμενος· καὶ ἔθνη εἰς [illegible] ὡς σωτήρ· ὁ ἐλθὼν καὶ [illegible]
σιν· πρὸς [illegible] ὑμνούμενος Ἰσραήλ· ἐκ στομάτων θηλα-
ζόντων καὶ νηπίων ἀκάκων· καθορῶν τὸν Χριστὸν ἐρ-
χόμενον εἰς ἁγίαν πόλιν· πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα· +

ἦχ. πλ. β'

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα· ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν Βηθανίᾳ· καὶ
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες αὐτῷ· Κύριε
ποῦ θέλεις· ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα· ὁ δὲ ἀπέστει-
λεν αὐτούς· ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην· καὶ εὑρή-
σετε ἄνθρωπον κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· ἀκολου-
θήσατε αὐτῷ καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· ὁ διδάσκαλος
λέγει· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα· μετὰ τῶν μαθητῶν μου +

ἦχ. πλ. δ'

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών· τέρπου καὶ ἀγάλλου ἡ ἐκ-
κλησία τοῦ θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὁ βασιλεύς σου· παραγέγονεν ἐν
δικαιοσύνῃ· ἐπὶ πώλου καθεζόμενος· ὑπὸ παίδων ἀνυ-
μνούμενος· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος εἶ ὁ ἔχων·
πλῆθος οἰκτιρμῶν· ἐλέησον ἡμᾶς· +

ἦχ. πλ. δ'

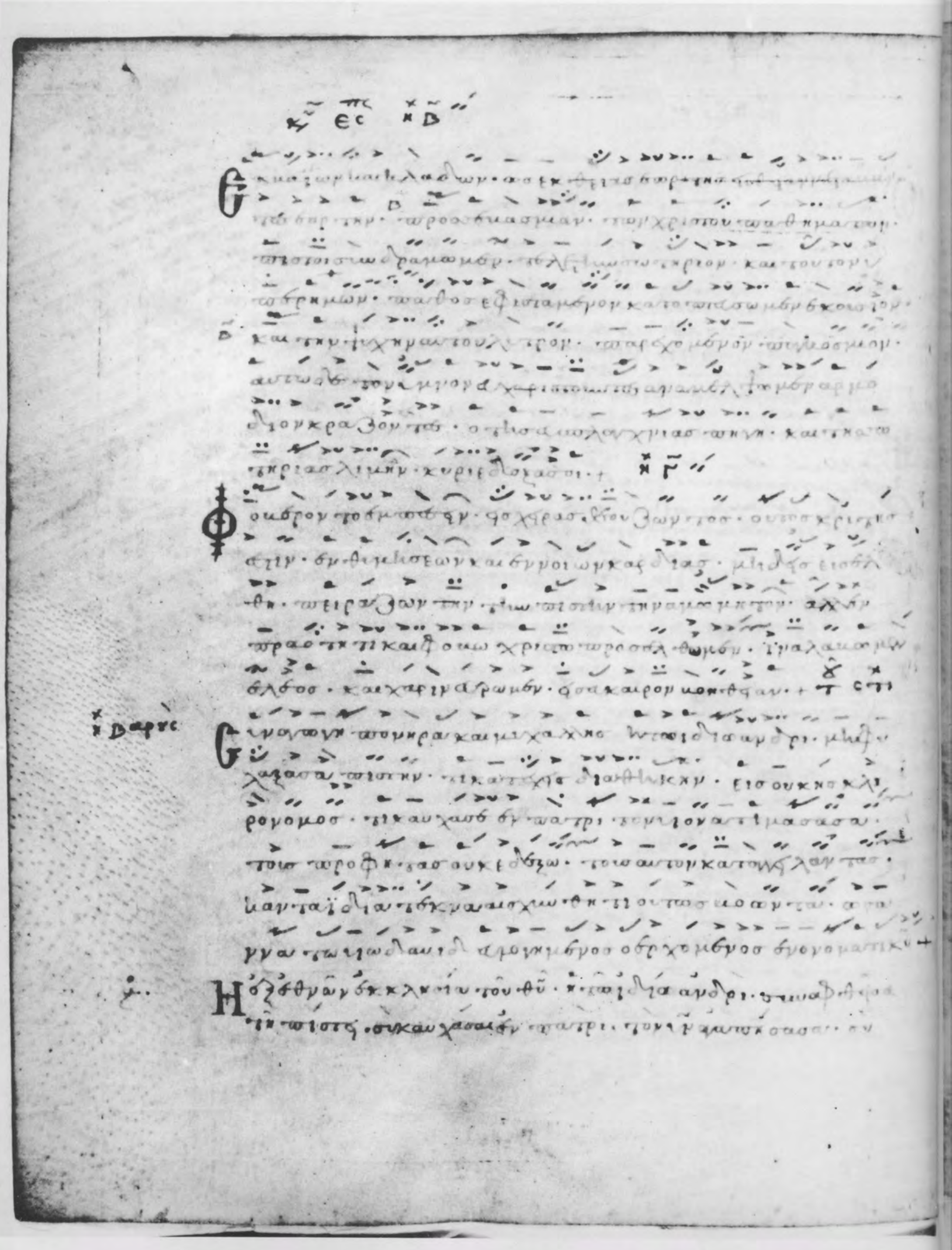
Ἦλθεν ὁ σωτὴρ σήμερον· ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ· πλη-
ρῶσαι τὴν γραφὴν καὶ πάντες· ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βάϊα·
τοῖς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννυον αὐτῷ· γινώσκοντες ὅτι αὐ-
τός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν· ὃν τὰ χερουβὶμ κραυγάζουσιν· ὡσαν-
νὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἔχων· πλῆθος οἰκτιρμῶν·
ἐλέησον ἡμᾶς +

ἦχος πλ. β′

Ὁ τοῖς χερουβεὶμ ἐποχούμενος · καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σερα
φίμ · ἐπέβης ὡς ἐπὶ πῶλον δαυϊτικῶς ἀγαθέ · καὶ παῖδες ἀνε
μνοῦν θεοπρεπῶς · ἰουδαῖοι δὲ βλασφημοῦσι παρανόμως ·
τὸ ἐκάθητο τὸν τῶν ἐθνῶν · ἡ καθέδρα τοῦ πῶλον προεζωγράφει ·
ἐξ ἀπίστων ἐς πίστιν · μεταποιούμενοι · δόξα σοι χριστέ · ὁ
μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος · +   ἦχος πλ. β′

Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστὴν · τὸ μὲν πρὸς
τὸ μέγα θαῦμα καὶ φρικτόν · ἰδοὺ γάρ · ὁ ἐκ πατρὸς ἀμήτωρ ·
ἐκ μητρὸς δὲ ἀπάτωρ γεγονώς · ἐξανέστησε τὸν φίλον λά
ζαρον · ἐν ὀσφρήσει · τῆς τετάρτης · καὶ κοινῆς ἀναστά
σεως · αὐτὸς γὰρ ἐστὶν · ὁ θανατῶν καὶ ζωογονῶν · καταργῶν
τὸ κράτος ἅδου καὶ ἀνοίγων · καὶ συγκροτῶν τὴν πᾶσαν τὴν ὑπομονὴν
καὶ ζωήν · ὁμοθυμαδὸν οὖν ἱκετεύσωμεν · μητροπάρθενε κόρη ·
τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας · λυτρώσασθαι ἡμᾶς · καὶ ἡμᾶς καταξι
ῶσαι · ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως · +   ἦχος πλ. δ′

Ἐν πώλῳ · ὀχούμενος · ἦλθες κύριε σήμερον · ἐν τῇ
πόλει ἱερουσαλήμ · τὸ τῶν ἐθνῶν ὑποτάξαι · ἀλόγιστον
φρόνημα · βουλόμενος ἀγαθὲ σωτήρ · διὸ · παῖδες τοι
βαϊφόροι ἀπαντῶσί σοι · ὡσαννὰ ἀνέκραζον · μετὰ
κλάδων · καὶ ἡμεῖς ἀπαντῶμεν σοι ὡς βοῶντες · κύριε δόξα σοι +

κατήχθη ... ἀνόμων· ... πληρουμένη· τοῖς προφήταις
συναγωγή· καὶ τὰ τέκνα ... σοφίαι οὕτως κράζοντα·
ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος· ἐν ὀ-

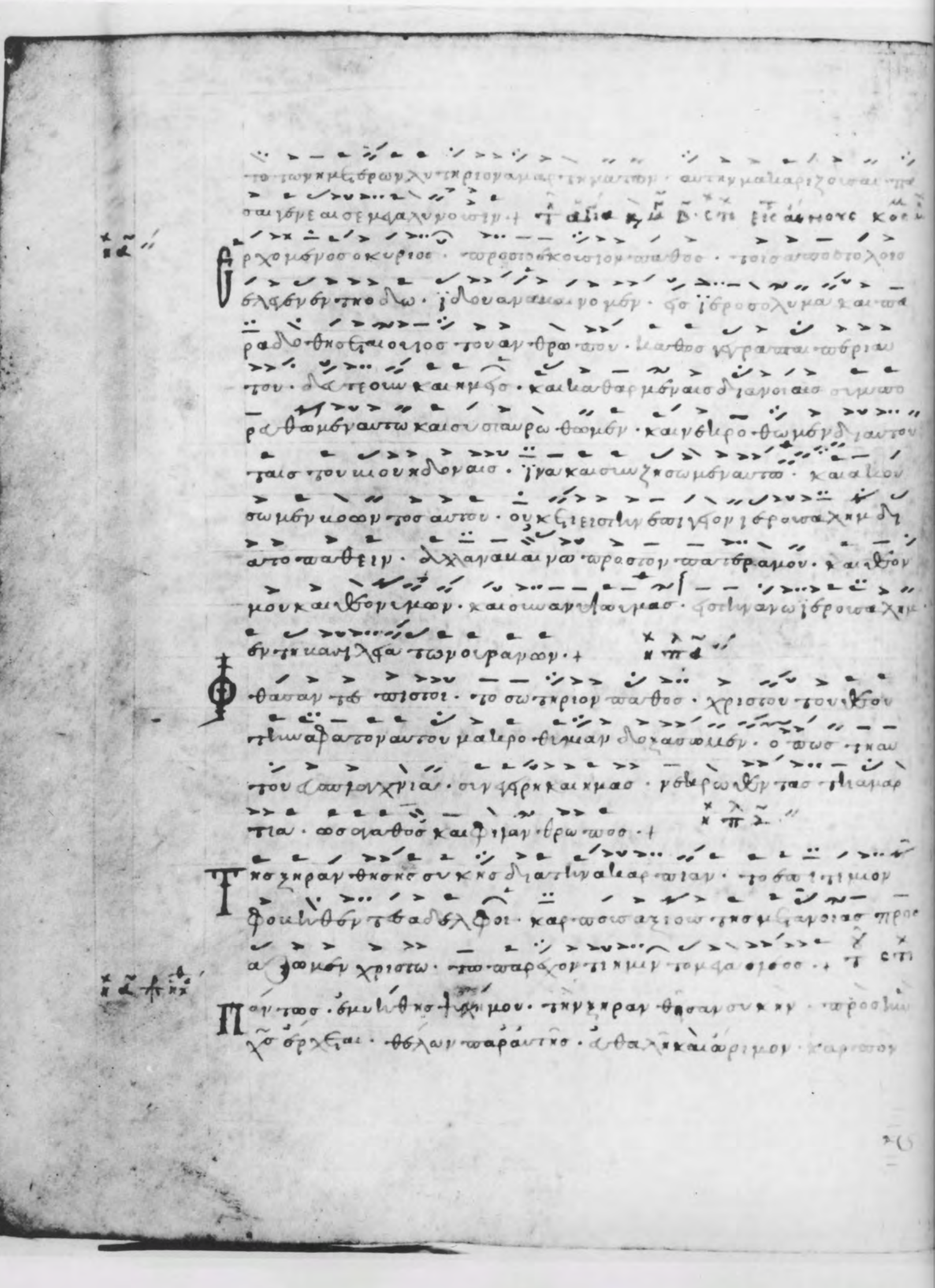
Συνήχθη ἡ πονηρὰ συναγωγή· καὶ ... νόματι κυρίου +
τὸν Ἰούδαν τὸν μισθὸν ... λαμβάνει φίλον· ἔφθασαν τῶν
προφητῶν· πληρωθῆναι αἱ ῥήσεις σαφῶς· ἡ γὰρ ὁδὸς
... ἔχοντες πρὸς τὸ πάθος· ἵνα σωθῶσιν τοῖς ... ἐκ-
κράζοντας αὐτῷ δόξα τῷ θεῷ· σὺν τοῖς μνημείοις· ὡσαννὰ ἐν
τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος· ἐν ὀνόματι κυρίου· +

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β΄· Τριῴδιον ... ᾠδὴ α΄. ... ἀκρ...

Τῷ τὴν ἄβατον· κυμαινομένην θάλασσαν· ξηρὰν ...
προστάγματι· ἀναξηράναντι· καὶ ... τὸν
Ἰσραὴλ τὸν λαὸν ... κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται· + ᾠδὴ η΄.

Ἔφριξεν παίδων εὐαγῶν· τὸ ὁμόστολον ... πυ-
ρὸς σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφέν· ἐν ... πῦρ·
... ζωοῦντος ἀμάραντα ... φλογὸς· διαιωνίζων ...
... τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα ... καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· + ᾠδὴ θ΄.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ· τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον·
ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν· ὁμοιοπαθὲς περιεβάλου σῶμα·

πορίσασθαι χοίρων · ποίαν δέξαι · τὴν κατάραν · οὕτως φοβε-
ραν · παθὸν ὁ ὠμὸς δραμὲ πιστῶς · προσκληθεὶς καρποφορη-
ρῆσον · μὴ καὶ σὺ φοιτήσῃς ἄκαρπος · +

Ὥρα · τῶν παθῶν τὸ μνῆμα · προτελεῖται ψυχή · καὶ τ
πικρᾶς ξηρανον · ἔργοις ἐκλογάς · ὅπως ἐν εὐγνώριμον ·
καρπὸν πορίσῃς τῷ Θεῷ · ἁρμόσαντι · σι ἀν ὥραν · οὕτως
οὐ δόκιμος · παθὸν ὁ ὠμὸς δραμὲ πιστῶς · ... προσκληθεὶς καρ-
ποφορῆσον · μὴ καὶ σὺ φοιτήσῃς ἄκαρπος · +

Δάκρυα · ἀπόρρηξας ψυχή μου · δάκρυα ἀπὸ θεοῦ αἴτα · τοῖς τοῖς
ἀκόσμοις χαίρουσι · μέχρι τέλους · καὶ ἀπολοῦσα ἀπώλεσον · πάν-
τα ἀκάθαρτα σου αὐτῇ · ἣν ἀπέρριψας · σωφροσύνην τῆς ὡς
Ἰωσήφ · νικήσουσα ἀπιστίας · καὶ τὸν χιτῶνα καταλιμπάνου-
σα · τὸν ἐν παραδείσῳ παλαιγενῆ · + Cπι πα·

Κύριε · ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος · τοὺς ἰδίους στηρίζων μα-
θητὰς ἔλεγες · κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς · πῶς τῶν ῥη-
μάτων μου ἀμνημονεῖτε · ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν · ὅτι προφη-
τὴν πάντα οὐ γέγραπται · εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποκτανθῆναι ·
νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν ὃν εἶπον ὑμῖν · ἰδοὺ γὰρ παραδί-
δομαι · ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι · οἳ καὶ σταυρῷ
με προσπήξαντες · ταφῇ παραδόντες · ἐβδελυγμένον
λογιοῦνται ὡς νεκρόν · ὅμως θαρσεῖτε · τριήμερος γὰρ
ἐγείρομαι · εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν · καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον · +

Κύριε · πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον · τῆς σῆς οἰκονομ(ίας) ·

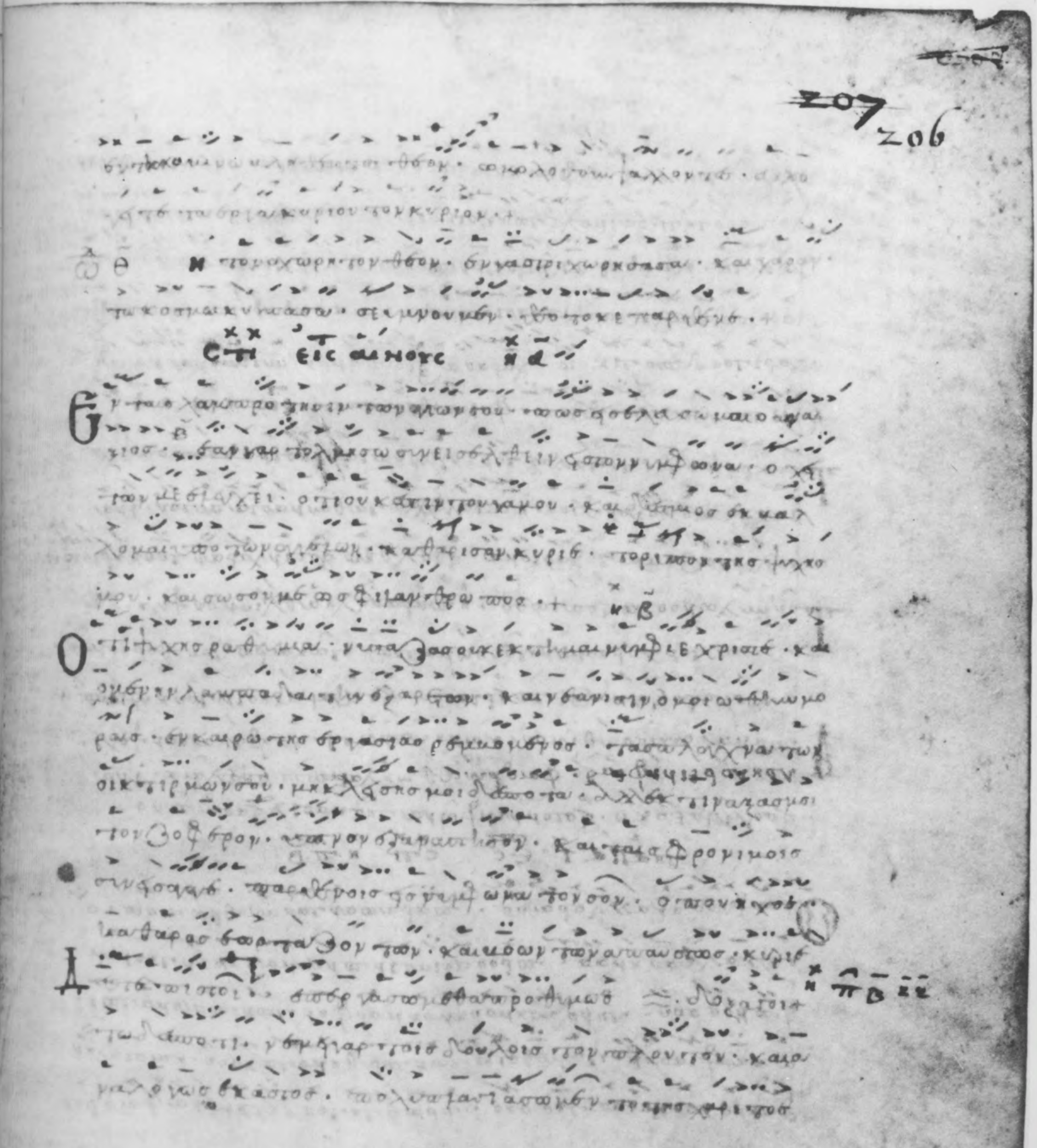
ουκ εχαρισουσαι κ(αι) των εκ Θ(εο)υ ενδοξων μαθητων [illegible] · προσκαι
ρου βασιλειας τιμην · τοις βαπτισθεισιν [illegible] · αλλα
τι ταυτης · μυστηριον θανατου · βαπτισθηναι [illegible] τοις φιλοις
σου · ω μυστηριον · παρ αυτου [illegible] · ο αυτος [illegible] · αμαρτη
ματων καθαρτηριον · [illegible] μυστηρια των ψυχων

Κυριε · τα του λεοντος τα φρονειν · [illegible] τους μοι βοωσι · +
τοις οικειοις παιδευων μαθηταις · μη ομοιουσθαι τοις εθνε
σιν [illegible] · εις το καταρχειν των ελαχιστων · ου χ ουτως
γαρ εσται εν υμιν · τοις εμοις μαθηταις · ο θελων [illegible]
χω · ο πρωτος ων εν υμιν εστω παντων διακονος · ο αρχων
ως ο αρχομενος · ο προκριθεις ως ο εσχατος · και γαρ εληλυ
θα αυτος · τω πτωχευσαντι Αδαμ διακονησαι · και λυτρον
δουναι αντι πολλων την ψυχην · των νυν ων των μοι βοωσι +

Δ [illegible] · απο [illegible] φαρμακων ·
[illegible] τον Ιωσηφ · αλλ αυτος κα
[illegible] ο χιτωνα · εφθη την αμαρτιαν · και γυμνος ου
κ [illegible] · ως ο προ του πταισμου πρωτοπλαστος [illegible] · αυτον
[illegible] Ιησου Χριστε · ελεησον ημας · +

ἅγια και [illegible] Γ · [illegible] ακρ Τρι [illegible]

Τω [illegible] · τω [illegible] · [illegible]

τάλαντον· ὁ μὲν σοφίαν κομιζέτω δι᾽ ἔργων ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν
λαμπρότητι ἐπιτελείτω· κοινωνείτω δὲ τῷ λόγῳ πιστὸς τοῖς ἀ-
μυήτοις· καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον πένησιν ἄλλος· οὕτω
γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάσωμεν· καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς
χάριτος δεσποτικῆς· χαρᾶς ἀξιωθῶμεν· αὐτῆς ἡμᾶς κατα-
ξίωσον· Χριστὲ ὁ θεὸς ὡς φιλάνθρωπος. + εἰς στι(χ) κ δ

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον· τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα ψυχή·
μὴ κρύπτε λόγον θεοῦ· κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ· ἵνα
πλεονάζουσα τὸ χάρισμα· εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου +

Τοῦ μέλλοντος ὡς σαλπίσαντος· ἡ παραιολ[illegible] ἀθλία μου ψυχή· δη-
λοῦσα τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος· τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ·
ἀλλὰ προετοίμαζε τὰ ἔργα σου· εἰς [illegible] τοῦ κυρίου +

Ἀπὸ καλοῦ τὸν ἀριθμόν· καὶ μὴ [illegible] θάνατον ψυχή·
νῦν χορεύει νυμφῶνας· φαιδρὰ [illegible] λαμπάδα [illegible] ἵνα
[illegible] Χριστοῦ· [illegible] νυμφῶνα [illegible] αὐτοῦ +

πλ. γ̄ ἐς στι(χ) κ π̄β·

Ὁ νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος· παρὰ πάντας ἀνθρώπους· ὁ
συγκαλέσας ἡμᾶς· πρὸς ἑστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμ-
φῶνός σου· τὴν δυσχημονοῦσάν μου μορφὴν τῶν πταισμάτων·
ἀπαμφίασον· τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου· καὶ στολὴν
δόξης κοσμήσας τῆς σῆς ὡραιότητος· δεῖξόν με φαιδρὸν

~~ΣΟΘ~~ 207

ἀνάδειξον· τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὡς [illegible] + πλ β

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετὰ [illegible] δυνάμεων· καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρῖναι· μή με [illegible] ἀγαθὲ διαχωρίσῃς· ὅλους δὲ [illegible]· [illegible] μὴ [illegible] τὸν τράχηλον τῆς ἁμαρτίας [illegible]· ἀλλὰ τῆς ἐκ δεξιῶν [illegible] ἀριθμήσας προβάτοις· σῶσόν με·

Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον· ὁ δεσπότης ἐμ[οί] ὡς φιλάνθρωπος + πλ β

πίστει [illegible]· φοβοῦμαι δέξαι τὸ χάρισμα· [illegible] τῷ δεσπότῃ· [illegible]· καὶ κτίστῃ φιλάνθρωπον τὸν κύριον· [illegible] ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ· καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς· [illegible] εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου· αὐτῆς· ἀξίωσόν με σωτὴρ· τὸν πλανηθέντα· διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος +

Ἅγια καὶ ἄλλα δ· τριῶν πλ β Οὐκ ἄκρος· κύ(ριε)

πετραῖ ψάλλω· ὠδὴ γ. Ὁ κτίσας ἐν πέτρᾳ

ῥύσας· [illegible] τὸ στόμα μου ἐπὶ ἐχθρούς μου· ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κύριε + ὠδὴ [illegible]

Ῥήματα [illegible]· [illegible] ὑπέρ [illegible]· [illegible] [illegible]· ἐν [illegible]· [illegible] οὐκ ἐφλέχθησαν· [illegible] πατήσαντες δόγμα· ἀλλ' [illegible] πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον· καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας +

ωθ. Ψυχαῖς καθαραῖς καὶ ἀρρύποις τοῖς χείλεσι, μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ· δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες τὰς πρεσβείας ἡμῶν· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς. + ϹΤΙ ΕΙϹ ΑΙΝΟΥϹ. ηα.

Ἐ[illegible] τῆς παρθένου [illegible] πόρνη [illegible] ἐν κλαυθμῷ [illegible] ὡς δάκρυα [illegible] πράξασα· [illegible] τὸ χρέος· [illegible] τοῖς πλοκάμοις· καταφιλοῦσα [illegible] καὶ [illegible] τόλμαν [illegible] φιλάνθρωπε. + ηα.

Τὸ πολύτιμον μύρον ἡ πόρνη συμμίξασα δακρύοις, ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθέως ἐδικαίωσας· ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς. + ηα.

Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητὴς ἐσυμφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ μύρον τὸ πολύτιμον· ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· αὕτη τὸν δεσπότην ἐπεγίνωσκεν· οὗτος τοῦ δεσπότου ἐχωρίζετο· αὕτη ἠλευθεροῦτο· καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγίνετο τοῦ ἐχθροῦ· δεινὸν ἡ ῥᾳθυμία· μεγάλη ἡ μετάνοια· ἥν μοι δώρησαι Σωτήρ· ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς +

Ὅτε ὁ Ἰούδας ὁ ἀθλιώτατος · ἐθεώρει τὴν πόρνην · φιλοῦσαν
τὰ ἴχνη · [illegible] δόλῳ · τῆς προδοσίας τὸ φίλημα ·
ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσεν · καὶ οὗτος τῷ θυμῷ
ἐδέσμειτο · φέρων ἀντὶ μύρου τὴν δυσώδη κακίαν ·
ὁ φθόνος γὰρ οὐκ οἶδεν προτιμᾶν τὸ συμφέρον · ὢ τῆς Ἰούδα
ἀθλιότητος · ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν · [illegible] ΠΔ

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμεν πρὸς τὸ μύρον · ἀγοράσασθαι πολύτι-
μον μύρον · τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην · καὶ τῷ μυροπώλῃ
ἐβόα · δός μοι τὸ μύρον · ἵνα ἀλείψω κἀγώ · τὸν ἐξαλείψαντά
μου πάσας τὰς ἁμαρτίας · ΠΔ

Σήμερον ὁ Χριστὸς · παραγίνεται · ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου
καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς · προσελθοῦσα τοῖς ποσὶν ἐκυλίν-
δετο κράζουσα · ἴδε · τὴν ἐν βυθῷ [illegible] ἁμαρτίας ·
τὴν ἀπεγνωσμένην διὰ τὰς πράξεις · τὴν μὴ βδελυχ-
θεῖσαν παρὰ τῆς ἀγαθότητός σου · καὶ δός μοι Κύριε
τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν καὶ σῶσόν με · ΠΔ

Ἡ [illegible] πόρνη τὰς τρίχας σοι ἀπέμαξεν · ἡ [illegible]
Ἰουδαῖος [illegible] τοῖς παρανόμοις · ἡ μὲν λαβεῖν τὴν
ἄφεσιν · ὁ δὲ λαβεῖν ἀργύρια · διὸ [illegible] · τῷ πραθέντι
καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς · Κύριε δόξα σοι · ΠΔ

Προσκλαυ[illegible] · [illegible] · δάκρυα

προχέουσα τῷ θείῳ σου σωτῆρι· τὸ πάθος καταπλήττουσα· ὡς
ἀπενίψασά σοι τοῖς δάκρυσι· αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας σῶσαι τὴν πόρνην· ἐκ
βυθοῦ θανόντα με ἀνάστησον· ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας ἐκ τάφου
τετραήμερον· δέξαι με· τὴν τάλαιναν Κύριε καὶ σῶσόν με +

ἦχος [illegible]

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον· καὶ ἐγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον·
τὰ μύρα βαστάζουσα· προσῆλθέ σοι λέγουσα· μή με· τὴν
πόρνην ἀπορρίψῃς ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου· μή μου· τὰ δά-
κρυα παρίδῃς ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με· μετανο-
οῦσαν· ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν Κύριε· διὰ τὸ μέγα σου ἔλε(ος)

ἡ Κασσία μο(ναχή)

Κύριε· ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή· τὴν σὴν·
αἰσθομένη θεότητα· μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν· ὀδυ-
ρομένη μύρα σοι· πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει· οἴμοι
λέγουσα· ὅτι μοι νὺξ ὑπάρχει οἶστρος ἀκολασίας· ζοφώδης
τε καὶ ἀσέληνος· ἔρως τῆς ἁμαρτίας· δέξαι μου· τὰς πη-
γὰς τῶν δακρύων· ὁ νεφέλαις διεξάγων· τῆς θαλάσσης
τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας·
ὁ κλίνας τοὺς οὐρανούς· τῇ ἀφράστῳ σου κενώσει· καταφιλή-
σω· τοὺς ἀχράντους σου πόδας· ἀποσμήξω· τούτους δὲ πά-
λιν· τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις· οὓς ἐν τῷ παρα-
δείσῳ Εὔα τὸ δειλινόν· κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα· τῷ
φόβῳ ἐκρύβη· ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη· καὶ κριμά-

ταρσου αυτοις · τις δε ην χηρας · η ψυχης σου σοι ως ω της ερημου ·
μημε · την γην κληρον λαχειν παριστας · ο αμεριστον λαχων τον λαον σου +

Ταῖς ακαιη ε̅ κανων η π̅β̅ · Ουν αχρος · κος
τη μακρα πεμπτη · μακρον υμνον εξαδω · + ωδ α̅ · λ̅ ΠΔ ·

Τμηθεισα · τεμνεται · ποντος ερυθρος · κυματοτροφος δε
ξηραινεται βυθος · ο αυτος ομου · αοπλοις γενομενος βατος ·
και πανοπλιταις ταφος · ωδη δε θεοτερπης · ανεμελπετο ·
ενδοξως δεδοξασται · Χριστος ο θεος ημων · +

ωδ γ̅ · Κσωνη παντων και κτιστης λογος · των κτιστων
σαν παθος ταις χερσιν · εαυτου γνωσε · και το πασχειν · οις
ενεδυσε θανατον · αυτος σωζειν εαυτον προσηλωθη · φανερωσων
τοσωματον · και πιστευεις τερεωθηστω

ωδ δ̅ · Προκατιδων ο προφητης · του μεγαλου μυστηριου σου το
απορρητον · Χριστε προανεφωνησεν · εθου κραταιαν
αγαπησιν ισχυος · πατηρ οικτιρμον · τον μονογενη υιον
παραδους · ιλασμον εις τον κοσμον αποστειλας · +

ωδ ε̅ · Τω σω οπλω της αγαπης · συνοδευομενοι οι αποστο
λοι · το σκοτος των ειδωλων · εαυτοις Χριστω αναθε
μενοι · ωραιοις ποσιν · εξαστραπτοντες · αγγελιζομε
νοι πασιν ειρηνην · +

ως προβατον επι σφαγην· ουτος ηκολουθει· ο μονος ... αλογχος

Ο μεν προεγραμμενος· Ησαΐας· ερχεται και φιλανθρωπος επι σφαγην εκουσιον· και τον νωτον εδωκεν εις μαστιγας· τας σιαγονας εις ραπισματα· το δε προσωπον ουκ απεστραφη· απο αισχυνης εμπτυσματων· θανατω δε ασχημονι καταδικαζεται· παντα ο αναμαρτητος· εκουσιως καταδεχεται· ινα πασι δωρησηται· την εκ νεκρων αναστασιν.

Μυσταγωγων σου Κυριε· τους μαθητας εδιδασκες λεγων· ω φιλοι· ορατε μηδεις υμας χωριση μου φοβος· ει γαρ και πασχω· αλλ' υπερ του κοσμου· μη ουν σκανδαλιζεσθαι εν εμοι· ου γαρ ηλθον διακονηθηναι αλλα διακονησαι· και δουναι την ψυχην μου λυτρον υπερ του κοσμου· ει ουν υμεις φιλοι μου εστε· εμε μιμεισθαι· ο θελων πρωτος ειναι εστω εσχατος· ο δεσποτης ως ο διακονος· μεινατε εν εμοι· ινα βοτρυν φερητε· εγω γαρ ειμι· της ζωης η αμπελος.

Γεννηματα εχιδνων αληθως οι Ιουδαιοι· φαγοντες το μαννα εν τη ερημω· και γογγυζοντες κατα του τροφεως· ετι γαρ της βρωσεως ουσης εν τω στοματι αυτων· κατελαλουν του Θεου οι αχαριστοι· και ουτος ο δυσσεβης· τον ουρανιον αρτον εν τω στοματι βασταζων· κατα του Σωτηρος την προδοσιαν ειργασατο· ω γνωμης ακορεστου· και τολμης απανθρωπου· τον τρεφοντα πωλει· και

ουδε φιμωθεις την παρεδωκε τον θανατον· ον τοις εκδημον·
λος ο παρανομος· και τοις αυτοις την απωλειαν εκληρωσα
το· αλλα φεισαι κυριε της τοιαυτης απανθρωπιας· της σης
ημων ο μονος· εν μακροθυμια ανεικαστος· +

Σημερον· το κατα του Χριστου πονηρον συνηχθη συνεδριον·
και κατ αυτου· κενα εβουλευσαντο· παραδουναι Πιλατω·
εις θανατον τον αναιτιον· σημερον την των χρηματων α
γχονην Ιουδας· εαυτω περιτιθησιν· και στερειται κατ αμ
φω· ζωης προσκαιρου και θειας· σημερον· Καιαφας
ακων προφητευει· συμφερει λεγων· υπερ του λαου ενα απο
λεσθαι· ηλθε γαρ υπερ των αμαρτιων ημων του παθειν
ινα ημας ελευθερωση· εκ της δουλειας του εχθρου· ως α
γαθος και φιλανθρωπος· +

Σημερον ο Ιουδας· το της φιλοπτωχειας κρυπτει προσω
πειον· και της πλεονεξιας ανακαλυπτει την μορφην·
ουκετι των πενητων φροντιζει· ουκετι το μυρον πιπρα
σκει· το της αμαρτωλου· αλλα το ουρανιον μυρον· και ε
ξ αυτου νοσφιζεται τα αργυρια· τρεχει προς Ιουδαιους· λεγει
τοις παρανομοις· τι μοι θελετε δουναι καγω υμιν παρα
δωσω αυτον· ω φιλαργυριας προδοτου· ευωνον ποι
ειται την πρασιν· προς την γνωμην των αγοραζοντων·

τοῦ πωλουμένου· εἰ μὴ πραγματείαν ποιεῖται· οὐκ ἀκριβο-
λογεῖται πρὸς τὴν τιμήν· ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπο-
λεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσιν· ῥιπτεῖν τὰ τίμια· νῦν βαλ-
λέτωσαν τὰ ἅγια· τοῖς κυσὶν ὁ μαθητής· ἡ γὰρ λύσσα· τῆς
φιλαργυρίας· κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου· μεμηνέναι ἐποίη-
σεν Ἰούδαν· εἰς τὴν πεῖραν φύγωμεν κράζοντες· μα-
κρόθυμε κύριε δόξα σοι. ἦχος πλ. β'

Ὁ τρόπος σου δόλιος τῆς γνώμης· παράνομε Ἰούδα· νοσῶν
γὰρ φιλαργυρίαν· ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ
πλοῦτον ἠγάπας· τί παρὰ τῷ ἀκτήμονα διδάσκοντι
ἐφοίτας· εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις· ἵνα τί ἐπώλεις· τὸν ἀτίμη-
τον· προδίδοις εἰς μιαιφονίαν· φρίξον ἥλιε στέ-
ναξον γῆ· καὶ κλονουμένη βόησον· ἀνεξίκακε κύριε

ἦχος πλ. δ'

Μηδεὶς· ὦ πιστοί· τοῦ δεσποτι- δόξα σοι.
κοῦ δείπνου ἀμύητος· μενέτω· ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας
δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γάρ· τὸν ψω-
μὸν δεξάμενος· κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησεν· σχήματι
μὲν ὢν μαθητής· πράγματι δὲ παρὼν φονευτής· τοῖς
μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος· τοῖς δὲ ἀποστόλοις
συναυλιζόμενος· μισῶν ἐφίλει· φιλῶν ἐπώλει τόν

ΖΙΒ
ΖΙΖ

ευφρανθωσαν τα ημας · εκ δουλειας · τον κυριον και σωτηρα των
ψυχων ημων · +   ⳩ αυτ στιχ λα χον · της τα(ξ) ε · [illegible]

Στι(χ)   Εις τον νιπτηρα   ηχ α΄

Ὁ λεντιον ζωσαμενος · και νιψας τους ποδας · των μαθητων ·
χριστος ο θεος · απο πολλων ημων εκαθηρας τον μολυσμον ·
και αφριζοντος ημων · συνδεσμον πραγματικον · του ποι
ειν πασαν το λαος · η κατ ην αγαθοτητι εκεινητος · + ηχ β΄

Μεγαλης αδελφειας · απολαυσειν μελλοντες οι πιστοι · αγα
νεωσωμεν την μνημην · νιπτηρι προσδραμωμεν · ου σαρκος ρυ
πον αποπλυνομενοι · της ψυχης δε μυστικως αγιαζοντες ·
χριστος γαρ ο σωτηρ ημων · ο εφορων υδατι την γην · και ποι
ων ανακινειν τρεμειν · κλινας εαυτον · και ζωννυμενος λεντιω
χων · πασας εναντιας δυναμεως · ασφαλης ο δωρουμενος
ρημασιν · αυτος ευχαριστως νιψας ωμοιωσεν · ο αριστος
ακριβως οδον · υποδειξας ημιν την ταπεινωσιν · σω
σον ημας · αγαθε ως φιλανθρωπος · +   ηχ β΄

Ὁ πετρος κωλυων το · νιψασθαι ποδας · εκ των αχραντων
χειρων · εκ φωνης θαυμαστης ηλλοιωθη αδαμ · ακουσας δε · εαν
μη νιψω σε · ουκ εχεις μερος μετ εμου · τρομω πολλω · συ
νεχομενος εβοα κυριε · μη μονον τους ποδας μου νιψον ·

ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν· ὢ μεγίστων δω-
ρεῶν· κοινωνοὺς ἀναστῆναι τῆς χάριτος· τοὺς ἑαυτοῦ μαθη-
τάς· καὶ μέρος ἔχειν μεθ' ἑαυτοῦ ἐπανεδέξατο· ἔστι γὰρ ἀρρήτων δω-
ρεῶν· ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ ἔφησεν· καὶ νῦν αὐτῷ συ-
νέχειν μεθ' ἑαυτῶν· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ἧς καὶ ἡμᾶς ἀ-
ξίωσον· ὁ ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος· +

Σήμερον· ὁ ἄπορος τῇ οὐσίᾳ· ἔργον δούλου ἀναλαβὼν·
λέντιον διεζώσατο· ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέ-
λαις· ὕδωρ ἐνέβαλεν εἰς νιπτῆρα· ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυ-
θρὰν διατέμνων· καὶ κάμψας ἐν ἴσῳ τὸ γόνατα· ἤρξατο νίπτειν·
τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ· ᾧ
ἦν διεζωσμένος· ὅταν οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας τῶν μα-
θητῶν· εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς καθαροί ἐστε· ἀλλ' οὐχὶ πάν-
τες· ᾔδει γὰρ τὸν παραδιδοῦντα αὐτόν· +

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων παθῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:

Τροπάριον εἰς ἀλληλούια· ἦχος πλ.:

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί· ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο·
τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς φιλαργυρίας νοσήσας ἐσκοτίζετο·
καὶ ἀνόμοις κριταῖς· σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσιν·
βλέπε χρημάτων ἐραστήν· τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησά-
μενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχήν· τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα

~~214~~ 213

τολμήσασαν· ὁ ὑβρισθεὶς ... ἀγαθὸς Κ(ύριε) δόξα σοι +

... εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μα-

[θηταῖς] ... Καὶ οἱ μαθ(ηταί) ... ἀν(τίφωνον) φ(θορᾶς) α' ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'.

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν· κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ

Χριστοῦ αὐτοῦ. + Στί(χος) ... Στί(χος) β' Παρέστη...

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· Κύριε Κύριε μὴ ἐγκα-

ταλίπῃς με. + Στί(χος) ... Στί(χος) γ' ...

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν· καὶ ὡς

φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν· καὶ μὴ ταῖς

μερίμναις τοῦ βίου συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν

τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·

ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ἡμᾶς. + Δόξα· Καὶ νῦν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε· καὶ παρθένος ἔμεινας· μήτηρ ἀνύμ-

φευτε· Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς. +

ἀν(τίφωνον) φ(θορᾶς) β' ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'

Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας· τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι·

Τί μοι θέλετε δοῦναι· κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ

τῶν συμφωνούντων· αὐτὸς ἵστηκας ἀοράτως ὁ συμφωνούμενος·

καρδιογνῶστα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. + Στί(χος) ... παρανό-

Στί(χος) β' ...

Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν· ὥσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου·

καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν ὡς ὁ Ἰούδας· ἵνα πάντοτε...

ν δια χριστου του θεου σωζομεθα. +   χο̃ ς κω̃·

Ον ὅτε χθες παρημεν ανερμηνευτως· δια παντας τους φαρισαιους· μ
διαλαχθεντος εκ δεσω πουσαι· ϊνα χιν διων ων· σωσει τους ατε
καταφθαροντας. +   αλ ψ γ̃· β̃

Δια λαζαρου την εγερσιν κυριε· το ωσαννα σοι εκραυγαζον·
παιδες των εβραιων φιλανθρωπε· ο δε παρανομος ιου
δας· ουκ ηβουλη θη συνιεναι. +   Στι Δικασον κε τ.

Στι β̃· Επιλαβου οπλου και.

Εν τω δειπνω σου χριστε ο θεος· τοις μαθηταις αυτου προε
λεγες· εις εξ υμων παραδωσει με· ο δε παρανομος ιουδας
ουκ ηβουλη. +   Στι Εκχεον ρομφαιαν· Στι Ειπον τη ψυχη σριας:

Ιωαννη ερωτησαντι κυριε· ο παραδιδους σε τις εστιν·
τουτον δια του αρτου υπεδειξας· ο δε παρανομος ιουδας. +
Στι Γενηθητωσαν ωσει.   Στι Γενηθητω η τραπεζα αυτων

Εις τριακοντα αργυρια κυριε· και τω φιληματι δολιω ζητουν
ιουδαιοι σε αποκτειναι· ο δε παρανομος ιουδας. +
Στι Αισχυνθητωσαν κ εν.   Στι Μη επιχαρειησαν μοι:

Εν τω νιπτηρι σου χριστε ο θεος· τοις μαθηταις αυτου προετρε
πες· ουτως ποιειτε ως ορατε· ο δε παρανομ[ος] +
Στι Οτι δωρεαν εκρυψαν.   Στι Εχθ...:

Γρηγορειτε και προσευχεσθε· ινα μη πειρασθητε· τοις
μαθηταις αυτου ο θεος ημων ελεγε· ο δε παρανομ[ος] +

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν· ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν +

κα ἦχ βαρ

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων· καὶ τὴν σκέψιν τῆς προδοσίας γινώσκων· ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας· ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος· γνωρίσαι δὲ βουλόμενος πᾶσιν· ὅτι θέλων παρεδόθης· ἵνα κόσμον ἁρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου· μακρόθυμε δόξα σοι· +

Καὶ ἕτ [illegible] ἦχος β καὶ ἰω [illegible]

Τῶν καιρῶν [illegible]· ἐξῆλθεν ὁ Ἰς· σὺν τοῖς μαθηταῖς [illegible] [illegible] ἀλλ' ἡμεῖς [illegible] [illegible] [illegible]

Σήμερον ὁ Ἰούδας· καταλιμπάνει τὸν διδάσκαλον· καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον· τυφλοῦται τῷ πάθει· τῆς φιλαργυρίας· ἐκπίπτει τοῦ φωτὸς· ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν· ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας· τριάκοντα ἀργυρίων· ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν· ὁ παθὼν ὑπὲρ τοῦ κόσμου· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ παθὼν καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις δόξα σοι· + στι κε πς παροιμ:

στι πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· κα

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα· ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί· καὶ μὴ τὸ ἄσπλαγχνον πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν· ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος ὁ ἀνελεήμων κατακριθῶμεν· διὰ τὸ δηνάριον· καὶ ὡς ὁ Ἰούδας· μεταμεληθέντες· μηδὲν ὠφεληθῶμεν· +

ἄλ ἦχ

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ· ἐλαλήθη πανταχοῦ· ὅτι ἐγέννησας σαρκί· τὸν τῶν ὅλων ποιητήν· θκε μαρία· πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε· +

ἀλ φω ε̅ · πλ β̅

Ὁ μαθητὴς τοῦ διδασκάλου συνεφώνησε τὴν τιμήν· καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις· πέπρακε τὸν κύριον· φιλήματι δολίῳ· παραδοὺς αὐτὸν τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον· +

Στι εἰσάκουσον κε δικαιοσύνην· Στι ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι·

πλ β̅

Σήμερον ἔλεγεν· ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς· τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἤγγικεν ἡ ὥρα· καὶ ἔφθασεν Ἰούδας· ὁ παραδιδούς με· μή τις με ἀρνήσηται· ἰδόντες με ἐν τῷ σταυρῷ· ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος· καὶ σώζω ὡς φιλάνθρωπος· τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας +

ἄλ ἦχ

Ἡ ἀρρήτως· ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα· καὶ τεκοῦσα· τὸν κτίστην τὸν ἴδιον· παρθένε σῶζε· τοὺς σὲ μεγαλύνοντας +

ἀλ ς̅ · βαρύς·

Σήμερον· γρηγορεῖ Ἰούδας· παραδοῦναι τὸν κύριον· τὸν πρὸ τῶν αἰώνων· σωτῆρα τοῦ κόσμου· τὸν ἐκ πέντε ἄρτων· χορτάσαντα πλήθη· σήμερον ὁ ἄνομος ἀρνεῖται· τὸν διδάσκαλον· μαθητὴς γενόμενος· δεσπότην παρέδωκεν· ἀργυρίῳ πέπρακεν· τὸν μάννα χορτάσαντα· τὸν ἄνθρωπον· + Στι τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός:

[illegible] ἦχ(ος) βαρ(ύς)

ΖΙϚ

ΖΙϚ

Σήμερον· τῷ σταυρῷ προσήλωσαν· Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον· τὸν διατεμόντα· τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ· καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ· σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν· τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος· δι' αὐτοὺς τὴν Αἴγυπτον· καὶ χολὴν ἐπότισαν· τοῦ μάννα τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρίσαντα· +

[illegible] βαρ(ύς)

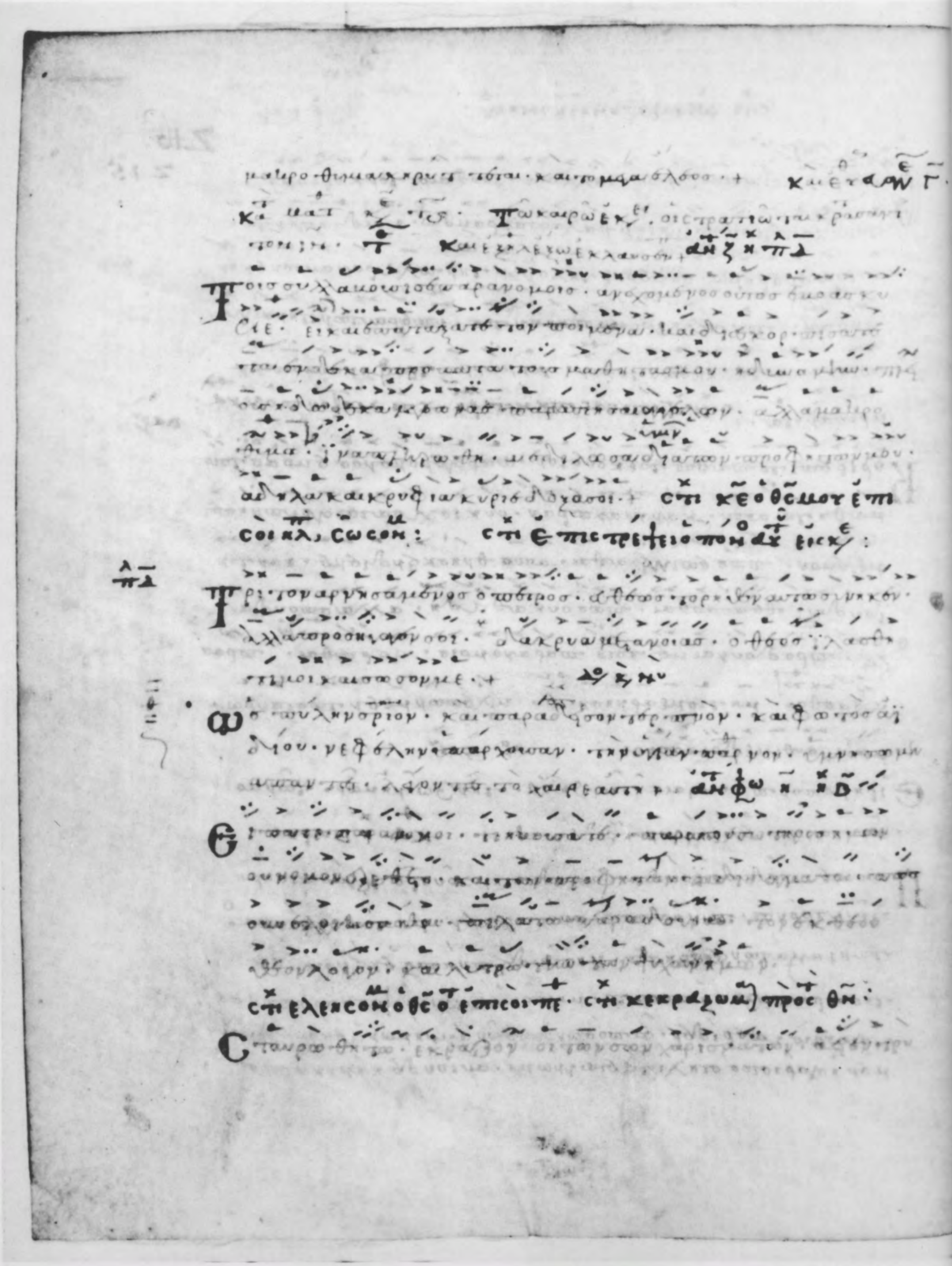
Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον· παραγινόμενος ἐβόας τοῖς μαθηταῖς σου· κἂν μίαν ὥραν· οὐκ ἰσχύσατε γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ· πῶς ἐπηγγείλασθε· ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ· κἂν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε· πῶς οὐ καθεύδει· ἀλλὰ σπουδάζει· προδοῦναί με τοῖς παρανόμοις· ἐγείρεσθε· προσεύξασθε· μή τις με ἀρνήσηται· βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ· μακρόθυμε δόξα σοι· +

δόξα καὶ νῦν

Εἰρήνην σου ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· τὴν ζωὴν ἡμῶν· τοῦ φυλάξαι σοι ἐλεῆμον· Κύριε δόξα σοι· +

κα ἦχ(ος) βαρύς·

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα· προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο· μὴ τοῦ χοροῦ σε· τῶν ἀποστόλων ἐχώρισεν· μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἰαμάτων ἐστέρησεν· μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο· μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας· τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν· ὢ πόσων ἀγαθῶν ἀμνήμων ἐγένου· καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος στηλιτεύεται γνώμη· αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος

φορτίζε · καὶ καταφρονοῦσι τὰ ὀργίζοντα · ἐν τούτοις ἀνθρώποις τῶν
δικαίων φορεῖται · θεὸς πᾶσι δὲ χρηστή · φέρουσα τῶν τὴν προ
νοίαν · πάσι θέλων ἀνθρώπους καὶ σώζεσθαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος +
Ὁ τίς οὐκ ἔχομεν παρρησίαν · διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα ·
σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα + ἀντίφω(νον) θ΄. ἦχ(ος) γ΄

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια · τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου
ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ · γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε
ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν · τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ·
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής · διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε + στ(ίχος) σῶσόν με ὁ θ(εό)ς
ὅτι εἰσήλθοσαν ὕ(δατα) · στ(ίχος) ἐπληθύνθησαν ... ἦχ(ος) γ΄

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν · καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπό
τισάν με ὄξος · σὺ δὲ κύριε ἀνάστησόν με · καὶ ἀνταπο
δώσω αὐτοῖς + ἀν(τίφωνον) ι΄ ἦχ(ος)

Οἱ ἐξ ἀνθρώπων ὑμνοῦμέν σε θεοτόκε ἁγνή · ὅτι Χ(ριστὸ)ν τὸν θεὸν ἡμῶν ἐξηγό
ρασας ἐκ τῆς κατάρας · τοῖς ἀνθρώποις διὰ σοῦ ἐμάθομεν + ἦχ(ος) λ΄ καὶ ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ΄.

Πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής · τὴν προδοσίαν ἐμελέτα
κατὰ σοῦ · συνέφαγεν ὁ πονηρὸς δόλιος · ὁ δοῦλος καὶ ἄδικος ·
πορευθεὶς εἶπεν τοῖς ἱερεῦσιν · τί μοι παρέχετε · καὶ παρα
δώσω ὑμῖν ἐκεῖνον · τὸν τὸν νόμον λύσαντα · καὶ βεβηλώσαντα
τὸ σάββατον · μακρόθυμε κ(ύρι)ε δόξα σοι + καὶ ἐκ ἀπὸ ... .

κ(ατὰ) Ἰω(άννην) ... ρος΄ · Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ · ἄγουσι τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα +
... παρέδωκεν αὐτὸν ἵνα σταυρωθῇ + ἀντίφω(νον) ι΄. ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ΄.

πδ

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς ἐν κρίσει ἵστατο· καὶ ἐν σιαγόνι ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν· ὁ δὲ παράνομος λαὸς τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὸν κύριον τῆς δόξης· τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασεν, μὴ φέρων θεάσασθαι θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα· αὐτὸν προσκυνήσωμεν. + στι. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ. στι. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθη.

Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο, ὁ λῃστὴς ἐβόησε· μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. + δό. κ. νῦ.

Εἰργάσω τὸν κόσμον ὁ ἐκ παρθένου, καταδεξάμενος ἐνδύσασθαι σάρκα φορέσας ἵνα πάντας σώσῃς· ὡς ἀνθρώπων φιλάνθρωπε δοξολογοῦμέν σε. + ἀντίφω. ια. ἦχ. πλ. δ.

Ἀντὶ ἀγαθῶν ὧν ἐποίησας Χριστὲ τῷ γένει τῶν Ἑβραίων, σταυρωθῆναι κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες· ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν τὴν σὴν συγκατάβασιν. + στι. Κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς τῆς σωτηρίας. στι. Εἰσελθέτω.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστὲ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες· ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν τὴν σὴν συγκατάβασιν. + στι. Πρόσχες μοι. στι. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ.

Οὐχ ἡ γῆ σεισθεῖσα, οὔτε πέτραι ῥαγεῖσαι Ἑβραίους ἔπεισαν·

ουδε ναου το καταπετασμα· ουδε των νεκρων η αναστασις·
αλλα δος αυτοις κυριε· κατα τα εργα αυτων· οτι ουκ ενοησαν
την σην συγκαταβασιν· +

Αντιφ. ΙΒ· ηχ. πλ.

Ο [illegible] +

Ταδε λεγει κυριος τοις ιουδαιοις· λαος μου· τι εποιησα σοι· η
τι σοι παρηνωχλησα· τους τυφλους σου εφωτισα· τους λε-
πρους σου εκαθαρισα· ανδρα οντα επι κλινης ηνωρθωσα-
μην· λαος μου· τι εποιησα σοι· και τι μοι ανταπεδωκας·
αντι του μαννα χολην· αντι του υδατος οξος· αντι του α-
γαπαν με σταυρω με προσηλωσατε· ουκετι στεγω λοιπον κα-
λεσω μου τα εθνη· κακεινα με δοξασουσιν· συν τω πατρι
και πνευματι· καγω αυτοις δωρησωμαι· ζωην την αιωνιον· +

Στιχ. Εξελου με εκ των εχθρων: Στιχ. Ρυσαι με εκ των κα[...] ηχ. πλ.

Σημερον· του ναου το καταπετασμα· εις ελεγχον ρηγνυται
των παρανομων· και τας ιδιας ακτινας ο ηλιος κρυπτει·
βλεπων τον δεσποτην σταυρουμενον· + Στιχ. Οτι ιδου εθηρευσαν
την ψυχην. Στιχ. Εξεγερθητι εις συναντησιν: ηχ. πλ.

Οι νομομαθεις του ισραηλ· ιουδαιοι και φαρισαιοι· ο χορος
των αποστολων βοα προς υμας· ιδου ναος· ον υμεις ελυσα-
τε· ιδου αμνος· ον υμεις εσταυρωσατε· ταφη παρεδωκα-
τε· αλλ εξουσια εαυτου ανεστη· μη πλανασθε ιουδαιοι·

αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας· καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας·
αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου +

Δίχην

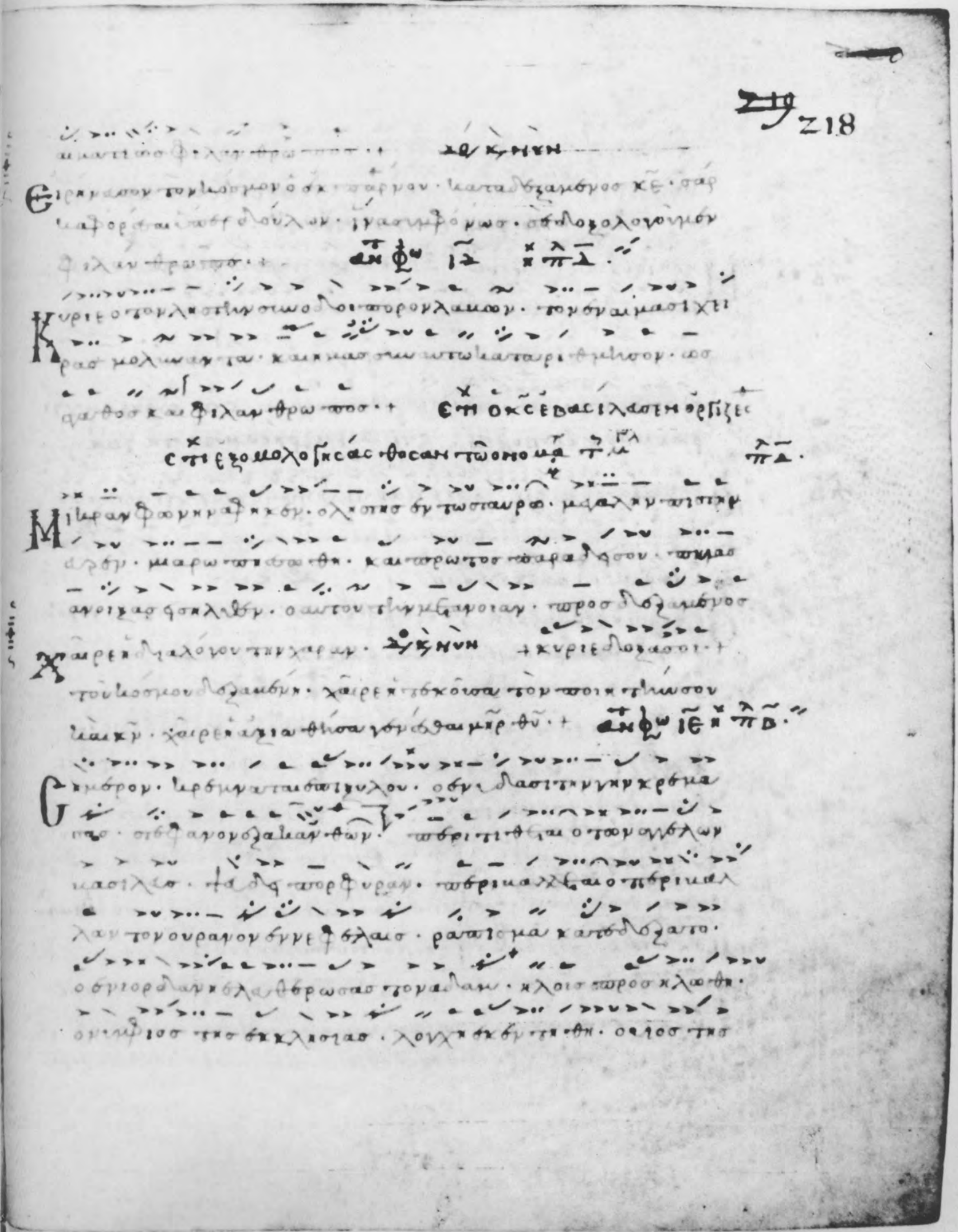
Π[illegible] ἀστρονομ[illegible]· καὶ [illegible] μήτηρ ἀν[illegible]
[illegible] Μαρία· Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς +

Ὅτε σταυρωθεὶς [illegible] ὁ θεός· καὶ ὡς κα' ἦχ. πλ. α'
[illegible] τῷ σώματι ὁ Χριστός· αἱ οὐράνιαι δυνάμεις ἐκ
τοῦ φόβου ἐθαμβήθησαν· ὅτε ἐδέθη καὶ [illegible] τοῦ ξύ-
λου· καὶ ἐσταυρώθη μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος· ἵνα
αὐτὸς σώσαι τὸν ἄνθρωπον + Καὶ ἐκ [illegible] κα' ματ'
ΙΒ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἰδὼν Ἰούδας ὅτι κατεκρί-
[illegible] ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ + ἀπὸ [illegible] ἦχ. πλ. β'

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων· τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσαντο σταυρω-
θῆναί σε κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὑρόντες· τὸν ἔνοχον
Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν· καὶ σὲ τὸν δίκαιον κα-
τεδίκασαν· μιαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι· ἀλ-
λὰ δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· ὅτι κενὰ
κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν + Στ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου· Στ. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου :

ἦχ. πλ. β'

Ὃν πάντα τὰ φρίσσει καὶ τρέμει· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἀνυμνεῖ· Χρι-
στὸν θεοῦ δύναμιν· καὶ θεοῦ σοφίαν· οἱ ἱερεῖς ἐρράπισαν·
καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν· καὶ πάντα τὰ πάθη κατεδέ-
ξατο· σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· τῷ ἰδίῳ

παρθένου· προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ· δεῖξον ἡμῖν
καὶ τὴν ἔνδοξόν σου ἀνάστασιν.+ στι ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες
στι ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στό.

κλ πδ

Μὴ καθὼς Ἰουδαῖοι ἑορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ θεός· ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ
παντὸς μολυσμοῦ· καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ· ἀνάστα
κύριε σῶσον ἡμᾶς· ὡς φιλάνθρωπος.+ στι ὤρυξαν χεῖ-
ράς μου καὶ πόδας: στι διεμερίσαντο τὰ ἱμά.

κλ πδ

Ὁ σταυρός σου κύριε· ζωὴ καὶ ἀντίληψις· ὑπάρχει τῷ λαῷ σου
καὶ ἐν αὐτῷ πεποιθότες· σὲ τὸν σταυρωθέντα θεὸν ἡμῶν
ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.+ δο κ νυ.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον· Χριστὲ ἡ κυήσασα· ἀνεβόα· τί τὸ ξένον
ὃ ὁρῶ· μυστήριον υἱέ μου· πῶς ἐν ξύλῳ θνήσκεις· σαρκὶ κρε-
μάμενος ζωῆς χορηγέ.+ κα κλ.

ἐξηγόρασας ἡμᾶς· ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου:~ Καὶ εὐθέως:~
αλλ ε ζ. κα μαρ. κε ζ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. οἱ στρατι-
ῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰ(ησοῦ)ν. ε τ Καὶ ἐπὶ τῷ σταυρῷ αὐτ:
Καὶ εἰ(ς) τὰ μακαρισ. κλ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν κ(ύρι)ε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· Μακά-
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.+
Τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν· ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο οἱ ἄνομοι· καὶ
ὡς κατάκριτον αὐτὸν τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν· κραυγά-
ζοντες σταύρωσον· τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτοις μάννα ψωμίσαντα.

ἡμᾶς δὲ τὸν δίκαιον λῃστὴν μιμησάμενοι πίστει ἱερᾷ βοῶμεν· μνήσθητι ἡμῶν κ(ύρι)ε +

Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρ(ονομήσουσι)·

Τὸ [illegible] τὸ γνωμόνημος· Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον· προσεῖπε τὸν ἡγεμόνα ἱκανῶς· ἀναίρει βοῶν ἐκ λαοῦ σταύρωσον· Χριστὸν τὸν ἀναίτιον· παραιτούμενοι δὲ μᾶλλον· βαραββᾶν ᾐτήσαντο· ἡμεῖς δὲ φθεγξώμεθα· λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος· τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· μνήσθητι ἡμῶν ἐν τῇ β(ασιλείᾳ) +

Μακάριοι οἱ πεινῶντες·

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά· ὡς ἐξ Ἐδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα· τὴν ἐκκλησίαν σου Χ(ριστ)έ· ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον· ἐντεῦθεν μερίζουσα· ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα εὐαγγέλια· τὸν κόσμον ἀρδεύουσα· τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα· καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς διδάσκουσα προσκυνεῖν· τὴν βασιλείαν σου + Μακάριοι οἱ πενθ(οῦντες)

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ· ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν· ἐκεντήθης τὴν πλευράν· ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι· τοῖς ἥλοις προσηλώθης· ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου· τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου· πιστούμενος κραυγάζω σοι· ζωοδότα Χ(ριστ)έ· δόξα καὶ τῷ σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου + Μακάριοι οἱ κα(θαροί)·

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν· ἐν τῷ σταυρῷ διέρρηξας κύριε· καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς· τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἐδέσμευσας· ῥυσάμενος ἅπαντας· ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν· Χ(ριστ)ὲ ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν + Μα(κάριοι) οἱ εἰρηνο(ποιοί)

Ὁ τοῖς πόδας τῶν σοφῶν· μαθητῶν σου νίψας σῶτερ ἡμῶν· καὶ διὰ τούτων τὸν φωτισμόν· διαλύσας ἀντὶ παντὸς εἰργασία· ἀχρεῖα αὐτῶν Χ(ριστ)έ· τὸν μολυσμὸν ἀπὸ πάντων τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ δίδου ἡμῖν κραυγάζειν σοι· ἀξίως φιλάνθρωπε· τοῦ λῃστοῦ τὴν φωνήν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ β(ασιλεί)α σου + Μακάριοι οἱ δεδιωγ(μένοι)

Σταυρουμένου σου Χ(ριστ)έ· πᾶσα ἡ κτίσις ἰδοῦσα ἐτρόμαξε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς· διεσαλεύθη φόβῳ τοῦ κράτους σου· φω(στῆρες)

οἱ κρα[illegible] καὶ τοὺς [illegible] καὶ [illegible]
ἐτόλμησαν ἀποστρέψαι σου Χριστέ· καὶ ληστὴν [illegible]
ζῶσι σου ὑμνοῦμεν [illegible] τοὺς [illegible] Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀ[νειδίσωσιν]

Πᾶσα ταῖς [illegible] ἡ παράνομος γλῶσσα [illegible]
ζομένη [illegible] φθόνον [illegible] κρανίου [illegible]
σου [illegible] θεοῦ ἄρα ἵνα [illegible] μὴ δο[illegible]
φθονεροῖς [illegible] Χριστὲ [illegible]
ξύλον [illegible] ὁ προδότης Χ(ριστο)ῦ. + Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε

Τὸν σταυρόν [illegible] Χ(ριστ)ῦ· [illegible] καταχο[illegible]
[illegible] ἀποσβέσον [illegible]
[illegible] ἡμῶν· [illegible] κατὰ [illegible] φωνὴν ἀνα-
[illegible] Χριστῷ·
μνήσθητί μου καὶ ἡμῶν [illegible] + χο(ρὸς) ζ'

Τὸν [illegible] καὶ [illegible] ὁμοφρόνως
οἱ πιστοί [illegible]
τος· [illegible] ἀσυγχύτως [illegible]
σαν· [illegible] καὶ [illegible] λυτρούμεθα
τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως. + Καὶ νῦν

Τὴν μητέρα σου Χ(ριστ)έ· τὴν [illegible] καὶ τὰς
[illegible] ἄλυθος· καὶ [illegible] ἄφθορον· αὐτὴν
σοι προσάγομεν· [illegible] πολυέλεε· [illegible]
[illegible] ὁμοίως [illegible]
μνήσθητι καὶ ἡμῶν [illegible] + Καὶ εἰ(τα) προκ(είμενον) ἦχ(ος) α'

Διεμερίσαντο. στί(χος) Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι. Καὶ εὐ(αγγέλιον) [illegible]
Κατ(ὰ) Ματ(θαῖον) [illegible] Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ στρατιῶται.
ἀληθῶς θ(εο)ῦ υἱὸς ἦν οὗτος· εἰ(ς) τὸ τρι(ώδιον) [illegible]

ἄκρος πρὸς σάββατον ... κοσμ[illegible]

ὠδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω· τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν· ἑαυτὸν τῷ πεσόντι· κενώσαντα ἀτρέπτως· καὶ μέχρι παθῶν ἀπαθῶς κλίναντα λόγε θεοῦ· τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε·

Νίψας τοὺς πόδας· καὶ προκαθάρας τῇ μετοχῇ μυστηρίου νῦν θείου· τοὺς σοὺς Χριστὲ μαθητάς· ἐκ Σιὼν ἐλαιῶνος μέγα πρὸς ὄρος· συνανῆλθες ὑμνῶν σε φιλάνθρωπε. +

Ὁρᾶτε ἔφης· φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα ληφθῆναί με καὶ ταφῆναι· χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε ἐμὲ λιπόντες· οὓς συνάξω κηρύξαι με φιλάνθρωπε. + εἶτα. Τὸ κοντάκιον ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα· δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία· ἐπὶ ξύλου καὶ ἔλεγεν· εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις· σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου. + οἶκος

Τὸν ἴδιον ἄρνα· ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα· πρὸς σφαγὴν ἑλκόμενον· ἠκολούθει ἡ Μαρία· τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν· ταῦτα βοῶσα· ποῦ πορεύῃ τέκνον· τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς· μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ· κἀκεῖ νῦν σπεύδεις· ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς· συνέλθω σοι τέκνον· ἢ μείνω σοι μᾶλλον· δός μοι λόγον λόγε· μὴ σιγῶν παρέλθῃς με· ὁ ἁγνὴν τηρήσας με. +

Ὁ [illegible] καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν κε[illegible]·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ ἕτεροι δύο κακοῦργοι.

ε̄ ὁρῶσαι ταῦτα· εἰσ ὁ ἡ ψαλ. καὶ ἐν ἀμν θκα ἰω χε Ϲ Β·

πῶ καιρῷ ἐκεῖ· ἐστήκεισαν παρὰ τοῦ σ(ταυ)ρου. ὁ τὸν ἐν σ... ὀνηεχ

ῳ̄δ η. Στήχη ἡ κακία· ἀντίθεον παῖδες θεοὶ παρεδειγ-

μάτησαν· κατὰ χριστοῦ δὲ· φρυαττόμενον ἀνομῶν συνέ-

δριον· βουλεύεται κενά· κτεῖναι μελετᾷ· τὸν ζωῆς κρα-

τοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα

Α πουλεῦ φάρων· μαθηταῖς ἡμῶν ὕπνον· + εἰς τοὺς αἰῶνας +

ἔφη χριστὸς· πιναπατο· ὃν προσελχάδο· γρηγορεῖτε πειρασ-

μῶ μὴ πως ὄχλισθε· καὶ μάλιστα σίμων· τοὶ ἱερατικῷ ὧνα γάρ·

μὴ ζῶν· πειραλλῶ θιμὸ πέτρε· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ

δοξάζουσα· εἰς τοὺς αἰῶνας +

Β ιυλον βαιος· τὸν χείλεσιν οὖν πος τό· προκεσομαι δεῖπνο τα·

σιωσοι θανοῦμαι· μεσ ἀγγομένων καὶ οἱ πάντες ἀρνησῶν τε.

ἐκοκος ἐπε τρος· σαρκοῦ δε αἷμα· ὁ πατηρ μοῦ ἀπεκα-

λύψεν μοι τοῦ· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶ +

Β αθος σοφίας· ... καὶ γνώσεως· οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας·

ἀιτατον δὲ μου· τῶν κριμάτων οὐ κατελαβες ἄνθρωπε·

ὁ κσ ἔφη· σαρξ οὖν ὑπάρχων· μὴ καυχῶ ἀρνήσῃ τρίτον

γάρ με· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶν +

Α πορεῖς· σίμων πέτρε ὅπερ· τάχος ὁ φῆς ἀρνεῖται· καὶ

σοι παιδίσκη· ὁ γ' αὐθαίτου πρὸς ἐλθοῦσα πικρῶς σε·

ὁ κς ἔφη· πικρῶς δακρύσας· ὅμως οὖν ἐλλατον

με· ὃν πᾶσα κτίσις· εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας +

ῳ̄δ θ. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ· καὶ ἐνδοξο-

τέραν· ἀσυγκρίτως τῶν σεραφὶμ· τὴν ἀδιαφθόρως

θεὸν λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως θεοτόκον· σὲ μεγαλύνομεν·

Ὀλέθριος συνεῖρα ἀθέσμων· συγκροτουμένων· θεοκτόνων συναγωγή· ἐπὶ Χριστὸν Ἰησοῦν· καὶ ὡς ἄδικον εἷλκεν· τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων· ὃν μεγαλύνομεν· +

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς· φωνὰς προφητῶν τε· μελετῶντες διακενῆς· ὡς πρόβατον εἷλκον· τοῦτον πάντων δεσπότην· ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν· +

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωήν· σὺν τοῖς γραμματεῦσιν· ἀναιρεῖσθαι οἱ ἱερεῖς· παρέσχον πληγέντες· αὐτοφθόνῳ κακίᾳ· τὸν φύσει ζωοδότην· ὃν μεγαλύνομεν· +

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί· ἐκρότησαν ἅμα· σιαγόνα σου ῥαπισμῷ· ἠρώτων σε οὗτοι· ψευδῆ κατεμαρτύρουν· καὶ πάντα ὑπομείνας· ἅπαντας ἔσωσας· + εἰς συνημικ. εἶτ. ἐξαποστ. ἦχ. γ´ +

Τὸν λῃστὴν αὐθημερόν· τοῦ παραδείσου ἠξίωσας Χριστέ· κἀμὲ τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ σου· φώτισον φιλανε + καὶ ἐκ τ. ἰ κα´ μαρ. κε´ ςκζ´. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ Ἀριμαθ. Ὁ θεὸς ἐβασίλευσεν τοῦ τεθν. καὶ εἶτα τὸ ...

Οἱ αἶνοι καὶ τὰ στιχ. κ´ πβ´. Ἐν τῷ στρῷ τῆς ἐλ.

Ἡ πόλις καὶ στρατιὰ συνήχθησαν· φόνῳ τὸν ποιητὴν ὁρῶσαι τοῦ παντός· ὡς κρίσιν ἐρχόμενον· καὶ ὑπ᾽ ἀνόμων ἀναιρούμενον· τὸν λύσαντα τὸν θάνατον· καὶ σώσαντα τὸν δὲ χειρὶ· τὴν ζωὴν κατέχοντα + τὰς ψυχὰς ἡμῶν + πάντων· οἱ ἱερεῖς ἐβάπτισαν Χριστόν· καὶ ἀλαλαγμῷ δὲ εἶπον· οἱ κύριοκτόνοι μαστίζοντες· τὸν ἐκ πληγῆς θάνατον·

+ ῥυσάμενον τὰς ψυχὰς ἡμῶν +

Ο θεϊκῇ δυναστείᾳ συνέχων τὰ πάντα· ἐξ ἀκανθῶν στέφανον ἐξ ἀκανθῶν καὶ χλαῖναν πορφυρᾶν περιζωννύμενος· ὑπὸ Ἰουδαίων ἐφόρεσεν· ὁ πλάστης τοῦ κόσμου· καὶ Κύριος τῶν δυνάμεων· +

Πᾶσα ἡ κτίσις· ἠλλοιοῦτο φόβῳ θεωροῦσά σε· ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ· ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο· καὶ γῆς· τὰ θεμέλια συνεταράττετο· τὰ πάντα συνέπασχον· τῷ τὰ πάντα κτίσαντι· ὁ ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Κύριε δόξα σοι +

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος· ἵνα τί· μελετᾷ κενά· ἵνα τί· τὴν ζωὴν τῶν πάντων· θανάτῳ κατεδίκασεν· μέγα· θαῦμα· ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου· εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται· καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται· ὁ φιλάνθρωπος· ἵνα τοὺς ἐν τῷ ᾅδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ κράζοντας· μακρόθυμε Κύριε· δόξα σοι +

Σήμερον· ὁ θεωροῦσα· ἡ ἄμωμος παρθένος ἐν σταυρῷ· τὸν λόγον ἀναρτώμενον· ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα· ἐτιτρώσκετο τὴν καρδίαν πικρῶς· καὶ στενάζουσα· ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς· παρειὰς· σὺν θριξὶ καταξαίνουσα κατεκόπτετο· διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα· ἀνέκραζεν ὀδυρμῶς· οἴμμοι θεῖον τέκνον· οἴμμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· τί ἔδυς· ἐξ ὀφθαλμῶν μου· ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ· ὅθεν· αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων· φόβῳ συνείχοντο λέγουσαι· ἀκατά

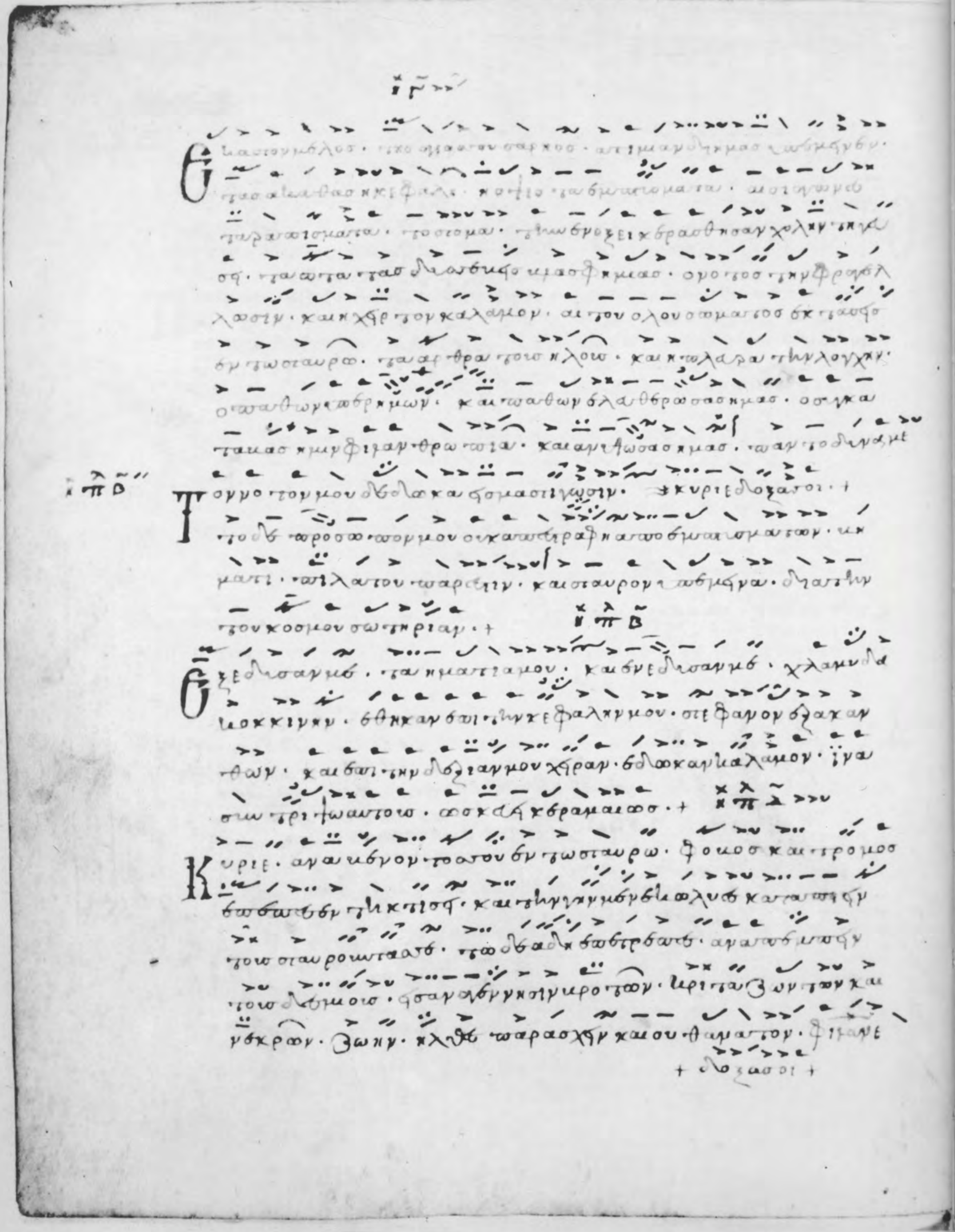
222

λη· ωι ε κυριε δοξα σοι +

Εσταυρωθεντος σου χριστε· πασα η κτισις αλλοιουμενη ετρεμε· τα θεμελια της γης· διεδονηθησαν φοβω του κρατους σου· σου γαρ αρθεντος σημερον· γενος εβραιων απωλετο· του ναου το καταπετασμα· διερραγη διχως· και μνημεια εκ των ταφων εξανεστησαν· νεκροι των ιδοντων το θαυμα εφριξεν· παρεστωσα δε η μητηρ σου· ευσα θρηνολογουσα μητρικως· πως μη θρηνησω· και τα σπλαγχνα μου τυπτω· ορωσα σε γυμνον ως κατακριτον· τω ξυλω κρεμαμενον· ο σταυρωθεις· και ταφεις· και αναστας εκ των νεκρων· κυριε δοξα σοι +

Και ευθυς· δοξα εν ... Και εν αρχη ... ιω ... του καιρω εκει· πρωτης τον ηχ ... εκει εθηκαν τον ιν· ει ο τι εγγυς ...

Δυο και πονηρα εποιησεν· ο πρωτοτοκος υιος μου ισραηλ· εμε εγκατελιπεν· πηγην υδατος ζωης· και ωρυξεν εαυτω· φρεαρ συντετριμμενον· εμε επι ξυλου εσταυρωσαν· τον δε βαραββαν ητησαν· και απελυσαν· εξεστη ο ουρανος επι τουτου· και ο ηλιος τας ακτινας απεκρυψεν· συ δε ισραηλ ουκ ενετραπης με· αλλα θανατω με παρεδωκας· αφες αυτοις πατερ αγιε· ου γαρ οιδασιν τι εποιησαν +

~~224~~ 223

Ἤδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως· παρὰ κριτῶν ἀδίκων καὶ Ἰησοῦς δικάζεται· καὶ κατακρίνεται σταυρῷ· καὶ πάσχει ἡ κτίσις· ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον· ἀλλ' ὁ φύσει σώματος· δι' ἐμὲ πάσχων ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι. +

Θ(εοτοκίον) … ἐπὶ ξύλου … κρεμάμενον Χριστέ· σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ θεόν· ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα βοᾷ πικρῶς· Τέκνον μου· ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου· οὐ φέρω καθορᾶν σε ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι· ὅπως ἴδω κἀγώ· σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν. + Καὶ ἐκ(φώνησις).

Εὐχ(ή) κα(ὶ) ματ(…)· κ(ε) … Πρὸ (…) ἐπταυρ(…)·
Μετὰ τῆς κουστοῦ(…)· Καὶ τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξο(…)· ὑπὲρ χαπο(…):–

Συνήθως ἡ τάξις τῶν ὡρῶν τῆς ἁγίας παρασκευῆς· ποίημα Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων:

Ψαλμὸς ε´· Τὰ ῥήματα. Καὶ ψαλμὸς μ´· Μακάριος ὁ συνιῶν: Καὶ ψαλμὸς να´· Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ: Εἶθ' οὕτως ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ καθεξῆς ὅλη ἡ συναπτή. Εἶτα ἄρχεται τὸν ψαλμόν. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη. Ἱλασμοὶ Κ(ύρι)ε. Στίχ(ος) β´ Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς. Ἱλασμοὶ Κ(ύρι)ε.

Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα· εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας ὁ ἥλιος κρύπτει· Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον. + Καὶ ἐν τῇ τοῦ α´ προ(φητείᾳ) καὶ μετὰ ταῦτ(α). Καὶ εἶθ' ὁ διάκονος· Ἐπὶ ζ(…)ενηρει. Ἀντίλαβ(ου).

Horologium magna Parasceues conditum a Sophronio Patriarcha Hierosolymitano.

224

Π… πρὸς μητρὸς ἐμῆς· θεωροῦσα με ἐν ξύλῳ προσηλω-
μένον ὑπὸ τῶν ἰουδαίων· ἔλεγε καὶ γὰρ ἐμαυτὸν ἑκουσίως
παθεῖν· … τῶν δουλευόντων· … τέκνον ἀδι-
κία οὐ συνέχεται· ὡς θεὸς γὰρ … καὶ ὡς ἄνθρωπος ὑπο-
μένω· ἀλλὰ ἀναστήσομαι … ταφῆς· ἵνα χαίρουσα μεγαλύνῃς(?)·
… κύριε δόξα σοι. + Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ … Προ(κείμενον)· πλ δ΄. Ἠ καρ … στι(χος) Μακάριοι +

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα +

Τάδε λέγει κ(ύριο)ς· γνώσον(ται) οἱ χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυ-
λασσόμενά μοι· διότι λόγος κ(υρίο)υ ἐστίν· καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς·
εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστιν· δότε τὸν μισθόν μου ἢ ἀπεί-
πασθαι· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυρίους·
καὶ εἶπε κ(ύριο)ς πρός με· κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον· καὶ σκέ-
ψαι εἰ δόκιμόν ἐστιν· ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν·
καὶ ἔλαβα τοὺς τριάκοντα ἀργυρίους· καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς
εἰς τὸν οἶκον κ(υρίο)υ εἰς τὸ χωνευτήριον· καθὰ συνέταξέ μοι κ(ύριο)ς·
καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον μου τὴν δευτέραν τὸ σχοίνισμα
τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην· ἀνὰ μέσον ἰούδα καὶ ἀνὰ
μέσον ἰσραήλ. + Ὁ ἀπ(όστολος) Πρὸς Γαλά(τας)· ἐπισ(τολῆς) +

Ἀδελφοί· ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι· εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κ(υρίο)υ
ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται· κἀγὼ τῷ κόσμῳ·
οὔτε γὰρ περιτομή τι ἐστιν· οὔτε ἀκροβυστία· ἀλλὰ καινὴ
κτίσις· καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχῶσιν· εἰρήνη ἐπ'
αὐτοὺς καὶ ἔλεος· καὶ ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ τοῦ θ(εο)ῦ· τοῦ λοι-
ποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα
τοῦ χ(ριστο)ῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω· ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν

[illegible]

Ὁ λαός [illegible]

Θεὲ παρὼν [illegible] Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν [illegible] σῶσον τὸν λαόν σου [illegible]

[illegible]

Ἐπάκουσόν [illegible]

Διὰ τὸν φόβον [illegible]

[illegible]

225

Προ του τιμιου σου σταυρου· στρατιωτων εθνος εξουθενων εκυ-
ριε· αιμοβοροι στρατιωται κατεπωλησαν τον ... ανεδησαν γαρ σε
φανον υβρισας· οτι ακανθων ... γραψας τοις ... και την
χλαιναν χλαμυδα εφορεσας, ως βασιλευς ...
χον το ... τοιαυτη γαρ· οικονομια· αγνωσθησονται.
σωτηρια· Χριστε το μεγα ελεος δοξα σοι·

Και νυν το αυτο Προ και ... ει Ο Διαταγμα ...
ει. αρ ... Κε ... Βοηθοι κε:
στιχ Β Ο ... Βοηθοι κε:

Ελκομενος επι σταυρου· ουτως ειπας κυριε· δια ποιον εργων
με θελετε. φονευσαι Ιουδαιοι· οτι τοις παραλυτοις
μωροις ... οτι τοις νεκροις ως εξ υπνου ανεστησα·
αιμορροουσαν ιασαμην· Χαναναιαν ηλεησα· δια ποιον
εργων· θελετε με· φονευσαι Ιουδαιοι· αλλ ο ...
σου εκκεντησαι· Χριστον παρανομοι+ Και νυν το αυτο Προ
και νυν. Και ει Ο Διαταγμα ... ει αν
τοκε ο το πανασιονς ... Προ Κε και εκ κρινανοι
Ιουδαιοι θανατον την ζωην των απαντων· οι την ερυθραν
ραβδω διεξαντες· σταυρω προσηλωσαν· και οι εκ πετρας
μελι θηλασαντες· χολην σοι προσηνεγκαν· αλλ εκων

ελκο ο ο ο ο μενος επι σταυρου. ουτως ειπας
ας κυριε.

[illegible] ἵνα πάσας ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ

Κ(ύρι)ε δόξα σοι: στί(χος) Ὁ θ(εὸ)ς ὁ θ(εό)ς μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλι-

πές με [illegible] ὑπέμεινας [illegible] Ὁ λαὸς Κ(ύρι)ε κατε-

κρίνασέ σε. στί(χος) β. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια ἀλλήλων

ὑπ' ἐμῶν. Ὁ λαὸς Κ(ύρι)ε κατέκρινάς σε [illegible] χο(ρός).

Ὁ τὴν [illegible] μορφὴν [illegible] τοῦ [illegible]: κ(αὶ) ἡ βαρ(εῖα)

Ὢ τῆς φονικῆς τῶν Ἰουδαίων παραν[ομίας] [illegible]

τῆς τοῦ [illegible] ἀνθρωπίας [illegible]

[illegible] καὶ σταυρὸς [illegible]

ἑκούσιος θάνατος. εὐεργεσία παγκόσμιος. μακρόθυμε

Κ(ύρι)ε δόξα σοι. Ὁ [illegible] πρὸς [illegible] τὴν λόγ-

χην [illegible] παριστάμενα

[illegible] οὐδεμία γυναικὶ [illegible]

[illegible] ἐξίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων [illegible]

[illegible] ἐκ [illegible] ἐν χαρᾷ [illegible]

ἀν [illegible] Κ(ύρι)ε δόξα σοι. [illegible]

Ὁ [illegible] εἰς μάστιγας [illegible] στί(χος) Κ(ύρι)ε [illegible] προφ(ητεία)

Προφ(ητείας) Ἠσαΐου

Κ(ύριο)ς δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας. τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον. ἔθηκέ μοι πρωΐ. προσέθηκέ μοι ὠτίον ἀκούειν. καὶ ἡ παιδεία Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω. τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας. τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα. τὸ δὲ πρόσω-

226

ὤρμου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· καὶ
κς ὁ βοηθός μου ἐγενήθη· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην· ἀλλ' ἔ-
θηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων
ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ· ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· τίς ὁ κρι-
νόμενός μοι· ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός
μοι ἐγγισάτω μοι· ἰδοὺ κς βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με

ὁ ἀπό(στολος)· πρὸς ῥωμαίους ε

Ἀδελφοί· ἔτι χς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν· ἔτι κατὰ καιρὸν ὑ-
πὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν· μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀ-
ποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολ-
μᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησιν τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς
ὁ θς· ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν· χς ὑπὲρ ἡμῶν
ἀπέθανεν· πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν
τῷ αἵματι αὐτοῦ· σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς·
εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θῷ διὰ τοῦ θα-
νάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες
σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δὲ τοῦτο· ἀλ-
λὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θῷ διὰ ἰυ χυ· δι' οὗ νῦν τὴν
καταλλαγὴν ἐλάβομεν·: εἶτα τὸ α´· ἡ τῆς καὶ ἀρχ(ή)·

ψ(αλμὸς) ς´· ψαλ. λε´. φησὶν ὁ παρανό(μος)· καὶ ψαλ. χη´.
Σῶσόν με ὁ θς ὅτι εἰσῆλ(θον)· καὶ ψαλ. ς´· Ὁ κατοικῶν ἐν βοη(θείᾳ)·
ει. ... εἰ. ἀρ τὸν ψαλ. Ἐξομολογήσομαί σοι κε
ἐν ὅλῃ καρ(δίᾳ)· ... Ἐπάκουσόν μου κε· ... Εὐφρανθήσομαι
καὶ ἀγαλλιάσω(μαι)· Ἐπάκουσόν μου κε:+

Τάδε λέγει κύριος τοῖς ἰουδαίοις· λαός μου· τί ἐποίησά σοι·
ἢ τί σοι παρηνόχλησα· τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα· τοὺς
λεπρούς σου ἐκαθάρισα· ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἀνωρθωσά-
μην· λαός μου· τί ἐποίησά σοι· καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας·
ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος· ἀντὶ
τοῦ ἀγαπᾶν με· σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω
λοιπόν· καλέσω μου τὰ ἔθνη· κἀκεῖνά με δοξάσουσιν· σὺν
τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι· κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι· ζωὴν
τὴν αἰώνιον. + καὶ νῦν τὸ αὐτὸ πρὸ καὶ μ(ετὰ) τ(ὸν)· εἶθ' ὁ χ(ορός):
Ὁ δομ(έστικος)· τὸ σχῆμα τ(οῦ) μ(έλους)· καὶ ἐκ τ(ρίτου) ἀρ(χό)μ(ενοι) ψαλ(λουσι)· Κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσον· Σῶσον ἡμᾶς κ(ύρι)ε· στί(χος) β'· ἐκ πάν-
των διωκόντων: σῶσον ἡμᾶς κ(ύρι)ε.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν· τί συνεβουλεύ-
σατο ἰούδας ὁ προδότης· σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις· κατὰ τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν· σήμερον· ἔνοχον θανάτου τὸν ἀθάνα-
τον λόγον ἐποίησεν· καὶ πιλάτῳ προδώσαντες· ἐν
τῷ κρανίου ἐσταύρωσαν· καὶ ταῦτα πάσχων· ἐβόα
ὁ σωτὴρ ἡμῶν λέγων· ἄφες αὐτοῖς πάτερ τὴν ἁμαρτίαν ταύ-
την· ὅπως γνῶσι τὰ ἔθνη· τὴν ἐκ νεκρῶν μου ἀνάστασιν. +
καὶ νῦν τὸ αὐτὸ πρὸ καὶ μ(ετὰ) τ(ὸν)· καὶ εἶθ' ὁ δομ(έστικος): τὸ σχῆμα τ(οῦ) μ(έλους)·
καὶ ἐκ τ(ρίτου) ἀρ(χό)μ(ενοι) ψαλ(λουσι)· Ἐπὶ σοὶ κ(ύρι)ε πεποιθώς· ἐπάκουσον κ(ύρι)ε:

227

στι β΄. Ὅτι πλαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐμε: Ἐπάκουσόν με κε:· ἦχ πλ α΄

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ· Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι· ὁ χορὸς τῶν ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· ἰδοὺ ναός· ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· ἰδοὺ ἀμνός· ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκατε· ἀλλ' ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη· μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν· ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας· καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· αὐτός ἐστιν ἡ ζωή· καὶ τὸ φῶς· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου. +

Καὶ ἡ κ... προ: καὶ μετὰ: εἰ ὁ μα. Π... ἡμῖν: εἰ. ἀνέστη ὁ ... ἐκ τῆς. Προ ἦχ β΄. Ἐξεγέρθητι κε ... ἐν: στι Σῶσόν με ὁ θς ὅτι εἰσῆλθον. Ἐπιστρουταςαχραν. Ὁ λαὸς Ἐξεγέρ:

στι β΄. Ὀνειδισμὸν προσε ἡ ψυχή ἐπιστρουτασαχραν:

Ὁ λαὸς Ἐξεγείρ εἰ ἦχ κ...

Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν· τοῖς ἀναξίοις κε· εἰ κα ἦ πλ

Τοῦ στρατιάρχου παρισταμένου· καθεζομένου ἐπὶ τοῦ θρόνου· Πιλάτος ὁ ἡγεμών ... ὁ θς· ἀνταιρόμενος τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς· καὶ πειθόμενος τῶν Ἑβραίων ταῖς φωναῖς· παρανόμως κατέκρινεν· καὶ τῷ σταυρῷ προσηλῶσαι· ... λόγῳ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα· καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου. + ἦχ

εἰ. μέσω ἦχ β΄ ... στι Ὁ θς ὁ θς μου πρ:

προφη Ἠσαΐου ἀνά:

Τάδε λέγει κύριος· Τίς ὁ παραγινόμενος ἐξ Ἐδώμ· ἐρύθημα ἱματ

παρ' αὐτοῦ ἐκ Βοσώρ· οὗτος ὡραῖος ἐν στολῇ αὐτοῦ μετὰ βί-
ας ἰσχύος· ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου· διὰ
τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια· καὶ τὰ ἐνδύματά σου· ὡς ἀπὸ
πατητοῦ ληνοῦ πλήρους καταπεπατημένης· ληνὸν πα-
τήσας μονώτατος· καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ· καὶ
κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ μου· καὶ κατέθλασα
αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου· καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς
γῆν· καὶ ἐρραντίσθη τὸ κατάμιγμα πάντων τὰ ἱμάτιά
μου· καὶ πάντα τὰ ἐνδύματά μου ἐμόλυνα· ἡμέρα γὰρ
ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς· ἐνιαυτὸς λυτρώσεως
πάρεστιν· καὶ ἐπέβλεψα καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ προσ-
ενόησα· καὶ οὐδεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς· ἐν
τῷ βραχίονί μου· καὶ ὁ θυμός μου αὐτοῖς ἐπέστη· καὶ κατεπά-
τησα αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου· καὶ ἐμέθυσα αὐτοὺς ἐν τῷ θυ-
μῷ μου· καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν λέγει κύριος παν-
τοκράτωρ· + ὁ ἀπ(όστολος) πρ(ὸς) ἑβραίους·

Ἀδελφοί· ὅ τε ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι· ἐξ ἑνὸς πάν-
τες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς κα-
λεῖν λέγων· ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν ἐγὼ ἔσομαι
πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παι-
δία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός· ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώ-
νηκεν σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ αὐτὸς παραπλησίως
μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ
τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου· τοῦτ' ἔστι τὸν
διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους· ὅσοι φόβῳ θα-

...ματος διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. + Καὶ ἐν [illegible]

Καὶ νῦν. Καὶ τὸ πληρώσω τὴν [illegible]. Καὶ ἀπ[illegible].

[illegible] Ψαλ. λδ. Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντας με.

Καὶ ψαλ. ρη. Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου. Καὶ ψαλ. πζ.

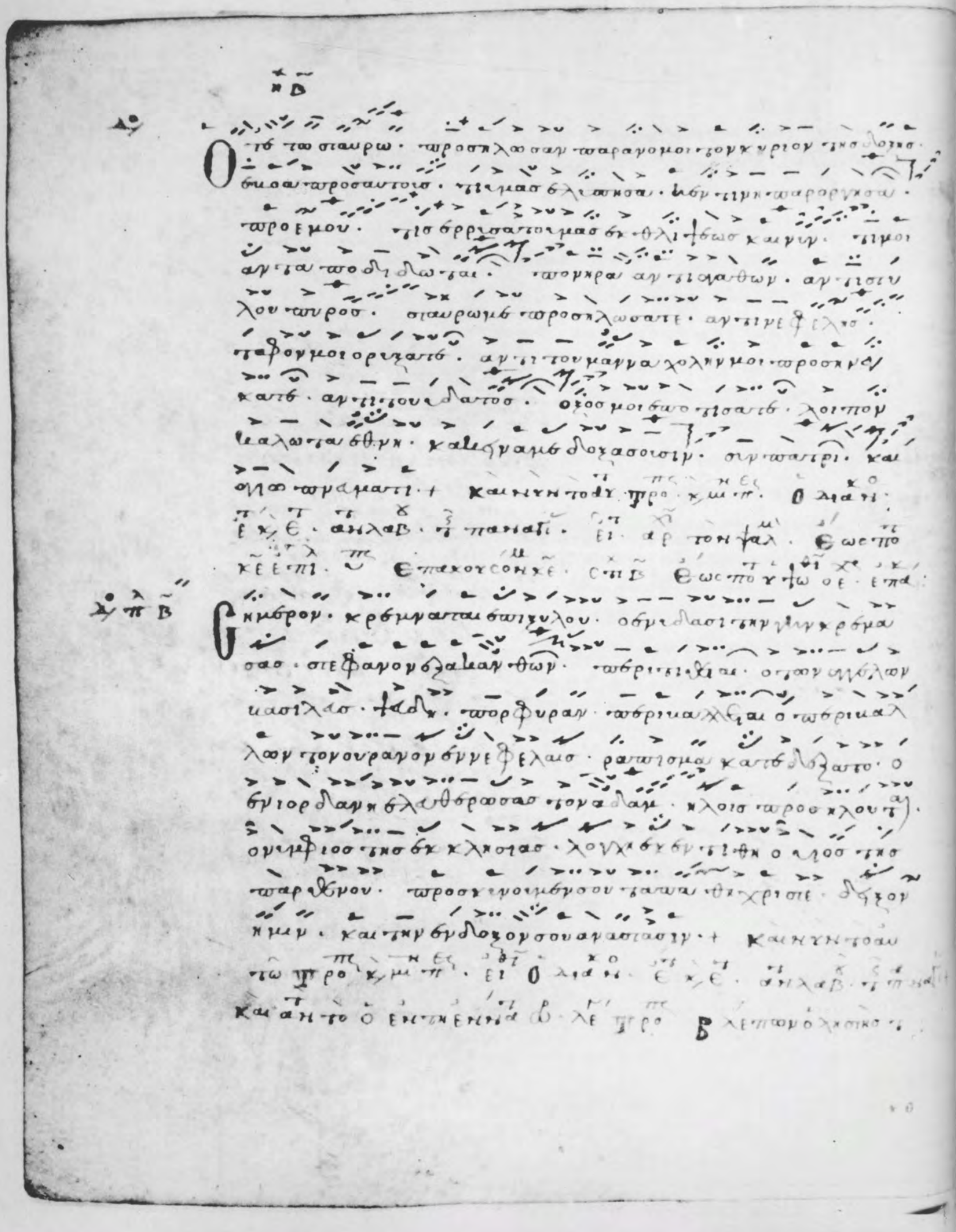
Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Καὶ ψαλ. πε. Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου.

Καὶ εἰ[ς] [illegible]. Εἰς ἀρ[χὴν] τὸν ψαλ. Ἐπὶ σοὶ κύριε πέποιθα. Ἐπάκουσόν μου κύριε. Στιχ β. Ὅτι πολλοὶ οἱ [illegible] [illegible] Ἐπάκουσόν μου. [illegible]

Θαυμαστὸς ἡμῶν [illegible] τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητήν [illegible] χρεμαμένου [illegible] τὴν ἡμέραν [illegible] πάλιν [illegible] καὶ τὴν γῆν [illegible] σώματα νεκρῶν [illegible] προσκυνοῦμεν [illegible] σῶσον ἡμᾶς. + Καὶ νῦν [illegible]

[illegible] Ὁ διάκονος [illegible]. Εἰς ἀρ[χὴν] τὸν ψαλ.

Σῶσόν με κύριε ὁ θεός μου [illegible] Σῶσόν με κύριε. Στιχ β. Ὅτι [illegible]

στί(χος) Δίκασον Κ(ύρι)ε τοὺς ἀ(δικοῦντάς με). ὁ λαός· βλέ(πε) ὅλ(ον) τὸν ἀπ(όστολον).

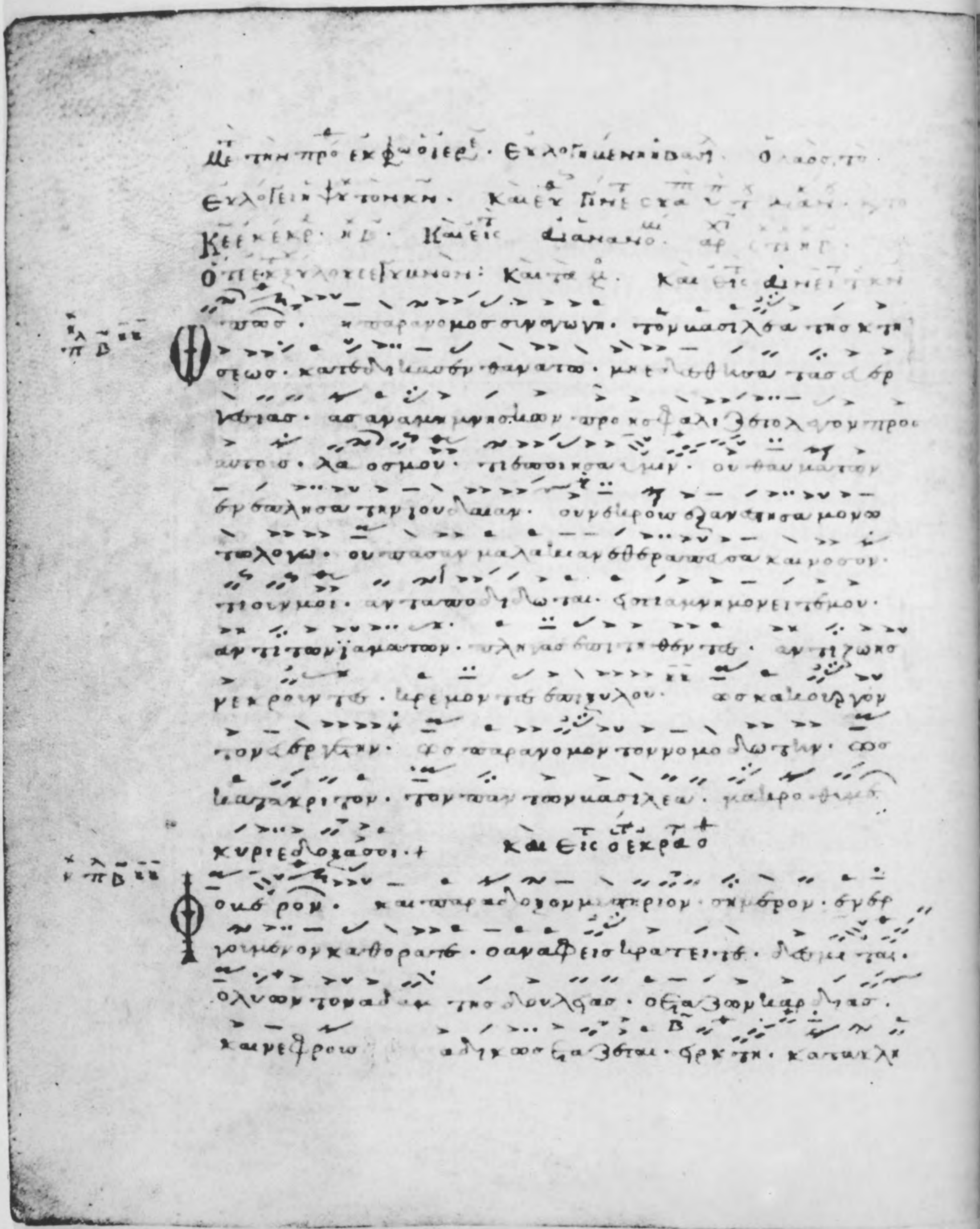
στί(χος) β' Γενηθήτωσαν ὡς χνοῦς κ(ατὰ) π(ροσώπου). ὁ λαός· βλέ(πε) ὅλ(ον).

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν ἐν τῷ σταυρῷ κα(θορῶσα)· δόξα.

τῆς προφη(τείας) Ἱερεμίου ἀνά(γνωσμα)

Κ(ύρι)ε γνώρισόν μοι καὶ γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ διαβούλια αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν λέγοντες· δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ· καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι· Κ(ύρι)ε τῶν δυνάμεων κρίνων δίκαια· ἐτάζων νεφροὺς καὶ καρδίας· ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς· ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. + ὁ ἀπό(στολος) πρὸς Τιμό(θεον)·

Τέκνον Τιμόθεε· παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα· καὶ Χ(ριστο)ῦ Ἰ(ησο)ῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου· τὴν καλὴν ὁμολογίαν· τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον· ἀνεπίληπτον· μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων· οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν:~ καὶ ἐκ τοῦ [illegible] καὶ ... μετὰ τῶν ἀ(λληλουϊαρίων)· κ(αὶ) ἀπό(στολος): καὶ εἶθ' ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. δεῖ εἰδέναι ὅτι προηγιασμένων τῆς μ(εγάλης) ε' λειτουργοῦμεν τῇ μ(εγάλῃ) παρασκευῇ. καὶ οὐχὶ τῇ κ(υριακ)ῇ τῶν βαΐων καθὼς ἐπὶ ταῖς ἄλλαις κ(αὶ) μ(εγάλαις) ἑβ(δομάσιν): γίνεται δὲ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυ(σοστόμου).

σται· ο την παλαιαν συγκλησας· πιλατω παριστατε· ον τρο

μω παριστανται ουρανων αι δυναμεις· ραπιζεται χειρι· πλα

σματος ο πλαστης· ξυλω κατακρινεται· ο κρινων ζων

τας και νεκρους· ταφω· παραδιδοται· ο καθορεξας

του αδου· ο παν... ανθρωποις απαθως· και παντας σω

σας της αρας· ανεξικακε κυριε δοξα σοι· + Κζ εις ... ηχ πλ β

Σημερον· ο δεσποτης και κυριος· παριστανται πιλατω· ε

κ σταυρω παραδιδοται· ο κτιστης των απαντων· ως

αμνος προσαγομενος· ταις ιδιαις βουλησεσι· τοις ηλοις

προσπηγνυται· και την πλευραν κεντειται· και τω σπο

γγω προσαγεται· ο μαννα βρεξας μυρισας· τω σιαγωσι ρα

πιζεται· ο λυτρωτης του κοσμου· και υπο των οικειων

λοιδορειται· ο μονος ειναι ο πλαστης των απαντων· ω

... του φιλανθρωπου· ... υπερ των σταυρουντων πα

ρακαλει τον ιδιον πατερα· πατερ αφες αυτοις· την α

μαρτιαν ταυτην· ου γαρ οιδασιν οι ανομοι τι αδικως

πραττουσιν· + Κζ νυν ηχ πλ β·

Η ανυμφευτος μητηρ· ο τεκμηριον ... γνωσθης· ωσυν μοι

... μου ελαφον· του γαβριηλ τα ευαγγελια· την τισκιν

... του βασιλικου· σταυρω προσηλωθεις· αν τισιο

... πορφυριδος· γινωσκει με κρουν κατιδουν· αντι

θρονον δοξης απο τ(ου) ταφον· Δ ε χ(ριστ)ε· και τον τογμα χλοι τριον· ου

δεν νεκρος· συγχωρουσιν ιουδαιοι· μητρικα επισταζην

σοι δακρυα· αφρονισαμενοι δημωμωσοι δ(υ)σωρονχθε·

τεολ τω σορον αμην φυλαξαι· αναπαυθηναι ταφου τοσου

δικνοιον· την θεοτητος κρατος· διατηρω αναστασεως·

Και ψαλλομεν τους στιχους προθ(υ)κιον· εξερχεται ο ιερ(ευς) με θυμια(μα)

κ(αι) κηρ(ον) και τον δα(δ)ι(ν). και λε(γει) ο ιερευς της εισο(δου)· και λεγει

σοφια ορθοι· και το φως ιλαρ(ον)· ει(τα) τ(ο) αναγνωσματα

ει(τα) μεσω(ν) π(ρο)β(ατων)· εθηκιτο εν λακκω· και το ν αυ

και το αλλ(ηλουι)α· π(ρο)α(ποστολον)· Σωσον ο θ(εο)ς οτι ει(σ)ηλ(θον)· και εν τω δαδ

και η θεια λειτουργ(ια) των προηγιασ(μενων)· κοινωνικ(ον) π(λ)α(γιος) γ(ευ)σασθ(ε):

✠ ακολουθ(ια) τω αγιω και μεγ(αλω) σαββα(τω)· εις ορ(θρον)· εις θ(εο)ς κ(υριο)ς·

προ(ς) κ(αι) β· Ο ευσχημων ιωσηφ· και εις τ(ους) ψαλ

λε(τε)· τ(ο) αναστασιν χ(ριστ)ε θεασαμ(ενοι)· ει(τα) κον(τακιον) ηχ(ος) π(λ)β

Προς το χειρογραφον η·

Την αβυσσον ο κλεισας· γυμνος ορατε και σμυρνη και

σινδονι ενειλημμενος· εν μνημειω κατατιθεται·

ως θνητος ο αθανατος· γυναικες δε αυτον ηλθον μυρι

σαι· κλαιουσαι πικρως και εκβοωσαι· τουτο σαββατον

εστιν το υπερευλογημενον· εν ω χ(ριστο)ς αφυπνωσας· α

ναστησεται τριημερος: +

Ὁ συνέχων τὰ πάντα· ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη· καὶ θρηνεῖ πᾶσα
ἡ κτίσις· τοῦτον κατιδοῦσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ ξύλου·
ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν· καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες
ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ φόβῳ συνεκλονεῖ-
το· καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγεν· καὶ αἱ πέτραι διερράγησαν· μνη-
μεῖα δὲ πολλὰ ἠνεῴχθησαν· καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων
ἀνδρῶν· ᾅδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται τῷ
συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· γυναῖκες δὲ κραυγά-
ζουσιν· + Πρὸς τὸ Σάββατον ἐστὶ σήμερον· τοῦ αὐτοῦ·

+ Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ· ἐπὶ εἰς αἴνους· ἦχος β′

Σήμερον· συνέχει τάφος· τὸν συνέχοντα παλάμῃ τὴν
κτίσιν· καλύπτει λίθος· τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς
οὐρανούς· ὑπνοῖ ἡ ζωὴ καὶ ᾅδης τρέμει· καὶ Ἀδὰμ τῶν
δεσμῶν ἀπολύεται· δόξα· τῇ σῇ οἰκονομίᾳ· δι' ἧς
τελέσας πάντα· σαββατισμὸν αἰώνιον· ἐδωρήσω ἡμῖν
ὁ Θεός· τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν· + ἦχος β′

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα· τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις· ὁ βα-
σιλεὺς τῶν αἰώνων· τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομί-
αν· ἐν τάφῳ σαββατίζει· καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββα-
τισμόν· αὐτῷ βοήσωμεν· ἀνάστα ὁ Θεός· κρῖνον τὴν
γῆν· ὅτι σὺ βασιλεύσεις εἰς τοὺς αἰῶνας· ὁ ἀμέτρητον ἔ-
χων· τὸ μέγα ἔλεος· +

ἦχ β''

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐν τάφῳ κειμένην· ἵνα τοὺς
ἐν τάφοις κειμένους· ζωοποιήσῃ· δεῦτε σήμερον· τὸν
ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι· προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοή-
σωμεν· ἀναπεσὼν· κεκοίμησαι ὡς λέων· τίς ἐγερεῖ σε
βασιλεῦ· ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως· ὁ δοὺς ἑαυτὸν·
ὑπὲρ ἡμῶν ἑκουσίως· Κύριε δόξα σοι. + ἦχ πλ α''

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον· τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον· καθελὼν
Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ· καὶ θεωρήσας νεκρὸν
γυμνὸν ἄταφον· εὐσυμπαθῆ τὸν θρῆνον ἀναλαβών· ὀ-
δυρόμενος ἔλεγεν· οἴμοι· γλυκύτατε Ἰησοῦ· ὃν πρὸ
μικροῦ ὁ ἥλιος· ἐν σταυρῷ κρεμάμενον· θεασάμενος ζό-
φον περιεβάλλετο· καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο· καὶ
διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέ-
πω σε· δι' ἐμὲ ἑκουσίως· ὑπελθόντα θάνατον· πῶς
σε κηδεύσω Θεέ μου· ἢ πῶς σινδόσιν εἱλίσσω· ποίαις
χερσὶ δὲ προσψαύσω· τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα· ἢ ποῖα
ᾄσματα μέλψω· τὴν σὴν ἔξοδον οἰκτίρμον· μεγαλύνω τὰ
πάθη σου· ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου· σὺν τῇ ἀναστάσει
κραυγάζων· Κύριε δό[ξα] σοι. + ἦχ πλ β''

Δεῦτε μακαρίσωμεν ἅπαντες· Ἰωσὴφ τὸν ἀοίδιμον·

232

τον την ζωην των αιωνων των· ενυν κ(αι) προσπαλαιοντα

ελθοντα και ξηναντα· δος μοι τουτον τον ξενον·

τον μη εχοντα πω την κεφαλην αυτου κλιναι· δοσ

μοι τουτον τον ξενον· ον ο μαθητης ο δολιος εισ

θανατον παρεδωκεν· δοσ μοι τουτον τον ξενον· ον

η μητηρ ορωσα· εν σταυρω κρεμαμενον· θρηνο

δουσα εβοα· και μητρικως ηλαλαζεν· οιμμοι· τε

κνον εμον· και σπλαγχνον ποθεινοτατον· τους υμε

ον γαρ ηρησε· πεπληρωται σημερον λαβοντος εν τω

ναω· και σου μεν την καρδιαν ρομφαια διελευσε

ται· αλλη χαρα· της αναστασεως σε στοι

χον θρηνον μεταβαλλεν· προσκυνω σου τα πα

θη· και την αγιαν· αναστασιν· κ π β

Ητησατο ιωσηφ· το σωμα του ιησου· και απεθετο εν

τω καινω αυτου μνημειω· εδει γαρ αυτον εκ ταφου ως

εκ παστάδος προελθειν· ο συντριψας κρατος

θανατου· και ανοιξας πυλας παραδεισου ανθρω

ποις δωρασοι· +

Κοινωνικ(ον)· και τα ...

... υπερ ... και εις ... ... εισ

... και κηρον κ(αι) θυμιαμα· και ψαλλ(ει) ... :

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα· τάφω ὡς κατεσχέθης καὶ κατεδέξω χε· ἵνα τῆς τοῦ ᾅδου καταπόσεως· λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον· καὶ ἀθανατίσας ζωώσῃς ἡμᾶς· ὡς θς ἀθάνατος· +

εἰ προ· ηχ λ Ἀνάστα κε βοήθησον ἡμῖν· κ(αὶ) λύτρωσαι ἡ(μᾶς)· στ Ὁ θς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν· κ· εἰ ἡ προφη· Ἰεζεκιὴλ το· Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυ· κ(αὶ) ἐξῆ(γαγε)· εἰ προ· Ἀνάστηθι κε ὁ θς· στ Ἐξομολογήσομαί σοι κε· εἰ ὁ απ Πρὸς Κορινθίους ε· Ἀδελφοὶ μικρὰ ζύμη· ὅλον τὸ φύραμα· καὶ τὸ ἀλλ· ηχ λ· στ Ἀνάστηθι ὁ θς κρῖνον· καὶ τὸ αλ· καὶ ἡ εὐχή· καὶ ἀπο(λύει)· Χρὴ γινώσκειν· ὅτι τῷ ἁγίῳ σαββάτῳ τάχει·

Ἑσπ· εἰς κε ἐκέκρ· ηχ πλ β

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· συνέφερέ μοι· εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμέ· τὸ κράτος μου ἔλυσε· πύλας χαλκᾶς συνέτριψε· ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρίν· θς ὢν ἀνέστησε· δόξα κύριε τῷ σταυρῷ σου· καὶ τῇ ἀναστάσει σου· + ηχ πλ β

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· κατελύθη μου ἡ ἐξουσία· ἐδεξάμην θνητόν· ὥσπερ ἕνα τῶν θανόντων· τοῦτον γὰρ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω· ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου ὧν ἐβασίλευον· ἐγὼ εἶχον· τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος· ἀλλ' οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει· δόξα κύριε· τῷ σταυρῷ σου· καὶ τῇ ἀναστάσει σου·

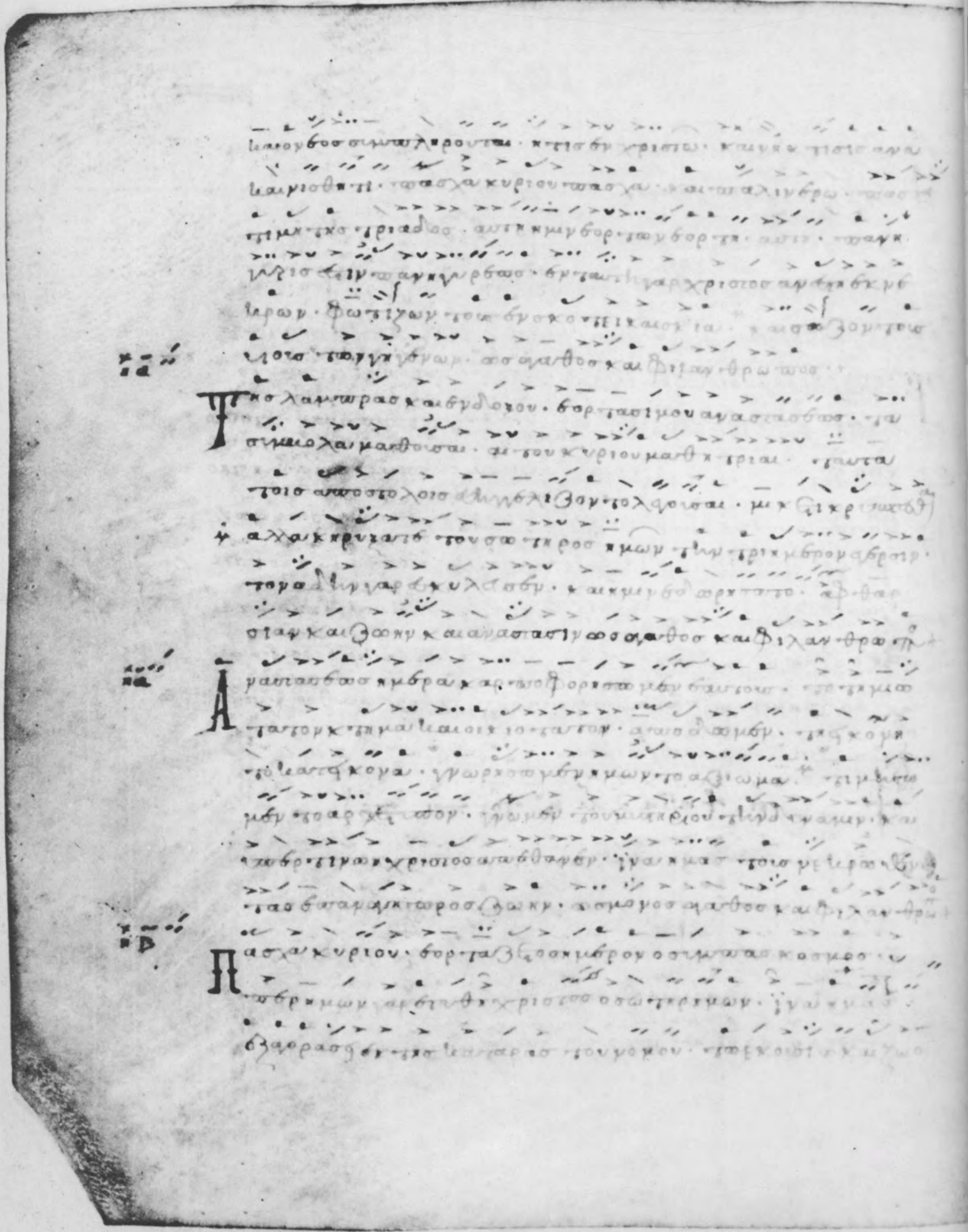
Σήμερον ὁ ἅδης στένων βοᾷ· κατελύθη μου τὸ κράτος· ὁ ποιμὴν σταυρωθεὶς καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν· ὧν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι· καὶ οὓς κατέπιον ἰσχύσας· πάντας ἐξήμεσα· ἐκένωσεν τοὺς τάφους ὁ σταυρωθείς· οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος· δόξα κύριε τῷ σταυρῷ σου· καὶ τῇ ἀναστάσει σου·

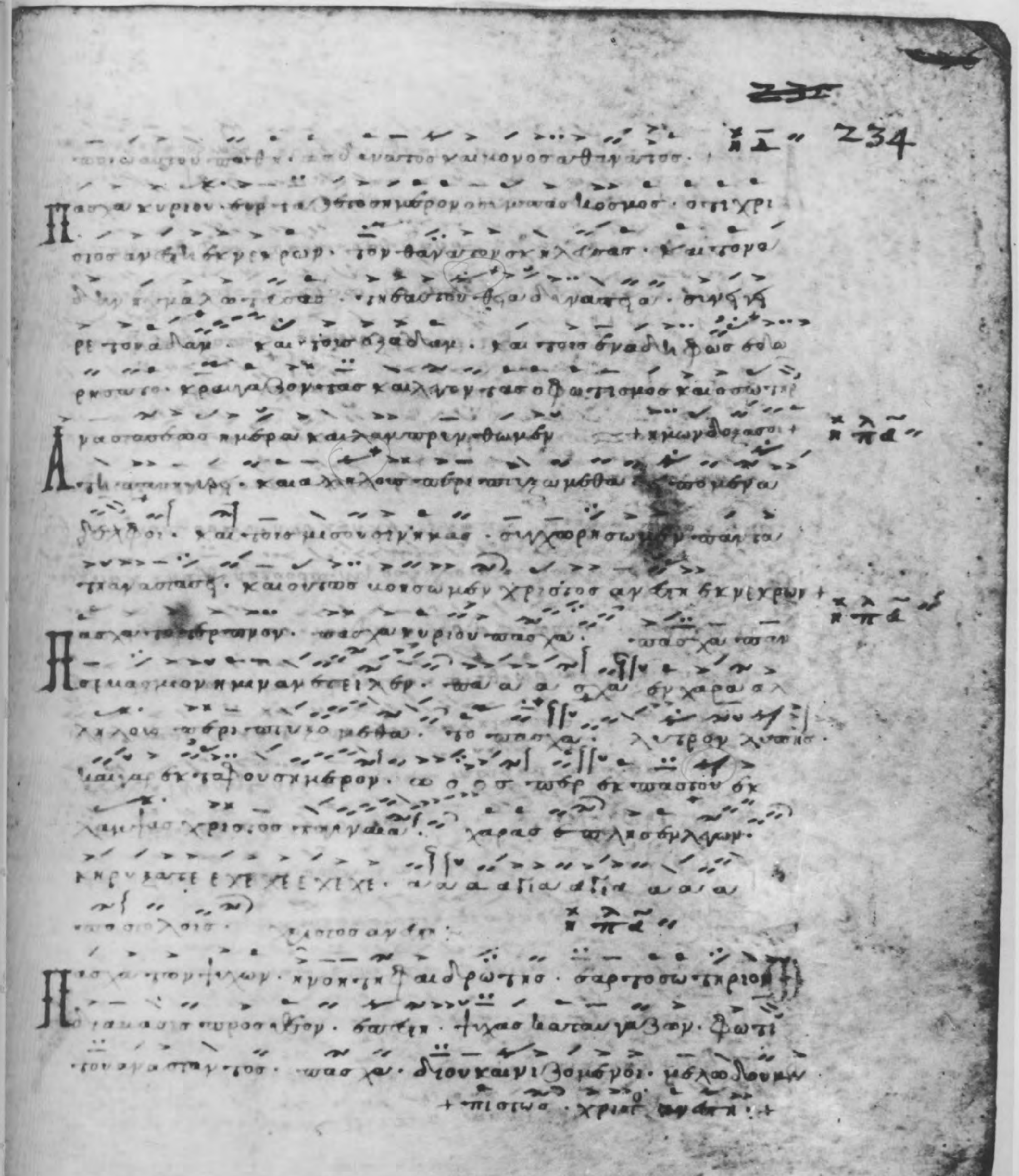
κπβ

Τὴν σήμερον μυστικῶς· ὁ μέγας Μωσῆς· προδιετυποῦτο λέγων· καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστιν· τὸ εὐλογημένον σάββατον· αὕτη ἐστίν· ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ᾗ κατέπαυσεν· ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ· διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας τῇ σαρκὶ σαββατίσας· καὶ εἰς ὃ ἦν πάλιν ἐπανελθών· διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐδωρήσατο ἡμῖν· ζωὴν τὴν αἰώνιον ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φι-λάν-θρω-πος·

Στι τῇ ἁγίᾳ κυριακῇ τοῦ πάσχα πρωΐ: ἦχος α'

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ· ὅσος ὁρατὸς· καὶ ὅσος ἀόρατος· Χριστὸς ἐκ νεκρῶν συνήγερται· Χριστὸς εἰς ἑαυτὸν ἐπανελθών· Χριστὸς ἐκ τάφου ἐλευθεροῦται· τῶν δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας· συλᾶται ὁ ᾅδης ἀφανίζονται· καὶ θανάτου καταλύεται· καὶ ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ ἀποτίθεται·

ἦχ. πλ. α'

Α ... κρατηρσι (?) · αμα χοροις θεηγοροις (?) · και παντες [illegible]
τε χαρμονικος· οτι Χριστος ανεστη· κρατος· καθε-
λων θανατου και κοσμον αναστησας· σοφαις ταις μυ-
ροφοροις· τριημερος εκ ταφου· ως εκ παστου νυμφιος·
ο θεος [illegible] τας χειρας εν [illegible]· [illegible] ευφροσυ-
νης· πασχα κυριου πασχα· πασχα· πασχα· Χριστιανικω-
τατον· και λιτανης πανευσεβες (?)· και κοσμου [illegible]
πασχα σεβασμιον· πασχα τερπνον· πασχα της τριαδος
τιμη και δοξα: Χριστος ανεστη εκ νεκρων· χαροποιον [illegible]

ἦχ. πλ. α'

Εν αρχη ην ο λογος· και ο λογος ην προς τον θεον· και θεος
ην ο λογος· ουτος [illegible]· σαρκωθεις εκ παρ-
θενου· και σταυρωθεις και ταφεις· ανεστη τριημε-
ρος σημερον· απεστειλας αγγελον· του κυλισαι τον λι-
θον· και χαραν μηνυσαι ταις γυναιξιν [illegible]
τον· τι ζητειτε· τον εσταυρωμενον Χριστον· ουκ
εστιν ωδε· αλλ' ηγερθη και [illegible] προ[illegible] υμιν·
πορευθεισαι κηρυξατε· τοις αυτου μαθηταις· χαιρε

ἦχ. πλ. α'

Φυλακες Ιουδαιων· [illegible] ματαιως· σωμα-
τος (?) [illegible]· αλλ' ο ταφος εξανεστη (?)· ο αγγελος προ-
σεφωνησεν (?)· και γυναιξιν· μυροφοροις· το χαι-
ρε το δε [illegible]· [illegible] μαθηταις μου· [illegible]

τὴν ἐμὴν· ἀνάστασιν κηρύξατε ἐν κόσμῳ· Χριστὸς ἀν[έστη] +

Ἠύγασε τὸ φῶς· τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας· τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ· τοῦ θεοῦ ἡμῶν· τὸν ὡραῖον γὰρ ἐν κάλλει· μόνον σου θεοτόκε· κατιδοῦσα· καὶ ἐκ τάφου ἀνατείλαντα· τῶν προτέρων ὀδυνῶν ἐπιλέλησαι· αὐτὸς δὲ· τὸ χαῖρε σοι προσεφθέγξατο· ὡς χαρᾶς αἰτίαν τῷ κόσμῳ γενομένην· διό· καὶ ἡμεῖς σε μεγαλύνοντες κράζομεν· Χριστὸς ἀνέστη +

τῇ κυ(ριακῇ) τῆς ἐγκαινισίμ(ου)· [illegible]

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων· ἔστης ἐλθὼν ἀθρόως παντοδύναμε· Ἰησοῦ ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν· εἰρήνην ἡμῖν δοὺς ἐπλήρωσας ἁγίου πνεύματος· προσμένειν δὲ προσέταξας· καὶ μηδαμοῦ χωρίζεσθαι τῆς Ἱερουσαλήμ· ἕως οὗ ἐνδύσασθαι· τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν· διὸ βοῶμέν σοι· ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἀνάστασις· καὶ εἰρήνη ἡμῶν δόξα σοι· +

Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ· τῆς ἐγέρσεώς σου κύριε· ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου· ἐν τόπῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ φωνήσας αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν τῷ ἀπίστῳ μαθητῇ· τὰς χεῖρας ὑπέδειξας· καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν· ὁ δὲ

ειπε βοωσ σοι· ο κυριοσ μου και ο θεοσ μου δοξα σοι +

Των μαθητων διστασαντων, τη ογδοη ημερα, επεστης ου ησαν συνηγμενοι, και την ειρηνην δους, τω Θωμα εβοησας· δευρο ο αποστολος, ψηλαφησον τας παλαμας ας τοις ηλοις επηξαν. ω καλη απιστια του Θωμα, των πιστων τας καρδιας εις επιγνωσιν ηγαγε, και μετα φοβου εβοησεν· ο κυριος μου και ο θεος μου δοξα σοι +

Θωμας ο λεγομενος Διδυμος, ουκ ην μετ' αυτων, οτε εισηλθες Χριστε, κεκλεισμενων των θυρων· οθεν και απιστει τοις ρηθεισιν αυτω, εξ απιστιας εις πιστιν βεβαιων· ουκ απηξιωσας δε αγαθε, υποδειξαι αυτω την πλευραν την αχραντον, και των χειρων και των ποδων τους μωλωπας· ο δε ψηλαφησας και ιδων, ωμολογησε σε ειναι θεον ου γυμνον, και ανθρωπον ου ψιλον· και εκραζεν· ο κυριος μου και ο θεος μου δοξα σοι +

Μετα την εγερσιν σου κυριε, συνηγμενων των μαθητων σου, των θυρων κεκλεισμενων, εν μεσω επιστας ειρηνην παρεσχες αυτοις· ο ιδων δε και ο Θωμας, τη θεωρασει των χειρων και της πλευρας του κυριου και θεου, ομολογει σε σωζοντα τους πιστευοντας εις σε φιλανθρωπε +

Των θυρων κεκλεισμενων, επιστας ο Ιησους τοις μαθηταις·

ἀφομοίαν καὶ εἰρήνην ἡμῖν ἐδίδου· ἐλάλει τῷ Θωμᾷ· τί μοι ἀπιστεῖς· ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν· φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σου· καὶ βάλε ἐν τῇ πλευρᾷ μου καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος· πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασίν μου· κραυγάζειν μετὰ σοῦ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι· +

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος· ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν· εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς· ἐὰν μὴ ἴδω οὐ μὴ πιστεύσω· ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν· ἐθεολόγει τὸν σαρκωθέντα· τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ· ἐγνώρισεν τὸν παθόντα σαρκί· ἐκήρυξεν τὸν ἀναστάντα Θεόν· καὶ ἐβόησεν λαμπρᾷ τῇ φωνῇ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι +

Κύριε· τῇ ἀστέκτῳ τῆς θεότητος αἴγλῃ· τῶν θυρῶν ἑστηκὼς οὐ τῶν κεκλεισμένων· καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν· τὴν πλευρὰν ἐγύμνωσας· καὶ τραύματα τῶν σῶν χειρῶν· καὶ τῶν ποδῶν τοὺς τύπους ἔδειξας· ἀθυμίας τὴν κατήφειαν τέλων σαφῶς ἐφώνησας· ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ καθορᾶται ὦ φίλοι· τῆς σαρκὸς τὴν πρόσληψιν· οὐ πνεύματος φέρων φύσιν· τῷ δὲ διστάζοντι μαθητῇ· παρακελεύσας ψηλαφῆσαι φρικτῶς καὶ φησίν· ἐρευνήσας ἅπαντα· ὁ Θεολογεῖ οὐ μὴ ἀμφιβάλλει· ὁ δὲ

αἰσθόμενος ἐν τῇ χειρί· τῆς αὐτοῦ δὲ πλευρᾶς τὰς ... ἐν φόβῳ ἀνε-
κόα πιστῶς· τῇ πίστει ἑλκόμενος· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου·

πα

Φιλάνθρωπε· μέγα καὶ ἀνείκαστον· τὸ πλῆθος — δόξα σοι +
τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὅτι ὑπεμακροθύμησας· ὑπὸ Ἰουδαίων
ῥαπιζόμενος· ὑπὸ ἀποστόλου ψηλαφώμενος· καὶ ὑπὸ τῶν
ἀθετούντων τὸν ναόν(?)· πολυπραγμονούμενος· πῶς ἐσαρκώθης·
πῶς ἐσταυρώθης· ὁ ἀναμάρτητος· ἀλλ' ὡς συνετίσας ἡμᾶς
ὡς τὸν Θωμᾶν κραυγάσαι σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι +

πβ

Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ· τῆς ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ· μονο-
γενὲς Λόγε τοῦ Πατρός· ἐφάνης τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Χριστὲ
κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· τὴν εἰρήνην σου δωρησάμενος·
καὶ τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας· δεῦρο
ψηλάφησον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· καὶ τὴν ἀκήρατον
μου πλευράν· ὁ δὲ πιστώσας ἐκβοᾷ σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός

πβ

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· εἰσελθὼν — μου δόξα σοι +
Χριστὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· τότε Θωμᾶς· οἰκονομι-
κῶς οὐχ εὑρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· οὐ μὴ πιστεύσω·
ἐὰν μὴ ἴδω κἀγὼ τὸν Δεσπότην· ἴδω τὴν πλευράν· ὅ-
θεν ἐξῆλθε· τὸ αἷμα τὸ ὕδωρ τὸ βάπτισμα· ἴδω τὴν
πληγήν· ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος·
ἴδω πῶς· οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα· ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα·

τὸν θάνατον πατήσας· καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας· κ(ύρι)ε δόξα σοι. +

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων· ἐπέστης σῶτερ· οὗ ἦσαν συγκεκλεισμένοι· καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν· λέγει τῷ Θωμᾷ· διὰ τὸ ψηλάφησον· καὶ ἴδε· τοὺς τύπους τῶν ἥλων· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἅψαι τῆς πλευρᾶς μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος· βάλε ἀπίστει κήρυξον· τὴν ἐκ νεκρῶν μου ἀνάστασιν. +

Ἥψατο Θωμᾶς· τῆς πλευρᾶς τῇ χειρί· λέγει Χριστός· καὶ τοὺς τύπους τῶν ἥλων· διὰ τὸ ψηλάφησον· πίστει βραδύνησον· καὶ γίνου μὴ ἄπιστος· καὶ μὴ γένῃ ἄπιστος· ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δεσπότῃ χω... ... ... τοῦ δεσπότου· ... ... συ μου δεσπότης καὶ κύριος· ... δόξα σοι. + κ(αὶ) νῦν μυροφόροις

Μυροφόροι γυναῖκες· τῷ τάφῳ τί προσήλθετε· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς· ἀνέστη ὁ κύριος· θαρσεῖτε ὡς ὁ ἄγγελος +

Μετὰ σπουδῆς ἦλθον αἱ γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα· ἀρώματα ἐν ταῖς χερσὶν μυρίσαι σπουδάζουσαι· καὶ τοῦτο μὴ εὑροῦσαι· διηπόρουν πρὸς ἀλλήλας· ἀγνοοῦσαι τὴν ἀνάστασιν· ἀλλ᾽ ἐπέστη αὐταῖς ἄγγελος καὶ εἶπεν· ἀνέστη Χριστός· δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. +

Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον· ἡ Μαγδαληνή· καὶ ἡ ἄλλη Μαρία· ζητοῦσαι τὸν κύριον· καὶ τὸν ἄγγελον εἶδον· ὡς ἀστραπήν· καθεζόμενον ἐπὶ τὸν λίθον καὶ λέγοντα πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν· ἀνέστη καθὼς εἶπεν· ἐν Γαλιλαίᾳ αὐτὸν εὑρήσετε· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κύριε δόξα σοι. +

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες· ὄρθρου βαθέος· ἀρώματα λαβοῦσαι·
τοῦ κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον· ἀλλ᾽ ἀδόκητον χρῆμα θεω-
ροῦσαι· διελογίζοντο τὸ ξενιζόμενον τοῦ λίθου· [illegible]
καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες τοῦ
μνήματος· ποῦ ἡ τήρησις τοῦ Πιλάτου κουστωδία· καὶ ἀκρι-
βὴς ἀσφάλεια· [illegible] μηνυτής· τῶν ἀπορουσῶν γυναικῶν·
ἐξαστράπτων ἄγγελος· καὶ λέγων πρὸς αὐτάς· τί μετὰ θρή-
νων ζητεῖτε τὸν ζῶντα· καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων· ἐγήγερται Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐκ νεκρῶν ὡς
παντοδύναμος· παρέχων πᾶσιν ἡμῖν· ἀφθαρσίαν καὶ
ζωήν· φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος·

Αἱ μυροφόροι ὄρθριαι γενόμεναι· καὶ τὸ μνῆμα τοῦ [illegible]
-δὴς καταλαβοῦσαι· [illegible] ζητοῦσαι Χριστόν· πρὸς τὸ μυρί-
σαι τὸ ἄχραντον σῶμα σου· καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχη-
θεῖσαι· χαροποιὰ ῥήματα· τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον·
ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν· σκυλεύσας τὸν
θάνατον· τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος· ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι· μαθήτριαι [illegible] μέγα ἔλεος·
κιρνᾶτε· ὁ λίθος κεκύλισται· ὁ τάφος κεκένωται·
ἴδετε τὴν φθορὰν· τῇ ζωῇ καταπαλαισθεῖσαν· τὰς σφραγῖδας
μαρτυρούσας [illegible]· ἐπὶ ὧν τὰς [illegible]· τοὺς φύλ-
ακας τῶν ἀπειθῶν· τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ· ὁ ᾅ-
δης θρηνεῖ· δράμωμεν χαρᾷ· φωνήσατε τοῖς ἀποστόλοις·

συνεγείρωσας χριστὸς τοῦ θανάτου πρὸ τοῦ τρίτου ἐκ νεκρῶν
ἡμᾶς προάγει εἰς τὴν γαλιλαίαν. + ἦχ. δ

Ἔρραναν μύρα μετὰ δακρύων ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἱ γυναῖκες·
καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν· ἐν τῷ λέγειν· ἀνέστη ὁ Κ(ύριο)ς +

ἦχ. πλ. β

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες· τὸν τάφον σου καταλαμβάνουσαι·
καὶ τὰς σφραγῖδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι· μὴ εὑροῦσαι
τὸ ἄχραντον τὸ σῶμά σου· ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς· ἦλ-
θον λέγουσαι· τίς· ἔκλεψεν· ἡμῶν τὴν ἐλπίδα·
τίς· εἴληφε· νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον· τῆς
μητρὸς μόνον παραμύθιον· [illegible]· πῶς ὁ νεκροὺς ζωώ-
σας ἐτεθανατώθη· πῶς ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας ἐτάφη·
ἀλλ' ἀνάστηθι σῶτερ αὐτεξουσίως· καθὼς ἔφησας
τριήμερος· σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. + Κ(ύρι)ε τοῦ παραλυ(τ)

ἦχ. δ

Ὅτε τῇ ἀχράντῳ· πλαστουργήσας τὸν ἄνθρω-
πον· ἦλθες σπλαγχνισθείς· τὰς νόσους ἰάσασθαι
Χριστέ· τὸν παραλυτικὸν ἐν τῇ προβατικῇ κολυμβή-
θρᾳ· διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας· αἱμορροοῦσα δὲ τὸ
ἄλγος ἐθεράπευσας· τῆς Χαναναίας τὴν παῖδα
ἐνοχλουμένην ἠλέησας· καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ ἑκα-
τοντάρχου οὐ παρεῖδες· διὰ τοῦτο κράζομεν·
παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι. + ἦχ. [illegible]

[illegible] συνελθοῦσαι [illegible] παρὰ [illegible] ὥρᾳ [illegible]
Ἠ [illegible] ἐν [illegible] [illegible] λαμβάνουσαι [illegible]

ὡς μοι ἐφθόνησε· τί μοι κράβαττος ζωῆς· οὐ χρήζω τοίνυν προβα-
τικῆς κολυμβήθρας· οὐ γάρ ἐστί μοι τις ὁ ἐμβάλλων με· παρα-
τι τομένων τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι
τῶν ἰαμάτων· ἵνα κἀγὼ μετὰ πάντων κράζω· παντοδύ-

ἦχ πα

ἐν τῇ προβατικῇ κολυμ- ναμε κύριε δόξα σοι. +

Ἐ βήθρᾳ· ἄνθρωπος κατέκειτο ἐν ἀσθενείᾳ· καὶ ἰδών σε
κύριε ἐβόα· ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕ-
δωρ βάλῃ με ἐν αὐτῷ· ἐν ᾧ δὲ πορεύομαι· ἄλλος προλαμ-
βάνει με καὶ λαμβάνει τὴν ἴασιν· ἐγὼ δὲ ἀσθενῶν πορεύο-
μαι· καὶ εὐθέως σπλαγχνισθεὶς ὁ σωτὴρ λέγει πρὸς αὐτόν·
διά σε ἄνθρωπος γέγονα· διά σε σάρκα περιβέβλη-
μαι καὶ λέγεις ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἆρόν σου τὸν κράβαττον
καὶ περιπάτει· πάντα σοι δυνατά· πάντα σοι ὑπακούει·
πάντα σοι ὑποτάσσεται· πάντων ἡμῶν μνήσθητι· καὶ ἐ-
λέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος. +

ἦχ πα''

μενος ἐστὶν ἐν Ἱεροσολύμοις· ἥτις προβατικὴ κολυμ-
Α βήθρα· ἐπιλεγομένη κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδά· πέντε στο-
ὰς ἔχουσα· ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούν-
των· ἄγγελος γὰρ τοῦ θεοῦ κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν ἐτά-
ρασσεν αὐτήν· καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πί-
στει· καὶ ἰδὼν ὁ κύριος χρόνιον ἄνθρωπον λέγει πρὸς
αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι· ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνα-
το· κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ

τοῦ ὕδωρ· μᾶλλον δὲ μὴ ἐσθίειν κολυμβήθραν· ἰατροῖς ἅπαντα
λόγον τὸν ἀνάπαυσιν τὸν μου· καὶ ἐλθὼν τυχεῖν οὐκ ἠξιώ-
θην· ἀλλ' ὁ ἰατρὸς· τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων λέγει πρὸς
αὐτόν· ἆρόν σου τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει· χαριζό-
μενος τὴν δύναμιν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς ἀνθρώποις· + ἦχος πλ. β'

Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος· ἔκειντο πλήθη τῶν
ἀσθενούντων· καὶ μεσούσης τῆς ἑορτῆς· εὑρὼν ὁ Χριστὸς
ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἔτη ἔχοντα· παράλυτον κείμενον· δεσπο-
τικῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι· ὁ ἀσθε-
νῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἵνα ὅταν τα-
ραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ὁ δὲ λέγει
πρὸς αὐτόν· ἆρόν σου τὴν κλίνην· ἴδε ὑγιὴς γέγονας καὶ μη-
κέτι ἁμάρτανε· τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις· καὶ σῶσον ἡμᾶς

Κύριε· τὸν παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ... καὶ τὸ μέγα ἔλεος· + ἦχος πλ. β'
ἐθεράπευσεν· ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισεν· καὶ οὐδὲ ἡ πο-
λυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισεν νόσος· ὅτι τῆς φωνῆς σου ὀ-
ξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη· καὶ ... τὸ δυσβάστακτον βάρος
ἀπέρριψεν· καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν· εἰς μαρτύ-
ριον τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου· δόξα σοι· +

Τῇ δ' τῆς μεσοπεντηκοστῆς ἦχος ...

Πεντηκοστῆς ἐφεστηκυίας· ... ἡμέρας μεσούσης· ... Χριστὸς
παραγενόμενος· ἀνὴρ ἐν τῇ Βηθεσδᾷ· παράλυτον
... λόγῳ αὐτοῦ· τὴν κλίνην βαστάσαντος· καὶ ...

·πρόσωπο θαυματουργῶν· ἐν ... σώματι·

θρώποις χαρισάμενος ... κύριος ... καὶ τὸ μέγα ἔλεος +

πλ α

Ἐ μέσῃ τῆς ἑορτῆς · ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ · ματαιοῦσα τῆς ἑορ-

τῆς · διδάσκων καὶ λέγων · τοῖς ἀπειθέσι Ἰουδαίοις ·

τοῖς Φαρισαίοις καὶ γραμματεῦσι · ... παρρησία

πρὸς αὐτοῖς · ὁ διψῶν · ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέ[τω] ·

ὕδωρ ζωηρὸν καὶ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα · ὁ πιστεύ-

ων εἰς ἐμὲ Χριστόν · ... ποταμοὶ ... ἐκ τῆς κοι-

λίας αὐτοῦ · ζωῆς αἰωνίου · ... ἀγαθότητος · καὶ

εὐσπλαγχνίας αὐτοῦ · Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι · +

πλ Δ

Ὅτε παρθένου ... Χριστὸς ὁ Θεός · μεσούσης τῆς ἑορ-

τῆς · [illegible] ... ὁ ... ὤν

... καὶ ... θαῦμα ... οἱ Ἰουδαῖοι

[illegible] τῶν Φαρισαίων · ... καὶ γρα-

μματεῖς ... λέγοντες · ... οὗτος · ...

... μελοῦσαν · ... ὁ

προ... · σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι · δο-

ξαζόμενος Χριστὸς ἡμῶν δόξα σοι · +

πλ Δ

Ὅτε τῆς ἑορτῆς ... μεσαζούσης · ἀνῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ

ἱερόν · καὶ ἐδίδασκεν λέγων · τοῖς ἀπειθέσι Ἰουδαί-

οις · ὁ διψῶν · ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω · ὕδωρ

ζωηρὸν αἰώνιον · καὶ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα · ὁ

πίστει ὡς ἔφησε· ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ·

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς· δοξάζω [illegible] καὶ ἔστη τὸ φῶς τῆς ζωῆς +

μέσον τοῦ ἐν μέσῳ τῆς γῆς· σωτηρίαν ἐργασάμενον· μέσον

καρδίας λῃστῶν· ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο· καὶ τὸ μὲν·

ἐκλάσθη μου [illegible] · [illegible] πιστά [illegible] σ[illegible]

[illegible] · [illegible] ἐν τῷ παραδείσῳ· κατῆλθες ἐν τῷ

τάφῳ· ἐκύλισας τὸν ᾅδην· [illegible]

Φωτισθέντες ἀδελφοί· τῇ [illegible] ζωὴν τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

ἀναστάντος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· καὶ φθάσαντες τὸ μέσον· τῆς

ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς· γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐν τῷ

[illegible] · ἵνα ἀξιωθῶμεν· καὶ τὴν ἀνάληψιν

ἑορτάσαι· καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου πνεύματος +

Κύριε πρὸ τοῦ σταυροῦ· τῆς ἑορτῆς μεσούσης

ἐν τῷ ἱερῷ ἀνῆλθες· Ἰουδαίοις παρρησίᾳ διδάσκοντα·

Μωσέως καὶ ἐν νόμῳ διασουμονιω [illegible] · ἐκπλήτ

τομένοις χρίσει [illegible] σοφίας· τὸ ἄφραστον μυστήριον·

[illegible] καταισχύναντες σὺν αὐτοῖς φθόνῳ ἐμβλέπων [illegible]

οὗτος οἶδε γράμματα [illegible] · μὴ μεμαθηκώς· ἀγνοοῦ

[illegible] σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

Τῆς ἑορτῆς μεσούσης· τῆς κοινῆς Χριστῷ ἀναπέμψωμεν· καὶ

[illegible] παρουσίας· [illegible] πνεύματος· [illegible]

[illegible] σωτηρίας· ἐν κα[illegible]

…τὰ σύμφορα ἡμῖν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ἦχ. π

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου, Σῶτερ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον· δόξα σοι.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, [illegible] μονογενὴς [illegible] θεοῦ καὶ τῆς [illegible] κύριε [illegible] τοῖς [illegible] Ἰουδαίοις, τοῖς Φαρισαίοις καὶ γραμματεῦσι [illegible] ὁ [illegible] ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω [illegible] ὕδατος [illegible] ῥήματος θείου· [illegible] τῆς κοιλίας αὐτοῦ· [illegible] μέγεθος· [illegible] πληρώματος· [illegible] δόξα σοι.

ἦχ. π

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, [illegible] τοῦ ἱεροῦ [illegible] καὶ [illegible] τοῦ ὄχλου [illegible] παρρησίᾳ καὶ [illegible] τὸ φῶς τοῦ κόσμου [illegible] τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

ἦχ. π

Καθαρθῶμεν [illegible] ἀγαλλιασώμεθα [illegible] Χριστὸν [illegible] τὸν ἐχθρὸν θριαμβεύσας [illegible] τοῦ σταυροῦ καὶ ἀναστάσεως [illegible] καταλύσας [illegible]. Κ(αὶ) ν(ῦν) τῆς [illegible]

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐλθὼν ὁ κύριος · ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων · εὗρε τὴν ἐκ τῆς
ἄρα θηρεῦσαι ζωγρῆσαι καρπόν · ἡ χάρις · ἐν ταύτῃ ὁ ζῶν
λειβόμενος ἐκ τοῦ παραδείσου · ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως · ἡ γυνὴ
γὰρ · ἡ Σαμαρεῖτις · ἀντλῆσαι ὕδωρ · ἡ γυνὴ ἰδοῦσα ἔφησε σωτῆρ ·
δός μοι ὕδωρ πιεῖν ἵνα τοῦ ἀλλομένου ἐμπλησθῶ
καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα · ἡ σώφρων · τοῖς ὄχλοις ἀνήγ-
γελεν ἀθρόως · δεῦτε ἴδετε Χριστὸν τὸν κύριον τὸν σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν +

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ κύριος ·
ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν ἀσώματον Χριστόν · παράσχου μοι τὸ
ὕδωρ τῆς πίστεως · καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ
νάματα · ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν · ζωοδότα κύριε δόξα σοι +

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος υἱὸς καὶ λόγος τοῦ πατρός ·
ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐλθὼν ὁ πηγὴ τῶν ἰαμάτων · καὶ γυνὴ ἐκ
τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ παραγενομένη · ἰδοῦσα ἔφη
ὁ σωτήρ · δός μοι ὕδωρ πιεῖν · καὶ ἀπελθοῦσα φώνησον
σου τὸν ἄνδρα · ἡ δὲ · ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη καὶ οὐ
θεῷ · λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν οὐκ ἔχω ἄνδρα · πρὸς ἣν
ὁ διδάσκαλος · καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ · ἡ δὲ ἐπὶ τῷ
ῥήματι ἐκπλαγεῖσα · καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα · τοῖς
ὄχλοις ἐβόα λέγουσα · δεῦτε ἴδετε Χριστόν · ὃς
δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος +

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ · ὅτι
Χριστὸς ὤφθη ἐν σαρκὶ ὡς ἄνθρωπος.

ὁ διδάσκαλος πρὸς αὐτήν · ἀληθῶς εἶπας οὐκ ἔχω ἄνδρα ·

ἵνα ὁ Ἀδὰμ ὁ ἐξ ἀρχῆς κατάρας [illegible] καὶ θαυμάζοντες [illegible]
ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος· γυναικὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] προσκυνοῦμεν [illegible]
[illegible] +

ἦχος πλ. β'

Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ· [illegible] τὴν Σαμαρεῖτιν [illegible]
[illegible]

ἦχος πλ. β'

Τ[illegible] Κύριος [illegible] Σαμαρεῖτιδι [illegible]
[illegible]

ἦχος πλ. β'

Ἡ [illegible]
[illegible]

ρήματι· μᾶλλον προσαιτήσεις· ἵνα ἀνοίξουσι ... καὶ λαλοῦντα τοῖς πᾶσιν· ἐκ χρυσῶν εἰ ... τὸν ... ἐν γνώσει καὶ εἶδον· παραγενόμενον σαρκὶ· διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ...

Ἐσχάτως ἐν σαρκὶ Χριστὸς ὁ θεός· διὰ τὴν οἰκονομίαν· ... Σαμαρείτης· τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου· ... τὸ ἀγαλλίαμα ... τοῖς ἐν τῇ πόλει· ... καρδίᾳ ... ἐστὶν ὁ προσδοκώμενος Χριστός· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ

Ὁ τυφλὸς ὁ γεννηθείς· ἐν τοῖς διαλογισμοῖς ἔλεγεν· ἆρα ἐγὼ διὰ ἁμαρτίας γονέων· ἐγεννήθην ἀόμματος· ἆρα ἐγὼ διὰ ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔλεγχον· οὐκ ἐπαρκῶ τοῦ ἐρωτᾶν· πότε νύξ· πότε ἡμέρα· οὐκ ἔτι τῶν ποδῶν μου αἱ ... τοῖς λίθοις προσκρούσματα· οὐκ ἔτι εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα· οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλάσαντα· ἀλλὰ δέομαί σου Χριστὲ ὁ θεός· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ· εὗρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι εἰς τὸν Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε· δόξαν ἀναπέμπων τῷ θεῷ· οἱ δὲ γείτονες αὐτοῦ· ἔλεγον αὐτῷ·

σαντος τὰς κόρας διανοίξεων· ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν ψυχὴν ... τῶν
ἰάσαι ἴσχυσεν· οὐδὲ γὰρ τυφλὸς ... ποιήσας· ἀνθρώπους ἰσχὺς ὁ χαλο-
μένος ἐκεῖνος μόνος εἶδεν· νίψασθαι εἰς τὸν σιλωὰμ καὶ ἀναβλέψαι·
αὐτὸς ἐστὶν ἀληθῶς· ὃν ἐγὼ ... ἐνώπιον ... χριστοῦ
μαρτυρίαν· αὐτὸς ἐστὶν ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

κα' Ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ... τυφλὸς· ... ζοφερὸς ... ὅ-
τι ὡραῖος κύριε· ἄνοιξόν μου τὰς κόρας· ἵνα ... σωτὴρ
ἡμῶν· ἵνα με ... αὐτῶν· καὶ ... τὴν δύναμιν·

πα' Κύριε παράγων τοῦ ἱεροῦ ὁδῷ· εὗρες ἄνθρωπον τυφλὸν
ἐκ γενετῆς· καὶ ἐκθαμβοι γενόμενοι οἱ μαθηταί·
ἐπηρώτων λέγοντες· διδάσκαλε τίς ἥμαρτεν· οὗτος
ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ· σὺ δὲ σωτήρ μου
ἐβόησας αὐτοῖς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν· οὔτε οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ·
ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με· ἃ οὐδεὶς
δύναται ἐργάζεσθαι· καὶ ταῦτα εἰπὼν· ἔπτυσε χα-
μαί· καὶ πηλὸν ποιήσας· ἐπέχρισε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ· λέγων πρὸς αὐτόν· ὕπαγε νίψαι· ἐν τῇ σιλωὰμ
κολυμβήθρᾳ· ὁ δὲ νιψάμενος ... ἀνέβλεψε· καὶ
[illegible] κύριε καὶ προσεκύνησέ σοι·
διὸ καὶ ἡμεῖς· ἐλέησον ἡμᾶς· κπλ'

Δικαιοσύνης ἥλιε· νοητὲ χριστὲ ὁ θεός· ὃς ... με-
... τοῦ ὃ αὐτὸς ἐδωρήσω· διὰ ... τοῦ

~~244~~ 243ο

προσταῖς δεως· φανήσας καταιγίδα· καὶ ἡμῶν τὰ ὄμμα
τα τῶν ψυχῶν αὐγάσας· τοῖς ἡμέρας δόξας· ἵνα ὡς τοῖς
ἐν σώμασι· πολλὰ ἰσουν καὶ αὐτοὺς· κ(ύριο)ς ἡμᾶς ἀπολλ
χνια· φιλάνθρωπε δόξα σοι· + κπδ

Τοῖς λάλησον τοῖς δεδομένοις αὐτοῦ Χριστέ· ἡ τῆς ὑπεραριθμήσο
ἐστὶν θαυμασίων σου τὰ πλήθει· διὰ πλοῖς γὰρ φῶς ὁρᾶ
θεν· ὁ τὸ γένος διαμαθόντι ἠπιώ· διὰ πλάσας καὶ τὰς ἰάσεις
τοῖς νοσοῦσιν χαρίζῃ· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος· ὀφθαλ
μοὺς διήνοιξας· τοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς μήτρας πηρωμένου· ἀλλὰ
καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὁ θεὸν ἀθανάτον ὁμολογεῖ· τὸν Χρ(ιστὸ)ν ὑπομέ
νον· καὶ πᾶσι παρέχοντι τὸ μέγα ἔλεος· + κπδ

Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους· σαρκωθεὶς Χριστὲ ὁ θεὸς· τὸν
τοῦ φωτὸς ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας· σου τοῖς χοϊσ ἀφαι
τῶν οἰκτιρμῶν· λαμπαδοῦ μας ἀθεΐας καταξιώσας·
τοῦ τοῦ τὰς κόρας· τοῖς χοϊκοῖς πλαστουργοῖς· δακτύ
λοις αὐτοῦ προσψαύσας· αὐτὸς καὶ γὴν φῶς τὸ παρόχει· καὶ
ἡμῶν καταύγασον· τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια· ὁ μόνος
ἀθανάτο παρόχος· + **Εἰς ἀνάληψιν τοῦ κ(υρίο)υ ἡμ(ῶν) Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ.** κα

Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς· ὁ θεὸς καὶ κατελθὼν· μὴ ἐάσας
ἡμᾶς· ὀρφανοὺς κύριε· ἐλθέτω σου τὸ πνεῦμα· φέρον
εἰρήνην τῷ κόσμῳ· δεῖξον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
ἔργα δυνάμεώς σου· κύριε φιλάνθρωπε· + κα

Συνελθόντες Χριστέ· προσκυνοῦμεν ἀρχόντων ἱερῶν τοῦ· ὁ τῶν

θ

[illegible] ἀπάντων αὐτοῦ [illegible] μὴ χωρισθεὶς · καὶ προσθεὶς
[illegible] τοῦ · τρισαγίου νοῦ [illegible]
[illegible] · καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν [illegible]
[illegible] Κύριε · μονογενὴς τοῦ Πατρός · [illegible] σῶσον
κα
Οἱ ἀπόστολοί σου Κύριε · τοῖς [illegible] κτισμάτων · ἐλέησον ἡμᾶς +
ἀποστόλοις ὁ λέγων · ἄνδρες Γαλιλαῖοι · τί ἑστήκατε ἐμβλέ-
ποντες εἰς τὸν οὐρανόν · οὗτός ἐστιν Χριστὸς ὁ Θεός · ὁ ἀ-
ναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν · οὗτος ἐλεύσεται πά-
λιν · ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτόν · πορευόμενον εἰς τὸν οὐ-
ρανόν · λατρεύσατε αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ +
κβ
Ἐτέχθης · ὡς αὐτὸς ἠθέλησας · ἐφάνης · ὡς αὐτὸς ἠβουλή-
θης · ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν · ἐκ νεκρῶν ἀνέστης · πα-
τήσας τὸν θάνατον · ἀνελήφθης ἐν δόξῃ · ὁ τὰ σύμπαν-
τα πληρῶν · καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν πνεῦμα θεῖον · τοῦ
ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν θεότητα +
κγ
Ἀναλαμβανομένου σου Χριστὲ · ἐκ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν +
αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι · ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ ἐβόων · τίς οὗτος ·
ἔφησαν πρὸς αὐτάς · οὗτός ἐστιν ὁ κραταιὸς καὶ δυνατός ·
οὗτός ἐστιν ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ · οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ τῆς δό-
ξης βασιλεύς · καὶ ἵνα τί [illegible] αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμά-
τια · ἐκ Βοσὼρ ἥκει ὅπερ ἐστὶν τῆς σαρκός · αὐτὸς δὲ

244

ωσ θεοσ . ευλογιαισ καταξιωσασ . την μεγαλοσυνην . αποστειλασ ημιν . το πνευμα σου το αγιον . ινα οδηγησ(η) . και μελλησ ελθειν εν δοξη . + σωσον τασ ψυχασ ημων . +

Αν τω ορει των ελαιων χειρασ εξαρασ . ενωπιον των σων μαθητων . και ευλογησασ ευλογια του πατροσ . ο τασ μυριασ πληρων τη θεοτητι . και ανεληφθησ . ημιν το πνευμα σου το αγιον . το φωτιζον και στηριζον . και αγιαζον τασ ψυχασ ημων . +

Ο τε παραγεγονασ . επι το οροσ χειρασ των ελαιων . πατροσ επιτελεσαι την αναληψιν . εξεπλησσον . ουρανιοι αγγελοι . και εφριξαν οι καταχθονιοι . παριστανται δε οι μαθηται . μετα χαρασ . εν τρομω οισ ελαλησ αυτοισ . ωσ θρονοσ δε ητοιμαστο εξεμπροσθεν ... νεφελησ προσμενουσα . πυλαι δε ουρανου διανοιξασαι . το καλλοσ φανταζεται . και γη . την ... αναβασιν καλυπτει . αδαμ την καταβασιν ωσ γνωσ ... ζητει αυθισ αναβασιν . αλλα χρηματιζοντοσ χριστου ... στομα δε . μεγαλα ηυλογει ωσ ... ηκουετο . μετα ... εμακαριζεν . και ουρανοσ εν δοξη ... εδεξατο . εργον τουτο κυριε . ο ειργασω . μεγα και παραδοξον σωτηρ ελεησον των ψυχων ημων . +

λα

Τὴν καταπεσοῦσαν φύσιν τοῦ Ἀδάμ· εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ὁ Θεός· ἑνωποιήσας ἑαυτόν· ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· ἀνήγαγες σήμερον· ὡς ἀγαπήσας γὰρ αὐτὴν ἐκάθισας· ὡς συμπαθήσας δὲ ἥνωσας αὐτήν· ὡς ἑνώσας συνέπαθες· ὡς ἀπαθὴς παθῶν καὶ συνεδόξασας· ἀλλ' οἱ ἀσώματοι· τίς ἐστιν οὗτος ἔλεγον· ὁ ὡραῖος ἀνήρ· ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον· Θεός ἐστι καὶ ἄνθρωπος· τὸ συναμφότερον φαινόμενον· ὅθεν ἐξάλλοις ἄγγελοι· ἐν στολαῖς περιιπτάμενοι· τῶν μαθητῶν οἱ μὲν ἄλλοι διελέγοντο· ἄνδρες ἐκ Γαλιλαίας ὁ Γαλιλαῖοι· ὃς ἀφ' ὑμῶν πορεύεται· οὗτος Ἰησοῦς ἄνθρωπος Θεός· Θεὸς ἄνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται· κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν· πιστοῖς δὲ δωρούμενος ἁμαρτιῶν συγχώρησιν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος. †

λβ

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός· τῶν μαθητῶν ὁρώντων· ἐν νεφέλαις· ὑπελάμβανον ὁρᾶν μετὰ σαρκός· πύλαι ἐπήρθησαν· ἐχόρευσεν ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων· ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει· αἱ ἄνω στρατιαὶ ἐβόων· ἐκραύγαζον λέγουσαι· ἄρατε πύλας· οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· μὴ χωρισθῇς ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· τὸ ὁδηγοῦν

245

καὶ φωτίζων· καὶ στηρίζων· καὶ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

Κύριε· τὸ μυστήριον τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον· καὶ ἀ-
πὸ γενεῶν πληρώσας ὡς ἀγαθός· ἦλθες μετὰ τῶν μαθητῶν
σου· ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν· ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε· τὸν
ποιητὴν καὶ πάντων τὸν δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ πά-
θει σου· μητρικῶς ὑπὲρ πάντας ἀλγήσασαν· ἔδει καὶ
τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σου· ὑπερβαλλόντως ἀπολαῦσαι χα-
ρᾶς· ἧς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες· τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου
σου δοξάζοντες· τὸ μέγα σου ἔλεος· τὸ εἰς ἡμᾶς γνωρίζομεν

Κύριε ἀναλαμβανόμενόν σου ὅθεν οὐκ ἐ + δόξα σοι [illegible]·
χωρισθείς· αἱ στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων· καὶ πᾶσαι τῶν
ἀσωμάτων· ἐν ἀγαλλιάσει βοῶσιν· ταῖς ἄνω στρατιαῖς δι-
γαμένοιν· ἄρατε πύλας· οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐκδέχλα-
σθε [illegible] τῆς δόξης· ὁ γὰρ θρόνος ὁ χερουβικός·
ἀνελάμβανέ σε μετὰ σαρκός· Κύριε δόξα σοι· +

Δεῦτε· τῶν πιστῶν τὸ σύστημα· τοὺς νόας μυηθέντες τῶν
μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ· ἄληκτον ὕμνον [illegible]ωμεν· ἐπὶ
τοῦ ἐλαιῶνος ὡς οἱ ἀπόστολοι· μετὰ Δαυῒδ κραυγάσωμεν·
ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγ-
γος· γνωρίζοντες· τὰς φυλὰς τῶν κρατούντων· ἐκεῖ ὅπου καὶ

λβ

λαλων τον αλαστορος· και φωτισαι τας ψυχας ημων· +

πλ β'

Ο κυριος αναληφθεις εις ουρανους ιν' αποστειλη τον παρακλητον τω κοσμω· οι ουρανοι ητοιμαζον τον θρονον αυτου· νεφελαι την επιβασιν αυτου· αγγελοι θαυμαζουσιν· ανθρωπον ορωντες υπερανω αυτων· ο πατηρ εκδεχεται· ον εν κολποις εχει συναιδιον· το πνευμα το αγιον κελευει πασι τοις αγγελοις αυτου· αρατε πυλας· οι αρχοντες ημων· παντα τα εθνη κροτησατε χειρας· οτι ανεβη χριστος· οπου ην το προ

πλ β'

Κυριε της αναληψει [illegible] τον θρονον χερουβιμ· εθεωρησαν τας [illegible] τον θεον· επι νεφελων αναρχομενον· τον υπ' αυτων καθεζομενον· και δοξαζομενον οτι χριστος [illegible] δοξαζουσι· +

πλ β'

Εν τοις ορατοις τοις αλλοις· θεωρων [illegible] τας [illegible] χει ση το απαυγασμα της δοξης του πατρος· αναμνου μενσου την φωτοδοτον του προσωπου μορφην· προσκυνουμεν σου τα παθηματα· τιμωμεν την αναστασιν· την ενδοξον αναληψιν· δοξαζοντες ελεησον ημας· +

πλ β'

Κυριε· οι αποστολοι ως ειδον σε· επι νεφελαις επαιρομενον· οδυρμοις δακρυων· γοωδως τα χριστε· κατη

φεισας πληρουμενοι· θρηνουντες ελεγον· δεσποτα· μη
εασησ ημας ορφανους· ους δι' οικτον ηγαπησας· δουλους
σου ως ευσπλαγχνος· αλλ' αποστειλον· ως υπεσχου ημιν·
το πανάγιον σου πνευμα· φωταγωγουν τας ψυχας ημων·+ πβ

Κυριε· της οικονομιας πληρωσας το μυστηριον· παρα-
λαβων τους σους μαθητας· εις το ορος των ελαιων· α-
νεληλυθας· και ιδου το στερεωμα του ουρανου πα-
ρηλθες· ο δι' εμε πτωχευσας κατ' εμε και αναβας· ο-
θεν ουκ εχωρισθης· το πανάγιον σου πνευμα εξαποστει-
λον· στηριζον τας καρδιας ημων·+ πβ

Ανεβη ο θεος εν αλαλαγμω· κυριος εν φωνη σαλπιγγος·
ινα υψωση την πεσουσαν εικονα του αδαμ· και απο-
στειλη· πνευμα παρακλητον· του αγιασαι τας
ψυχας ημων·+ πβ

Των κολπων των πατρικων·
μη χωρισθεις γλυκυτατε ιησου· και τοις επι γης ως αν-
θρωπος συναναστραφεις· σημερον εν ορει των ελαιων·
αναληφθεις εν δοξη· και την πεσουσαν φυσιν ημων
συμπαθως ανυψωσας· τω πατρι συνεκαθισας· ο δε

αἱ οὐρανίαι τῶν ἀσωμάτων τάξεις· τὸ θαῦμα ἐκπληττόμε-
ναι· ἐξίσταντο θαμβοῦσαι· καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι
[illegible] τὴν σὴν φιλανθρωπίαν
ἐμεγάλυνον· μεθ' ὧν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐν γῇ· τὴν πρὸς ἡμᾶς
σου συγκατάβασιν· καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν ἀνάληψιν· ἀχάριστοι
τῷ ἱκετεύομεν λέγοντες· ὁ τοῖς μαθηταῖς· καὶ τὴν
τεκοῦσάν σε θεοτόκον· χαρᾶς ἀπείρου πλήσας· ἐν
τῇ σῇ ἀναλήψει· καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς
χαρᾶς· ἀλλ' αὐτῶν διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος +

ἦχ. πλ. β'

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις· τὴν ἡμετέραν φύσιν ἐθεώ-
μεναι· θαυμάζουσαι· τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἄνοδον· δι-
ηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος·
ἰδοῦσαι δέ· τὸν οἰκεῖον δεσπότην· τὰς οὐρανίους πύ-
λας· ἀρθῆναι διεκελεύοντο· μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνοῦ-
μεν· τὸν μετὰ σαρκός· ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον·
κριτὴν τῶν ἁπάντων· καὶ θεὸν παντοδύναμον· +

ἦχ. βαρύς

Ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν· ἦλθες ὁ ἐλεῶν· τὸ γένος τῶν ἀν-
θρώπων· καὶ νεφέλη ὑπελάμβανέ σε· ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν τῶν μαθητῶν σου· τρεμόντων μέν· διὰ τὴν ὀπτα-
σίαν· χαιρόντων δέ· διὰ τὴν πρὸς δόξαν· τοῦ σοῦ
πνεύματος· ἐνώστηριξας σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς· +

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς· ὁ τὰ πάντα πληρῶν
τῇ θεότητι· καὶ ἐν δεξιᾷ πατρὸς ἐκαθέσθης· ὁ ἐν ἀρχῇ
θεὸς λόγος· ὃν αἱ οὐράνιαι δυνάμεις ὁρῶσαι· τοῖς ἀπο-
στόλοις ἐμφανῶς ἔλεγον· τί ἵστατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν
οὐρανόν· Ἰησοῦς ὃν ἐθεάσασθε· αὐτὸς πάλιν ἐλεύσεται μετὰ
δόξης· τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ ἀποδοῦναι ἑκά-
στῳ· κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ἀκατάλη-
πτε κύριε δόξα σοι· + ετι β αυτ πα

Μιταὶ οἱ πάλαι· τοῦ διδασκάλου τοὺς χοροὺς τοὺς ἐν τῷ
ὄρει· συναγαγὼν ἐν ὄρει ἐλαιῶν· ὁ ξένως ἀκολουθοῦν-
τας· ἐν ᾧ· τὴν ἀναλογίαν αὐτοῖς μερίζων· ὥσπερ
κλῆρον πατρῷον· Ἱερουσαλὴμ προσμένειν· τοῦ πνεύ-
ματος παρουσίαν· μὴ ἐκχωρίζεσθε παντελῶς ἀλίας·
μεθ' ὑμῶν εἰμι ἕως τῆς συντελείας· ὡς δὲ χερου-
βικοῖς· ἀνεκαινουμένοις· ἀπολῶν ἤκουον ἐπιφω-
νούντων· ὃν ἴδετε Ἰησοῦν· ἀφ' ὑμῶν ἀναπτάντα·
φως ... πάλιν αὐτὸν προσδοκᾶτε· ὦ.
πάντων γόνυ κάμψει ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων· καὶ κατα-
χθονίων κύριε δόξα σοι· + ... πρωτ ενηι·

Ἀποστολικῶν παραδόσεων· ἀκριβὴς φύλαξ γεγονυῖα

γιοι πατέρες· τῆς γὰρ ἁγίας τριάδος· τὸ ὁμοούσιον· ὀρθο-
δόξως δογματίσαντες· ἄρειον τὸν βλάσφημον· συνοδι-
κῶς κατέβαλλον· μεθ' ὧν καὶ μακεδόνιον· πνευματο-
μάχον ἀπέβαλον τε· καὶ κατεκρίνατο νεστόριον· εὐτυχέα
καὶ διόσκορον· σαβέλλιόν τε· καὶ σεβῆρον τὸν ἀκέφα-
λον· ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθαι· ῥυσθῆναι ἡμᾶς· ἀ-
κηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον ἐν τῇ πίστει φυλαχθῆναι δέ·

ιβ

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον· τῶν θεο- (+ ὁ μέθο[illegible])
φόρων πατέρων· τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συνα-
θροισθέντων· ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει νικαέων· τῶν ὀρθο-
δόξων τὰ δόγματα· εὐσεβῶς τε πιστῶς ἑορτάζω-
μεν· οὗτοι γάρ· τοῦ δυσσεβοῦς ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα· θε-
οφρόνως καθεῖλον· καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας·
συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς·
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ὁμοούσιον· καὶ συναΐδιον· πρὸ τῶν
αἰώνων ὄντα· τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν· ἐν τῷ
τῆς πίστεως συμβόλῳ· ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς· τούτων
ἑπόμενοι· οἱ θεῖοι καὶ ἡμεῖς· τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμα-
σιν ἑπόμενοι· εὐσεβῶς πιστεύοντες λατρεύομεν· σὺν
πατρὶ τὸν υἱόν· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον· ἐν μιᾷ

θεοτητι· τριαδα ομοουσιον· + ἦχ πλ δ

Πασ μυστικας σημερον· του πνευματος σαλπιγγας· τους θεοφορους πατερας αναφωνησωμεν μελωδησαντας εν μεσω της εκκλησιας· μελος εναρμονιον θεολογιας· τριαδα μιαν απαραλλακτον· ουσιαν τε και θεοτητα· τους καθαιρετας αρειου και ορθοδοξων προμαχους· τους πρεσβευοντας παντοτε κυριω· ελεηθηναι

Πανσοφων πατερων ο χορος· εκ των της οικουμενης + περατων συνδραμων πατρος· και υιου και πνευματος ολην μιαν ουσιαν· εδογματισαν και φυσιν· και το μυστηριον της θεολογιας· τρανως παρεδωκαν τη εκκλησια· ους ευφημουντες εν πιστει· μακαρισωμεν λεγοντες· ω θεια παρεμβολη θεηγοροι οπλιται· παραταξεως κυριου· αστερες πολυφωτοι του νοητου στερεωματος· της μυστικης σιων· οι ακαθαιρετοι πυργοι· τα μυρα του παραδεισου· τα χρυσα στοματα του λογου· νικαιας το καυχημα· οικουμενης αγλαισμα· εκτενως πρεσβευσατε υπερ των ψυχων ημων +

τῆ κυριακῆ τῆς αγιας ν στι εις κε εκ — In Pentecost.

Πεντηκοστην εορταζωμεν· και πνευματος επιδημιαν·

και προθεσμιαν επαγγελιας · και ελπιδος την πληρωσιν ·
και το μυστηριον οσον · ως μεγα τε και αξιασμιον · διο και βοω
μεν σοι · δημιουργε του παντος · κυριε δοξα σοι · +

ια΄

Γλωσσαις αλλογενων · ενεργουργησας χριστε · τοις σοις
μαθηταις · ινα δι αυτων εκηρυξωσιν · τον λογον και θε
ον · τον παρεχοντα ταις ψυχαις ημων το μεγα ελεος · +

ια΄

Παντα χορηγει · το πνευμα το αγιον · βρυει προφητειας ·
ιερεας τελειοι · αγραμματους σοφιαν εδιδαξεν · αλιεις
θεολογους ανεδειξεν · ολον συγκροτει τον θεσμον της εκ
κλησιας · ομοουσιε και ομοθρονε · τω πατρι και τω
υιω · παρακλητε δοξα σοι · + β΄

Εν τοις προφηταις ανηγγειλας ημιν · οδον σωτηριας ·
και εν αποστολοις εξελαμψεν σωτηρ ημων η χαρις του πνευ
ματος σου · συ ει θεος πρωτος · συ και μετα ταυτα · και εις
τους αιωνας · συ ο θεος ημων · + β΄

Ειδομεν το φως · το αληθινον · ελαβομεν · πνευμα ε
πουρανιον · ευρομεν πιστιν αληθη · αδιαιρετον · τρια
δα προσκυνουντες · αυτη γαρ ημας εσωσεν · + β΄

Εν ταις αυλαις σου υμνησω σε · τον σωτηρα του κοσμου ·
και κλινας γονυ · προσκυνησω σου την αηττητον

δυναμιν· εν πατερα και μορφη και μια κυρια· και εν παντι
καιρω δοξολογουμενος ο κυριος. + ΙΒ.

Εν ταις αυλαις του κυριου οι πιστοι· τον υμνουντες της ψυχης·
και του σωματος αποκλισαντες· ανυμνουμεν αει τον
αναρχον πατερα· και τον συναναρχον υιον· και το
συναιδιον και παναγιον πνευμα· το φωτιζον και αγια
Τριαδα ομοουσιον εν μοναδι ≈ γιαζον τας ψυχας ημ +
γνωσωμεν· πατερα και υιον· συν αγιω πνευματι· τουτο
γαρ εκηρυξαν παντες οι προφηται· και αποστολοι μετα
μαρτυρων. + τη κυ εσ στι εις την εκκλησιαν ηχ γ

Νιω σατη μεζον τοις πασιν· εφανωσαι [?] ...
σιν· ιουδαιοι γαρ εξ ων κατα σαρκα χριστος· απιστια
αγνοησαντες· δικης εξεπεσον χαριτος. και του θει
ου φωτος οι εξ εθνων ηξιωθημεν· στηριχθεντες τοις
λογοις. των μαθητων· φθεγγομενων την δοξαν· του
αδρευτου [?] των ολων θεου. ηθων [?]. τας καρδιας· συν
τοις γονατι κλιναντες· εν πιστει προσκυνησωμεν· τω
ομοουσιω πνευματι· κηρυχθεντι σωτηρι των ψυχων ημων. +

στι καρδιαν καθαραν κτισον. ηχ γ

Νυν το παρακλητον πνευμα· επι πασαν σαρκα εκ

κέχυται· ἀποστόλων γὰρ χορείαις ἀρξάμενον· ἐξ αὐτῶν κατὰ
μέθεξιν· τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσεν· καὶ πι
στοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν· ἐν πυρίνω
τῷ εἴδει τοῖς μαθηταῖς· διανέμον τὰς γλώσσας· ε[ἰς]
ὑμνῳδίαν καὶ δόξαν θεοῦ· μέθων· τὰς καρδίας
νοερῶς ἐλλαμπόμενοι· καὶ πίστει στηριχθέντες· τῷ
θείῳ πνεύματι· δεόμεθα σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· +

στιχηρὰ [illegible] ἀπὸ τ πρ ἦ γ

Νεωστὶ [illegible] ἀλλονται κράτος· οἱ Χριστοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῖς ἀπό
στολοι· ἐκαίνιζε γὰρ αὐτοῖς ὁ παράκλητος· ἐν αὐτοῖς
καινιζόμενος· μυστικῇ καινοτομίᾳ γνώσεως· ἐν ταῖς
ξέναις φωναῖς· καὶ ὑψηγόροις κηρύττουσι θεόν· τὴν ἀΐδιον
φύσιν τε καὶ ἁπλῆν· τρισυπόστατον ἐνιαίαν· τὸν α
ἐργέτου τῶν γόνων ἡμῶν· δεο· φωτισθέντες· τοῖς
ἐκείνων δὴ δόγμασιν· πατέρα προσκυνήσωμεν·
υἱόν τε καὶ πνεῦμα· κηρυχθὲν τισω τῆ ρι τῶν ψυ

ι̅δ̅

Παράδοξα σήμερον· εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ≈ · χωνήμων· +
ἐν πόλει Δαυΐδ· ὅτε τὸ πνεῦμα κατῆλθε τὸ ἅγιον·
ἐν πυρίναις γλώσσαις· καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς
ἀπεφθέγξατο· ἔφη γὰρ συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ

χριστου· αφνω ηχος· καθαπερ φερομενης βιαιας πνο
ης· και επληρωσε τον οικον· ου ησαν καθημενοι· και
παντες ηρξαντο φθεγγεσθαι· ξενοις ρημασιν· ξενοις δογ
μασιν· ξενοις διδαγμασιν της αγιας τριαδος· +

Το πνευμα το αγιον· ην μεν αει και εστιν και εσται· ουτε αρξα
μενον ουτε παυσαμενον· αλλ' αει πατρι και υιω συντε
ταγμενον· και συναριθμουμενον· ζωη και ζωοποι
ουν· φως εκ φωτος χορηγον· αυταγαθον και πηγη αγα
θοτητος· δι ου πατηρ γνωριζεται· και υιος δοξαζεται·
και παρα παντων γινωσκεται· μια δυναμις· μια συν
ταξις· μια προσκυνησις της αγιας τριαδος· +

Το πνευμα το αγιον· φως και ζωη· και ζωσα πηγη νοερα·
πνευμα σοφιας πνευμα συνεσεως· αγαθον ευθες νοερον
ηγεμονευον· καθαιρον τα πταισματα· θεον και θεο
ποιουν· πυρ εκ πυρος προιον· λαλουν ενεργουν·
διαιρουν τα χαρισματα· δι ου προφηται απαντες· και
θεου αποστολοι· μετα μαρτυρων εστεφθησαν· ξενον
ακουσμα· ξενον θεαμα· πυρ διαιρουμενον· εις νομας

Αγνοουσι τα εθνη κυριε· την του χαρισματων· +
παναγιου πνευματος· εν τοις αποστολοις του γενα

μόνην ἣν δυνάμεν· τὴν ἐναγκάλιον· τῶν γλωσσῶν· μεθερμη
ναι ἐνόμιζον· ἡμᾶς δέ· περιχυθέντος τοῦ αὐτοῦ ἀπο
στόλους οὕτως λέγωμεν· τὸ πνεῦμά σου τὸ ὅλον· μὴ καν τα
νέλης ἀφ' ἡμῶν· δεόμεθα φιλάνθρωπε· +

ἦχος πλ β

Κύριε· τοῦ ὅλου πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις· τοῖς ἀπο
στόλοις σου· ἐμφορίσασα· ἐν ξέναις γλώσσαις· λαλεῖν
παρεσκεύασεν· ὅθεν τὸ παράδοξον· τοῖς μὲν ἀπίστοις
μέθη ἐνομίσθη· τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενος σωτηρίας.
οὗ τῆς ἐλλάμψεως· καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον· δεόμεθα φιλάν
θρωπε· +

ἦχος πλ β

Βασιλεῦ οὐράνιε· παράκλητε· τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· καὶ ζωῆς
χορηγός· ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν· καὶ καθάρι
σον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος· καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν· +

ἦχος βαρ

Παράκλητον ἔχοντες·
πρὸς τὸν πατέρα Χριστὸν τὸν θεόν· παράκλητον ἄλ
λον· ἐπιδημήσαντα τῇ γῇ σήμερον· τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας· ἐν πίστει προσκυνήσωμεν· +

ἦχος πλ δ

Ὅτε τὸ πνεῦμά σου κατέπεμψας Κύριε· καθημένων
τῶν ἀποστόλων· τότε οἱ τῶν ἑβραίων παῖδες·

θρωπίνως· ἐξίσταντο τῷ ἀκούειν· ἤκουον γὰρ αὐτῶν φθεγ
γομένων· ἑβραίοις ἑλληναῖς γλώσσαις· καθὼς τὸ πνεῦμα
ἐχορήγει αὐτοῖς· ἰδιῶται γὰρ ὄντες ἐσοφίσθησαν· καὶ τὰ
ἔθνη προσοικειώσαντες ἐζώγρησαν τε· τὰ θεῖα ἐρητόρευον·
διὸ καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν σοι· ὁ ἐπὶ γῆς ὀφθείς· καὶ ἐκ
τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς· κύριε δόξα σοι· + ἦχος πλ. δ' λέγε

Δεῦτε λαοί· τὴν τρισυπόστατον θεότητα προσκυ
νήσωμεν· υἱὸν ἐν τῷ πατρί· σὺν ἁγίῳ πνεύματι· πα
τὴρ γάρ· ἀχρόνως ἐγέννησεν υἱὸν συναΐδιον καὶ σύνθρο
νον· καὶ πνεῦμα ἅγιον· ἦν ἐν τῷ πατρί· σὺν υἱῷ δοξα
ζόμενον· μία δύναμις· μία οὐσία· μία θεότης· ἣν
προσκυνοῦντες πάντες λέγωμεν· ἅγιος ὁ θεός· ὁ τὰ
πάντα δημιουργήσας δι' υἱοῦ· συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύ
ματος· ἅγιος ἰσχυρός· δι' οὗ· τὸν πατέρα ἐγνώ
καμεν· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ· ἅ
γιος ἀθάνατος· τὸ παράκλητον πνεῦμα· τὸ
ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον· καὶ ἐν υἱῷ ἀναπαυόμενον·
τριὰς ἁγία· δόξα σοι· + [illegible]

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν· διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυρ
γοποιΐας· γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν· διὰ τὴν δόξαν ἦχος πλ. δ'

τῆς θεογνωσίας· ἐκεῖ εἶναι τὸ δίκαιος ἐν τοῖς ἀσθενέσι τὸ
σπίλοις μάτι· ἐνταῦθα ἐφώτισα· χρίσιος τῷ ἅλις τὸ
πνεύματι· τὸ τῆς καινῆς γνῶ τῷ διαφωνία· πρὸς τιμωρί-
αν· ἀρτίκοπον ουργια ταῖς συμφωνίαι· πρὸς σωτηρί-
αν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· + τῇ κ(υριακῇ) τῶν ἁγίων πάντ(ων)· ἔστι κα
Πίστεως συμφωνία· τὴν κοσμικὴν πανήγυριν τῶν ἁγίων
ὅμως θεῷ ἀρεσάντων· πατριαρχῶν τὸ τίμιον·
καὶ τῶν προφητῶν τὸν σύλλογον· ἀποστόλων τὸ θε-
ολόγημα· μαρτύρων τὸ ἄθροισμα· τῶν ἀσκητῶν
τὸ καύχημα· πάντων τῶν ὁμολογητῶν πνευματικῶς τὴν
μνήμην ἑορτάσωμεν· πρεσβείαις αὐτῶν γὰρ αἰτοῦσι δω-
ρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί· τῶν μέγα ἔλεος· +
ἁγίων πάντων· τὴν πανέορτον μνήμην· ἐν ψαλμοῖς
καὶ ὕμνοις· καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν·
τὸν μακαρισμὸν τοῦ σωτῆρος· ἀποστόλους προφήτας
καὶ μάρτυρας· ἱεράρχας διδασκάλους καὶ ὁσίους·
ἀσκητὰς καὶ δικαίους· καὶ τῶν ἁγίων γυναικῶν· τὸ θεῖ-
ολογον σύστημα· ἐν ᾄσμασι μακαρίζοντες· συμ-
φώνως ἐκβοήσωμεν· ὑπεράγαθε Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν·

252

ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις· παράσχου εἰρήνην ταῖς ἐκκλησί-
αις σου· νίκας κατ' ἐχθρῶν· τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ· κ(αὶ)
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος· + ἦχ(ος) β'

Δεῦτε ἅπαντες· πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ
μνήμῃ τῶν ἁγίων· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονεν· πλοῦτον ποια-
ἡμῖν χαρίσματα κομίζουσα· διό· συμφώνως ἀγαλλιώ-
μεθα· καὶ καθαρῶς σὺν ᾠδαῖς [illegible] σωμεν λέγοντες·
χαίρετε· προφητῶν ὁ σύλλογος· οἱ τὴν βασιλείαν Χρι-
στοῦ· τῷ κόσμῳ κηρύξαντες· καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐγγὺς
προβλέποντες· χαίρετε· ἀποστόλων ὁ χορός· οἱ
τῶν ἐθνῶν σαγηνευταὶ καὶ ἁλιεῖς τῶν ἀνθρώπων· χαί-
ρετε· μαρτύρων ὁ δῆμος οἱ ἐκ περάτων γῆς συναθροισθέντες· στερρὰν τὴν πίστιν· καὶ τὸ ὑπὲρ ταύτης πα-
σῶν αἰκισμοὺς ὑπομείναντες καὶ τὸ τέλος τῆς
ἀθλήσεως στέφανον εἰληφότες· χαίρετε· τῶν
ἱερῶν ὁσίων· οἱ τὰ ἑαυτῶν σώματα τῇ ἀσκήσει
καταστήσαντες· καὶ ἐννεκρώσαντες τὰ πάθη τῆς
σαρκός· τὸν νοῦν τῷ θείῳ ἔρωτι διαερώσαντες· πρὸς οὐρανὸν
ἀνίπτασθαι· καὶ σὺν ἀγγέλοις αὐλιζόμενοι· ἀπολαύ-
ειν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν· ἀλλ' ὦ· προφῆται ἀπόστολοι·

καὶ μάρτυρες σὺν ἀσκηταῖς· τοὺς μὲν στεφανώσαντι· ἐκ
τῶν γνώσεως ... τοῦ λυτρωθῆναι ἐξ ἐχθρῶν· ἀορά
των καὶ ὁρατῶν· τοὺς σὺν πίστει καὶ πόθῳ τελοῦντας
τὴν ἀξιάγαστον μνήμην αὐτῶν· +

Τὴν τιμιωτάτην ἑορτὴν· τῶν ἐνδόξων μαρτύρων· ἐν
ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· εὐφη
μήσωμεν· τὸν στασιάρχην καὶ ἀρχηγὸν Χριστὸν· ἔχοντες ἐν και
ρῷ τῶν ἀγώνων· τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν τροπωσάμενοι· οἱ ἐν
τῇ νίκῃ καὶ ἀθλήσει· τὰ βραβεῖα παρ' αὐτοῦ ἐκομί
σαντο· καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· +

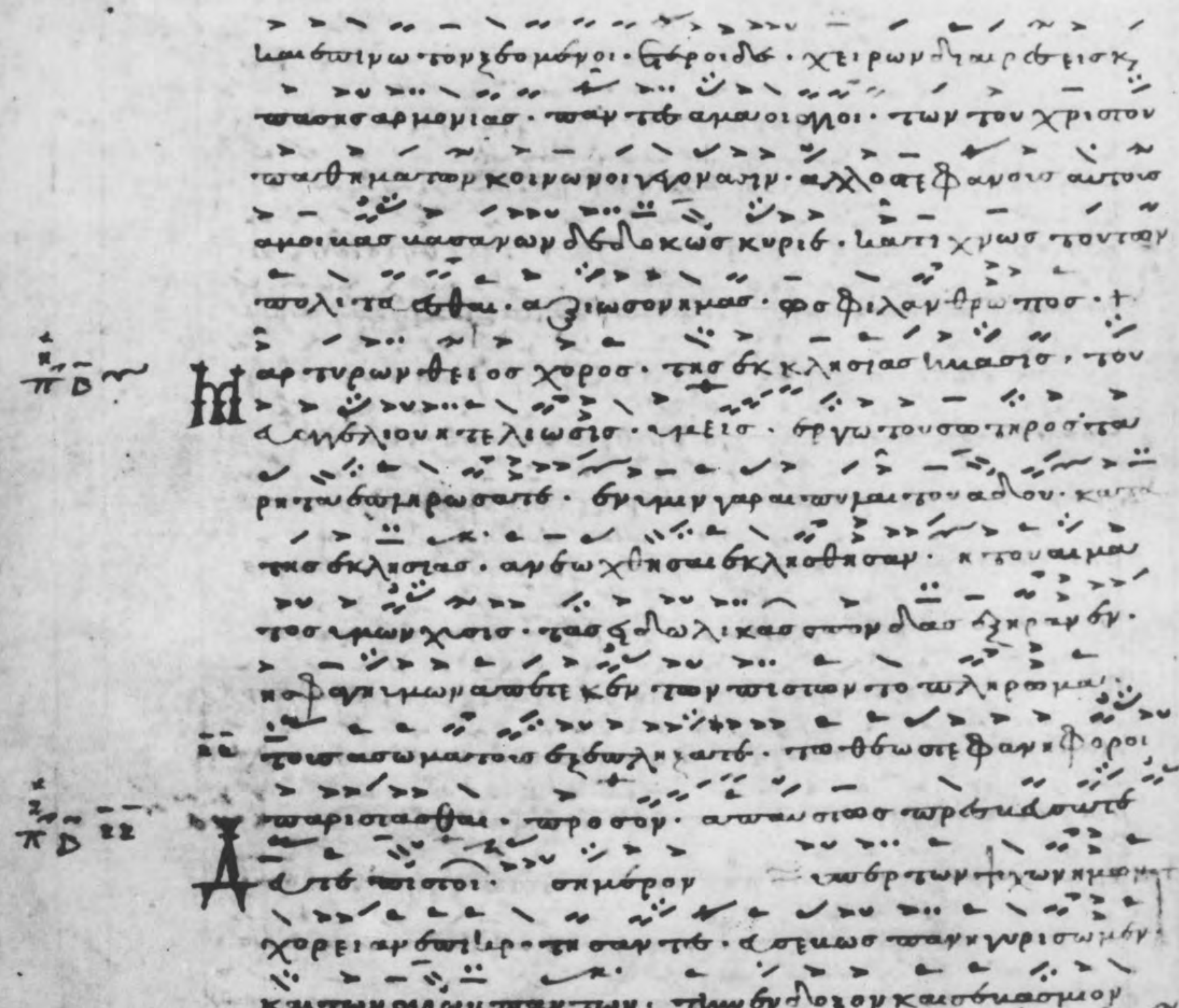
Ἀγγέλοις ἐπουρανίοις· καὶ ἀνθρώποις τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς· τῶν ἐν
δόξων ἀθλητῶν τὴν μνήμην συνελθόντες σήμερον εὐφημή
σωμεν· τὸν γὰρ Χριστὸν ... ἐκτήσαντο σοφί
αν· ἀθλητικοῖς αἵμασι· καὶ στιγμῶν ἱδρῶσιν· ὡς πορ
φύραν καὶ βύσσον· καὶ περιποιησάμενοι κατελάμπρυναν·
οἱ ἀθληταὶ τοῦ Χριστοῦ· στολισάμενοι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· δια
τῶν ἱκεσιῶν· δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +

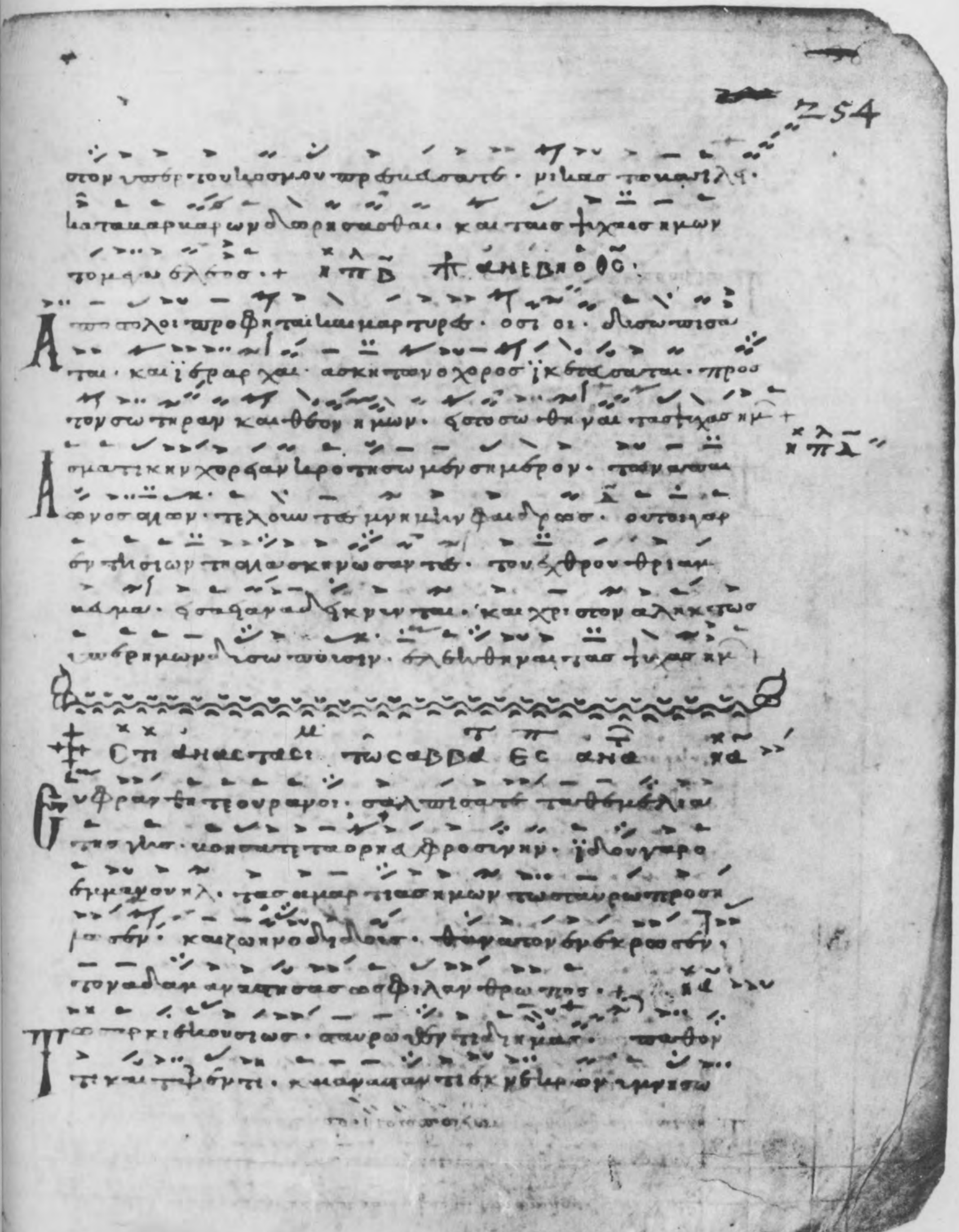
Λαμπρῶς· τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος εὐφρόσυνος· ἀγαλλι
ασάμενοι χεῖρας κροτήσωμεν· διὰ τοὺς ἀθλοφόρους·
πρεσβευτὰς καὶ ... τῶν πληρωμάτων· ... ἀγῶνα

ιερουσαλημ της ανω μεν· σημερον δε επι γην παραμειψας· και
σελασφορα και αληκτων των μαρτυρων· [illegible] ταυτα καλε
σω μεν εικοτως ηλιον· αλλ εκεινος μεν την ημερας·
αυγην· αλλ εκ [illegible] ζοφωδε [illegible]· ουτοι δε και
νυκτα φαιδρυνουσιν· την ημεραν μαρμαρυγαις αυγα
[illegible] ζοντες· αστερας· αλλ εκεινους φως δεχεσθαι
το καλλος [illegible]· τας εν θεω και [illegible]
των αθλων χοροι [illegible]· χαιρετε· οι κοσμον [illegible] ονομασ-
και ζηλος ο ζωτικος· χαιρετε· των [illegible]
μος· αιματων αθλητικων· χαιρετε· [illegible]
[illegible]· ζοφον τρεψαντες· εις αισθησιν [illegible] πνευ-
ματικην· υπερ ημων ικετευσατε [illegible]· οπως λα-
βωμεν παρα χριστου ειρηνην και το μεγα ελεος· +

Τηρων παρηγορεις [illegible] προτιθεται
[illegible]· πνευματικη τραπεζα· και [illegible]
[illegible] ευφροσυνης [illegible] των μαρτυρων
αρξαι· ουτοι γαρ οι καρτεροψυχοι· εκ των [illegible]
[illegible] του σωματος [illegible] αικισμους·
τω θεω προσηνεγκαν θυσιαν λογικην· [illegible] ακμην
ηλικιαν· οι μεν τας κεφαλας αποτεμνομενοι· οι δε

λγ

πάσης αρμονίας · πάντες άμα οι πολλοί · των του Χριστου
παθημάτων κοινωνοί γενόμενοι · άλλοις τε φανείς αυτοίς
πολιτευσάμενοι · αξίωσον ημάς · ο φιλάνθρωπος · +
Μαρτύρων θείος χορός · της εκκλησίας

Ἀπόστολοι προφῆται καὶ μάρτυρες
ὅσοι οἱ
καὶ ἱεράρχαι
ἀσκητῶν ὁ χορὸς
σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν
Ἀσματικὴν χορείαν
Εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοί · σαλπίσατε τὰ θεμέλια
τῆς γῆς
εὐφροσύνην · ἰδοὺ γὰρ
Ἐμμανουήλ · τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσή-
λωσεν · καὶ ζωὴν ὁ διδούς · θάνατον ἐνέκρωσεν ·
τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς φιλάνθρωπος

μεγαλύνοντες· στηρίζομεν ὀρθοδοξία· τὴν ἐκκλησίαν σου Χρι-
στέ· καὶ εἰρήνην σου τὴν ζωὴν ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρω-
π +

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ· παρεστῶτες οἱ ἄγγελοι· δοξολογίαν
προσφέρομεν· τῇ παρὰ τῷ σῷ σταυρῷ [illegible]· Χριστὲ ὁ θεὸς
ἡμῶν· ὁ σταυρὸν καταδεξάμενος· καὶ θάνατον ἀναμάρτητε· ἵνα
τῷ κόσμῳ δωρήσῃ· τὴν ἀνάστασιν ὡς φιλάνθρωπος· + τὸν

Τὸν [illegible] χορ· [illegible] τὸν ἐκ
παρθενικῆς νηδύος· προβλέποντα ἀφράστως· καὶ σταυρὸν
καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον· καὶ ἀνα-
στάντα ἐν δόξῃ· ὑμνήσωμεν λέγοντες· ζωοδότα κύριε
δόξα σοι· σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· + εἰς αἰῶνας·

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ· τότε ἐνεκρώθη
τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου· καὶ
ὁ ᾅδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν
τάφων ἀνέστησας· καὶ τῷ λῃστῇ· τὸν παράδεισον ἤνοιξας·
Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· +

Ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς· τὸ μνῆμα κατέλαβον αἱ τίμιαι
γυναῖκες· ἐλθοῦσαι· τὸν τάφον ἀνεῳγμένον· καὶ μαθοῦσαι
παρὰ τοῦ ἀγγέλου· τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα· ἀπήγγελλον τοῖς
ἀποστόλοις· ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος· δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος +

Τὴν τῶν παθῶν [illegible] σου προσκυ-
νοῦμεν Χριστὲ ὁ θεός· [illegible]
τὴν ἐν [illegible] [illegible] τοῖς [illegible]

255

Το φιμὸ γὰρ ὄχλον νόμος τῶν ἰουδαίων [illegible] σασθε· ποῦ εἰσιν οἱ
τῷ Πιλάτῳ προσελθόντες· ποῦ εἰσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται·
ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος· ποῦ μετετέθη ὁ ταφείς·
ποῦ ἐπράθη ὁ ἀπράτος· πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός· τί συκο
φαντεῖται· τὴν ἔγερσιν τοῦ σωτῆρος· παράνομοι ἰουδαῖοι·
ἀνέστη· ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέ
γα ἔλεος· + ἦχ(ος) ΕС [illegible] τῷ σαρκὶ ἑκουσίως +

Ὁ σταυρὸν [illegible] καταδεξάμενος σωτήρ· καὶ ταφὴν τῶν
μνημάτων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν· [illegible]
ὡς οἰκτίρμον· [illegible] τὸ θράσος [illegible] σου·
καὶ σῶσον τοὺς δοξάζοντας [illegible]· τὴν τριήμερόν
σου ἀνάστασιν· + [illegible] τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ +

Τ[illegible] σταυρῷ σου· [illegible] οἱ εὐσεβοφρονοῦντες· τῶν
ἐναντίων [illegible] τὰς [illegible] ἀνάστασιν σου· Χρι
ζοντες [illegible] ὁ θεός· ὁ σκυλεύσας τὸν ᾅδην· καὶ τριήμε
ρος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν· τοῖς ἐχθροῖς τοὺς σταυρώσαντας· διασκε
δάσας τῶν οὐρανῶν. [illegible] φιλάνθρωπος· +

Ὁ [illegible] φιλανθρωπίαν· [illegible] σταυρωθεὶς καὶ ἐν [illegible] ταφείς· τοῦ
[illegible] ὁ ᾅδης [illegible]· τοῦτον [illegible]
[illegible] τῶν δικαίων· [illegible] ἀνέστη· [illegible] τὸν κτίστην·

[illegible] καθελόντας· ὁ ἥλιος [illegible]
[illegible] κύριε δόξα σοι·

ἐν τοῖς καταχθονίοις· ὢ τοῦ θαύματος· πῶς ἡ ζωὴ θανάτου γεύσηται· πῶς δὲ τὸ φῶς ἐν ᾅδῃ ἔρχεται· πῶς ἠβουλήθη φωτίσαι τὸν κόσμον· κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· ἀνέστη ὁ κύριος· ὁ παρέχων ἔλεος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· + ϲτι ανατ τῷ πρ εϲ ἦχ β″

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα· ἄγγελος ἐκήρυξεν δεσπότην· καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξίν· δεῦτε ἴδετε ποῦ ἔκειτο ὁ κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς προεῖπεν ὡς παντοδύναμος· διὸ σὲ προσκυνοῦμεν· τὸν μόνον ἀθάνατον· ζωοδότα χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς· + ἦχ β″

Ἐν τῷ σταυρῷ σου κατήργησας· τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν τῇ ἐγέρσει σου ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· εὐεργέτα χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι·

ἦχ β″ Ἠνοίγησάν σοι κύριε· φόβῳ πύλαι θανάτου· πυλωροὶ δὲ ᾅδου· ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας· καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας· καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου· καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας· + τοῦ ϲτι ἦχ β

Τὸν σωτήριον ὕμνον· ᾄδοντες ἐκ στομάτων ἀναπέμ-

τομένη· δεῦτε πάντες· ἐν οἴκῳ κυρίου· προσπέσωμεν
λέγοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς· καὶ ἐν κ[illegible]
στὰς· καὶ φυγὼν κολάσεως πατρός· [illegible]

Ἔρανον μῦρα μετὰ δακρύων + μαρτυρίαις ἡμῶν + κύριε πρωῒ
ἐπὶ τὸ μνῆμα αἱ γυναῖκες· καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
στόμα αὐτῶν· ἐν τῷ μηνύματι ἀνέστη ὁ κύριος +

Αἰνέσατε πάντες ἔθνη καὶ λαοί· χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν· τὸν
ἑκουσίως· σταυρὸν τὸν ὑπομείναντα· καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ τρι-
ήμερον [illegible]· καὶ προσκυνήσατε αὐτοῦ τὴν
ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· δι' ἧς ἐφωτίσθη τὰ πάντα· τοῦ

Ἐσταυρωθεὶς ἐτάφης· χριστὲ + κόσμου παντὸς [illegible] +
ὡς ἠβουλήθης· ἐσκύλευσας τὸν θάνατον· καὶ ἀνέστης
ἐνδόξως· ὡς θεὸς καὶ δεσπότης· δωρούμενος τῷ κόσμῳ
ζωὴν τὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος + τοῦ ε [illegible]

Ὦ [illegible] παρανόμοι σφραγίσαντες τὸν λίθον· μείζονος
ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε· [illegible]
λαιε· σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος· καὶ [illegible]
νον· [illegible] κοιμωμένων· [illegible]
θηται καὶ ἐκ [illegible] αὐτόν· καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] αὐτὸς ἀν [illegible]

ποθεος· καταλιπων και εν τω ταφω σταθεν τα φια αυτου·
δειξε ιδετε ιουδαιοι· πως ου διερρηξε τας σφραγιδας· ο τον
θανατον πατησας· και το γενος των ανθρωπων· την
ανεβλατη τη τον ζωην δωρουμενος· και το μεγα ελεος· +

πλ κυ εc χΓ

Δευτε λαοι προσκυνησωμεν· τον εκ νεκρων αναστα(ν)τα
και παντας φωτισαντας· και ημων το γενος ελευθερω
σαντα· εκ της του αδου τυραννιδος· δια της τριη
μερου αυτου εγερσεως +

Εν τω σταυρω προσηλωθης χριστε· υπο των παρανομων·
εν νεκροις ελογισθης· ο αθανατος λογος και δοξαν αξιως θε
ου(?)· τριημερος εν δοξη· δωρουμενος τω κοσμω· ζωην
αιωνιον· και το μεγα ελεος· +

Ως ωραθης χριστε εν τω σταυρω καθηλουμενος· των κτισ
ματων αι μορφαι ηλλοιωθησαν· και αρατιζονται· το απαν
θρωπον ενδεικνυμενοι· την πλευραν σου λογχη εκεντη
σαν· ταφον εβραιοι σφραγισαι ητησαντο· ως ου πιστου
του θανεντος την δοξαν· ο δια σπλαγχνα οικτιρμων·
παντα καταδεξαμενος· και τριημερος εκ ταφου ανα
στας· κυριε δοξα σοι· + Στι ανασ τω εc χΓ

Τον σταυρον σου τον τιμιον προσκυνουμεν χριστε· και την

ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μώλω-
πί σου ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν· +

Ὑμνοῦμεν τὸν σωτῆρα· τὸν ἐκ τῆς παρθένου σαρκω-
θέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀ-
νέστη· δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος· +

Τοῖς ἐν ᾅδῃ καταβὰς· Χριστὸς εὐηγγελίσατο· θαρσεῖτε
λέγων νῦν νενίκηκα· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀ-
νάξω· λύσας θανάτου τὰς πύλας· + τὸ ϛ' στιχ.

Οἱ ἀνάξιοι ἑστῶτες· ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ· ἑσπερινὸν
ὕμνον ἀναπέμπομεν· ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χρι-
στὲ ὁ Θεός· ὁ φωτίσας τὸν κόσμον· τῇ τριημέρῳ ἀνα-
στάσει σου· ἐξελοῦ τὸν λαόν σου· ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
σου φιλάνθρωπε· + τῇ κυ(ριακῇ) πρωΐ ἦχ(ος) β'

Ὕμνον ἑωθινόν· αἱ μυροφόροι γυναῖκες· τὰ δάκρυα
προσέφερον κυρίῳ· ἀρώματα γὰρ κατέχου-
σαι· τὸ μνῆμά σου κατέλαβον· τὸ ἄχραντόν σου σῶμα
μυρίσαι σπουδάζουσαι· ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λί-
θον αὐταῖς εὐηγγελίσατο· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν· τὸν θάνατον γὰρ σκυλεύσας· ἀνέ-
στη ὡς Θεός· παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος· +

Ἐξαστράπτων ἄγγελος · ἐπὶ τὸ μνῆμά σου τὸ ζωοποιόν · ταῖς μυροφόροις ἔλεγεν · ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ λυτρωτής · ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην καὶ ἀνέστη τριήμερος · ὡς μόνος θεὸς καὶ παντοδύναμος · +

Εἰς τὸ μνῆμά σε ἐκζητοῦσα(?) ἐλθοῦσα · τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνή · μὴ εὑροῦσα δὲ ὀλοφυρομένη κλαυθμῷ βοῶσα · οἴμμοι σωτήρ μου ἐκλάπης · τῶν πάντων [illegible] · ζεῦγος δὲ ζωηφόρων ἀγγέλων · ἤ ἔνδοθεν · τοῦ μνημείου ἐβόα · τί κλαίεις ὦ γύναι · κλαίω φησὶν · ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου τοῦ τάφου · καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν · αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω · ὡς κατεῖδέ σε · εὐθέως ἐβόα ὁ κύριός μου δόξα σοι +

τοῦ Cτ(?)

Ἑβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωήν · λῃστὴς δὲ ἀνέῳξεν ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφήν · κραυγάζων καὶ λέγων · ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθείς · συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου · καὶ συνεφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου · τῷ πατρὶ συγκαθήμενος · αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν · ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος · + ἦ κύ ες πε χ

Κρυπτόμενον τὸν [illegible] ζητοῦσα · ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία ἐβόα · τίς κατέλιπε(?) [illegible] μόνον · Ἰουδαῖοι(?) [illegible] τὸν

258

χριστον· ουτε ως φιμωσιν εσιωπησατε· ουτε ως διδασκα
λον· απεμνημονευσατε· και ηνεγκατε τον θανατον·
πως ουν σιωπη γεγονεν ημας· διατι ιδετε καινον τον ταφον·
τον καθημενον εν τοις αχραντοις κολποις του πατρος·
και προσκυνησατε· τω εχοντι το μεγα ελεος· +

Οι φυλασσοντες τον ταφον στρατιωται· και σφραγισαντες
τον λιθον ιουδαιοι· απωλεσαν την ημιν· πως εθαυ
μασθαι κατα τον του σωτηρος ... λη θη ο θησαυρος· αιτιοι
οι τηρουντες· ιδετε αναστασιν εκ νεκρων· τιον πιστα και πα
ρανομοι· ακουσαντες του προφητου κοσμουντος· αυτη
η ημερα ην εποιησεν ο κυριος· αγαλλιασωμεθα και

Τ ο ανθρωπινον οικτειρας ... + φρανθωμεν εν αυτη· +
ελεημον· προς εβραιου την σαρκα εκ παρθενου· τω
σταυρω προσηλωθεις· οπως και ενεκρωσας σαρκι δι ημας·
ελθων τω αδη κατελθων· η γαρ ως θεος δυναμει και
θανατωσας την φθοραν· συνηγειρας απαντας· τους
δοξαζοντας και υμνουντας οικτιρμων· αυτη
η ημερα ην εποιησεν ο κυριος· αγαλλιασωμεθα και ευ
φρανθωμεν εν αυτη· + ετι αναστ ... εc ...

Λ ... αν ... ημεν λαοι· την του σωτηρος τριημερον

ἔγερσιν· δι᾽ ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ ᾅδου ἀλύτων δεσ-
μῶν· καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν πάντες λαβόμενοι κρά-
ζοντες· ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς· καὶ ἀναστάς· σῶ-
σον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε· +

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι σῶτερ τὴν σὴν ὑμνοῦσι τρι-
ήμερον ἔγερσιν· δι᾽ ἧς κατηύγασας τῆς οἰκουμένης τὰ πέ-
ρατα· καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ πάντες ἐλυτρώ-
θημεν· κράζοντες ζωοποιὲ παντοδύναμε σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε· +

Πύλας χαλκᾶς συντρίψας καὶ μοχλοὺς συνθλάσας
Χριστὲ ὁ θεός· καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέ-
στησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν κύριε δόξα σοι. + τον ε΄ ...

Κύριε ἡ ἐκ πατρός σου γέννησις· ἄχρονος ὑπάρχει καὶ
ἀΐδιος· ἡ ἐκ παρθένου σάρκωσις· ἄφραστος ἀνθρώ-
ποις καὶ ἀνερμήνευτος· καὶ ἡ εἰς ᾅδου κάθοδος· φο-
βερὰ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ
πατήσας· τριήμερος ἀνέστης· ἀφθαρσίαν παρέχων
ἀνθρώποις· καὶ τὸ μέγα ἔλεος· + ... πρω...

Θάνατον κατεδέξω σαρκί· ἵνα ἀθανασίαν πραγματε-

σάμενος σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ σκηνώσας· ἵνα ἡμᾶς τοῦ
ᾅδου ἐλευθερώσας συναναστήσῃς ἑαυτῷ· παθὼν μὲν
ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ἀναστὰς ὡς θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν·
δόξα σοι ζωοδότα· κύριε μόνε φιλάνθρωπε. +

Πέτραι ἐσχίσθησαν σωτήρ· ὅτε ἐν τῷ κρανίῳ· ὁ σταυρός σου
ἐπάγη· ἔφριξαν ᾅδου πυλωροί· ὅτε ἐν τῷ μνήματι· ὡς
θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν
ἰσχύν· τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν· ἀφθαρσίαν παρέσχες·
τῇ ἀναστάσει σου σωτήρ· ζωοδότα κύριε δόξα σοι. +

Ἐπεθύμησαν γυναῖκες· ἰδεῖν σου τὴν ἀνάστασιν Χριστὲ
ὁ θεός· ἦλθεν προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή· εὗ-
ρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα· τοῦ μνήματος· καὶ
τὸν ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα· τί ζητεῖτε τὸν
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν· ἀνέστη ὡς θεός· ἵνα σώ-
σῃ τὰ σύμπαντα. + τοῦ ἔτι ἦχ.

Ποῦ ἐστιν Ἰησοῦς ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν· ὦ παρά-
νομοι Ἰουδαῖοι· ποῦ ἐστιν ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι· τὸν
λίθον σφραγίσαντες· δότε τὸν νεκρόν· οἱ τὴν ζωὴν
ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα· ἢ πιστεύσατε τῷ
ἀναστάντι· κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ κυρίου τὴν ἔγερσιν·

οἱ λίθοι κεκράξονται· καὶ λίθος ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνή-
ματος· μαρτυρ[illegible] τὸ [illegible]· μέγα ὡς μέγα τὸ μυστήριον· τῆς οἰκο-
νομίας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν [illegible] δοξάσαντος· + τῇ κ[illegible] ες

Ἀγάλλονται [illegible]· ἀγάλλονται ὅτι πα-
[illegible] ὁ κύριος· συνέτριψεν πύλας χαλκᾶς
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν· καὶ τὸν ᾅδην [illegible]
τὸν ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· καὶ τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσεν· [illegible]
[illegible]· [illegible]· [illegible] θανα[illegible]
[illegible]· [illegible]
[illegible] καὶ κύριος· ἐν σταυρῷ [illegible]
καὶ [illegible]· [illegible]· καὶ ζω[illegible]
[illegible] ὁ μονογενὴς [illegible]

Π[illegible]· καὶ [illegible] ἀνθρώπους· +
μνήματος· [illegible] στρατιῶται [illegible]· καὶ
[illegible] τὸ μνῆμα φρουροῦντες· πῶς· [illegible] τὸ
μνῆμα· [illegible]
[illegible] σταυρωθεὶς ὁ κύριος· καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ ζωὴν [illegible]·

Π[illegible]· [illegible]

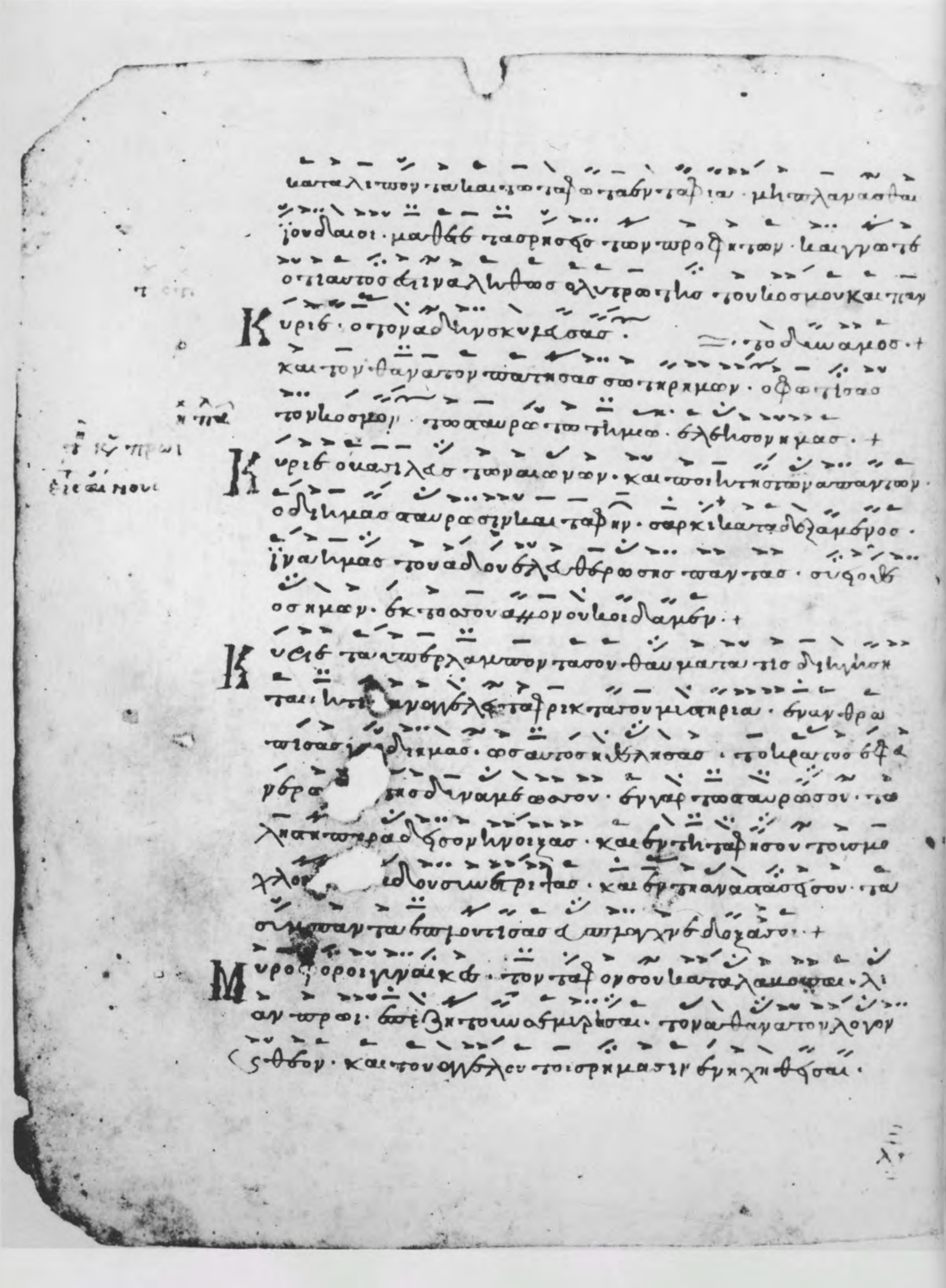
260

το πρωτον των πωμα γλυκαινει· ασφαλιστριαι αμβολ-
χθησαν· του μεγαλου ασφαλιστου· τοις αποστολοις
διασαφησασαι· προς το μνημα το ζωοποιον· οι την
αφορμην της αμαρτιας· διεξασα απαρχην της σωτη-
ριας· κυριε δοξα σοι· + Στι(χηρα) αναστ(ασιμα) τω Θ(εω) ες ηχ(ος) πλ(αγιος) α'

Εσπερινην προσκυνησιν· προσφερομεν σοι τω ανε-
σπερω φωτι· τω επι τελει των αιωνων· ως εν εσοπτρω
δια σαρκος λαμψαντι τω κοσμω· και μεχρις αδου
κατελθοντι· και το εκει σκοτος λυσαντι· και
το φως της αναστασεως· τοις εθνεσιν δειξαντι·
φωτοδοτα κυριε δοξα σοι· +

Τον αρχηγον της σωτηριας ημων· Χριστον δοξολογησω-
μεν· αυτου γαρ εκ νεκρων αναστανατος· κοσμος εκ πλα-
νης σεσωσται· χαιρει χορος αγγελων· φαν[...]μονων
πλανη· Αδαμ πεσοντος ανισταται· διαβολος κατηργηται +

Οι της κουστωδιας εδιδασκοντο παρα των παρ[ανομω]ν· κα-
λυψατε Χριστου την εγερσιν· και λαβετε αργυρια·
και ειπατε ότι ημων κοιμωμενων εκ του μνηματος
εσυληθη ο νεκρος· τις ιδε τις ηκουσε· νεκρον κλα-
πεντα ποτε· μαλιστα εσμυρνισμενον και γυμνον·

π̄δ — 261

Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε· ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τὸν θάνατον· ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ σου· δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀ- = φθαρσίαν +

Διὰ παντὸς δοξολογοῦντες τὸν κύριον· ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας· θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν + τὸ χ ετι π̄δ

Ἡ ταφή σου κύριε· τὰ δεσμὰ τοῦ ᾅδου συντρίψασα διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις· τὸν κόσμον ἐφώτισεν· φιλάνθρωπε δόξα σοι + κ̄ πρωῒ ἑσπέρινο

Κύριε· [illegible] καὶ φοβούμενοι [illegible] χ(ριστ)ὸς· τὴν σὴν ἀνάστασιν [illegible] τὸ μυστήριον· οὗτος γὰρ προῆλθεν ἐκ τοῦ τάφου ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος· θανάτῳ θάνατον λύσας· ἵνα τὴν ὁδὸν [illegible] ἄνθρωπος· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς ἀγγέλων χορὸς· καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσιν· [illegible] σχήματος γενομένην [illegible] σταυρὸν χριστὲ [illegible] φιλάνθρωπε

Ὡς παρανομοῦντες Ἰουδαῖοι· [illegible] καὶ ἐσφράγισαν καὶ τὰ ἀργύρια [illegible] κατὰ τοὺς στρατιώτας· οὐκ [illegible] ὁ θησαυρός· [illegible] αὐτοὶ δὲ [illegible] ἐγχωρήθη [illegible] φυλακῆς [illegible] [illegible] τὸν κύριον τῆς δόξης [illegible]

καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν αὐτὸν προσκυνήσωμεν·

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος· πῶς ἐνελήφθητε ἰουδαῖοι·
φυλακὰς καταστήσαντες· καὶ σημαθέντες· τῶν θυ-
ρῶν κεκλεισμένων· παρῆλθεν ὁ βασιλεύς· πῶς νεκρὸν
παραστήσατε· ὡς θεὸν προσκυνήσατε· σὺν ἡμῖν με-
λῳδοῦντες· δόξα κύριε τῷ σταυρῷ σου καὶ τῇ ἀναστά-
σει σου·

Πρὸ ζωοδόχου τοῦ μνήματος· αἱ μυροφόροι ἐπέστησαν
γυναῖκες· ὀδυρόμεναι κατὰ ... κύριε· καὶ μύρα
κατασπάζουσαι· τὸ σῶμα τὸ ἄχραντον· μύρα ἐπ' αὐτὸ
ζητοῦσαι· ἄρον δέ· φωτοφόρον ἄγγελον ἐν τῷ λίθῳ κα-
θήμενον· καὶ προσαυδῶντα φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· τί
δακρύετε· τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν
ζωήν· τί ζητεῖτε ὡς βροτὸν ἐν μνήματι· τὸν
ἀθάνατον· δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον· ἀπαγγείλατε τοῖς
αὐτοῦ μαθηταῖς· τὴν αὐτοῦ ἔνδοξον ἀνάστασιν·
τὴν παγκόσμιον χαρμονήν· ἐν ᾗ· καὶ ἡμᾶς σωτὴρ φω-
τίσας· δώρησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος· +

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς ἑκουσίως· τριήμερος ἀνέστης·
τὸν θάνατον σκυλεύσας· ὅθεν πάντα δοξάζει Χρι-
στέ· σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι· +

Μυροφόρων τὸν θρῆνον· Χριστὸς κατέπαυσεν· δι' αὐτῶν ἐμφα-
ρῶν τῆς προμήτορος τὴν ἐν Ἐδὲμ ἀποίκησιν· ἐν γὰρ τῷ αὐ-
τοῦ πάθει ἀπάθειαν ἡμῖν ἐδωρήσατο· καὶ τῇ αὐτοῦ ἀ-
ναστάσει· πρόσιτος ὁ θεὸς τῇ τοῦ φωτὸς χειραγωγήσει· τοῦ
φωτὸς ἀναδείξας ἡμᾶς κράζοντας κύριε δόξα σοι· +

Τῶν ἀποστόλων ὁ χορός· ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐθεάσατό σε σω-
τῆρ· καὶ προσκυνήσας βοᾷ· δόξα τῇ ἐγέρσει σου κύριε· +

Στι ἀνας τῷ σαββα ες βαρύ·

Κἂν ὡς ἐλήφθης Χριστὲ· ὑπὸ ἀνόμων χειρῶν· ἀλλὰ σύ
μου θεός· καὶ οὐκ αἰσχύνομαι· ἐμαστίχθης τὸν νῶτον
οὐκ ἀρνοῦμαι· σταυρῷ προσηλώθης καὶ οὐ κρύπτω· ἐ-
πὶ τῇ ἐγέρσει σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μου·
παντοδύναμε καὶ φιλάνθρωπε κύριε δόξα σοι· +

Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν· Χριστὸς μεγαλειό-
τητα· ἐν Σιὼν τὴν οὖσαν· μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν·
αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτόν· καὶ δοξαζόμενον ἀεί· σὺν πα-
τρί τε καὶ πνεύματι ἁγίῳ· πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς
λόγον· ὕστερον δὲ· δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον· καὶ νεκρω-
θέντα ὡς ἄνθρωπον· καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν·
ὡς φιλάνθρωπον· +

ἦχ κ' πρωὶ
ἦχ βαρ

Καὶ ἦλθες ἐν τῷ ᾅδῃ Χριστὲ ὡς ἠθέλησας· ἐσκύλευσας τὸν θάνατον ὡς Θεὸς καὶ δεσπότης· καὶ ἀνέστης τριήμερος· συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ· ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς κράζοντα καὶ λέγοντα· δόξα τῇ ἀναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε. + τοῦ στι ἦχ βαρ

Ἐν τάφῳ κατετέθης· ὡς ὑπνῶν ὁ Κύριος· καὶ ἀνέστης τριήμερος· ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ· συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ὡς παντοδύναμος +

Πύλας ᾅδου συνέτριψας Κύριε· καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας· τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου· ὡς βασιλεὺς τοῦ παντὸς καὶ Θεὸς παντοδύναμος. +

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς· ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου ἀλύτων δεσμῶν καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ· ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος. +

Ἐξαστράπτων ὁ ἄγγελος· ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο· τοῦ ζωοδόχου μνήματος· καὶ γυναιξὶ μυροφόροις εὐηγγελίζετο· ἀνέστη ὁ Κύριος καθὼς προεῖπεν

ημεν· ἀπομνήματα τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὅτι προφη
[illegible]μας δε απηγγαλισαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει· ζωὴν αἰώ
[illegible] αποδοκιμασαντε τ επ[illegible]ιμιον και το μ[illegible] +
τὸν λίθον· τὸ γὰρ ἀκρογωνιαῖον· ὦ παράνομοι ἰουδαῖ
οι· ἰδοὺ· οὗτός ἐστιν· ὃν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν σιών· ὦ πα
ράνομοι ἰουδαῖοι· ἰδοὺ· οὗτός ἐστιν· ὃν ἔθετο ὁ θεὸς
ἐν σιὼν· ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὰ ὕδωρ·
καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθα
νασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος· ὁ ἐξ ὄρους παρθενικοῦ
ἀποτμηθεὶς· ἄνευ θελήματος ἀνδρός· ὅμοιος τοῦ
ἀνθρώπου· ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐ
ρανοῦ· πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν· καθὼς
ἔφη δανιήλ· καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ [illegible] +

[illegible]

Ἡ μὲν ἡμέρα τοῦ παθ[illegible] χρει[illegible]· ἡ νυκτὶ [illegible]
[illegible] το· στερηθεῖσα ἡλίου· ἡ δὲ νῦν τῆς ἀφθόνως
φῶς ἡμέρα λαμπάσι πιστοῖς· λαμπρυνομένη τῆς
[illegible] ἀναδόσου· τοῦ φωτοδότου· [illegible]
πρὸς ἀρχὰς ἡμᾶς ἐλθόντας ἀγαγεῖν· ὡς φωτιζο
μένους πρὸς τὸ τέλος· ἵνα φωτὶ φῶς προσ[illegible]·

σε προσκυνοῦμεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον.

Ἐκ τῶν μαθεῶν τοῦ ἀδάμου· κεῖται ὡς ὁ ἀδὰμ προσάγε τὸν
πλάσαντα· παραδείσου κληρωθῆ· καὶ προσέχον τῷ
κυρίῳ· ἐμελήθη τὰ πάντα· ἐστὶν φωνὴν αὐτοῦ· ἀφω-
νος ἀδομένου· ὁ θεὸς καὶ ἐξόδῳ· τοῦτον ἐνδυσάμε-
νος τὴν φύσιν· ὁ παθὼν προσομιλῆσαι καὶ θανά-
τῳ· καὶ ἀναστὰς συναναστήσας· τὸν πεσόντα·
σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπε. +

Ἐπαινέσατε πάντα τὰ ἔθνη καὶ λαοί· Χριστὸν ἄνακτα τὸν κύ-
ριον· ἀληθινὴν ἀγάπη καὶ τὸν καταβάλλοντα· ἀ-
γερθὴν καὶ λυτρωτήν· ὅτι τὸ τοῦ τοῦ ἐφήμας ἐκρά-
τει θελόσος· πλούσιος· λύτρον ἑαυτὸν γὰρ τῷ
θανάτῳ δέδωκεν· τὸν ἐρημὸν τυραννούμενος·
καὶ ἀναστὰς ἐξανήγαγεν τοὺς ἐξηγορασμένους· πρὸς
τὴν ζωὴν ὡς φιλάνθρωπος. +

Στι ἀναc τῷ cαββα εc ἦχ πλ α

Ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγος· πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς·
ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων· ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρο-
γάμου· σαρκωθεὶς βουλήσει· σταύρωσιν θανάτου ὑ-
πομείνας· καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρω

264

...μεν σεν· δια της εαυτου αναστασεως:~

Την υπερενδοξον σου αναστασιν· ο ομολογουμεν χριστε· δι ης
ηλευθερωσας αδαμ τον γενος· εκ της του αδου τυραν
νιδος· και εδωρησω τω κοσμω ως θεος· ζωην αιωνιον
Σε δοξαζομεν κυριε· τον ε ~ και το μεγα ελεος +
κουσιως δι ημας· σταυρον καταδεξαμενον· και σε προσκυ
νουμεν· παντοδυναμε σωτηρ· μη απορριψης ημας
απο του προσωπου σου· αλλ επακουσον και σωσον ημας·
δια της αναστασεως σου φιλανθρωπε· +
Δοξαν οι χριστε σωτηρ· υιε θεου μονογενες· ο προσπα
γεις εν τω σταυρω· και αναστας· εκ ταφου τριημερος· +
Επαθες δια σταυρου ο απαθης τη θεοτητι· ταφην κα
τεδεξω τριημερος ινα ημας ελευθερωσης· εκ της
δουλειας του εχθρου· και αθανατισας· ζωοποιη
σης ημας χριστε ο θεος· δια της αναστασεως σου φι
Προσκυνω και δοξαζω και ανυμνω χριστε ~ ελευθερω +
την σην εκ ταφου αναστασιν· δι ης ηλευθερωσας ημας
εκ των του αδου αλυτων δεσμων· και εδωρησω τω
κοσμω ως θεος· αφθαρσιαν και ζωην αιωνιον
ως μονος αγαθος και φιλανθρωπος

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα· φρουροῦντες παράνομοι· σὺν τῇ
[illegible] ἐσφράγισαν τοῦτο· σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος
[illegible] καὶ παντοδύναμος· ἀνέστης τριήμερος. +

Παρέθεντό σου ἐν φυλακαῖς ᾅδου κύριε· καὶ ταῦτα σὺν
[illegible] αἰχμάλωτος οὗτος [illegible]
[illegible]· ὅτι οὐ καταδικάζεται· ἐν τοῖς κάτω [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσας τοῦ θανάτου
τὸ δεσμωτήριον· ἐδόξασαν αὐτὸν ὡς θνητόν· καὶ τρέ-
μοντες [illegible]· παντοδύναμε ἐλέησον ἡμᾶς. +

Τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα τὸν Λόγον ὁμολογήσωμεν· ἣν γὰρ σάρκα
καὶ ψυχὴν τὴν ἡμῶν ἀνέλαβεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ αὐτοῦ πά-
θει διῃρέθησαν· ἐξ ἀλλήλων ἀμφότεραι· ἀλλ' [illegible]
ὁ Χριστός· [illegible]
[illegible] τῆς ψυχῆς [illegible]· ἐν
δὲ τῷ τάφῳ διαφθορὰν οὐκ οἶδε· τὸ πανάγιον σῶμα
τοῦ λυτρωτοῦ καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. +

Τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα τὸν Λόγον ὁμολογήσωμεν· ὁ γὰρ λόγος
[illegible] ἑαυτὸν κενώσας [illegible]
[illegible]
[illegible]

265.

[illegible]

οἱ [illegible] τοῖς ἡμῶν [illegible]
τὴν τῆς ἀρχῆς ἐξ[illegible]
δεδώκασιν· ὅσα γὰρ [illegible]
[illegible] παρασσί καὶ τὰς νύ-
κτας· ὅσα ταῖς ἡμέραις [illegible]
τὴν τῶν δημοσίων πραγμά-
των ἀντίληψιν ἀναλίσκουσι·
[illegible] γὰρ τοὺς ἀκοιμή-
τους [illegible] μᾶλλον οἱ ὕπνοι.
καὶ τὰ σὰ ὄμματα [illegible]
[illegible] καὶ τὸ φροντίζόμενον [illegible]
[illegible] τὰ [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] αἴσχιστον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀρχῆς [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
[illegible]
[illegible] τῶν τοιούτων [illegible]
[illegible]
[illegible] φαῖς [illegible]
[illegible] τῶν [illegible]
χριστιανῶν [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] τολμήματος· ἀλλὰ
κἂν [illegible]
[illegible] εὐχήν.
[illegible]

ἀρχῆς· ὁ σώφρων δὲ ζητῶν· καὶ φο-
μὸν δὲ ἠλαττοῦτο· ἀπονοίᾳ μᾶλλον
παρεχώρει [illegible] τὸ μέλλον· τὴν
παροῦσαν ὁρμὴν τῆς ἐν αὐτῷ
δεισιδαιμονίας [illegible] ἑτέραν ποι-
ησάμενος· καὶ [illegible]
ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κολασθέντας· ὁ
[illegible] τὴν τόλμαν τῆς
ἐν αὐτῷ θρησκείας ἐκώλυσεν·
ἀλλ' αὐτὸ σιγῇ μᾶλλον ἡγήσατο τύχης
ἐπιτεύξασθαι [illegible] μᾶλλον· οὐ
καθ' ἡσυχίαν τοῦ κολασθέντος·
τούτοις δεξάμενος· καὶ συνθεὶς
τῷ ἐρᾶν [illegible] τοῦ αὐτοῦ φρονή-
ματος [illegible] τῇ σῇ σοφωτάτῃ
[illegible] τοῖς βασιλικοῖς
θεσπίσμασιν ἀκολουθοῦσι· ἐρ-
ρῶσθαι· λαβόντες τοίνυν οἱ
στρατιῶται τὰ τοιαῦτα γράμμα-
τα· παραλαβόντες καὶ τοὺς
ἁγίους δεδεμένους· ἤρχοντο
τῆς ὁδοῦ· ὁ δὲ ἅγιος Εὐστράτιος
ἅμα τῷ ὁρᾶν· ἔψαλλε κατὰ
τὴν ὁδόν· ὁδὸν δικαιωμά-
των σου [illegible] συνέτισόν
με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς
σου· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς
[illegible] ἠρώτα τὸν μακάριον
[illegible] ἀδελφέ [illegible] εἰ-
πεῖν μοι ἐν ποίᾳ πόλει [illegible]
ἐτελειώθη ὁ ἅγιος Αὐξέντιος· ἡ

ἐν ποίῳ [illegible]
ὁ [illegible]
τοῦ [illegible] τοῦτον [illegible]
[illegible] ἐκώλυσε [illegible]
αὐτὸν [illegible]
καὶ [illegible] τὴν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
σαι αὐτὸν καὶ συγχωρ[illegible]
πρᾶξαι· ἀλλ' [illegible] ὁ
τοῦ ἀρίστου [illegible]
[illegible] πληρῶσαι [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
τὴν [illegible]
[illegible] ὁρᾶσθαι· ἐρχόμ[ενοι]
κατὰ τὴν ὁδὸν ὁ ἅγιος ὁ
μακάριος [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
αὐτ[illegible] τοῦτο [illegible]
τὸν ψαλμόν· καὶ [illegible]
[illegible] προσηύξατο [illegible]
καὶ ἁπλώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ὡς ἐπὶ προσφορὰν δεχόμενος
[illegible] καὶ [illegible] τὸ ἀμήν· [illegible]
[illegible]· [illegible]
αὐτοῦ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] μαρτυρίου· [illegible]
[illegible] προσφόρου [illegible]
Εὐστράτιον καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] ὑπερβαλλ[illegible]
[illegible] διὰ [illegible] αὐτοῦ
[illegible]